

ຮູບภาบ

ແລະ

๑๑ ວິທีภาบ

ขอๆภาบพัทบา

๕ ๑ ເพื่อลบรอบ

ถอามหล้าหลัๆ ก้าบเสถกิก

(จากประสิพภาบหาๆปอัดสาก ขอๆ ภ่มสาหาธะบะธัก ฝ่าบ ตาเอับออก ขอๆ ใธอๆต)

ลาติฬ มากสุโดอ - ผู้ธิบโธม

จัดพิมเผิบแผ่ โดบ ; สำบักๆบข่าวสาบ ไบวิสถี

ฌูๆจับ-๑๙๓๔

ແກ່ນແທ້ ແລະ ຄວາມຫມາຍ ແຫ່ງປະສົບການ ທາງ ປວັດສາດ ຂອງຝ່າຍຕາເວັນອອກ ຂອງໂລກ

ສມັຍທຸກມື້ນີ້ ຫລາຍໆປະເທດໃນອາຟຣິກ-ອາຊີ ແລະ ອະເມຣິກາ ລາຕິນ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ກໍແມ່ນກຸ່ມປະເທດ ຊຶ່ງຫາແຕ່ອຍູ່ເອົາເອກຣາດທາງການ ເມືອງ ມາໄດ້ໃຫມ່ໆນັ້ນ ໄດ້ພາກັນສນັ່ກໃຈກ້າວເຂົ້າສູ່ຫົນທາງ ແຫ່ງການພັທນາ ທີ່ບ່ແມ່ນແບບທຶນນິຍົມ ແລະ ໄດ້ເລືອກເອົາລັດທິສັງຄົມນິຍົມ ໄວ້ເປັນອະນາຄົດ ຄວາມມຸ່ງຫມາຍ ແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຕົນ ໃນດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັທນະທັນ. ໃນເງື່ອນໄຂສະພາວະປັດຈຸບັນນີ້ ເມື່ອການຕໍ່ສູ້ຂອງຊົນຊັ້ນ ທັງ ຫລາຍ ໃນຣະດັບນາໆຊາດ ໄດ້ຈະເຣີນພັທນາຂຶ້ນມາ ກວ່າທຸກໆຍຸກສມັຍ ເມື່ອນີ້ ເຮົາກໍ່ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນເຫັນອີກວ່າ ໄດ້ເກີດມີການແຈກຈ່ານກັນອອກ ເປັນ ຫລາຍໆກຸ່ມກຳລັງອຳນາດ ຢ່າງປະຈັກແຈ້ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຢູ່ພາຍໃນບັນດາປະເທດ ອັນຊຶ່ງວິງການໂຄສະນາ ແລະນັກປຣາດຊາດຈະເຣີນທັ້ງຫລາຍ ຕັ້ງຊື່ໃສ່ໃຫ້ຢ່າງ ເປັນທາງການວ່າ " ໂລກທີສາມ " ດຽວນີ້ກຸ່ມປະເທດໂລກທີສາມ ໄດ້ສູນເສັຽ ບຸຄລິກພາບຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງເຄີຍມີລັກສນະເປັນສີ່ກາງທາງຜ່ານນັ້ນໄປແລ້ວແລະ ຫາກຈະເວົ້າເໜ້ໆແລ້ວ ກໍແມ່ນໄດ້ປ່ຽນມາມີລັກສນະໃຫມ່ ເປັນການແຍ່ງແຍກແຕກ ກ້ນອອກເປັນຫລາຍພວກ ຫລາຍໆກຸ່ມສັງຄົມ ອັນນີ້ຄື : ກຸ່ມອະນຸຣັກນິຍົມ-ກຸ່ມນິຍົມ ຈັກພັດແລະລັດທິເຈົ້າຂຸມມຸນນາຍນັ້ນຝ່າຍນຶ່ງ ກັບກຸ່ມສັງຄົມພັທນະນິຍົມ-ກຸ່ມປະຊາ ທິປະໄຕແລະອຽງສັງຄົມນິຍົມ ອີກຝ່າຍນຶ່ງ.

ການວິຈັຍວິເຄາະເບິ່ງຂະບວນດຳເນີນ ເຊິ່ງເປັນຢູ່ໃນອາຊີ ແລະ ອາ-ຟຣິກນັ້ນ ຢ່າງພິສດານຄ່ອນຂ້ີ ໄດ້ຊ່ວຍພາໃຫ້ຄນະກັມມະການສູນກາງພັກຄອມມູ-

ນິດ ແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽຕ ໄດ້ບັນລຸເຖິງຂໍ້ສຽບຢ່າງສຳຄັນ ມີໃຈຄວາມວ່າ :

" ສິ່ງສຳຄັນນັ້ນແມ່ນວ່າ ການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອເສຣີພາບຂອງຊາດ ຊຶ່ງດຳເນີນ ຢູ່ ໃນຫລາຍໆປະເທດດຽວນີ້ ໄດ້ປຽນແປງປະຕິຮູບມາເປັນ ການຕໍ່ສູ້ຂັດຂວາງສອມ ສັມພັນເຖິງຊຸດຣິດ ທັງໃນເຖິງຂອງລັດທິ ເຈົ້າຊຸນມຸນນາຍ ແລະໃນເຖິງທຶນນິຍົມ "

ຂໍ້ສຽບຊຶ່ງມີກ່າວເນັ້ນໄວ້ໃນບົດຣາຍງານຂອງ ລ. ເບຣຊເນຟ ຕໍ່ ກອງປະ ຊຸມຫລວງພັກຄອມມູນິດ ແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽຕ * (* = ພັກຄອມມູນິດ ແຫ່ງ ສະຫະພາບໂຊວຽຕ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ " ພຄຊ " - ຜູ້ແປ)-ສມັຍທີ ๘๔ ນັ້ນ ຍັງມີ ບົດວິຈັຍກຳກັບໄວ້ນຳອີກຕ່າງຫາກ. ຢູ່ໃນບົດວິຈັຍ ອັນສຳຄັນຫລາຍນີ້ ໄດ້ຊີ້ແຈງ ໄວ້ວ່າ ວິນັ້ນການ ທີ່ເປັນຈັກພັດນິຍົມ ທີ່ໄດ້ດັດແປງປຽນນິສັຍໂຕເອງ ໃຫ້ເຂົ້າ ຮູບເຂົ້າຣອຍ ກັບສະຖານະການໃໝ່ ແລະລາງເທື່ອກໍສ້າງອຳນາດອະພິສິດພໍໂຕ ຂຶ້ນຕ່າງຫາກນັ້ນ ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພຍາຍາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເພື່ອຫວງເອົາກຸ່ມປະ ເທດທີ່ພວມພັທນາໄວ້ ໃຫ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຕົນຄືເກົ່າ. ຣະບອບຈັກພັດນິຍົມ ໄດ້ໃຊ້ປັດຈັຍພາຫະນະອັນອຸດົມສົມບູນຫລາຍຢ່າງຫລາຍອັນ ເພື່ອແຕ້ມແຕ່ງແປງ-ຮູບຂອງຣະບອບລັດທິນາຍທຶນ ຊຶ່ງມີຖານະເປັນຣະບອບສັງຄົມແມ່ນໍ້ ໃຫ້ເຫັນ-ເປັນສິ່ງຈິບງາມ, ເພື່ອຍຸບຍອບປຽບຍໍ ຣະບອບລັດທິສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ເສັ່ງຊື່ສຽງ ແລະໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນແມ່ໃສປະສົບການຂອງໂຊວຽຕ ທີ່ຄຶກຕື່ນແຕ້ມ ໃຫ ເຫັນເປັນສິ່ງທີ່ໃຊ້ການຫຍັງບໍ່ໄດ້ ໃນສະພາວະເງື່ອນໄຂຂອງຍ່ານອາຟຣິກ ແລະ ອາຊີ ແລະທາງນໍ້ງອີກແມ່ນ ເພື່ອຍິວະຍິງສົ່ງເສີມ ລັດທິຄວາມເຊື່ອ ກັບຮູບແຜນ-ຕ່າງໆຂອງການພັທນາ ທີ່ມີລັກສນະເປັນແຜນສັງຄົມນິຍົມປອມ.

ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນສົມຄວນວ່າ ເປັນການດີທີ່ສຸດ ຫາກຈະໄດ້ພິ-ຈາຣະນາລົ້ມເບິ່ງໃຫ້ຄັກໆອີກກ່ອນວ່າ ປະສົບການຂອງໂຊວຽຕນັ້ນ ໄດ້ເປັນ ມາ

ຈັ່ງໃດແດ່ ໃນການລຶບຮອຍຄວາມຫລ້າຫລັງດ້ານເສຖກິດ ແລະວັທນະທັນ ທັງນີ້ກ ແມ່ນວ່າ ເພື່ອຈະໄດ້ຊອຍເປັນປໂຍດໃຫ້ເໝາະສົມກັ່ງຕ້ອງການພັ ທະນາທາງແລະ ວິທີການແຫ່ງການພັທນາ, ທີ່ຕ້ອງການພັ ທະນາປັດຈັຍພາຫະນະດ້ານວັດຖຸແລະການ ເມືອງ ອັນເປັນສິ່ງຄ້ຳປະກັນໃຫ້ບັນລຸເຖິງພັທນາການດັ່ງກ່າວ, ພັ ທະນາຮູບການ-ຕ່າງໆທີ່ ໄຮ-ພົນ-ວິນ ເຕົ້າພະ ເມຈອນ-ຊ່ວງທັຖກັນ ແລະກັມມະກອນ ຈຳນວນ ຫລາຍໆລ້ານຄົນ ໄດ້ ເຂ້ົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຂະບວນດຳ ເນີນແຫ່ງການ ສ້າງ ຊາດ ແລະ ເພື່ອ ໃ ຮ ຼ ທະ ພັ ທະ ນາ ຕ ະ ການ ອັນ ສັ ກ ສິ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ຊຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ມ ່ າ ໃ ນ - ການ ຜ ລ ິ ດ ນ ັ ກ ວ ິ ຊ ່ າ ການ ຜ ູ ້ ຊ ່ ຽ ວ ຊ ່ ານ ປ ັ ນ ຍ ່ າ ວ ິ ນ ວ ິ ຊ ່ າ ງ ເ ທ ັ ກ ນ ິ ກ ແ ລ ະ ກ ັ ມ ມ ະ ກ ອ ນ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ຸ ນ ວ ຸ ທ ິ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ັ ້ ນ ພ າ ຍ ໃ ນ ຊ ່ າ ດ .

ຍຸ ທ ວ ິ ທ ີ ໃ ນ ສ ່ ວ ນ ສ ັ ມ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຂ ະ ບ ວ ນ ການ ນ ຳ ປ ່ ອ ຍ ຊ ່ າ ດ ມ ັ ້ ນ ທ າ ງ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຫ ລ ວ ງ ພ ຄ ຮ ສ ມ ັ ຍ ທ ີ ๘๔ ກ ໍ ໄ ດ ້ ຕ ັ ້ ງ ກ ຳ ນ ົ ດ ກ ົ ດ ເ ກ ນ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ວ ້ ຢ ່ າ ງ ປ ະ ຈ ັ ກ ແ ຈ ້ ງ - ແ ລ ້ ວ . ມ ະ ຕ ິ ຂ ອ ງ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຫ ລ ວ ງ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ໄ ດ ້ ຊ ີ ້ ສ ະ ແ ດ ງ ອ ອ ກ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ສ ັ ນ ຍ ະ ສ ມ ຸ ນ ຂ ອ ງ ພ ຄ ຮ ຕ ່ ະ ຂ ະ ບ ວ ນ ການ ປ ົ ດ ປ ່ ອ ຍ ຊ ່ າ ດ ແ ລ ະ ສ ະ ແ ດ ງ ອ ອ ກ ເ ຖ ິ ງ ເ ຈ ຕ ນ າ ຣ ົ ມ ຂ ອ ງ ພ ຄ ຮ ທ ີ ່ ຈ ະ ຮ ວ ມ ມ ື ກ ັ ນ ກ ັ ບ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ຝ ່ າ ຍ ພ ັ ທ ະ ນ ິ ຍ ົ ມ ທ ັ ້ ງ ຫ ລ າ ຍ ດ ັ ່ ງ ຜ ່ າ ນ ມ ົ ດ ຢ ู ່ ໃ ນ ຂ ໍ ້ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ນ ນ ຶ ່ ງ ວ ່ າ : " ພ ຄ ຮ ຍ ັ ງ ຈ ິ ງ ຮ ັ ກ ພ ັ ກ ດ ີ ຢ ່ າ ງ ບ ໍ ່ ເ ຄ ີ ຍ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ເ ລ ີ ຍ ຕ ໍ ່ ຫ ລ ັ ກ ການ ແ ຫ ່ ງ ລ ັ ດ ທ ິ ເ ລ ນ ິ ນ ິ ส ต ์ ว ่ า ด ้ ว ย ค ว า ม เ ป ็ น ห ่ ว ง ใ ย ด ้ ว ย ค ว า ม ร ั ก ภ ั ก ด ี ต ่ อ ช ะ - ต า ช า ด ท ั ้ ง ห ล า ย ท ี ่ ต ่ ส ู ้ เ พ ื ่ อ ก า ร ป ล ด ป ล ่ อ ย ช า ด แ ล ะ ส ั ง ค ม ข อ ง ต น . บ ั น ด า น ั ก ต ่ ส ู ้ ท ี ่ ต า ม ร ั บ ร ะ บ อ บ เ ม ื อ ง ร ุ ่ น ส ุ ด ท ้ า ย น ี ้ ย ั ง ค ิ ด ว ่ า ส า ม า ร ถ ก า ว ต ่ อ ส ั ย ใ น ค ว า ม ส ั น ย ะ ส ม ุ น จ า ก เ ร า ไ ด ้ ค ื อ เ ก ่ า เ ห ม ื อ น ด ั ่ ง ท ี ่ เ ค ย ม ี ม า ใ น ส ม ั ย ก อ น ๆ . ก อ ง ป ะ ช ุ ม ห ล ว ง พ ค ฮ ไ ด ้ ใ ห ้ ค ว า ม ส ิ น ใ จ เ ป ็ น พ ิ เ ศ ษ ต ่ า ก า ร พ ั ท ะ น า ส ิ ่ ง เ ส ร ิ ม ค ว า ม ร ่ ว ม ม ื อ ก ั บ ช ั น ก ล า ง ป ะ เ ท ศ ท ี ่ ม ี เ ข ้ ม ท ิ ศ ม ะ โ ย บ า ย ม ุ ่ ง ไ ป ส ู ่ ร ะ บ อ บ ส ั ง ค ม น ิ ย ม *

(* ຂ້ຄວາມ ກ່າຍມາຈາກ ຣ່າຍງານ ສັມ ການ ປະ ຊຸມ ຫລວງ ພ ຄ ຊ ສ ມັ ຍ ທີ ๘๔ - ໜ້າ ม๘ม. ຈັ ດ ພິ ມ ເ ຜ ຍ ແ ຜ ໂ ດ ຍ ส ข ม - ๒๐๓๑)

ย ้ อ ม ส ั ม จ า ก ก า ร ข ย า ย ก า ร ต ิ ด ต ่ อ ผ ู ก ส ั น พ ั น ล ะ ห ว ่ า ง ช า ต ม ั ้ น เ อ ง ม ะ ติ ม ะ ห า ช ิ น ข อ ง บ ั น ด า ป ะ เ ท ด ท ี ่ พ อ ม พ ั ฒ น า ก ็ จ ่ ง ส า ม า ด ร ู ้ แ ้ ง เ พ ั ่ ม จ ิ ง ด ี ้ ม - ก ร ว ก ั บ ส ห ะ พ า บ โ ซ ว ย ุ ต ช ึ ่ ง เ ป ็ น ม ะ ห า ป ะ เ ท ด ท ี ่ ม ี ด ิ น แ ด น ท ั ้ ง ห ม ด ท ั ้ บ ม ี ง ส อ น ท ิ น า ข อ ง ผ ื ่ น แ ผ ่ น ด ิ น ห ม ด โ ล ก และมีประชากรมากเกือบถึง ๔๕๐ ล้าน-คน โดยแบ่งออกเป็นชนชาติ-เผ่าต่างๆกว่า ๑๐๐ เผ่าชน. ดังนี้ฯ ในที่ ทุกแจโลก บ่อาจะเป็นดินแดนหางไกปานใดก็ตาม คนทั้งหลาย-ได้รู้จักว่า รัฐสังคมนิยมประเทดทำอิด ได้ผากิดติอสื้นมา และต้งติอฟ้นมา ได้เคิ่งสัตอัดเข้ามีแล้ว โดยก่อร่างสร้างโตขึ้นมาจากประเทดที่เคียหล้าหลัง เคียติกฟ้ในสะพาบ เมื่องสื้นสอยก่อเกิม จิมกาย เป็นประเทดมะหาอำนาด อิกชาดนึ่งของโลก ในด้านเสฐกิด และด้านทะหาม.

จากการสเลิมสลองวันคิบรอบ ๕๐ ปี แห่งมะหาประติวัด สังคมนิยมเดือนตุลา เมื่อปี ๑๙๑๗ แล้วก็มาสเลิมสลองวันคิบรอบ ๑๐๐ ปีของหิวพ้าประติวัด อ. เลนิน อิกเมื่อปี ๑๙๗๐, การสลองวันคิบรอบ ๕๐ ปี แห่งการก่อตั้ง สหะพาบโซวยุต เมื่อปี ๑๙๗๘ นั้น ได้เป็นฝ่ายุอยพา ให้ปวงชินในหลายๆประเทด ได้มีความคึดความเพ้นรู้จักคักเฒ่ตื่นสื้นอิกกรวกับความสำเร็ดเป็นผ้น ในด้านต่างๆ ของประชาชินคินโซวยุต.

นอกจ่อานั้นแล้ว ก็ยังมีความหมายฟ้นโตอิกว่า การได้รู้จักฤาะการเป็นฟ้นของสหะพาบโซวยุต ในหุกมื้นี้ เป็นการปุกปวงชินดั่งกาว ให้ลุกสื้นมาสินใจหะวิคูนสื้นอิก กรวกับประสิพการของโซวยุต, กรวกับ-

ປັດຈັຍພາຫະນະຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍພາໃຫ້ປະຊາຊາດທັ້ງຫລາຍ ຂອງ ສຫະພາບ ສາທາຣະນະຣັດ ສັງຄົມນິຍົມ ໂຊວຽຕ ໃຫ້ສາມາດຂ້າມຜ່ານຈາກຖານະຄວາມ-ເປັນຢູ່ອັນຫລ້າຫລັງ ມາສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານເສຖກິດ ແລະນາສູ່ຄວາມຈະເຣີນ ແຍ້ມບານດ້ານວັທນະທັນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາອັນສັ້ນ ເປັນປວັດການ.

" ລັດທິສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ໃຊປະຕູໂລກອອກ ໃຫ້ມະນຸດຊາດ ໄດ້ເຫັນ ເໜ ປ່ອງແປວເລວທາງ ທີ່ຈະປົດປ່ອຍໂຕເອງ ອອກຈາກຣະບອບຈັກພັດນິຍົມ. ຣະ-ບອບສັງຄົມໃໝ່ ຊຶ່ງປູພື້ນຖານໃສ່ ເທິງການຮ່ວມກັນຖືກັນມະສິດສາມັກຄີ ໃນປັດ-ຈັຍການຜລິດ ແລະອີງໃສ່ອຳນາດຂອງປະຊາຊົນຄົນງານນັ້ນ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ມີຫລັກຄ້ຳ ປະກັນ ວິວັທນາການອັນມີເຍບມີແຜນ ແລະປາສຈາກວິກຣິຕການ ອີກທັ້ງສອດຄ່ອງ ກັບຜົນປໂຍດຂອງປະຊາຊົນ, ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ມີການຄ້ຳປະກັນສິດທິທາງສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງ ຂອງປະຊາຊົນຄົນງານ. ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ກ່ໃຫ້ເກີດມີເງື່ອນ ໄຂ ແຫ່ງຄວາມເປັນປະຊາທິປະໄຕອັນເໝາະ, ເງື່ອນໄຂແຫ່ງການເຂ້ົ້າມາມີສິດ ທິ ມີສ່ວນຮ່ວມນ ຳ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຂອງປີກແຜນອັນກ້ວ້າງຂວ້າງ ຂອງປະຊາ ກອນ ໃນການບ ໍ ຣິຫານວຽກການຂອງສັງຄົມ, ເງື່ອນໄຂແຫ່ງຄວາມຈະເຣີນແຍ້ມ ບານຢ່າງສອດຄ່ອງກົມກຽວ ຂອງບຸກຄົນຫມົດທຸກໆສະຖານັນ, ຂອງຄວາມ ໜ ໍ ແໜ ນ ກັນໃນດ້ານສິດທິຂອງຊົນຊາດທັ້ງຫລາຍ ແລະໃຫ້ນັ ມ ລຸ ເຖິງຄວາມຈະເຣີນແຍ້ມບານ ແຫ່ງມິຕພາບ ຂອງຊົນຊາດທັ້ງຫລາຍດັ່ງດຽວກັນ * (* ຂ ໍ ຄວາມ ນ ໍ າຍມາຈາກ ບົດບັນທຶກ ກ ໍ ານປະຊຸມ ຂອງກອງປະຊຸມ ພັກຄອມມູນິດ ແລະ ກັມມະກອນມ ໍ າ ມ ໍ າຊາດ. ຈັດພິມເຜີຍແຜ່ໂດຍສ ໍ ານັກພິມ " ສັນຕິພາບແລະສັງຄົມນິຍົມ " ທີ່ກຸງ-ປຣາກ - ໑໙໙໙ - ໜ ໍ າ ๔๘) " ຮູ ປ ໍ ພັນຂອງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ຊຶ່ງເປັນ-ກົດເກນໃໝ່ຂອງສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ຄອບຄອງຢູ່ໃນພູມິພາກດິນແດນ ອັນໃຫຍ່ຫລວງ..

ຂອງພົ້ນພິບ ອັນນີ້ມະນຸດຢູ່ອາສັຍມັບໄດ້ຫລາຍໆຮ້ອຍລ້ານຄົນນີ້ ບໍ່ເໝມ່ອາໄດ້ຈຳ
ກັດວົງຢູ່ແຕ່ດິນແດນພາຍໃນຂອງຕົນ ແຕ່ວ່າຍັງໄດ້ແຜ່ຂະຍາຍອອກເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີ
ແລ້ວ ໃນໝູ່ມະຕິມະຫາຊົນແຫ່ງໂລກ. ແຕ່ຫ່ຍອມເປັນເຣື່ອງທັມມະດາຢູ່ເອງທີ່ວ່າ
ວັຍພືຊົດແລະຄວາມອາດສາມາດທັ້ງຫລາຍ ຂອງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເລີຍກາຍ
ເປັນກົກເຫດຜາໃຫ້ຄົນທັ້ງຫລາຍ ຄິດຖາມໂຕເອງຢູ່ບໍ່ເຊົ່າວ່າ ຄວາມສຳເຣັດວັຍ
ຸນະເຫລົ່ານັ້ນ ເກີດເປັນມາໄດ້ຈັ່ງໃດ. ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງສຶບສແວງຫາຮູ້
ກ່ຽວກັບຮູບການແລະວິທີການ ບັນດາຊົ່ງໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ປະຊາຊາດໂຊວຽຕ ໃຫ້ ສາ
ມາດລຶບຮ່ອຍຄວາມຫລ້າຫລັງ ທາງເສຖກິດຂອງຕົນໄດ້ນັ້ນ ເໝມ່ອມທີ່ສຸດວ່າ ບ່-
ເໝມມີສາເຫດເນື່ອງມາແຕ່ຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ຈະກ່ຍເອົາແບບຢ່າງປະສິພການ
ຂອງໂຊວຽຕ. ແຕ່ວ່າ ການທີ່ພວກນັກປຣາດ-ຣັຖບຸຣຸດ-ນັກການເມືອງສ່ວນຫລາຍ
ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊີ-ອາຟຣິກ ແລະ ອະເມຣິກາ ລາຕິນ ພາກັນຢ່າກຮຽນຮູ້ສຶກ
ສາ ປະສິພການຂອງໂຊວຽຕ ນັ້ນ ກໍ່ເໝມເພື່ອຈະໄດ້ເອົາຄວາມຮູ້ປະສິພການດ້ວ
ກ່ວນັ້ນ ໄປດັດແປງໃຫ້ຖືກໃຫ້ຄວ ກັບປັນຫາຂອງປະເທດຕົນເອ, ເພື່ອຖອດ
ເອົາຜົລປໂຍດ ຈາກປະສິພການນັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ຫາກເຫັນວ່າຈະເປັນຜົ
ດີໃດໆໄດ້ ຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂສະພາວະສະເພາະຂອງປະເທດຕົນ. ແລ້ວໃນທີ່ສຸດປະ
ສິພການດ້ວກ່ວ ຊົ່ງໄດ້ຜ່ກິດໂຕອອກມາຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງຄົບຄ້ວນທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນກຸ່ມ-
ສາທາຣະນະຣັດ ຍາມອາຊີ່ກ່ກ່ວງຂອງໂຊວຽຕ ນີ ຣັດກ່ວ່ກ່ວ ແລະຍາ
ຕຣ້ງສະໂກກ່ວ ເປັນຕົ້ນນັ້ນ ກໍ່ຜ່ກິດວ່າໃນທຸກ້ນີ້ ໄດ້ກ່ຍມາເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາ
ສຳຄັນຕື່ນຫະວ້ນອີກຫລວງຫລາຍ. ຄວາມສົນໃຈອັຈຫະວິຄຸນນີ້ ເໝມເກີດເນື່ອ
ມາຈ່ກຄວາມປະສົ່ງ ທີ່ຈະປຽບທຽບພາກປະຕິບັດອັນເໝາະສົມ ກັບກ່ລສມັຍຢູ
ສເມີ ແລະເປັນເຫມສານແຫ່ງການສະຖ່ປະນ່ ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ທີ່ປວັດສ

ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນເປັນມາແລ້ວນັ້ນ ໂດຍເອົາໄປປຽບທຽບໃສ່ກັນກັບແບບຢ່າງໃໝ່ໆ ຫລາຍສິ່ງຫລາຍອັນຂອງ " ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມແຫ່ງຊາດ " ອັນຊຶ່ງລາງເທື່ອກໍ ມີຜູ້ເອົາມາວັດວ້າງກັບປະສົບການຂອງໂຊວຽຕ. ແຕ່ທ່ວ່າ ວິທີການ " ສັງຄົມນິ ຍົມແຫ່ງຊາດ " ແບບຕ່າງໆນີ້ ໃນຄວາມເໝັນເຫ່ແລ້ວ ມັນເປັນແຕ່ພຽງການ-ດັດແປງຫລັກການເສຖກິດ ແບບທຶນນິຍົມ ຊຶ່ງຖືກອຳພາງເຊື່ອງລີ້ໄວ້ໃນຄວາມໂຄ ສະນາອວດອ້າງ ແບບປະຕິວັດ ພຽງແຕ່ຄວາມເວົ້ານັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າຮູບເຂົ້າຮອຍກັນ ກັບສຽງຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຊຶ່ງພາກັນຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີ ການປະຕິຮູບວົງການເສຖກິດໃໝ ຢ່າງໝົດຣາກໝົດເຫງົ້າ.

ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວມານີ້ ການຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການປະຕິຮູບໃຫ້ເປັນສັງ-ຄົມນິຍົມໃນດ້ານເສຖກິດ ຢູ່ໃນສຫະພາບໂຊວຽຕ ໄດ້ດຳເນີນການມາເປັນຈັ່ງໃດ ກິຈກັມສ່ວນນີ້ ໄດ້ອີງໃສ່ຫລັກການແນວໃດ, ຣັຖ(ຫລວງ)ພ້ອມດ້ວຍພັກການເມືອງ ແລະ ປະຊາຊົນຄົມງານເອງ ໄດ້ເຂົ້າມາມີບົດບາດນຳຈັ່ງໃດແດ, ເມນອັນໃດທີ່ ເປັນພື້ນຖານແຫ່ງການປະຕິຮູບ ເສຖກິດແລະສັງຄົມ ແລະການທັງໝົດນັ້ນໄດ້ມີ - ຄວາມຜູກພັນກ່ຽວຂ້ອງກັນຈັ່ງໃດແດ ກັບປັນຫາຄວາມສັມພັນໃນລະຫວ່າງຊົນຊາດ ກັບປັນຫາສ່ວນສັມພັນດ້ານຊົນເຜົ່າ-ດ້ານສາສນາແລະອື່ນໆ ເຫລົ່ານີ້ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍ ມາ ເປັນພາຣະກິດປັດຈຸບັນທັນດ່ວນທີ່ສຸດ ທັງນີ້ເນມໝາຍ ເຖິງການຊີ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນປະຈັກ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເໝັນເຫ່ອັນມີເຫດສານຫາງປວັດສາດ, ອີງໃສ - ແບບຢ່າງເຫ່ໆທີ່ມີມາແລ້ວ ຂອງ ເຂດແຂວງແລະປະ ເທດຂົງ ເຂດຢ່າງສະ ເພາະ ເຈາະຈົງຄັກເນ ໂລດ. ທີ່ກ່າວມານັ້ນເນມໝາຍ ເຖິງປະສົບການຂອງຣາສດອນ-ນິ ລ້ານຄົນ ຂອງ ເຂດແຂວງທາງ ໄກລຽບຊາຍແດນ ເກົ່າຂອງປະ ເທດ ຊຶ່ງປະ-ຊາກອນສ່ວນໃຫຍ ສືບ ເຊື້ອສາຍມາຈາກຊົນຊາດ ຕຸຣ໌ກ ແລະ ເຊື້ອຖືສາສນາອິສ-

ລາມ. ນັ້ນແມ່ນຫມາຍເຖິງພັທນາການຂອງ ເຂດເຂວງພູນິພາກ ຊຶ່ງມີປະຊາກອນ ຢູ່ອາສັຍນັບໄດ້ຫລາຍສິບກຸ່ມຊົນຊາດ ແລະຫລາຍຮ້ອຍກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ແລະດົນແຕ່ນ-ສວນໃຫຍ່ ເຄີຍເປັນຖິ່ນຖານພູມລຳເນົາຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າພະ ເມຈອນ ຫລື ຊົນເຜົ່າອື່ນໆ ທີ່ຍ້າຍມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢ່າງຖາວອນ. ນັ້ນແມ່ນຫມາຍເຖິງປະ ຊາ ກອນສ່ວນນຶ່ງ ຊຶ່ງທັງຫມົດ ເກືອບບໍ່ມີຜູ້ຮູ້ຈັກໜັງສື ເລີຍ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ໄດ້ມີການສະຖາປະນາອຳນາດ ຣະບອບສະພາໂຊວຽຕ ຂຶ້ນມາ ຮອດດຽວນີ້ ໄດ້ຜ່ານກິດມີການປ່ຽນແປງຢ່າງທັນຕາ ເຫັນ ຊຸບັດຂຶ້ນ ຢູ່ໃນກຸ່ມສາທາຣ ະ ນະຣັດຍາມຕາ ເວັນອອກ ຂອງໂຊວຽຕແລ້ວຫລວງຫລາຍ ສົມດັ່ງ ເລຂາທິການ - ໃຫຍ ລ.ບ ເຣ້ຊ ເນຟ ແຫ່ງ ຄນະກັມມະການສູນກາງ ພຄຊ ເຄີຍໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ບົດຣາຍງານ ກ່ຽວກັບວາຣະຄົບຮອບຫ້າສິບປີ ຂອງ ສຫະພາບ ສາທາຣະນະ ຣັດ ສັງຄົມນິຍົມ ໂຊວຽຕ (ຈັດສລອງ ເມື່ອ ເດືອນທັນວາ ໑໙໗໘) ວ່າ :

" ຈົ່ງຫລຽວໄປ ເບື້ອງຍາມອາຊີພາກກາງ ແລະ ຣັຖກາຊາຄີ ໃນທຸກມື້ ມື້ ແລ້ວສິ່ງທີ່ທ່ານຈະໄດ້ພໍໄດ້ ເຫັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ ເໝ ນພໍ່ພຽງແຕ່ທົ່ງໄຮ່ຜ້າຍ ອັນ ເປັນອັສຈັນ ຂອງຣັດອຸຊ ເບກິ ກັບຂອງຣັຖ ຕູກ໌ກ ເມນິ ນັ້ນບໍ່ ເໝ ນພໍ່ພຽງແຕ ເປັນດົນດອນ ທີ່ໄດ້ ຮັບການສັບສາວພັທນາຂອງຣັຖ ກາຊາຄີ ຫລື ເຄື່ອງປູກຂອງຝັ່ງ ທີ່ຈະ ເຣີ່ມ ງອກ ງາມ ແລະການປະສຸສັດໃຫມ່ໆ ບັນດາມີຢູ່ໃນຣັດກີຣ໌ຄີຊ ກັບ ຕາດຈິກິ ຫັ້ນ... ແຕ່ວ່າຍາມອາຊີພາກກາງ ແລະ ຣັດກາຊາຄີ ຍັງມີໂຮງງານຣັຖວິສາຫະກິດ... ຂນາດໃຫຍ່ໆ ໃນດ້ານອຸດສາຫະກັມ ເຄມີ, ອຸດສາຫະກັມນ້ຳມັນ ແລະ ກາສ ມີອຸດ-ສາຫະກັມການປະດິດຄິດສ້າງ ເຄື່ອງຍົນກົນ ໄກຢູ່ອີກ ແລ້ວຫລວງຫລາຍ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ ເກີດ ເປັນ ສຫະພາບ ໂຊວຽຕ ມານີ້ ການຜລິດອຸດສາຫະກັມ ຂອງກາຊາຄີ ໄດ້ຕື່ນຫະວີ ຂຶ້ນ ແລ້ວ ຝ໐໐ ຕ , ຂອງສາທາຣະນະຣັດ ສັງຄົມນິ-

ຍິນ ໂຊວຽຕ ຕາດຈິກິ ທະວີສ່ວນຂຶ້ນກ່ວາ ๕๐๐ ຕ໋ໍ, ຂອງຣັດ ກີຣ໌ຄີຊ ກ່ວາ.. ๔๐๐ ຕ໋ໍ,ຂອງຣັຖອຸຊເບກິ ເກືອບຣອດ ๘๔๐ ຕ໋ໍ, ຂອງຣັຖຕຸຣ໌ກເມນີ ກ່ວາ .. ๗๐ ຕ໋ໍ. ສົນກ່ານເກັບກູ້ຝ້າຍດິບຢູ ອຸຊເບກິ ກໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນທະວີຂຶ້ນອີກຣອດ ๑๘๐ ຕ໋ໍ ແລະຢູຕຸຣ໌ກເມນີ ຣອດ ๗๐ ຕ໋ໍ. ທຸກມື້ນີ້ ຣັດກາຊາຄີ ຜລິດທັນຍະພືດ (ເຂົ້ົ່າ) ໄດ້ຫລາຍລ໋ານສັນປີ ๑๗๘๘ ເກືອບຣອດ ๓๐ ຕ໋ໍ.

ສົນທີ່ໄດ້ຈາກການພັທນາດ້ານອັທນະທັນ ຂອງຣັຖກາຊາຄີ ແລະຂອງກຸ່ມ ສາທາຣະນະຣັດຝ່າຍອາຊີພາກກາງ ກໍ່ເຫັນໄດ້ກັບຕາ ພ໋ອງກັນກັບໃນດ້ານເສຖ ກິດທີ່ກ່າວມາແລ້ວນັ້ນອີກ ກ່າວຄືຄວາມບຸ່ຫັ້ງສືໄດ້ຖືກກ່ໍາຈັດປັດເປົ່ົ່າ ໃຫ້ໝົດສ້ຽງ ໄປແລ້ວຢ່າງຕລອດ. ປະຊາກອນຂອງແຕ່ລະສາທາຣະນະຣັດ ທີ່ກ່າວມານີ້ມີຢູ່ເປັນ ຈ່ໍານວນເກືອບເຄິ່ງນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາສ່ໍາເຣັດຂັ້ນມັທຍົມ (ຕາມໂຮງຮຽນ ຫລັກສູດ ๑๐ ຫລື ๗ ປີ) ແລະ ສ່ໍາເຣັດຂັ້ນອຸດົມສຶກສາ. ນັບຈ່ໍານວນນັກວິຊາ ການຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຊຶ່ງເຣັດການປະຕິບັດໜ້ໍ້າທີ່ ຢູ່ໃນວົງການເສຖກິດທຸກມື້ນີ້ແລ້ວ - ສະເພາະຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນສາທາຣະນະຣັດ ອຸຊເບກິ ແຫ່ງດຽວ ກ໋ມີນັກວິຊາການຣະດັບ ອຸດົມສຶກສາ ແລະຣະດັບມັທຍົມອາຊີບ ຢູ່ຫລາຍລ໋ານຈ່ໍານວນ ຊຶ່ງເຄີຍມີຢູ່ໃນທົ່ວໜົດ ສະຫະພາບໂຊວຽຕ ເມື່ອສມັຍປ່ຍໆທີ່ສວັດທີ່ສາມນັ້ນອີກຕັ້ງຫລວງຫລາຍ. ໃນດ້ານ ວິທຍາການກ໋ຈະເຣີນກ້າວໜ້ໍ້າ ແລະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຄືກັນ ດັ່ງຈະເຫັນໄດ້ຈາກການທີ່ມີ ນັກວິທຍາສາດຈ່ໍານວນຫລາຍພັນຄົນ ປະຕິບັດໜ້ໍ້າທີ່ເຣັດວຽກການປະຈ່ໍາຢູ່ນ່ໍາບັນດາ ສາຂາຣັຖບັນດິຕສະພາ ຂອງ ສາທາຣະນະຣັດເຫລ່ົ່ານັ້ນ ຢ່ໍາງເປັນຫມ່ໍ້ານ ເປັນໝ່ໍ້ ສ່ວນວ່ໍາຢູ່ໃນໂລກລັດທິນ່ໍ້ານ ຄວາມຈະເຣີນກ້າວໜ້ໍ້າ ຊຶ່ງເຖິງແມ່ນ ຍ່ອມເຍ້ົ່ານເຍ້ົ່ານ ຢ່ໍາງກ່ວານັ້ນນ ຊຶ່ງຢູ່ຫລາຍ ກ໋ຍັງເປັນທີ່ຍອມຮັບນັບຖ່ືວ່ໍາເປັນ " ສິ່ງ - ອັສຈັນ ". ແຕ່ອັນທີ່ເກີດມ່ໍ້ນຢູ່ໃນ ຍ່ານອາຊີພາກກາງ ແລະຣັດກາຊາຄີ ຂອງ ໂຊ

ວຽກນີ້ ພວກເຮົາເຫລົ່າຄອມມູນິດ ບໍ່ໄດ້ພາກັນຄິດເຫັນແນ່ໜ້ອຍດຽວເລີຍວ່າ ເປັນສິ່ງອະປົກຕິສຸດວິໄສ ຫລືຫາກຈະເວົ້າວ່າ ເປັນເຣື່ອງອັສຈັນ ກໍເປັນເຣື່ອງອັສຈັນເໜຍທັນນະ ຊາດທັນນະດາ ເມື່ອງຈາກວ່ານັ້ນກໍເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນນິຍຳນາດຣະບອບໂຊວຽຕ, ຍ້ອນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ຍ້ອນຄວາມສັນພັນທະໄມຕຣີເໜຍພົ້ນອງຂອງປະຊາຊາດທັ້ງຫລາຍ ຢູ່ໃນປະເທດບ້ານເມືອງຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ພິສູດສະແດງໂຕໃຫ້ຈອກມາຜາກົດແລ້ວ "

ພວກເຮົາເຊື່ອຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ ການສຶກສາເບິ່ງການປະຕິຮູບເສຖກິດ ບັນດາຊຶ່ງໄດ້ດຳເນີນການຜ່ານມາແລ້ວ ຢູ່ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດຝ່າຍຕາເວັນຈອກຂອງໂຊວຽຕ ໂດຍຖືເອົາລັກສນະພິເສດດ້ານສັງຄົມ ດ້ານເຊື້ອຊາດສາສນາ ຂອງປະຊາຣາສດອນ ໃນສາທາຣະນະຣັດເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນອົງປະກອບສຳຄັນ ຍ້ອນພາເອົາມາໃຫ້ຊຶ່ງແລວທາງຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ຈະປຽບທຽບປະສົບການອັນປະເສີດນັ້ນ ໃສ່ກັນກັບປັນຫາປັດຈຸບັນຂອງບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັທນາ. ການສຶກສາດັ່ງນັ້ນ ຍ້ອນຊ່ວຍພາໃຫ້ສາມາດໃຊ້ປໂຍດແລ້ວ ເມື່ອງຮູ້ຂັ້ນມູລຖານ ຂອງປະສົບການດັ່ງກ່າວໄດ້ດີ ທ່ຽກັນກັບທີ່ຈະໃຊ້ປໂຍດ ຈາກເໜຍປ່າງກິຈກັນອັນ ເປັນເຫມນສານ ບັນດາຊຶ່ງປະຊາຊາດໃນສທະພາບໂຊວຽຕ ໄດ້ປະກອບການມາແລ້ວ ເພື່ອຖົມລົບຮອຍແຫ່ງຄວາມທລ້າຫລັງຂອງປະເທດຕ່າງໆ ຊຶ່ງໃນອະດີຕການ ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ ຍັງຕົກຢູ່ໃນຖານະ ເປັນເມືອງຂຶ້ນອານານິຄົມຂອງຊາດອື່ນຢູ່.

ປະສົບການຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ຝ່ານຕາເວັນຈອກຂອງໂຊວຽຕນັ້ນ ເປັນທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ເປັນພິເສດ ຂອງມະຕຸ້ມະຫາຊົນ ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ ເປັນເອກຣາດແລ້ວ ກ້ຍ້ອນວ່າ ເມື່ອສັນທີ່ກ່ ເກີດມີການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາປີ ໑໙໑໗ ນັ້ນ ປະຊາຊາດໃນສາທາຣະນະຣັດເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງຢູ່ໃນຣະ

ດັ່ງພັທນາການເກືອບຢ່າງວ່າ ທ່ຽງກັນກັບປະຊາຊາດ ຂອງຫລາຍໆປະເທດໃນ
ອາຊີແລະອາຟຣິກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍອອກຈາກຣະບອບ ເມືອງຂຶ້ນໃນຍຸກດຽວ
ນີ້. ອີກປະການນຶ່ງນັ້ນ ລັກສນະພິເສດອີກແນວນຶ່ງ ທີ່ເປັນກົກເຫດຜາໃຫ້ປະເທດ
ເຫລົ່ານັ້ນ ຫັນຕາວມາເລືອກເອົາປະສົບການຈາກການພັທນາ ຂອງ ສຫະພາບໂຊ
ວຽຕ (ຊຶ່ງເປັນການພັທນາແບບທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດທິທຶນນິຍົມ) ນັ້ນ ກໍແມ່ນຍ້ອນວ່າ
ແຕ່ລະປະເທດທີ່ກ່າວນັ້ນ ເຄີຍໄດ້ລອງທຽວເສັ້ນທາງແບບລັດທິທຶນນິຍົມມາແລ້ວ-
ຫລາຍໜ ຫລາຍຕາວ ແລະກໍ່ບໍ່ເຄີຍສຳເຣັດຜົນຊອກພົ້ນທີ່ສະສາງຫາທາງອອກໃດ
ໃດໄດ້ເລີຍ ສຳລັບປັນຫາໃຫຍ່ໆພັກໆຂອງກຸ່ມປະເທດ " ໂລກທີສາມ ".

ສັນໃດກໍສັນນັ້ນ ດັ່ງໂຕຢ່າງກຸ່ມປະເທດຍ່ານອະເມຣິກາລາຕິນ ຊຶ່ງສາມາດ
ກອບກູ້ເອົາເອກຣາດທາງການເມືອງ ມາໄດ້ແລ້ວເປັນເວລາ ၁၀၀ ປີ ກໍມີ ၁၄၀
ປີ ກໍມີ ແລ້ວກໍໄດ້ພຽນພຍາຍາມຢ່າງລຳບາກຍາກເຄັນຕລອດມາ ເປັນເວລາເທິງ
ຊາຍາວນານ ເພື່ອຈະກ້າວເດີນໄປໃຫ້ຫວຶດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທ້າຫລັງຂອງຕົນໃນ
ດ້ານເສຖກິດ ແລະ ເພື່ອຍົກຣະດັບການຄອງຊີບຂອງປະຊາຊາດຣາສດອນ ໃຫ້ຫຍັບ
ສູງຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ວິທີການແບບລັດທິທຶນນິຍົມນາມາປະການ ໂດຍເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງເອົາແບບ
ຢ່າງຕຳຣາຂອງພວກນາຍທຶນຜູ້ຂາດຊາດອະເມຣິກາເໜືອ ແລະຊາດເອີຣົບ ຕາ
ເວັນຕົກທັ້ງຫລາຍ ແຕ່ບໍ່ເປັນຈັ່ງບຸນ ຄວາມອິດສາພຍາຍາມເຫລົ່ານັ້ນ ກໍ່ສົ່ງຜົນ-
ໃຫ້ໜອຍສຸດໜ້ອຍ ຈົນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງເລີຍ. ສາຍສັນພັນທັບຈັກພັດນິຍົມສຫະ
ຣັດໃນແບບຕ່າງໆ ເພື່ອປະກັນໃຫ້ບັນລຸເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງອະເມຣິກາລາຕິນ
ແລະ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເຖິງການກ້ຽງສ້າງໂຕຂຶ້ນເປັນກ້ອນເປັນໜວຍ ໃນຣະດັບພູມິ-
ພາກນັ້ນ ກໍຜາດິວ່າບໍ່ເປັນໜາກເປັນຜົນແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍອີກຄືກັນ.

ບັນດານັກການເມືອງ-ນັກປຣາດ ແລະກຸ່ມບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຄິດແບບພັທນະ

ນິຍົມ ໃນຍາມອະເມຣິກາລາຕິນ ໄດ້ພາກັນສລັດປັດຖິ້ມຣະບອບນາຍທຶນຢ່າງ ເດັດ ຂາດຕື່ມຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ ດ້ວຍໄດ້ຫລຶ້ງ ເຫັນແລ້ວວ່າ ມັນ ເປັນຣະບອບການທີ່ບໍ່ສົມປະ-ກອບ ໃນການສະສ້າງ ເກື້ອຍເໜ້ຍປັນຫາ ຄວາມຫລ້າຫລັງ ແລ້ວ ກໍພາກັນ ອ່ານ ໜ້ານາ ສູ ປະສົບການ ຂອງ ກຸ່ມ ປະ ເທດ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ ຢ່າງ ດີ ກ ໜ້າ ຂຶ້ນ ໂດຍ ສ ມ ່ ໍ ສ ເນີ ດ ້ ວ ຍ ເຫັ ນ ວ ່ າ ສິ ່ ງ ນີ ້ ເ ປ ັ ນ ແ ບ ບ ຢ ່ າ ງ ທ ີ ່ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ ເ ຮ ັ ດ ນ ໍ າ ເ ພ ື ່ ອ ສ ະ ສ າ ງ ທ າ ທ າ ງ ອ ອ ກ ໃ ຫ ້ ປ ັ ນ ທ າ ເ ຫ ລ ໍ ່ າ ນ ັ ້ ນ .

ເປ ັ ນ ເ ວ ລ າ ດ ົ ນ ມ າ ແ ລ ້ ວ ທ ີ ່ ສ າ ທ າ ຣ ະ ນ ະ ຣ ັ ດ ຄ ົ ວ ຍ າ ໄ ດ ້ ເ ອ ົ າ ຕ ົ ນ ເ ຂ ້ ົ າ ມ າ ສ ູ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ແ ຫ ່ ງ ປ ວ ັ ດ ສ າ ດ ຂ ອ ງ ສ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ກ ັ ບ ຂ ອ ງ ກ ຸ ່ ມ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ື ່ ນ ໆ ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ເ ອ ົ າ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ນ ັ ້ ນ ມ ໄ ປ ໃ ຊ ້ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ສ ໍ າ ເ ຣ ັ ດ ຣ ຽ ບ-ຮ ້ ອ ຍ . ດ ຽ ວ ນ ີ ້ ຄ ົ ວ ຍ າ ກ ໍ ໄ ດ ້ ມ ີ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ມ າ ແ ລ ້ ວ ຈ າ ກ ການ ສ ະ ຖ າ ປ ະ ນ າ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ ັ ນ ຈ ຶ ່ ງ ກ ຸ ່ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ລ າ ຕ ິ ນ ອ ື ່ ນ ໆ ກ ໍ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ າ ໄ ປ ໃ ຊ ້ ແ ລ ະ ຈ ະ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ າ ໄ ປ ໃ ຊ ້ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ແ ບ ບ ຢ ່ າ ງ ຕ ໍ ່ ໆ ໄ ປ ອ ີ ກ ຄ ື ກ ັ ນ .

ເ ມ ື ່ ອ ຫ ລ າ ຍ ປ ີ ຄ ື ນ ຫ ລ ັ ງ ມ າ ນ ີ ້ ຄ ນ ະ ຜ ູ ້ ແ ທ ນ ຂ ອ ງ ຣ ັ ຖ ບ ານ ຈ າ ກ ກ ຸ ່ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ມ ພ ັ ທ ນ າ ຈ ຶ ່ ງ ເ ຂ ້ ົ າ ຮ ວ ມ ໃ ນ ການ ສ ົ ນ ມ ະ ນ າ ແ ລ ະ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຣ ะ ດ ັ ບ ນ ັ ກ ວ ິ ຊ າ ການ ຕ ່ າ ງ ໆ ໄ ດ ້ ພ າ ກ ັ ນ ອ ະ ພ ິ ປ ຣ າ ຍ ຖ ິ ກ ຖ ຽ ງ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ າ ງ ເ ຖ ິ ງ ວ ິ ທ ີ ການ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ຕ ອ ງ ໃ ຊ ້ ຕ ອ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໃ ນ ການ ຈ ະ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ າ ປ ະ ສ ົ ບ ການ ແ ຫ ່ ງ ປ ວ ັ ດ ສ າ ດ ຂ ອ ງ ພ າ ກ ຕ າ ເ ວ ັ ນ ຕ ົ ກ ຂ ອ ງ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ໄ ປ ໃ ຊ ້ ປ ໂ ຍ ດ ໃ ນ ການ ສ ້ າ ງ ສ າ ພ ັ ທ ນ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ . ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ - ສ ົ ນ ມ ະ ນ າ ຣ ะ ດ ັ ບ ນ າ ນ າ ຊ າ ດ ເ ຫ ລ ໍ ່ ານ ັ ້ ນ ລ າ ງ ເ ຖ ື ່ ອ ກ ໍ ເ ຮ ັ ດ ນ ວ ິ ຊ າ ການ ສ ະ ຫ ະ ປ ະ ຊ າ ຊ າ ດ ຈ ັ ດ ດ ໍ າ ເ ນ ີ ນ ຂ ຶ ້ ນ ລ າ ງ ເ ຖ ື ່ ອ ກ ໍ ເ ຮ ັ ດ ນ ວ ິ ຊ າ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ກ ຸ ່ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ປ ະ ຊ າ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ຕ ່ າ ງ ໆ ຈ ັ ດ ດ ໍ າ ເ ນ ີ ນ ຂ ຶ ້ ນ ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ມ ັ ນ ຈ ຶ ່ ງ ຍ ອ ມ ເ ປ ັ ນ ທ ັ ມ ມ ะ ດ າ ຢ ູ ່ ວ າ ເ ຫ ດ ການ ຕ າ ມ ທ ີ ່ ທ ່ ານ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ມ າ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ກ ິ ດ ເ ຫ ດ ໃ ຫ ້ ນ ັ ກ ຄ ົ ນ ຄ ວ ້ າ ແ ລ ະ ຄ ົ ນ

ງານຂອງກຸ່ມປະເທດພວມພັທນາ ກັບຂອງສາທາຣະນະຣັດທັງຫລາຍ ຂອງສຫະ - ພາບໂຊວຽຕ ຕ້ອງອ່ານໜ້າເຂົ້າມາຮ່ວມກັນຄິດພິຈາຣະນາ ກ່ຽວກັບປັນຫາມາມາ ຊ່ວຍຊຸບຂັ້ນຕົ້ນໜ້າບັນດາປະເທດດ້ອຍພັທນາ ກ່ຽວກັບ ເສັ້ນທາງ-ຮູບແບບແລະວິທີ ການ ຊ່ຶງຝ່າຍຫລັງນີ້ ເຄີຍໃຊ້ໄດ້ຜົນມາແລ້ວຈາກການສະສາງ ເກື່ອຍເຫ້ປັນຫາອຸປ ສັກທີ່ຄ້ຳກັນ.

ໃນບັນດາການປະຊຸມດ້ານວິຊາການຣະດັບໃຫ່ຍໆນັ້ນ ເທ່ືອນ້ຶງໆ ເພ້ມຈະ ເປ່ນກອງປະຊຸມວິຊາການນານາຊາດ ຟຸ້ມະຄອນຍາກ ເມ່ືອ ເດ່ືອນກັນຍາ ໑໙ຝ໗ ຊ່ຶງມ່ືຊ່ືຫ້ວ້ກອງປະຊຸມວ່າ " ມະຫາປະຕ່ວັດສັງຄົມນ່ິຍົມ ເດ່ືອນຕຸລາ ກັບ ຂະ ບວນການປົດປ່ອຍຂອງປະຊາຊາດອາຊ່ີ-ອາຟຣ່ິກ ແລະອະເມຣ່ິກາລາຕ່ິນ " ກັບ ກອງປະຊຸມນັກວິຊາການນານາຊາດຟຸ ອາລມາ-ອະຕາ ເມ່ືອ ເດ່ືອນຕຸລາ ໑໙ຝ໙ ໃນຫ້ວ້ຂ້ວ່າ " ການຮຽນຮູ້ຈາກເລ່ນ ກ່ຽວກັບການປະຕ່ວັດປົດປ່ອຍຊາດ ກັບ - ຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານສັງຄົມ ຂອງກຸ່ມປະເທດທ່ີພວມພັທນາໃນຂັ້ນປັດຈຸ່ບັນ " ແລະ ອັນສຸດທ້າຍອ່ີກເທ່ືອນ້ຶງກ່ໍເປ່ນກອງປະຊຸມສັນນະນາລະຫວ່າງປະເທດຟຸ ຟຣ່ຽ ເຊ ເມ່ືອ ເດ່ືອນສ່ິງຫາ ໑໙ຝ໑ ໃນຫ້ວ້ຂ້ວ່າ " ປະສົບການຈາກການປະຕ່ິຮູບທ່ີດ່ິນ - ເພ່ືອການກະ ເສດ ຟຸ້ກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດຍານອາຊ່ີກາ ເລະຟຸ ກາຊາຄ ກັບບ່ິດ ບາດຄວາມສ່ຳຄັນຂອງການປະຕ່ິຮູບທ່ີດ່ິນ ສ່ຳລັບບັນດາປະ ເທດປົດປ່ອຍໃຫ່ " .

ໃນທ້ອງປ່ີ ໑໙ຝ໘ ນ້ັນ ກ່ໍ່ມ່ີການປະຊຸມວິຊາການອ່ີກເທ່ືອນ້ຶງຟຸ້ມະຄອນ ຕາສ ເກ້ນ ຕ໌ ຊ່ຶງມ່ີນັກວິຊາ ການ-ນັກການ ເມ່ືອງ ຈາກກຸ່ມປະ ເທດອາຊ່ີ ເລະ ອາ ຟຣ່ິກ ໄດ້ ເຂ້ົ້າຮ່ວມນ່ຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໂດຍໄດ້ຈ້ດປ່ະຊຸມກ້ນໃນຫ້ວ້ຂ້ວ່າ " ປະ ສົບການຈາກການສະຖາປະນາ ຣະບອບສັງຄົມນ່ິຍົມ ຟຸ້ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ຕາ ເວ້ນອອກຂອງໂຊວຽຕ ກັບປ້ນຫາທ່ີສ ດ່ີພັທນາການ ທ່ີ່ເປ່ນແບບລ້ດທ່ີ່ນ່ິຍົມຂອງ

ບັນດາປະເທດປົດປ່ອຍໃໝ່ໃນອາຊີແລະອາຟຣິກ ".

ສິ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍຫລວງຫລາຍອີກເໜື່ອນຶ່ງນັ້ນກໍຄື ກອງປະຊຸມນາໆ ຊາດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນເຖິງປານນັ້ນ ລ້ວນຕັ້ງແຕ່ຈັດດຳເນີນການຢູ່ໃນນະຄອນຫລວງ ຂອງບັນດາສາທາຣະນະຣັດຝ່າຍອາຊີ ຂອງສຫະພາບໂຊວຽຕ ແລະກໍເປັນສິ່ງພິສູດຢືນຢັນໄດ້ຄັກແໜ່ນໜັກອີກວ່າ ສຫະພາບໂຊວຽຕ ເຄີຍໄດ້ຜ່ານປະສົບການອັນປະເສີດເລີດລ້ຳມາແລ້ວ ຊຶ່ງປະສົບການຂອງໂຊວຽຕນັ້ນ ບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັທນາໃນອາຊີ-ອາຟຣິກ ແລະ ອະເມຣິກາລາຕິນ ອາດສາມາດຢິບຢືມເອົາໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດປໂຍດໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ກອງປະຊຸມເທື່ອນຶ່ງ ຊຶ່ງມີຂຶ້ນຢູ່ນະຄອນຫລວງ- ເມືອງເອກແຫ່ງ ສາທາ-ຣະນະຣັດ ອາເຊຍແຫ່ງຄວາມ ຂອງໂຊວຽຕ ນັ້ນກໍມີທັງນັກວິຊາການຂອງໂຊວຽຕ ແລະຂອງຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍນັກການເມືອງຈາກປະເທດຕ່າງໆມາຮ່ວມປະຊຸມນຳ ໂຮມທັງໝົດເກືອບຮອດ ມື ປະເທດ. ການປະຊຸມເທື່ອນັ້ນເໝ ໄດ້ຮ່ວມກັນພິຈາຣະນາສຶກສາເຖິງບັນຫາມູລຖານຕ່າງໆ ຂອງສາຍສັນພັນ ອັນເປັນສິ່ງຕ່ໂຍງຜູກພັນການປະຕິວັດປະຕິຮູບບັນດາທີ່ເກີດມີມາແລ້ວ ຢູ່ສຫະພາບໂຊວຽຕ ພາຍຫລັງຈາກເດືອນຕຸລາ ໑໙໑໗ ມານັ້ນ ເຂົ້າໃສ່ກັນກັບບັນດາຂະບວນດຳເນີນແຫ່ງ-ການຟື້ນຟູປະຣະນະສັງຄົມ ຊຶ່ງພວມເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຢູ່ໃນຊາດເອກຣາດໃໝ່ທັ້ງຫລາຍ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍອອກຈາກຣະບອບລັດທິຈັກນິຍົມ. ກອງປະຊຸມນາໆ ໄດ້ໃຫ້ການວິເຄາະວິຈັຍຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງໃນດ້ານທິສດີ ກ່ຽວກັບອຸດົມການອັນມະຫາ-ສານ ທີ່ມະຫາປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມເດືອນຕຸລາ ແລະການສະຖາປະນາສັງຄົມນິຍົມຢູ່ສຫະພາບໂຊວຽຕ ໄດ້ມີຜາກົດຕໍ່ບັນຫາການເລືອກທິດທາງແຫ່ງປວັດສາດ ເພື່ອເອົາເປັນຫລັກເກນຂອງບັນດາປະເທດດ້ອຍພັທນາ ກັບໄດ້ຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນດີ

ຕ່າງໆທັງຫມົດ ຂອງທິດທາງແຫ່ງສັງຄົມນິຍົມ.

ກອງປະຊຸມວິຊາການຢູ່ ອາລມາ-ອະຕາ ເມືອງ ເອກແຫ່ງສາທາຣະນະ ຣັດ ສັງຄົມນິຍົມໂຊວຽຕ ກາຊາຄີ ນັ້ນກໍນັບ ເປັນການປະຊຸມຂນາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດອີກ-ເທື່ອນຶ່ງ ໃນຣະດັບນານາຊາດ ໂດຍມີນັກວິຊາການຜູ້ແທນຈາກອົງການຕ່າງໆຂອງ ຂະບວນການປົດປ່ອຍຊາດ, ມີນັກການເມືອງ ຣັຖບຸຣຸດຊາດຕ່າງໆຮອດ ຫ໐ ປະ ເທດອີກ ທັງສະພາບໂຊວຽຕ ນຳ ມາຮ່ວມປະຊຸມກັນມີຈຳນວນ ຜ໗໐ ຄົນໂຮມ ທັງຄນະຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຂະບວນການປະຊາທິປະໄຕ ນານາຊາດນຳອີກຫລາຍ ອົງ ການ. ຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ໃນການປະຊຸມດ້ານວິຊາການເທື່ອນີ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະດຳ ເນີນການວິຈັຍສຶກສາກັນນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ເຈາະຈຸຍລັກສນະຮອບດ້ານຂອງປັນຫາຕ່າງໆ ຈາກການຮັບປະຕິບັດຫລັກການທີ່ສດີ ເລນິນິສ ຕ໌ ຂັ້ນມູລຖານ ໂດຍປະຊາຊາດ ໃນ ສະຫະພາບໂຊວຽຕ ກ່ຽວເຖິງການປະຕິຮູບ ເຂດແຂວງ ເມືອງຂົ້ນສ່ວຍ ເກົ່າໆ ຂອງ ຣັສ ເຊັ ທີ່ມີສະພາບຫລ້າຫລັງ ໃຫ້ກາຍມາ ເປັນສາທາຣະນະຣັດທີ່ທັນສມັຍ ມີ - ການອຸດສາຫະກັມ ມີການ ເຕັກນິກ-ວິທຍາສາດ ແລະວັທນະທັມ ທີ່ຈະ ເຣີນພັທນາຢູ່ ໃນຣະດັບສູງ ສົ່ງ. ນອກນັ້ນອີກກໍຍັງ ໄດ້ພິຈາຣະນາຄົ້ນຄວ້າກັນຕື່ມ ເຖິງ ຄວາມອາດ ສາມາດ ໃຊ້ປະສົບການ ຈາກການສະຖາປະນາຣະບອບ ສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນກຸ່ມສາ-ທາຣະນະຣັດຍາມຕາເວັນອອກຂອງ ໂຊວຽຕ ໃຫ້ ໄດ້ ປ ໂຍດ ເພື່ອການ ເກື້ອຍ ເຫລືອ ສ ງ ປັນຫາພາ ວະ ດ້ານ ເສ ຖ ກິ ດ ຂັ້ນ ປັ ດ ຈຸ ບັ ນ ຊຶ ງ ອຸ ບັ ດ ຂຶ້ ນ ຢູ່ ຂ ອ ງ ພ າ ຊ າ ດ ເ ອ ກ ຣ າ ດ-ໃຫມ ທັ ງ ຫ ລ າ ຍ ໃ ນ ອ າ ຊີ-ອ າ ຟ ຣິ ກ ແ ລ ະ ລ ະ ເ ມ ຣິ ກ າ ລ າ ຕິ ນ ໃ ນ ທຸ ກ ມື້ ນ ີ້.

ສ ອ ນ ກ ານ ສ ັ ນ ນ ະ ນ າ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຣ ັ ດ ທ ີ ຣ ຄ ີ ຊ ີ ຢ ູ ່ ນ ະ ຄ ອ ນ ຟ ຼ ງ ເ ຊ ນ ັ ້ ນ ນ ອ ກ ທ ີ ່ ນ າ ເ ຂ ້ າ ຮ ວ ມ ສ ອ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ແ ມ ນ ນ ັ ກ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ຜ ູ ້ ຊ ຽ ວ ຊ ານ ດ ້ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ມ ຊ ຶ ່ ງ ນ ອ ກ ຈ າ ກ ນ ັ ກ ວ ິ ທ ຍ າ ສ າ ດ ຜ ູ ້ ຊ ຽ ວ ຊ ານ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ ຄ ົ ມ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ແ ລ ະ ຣ ັ ຖ ມ ົ ນ ຕ ີ ປ ະ ຈ ໍ າ ກ ະ ຊ ວ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ

ຂອງໂຊວຽຕແລ້ວ ກໍຍັງມີຫມະຜູ້ແທນຂອງກຸ່ມປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ຕລອດຮອດ ນັກ ການເມືອງ-ນັກວິຊາການ ບຸກຄົນສຳຄັນຝ່າຍເອກະຊົນ ແລະຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິ ກັມຊາດຕ່າງໆໃນອາຊີແລະອາຟຣິກ ມາເຂົ້າຮ່ວມໃນການສົນມະນາເທື່ອນີ້ນຳອີກ ໂຮມທັງຫມົດ ๔๗ ປະເທດ, ມີການຖແລງຣາຍງານແລະຄຳປາໄສທັງຫມົດຮອດ ๒๗ ບົດ ແລ້ວກໍມີການສົນທັສນະແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນກັນຢ່າງຄຶກຄັກໃນ ປັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວເຖິງການປະຕິຮູບແລະການພັທນາກະສິກັມ.

ໂຮມແລ້ວ ແມ່ນໃນລະຫວ່າງການປະຊຸມພິບພໍ້ຄ່ຽວຫລ້ຽງໆມານີ້ເອງ ຂ້ອງ ຜາກິດວ່າ ໄດ້ມີການແລກປ່ຽນທັສນະທີ່ມີແນໃສ່ນກັນ ເປັນເທື່ອທຳອິດ ກ່ຽວກັບປັນ ຫາປັດຈຸບັນທັນດ່ວນຕ່າງໆ ໃນເຣື່ອງການພັທນາເສຖກິດແລະວັທນະທັນ ແຫ່ງ ສາ ທາຣະນະຣັດທັງຫລາຍຂອງໂຊວຽຕ, ໃນເຣື່ອງປະສົບການຈາກການສະຖາປະນາ ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມໂຊວຽຕ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ບັນດາປະເທດດ້ອຍພັທນາໃນອາຊີ ອາຟຣິກ ແລະອະເມຣິກາລາຕິນ, ເຖິງໂອກາດແລວທາງ ຂ້ອງຈະອາດສາມາດຮັບ ເອົາປະສົບການນັ້ນໄປປະຕິບັດ ເພື່ອສະສາງຫາທາງອອກໃຫ້ປັນຫາພາຣະປັດຈຸບັນ ຂອງໂລກທີສາມ.

ເວົ້າເຖິງການຮ່ວມມືອັນສັກສິດ ແລະເປັນຫມາກເປັນຜົນ ຄືດັ່ງທີ່ມີຜາກິດສ່ ສະແດງອອກມາແລ້ວ ຢູ່ກອງປະຊຸມຫາກ-ວຸາລມາ-ອະຕາ ແລະຢູ່ ຟຮຸງເຊ ໃນ ການຄຶກຄຽງກັນຢ່າງເອົາວຽກເອົາການ ກ່ຽວເຖິງປັນຫາສຳຄັນໆ ຄື ເຣື່ອງເສັ້ນ ທາງແລະວິທີການພັທນາ ອຸດສາຫະກັມ-ກະສິກັມ, ເຣື່ອງການສະຖາປະນາ ປະ ເທດຊາດ, ປັນຫາຊົນຊາດ, ການປະຕິວັດວັທນະທັມ-ຫມູ່ນີ້ ຍ່ອມເປັນການຍາກທີ່ ສຸດ ທີ່ໃຜໆຈະຮູ້ຈັກເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງຄຶກແທ້. ຂໍໃຫ້ລອງຄິດເບິ່ງວ່າ ດັ່ງໂຕຢ່າງກໍ ຣະນີຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງອາຊາດອາຣັບປະເທດນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຖແລງເລົ່າລົ້ມເຖິງວ່າ ຢູ່ໃນໂລກ

ສມັຍໃໝ່ນີ້ ຍັງມີຄົນຮ່ວມຍຸກຮ່ວມໂລກ ເຮົາມີຜູ້ອຶກປະມານໄດ້ ๕๐ ລ້ານຄົນ ຊຶ່ງ ຍັງດຳເນີນຊີວິດແບບພະ ເນຈອນ ຫລື ເຄິ່ງພະ ເນຈອນຢູ່ ຄື ເກົ່າ. ຜູ້ຕາງໜ້າຊາດອາ ຣັບ ຜູ້ດຽວກັນນັ້ນ ໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ສັງເກດ ເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສຸດຂມາດ ນາໆປະການ ຊຶ່ງ ໂລກມະນຸດ ເຮົາ ໄດ້ພົ້ນຜ່ານຢູ່ ສ ເມີ ໃນການສະສາງປັນຫາ ໄປສູ່ ແບບ ແຜນ ຊີວິດ ທີ່ມີ ຄຸນ ຄ່າ ງາມ ແລະ ບອກວ່າ ປັນຫານີ້ ເປັນ ອຸປສັກ ກີດ ຂວາງ ຄວງ ດຶງ ບໍ່ ໃຫ້ ປະ ເທດ ຂອງ ຕົນ ກ້າວ ເດີນ ໄປ ທາງ ໜ້າ ໄດ້. ແລ ວ ບາດນີ້ ຂໍ ໃຫ້ ພົ້ນ ມາ ພິ ຈາ ຣະ ນາ ເບິ່ງ ໂຕ ຢ່າງ ຈາກ ປັນ ຫາ ໝວດ ດຽວ ກັນ ນັ້ນ ເພື່ອ ຈະ ໄດ້ ຮູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໃຈ ວ່າ ນັກ ວິ ຊາ ການ ຂອງ ກະ ຊວ ງ ສຶ ກ ສ ທິ ການ ໄດ ເວົ້າ ໄວ ວ່າ ໝວ ໃດ ແດ ກ ຽວ ເຖິງ ຍຸກ ສ ມັຍ ຂອງ ການ ຂ້າມ ຜ່ານ ມາ ສູ ຣະ ບົ ບ ຊີ ວິ ດ ຖືມ ຖ່ານ ຖາ ວອນ ຂອງ ຊົມ ເຜົ່າ ພະ ເນຈອນ ໃນ ໂ ຊ ວ ງ ຕ ຈຳ ນວນ ຕັ້ງ ๑๐ ລ ້ານ ຄົນ, ກ ຽ ວ ເຖິ ງ ຮູ ບ ການ ແລະ ວິ ທີ ການ ຊຶ ງ ພັ ກ ຄອມ ມູ ນິ ດ ແລະ ຣັ ຖ ບານ ໂ ຊ ວ ງ ຕ ເຄີ ຍ ໃຊ ໄ ດ ຜ ມ ມາ ແລ ວ ເພື ່ ອ ຈ ຳ ນ ວ ຍ ຜ ມ ສິ ່ ງ ຢູ ຂ ະ ບ ວ ນ ດ ຳ - ເນີ ນ ດັ ່ ງ ກ າ ວ ໃ ນ ດ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ແ ລ ະ ດ ານ ກ ານ ເ ມ ື ອ ງ . ໃ ສ ່ ຕ ່ ໍ ຫ ນ ້ ໍ ຍ ອ ມ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ແ ລ ວ ວ ່ ໍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ດ ິ ນ ແ ດ ນ ຂ ອ ງ ຣ ັ ຖ ກ ິ ຣ ິ ຄ ິ (ຊ ຶ ່ ງ ມ ີ ອ ານ າ ເ ຂ ດ ກ ວ ້ າ ງ ໃ ຫ ຍ ກ ວ ່ ໍ ດ ິ ນ ແ ດ ນ ປ ะ ເ ທ ດ ຕ ານ ມ າ ກ - ເ ມ ເ ທ ິ ร ์ ແ ດ ນ ด ์ ແ ລ ะ ເ ບ ລ ຊ ິ ກ ເ ມ ື ່ ອ ນ ັ ບ ໂ ຣ ມ ັ ນ ແ ລ ວ ນ ั ้ ม) ອ ิ ก ฐ ๑ ด ส ๑ ง ต ่ ໍ) ໃ ນ ยุ ก ก ๑ ม ก า ม ป ะ ต ิ ว ั ด ເ ด ื ๑ ม ต ุ ล า ม ั ้ ม ข ่ ໍ ເ ค ย ม ิ โ ร ง ร ร ม แ ม ่ ม แ ต ่ ๑ ม ด ร ว ເ ล ย ท ี ่ ด ำ ເ ນ ิ น ก า ม ส ๑ ม ด ๑ ย พ า ส า ก ิ ร ์ ค ิ ฐ แ ต ่ ๑ า ต ิ ก ม า ใ ม ส ม ั ย ท ุ ก ม ั ้ ม ร ั ด ก ิ ร ์ ค ิ ิ ม ิ โ ร ง ร ร ม ท ี ่ ใ ช ้ พ า ส า ก ิ ร ์ ค ิ ฐ ส ๑ ม ฐ ู ร ๑ ด ๙๕ ข ๑ ม - ใ ช ้ พ า ส า ร ั ส เ ซ ี ย ม ี ๔๒ ข ๑ ม แ ล ะ ใ ช ้ พ า ส า อ ุ ร ุ เ บ ก ิ ส ๑ ม อ ี ก ๓ ม ี โ ร ง ร ร ม ด ั ง ั ้ ม ั ้ ม จ ึ ง ข ่ ໍ เ ห ็ ม เ ป ็ น เ ร ื ่ ๑ ง ต ื ่ ม เ ต ้ ม อ ั ส จ ั ม ใ จ แ ต ่ ๑ า ง ใ ด เ ล ย เ ม ื ่ ๑ ผ ก ิ ด ๑ า พ ว ก ผ ู ้ ผ ม ข ๑ ง ป ะ ช ด ต า ง ด า ๑ ไ ด ้ พ า ก ั ม ส ะ แ ด ง ค ว า ม ส ิ น ใ จ ๑ ย ่ า ง เ ป ็ น ก า ม ใ ห ญ ่ ต ่ ๑ เ ส ้ น ท า ง เ ด ิ น ข ่ ໍ ๑ ๑ ย พ า ใ ห ้ ร ั ด ก ิ ร ์ ค ิ ฐ ั ้ น ล ุ เ ถ ิ ง จ ุ ด ห ม า ย ป า ย ท า ง ๒ ๑ ง -

ຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງ ເຮືອງດັ່ງ ກ່າວມາແລ້ວ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄົ້ນຫາ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ຂໍ້ງດຳ ເນີນມາແລ້ວ ຢູ່ ປາກ-ຢູ່ ອາລມ-ອະຕາ ແລະ ຢູ່ ຟຽງ ເຊ ນັ້ນ ເປັນ ຂໍ້ ຢືນຢັນ ຕື່ມ ອີກ ເທື່ອ ນຶ່ງ ວ່າ ປະສົບ-ການ ໃນ ການ ປະຕິ ຮູບ ສັງຄົມ- ເສຖກິດ ແລະ ວັທ ນະ ທັມ ຢູ່ ພາກ ຕາ ເວັນ ອອກ ຂອງ ໂຊ ວຽດ ນັ້ນ ນັບ ເປັນ ສິ່ງ ທີ່ ມີ ຄຸ ນ ຄ ວາມ ສຳ ຄັນ ໃຫຍ່ ຫລວງ ໃນ ຣະ ດັບ ນາ ນາ ຊາດ ບໍ່ ວ່າ-ຈະ ເວົ້າ ເຖິງ ພາກ ທິ ສ ດີ ຫລື ພາກ ປະ ຕິ ບັດ ກໍ ຄື ກັນ. ບັນ ດາ ຜູ ຕາງ ໜ້າ ຂອງ ປະ ເທດ ທັ ງ ຫລາຍ ຂໍ້ ງ ໄດ້ ຮ ວມ ໃນ ການ ປະ ຊຸ ມ ຄົ້ ນ ຄ ວ້ າ ກັ ນ ນັ້ ນ ຕ າ ງ ກ ໍ ໄ ດ ກ າ ວ ເ ນ ັ ້ ນ ລ ິ ງ ຄ ວ າ ມ - ເຫັນ ເປັນ ສ ຽ ງ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ເ ຫ ມ າ ະ ສ ົ ມ ໃ ນ ອ ັ ນ ທ ີ ່ ຈ ະ ຕ ອ ງ ສ ືບ ຕ ໍ ່ ການ ສຶ ກ ສ າ ຫ າ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ຈ າ ກ ປ ະ ສ ົ ບ ກ ານ ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ລ ະ ແ ຜ ່ ຜ າ ຍ ຂ ຍ າ ຍ ອ ອ ກ ໃ ຫ ້ ມ ະ ຕ ິ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ມ ພ ັ ທ ນ າ ໄ ດ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ນ ຳ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ າ ງ ຂ ໍ ້ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ີ ້ ກ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ຈ ະ ຕ ອ ງ ສ ະ ສ ານ ເ ອ ົ ່ ຍ ເ ຕ ົ ່ າ ປ ັ ນ ຫ າ ພ າ ຣ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ຄ ື ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ວ ່ າ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ລ ົ ບ ລ າ ຍ ຮ ູ ບ ຮ ອ ຍ ສ ິ ່ ງ ຫ ລ ັ ງ ເ ຫ ລ ື ອ ຈ າ ກ ລ ັ ດ ທ ິ ໂ ຫ ເ ມ ື ອ ງ ຂ ຶ ້ ນ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ດ ັ ບ ສ ູ ນ ໄ ປ ໄ ວ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ແ ລ ະ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ຫ ລ ້ າ ຫ ລ ັ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ວ ັ ທ - ນ ະ ທ ັ ມ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ໄ ປ ໄ ດ ້ ໃ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ.

ດ ້ ວ ຍ ຫ ລ ັ ງ ເ ຫ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ເ ລ ິ ກ ເ ຊ ິ ງ ແ ລ ະ ວ ິ ຖ ີ ຄ ວ າ ມ ສ ຳ ຄ ັ ນ ຂ ອ ງ ກ ານ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ ້ າ ດ ້ ານ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ບ ັ ນ ດ າ ຂ ໍ ້ ງ ເ ຄ ີ ຍ ຖ ແ ລ ງ ແ ຈ ້ ງ ຜ ົ ນ ມ າ ແ ລ ້ ວ ໃ ນ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ຕ າ ງ ຕ ່ ໍ ່ ໆ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ກ ໍ ຈ ຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ຕ ັ ້ ງ ຈ ິ ດ ໃ ສ ່ ໃ ຈ ຊ າ ຍ ຢ ູ ່ ສ ເ ມ ີ ເ ພ ື ່ ອ ກ ຳ ນ ົ ດ ຮ ູ ້ ຄ ຸ ນ ຄ ່ າ ຄ ວ າ ມ ຫ ມ າ ຍ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໂ ຕ ຈ ຶ ່ ງ ຂ ອ ງ ຂ ໍ ້ ສ ຣ ຸ ບ ທ າ ງ ດ ້ ານ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ທ ີ ່ ຜ ່ າ ນ ມ ິ ດ ຕ ໍ ່ ກ ານ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ອ າ ຊ ີ - ອ າ ຟ ຣ ິ ກ ແ ລ ະ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ລ າ ຕ ິ ນ ໃ ຫ ້ ນ ັ ບ ມ ຸ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ປ ຶ ກ ແ ຜ ່ ນ ເ ດ ັ ່ ນ ຊ ັ ດ. ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຕ າ ສ ົ ນ ໃ ຈ ຢ ູ ່ ອ ີ ກ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ນ ຶ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຄ ື ວ ່ າ : ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ນ າ ນ າ ຊ າ ດ - ກ ານ ປ ະ ຊ ຸ ມ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ແ ລ ະ ກ ານ ສ ັ ມ ມ ະ ນ າ ທ ີ ່ ກ ່ າ ວ ມ ີ ລ ວ ງ

ເທື່ອກໍ່ເມ່ນວິທຍາສາຕສະພາແຫ່ງໂຊວຽຕ ຈັດຕໍ່ເນີນຂຶ້ນ, ລາງເທື່ອກໍ່ເມ່ນກັມ-
ມະການອົງການຄວາມເປັນມໍ້ນ້ຶງໃຈດຽວ ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊີ-ອາຟຣິກ ແຫ່ງ
ສຫະພາບໂຊວຽຕ ເປັນຜູ້ອຸປຖັມຈັດໃຫ້ມີຂຶ້ນ. ການເຣ້ືອງນີ້ ເມ່ນເປັນສິ່ງສະທ້ອນ
ສິ່ງຫ່ຽງສອດຄ່ອງ ກຽວກັບການປະກອບສ່ວນອັນກ້ວ້າງຂວ້າງ ຂອງບັນດາຜູ້ເຂ້ົ້າ
ຮ່ວມ. ລັກສນະພິເສດອີກອັນນ້ຶງກໍ່ຄ່ືอ : ບັນດາສະມາຊິກຮ່ວມຮັບຜິດຊອບ ອົງ
ການຄວາມເປັນມໍ້ນ້ຶງໃຈດຽວ ຂອງປະຊາຊາດອາຊີ-ອາຟຣິກ ຊ້ຶງມີສໍານັກງານ
ຖາວອນຕ້ັງຢູ່ນະຄອນ ໄຄໂຣ ຕລອດຮອດບັນດາທ່ິວໜ້າຜູ້ນໍາພາ ຂອງອົງການ ຈັດ
ຕ້ັງ ແລະພັກການເມ່ືองທ່ີເປັນພັກຣັຖບານທ້ັງຫລາຍ ຊ້ຶງຍ້ັງດໍ່ເນີນການສ້ຶຣິບຕ້ິບມ
ກັບຣະບອບລັດທ່ິໂຫເມ່ືองຂ້ຶ້ນ ແລະລັດທ່ິຖ່ືຜວຢູ່ອ່ີກນ້ັນ ຕ່ືางກໍ່ໄດ້ເຂ້ົ້າຮ່ວມນໍາໃນ
ການອະພິປຣາຍຖ້ກຖ້ຽງດ້ັงกาว ຢ່ืางເອ່ືาอ່ຽกเอ่ืาการ. ແລ້ວອາການ່ທ່ີສາກ້ດ
ຄ້ັกเฌ่ืองท่ีสุดน้ันกໍ่ค่ือ ไดสังเกดเห็นวา ในท้ันใดน้ัน ขันดาอ่ົงการปดปอย ขาด
ท้ังหลาย ต่ืางกໍ่พากันสินใจยากรู้จักเอ่ืาไว้โลดวา เฌ่ืองเส้ันทางแหงการ
พัทนาสายใด ท่ีตินสิ่มคอมจะเลือกเอ่ืาไว้ใหประเทดของติน ถ่ืเอ่ืาเป้ันหลัก
ประติบัด เม่ือการกอบกู้เอกธาดบันลุเถ่ืงผินสาเร็ดสินความมุ่งหมาย.

ການຈັດພິມປ້ຶ້ມໂຮມບົດຂຽນເຫລ້ັ້ມນ້ີ ເປ້ັນສ່ິງຊ້ີ້ສະແດງອອກເຖ່ືงความ-
ປະສົງຈ້ິງໃຈແທ້ໆ ຂອງມະຕິມະຫາຊົນ ແລະນ້ັกปราชญอาจามโຊວຽຕ ໃນການ່ທ່ີ
ຈະຮ້ັบໃຊ້ສມອ່ົงผินใหความสาคัม เป้ันทะวีคูม ເພ່ືอประสิพการแหงพากตาเอ้ัม
ອອกของโຊວຽຕ ຊ້ຶ่ງເຄ້ັยໄດ້ຊ່ວยพาใหสามาดกาย เอ้ัมความหลาหล้ัง ดาม
ເສ້ັกิดมาแล้ว ແລະ ເປ້ັนสิ่งคาประกัน เถ่ืงลีลาอ้ันไอพะลังของการพัทนา.

ผู้แต่งบิดความ สาระคะดี เม่ือบท้ังหมิด ช้ຶ่งตีพิมพ์ในป้ัมเหล้ัมน้ี
ແມ່ນພວກ່ທ່ີໄດ້ເຂ້ົ້າຮ່ວມໃນການປະຊຸມຕ່ືางๆດ້ັงกาวมาแล้ว ช้ຶ่งลางคิมกໍ่ประ-

ภอบองภภาบปู่ โมสภู หลีปู่ในภุมสาทาธะมะธัด ฝ่ายตาเอ้มอองิภะอองโอุ-องต, ปะจำปู่อิทยาคามแหวงุาด-ปู่สะฤาขัมภามอุดิมสึกสา และอิงภาม จัดตั้งต่างๆภันไป. ปั้มโธมสาธะคะดีเหล้มนี้ ได้เฒเม้มจุดสิมใจใสภงอ ภับปันหาต่างๆในด้านเสฤกิด ในยุภก่อางสางโต แหวงภามสางสาพัทมา ของขัมดาสาทาธะมะธัด พาภตาเอ้มอองิภะอองโอุองต ลุมหลังจาภมะหา ปะติอัดสังคิมนิยิม เดือนตุลา ๑๙๑๖ (สมัยทิสอัดทิสามและทิสี่). แต่อา ปู่ในปั้มเหล้มนี้ ก็ขุเมมจะเอ้าเถิงปันหาเสฤกิดแต่พงุงสอมดงอ ซึ่งคมะจัดพิมมีคอามเห้มอา ภามเธื่องมียอมขุอยพ่าให้ดำเมินภามอิจัยสึกสา ปันหาได้กว้างขวางุกว่า และซี้สะแดงเถิงคอามหงอของผู้ภาพัก เลิกๆปู่ พายใม ซึ่งฆากิดมีปู่ในละหว่างภามปะติรูบ เสฤกิด-สังคิมและภามเมือง.

เม้มคอามผูกาพันพายในนี้เอง ที่คมะผู้จัดพิมต้องภามซี้เม้มให้เห้ม คัภ ภอมอื่มใดทั้งหมิด. คอามสิมใจอันทะวิคุมของมะติมะหาชิม แหวงภุม ปะเทดพอมพัทมาที่มีต่ปะสิพภาม ของธะบอบสังคิมนิยิมนี้ เม้มเป้นสิ่ง ที่ อิงภามนักฤเลงแปงคอามให้ผิดเป้นเม้ม ของธะบอบมายทึม จะเธัดซึ่ง เสียปู่บ่ได้เลิย. พอกถ้างกาอได้เสกสัมปั้นแต่ง เพื่อเว้าแต่แปคอามแง-คอามหมายของปะสิพภามสอมนั้น ให้เห้มเป้นแมอื่นไป, เพื่อจำกัด-คอามสิมใจไคร่ธู ของพอกนักอิชาภามและนักภามเมือง ของภุมปะเทด ดอยพัทมาในเธื่อง " โสมพ้าลักสมะด้านเต้ทนิก " ของปะสิพภามแหว-โอองต. พอกเจ้าอำนาดอาธักขา ให้ลัดทีทึมนิยิม ได้เว้าเถิงอิงปะภอบ ต่างๆของปะสิพภามนี้ ซึ่งตามคอามเห้มเจื่อของพอกเขานั้น แมมอา บ่เห้มจำเป้นเหมาะสิมแต่ยางใดเลิย ต่ภามปะติรูบภอดเต้อันเลิกเจ็งใม

ດ້ານການເມືອງແລະສັງຄົມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມຮູບແບບແລະວິທີການ ແຫ່ງການຍຸບ
ນ້ຳງຄວາມຫລ້າຫລັງດ້ານເສຖກິດ ອັນຊຶ່ງໄດ້ເກີດເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນແລ້ວ ໃນສະ-
ຫະພາບໂຊວຽຕ ແລະໄດ້ສະຖິດຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນຂອງປະເທດອ່ຍພັທນາທ້ັງ
ຫລາຍນັ້ນ ຈະເກີດເປັນຜົນສັກສິດໄດ ກໍແຕ່ໃນເງື່ອນໄຂແຫ່ງການຟື້ນຟູສ່ອນສັນພັນ
ທາງສັງຄົມແລ້ວຢ່າງເຖິງພື້ນເຖິງຖານທ່ັນ.

ເງື່ອນໄຂອັນທີສອງຂອງຄວາມສຳເຣັດຜົນ ໃນການໃຊ້ຮູບແບບແລະວິທີ
ການອັນເປັນເດ່ນສານ ໃນການຕ້ານປ້ັດເປ່ົາຄວາມຫລ້າຫລັງດ້ານເສຖກິດ ອັນຊຶ່ງ
ປວັດສາດໄດ້ຍົກຮ່າງອ່າງແບບແລະພິສູດໃຫ້ເຫັນເປັນປະຈັກໃນພາກປະຕິບັດມາ-
ແລ້ວນັ້ນ ນັ້ນແມ່ນອຸມແລ້ວວ່າ ແມ່ນການຜູກພັນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນສິ່ງເຫລ່ົານ້ັ້ນຢ່າງແທ
ຈິງ. ປະສົບການຍ່ອມເປັນແຫ່ງຮຽນປະສົບການ ເມ່ືອເປັນດ້ັ່ງນ້ີແລ້ວ ແຕ່ລະປະ -
ເທດຈະໄດ້ປ່ຽນນຳ ກໍແຕ່ເມ່ືອວ່າ ໄດ້ເອ່ົາປະສົບການນ້ັ້ນ ໄດ້ພິຈາຣະນາວິຈ້ັຍ
ແລະ ເອ່ົາໄປໃຊ້ໃນສ່ວນທ່ີນ້ັ້ນພ່ໍຈະໃຊ້ໄດ້ ໃນການ່ສ້າງສາພັທນາປະ ເທດນ້ັ້ນ.
ເອ່ົາໄປໃຊ້ ເມ່ືອ ເຫັ້ນວ່າປະ ເທດນ້ັ້ນ ໆກ່ໍພ້ວນທ່ຽວຜ່ານ ຂ້ັ້ນ ເທດການທ່ີຄ້ັ້ນກ້ັ້ນກ້ັ້ນຂອງ
ສາທາຣະນະຣ້ັດທ້ັງຫລາຍຂອງໂຊວຽຕ ໂດຍເນ້ັ້ນຄວາມສ່ຳຄ້ັ້ນໃສ່ລ້ັກສນະພິ ເສດ
ຂອງຊາດແລະນາມາຊາດ ໂດຍປ່ຽບທ່ຽບໃສ່ສະ ເພາະແຕ່ລະຍຸກສ້ັຍຂອງປວ້ັດ-
ສາດ.

ວິທ້ັນ່ຶ້ງການວ້ິຈ້ັຍວ້ິ ເຄາະ ການຮ່ຽກຮ້ອງໃດໆ ເພ່ືອຈະໃຫ້ມ່ີການຮ້ັບ
ປະຕ່ິບ້ັດຣະດ້ັບ ໂລກ-ການ້ຍ ເລ່ືອນ ເຄ່ືອນທ່ີພາກປະຕ່ິບ້ັດນ້ັ້ນ ໄປສູ່ດ່ິນ ແດນຊ່ົນ-
ຊາດ ເຂດໃດ ເຂ້ດນ່ຶ້ງ ຍ່ອມອາດສ່ມາດກະທ່ຳໄດ້ ກໍແຕ່ ເມ່ືອມ່ີປະກ່ອບດ້ວຍຫລ້ັກ
ວ້ິທ່ີການອ້ັນຖ່ືກຕ່ອງຕາງຫາກ. ດ້ວຍທ່າທ່ີຖ່ານະຂອງຊ່ົນຊ້ົນ ຂ່ອງພ້ວພ່ານ ກ່ິດການ
ຕ່າງໆໃນຊ່ືວ່ິດສ້ັງຄ່ົມ. ແລ້ວວ່ິທ່ີການອ້ັນ ເປ້ັນສ່ິ່ງຕ່ອງການນ້ັ້ນ ກ່ໍ ເນ່ືອນຫລ້ັກວ່ິທ່ີການ

ຫາ ເຫດຜົນແຫ່ງທິສດີ ມາກຊິສ-ເລນິນິສ ຊຶ່ງປວັດສາດໄດ້ພິສູດຜົນໃຫ້ເຫັນ ເປັນ ປະຈັກມາແລ້ວນັ້ນອີກຄັ້ງ.

ການວິຈັຍຫາ ເຫດຜົນຈາກປະສົບການແຫ່ງປວັດສາດ ຂອງພັທນາການໃນ ພາກຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ແລະຈາກປະສົບການປັດຈຸບັນ ໃນການສະຖາປະ-ນາ ເສຖກິດຂອງກຸ່ມປະ ເທດທີ່ພວມພັທນາລາງປະ ເທດ ຊຶ່ງ ໄດ້ຮັບຜົນທັນຕາ ເຫັນມາ ແລ້ວ ໃນການກໍ່ຮາງສ້າງຕັ້ງອຸດສາຫະກັມຂອງຕົນ ເອງແທ້ໆຂຶ້ນ ແລະໃນການຟື້ນຟູ ບູຣະນະການຜລິດກະສິກັມຂອງຕົນ ຊຶ່ງບົ່ ກ່ ວ່ າ ແຕ່ ວ່ າ ຂະ ບວນ ຖ ຳ ເນີນ ຢູ່ ໃນ ປະ ເທດ ຕ່ າ ງ ໆ ຈະ ມີ ລັ ກ ສ ນ ະ ພິ ເ ສ ດ ຕ່ າ ງ ກັ ນ ຈັ ງ ໃ ດ ກໍ ຕ າ ມ ແ ຕ ່ ໍ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໃ ຫ ສ າ ມ າ ດ ໄ ດ ຂ ສ ຖ ຸ ບ ຢ ູ ່ ວ ່ າ ນັ ນ ຍ ອ ມ ມ ີ ແ ລ ວ ເ ນ ື ່ ອ ງ ຈ ຽ ງ ແ ນ ວ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ຜ າ ກ ິ ດ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ົ ່ ວ ໆ ໄ ປ ຊ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ັ ນ ລ ຸ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ກ າ ວ ໜ ້ າ ພ ອ ນ ຽ ງ ກ ັ ນ ໃ ນ ດ ້ າ ນ ນ ັ ້ ນ ຊ ຶ ່ ງ ເ ຮ ົ າ ຂ ໍ ເ ລ ົ ່ າ ຈ າ ງ ເ ຖ ິ ງ ໄ ວ ້ ໃ ນ ທ ີ ່ ນ ີ ້ ສ ະ ເ ພ າ ະ ຕ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ໃ ນ ດ ້ າ ນ ທ ີ ່ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ປ ຶ ກ ແ ຜ ນ ມ າ ຕ ຖ ານ ທ ົ ່ ວ ໆ ໄ ປ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ຊ ີ ້ ບ ອ ກ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ພ ັ ທ ນ າ ການ ແ ນ ວ ໃ ດ ແ ນ ວ ນ ຶ ່ ງ ໄ ດ ຢ ່ າ ງ ປ ະ ຈ ັ ກ ແ ຈ ງ ຄ ັ ກ ແ ນ ໍ ່ ນ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ບ ໍ ່ ໄ ດ ໝ າ ຍ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ອ ັ ນ ທ ີ ່ ຈ ະ ກ າ ວ ຕ ໍ ່ ໄ ປ ນ ັ ້ ນ ແ ນ ນ ພ ວ ກ ດ ຽ ວ - ໝ ວ ດ ດ ຽ ວ ຊ ຶ ່ ງ ອ າ ດ ສ າ ມ າ ດ ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ໄ ດ ້ ທ ັ ້ ງ ນ ີ ້ ເ ຮ ົ າ ເ ຊ ື ່ ອ ວ ່ າ ບ ໍ ່ ໃ ນ ຮ ູ ບ ໃ ດ ກ ໍ ໃ ນ ຮ ູ ບ ນ ຶ ່ ງ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ນ ັ ້ ນ ຍ ອ ມ ຜ າ ກ ິ ດ ເ ກ ິ ດ ມ ີ ໄ ດ ້ ຢ ູ ່ ໃ ນ ໝ ວ ດ ທ ຸ ກ ໆ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ ຶ ່ ງ ໄ ດ ເ ອ ົ າ ຕ ົ ນ ກ າ ວ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ສ ູ ່ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ພ ັ ທ ນ າ ການ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ເ ປ ັ ນ ຂ ອ ງ ຊ າ ດ ໂ ຕ ເ ອ ງ ແ ທ ້ ໆ .

ກ ອ ນ ອ ື ່ ນ ຕ ້ ອ ງ ເ ວ ົ ້ າ ເ ຖ ິ ງ ພ າ ວ ະ ວ ິ ສ ັ ຍ ທ ົ ່ ວ ໄ ປ ທ ົ ່ ວ ທ ຣ ອ ດ ຂ ອ ງ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ , ຂ ອ ງ ທ ິ ດ ທ າ ງ ແ ຫ ່ ງ ປ ວ ັ ດ ສ າ ດ ໃ ນ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ນ ັ ້ ນ . ອ ັ ນ ນ ີ ້ ເ ຮ ົ າ ທ ັ ້ ງ ຫ ລ າ ຍ ໄ ດ ຮ ູ ້ ເ ຫ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ຍ າ ມ ມ າ ແ ລ ວ ໃ ນ ອ ັ ນ ທ ີ ່ ວ ່ າ ເ ນ ື ່ ອ ງ ຈ າ ກ ຄ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ຄ ວ າ ມ ກ າ ວ ໜ ້ າ ດ ້ າ ນ ເ ສ ຖ - ກ ິ ດ ນ ັ ບ ມ ື ້ ນ ັ ບ ກ າ ຍ ມ າ ເ ປ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ດ ້ າ ນ ມ ະ ໂ ນ ທ ັ ມ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ຢ ່ າ ງ - ໝ ົ ດ ຣ າ ກ ໝ ົ ດ ເ ຫ ົ ້ າ ຫ ລ າ ຍ ຂ ຶ ້ ນ ຊ ັ ກ ໄ ຊ ້ ໃ ນ ຊ ີ ວ ິ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ດ ້ າ ນ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ຊ ົ ນ

ຊາດ ຕ້ອງການອີກກ້ຽງ ເຖິງຂັ້ນມະໂນທັນອັນເລີກເຊິ່ງ ໃນອັນທີ່ວ່າຜົນປໂຍດຂອງ ປະຊາຊົນ ພາໃຫ້ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເສັ້ນທາງພັທນາການ ທີ່ບໍ່ເໝມລັດທິນິຍົມ ເພາະວ່າເສັ້ນທາງພັທນາຂອງພວກນາຍທຶນຜູກຂາດ ນັກໂທເມືອງຂຶ້ນນັ້ນ ຈະເອົາ ມາໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງບໍ່ໄດ້ ແລະບໍ່ອາດສາມາດໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງໄດ້ເລີຍ ສຳລັບ ການສະສ້າງເກື່ອຍເໜ້ປັ້ນຫາ ເສຖກິດ ຂອງປະເທດເມືອງຂຶ້ນເກົ່າທັ້ງຫລາຍ.

ສິ່ງທີ່ເປັນຫລັກປະກັນ ການຂຍາຍໂຕຂອງ ເສຖກິດນັ້ນ ເໝນຄວາມພ້ອມ-ພຽງຮຽງໜ້າຢ່າງ ເປັນການໃຫຍ່ ໃນການປະຕິວັດປ່ຽນແປງ ຂອງປຶກແຜ່ນປ່ວງຊົນ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍອອກຈາກອຳນາດໜ້ຍ ເຕັ້ງ ຂອງຣະບອບ ເມືອງຂຶ້ນ, ເໝນ ການອອກເຫື່ອ ເຫແຮງຢ່າງ ດຸໝັ່ນພ້ອມພຽງ ຂອງປ່ວງຊົນຫລາຍໆລ້ານຄົນ. ແຕ່ວ່າ ຖ້າຫາກປາສຈາກ ຈຶ່ງທິດທາງ ນະໂຍບາຍການ ເມືອງ-ປາສຈາກການ ກຳນົດຮູ ທີ່ປະ ຈັກແຈ້ງຄັກເໝ ຈຶ່ງ ພາຣະກິດໝ່ວດທຳອິດ ກັບໝ່ວດສຸດທ້າຍ ໃນການ ສະຖາປະ-ນານັ້ນແລ້ວ ນັ້ນກ້ຍ່ອມ ເປັນການ ສ່ຽງຕໍ່ການ ສັ້ນສະເມືອນ ຄວາມພ້ອມພຽງ ຮຽງໜ້າ ຂອງປຶກແຜ່ນ ແລະ ສ່ຽງຕໍ່ ການ ເຮັດໃຫ້ ຄວາມ ອິດ ສ ພະຍາຍາມ ຂອງ ປຶກ ແຜ່ນ ປ່ວງ ຊົນນັ້ນ ເສ ັ ງ ໄປ ໂດຍ ປາສ ຈາກ ສ ໃດ ໆ ເລີຍ. ຍ້ອນ ເຫດ ດ ັ ງ ນ ີ ້ ແລ ້ ວ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ພ ິ ເສ ດ ຂ ອ ງ ຂ ະ ບ ວ ນ ດ ຳ ເ ນ ິ ນ ແ ໜ ງ ກ ານ ຂ ຍ າ ຍ ໂ ຕ ດ ້ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຢ ູ ໃ ນ ສ ທ ະ ພ າ ຍ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ແ ລ ະ ຢ ູ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ຍ ພ ັ ທ ນ າ ທ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ກ ໍ ຄ ິ ກ ັ ນ ນ ັ ນ ຈ ຶ ່ ງ ຕ ້ ອ ງ ສ ະ ຖ ິ ດ ຕ ັ ້ ງ ຢ ູ ໃ ນ ການ ຜ າ ກ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ແ ໜ ງ ອ ິ ງ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ທ າ ງ ການ ເ ມ ື ອ ງ - ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ພ ັ ກ ການ ເ ມ ື ອ ງ ຈ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ໂ ຕ ແ ໜ ມ ທ ີ ່ ຕ ື ່ ນ ໂ ຕ ແ ລ ້ ວ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ພ ວ ກ ທ ີ ່ ມ ີ ຫ ົ ວ ສ ມ ອ ງ ນ ັ ກ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຫ ລ າ ຍ ກ ວ ່ າ ໜ ມ ູ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ຄ ວ າ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ສ ຸ ກ ຈ ອ ມ ເ ໝ ກ ວ ່ າ ໜ ມ ູ ໃ ນ ທ າ ງ ການ ເ ມ ື ອ ງ .

ເຖິງ ເໝນ ວ ່ າ ຢ ູ ໃ ນ ສ ະ ພ າ ວ ະ ດ ້ ານ ການ ເ ມ ື ອ ງ - ດ ້ ານ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ແ ລ ະ ເ ໝ ນ ຕ ັ ້ ງ ແ ຕ ່ ດ ້ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ມ ພ ັ ທ ນ ານ ັ ້ ນ ຈ ະ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຜ ິ ດ ແ ຜ ກ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ

ກັນຢູ່ປານໃດກໍຕາມ ແຕ່ວ່າປະສົບການຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ພາກຕາເວັນອອກ ຂອງໂຊວຽຕ ກໍຍ່ອມຍັງໃຫ້ຄວາມເຊື່ອສັດທາແກ່ປະເທດເຫລົ່ານັ້ນ ຢ່າງຄັກແນ່-ຂັ້ນເລື້ອຍໆ ໃນຂະທີ່ວ່າ ຫລັກປະກັນອັນເອກໆຂອງຄວາມສຳເຣັດຫັ້ນນັ້ນ ສະຖິດຕັ້ງຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງ-ຂຍາຍກິຈການແລະສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງຖາວອນ ຂອງການເສຖ-ກິດແຫ່ງຊາດຂຶ້ນ ໃຫ້ເປັນອົງການຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະສຫະກອນ. ພັທນາການ - ແຜ່ຂະຫຍາຍຈະຕ້ອງມີການດຳເນີນນະໂຍບາຍ ໂອນມາເປັນກັມມະສິດຂອງສັງຄົມຢ່າງ ແນ່ແທ້ ກ່ຽວກັບປັດຈັຍຫລັກຕ່າງໆຂອງການຜລິຕກັມ ໂດຍທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮອບ - ຄອບຢ່າງສູງສຸດ ເພື່ອບ່ໃຫ້ເກີດມີການຜິດພາດກ່ຽວກັບການ " ໄປໄວໂພດ ". ໃນຂະນີ້ ປະສົບການຈາກ " ນະໂຍບາຍເສຖກິດ ໃໝ່ " ໃນສຫະພາບໂຊວຽຕ ອັນເປັນປະສົບການຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນຫລັກການໂຍະຍາມຜອມຜັນໃຫ້ ທັງມາຍທຶນເອກ-ຊົນພາຍໃນຊາດ ທັງມາຍທຶນສັມປະທານຕ່າງດ້າວ ໂດຍຈັດຕັ້ງວ່າງຣະບຽບການ ຄວບຄຸມກິຈການຂອງພວກມາຍທຶນນັ້ນພ້ອມ ກໍຍ່ອມມີຄວາມສຳຄັນເປັນທີ່ສຸດສຳລັບ ຊາດທີ່ພວມພັທນາລ້າງປະເທດ ຊຶ່ງຕົກຢູ່ໃນສະພາວະຄຽງກັນກັບຢູ່ໃນສຫະພາບ-ໂຊວຽຕ ຍຸກທີສວັດທີສາມ (ສມັຍປີ ๑๙๘๐ ປາຍ-ຫຼຸດເປ).

ຫນົດທຸກໆປະເທດຊຶ່ງປົດແອກອອກຈາກຣະບອບ ລັດທິຫົວເມືອງຂຶ້ນໄດ້ໃໝ່ ໃໝ່ນີ້ ລ້ວນຕ້ົງແຕ່ແມ່ນປະເທດຊຶ່ງອາສັຍການກະສິກັມເປັນສຳຄັນ ດ້ັງຄຽງກັນກັບ ກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດຝ່າຍຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ໃນຍຸກຣະຍະລຸ່ນຫລັງການປະ-ຕິວັດເດືອນຕຸລານັ້ນເອງ. ຈະຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຖິງແມ່ນວ່າການປະຕິວັດວິທຍາ - ສາດ-ເຕັກນິກ ໄດ້ມີສ່ວນສຳຄັນເຮັດໃຫ້ໂລກຍຸກໃໝ່ ມີການອຸດສາຫະກັມຈະເຣີນ ພັທນາຂຶ້ນຢ່າງອັກຕະຫິກຄິກໂຄມປານໃດ ໃນຣອບຫລາຍທົສວັດຄືນຫລັງມານີ້ ແຕ່ວ່າປະຊາກອນຂອງໂລກນີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ກໍຍັງແມ່ນຊາວໄຮ່ຊາວນາຢູ່ຄືເກົ່າ ພິລ-

ໂລກ ມ.ຄ.ວ ລ້ານຄົນ ມີກະສິກອນຢູ່ຮອດ ຄ.ວວວ ລ້ານຄົນ. ເຮົ້ງກ່ວາ ນັ້ນ ປະຊາກອນເຂດຊົນນະບົດຂອງ ໂລກນີ້ ສ່ວນໃຫ່ຍ ເກືອບທັງໝົດໃນປັດຈຸບັນນີ້ກໍ່ແມ່ນ ຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດອາຊີ-ອາຟຣິກ ແລະອະເມຣິກາລາຕິນ ດ້ວຍເຫດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພາ ຣະໜ້າທີ່ອັນສູງສຸດ ຂອງວິງການຜູ້ນຳຣິຫານໃນປະເທດເຫລ່ານັ້ນ ຈຶ່ງແມ່ນການຈອມ ເອົາຊົນຊັ້ນຊາວນາມາສູ່ການປະຕິວັດ ແລະເຮັດໃຫ້ຊົນຊັ້ນຊາວນາໄດ້ເຂົ້າມາມີ-ສ່ວນ ໃນການສະຖາປະນາເສຖກິດ. ຈະແມ່ນປະສົບການຂອງ ໂຊວຽຕ ຫລື ອາ ແມ່ນປະສົບການອັນຍິ່ງປະເທດອາຊີ-ອາຟຣິກ ທັງຫລາຍ ໄດ້ນຳມາເອງແລ້ວກໍ່ຕາມ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄືກັນວ່າ ທິນທາງແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງການ - ເສຖກິດໃນສ່ວນທ້ວໆໄປ ແລະຂອງການກະສິກັມ ຍິ່ງມີຖານະເປັນພື້ນຖານດັ່ງ ເດີມ ແຫ່ງການເສຖກິດຂອງບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັທນາ ໂດຍສະເພາະນັ້ນ ຍອມຕ້ອງ-ດຳເນີນຕາມຂະບວນດຳເນີນແຫ່ງຣະບົບສະກອມ ແລະຂະບວນດຳເນີນອັນຍິ່ງ - ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຢູ່ຫລາຍຝ່າຫລາຍປີນີ້ ກ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິຮູບໃນວິງການ ກະສິກັມ-ການປ່າໄມ້ແລະນ້ຳ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງຖ້ວນັ້ນ ດຳເນີນການເປັນໄປ ກ່ອນແລ້ວ ເພາະວ່າການປະຕິຮູບດັ່ງກ່າວ ແມ່ນນັບເຂົ້າເປັນມາຕຣາການກຳຈັດ ປັດເປົ່າຣະບົບຄຸມຊຸດຣິດຄົນ. ການປະຕິຮູບກະສິກັມນີ້ ກຸ່ມຜູ້ຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບຈຳ ຕ້ອງຄະນຶງນຳຢ່າງຖ້ວນຖີ ເຖິງຄວາມສຳເຣັດດ້ານລຳດັບ ແລະລັກສນະທີ່ແຕ - ຕ່າງກັນຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາ, ເຖິງຄວາມສັມພັນຍຶດໜັ້ນຂອງຊົນຊັ້ນນີ້ ຕໍ່ຂະບົບທັມ ນຽມ ແລ້ວກ່ຈຶ່ງສຮຸບຄວາມຈຳເປັນເໝາະສົມ ໃນການທີ່ຈະດຳເນີນການຮ່ວມມື ເປັນຂັ້ນໆໄປ ມີຄື :

-ກ່ອນອື່ນຕ້ອງຍົກໃສ່ການເຮັດວຽກໄຮການນາ ແບບໂຮມແຮງກັນ ແລະການຈັດ ຂາຍຜົນຜລິດນຳກັນ ຕໍ່ນາແມ່ນການລົງທຶນນຳກັນຕື່ມເຂົ້າໄປອີກ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງ-

ອຸປກອນເຄື່ອງໃຊ້ໃນວຽກ ແລະຂັ້ນສຸດທ້າຍຈຶ່ງເຝັ້ນການກໍ່ຕັ້ງອົງການສະກອນ ຂນາດໃຫຍ່ຂຶ້ນ ພ້ອມດ້ວຍການຄຶກັ້ນມະສິດສາມັກຄີຮ່ວມກັນ ໃນປັດຈັຍຫລັກການ ຂອງການຜລິຕກັ້ນ ແລະການຈັດຕັ້ງບໍຣິຫານວຽກການເຜບສະກອນ.

ທຸກມື້ນີ້ ໃຜໆກໍ່ສິງສັຍອີກແລ້ວ ໃນຄວາມສຳຄັນອັນຫລວງຫລາຍ ແຫ່ງ ການສິງເຄາະທີ່ສະພາບໂຊວຽຕ ກັບກຸ່ມປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ປົບຍົ້ມໃຫ້ເພື່ອ ການສະຖາປະນາ ເສຖກິດຂອງຊາດທັ້ງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍແລ້ວ. ໃນການ ປົບຍົ້ມຄວາມຊ່ວຍເຫລືອອັນຫະວິຫາກ ໃຫ້ປະຊາຊາດຈຶ່ງຢູ່ໃນໄລຍະດຳເນີນການ-ປົດປ່ອຍ ຫລືໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຣະບອບເມືອງຂຶ້ນແລ້ວນັ້ນ ສະພາບ ໂຊ-ວຽຕ ແລະກຸ່ມປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ພຍາຍາມສຶດສອນຖອດຖ່າຍຊ່ວຍຊາຄວາມຊື່ ບອກໃຫ້ຕາມທີ່ ອ. ເລນິນ ໄດ້ກຳນົດແຕ້ງແຕ້ມຂຶ້ນ ໃນໄລຍະການປະຊຸມຫລວງ ສມັຍທີສອງແຫ່ງອົງການຄອມມູນິດ ຂອງປະຊາຊາດຣັສເຊັຽຕາເວັນອອກ ເມື່ອປີ ໑໙໑໙ ອັນຈຶ່ງໃນຄວາມຊື່ບອກຊຸ່ມນ ໄດ້ກາວໄວ້ວ່າ ຢູ່ໃນການຕໍ່ສູ້ສລັດປົດແອກ ລັດທິຈັກພັດນິຍົມນີ້ " ກັມມາຊົນນານາຊາດ ເຝັ້ນພັນທະນິດພວກດຽວ ຂອງ ປະ ຊາຊົນຄົນງານ ແລະພວກທີ່ຖືກຂູດຣີດ ຢູ່ພາກພື້ນຕາເວັນອອກ ຈຳນວນຫລາຍໆ-ລ້ານຄົນ * (ຈາກປຶ້ມໂຣມບິດນິພົນຂອງ ອ. ເລນິນ, ເຫລ້ມ ນ໐ ໜ້າ ໑໓໑).

ສະເພາະຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນດິນແດນກຸ່ມປະເທດອາຣັບຫັ້ນ ກໍ່ຍັງມີໂຮງງານອຸດ ສາຫະກັມຣັຖວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເສຖກິດຂອງຊາດເຫລົ່ານັ້ນຮອດ ນ໐໐ ໂຄງການ ຈຶ່ງສະພາບໂຊວຽຕ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອດຳເນີນການສ້າງສາຂຶ້ນສຳ ເຣັດແລ້ວກໍ່ມີ ຫລືຢູ່ໃນລະຫວ່າງດຳເນີນການສ້າງສາຢູ່ກໍ່ມີ.

ກຸ່ມປະເທດສະມາຊິກ ສະພາການຊ່ວຍເຫລືອ ຈຶ່ງກັນແລະກັນທາງ ເສຖ-

ກິດ * (* ສະພາການຊ່ວຍເຫລືອ ຊຶ່ງກັນແລະກັນທາງເສຖກິດ ແຫ່ມນອີງ - ການຈັດຕັ້ງທາງເສຖກິດ ຣະດັບນານາຊາດ ສະຖາບັນທຳອິດ ຂອງກຸ່ມປະເທດ ສັງຄົມນິຍົມ ຊຶ່ງມີສະມາຊິກຢູ່ທົ່ວໜົດ ເກົ້າປະເທດ.) ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອບັນດ ຊາດປົດປ່ອຍແລ້ວຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ເພື່ອຟື້ນຟູຣະນະກະສິກັມຂອງປະເທດ ເຫລ່ານັ້ນ ໃນແບບທີ່ເລີກເຊິ່ງເຖິງຄວ, ເພື່ອຂະຍາຍພື້ນທີ່ປູກຝັ່ງແລະພັທນາສິ່ງ ເສີມການປູກຝັ່ງເໝືອໃຫມ່ໆຂຶ້ນ. ໂຊວຽຕໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເພ່ປະເທດຊີ ເຮ້ຽ ສ້າງຝ່າຍຫລວງ ເອີຟຣາຕ ຂຶ້ນ ຊຶ່ງເມື່ອສຳເຣັດໂຄງການແລ້ວ ກໍຈະພາ ໃຫ້ປະເທດນີ້ມີເຂດຊົລປະທານກ້ວ້າງອອກຕື່ມອີກ ๕๐๐ ๐๐๐ ເຮັກຕາຣ໌. ດຽວ ນີ້ ຊີເຮ້ຽ ມີເຂດຊົລປະທານຢູ່ແລ້ວ ๗๐๐ ๐๐๐ ເຮັກຕາຣ໌-ແລະການເຮ່ືອງນີ້ ຍອມຈຳນວຍຜົນໃຫຍ່ຫລວງຫລາຍ ຕໍ່ການດຳເນີນໂຄງການປະຕິຮູບທີ່ດິນກະ-ເສດ ຢູ່ໃນສາທາຣະນະຣັດເໜ່ືອນີ້ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເຣັດ.

ໃນການສົ່ງເຄາະຊ່ວຍເຫລືອຊາດ ທີ່ພວມພັທນາທັ່ງຫລາຍນັ້ນແຮກທຳ-ອິດແລ້ວ ກຸ່ມປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ຕ້ອງສົ່ງເສີມການເສຖກິດໃນດ້ານຣັຖວິສາ ຫະ ກິດ ແລະບໍຣິການສັງຄົມກອນ ແລ້ວຂັ້ນທີສອງມາກໍ່ຈົ່ງກ້າວໄປສູ່ການເຫ້ໃຂສ່ະສ່ວ ປັນຫາຕ່ວງໆ ໃນສ່ວນໂຮມຂອງ ເສຖກິດພາຍໃນຂແໜງຕ່ວງໆ ດັ່ງໂຕຢ່ວ່ວ ເມື່ອ ເວ້ົ ເຖິງການຮ່ວມມືລະຫ່ວ່ງໂຊວຽຕ ກັບ ເອຢິປ ໃນການສ້ວ່ງຝ່າຍ ຫລວງ ອັສສວັນ ຢູ່ແມ່ນ້ຳ ນິລ ນັ້ນ ໃນເຈຕນາຣົມຂອງ ເຮົາ ບ່ໍ່ແມ່ນມີແຕ່ວິຖີ ຄວາມສຳຄັນທ່ວ່ງການ ເມ່ືອງຂອງການຮ່ວມມືນັ້ນດອກ. ການອ່ວ ເຖິງນັ້ນກອ ອີ່ນແມ່ນຫມາຍ ເຖິງ ໂຄງການ ເຫ້ົ ນິ ພະລັງນ້ຳຂນາດມະຫ່ືມາ ຜົລິ ພະລັງ ງານ ໄຟຟ້ໍ ໄດ້ຣອດປີ ລະ ສິບລ້ານ ກິໂລວັດ/ຕ່ວ ໂມ ໃຊ້ພະລັງ ງານ ສ່ວນ ນ້ີ ປ່ອນ ໂຣ ງ ງານ ອຸດສາຫະກັມ ໄດ້ ຫລາຍ ບ່ອນ ຊ່ໍ ສ້ ຂຶ້ນ ຕ່ົ ໃຫ່ ໄດ ການ ຊົລປະທານ ໄດ ທ່ົ

ດິນປູກຝັ່ງຕື່ມອີກຮອດ ຫຼ ๔๐.๐๐๐ ເຮັກຕ້າ ແລ້ວວິສວະກອນ-ນາຍຊ່ຽງ ເຕັ້ ນິກຂອງ ໂຊວຽຕ ຍັງໄດ້ແອບສອນ-ຜລິດຜູ້ຊ່ຽວຊານໃຫ້ ເອຢິປ ອີກພ້ອມຫລາຍ ພັນຄົນ.

ອັນການຊ່ວຍເຫລືອນັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະສຳຄັນໃຫຍ່ຫລວງປານໃດກໍຕາມ ເຮົາ ເຊື່ອວ່າການຊ່ວຍເຫລືອຈາກປະເທດນິດສະຫາຍ ກໍມີຄ່າເປັນແຕ່ພຽງສິ່ງ ຕອບ ແທນ ຕື່ມໃສ່ໃຫ້ຄວາມອິດສາພຍາຍາມຂອງຊາດນັ້ນເອງ, ເປັນສິ່ງຕອບແທນຄຸນ ຄ່າແຮງງານອັນບາກບັ່ນຂອງກັມມະກອນ-ຊາວນາ ແລະປັນຍາອຸດົມຈຳນວນຫລາຍ ຫລາຍລ້ານຄົນ ຊຶ່ງປະກອບສ່ວນເຂົ້າເປັນພະລັງແຮງຫລັກ ໃນການຍັງໃຫ້ບັນລຸ - ເຖິງຜົນຊຶ່ງແຜນການເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດດ້ອຍພັທນາທັ່ວຫລາຍ. ທີ່ເຮັ້ ກ່ວານັ້ນອີກກໍຄື ປະສົບການຂອງຫລາຍໆປະເທດ ໄດ້ຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນມາແລ້ວ - ວ່າ ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພາຍນອກ ຈະເປັນຜົນສັກສິດໄດ້ກໍແຕ່ເມື່ອຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອນັ້ນ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຕື່ມແຮງ ຈາກການດຳເນີນມາຕຖານດ້ານ ເສຖ-ກິດ-ສັງຄົມແບບພັທນະນິຍົມຢ່າງຕັ້ງໃຈໃສ່ ໂດຍຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນປໂຍດຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງ ງານຈຳນວນສ່ວນໃຫຍ່, ໃນເມື່ອຄວາມຊ່ວຍເຫລືອນັ້ນຈຳນວຍຜົນໃຫ້ມີການຂະຫຍົມ ເຄື່ອນໄຫວຊັ້ພຍາກອນພາຍໃນທັ່ງໝົດ ເພື່ອໃຊ້ໃນການສະສາງເກື່ອຍແ້ປັ້ນຫາ ເສຖກິດຂໍ້ໃຫຍ່ໆຂອງປະເທດຊາດນັ້ນໆ.

ທ້າຍສຸດນີ້ ເຮົາຄນະຜູ້ຈັດພິມ ຢາກກ່າວເນັ້ນເປັນຄວາມຄັກໄວ້ຕື່ມອີກ-ເທື່ອນຶ່ງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ : ຄນະຜູ້ແຕ່ງບົດຄວາມສາຣະຄະດີ ຊຶ່ງໂຮມພິມຢູ່ໃນປຶ້ມ ເຫລັ້ມນີ້ ໄດ້ກ່ານົດເອົາການຊີ້ສະແດງ ເຖິງຄວາມເປັນມາ ຂອງການກ່ຳຈັດ ປັດ ເປົ່າຄວາມຫລ້າຫລັງດ້ານ ເສຖກິດ ຢູ່ສທ ໂຊວຽຕ ໃນຜ່ານປະຕິບັດນັ້ນຂຶ້ນ-ເປັນພາຣະຈຸດໝາຍ ແຕ່ຈະເນັ້ນໃນອົ ທີ່ໃດກໍຕາມ ຄນະຜູ້ແຕ່ງກ່ໍ ໄດ້ຕັ້ງໃຈພຍາ

ยามທີ່ຈະພັຣນາເຖິງວ່າ ການເຣື່ອງນີ້ຄວນຈະເປັນໄປຢ່າງໃດ ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ ສ ເນີໃຫ້ຮັບເອົາປະສົບການຂອງໂຊວຽຕ ຈາກການຕໍ່ສູ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າດານ ເສຖກິດນີ້ໄວ້ເປັນແບບຢ່າງ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັທນາມາແຕ່ຢ່າງໃດ ເລີຍ.

ຜູ້ແຕ່ງ ໂຊກດີທີ່ ເຄີຍໄດ້ ເດີນທາງໄປຍັງ ລາງປະເທດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ : ຕັງ-ຊານີ, ເອຢິປ ຕ໌, ໂຊມາລີ, ລີບັ ງ, ເອທິໂອເປັຍ, ຊັມເບັ ງ, ກີເນ, ໄຊປຣັສ ກຸດານ, ອັລເຊຣີ, ຊອກດານີ, ຄານາ, ລິບຢາ, ເຄນຢາ, ອິນເດັ ງ, ເຢ-ເມນໃຕ, ຯລຯ. ການ ເດີນທາງ ໄປໃນປະເທດ ເຫລ ານັ້ ນ ພາໃຫ ຜູ້ແຕ່ງ ສາມາດ ຮູ້ຈັກ ເຂ ົ້າໃຈ ເຖິງ ປັນຫາ ຕ່າງໆ ໃນ ດ ານ ເສຖກິດ-ສັ ງ ຄົ ມ ແລະ ວັທນະທັ ມ ຊຶ ງ ເກີດ ເປັນ ພາ ຣະ ຂ ົ ້ ມ ເຫ ົ ່ ຣັ ຖ ບານ ແລະ ມະ ຕິ ມະ ຫາ ຊົ ນ ຂອງ ປະ ເທດ ທັ ງ ຫລ າ ຍ ນັ ້ ນ ແລະ-ໄດ ົ ້ ຄິ ດ ພິ ຈ າ ຣະ ນ າ ກ ຽ ວ ກັ ບ ບົ ດ ຮ ຽ ນ ທ ີ ່ ດ ີ ນ ີ ປ ໂ ຍ ດ ຊຶ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ມ ພ ັ ທ ນ າ ທ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ຄ ອ ດ ກ າ ຍ ເ ອ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ຈ າ ກ ປ ະ ສ ົ ບ ກ ານ ອ ັ ນ ອ ຸ ດ ົ ມ ສ ົ ມ ບ ູ ນ ຂ ອ ງ ສ ະ ຫ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ແ ລ ະ ຂ ອ ງ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ .

ໂ ຄ ງ ກ ານ ກ ຸ ມ ໂ ຕ ເ ອ ງ ທ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ຢ ູ ່ ຕ ັ ວ ຊ ານ ີ - ອ ັ ລ ເ ຊ ຣ ີ ຢ ູ ່ ລ າ ງ ຣ ັ ດ ໃ ນ ອ ິ ນ-ເ ດ ັ ງ , ຢ ູ ່ ໂ ຊ ມ າ ລ ີ (ອ ັ ນ ທ ີ ່ ເ ອ ີ ້ ນ ວ ່ າ ໂ ຄ ງ ກ ານ " Self-help sche - mes " " Crush programs " " Ugamaa Villages " - " Autogestion " ເ ຫ ລ ານ ີ ້) ເ ຮ ົ າ ຂ ໍ ຍ ົ ກ ຍ ່ ອ ງ ສ ໍ ຣ ະ ເ ສ ີ ນ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ູ ງ ກ ານ ດ ໍ ເ ນ ີ ນ ໂ ຄ ງ ກ ານ ຕ ່ າ ງ ໆ ທ ີ ່ ກ ່ າ ວ ມ ານ ີ ້ ນ ັ ້ ນ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຄ ົ ນ ງ ານ ຫ ລ າ ຍ ໜ ຶ ່ ມ - ຫ ລ າ ຍ ແ ສ ນ ຄ ົ ນ ກ ໍ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ມ ີ ສ ຶ ດ ມ ີ ສ ອ ນ ຮ ອ ມ ນ ໍ ຳ ຢ ່ າ ງ ພ ອ ມ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ຍ ັ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຮ ູ ້ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ປ ໂ ຍ ດ ຕ ໍ ່ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ຍ ຸ ດ ທ ະ ນ າ ກ ານ ແ ຕ ່ ກ ານ ເ ນ ວ ໜ ຸ ນ ນ ັ ້ ນ ຢ ູ ່ ອ ີ ກ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ ຊ ຶ ່ ງ - ສ າ ມ າ ດ ຄ ອ ດ ກ າ ຍ ເ ອ ົ າ ໄ ປ ໄ ດ ້ ຈ າ ກ ປ ະ ສ ົ ບ ກ ານ ໃ ນ ກ ານ ສ ້ າ ງ ສ າ ພ ັ ທ ນ າ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ

ຂວາງຫ້ວເຖິງ ຂອງຍ່ານອາຊີພາກກາງ ແລະຍ່ານຕຣັງອະໂກກາຊີຂອງໂຊວຽຕ ໂດຍສະເພາະແລ້ວກໍແມ່ນໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວເຖິງພາວະວິສັຍແຫ່ງການພັທນາ ຂອງ ຂະບວນການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ. ຂະບວນການອັນເປັນປີກແຜ່ເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຂ່ອຍ ພາໃຫ້ສາມາດຂຸດເຈາະສ່ານຮອງໄດ້ ນັບເປັນຫລາຍໆພັນກິໂລແມຕ໌ ຈຶ່ງໃຊ້-ການໄດ້ຢູ່ໃນທຸກມື້ນີ້ ແລະໃຊ້ເປັນສາຍຮອງຈິລປະທານ ສຳລັບທີ່ດິນນັບ ເປັນ ຫລາຍໆລ້ານເຮັກຕ໌ ບ່ແມ່ນວ່າບ່ທ່ໃດພັ້ນເຮັກຕ໌ລ້ານໆ ແລະນັ້ນກໍຍັງບ່ສຳ ຄັນທ່ວ່າ ຢູ່ໃນເຂດໂຄງການຈິລປະທານເຫລ່ານັ້ນ ມີການຈັດຕັ້ງກັ້ມຂຶ້ນເປັນອົງ ການກະສິກັມແບບສັງຄົມນິຍົມ ຫລາຍຕ່ໍຫລາຍກຸ່ມ ທີ່ໃຫ້ຜົນຜລິດຢ່າງ ຫລວງ ຫລາຍ.

ປັ້ນໂຮມບົດຂຽນເຫລ້ັ້ມນີ້ ແມ່ນເຈຕນາພຍາຍາມອັນນຶ່ງ ທີ່ຈະເຜີຍແຜ ປະສົບການຈາກການສະຖາປະນາເສຖກິດ ໃນພາກຕາເວັ້ນ99ກຂອງໂຊວຽຕ ໃຫ້ຖຖສູສາທາຣະນະຊົນຂອງບ້ັນດາປະເທດ ດ້ວຍພັທນາຟັ້ງ.

ປັ້ນໂຮມບົດຂຽນ ຈຶ່ງກ່ບ່ຮັບຮອງແຕ່ຢ່າງໃດດ້ວກ່ວາ ຈະດີເລ້ີດໃຊ້ໄດ້ ຢ່າງບ່ຣິບູນຂາດຕົວໂລດນີ້ ຄນະຜູ້ແຕ່ງ ປາຖນາທີ່ຈະໃຫ້ໄດ້ມີສ່ວນຮັ້ບໃຊ້ ເປັນ ປໂຍດ ໃນການຕ່ສູ ເພ່ືອກ່ຳຈັດຍຸບນາງຮອງຮອຍສ່ິງຫລ້ົງເຫລ້ືອ ຈາກຣະບອບ-ລັດທ່ິຫ້ວເມ່ືອງຂ້ຶ້ນ ແລະ ເພ່ືອກ່ຳຈັດປັດເປົ່ຳຄວາມຫລ້ຳຫລັງທາງ ເສຖກິດ, ພາ ຣະໜ້ຳທ່ີ່ຂ້ອງຄນະຜູ້ແຕ່ງ ໄດ້ຕ້ັ້ງກ່ຳນົດໄວ້ນ້ັ້ນແມ່ນການສ ເນ່ີເນ່ະນ່ຳໝ່ວຽກ ອັນ ໃຫ່ຍໄພສ່ານ່ຶ້ງ ປະຊາຊົນໂຊວຽຕ ໄດ້ດ່ຳເນ່ີນການ ຜ່ານມາແລ້ວ. ປະຊາຊົນ ໂຊວຽຕ ຜູ່ຶ້ງໄດ້ປະຕ່ິບ້ັຕ ປະເທດຫລ້ຳຫລັງປະເທດນ່ຶ້ງ ຢ່າງບ່ຣິບູນ ແລະພາ - ເອ້ົາປະເທດນ້ັ້ນໃຫ້ຫ້ າວ ຂ້ຶ້ນມາຢ່ືນຢູ່ໃນແຖວໜ້ຳອ ຂອງບ້ັນດ້ ກ່ຳລ້ັງອ ຳນ້ ດ ຝ ຍ ພ ທ ະ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ຫ ງ ມ ະ ນ ຸ ສ ຊ າ ດ ໂ ດ ຍ ທ ີ ່ ສ າ ມ ດ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຫ ານ ນ ັ ້ ນ ໆ ສ ຳ ເ ຮ ັ ດ ລ ິ ງ ໄ ດ ້ ພ າ ຍ

ໃນກຳນົດເວລາສັ້ນຢ່າງເປັນປໍ່ດຳນ.

ເຮົາແລະຄນະຜູ້ແຕ່ງ ຫວັງຢ່າງໜົດຫົວໃຈທີ່ຈະເຫັນພີ້ນ້ອງຂອງເຮົາ ໃນອາຊີ-ອາຟຣິກ ແລະ ອະເມຣິກາລາຕິນ ໄດ້ປະສົບພົບພຸ້ຍຸນະຄວາມ ສຳເຣັດໃຫຍ່ຫໍ່ໃຫຍ່ ໃນການຕ້ສູ້ສແວງຫາຄວາມກ້າວໜ້າທາງເສຖກິດ ແລະ ການ-ກຸ້ມໂຕເອງທາງສັງຄົມ.

:=-=-=-

... ສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບ່ຜ່ານບ່ອນບັ້ນແຫ່ງ... ພັທນາການ ແບບທຶນນິຍົມ.

ຕູຣດາກູມ ຢູສຸບາລ

ເອກສານ ຄວາມຕົກລົງອັນສຳຄັນ ຂອງກອງປະຊຸມ ພັກຄອມມູນິສ ແລະກັມມະກອນ ນານາຊາດ ປີ ໝໝ ໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ວ່າ ບັນຫາໃນສ່ວນກາງ ຂອງຂະບວນການປະຕິວັດ ຢ່ອາຊີແລະຢ່ອາຟຣິກ ໃນບ່ອນບັ້ນປັດຈຸບັນນີ້ ແມ່ນ ເຣື້ອງຄຳນະຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາ ຊຶ່ງປະກອບສ່ວນເປັນປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ໃນ ພູມີພາກທັ້ງສອງນັ້ນ ບ່ອນເປັນຂອງທັມມະດາຢູ່ແລ້ວວ່າ ເມື່ອເວົ້າກ່ວກັບເຣື້ອງ ການປະຕິຮູບ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແລະວັທນະທັມຢູ່ໃນພູມີພາກສ່ວນນັ້ນແລ້ວ ກ່ອນ ສິ່ງອື່ນໃດທັ້ງຫມົດ ມັນຍ່ອມກ່ຽວໄປເຖິງກັມມະກອນຄົນງານ ຂອງເຂດບ້ານນອກ ຊົນນະບົດ. ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການພັທນາສັງຄົມນັ້ນ ໄດ້ຊຸກແຫ້ຍ ບັນຫາທີ່ດິນ ກະເສດ ແລະບັນຫາຊາວນາທີ່ຢູ່ໃນຊາດປົດປ່ອຍໃຫ່ທັ້ງຫລາຍ ໃຫ້ຮຸນແຮງຂຶ້ນ ຈົນມາຢູ່ແຖວໜ້າສຸດ ຂອງສະພາວະດ້ານການເມືອງ. ປະຊາຊາດຂອງປະເທດ ເຫລ່ານັ້ນ ດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ຢ່າງຟົດເດືອດ ເພື່ອຕ້ານຢັນກຸ່ມກຳລັງອຳນາດ ຂອງ ຣະບອບຈັກພັດນິຍົມ ແລະຂອງຝ່າຍປະຕິການພາຍໃນ, ເພື່ອຍຸ່ບ້າງຣະບອບ ເມືອງຂຶ້ນ ລົງໃຫ້ໝົດສັ້ນ ໃນໝົດທຸກໆຮູບແບບ ແລະໃນໝົດທຸກໆອາການສ່ະ-ສະແດງອອກຂອງມັນ, ເພື່ອສ້າງສາພັທນາ ການທະສັກ ແລະກ່ໍ່ຮ້າງສ້າງໂຕ ການອຸດສາຫະກັມຂອງຊາດຂຶ້ນ, ເພື່ອຍົກຣະດັບຊີວິດ ການເປັນ່ຢ່ຂອງຫົກແ່ມ ປວງຊົນຜູ້ໃຊ້ແຮງງານທັ້ງຫລາຍ. ແ່ມ່ນ້ຍ່ອມເຫດດັ່ງ່ກ່າວມານັ້ນແລ້ວ ການປະຕິ-

ຽບໃນດ້ານທີ່ດິນປຼກຝັ້ງ ແລະການເຮັດໄຮ່ໃສ່ນາ ອັນຊຶ່ງມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການຣິບດ່ວນຕ່າງໆ ຂອງປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ ແຫ່ງບັນດາປະເທດ ທີ່ພວມພັທນານັ້ນ ກໍຈຶ່ງກາຍມາເປັນອັຕຕະວິສັຍ ຈຸດມຸ່ງໝາຍອັນຄັກແນ່ໃນສ່ວນ ໂຣມ ແຫ່ງການປະຕິຽບ ເສຖກິດ - ສັງຄົມ ແລະໃນຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານສັງ-ຄົມຂອງປະເທດເຫລ່ານັ້ນ.

ຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂສະພາວະດັ່ງກ່າວ, ການປະຕິຽບທີ່ດິນປຼກຝັ້ງ ໃນບັນ ດາສາທາຣະນະຣັຖ ຍ່ານຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ຈຶ່ງປະກອບເປັນແບບຢ່າງ ທີ່ດີເລີດກວ່າໝູ່ ສຳລັບເອກະຣາດໃໝ່ທັ້ງຫລາຍ ຂອງອາຊີ-ອາຟຣິກ ແລະອະ-ເມຣິກາ ລາຕິນ, ຈຶ່ງໂດຍສະເພາະແລ້ວກໍແມ່ນສຳລັບປະເທດ ທີ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈ ເລືອກເອົາທິນທາງ ແຫ່ງການພັທນາ ທີ່ບໍ່ແມ່ນແບບລັດທິທຶນນິຍົມ. ກ່ອນສິ່ງອື່ນ ໃດແລ້ວຂໍ້ສຳຄັນຂອງແບບຢ່າງອັນນີ້ ກໍແມ່ນບ້ອນວ່າ ຕລອດໄລຍະການເປັນຢູ່ ຂອງຣຸນຊຶ່ນນຶ່ງນັ້ນ ປະຊາຊາດອາຊີ ພາກກາງແລະກາຊາຄີ ໄດ້ເດີນທາງມາ ຈົນສຸດສັ້ງຣອດປາຍທາງເສັ້ນນຶ່ງ ອັນເປັນທິນທາງທ່ຽວ ພາເອົາຊາດອາຊີກາງ ເຫລ່ານັ້ນ ຫນີຜ່າຍຈາກຄວາມຫລ້າຫລັງ ໄປສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າ-ຫນີຜ່ານພົ້ນຈາກ ສ່ວນສັນພັນ ແບບລັດທິເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ (ສັກດິນາ) ແລະແບບລັດທິສືບເຊື້ອແທນ ແນວ (ບັຣພະບຸຣຸສນິຍົມ) ໄປສູ່ສັງຄົມແບບ ສັງຄົມນິຍົມ ທີ່ຈະເຣີນພັທນາ.

ຄ. ມ້າກຸ ແລະ ຟ. ອັງແຊລ - ສອງສາສດາຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດ ລັດ-ທິຄອມມູນິສ໌ວິທຍາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ປວັດສາດອັນຄັກແທ້ ແຫ່ງມະນຸສຊາດ ຍ່ອມ ແຮກກໍເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກສມັຍ ຂອງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ຄ້ອຍຄຳເຫລ່ານີ້ ໄດ້ຜາກົດ ຄວາມໝາຍອັນແນ່ນແທ້ ໃຫ້ເຫັນເປັນກຳຣະນີພິເສດມາແລ້ວ ສຳລັບປະຊາຊາດ

ຂອງຢ່າງອາຊີພາກກາງ ແລະຂອງຣັດ ກາຊາຄີ . ທັງນີ້ ກໍແມ່ນຍ້ອນວ່າ ການ ປະຕິວັດ ສັງຄົມນິຍົມເດືອນຕຸລາ ແມ່ນສິ່ງດຽວ ເທດທານດຽວ ທີ່ໄດ້ພາເອົາປະ-ຊາຊົນລັ່ງກ່າວ ກ້າວເດີນໄປໃນຫົນທາງສາຍໃຫຍ່ ແຫ່ງປວັດສາດຂອງມະນຸດຊາດ ໂດຍໄດ້ປົດປ່ອຍປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ອອກຈາກສະພາວະການຫົດຂີ້ຂົ້ມເຫັ້ງ ແບບຂ້ອຍທາດອັນປ່າເຖື່ອນ ທັງໃນດ້ານສັງຄົມ ແລະໃນດ້ານຄວາມເປັນຊາດ. ມະຫາປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ໄດ້ຊ່ວຍໂຜດພາເອົາປະຊາຊົນຄົນງານ ຂອງຢ່າງອາ-ຊີພາກກາງ ແລະກາຊາຄີຫລາຍໆລ້ານຄົນ ໃຫ້ກ້າວເດີນໄປທາງໜ້າ ຈົນສາ-ມາດກໍ່ຮ່າງສ້າງໂຕ ໃນຊີວິດໃໝ່ໄດ້ ດ້ວຍລີລາອັນໄວພະລັນຮີບເຮັ້ງ ຢ່າງບໍ່ ເຄີຍມີມາກ່ອນເລີຍ.

ພັກຄອມມູນິສ໌ ແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽຕ ໄດ້ມີຖານະອັນເປັນອຳນາດ ນຳພາໃນການປະຕິບັດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທີ່ກ່າວມານັ້ນໂດຍຕລອດ.

ພັກຄອມມູນິສ໌ໂຊວຽຕ ໄດ້ຮັບປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບຊົນຊາດ ຕ່າງໆ ຕາມຫລັກທິສດີຂອງເລນິນ ໂດຍໄດ້ອີງເນັ້ນໃສ່ເຊື້ອມູນພູມເດີມ ແຫ່ງຂະ ບວນດຳເນີນດ້ານປະຕິວັດ ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີກາງ ແລະຢູ່ກາຊາຄີເອັງ ພ້ອມກັບອີງ ໃສ່ຄຸນລັກສະນະສະເພາະຕ່າງໆ ແຫ່ງມູນເຊື້ອນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜົນເກີດຈາກລັກສະ-ນະພິເສດ ໃນດ້ານຄວາມເປັນຊາດ ແລະໃນດ້ານປວັດສາດ ຊຶ່ງໂດຍສະເພາະ ແລ້ວ ກ່ອນສິ່ງອື່ນ ພຄຊ. (ພັກຄອມມູນິສ໌ ແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽຕ) ແມ່ນ ໄດ້ຄະນຶງເຖິງໃນອັນທີ່ວ່າ ປະຊາຊາດຍ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາຄີ ນັ້ນ ເຄີຍມີ ຄວາມເຈັບແຄ້ນໃຈອະດີດການ ຊຶ່ງມີຣະບອບຣາຊາທິຣາດ ແລະຣະບອບຊົນຊັ້ນ ກາງຂອງຣັສເຊັ່ນ ປົກຄອງດ້ວຍການຫົດຂີ້ຂົ້ມເຫັ້ງຢ່າງທາຣຸນ ແລ້ວຈາກນັ້ນອີກ

ກໍຄະນິງໃສ່ຂໍ້ທີ່ວ່າ ການສະສາງຫາທາງ99ກ ຂອງປັນຫາຄວາມເປັນຊາດໃນທີ່ນີ້ ແມ່ນມີລັກສະນະຄວາມໝາຍແງ່ນຶ່ງອີກຕ່າງຫາກ; ທີສອງມາຈົ່ງຄະນິງເນັ້ນໃສ່ ການຄົ້ງສະພາບເປັນຢູ່ ແຫ່ງຖານະສ່ວນສັນພັນ ແບບອະນຸທິນນິຍົມ ອັນເປັນສິ່ງ ກຳນົດກົດເກນ ລັກສະນະໃຫ້ໂຄງຮ່າງແຫ່ງສັງຄົມ ແລະຊົນຊັ້ນ ຊຶ່ງໃນໂຄງຮ່າງ ນັ້ນ ຊົນຊັ້ນຊາວນາເຄີຍປະກອບສ່ວນ ເປັນອຳນາດສ່ວນໃຫຍ່ກ່ວາຂອງສັງຄົມ. ໃນສ່ວນໂຮມແລ້ວ ຍ່ານອາຊີກາງ ແລະ ກາຊາຄີ ເຄີຍມີຖານະເປັນສັງຄົມຊາວ ນາ ເປັນຊາດກະສິກອນ ຄັກແມ່ກ່ວາຣັສເຊັ່ງ ແລ້ວກໍແມ່ນຂໍ້ນີ້ເອງ ທີ່ເປັນສິ່ງຕັ້ງ ຂໍ້ກຳນົດກົດເກນ ໃຫ້ປະຣິນາມແລະຂນາດສ່ວນຄວາມກ້ວ້າງຂວາງ ຂອງການປະ-ຕິຮູບ ເປັນປະຊາທິປະໄຕໂດຍທົ່ວໆໄປ ແລະໃຫ້ຈຳແນກນະໂຍບາຍການເມືອງ ຂອງພັກໃນປັນຫາເຣື່ອງນີ້ ອອກມາເປັນກໍຣະນີຕ່າງຫາກ.

ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກໃຫ້ພົ້ ທາງເຂົ້າເຖິງຢ່າງເປັນແກ່ນສານ ສຳລັບປັນ-ຫາຂອງແຕ່ລະຊົນຊາດ ແລ້ວກໍຕ້ອງຄະນິງໃສ່ຣະດັບພັທນາການ ກັບລັກສນະສະ-ເພາະຂອງຊົນຊາດນັ້ນເອງນຳ, ຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດຮູ້ ດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບຖ້ວນ ຖີ່ ເຖິງຮູບການຄວາມສັນພັນກັບຄົນງານ ຂອງແຕ່ລະຊົນຊາດ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າ ຢຸນຜູນນາຍ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບພັກພວກໂຕປະກອບ ຂອງລັດທີ່ຊົນຊັ້ນກາງແລ້ວ ກໍຕ້ອງສັນ ສ້າງສາຍສັນພັນ ອັນສນິດສນົມຂຶ້ນ ຮ່ວມກັບກັມມະກອນຣັສເຊັ່ງ.

ວ. ເລນິນ ໄດ້ບໍຣິຫານນຳພາ ພັກຄອມມູນິສ ໃນການກຳນົດຮ່າງ ຫລັກການ ດ້ານທິສດີຂຶ້ນ ແລະໃນການຮັບປະຕິບັດ ພາຣະກິດສ່ວນນັ້ນໆ. ເລນິນ ໄດ້ຕັ້ງກຳນົດກົດເກນວ່າ ກົລຍຸດທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນເຂດແຂວງຕິດຊາຍແດນ ຮອບນອກຂອງ ປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງມີການດັດແປງເສັ່ງກ່ອນ ຈຶ່ງຈະໃຊ້ການໄດ້ ແລະໄດ້ກ່າວເນັ້ນ ເປັນຄວາມຄັກອີກວ່າ ປົກແຜ່ນພົ່ນທັ່ງຫລາຍນັ້ນ ແມ່ນພວກເຈົ້າຂອງນາພົ້ນ້ອຍ

ຈຶ່ງເຮົາຈະຈວນພາ ໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ຢ່າງທັນທີທັນໃດໂລດກໍ່ບໍ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມເຫັນອີກວ່າ ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັບເຂົາເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າອົກເຂົ້າໃຈກັນດີ ແລະແຈບສອນອົບຮົມເຂົາເຈົ້າ ດ້ວຍມາ-ຕຣະການແບບກ້າວໜ້າ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຖານະກຽມໂຕພ້ອມພຽງ ເພື່ອຈະຈະມຸວັດຈະນຸໂລມ ເຂົ້າຮ່ວມໃສ່ໃນຫລັກການສັງຄົມນິຍົມໄດ້ ໃນພາຍລຸນ. ຢູ່ໃນຣາຍງານສເນີຕໍ່ກອງປະຊຸມຫລວງສມັຍທີສອງ ຂອງຄັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາຂາພັກຄອມມູນິສ໌ ແຫ່ງພາກພື້ນຕາເວັນອອກຂອງປະເທດ ເມື່ອປີ ໑໙໖໐ ວ. ເລນິນ ໄດ້ຕັ້ງກຳນົດເອົາການກໍ່ຮ່າງສ້າງຕັ້ງ ຮູບແບບສາຍສັມພັນອັນສັກສິດ ຂອງຊົນຊັ້ນກັມມະກອນກັບຄົນງານ ແລະຊົນຊັ້ນທີ່ຖືກຂູດຮີດ ແຫ່ງພາກຕາເວັນອອກ ໃຫ້ເປັນພາຣະກິດຕົ້ນອີກອັນນຶ່ງ. ຄົນງານແລະຊົນຊັ້ນທີ່ຖືກຂູດຮີດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ໃນສະພາວະເງື່ອນໄຂແບບຫລ້າຫລັງ ພໍປານກັນກັບວ່າ ຍັງຢູ່ໃນສັງຄົມມະນຸດຍຸກກາງ. ຮູບການໃຫມ່ທີ່ກ່າວນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ແກ່ຄັນດາຜູ້ແທນຊາວນາ (ໂຊວຽຕ ຊາວນາ-ຜູ້ແປ). ບາດແລ້ວສະພາຜູ້ແທນຊາວນາເຫລົ່ານັ້ນ ກໍໄດ້ກາຍມາເປັນອົງການອຳນາດຂອງປະຊາຊົນ ໃນໄລຍະປະຕິຮູບປ່ຽນຣະບອບ ໃນຍ່ານອາຊີກາງແລະຢູ້ກາຊາຄີ.

ພວກຄອມມູນິສ໌ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ຕໍ່ການສະສາງແກ້ໄຂປັນຫາຄວາມເປັນຊາດ ຈຶ່ງຕັ້ງແຣກຫຳອິດໃນທັນໃດນັ້ນ ພັກຄອມມູນິສ໌ ໄດ້ກຳນົດແຜນການຂຶ້ນ ຊີ້ແຈງໄວ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ ຫມິດໜຸ້ກຊົນຊາດຍ່ອມຢູ່ໃນຖານະທ່ຽງທັນທຽມ ໃນດ້ານທິສດີ ແລະມີສິດຢ່າງເຕັມໂຕ ໃນການຣັບຜິດຊອບຕົນເອງ ແລະໂຮມໄປຮອດສິດທິໃນການແຍກໂຕອອກ ກັບການຕັ້ງຕົນຂຶ້ນເປັນຣັຖເອກຣາດອະທິປະໄຕຕ່າງຫາກ, ນະໂຍບາຍຊົນຊາດ ແຫ່ງທິສດີເລນິນິສ໌ ຈຶ່ງປູ

ຮາກຖານລົງໃສ່ເທິງເອກພາບແຫ່ງຊົນຊັ້ນ ຂອງປຶກແຜ່ນປວງຊົນຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນວ່າໄດ້ພາດຕໍ່ເນື່ນ ໄປສູ່ການແຍກໂຕອອກຢູ່ໂດດດ່ຽວ ຂອງຊົນຊາດ ທັງຫລາຍ ແຕ່ວ່າໄດ້ພາເອົາຊົນຊາດທັງຫລາຍນັ້ນ ໄປສູ່ການຫຍັບເຂົ້າມາໄກ້ຄຽງ ກັນ ຕາມຫລັກການແຫ່ງລັດທິມາກ ສາກົລນິຍົມ ແລະຕາມຫລັກການ ແຫ່ງ ຄວາມທ່ຽງສເມີໜ້າກັນ ໃນດ້ານສິດທິ ອັນຊຶ່ງຜົນທີ່ສຸດ ກໍ່ບັນລຸຜົນລົງເອີ່ຍດ້ວຍ ການກ້າວໄປສູ່ການປະກອບຕັ້ງຂຶ້ນ ເປັນສະຫະພາບສາທາຣະນະຣັຖ ສັງຄົມນິຍົມ ໂຊວຽຕ ອັນແໜ້ນໜາຖາວອນ ໃນເວລາຕໍ່ມາ.

ເປັນທີ່ຮູ້ກັນຢູ່ແລ້ວວ່າ ຣັຖບານຂອງຣະບອບຣາຊາທິຣາດ ເຄີຍດຳ ເນີນນະໂຍບາຍການເມືອງ ແບບທີ່ທ້ວງໃຫ້ສະພາວະ ແຕກສາມັກຄີກັນອອກເປັນ ກຸ່ມນ້ອຍພໍໃຜພໍມັນນັ້ນ ຍັງຄົງຄອງຖານະເປັນຜູ້ຢູ່ຕາມເດີມ ໃນຍ່ານອາຊີກາງແລະ ຢູ້ກາຊາຄີ ຊຶ່ງໃນນະໂຍບາຍນີ້ ຣະບອບພະຣາຊາໄດ້ໃຊ້ວິທີ ພະຍາຍາມຫົດຂວາງ ທ່ວງດຶງ ຂະບວນດຳເນີນແຫ່ງການສ້າງຄວາມເປັນປຶກແຜ່ນແໜ້ນໜາ ໃນຄວາມ ເປັນຊາດ ຂອງບັນດາປະຊາຊາດໃນຍ່ານອາຊີພາກກາງ ແລະໄດ້ເກີດອຸປສັກຫຍຸ້ງ ຍາກ ໃນການພັທນາເດີນໜ້າ ຂອງຂະບວນການກອບກູ້ ອິສຣະພາບຣະດັບຊົນ-ຊາດ. ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປ ໃນຈຸດໝາຍປາຍທາງດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ດິນແດນມົນທົນ ຕ່າງໆອັນເປັນພູມລຳເນົາຄຶ່ນຖານ ຂອງຊົນຊາດ ອຸຊເບກ-ຕ້າດຈິກ-ຕູຣ໌ແມນ-ກີຣຄີຊ ແລະກາຊັກ ກໍຈຶ່ງຖືກແບ່ງແຍກຕັດຕອນອອກ ຢ່າງບໍ່ຄະນຶງເຖິງເຂດຊາຍ ແດນດ້ານເຜົ່າຊົນ ແລະຜົນປໂຍດຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆເລີຍ ແລ້ວກໍໃຫ້ໂອນຍ້າຍ ແຍກໄປຂຶ້ນຕໍ່ການປົກຄອງ ຂອງເຂດແດນພູມີພາກອື່ນ ທີ່ຕ່າງຊາດຕ່າງເຜົ່າກັນ.

ອຳນາດຣະບອບສະພາໂຊວຽຕ ໄດ້ກຳຈັດຍຸບນ້າງສະພາວະຂອງສິ່ງ

ດັ່ງກ່າວລ້ຽງຢ່າງເດັດຂາດ. ກ່າວຄື ທັນທີຕັ້ງແຕ່ປີແຮກໆ ທີ່ກໍ່ເກີດເປັນຕົນເປັນ
ໂຕຂຶ້ນມານັ້ນ ຣະບອບໂຊວຽດໄດ້ຮີບໂຮມ ເອົາປະສົບການອັນໃຫຍ່ຫລວງແນວ
ນຶ່ງ ໃນດ້ານນະໂຍບາຍຊົນຊາດ ອັນເປັນນະໂຍບາຍທີ່ຄຶກຫລັກການໃຫມ່ເປັນ
ຣາກຖານ-ປະສົບການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ມາໃນສະພາວະເງື່ອນໄຂ ອັນທັນ-
ດານທີ່ສຸດຂນາດ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຝ່າຍຕໍ່ຕ້ານປະຕິວັດ ທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ.
ການຍຸບນ້ຳງພັງທະລາຍ ຣາກເຫງົ້າກົກກໍ່ດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຣະບອບກົດ
ຂີ່ຂົ່ມເຫງຊົນຊາດນີ້ ໄດ້ເປັນຜົນພາໃຫ້ພື້ນຖານສຸດຍອດ ຊຶ່ງເປັນມູນເຊື້ອໃຫ້ເກີດ
ຄວາມກົມເໜຽວແຄງໃຈກັນ ແລະຄວາມເປັນສັຕຣູຄູ່ພະຍາບາດກັນ ໃນລະຫວ່າງ
ຊົນຊາດທັງຫລາຍນັ້ນ ຍຸບສລາຍລົງ. ແລວເນື້ອງໆໄປທາງການກໍ່ເກີດການ
ແບ່ງແຍກແຕກສາມັກຄີ ຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ໄດ້ຫົດຫາຍສລາຍໂຕໄປເທື່ອລະ
ໜ້ອຍໆ ແລ້ວກໍ່ເກີດເປັນກົດເກນແຫ່ງອັຕວິໄສ ວັດຖຸປະສົງແນວໃຫມ່ຂຶ້ນມາແທນ
ບ່ອນນັ້ນກໍ່ຄື : ກົດແຫ່ງເຈຕຣົມ ເພື່ອການທ້ອນໂຮມກັນ. ໃນໄລຍະການສະຖາ
ປະນາຣະບອບສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ໄດ້ມີການກໍ່ຕັ້ງເປັນ ສາທາຣະນະຣັຖ ສັງຄົມນິຍົມ
ໂຊວຽດ ຂຶ້ນອີກຫລາຍຣັດ ອັນມີຄື : ອຸຊເບກິ-ຕູຣ໌ເມນິ-ກາຊາຄ-ກີຣກິຊ ແລະ
ຕ້າດຈິກ ຊຶ່ງຣັດຕັ້ງໃຫມ່ທັງຫມົດນັ້ນຕ່າງກໍ່ໄດ້ເອົາຕົນ ເຂົ້າມາຮ່ວມຢູ່ໃນອົງການ-
ເອິກ ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດນຳ ດ້ວຍຄວາມສັມໃຈຂອງແຕ່ລະຣັດເອງ ຢ່າງ
ອິສຣະເສຣີ. ເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນແຕ່ລະເຊື້ອຊາດ ຂອງຝ່າຍຕ່າເວັນອອກໂຊ-
ວຽດ ກໍ່ຈຶ່ງມີໂອກາດໄດ້ປະກອບຕັ້ງກັນຂຶ້ນ ເປັນປະເທດຊາດ ແລະມີໂອກາດ
ແລວທາງໃຫ້ພັທນາເສຖກິດ-ວິທຍາການ ແລະວັທນະທັນຂອງຕົນສືບຕໍ່ມາ ເທິງ
ພື້ນຖານແຫ່ງມິຕພາບ ແບບສາກົລນິຍົມ ແລະການຮ່ວມມືຈາກບັນດາສາທາຣະນະ
ຣັດພີ່ນ້ອງ ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ.

ພຄຊ. ແລະຣັຖບານໂຊວຽດ ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເກື້ອກຸນ ໃນການ ຜລິດນັກວິຊາການ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍນັ້ນຂຶ້ນ ແລະປຶກແຜ່ນຄົນ ງານອັນກວ້າງຂວາງທົ່ວດິນແດນ ກໍໄດ້ຮັບການເຊີນຊວນໃຫ້ເຂົ້າມາມີສິດ ມີສ່ວນ ຮ່ວມນຳໃນການບໍຣິຫານເສຖກິດຂອງຊາດ. ສະພາວະເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈຳນວຍໂອ-ກາດໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ການພັທນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ທົ່ວເຖິງ ຂອງຊົນຊາດສັງຄົມ ນິຍົມຫັ້ງຫລາຍ ໃນຍ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາຄີ ແລະໄປສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງ ຣິບເຮັ້ງ ໃນດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແລະວັທນະທັມຂອງປວງປະຊາຊາດ ຈຶ່ງ ເຄີຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມລ້າຫລັງຕລອດມານັ້ນ ໄດ້ເກີດມີມາດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້.

ພາຣະກິດຂັ້ນຳອິດ ຂອງອຳນາດບໍຣິຫານຂອງໂຊວຽດ ໃນດ້ານເສຖ ກິດ-ສັງຄົມແລະການເມືອງ ຢູ່ໃນດິນແດນສາທາຣະນະຣັຖຕ່າງໆ ຂອງຍ່ານອາ ຊີກາງ ແລະກາຊາຄີນັ້ນ ແມ່ນການລົງມືປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍປະຕິຮູບທີ່ດິນປູກ ຝັ່ງ ຈຶ່ງທັງນີ້ ກໍແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ລົບສລາຍຍຸບເລີກ ຣະບອບການຖືກັມມະສິດຕາ-ດິນ ຂອງພວກມາຍທຶນແລະພວກເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ. ການປະຕິຮູບທີ່ດິນປູກຝັ່ງນີ້ ໄດ້ວາງຣາກຖານລົງໃສ່ເທິງດຳຣັດ ຈຶ່ງຖືເອົາຕາມຫລັກທິສດີ ເລນິນິສ ກ່ຽວ ກັບຕາດິນ ຈຶ່ງດຳຣັດນັ້ນໄດ້ປະກາດຍຸບ ເລີກການຖືກັມມະສິດ ຂອງພວກເຈົ້າຂອງ ຕາດິນຈຶ່ງ ເຄີຍ ເປັນ ເຈົ້າຂອງຄອບຄອງທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ຢູ່ໃນທົ່ວໜົດ ເຂດເຫລ່ານແດນ ດິນຂອງປະ ເທດ.ດັ່ງນັ້ນ ຕາດິນກໍຈຶ່ງຕົກມາ ເປັນກັມມະສິດສາທາຣະນະ (ເປັນ ຂອງການປວງ= ຫຼແປ) ຈຶ່ງ ບ່ ອາດສາມາດຊື້ຂາຍກັນໄດ້.

ໃນປີ ໑໙໒, ອົງການອຳນາດແຫ່ງຣະບອບໂຊວຽດ ຂອງຕຸຣ໌ເມນີ ໄດ້ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍໃໝ່ໜວດນຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາວະເງື່ອນໄຂ

ສະເພາະ ຂອງຍ່ານອາຊີພາກກາງ ຈຶ່ງກໍ່ໄດ້ຖືເອົາຕາມຫລັກການ ຂັ້ນຮາກຖານ ຕ່າງໆ ຂອງດຳຣັດ ວ່າດ້ວຍເຣື່ອງຕາດິນສະບັບນັ້ນມາຕລອດ. ກົດໝາຍນັ້ນໄດ້ ບົ່ງບັນຍັດເອົາໄວ້ ເຖິງການຍຸບເລີກການຄອບຄອງກັມມະສິດຕາດິນ ຂອງພວກ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດໄຮ່ເຮັດນາໂດຍຕົນເອງ ແລະບົ່ງບັນຍັດເຖິງການແບ່ງສັນປັນສ່ວນ ທີ່ດິນປູກຝັງ ທີ່ຍຶດເອົາມາເປັນຂອງການປອງແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຄົນງານ ໂດຍຕັ້ງຢ່ໃນຫລັກການແຫ່ງຄວາມທ່ຽງທັມ. ແຕ່ວ່າ ການດຳເນີນຫລັກການ ຕ່າງໆເຫລົ່ານັ້ນ ໃນພາກປະຕິບັດແທ້ໆແລ້ວ ກໍໄດ້ຕ້ອງຂອງຄາ ມຳອຸປສັກ ຂັ້ຫຍຸ້ງຍາກອັນໃຫ່ຍຫລວງ ຫລາຍຢ່າງຫລາຍແນວ.

ເນື່ອງຈາກສະພາວະທລ້າຫລັງ ດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແລະດ້ານ ການເມືອງໂດຍທົ່ວໆໄປ ຂອງຍ່ານອາຊີພາກກາງ ແລະກາຊາຄີນັ້ນ ຄວາມຂາດ ແຄນໃນດ້ານວິຊາການ ທີ່ມີອຸທິຄວາມສາມາດ ແລະອຸທິດຈິດໃຈເພື່ອການປະຕິວັດ ຈຶ່ງຕ້ອງເຂົ້າມາແທນໜ້າທີ່ກົ່ລໄກການປົກຄອງເກົ່ານັ້ນ ກໍຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າ ເປັນປັນ-ຫາຮ້ອນແຮງ ກ່ວາຢູ່ໃນຣັສເຊັ່ຽພາກກາງຫລາຍ. ຄວາມທລ້າຫລັງດ້ານການ ເມືອງ ດ້ານສັງຄົມແລະວັທນະທັມ ຂອງປົກແຜ່ນຊົນຊັ້ນຊາວນາ (ສະກຸນເດຄກ້ງ) ແລະໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນຢູ່ໃນໝູ່ຊົນເຜົ່າພະເມຈອນນັກລ້ຽງສັດນັ້ນ ເລີຍ ເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດເປັນບົດບາດຊ້ອນຂຶ້ນມາ ກາຍເປັນການຊ່ວຍອຸ້ມຊູ ຮັກສາ ອິດທິພົນອັນມືດມົວ ທີ່ພວກພຣະໃນສາສນາອິສລາມ ກັບພວກເຈົ້າເມືອງຫົວໜ້າ ເຜົ່າ ເຄີຍຂົ່ມເຫັງເຕັ່ງເຕັ ພວກເຜົ່າພະເມຈອນເຫລົ່ານັ້ນຢູ່ຕລອດມາ ໂດຍ ສວຍໂອກາດອີງເອົ້ຍອຳນາດແຫ່ງຣະບອບສ່ວນສັນພັນ ແບບລັດທິເຈົ້າຂຸນມູນ-ນາຍ ແລະລັດທິສືບເຊື້ອແທນມູນ. ສະຖານະການທາງການເມືອງ ໂດຍທົ່ວໆໄປ ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີກາງ (ຈຶ່ງມີທັງເສົ້າການເມືອງອັນຊຳເຣື້ອ-ການຕໍ່ສູ້ປະກອບອາ-

ວຸດ ເພື່ອຂັດຂວາງອຳນາດຣະບອບໂຊວຽຕ ຈຶ່ງແມ່ນພວກຂຸນໂຈນຕ້ານປະຕິວັດ " ບັສມາຈ " ກໍ່ການຂຶ້ນ ຍຶດເຍື້ຽຢູ່ຕໍ່ມາຈົນຮອດທ້າຍໆ ທົສວັດທີສາມ) ນັ້ນ ກໍພາໃຫ້ຈຳຕ້ອງໃຊ້ຄວາມອ່ອນນ້ອມ ແລະຄວາມຮອບຄອບຄ້ວນທີ່ຢ່າງສູງສຸດ ໃນ ການຮັບປະຕິບັດໂຄງການ ປະຕິຮູບທີ່ດິນປຸກຜັ້ງ. ແລ້ວຜົນທີ່ສຸດ ການປະຕິຮູບຕາ ດິນນັ້ນ ກໍຍັງມາຕ້ຳຕ້ອງໃສ່ການຫົດຂວາງ ອັນຮ້ອນແຮງຂອງພວກ " ເຜສ)+ (+ " BAÏS" ຫລື " ເຜສ "-ເປັນນາມສະເພາະຂອງວັນນະວຸ້ນສາມ ໃນວົງສັງຄົມລັດທິສາສນາ ອິສລາມ (ສາສນາພຣາມ໌) ແປຕາມສັບວ່າ ຄົນ ແຕ່ງຄວາມຫົມ ໃຊ້ໃຫ້ມີຄວາມຫມາຍວ່າ ວຸ້ນພ້ຳຄ້ຳຄົນທາງ - ຜູ້ແປ) ແລະ ພວກກະກຸນ ກຸລ້ຳກ) (+ " KOULAK - ຫລື ກະກຸນ ກຸລ້ຳກ - ຫມາຍເຖິງວຸ້ນຄົ່ນພວກເສດຖີ່ນາ ທີ່ມີ້ຂ້ອຍຫາດ ໃຊ້ຣັດວຽກກົນແຮງ-(ຜູ້ແປ) ຕົ້ນອີກ.

ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ການຍຸບມ້ວງສ່ວນສັມພັນຣະບອບເຈົ້ຳ ຂຸນມຸນນາຍ ແລະແບບຂຸນກະຈາ ຢູ່ໃນວົງການກະສິກັມຂອງຍ່ານອາຊີກາງ ແລະ ຂອງຣັຖກາຊາຄີ ກໍຈຶ່ງຕ້ອງຍຶດເຍື້ຽຊຳເຮື້ອໃຊ້ເວລາກວ່າ ໑໐ ປີ ຈຶ່ງໃນຂັ້ນທຳ-ອິດ (ເມື່ອປີ ໑໙໒໗ ຫາ ໑໙໘໐) ນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ແກ່ຂັ້ນຍຸບເລີກຄອດຄົນ ການ ຖືກັມມະສິດຂອງວຸ້ນນັກຂູດຣີດ ໃນກຸ່ມວຸ້ນ " ເຜສ " ເຊື້ອສາຍໃຫ່ຍໆ ໃນກຸ່ມຂ້ຳຣາຊການ ສັງກັດວົງການປົກຄອງແບບຣະບອບຣາຊາທິຣາດ. ໃນກຸ່ມ ນາຍທຶນເຊື້ອສາຍຣັສເຊັ່ຽ. ຂນະດຽວກັນນັ້ນ ຢູ່ໃນສາທາຣະນະຣັຖ ປະຊາທິປະ ໄຕ ປະຊາຊົນບູຄະຣາ ແລະໂຄເຣຊ໌ ກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ ການປະຕິ ຮູບຕາດິນໄປໄດ້ແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ຫລືພໍເປັນໄປໄດ້ແຕ່ພໍພຽງແຕ່ການມອບຫມາຍ ທີ່ດິນປຸກຜັ້ງຂອງພວກ " ຂ່ານ ") (+ "KHAN " ຫລື " ຂ່ານ "

ຫມາຍເຖິງຊົນຊັ້ນ ພະຍາເມືອງ ຂຸນນາງທະຫານ ຊຶ່ງສືບເຊື້ອສາຍມາຈາກພວກ
ແມ່ທັບ ຂຸນພິນ ແລ້ວໄດ້ຮັບຄວາມຊອບ ໃຫ້ກິນເມືອງສືບຕໍ່ກັນມາ. (ຜູ້ແປ)
ແລະຂອງເຈົ້າຂຸນມູນນາຍໃຫຍ່ລາວກຸ່ມ ໃຫ້ແກ່ພວກພໍ່ໄຮ່ພໍ່ນາທ້ອງຖິ່ນ . ການ
ເປັນດັ່ງນີ້ຢູ່ຕໍ່ມາຈົນຮອດເວລາທີ່ ບຸຄະຣາແລະໂຄເຣຊ໌ ໄດ້ໂອນເຂົ້າມາຢູ່ນຳ
ກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖ ຍ່ານອາຊີພາກກາງຂອງໂຊວຽດ ເມື່ອປີ ໑໙໔໔.

ກໍເປັນອັນວ່າ ຂໍ້ສຽບອັນທຳອິດ ຊຶ່ງເຮົາສາມາດຖອດອອກມາຈາກ
ປະສົບການ ໃນການປະຕິຮູບທີ່ດິນປຸກຝັ່ງ ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖ ຍ່ານອາຊີກາງ
ນັ້ນ ກໍແມ່ນວ່າ ຄວາມສຳເຣັດຮຽບຮ້ອຍ ທີ່ແລ້ວໆມານັ້ນ ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດທັງຫມົດ
ແມ່ນອາສັຍຂຶ້ນຢູ່ນຳລັກສະນະ ຂອງຣະບອບອຳນາດການບໍຣິຫານປະເທດ ຊຶ່ງມີ
ຂນາດສ່ວນຄວາມສຳຄັນ ປານກັນກັບທີ່ຕ້ອງອາສັຍຂຶ້ນຢູ່ນຳ ສມັຄພາບເຫ່ງກຶລ ໄກ
ອຳນາດການປົກຄອງໃນພາກປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການບັງຄັບ ໃຊ້ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍ
ຕາດິນ ຊຶ່ງຝ່າຍອຳນາດບໍຣິຫານ ໄດ້ປະກາດອອກມາແລ້ວ.

ໂຄງການປະຕິຮູບທີ່ດິນປຸກຝັ່ງ ຂັ້ນທີສອງ ໄດ້ແຮກກໍ່ຂຶ້ນເມື່ອ ປີ
໑໙໔໐ ພາຍຫລັງຈາກທີ່ເສີກການເມືອງ ໄດ້ງຽບສງົບລົງແລ້ວ ແລະເມື່ອສະ-
ຖານະການບ້ານເມືອງ ກໍມີຄວາມຫມຸ້ນຫ່ຽງຂຶ້ນມາແດ່. ກອງປະຊຸມຫລວງສມັຍທີ
ຜ ຂອງສະພາໂຊວຽດ ແຫ່ງຕູຣ໌ເກສຖານ ໄດ້ປະກາດຍຶດໂອນເອົາຕາດິນປຸກຝັ່ງ
ແລະເຫລ່ງນ້ຳທັງຫມົດ ຂຶ້ນເປັນກັມມະສິດຂອງຫລວງ (ຣັຖ) , ປະກາດ ຫ້ານ
ການຊື້ - ການຂາຍ ແລະການຫຼຸກຂາດສັມປະທານຕາດິນ - ແຫລ່ງນ້ຳຕ່າງໆ
ພ້ອມທັບໄດ້ຕັ້ງຣະບຽບຫຼັກເກນຂຶ້ນ ໃຊ້ປະຕິບັດໃນການດຳເນີນໂຄງການ ປະຕິ
ຮູບຕາດິນນັ້ນຢ່າງຄັກແນ່. ມະຕິຄວາມຕົກລົງຕ່າງໆ ຂອງກອງປະຊຸມຫລວງດັ່ງ

ກ່າວນັ້ນ ໄດ້ບິ່ງບັນຍັດເອົາໄວ້ພ້ອມ ເຖິງຣະບຽບການຍຶດັ່ມມະສິດຕາດິນ ຊຶ່ງ ມີການຈັບຈອງຄອບຄອງລ້ຳລື່ນ ນອກເໜືອໄປຈາກຣະບຽບກົດເກນ ທີ່ກຳນົດ ຂຶ້ນໃໝ່. ຕາດິນປຸກຝັ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເມື່ອປະກາດຍຶດເອົາ ເປັນກັມມະສິດຂອງ ຫລວງແລ້ວ ກໍໄດ້ເອົາມາແບ່ງສັນປັນສ່ວນ ໃຫ້ເຫ່ພວກຊາວນາເຊົ່າ (ພວກທີ່ ເຊົ່ານາຜູ້ອື່ນເຮັດເປັນອາຊີບ ໂດຍແບ່ງປັນຜົລປຸກເຄິ່ງນຶ່ງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງນາ) (ຜູ້ແປ) ຊຶ່ງເຄີຍສ້າງຢູ່ ກະທຳກິນ ໃນຕາດິນເຫລ່ານັ້ນມາກ່ອນ ແລ້ວກໍແບ່ງ ປັນກັນໃນໝູ່ພວກກັມມະກອນລູກຈ້າງນາ ແລະຊາວນາຂັ້ນທຸກຍາກ. ຕາດິນປຸກ ຝັ່ງເຫລ່ານັ້ນ ສ່ວນນຶ່ງໄດ້ສງວນໄວ້ ເພື່ອຈັດຕັ້ງອົງການນາຫລວງ ແລະໄຮ ສວນແຍບສະຫະກອນຂຶ້ນ ດຳເນີນກິຈການ.

ດັ່ງນັ້ນ ລະຫວ່າງປີ ໗໗໗ ກັບປີ ໗໗໔ , ຢູ່ໃນເຂດ ຕູຣ໌ເກສ-ຖານ - ບຸຄະຣາ ແລະຄີວາ ຈຶ່ງມີການຍຶດັ່ມມະສິດຕາດິນປຸກຝັ່ງ ຂອງພວກ ເຈົ້າເມືອງ " ເອມີຣ໌ ") (+ " EMIR " ຫລື " ເອມີຣ໌ " - ຫລື " AMÎR " ໃນພາສາອາຣັບ - ໝາຍເຖິງບຸກຄົນທີ່ສືບເຊື້ອສາຍ ມາຈາກ ພຣະໂມຫ່ມັດ ໃຊ້ເປັນບັນດາສັກ ຂອງພວກເຈົ້າເມືອງໃນລັດທິ ສາສນາອິສ-ລາມ (ຜູ້ແປ), ຂອງພວກ " ຂ່ານ " , ຂອງພວກຂຸນນາງຂ້າຣາຊການຊັ້ນ ຜູ້ໃຫຍ່ ໃນຣະບອບເກົ່າ ແລະຕາດິນອີກສ່ວນນຶ່ງ ຂອງມູນທິນສາສນາ ອິສລາມ (ດິນທີ່ວົງການສາສນາ ຍຶດຄອງໄວ້ຫາກຳໄຮ - ຜູ້ແປ) ແລ້ວມອບກັມມະສິດ ສ້າງຢູ່ກະທຳກິນ ໃຫ້ເຫ່ພວກພົ່ນາຊັ້ນ " ເດຄ້ານ " ໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າຣາຄາ. ແຕ່ ວ່າຄວາມອຶດຢາກບໍ່ພຽງພໍ ໃນດ້ານທີ່ດິນປຸກຝັ່ງຂອງພວກ " ເດຄ້ານ " ອີກ ເປັນຈຳນວນສ່ວນໃຫຍ່ ຫລືວ່າ ຣະບອບການຜູດຂີດແບບລັດທິ ເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ-ແບບລັດທິຂ້ອຍຫາດ ແລະແບບນາຍທຶນກະຈາ ໃນຮູບການຕ່າງໆ ກໍຍັງບໍ່ທັນໝົດ

ນ້ຳງສລາຍໂຕໄປ ຢ່ຳງຫມົດສ້ຳງກ້ຳງແປນເທື່ອ. ພຳຣະກິດສ່ອນນັ້ນ ຈິ່ງຕ້ອງ ດຳເນີນກຳນສະສຳງເກື່ອຍແກ້ກັນສືບຕໍ່ນຳອີກ ໃນຂັ້ນທີສຳມ ແຫ່ງກຳນປະຕິຮູບ ທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ຄືໃນໄລຍະ ປີ ໑໙໔໕ - ໑໙໔໙ ອັນຊຶ່ງເປັນຂັ້ນຕອນ ຊຶ່ງກຳນປະ-ຕິຮູບຕຳດິນ ຢູ່ໃນດິນແດນຊົນເຜົ່ຳ ກີຊ້ຳກ ແລະຊົນເຜົ່ຳ ອຳຟຼລ ທົ່ວທັ້ງຫມົດ ໄດດຳເນີນກຳນມຳຢ່ຳງກ້ຳວຫນ້ຳຣິບເຮ້ັ ໃນເວລຳນັ້ນ ບັນດຳຊົນຊຳດ ກຳຊັ-ກິຣິຄີຊ - ກຳຣຳກຳລປັກ - ຕ້ຳດຈິກ - ຕູຣ໌ກແມນ - ແລະອຸຊເບກ ລ້ວນຕ້ັ-ແຕ່ໄດ້ຳ່ຳງສ້ຳງໂຕປະກອບຕ້ັງຂຶ້ນ ມີຖຳນະເປັນປະເທດຊຳດຫມົດແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປະກອບ**ສ່ວນ**ເຂ້ຳຮ່ວມຢູ່ໃນ໑໑ມເອີກ ຂ໑ງສະຫະພຳບໂຊວ໑ດທັ້ງຫມົດ.

ດ້ັ່ງນັ້ນ ຂ້ໍສຣຸບສຳຄັນອັນທີສ໑ງ ຊຶ່ງສຳມຳດຖ໑ດເອົຳມຳໄດ້ ຈຳກ ປວັດຄວຳມເປັນມຳ ຂ໑ງກຳນປະຕິຮູບທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ຢູ່ໃນກຸ່ມສຳທຳຣະນະຣັຖ ຢ່ຳມຕຳເວັນ໑ອກຂ໑ງໂຊວ໑ດ ຈິ່ງມີຢູ່ວ່ຳ ກຳນຣັບປະຕິບັດນະໂຍບຳຍ ປະຕິຮູບ ທີ່ດິນຢູ່ໃນປະເທດທະວີຊຳດນັ້ນ ຍ໑ມມີຄວຳມຫ່ວ໑ງໃ໑ຍກ້ັ໑ເຖິ໑ ກຳນຕົກລົ້ ສະສ໑ງປັນຫຳຄວຳມເປັນຊຳດ ຕຳມວິຖີແຫ່ງປະຊຳທິປະໄຕ ອັນຊຶ່ງໃນກຳນນີ້ ກ໋ຈຳເປັນຕ້ອ໑ງດຳເນີນກຳນຕ໋ັ ຢ່ຳງບໍ່ເຂ້ຳຂ້ຳ໑ງ໑ອກຂຳ ເພື່ອກຳຈັດລີ້ລ້ຳ໑ງຮູບ ຮ໑ຍສິ່ງຫລົ໑ເຫລື໑ ຂ໑ງຣະບ໑ບລັດທີ່ຫົ໑ເມື໑ງຂຶ້ນ ແລະຂ໑ງລັດທີ່ເຈ້ຳຊຸມມຸມ ມຳຍ ໃນກຳນຄ໑ບຄ໑ງກັນມະສິດ ແລະກຳນສແ໑ງປໂ໑ດໃນຕຳດິນປູກຝັ່ງ.

ຂ້ໍສຣຸບ ອັນທີສຳມ ສະຖິດຢູ່ໃນອັນທີ່ວ່ຳ ກ່ອນຈະດຳເນີນກຳນປະຕິ ຮູບທີ່ດິນປູກຝັ່ງໄດ້ນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອ໑ງດຳເນີນໂຄ໑ງກຳນ ຫ້ຳ໑ງຫຳກ໑ມໂຕໄ໑ຢ່ຳ໑ງ ຖ໑ນທີ່ດີກ່ອນ ເພື່ອຣ່ຳ໑ງກຳນິຍົດຫມຳຍ ວ່ຳດ້ວ໑ຍກຳນຄ໑ບຄ໑ງກັນມະສິດຕຳດິ່ ຂຶ້ນ ແລະຣ່ຳ໑ງກຳນິດຣະບ໑ບກຳນສ້ຳ໑ຢູ່ກະທຳກິນ ໃນທີ່ດິນປູກຝັ່ງ. ອ໑ງກຳນ ສ່ວນນີ້ ຄ໑ນມ໑ບຫມຳຍໃຫ້ເປັນຫນ້ຳທີ່ ຂ໑ງກົ໑ໄກ໑ຳນຳດທີ່ເປັນປະຊຳທິປະໄຕ

ຊຶ່ງປະກອບຕ້ວຍ ເພື່ອດຳເນີນກິຈການສ່ວນນີ້ໂດຍສະເພາະ.

ການຣະດົມປຸກເຕືອນເຄື່ອນໄຫວ ປຶກແຜ່ນຊົນຊັ້ນຊາວນາ ໃຫ້ຕື່ນໂຕ ໃນທາງການເມືອງ ກໍນັບວ່າມີຄວາມສຳຄັນ ສຳລັບການຮັບປະຕິບັດ ໂຄງການ ປະຕິຮູບທີ່ດິນປຸກຝ້ງ ຫລາຍທີ່ສຸດຢູ່ຄືກັນ. ການທີ່ໂຄງການປະຕິຮູບຕາດິນ ຢູ່ໃນ ລາງເຂດແຂວງ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງ ຈຳຕ້ອງເຍື້ອນຍາວນານສຳເຣັດຮຽບຮ້ອຍລົງ ໃນເວລາລຸນຫລັງ ຈາກການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ມາອີກເຖິງ ๑๘ ປີນັ້ນ ກ່ອນ ອື່ນໃດແລ້ວຍ່ອມເປັນການພິສູດວ່າ ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫລາຍສົມຄວນ ເພື່ອຍົກຣະດັບມະໂນທັນ ດ້ານການເມືອງ ຂອງປຶກແຜ່ນຊົນຊັ້ນຊາວນາ ໃຫ້ຂຶ້ນ ມາຮອດຂັ້ນທີ່ພໍດີພ້ງາມ. ໃນການເຮື່ອງນີ້ ພັກຄອມມູນິສ໌ ແລະອົງການກົລໄກ ຕ່າງໆ ຂອງຣະບອບສະພາໂຊວຽດ ໄດ້ລົງມືດຳເນີນວຽກງານ ອັນໃຫ່ຍຫລວງ ອີກໂຄງການນຶ່ງ ໃນດ້ານການເມືອງ ແລະການຈັດຕ້ັ. ບັນດາອົງການຈັດຕ້ັ ຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາຫຸຍາກ ມີເປັນຕົ້ນວ່າ " ສະຫະພັນ ໂກຊຈິ " (ຄົນໄຖນາ ຢູ່ ຕຸຣ໌ເກສຖານ ແລະ " ສະຫະພັນ ຈາຣລິ " ຢູ່ກາຊາຄີ - ເຫລ່ົານີ້ ຕ່າງ ກໍໄດ້ເຂ້ົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມນຳ ຢ່າງແຂງແຮງ ໃນຂັ້ນຫງວນການ, ໃນຂັ້ນລົງມືປະຕິ ບັດໂຄງການປະຕິຮູບທີ່ດິນປຸກຝ້ງ ເລີຍຕລອດໄປຮອດໃນຂັ້ນການສ້າງສັນ ບັນຍາ-ກາດໃຫ່ ໃນດ້ານສັງຄົມ ແລະໃນດ້ານຈິຕວິທຍາ ຢູ່ໃນເຂດຂ້ານນອກຊົນນະບົດ.

ກໍເປັນອັນວ່າ ຂ້ໍສຮຸບອັນທີ່ສ່ີ ຊຶ່ງຄວນຈະຖອດເອົາຈາກປະສົບການ ຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ຍ່ານຕາເວັນອອກ ຂອງໂຊວຽຕນ້ັນ ແມ່ນວ່າການດຳ ເນີນໂຄງການປະຕິຮູບຕາດິນ ຢ່າງຮອດຣາກຮອດເຫງ້ົາ ຈຳເປັນຕ້ອງອາສັຍວຽກ ການອັບຄ້ືຄັກທັກແຫ້ນ ທັ້ງໃນດ້ານການເມືອງ ແລະໃນດ້ານການຈັດຕ້ັ ຂອງ ອົງການອຳນາດບ່ໍຣິຫານແຫ່ງການປະຕິວັດ ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດຂ້ານນອກທ້ົວໄປ.

ການລ້ຽງມ້ືປະຕິບັດໂຄງການປະຕິຮູບທ່ີດິນປູກຝ້ັງ ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີພາກ
ກາງແລະຢູ່ຮັຖກາຊາຄີ ໄດ້ດຳເນີນມາພາຍໃນຂອບເຂດການຕິດຕ່ໍກັນເປ້ັນປະຈຳ
ຢ່າງທັນເຫດການ ຂອງບັນດາກັມມາທິການປະຕິຮູບທ່ີດິນ ກັບປຶກແຜ່ນປ່ວງຊົນຄົມ
ງານ. ການຕິດຕ່ໍຜູກພັນກັນ້ີ ໄດ້ມ້ີສ່ວນຊ່ວຍປ່ຶອແປ່ງຂ້ໍຜິດພາດຕ່າງໆ ອັນຊ່ຶງບັນ
ດາຝ່າຍປົກຄອງໄດ້ກ່ໍຂ້ຶນໄວ້ ແລະຊ່ວຍໃນການຊອກຄ້ົນຊ່າວຫາຕາດິນປູກຝ້ັງ ອັນ-
ຊ່ຶງພວກເຈ້ົາຂຸນມູນນາຍ ພວກພ້ົ່ຄ້ານາຍທຶນເງິນຢືມ ແລະພວກອັນມະ " ແພສ "
ອັດອ່ຳໄວ້ ບ່ໍ່ໄດ້ໄປແຈ້ງໃຫ້ທາງການຮູ້. ນ້ັນແມ່ນບ່ໍ່ເກ້ີດແ່ຫ່ງຂ້ໍສຮູບອັນທ້ີ່ຫ້ົ່ວ່າ:
ການປະຕິຮູບທ່ີດິນປູກຝ້ັງຊ່ຶງແມ່ໃສ່ການຍຸບເລ້ີກການຄຶກັມມະສ້ິດຊຸ້ບສ້ິນ ຂອງພວກ
ເຈ້ົ້າຂຸນມູນນາຍ ແລະພວກເສດຖ້ີດິນໃຫ່ຍ່ໆຢ່າງຫມ້ົ່ດສ້ົ່ນນ້ັນ ທ້ີ່ສ່ໍາເຣ້ັດຜົນໂດຍ
ດິນາໄດ້ ກ່ໍແມ່ນວ່ໍາ ພວກທ້ີ່ຈ້ັດຕ້ັ້ງດ່ໍາເນີນການປະຕິຮູບຕາດິນນ້ັນ ໄດ້ອາສ້ັຍເອ້ົ່ຍ
ອ່ິງໃສ່ພ້ົ່ໄຮ່ພ້ົ່ນາ ແລະອ່ິງການຈ້ັດຕ້ັ້ງອັນເປ້ັນປຶກແຜ່ນຂອງຊົນຊ້ັ້ນຊ່າວນາ.

ປະສົບການຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຝ່ຣັ່ງຕາເວ້ັນອອກ ໄດ້ຊ້ີ່ສະແດງ
ໃຫ້ເຫ້ັນວ່ໍາ ການລ້ຽງມ້ືປະຕິບັດສໂລກຄ່ໍາຂວັນທ້ີ່ວ່ໍາ " ຈ່ົ່ງມອບຕາດິນໃຫ້ເປ້ັນສ້ິດ
ຄອບຄອງ ຂອງພວກໃດທ້ີ່ສ້ົ່າງຢູ່ກະທ່ໍາກ້ິນເທ້ິງຜືນແຜ່ນດິນ " ນ້ັນ ທ້ີ່ສ່ໍາມາດ
ເປ້ັນມາໄດ້ ບ່ໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່ໍາ ບັນດາຊົນຊ້ັ້ນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດນ້ັນ ຢູ່ກ້ັນໃນສະພາບ
ສັນຕິ ຄ້ືດ່ັ່ງໃນພາສ້ິດບ້ົ່ງວ່ໍາ " ບ້ົ່ວບ່ໍ່ໃຫ້ຊ່ໍ້ ນ່ໍ້າບ່ໍ່ໃຫ້ຂຸ່ນ ປ່ໍາໃນຫມອງເອ້ົ່າ
ກ້ິນໃຫ້ໄດ້ " (+ ສະບັບພາສາຝ່ຣັ່ງເສສໃຊ້ຄ່ໍາວ່ໍາ " Les agneaux
sont saufs et les loups rassasiés " ແປຕາມໂຕໄດ້
ຄວາມວ່ໍາ " ເຫ້ັ້ນ້ອຍກ່ໍປອດພ້ັຍ ແລ້ວຫມາໄນ່ກ່ໍ້ິນທ້ອງ "(-ຜູ້ແປ) ນ້ັນແ່ຕ
ຢ່າງໃດເລ້ີຍ ແ່ຕ່ວ່ໍາຕ້ັ້ງທ້ີ່ແ້ທ້ແລ້ວ ແມ່ນດ່ໍາເນີນມາໃນການຕ່ໍ້ສູ້ຂອງຊົນຊ້ັ້ນທ້ັ້ງ
ຫລາຍ ອັນມ້ີປຶກແຜ່ນຊົນຊ້ັ້ນຊ່າວນາຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ໂດຍມ້ີພັກຝ່າຍປະຕິວ້ັດເປ້ັນ

ຜູ້ຈອມໃຈພາເຮັດພາສັກັບຄ້າຍເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ.

ຕ່ຈາກຍຸກປະຕິຮູບທີ່ດິນ ປີ ໝ໙໕ - ໝ໙໗ ມາແລ້ວ ພວກຊາວ ນາໜຸຍາກ ອັນເຍັນຊຶ່ນກຸ່ມນ້ອຍໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖ ຍ່ານອາຊີກາງ ແລະໃນ ກາຊາຄີ ກໍຈຶ່ງໄດ້ກ້າວໜ້າ ຫຍັບຖານະຂຶ້ນມາເປັນຊາວນາຖານະພໍປານກາງ ອີກທັງກຸ່ມຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ຈຶ່ງເປັນຫັນມະກອນລູກຈ້າງມາໃນອະດີດ ກັບພວກຊາວ ນາເຊົ່ານັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບມອບຕາດິນປູກຝັ່ງນຳຄືກັນ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ ເກີດເປັນໄລຍະທາງລ້ອໂຄ້ງແຫ່ງປວັດສາດຂຶ້ນ ຢູ່ໃນເກມຊາຕາ໑ະຣາສີ ຂອງ ປະຊາກອນພະເນຈອນທັງຫລາຍ ກ່າວຄື : ສມັຍນັ້ນ ມັນແມ່ນຕອນຕ້ົງແຣກທຳ-ອິດ ໃນການຜ່ານໄປສູ່ຊີວິດານເຍັນຢູ່ ແບບຕ້ົງຖິ່ນຖານຖາວອນ ຂອງຣາສດອນ ເຜົ່າພະເນຈອນແລະເຄິ່ງພະເນຈອນທັງຫລາຍ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງ ແລະຂອງ ກາຊາຄີ. ການເຣື່ອງນີ້ນັບເປັນການປະຕິວັດໃຫຍ່ອີກອັນນຶ່ງ ໃນດ້ານສັງຄົມໃນ ປວັດສາດ ຂອງເຂດບ້ານນອກຊົນນະບົດ ແຫ່ງພາກຕາເວັນ໑ອກ, ແມ່ນການປະ ຕິວັດຈຶ່ງໄດ້ຍຸບນ້ຳງພັ້ງທະລາຍ ຣະບອບຊຸດຣີດແບບເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ ຈຶ່ງມີມາ ແລ້ວເປັນເວລານັບໄດ້ຫລາຍໆ ພັນປີ ແລະຍັງໄດ້ຍຸບຍອບພະລັງ ແຫ່ງການກົດ ຂີ່ຂົ່ມເຫັ້ງ ຂອງພວກພ່ມາເສດຖີ ຈຶ່ງເຄີຍກະທຳເທ່ພວກພ່ມາທຸຍາກນັ້ນ ໃຫ້ ຈ໑ນລົ້ງຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ພໍແຕ່ກ້າວເຂົ້າມາຮ໑ດຈ໑ນນັ້ນຂັ້ນນີ້ ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ກໍໄດ້ມີສ່ວນ ເຮັດໃຫ້ບັນລຸເຖິງການສ້ົງເສີມແຕ່ງແປງ ຖານະຄວາມເປັນຢູ່ດ້ານວັດຖຸ ຂອງຊົນ-ຊັ້ນຊາວນາຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະໄດ້ຈຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນການຕື່ນຫະອີຍ້ກຣະດັບຂັ້ນ ໂດຍທ່ົວໆໄປ ຂອງໜ້າວຽກການງານຂອງປະຊາກອນເຂດຊົນນະບົດ. ດ້ັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງເປັນຜົນໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ສຽບອັນທີ່ຫົກ ຈາກປະສົບການຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖ ຍ່ານ ອາຊີກາງນັ້ນອີກວ່າ ການປະຕິຮູບທີ່ດິນປູກຝັ່ງຢ່າງຮອດຮາກຮອດເຫງົ້າ ຍ່ອມ ຈຳນວຍຜົນສົ່ງໃຫ້ແກ່ການສະສາງເກື່ອຍແອ້ປັນຫາຫຍຸ້ງຍາກໃຫຍ່ໆໄດ້ຫລາຍຂໍ້ ໃນການພັທນາເສດຖະກິດ, ຍ່ອມເປັນສິ່ງພາໄປສູ່ການຍົກຣະດັບໜ້າວຽກການ ງານ ຂອງປຶກແຜ່ນຊາວນາ ແລະຫລຸດຜ່ອນຈຳນວນກະສິກອນລີ້ນວຽກ (ການ-ວ່າງງານ) ລົງໄດ້ພ້ອມໆກັນນັ້ນອີກ.

ການປະຕິຮູບທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຂອບເຂດຢູ່ພຽງໃນການແບ່ງ ສັນປັນສ່ວນຕາດິນ ອັນຊຶ່ງຫມາຍເຖິງມີຂອບເຂດຈຳກັດແຕ່ພຽງຢູ່ໃນການປ່ຽນ-ແປງ ຣະບອບສ່ວນສັມພັນແຫ່ງການຄອບຄອງກັມມະສິດ ແລະການສ້າງຢູ່ກະທຳ ກິນເທິງແຜ່ນດິນ - ແຕ່ພຽງທັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ປະກອບເປັນຮາກ ຖານທັ້ງຫມົດ ຂອງການປະຕິຮູບທີ່ດິນກໍຕາມ. ແຕ່ວ່າ ພໍແຕ່ແຮກກ້າວເຂົ້າສູ່ສມັຍ ການສະຖາປະນາອຳນາດບໍຣິຫານຣະບອບໂຊວຽດຂຶ້ນ ໃນຕຸຣ໌ເກສຖານ, ເມື່ອ ນັ້ນບັນດາອົງການຕ່າງໆ ຂອງພັກແລະຂອງສະພາໂຊວຽດ ກໍໄດ້ຮັບພາຣະວຽກ ການອັນຍາກຍັ້ນອຸດສາຫະອີກໂຄງການນຶ່ງໂລດ ໃນດ້ານການສ້າງສາພັທນາ-ກິຈການປູກຝັ່ງ ຂອງປະຊາຊົນຄົນງານ ໃຫ້ເປັນປຶກແຜ່ນແໜ້ນໜາໃນດ້ານ ເສຖກິດ.

ການມອບກັມມະສິດຕາດິນໄຮ່ນາໃຫ້ຄົນງານລ້ຳໆ ນັ້ນ ຍັງບໍ່ເປັນ ການພຽງພໍເທື່ອ ແຕ່ວ່າຍັງຕ້ອງຈັດຫາອຳນວຍເຄື່ອງວັສດຸກະສິກັມ - ແມວເຂົ້າ ປູກ ສັດພາຫະນະ ໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າ ພ້ອມກັບໄຂບັນຊີຍືມເງິນໃຫ້ໄປລົງທຶນການກະ-ເສດຕື່ມອີກ ຯລຯ. ແມ່ນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເອງທີ່ເປັນຂໍ້ໃຫຍ່ໃຈຄວາມ ຂອງໂຄງການ

ນະໂຍບາຍທັງຫມົດ ຂອງພັກຄອມມູນິສ ແລະຣັຖບານທາງຂອງໂຊວຽດ ກ່ຽວ
ກັບການສ້ຽງເສີມການຟື້ນຟູກະສິກັມ ແລະກ່ອນອື່ນໃດທັງຫມົດ ແມ່ນໃນດ້ານການ
ປູກຝ້າຍຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີກາງ ແລະປູກາຊາຄີ ໃນໄລຍະທີສອັດທີສາມ. ເປັນອັນວ່າ
ຂ້ສຣຸບອັນທີເຈັດຈາກກະສິພາກ ໃນການປະຕິຮູບທີ່ດິນປກຄ້ອງ ຈຶ່ງດຳເນີນມາຢູ່
ຍ່ານອາຊີພາກກາງ ແລະປູກາຊາຄີນັ້ນ ຈົນສະຖິດຢູ່ໃນອັນທີ່ວ່າ ການແບ່ງສັນປັນ
ສ່ວນ ການຄອບຄອງກັມມະສິດຕາດິນ ຕ້ອງດຳເນີນການໄປໂດຍຜ່ານອົງການອັນ
ໄດ້ແກ່ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຂອງຣັຖບານແລະຂອງອົງການສະຫະກອນ ຈຶ່ງຕ້ອງຂ້ຶນ
ເປັນກໍຣະນີພິເສດ ໃຫ້ຮັບພາຣະກ້ານ້ຳທີ່ໃນການອະນຸມັດຈັດຫາ ການຊ່ອຍເຫລືອ
ສນັບສນຸນດ້ານເສຖກິດ ໃຫ້ແກ່ຊົນຊັ້ນຊາວນາຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ.

ເຖິງແມ່ນຈະມີລັກສະນະກ້ະຕິວັດການໃຫ່ຕາມ ແຕ່ວ່າການປະຕິຮູບ
ທີ່ດິນຈຶ່ງດຳເນີນມາໃນໄລຍະທີສວັດທີສາມ ຢູ່ຍ່ານອາຊີການແລະຍ່ານກາຊາຄີນັ້ນ
ກ້ຍັງບ່ແມ່ນເປັນການສະສາງຫາທາງອອກໃຫ້ປັນຫາເສຖກິດ - ສັງຄົມ ຂອງຊຸມ
ຊົນບ້ານນອກໄດ້ຢ່າງທັງຫມົດເທ້ື. ດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວວ່າ ໂຄງການປະຕິຮູບທີ່
ດິນນັ້ນ ບ່ໄດ້ບ້ັງບັງຄັບເຖິງການຍຸບເລີກກິຈກັມກະສິກັມທັງຫມົດ ອັນເປັນສິ່ມບັດ
ຈັບສິນຂອງພວກນ່ຍ້ເຣັດນ່ຍ້ສ້າງໂດຍຕົນເອງ ຈຶ່ງຄອງຄ້ຳແຕ່ກົນແຮງຂອງພວກກັມ-
ມະກອນລູກຈ້າງມາ ກັບກົນແຮງຂອງພວກຊາວນາເຊ່ົາ, ດັ່ງນັ້ນພາຣະກິດອັນໃຫ່
ຫລວງໃນການກອບກູ້ສິດ ອິສຣະພາບດ້ານກະສິກັມນ້ີ ອັນໄດ້ແກ່ການຍຸບນ້ຳງພ້ັງ
ທະລາຍ ຣະບອບຄຸ້ມຊຸດຣິດກົນແຮງຄົນນັ້ນ ກ່ຈ່ຶງຍັງບ່ທັນໄດ້ບັນລຸເຖິງຕາມຈຸດມຸ້ງ
ຫມາຍເທ້ື. ກິຈການໄຮ່ນາສ່ວນຫລາຍຕ້ັງກາຍເຄ້ິງໃນສມັຍນັ້ນ ເປັນແບບນາ
ພ້ັນນ້ອຍ (ແຕ່ລະເຈ້ົາມີນາກ້ນ້ອຍ) ແລະໃຫ້ຜົນຜ່ກບ່ໜ້ອຍພ່ກະມານ ດັ່ງນ້ັນແລ້ວ
ພາຣະກິດສ່ຳຄັນສຸດອີກດ້ານນ້ຶ່ງ ຈ່ຶງຕ້ອງແມ່ນການຈັດຕ້ັງຣະບົບກະສິກັມ ອັນຈ່ຶງຢູ່

ໃນຖານະເປັນຫລັກຄ້ຳປະກັນ ໃຫ້ບັນລຸເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າອັນໄວພະລັນແລະຖາວອນ ແຫ່ງການເສຖກິດຂອງບ່ານອາຊີພາກກາງ ກັບຂອງການາດາ, ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ ພາຣະກິດນີ້ກໍຍັງບໍ່ທັນແລ້ວລ່ວງຮ່ວງຮ້ອຍເທື່ອ.

ບັນຫາໃຫຍ່ໆໃນດ້ານເສຖກິດ - ສັງຄົມ ຂອງວົງການທະສັນດ້ວງກ່າວມານັ້ນ ບ່ອນມີທາງສະສາງເກື່ອຍແກ້ໄດ້ ກໍແຕ່ໂດຍອີງເອື່ອຍໃສ່ພື້ນຖານແຫ່ງການປະຕິຮູບສ່ວນສັມພັນດ້ານຕາດິນປູກຝັ່ງ ໃຫ້ເປັນແບບສັງຄົມນິຍົມ ປະກອບດ້ວຍການທ້ອນໂຮມທັນເຂົ້າເປັນກ້ອນເປັນກຸ່ມ ດ້ວຍຄວາມສມັກໃຈຂອງພວກຊາວນາ ເພື່ອໂຮມເຂົ້ານາຢູ່ນຳບັນດາວົງການສະຫະກອນການຜລິດ, ສະຫະກອນໃນຮູບການຕ່າງໆ, ສະຫະກອນເງິນຢືມເພື່ອການລົງທຶນ, ສະຫະກອນການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ, ສະຫະກອນສະໜອງອາຫານ ແລະໂຮມຕລອດໄປຮອດສະຫະກອນການຜລິດ ຊຶ່ງເປັນການສອດຄ່ອງກົມກຽວກັນຢ່າງຄືກັບຕ້ອງທີ່ສຸດ ລະຫວ່າງຜົນປໂຍດສ່ວນບຸກຄົນຂອງພວກຊາວນາ ກັບຜົລປໂຍດຂອງວົງການສະຫະກອນ. ທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ລ້ວນຕ້ັງແຕ່ໄດ້ມີບົດບາດຢ່າງໃຫຍ່ພ່ຳພ່ານກັນໝົດ ໃນການປະຕິຮູບສ່ວນສັມພັນກ່ຽວກັບທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ໃຫ້ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ເປັນທີ່ຮູ້ກັນແລ້ວວ່າ ສະຫະກອນການຜລິດ ຫລືການພັທນາຣະບົບສະຫະກອນຢູ່ສະຫະພາບໂຊວຽດນັ້ນ ແມ່ນຂະບວນດຳເນີນແນວນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນເຣື່ອງຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ແລະໃຊ້ເວລາຍາວເຢື້ອນຫລາຍ. ສິ່ງທີ່ເປັນຂໍ້ກຳນົດລັກສະນະຂອງການພັທນາຣະບົບສະຫະກອນ ຢູ່ເຂດອາຊີພາກກາງ ກັບຢູ່ການາດານັ້ນ ກໍແມ່ນວ່າມັນຈຳເປັນຕ້ອງດັບສູນບ້ວງມຸມເງື່ອນຣອຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງຫລົງເຫລືອມາຈາກຄ່ານິຍົມແຫ່ງຊີວິດແບບຕຣງນລັດທີ່ທຶນນິຍົມ ຫລືແບບລັດທີ່ສືບເຊື້ອແຫ່ນມຸນ

ແລະລັດທິສືບຕະກູນ ແລະການເຣື່ອງນີ້ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຄວບຄູ່ພ້ອມພາບກັນກັບ ການຍຸບລ້າງເລີກອົງປະກອບແບບທຶນນິຍົມຕ່າງໆ. ອີກອັນນຶ່ງນັ້ນ ລັກສະນະ ພິເສດໂດຍສະເພາະແຫ່ງເງື່ອນໄຂໃນດ້ານເສຖກິດ - ສັງຄົມ ຂອງເຂດແຂວງ ຕ່າງໆນັ້ນ ກໍແຕກຕ່າງກັນໄປແຕ່ລະພູມີພາກ ມີເປັນຕົ້ນວ່າ ລັດທິຄວາມເຊື່ອແບບ ຊົນເຜົ່າພະເມຈອນ, ແບບຕົ້ວພູມລຳເນົາກະທຳການປູກຜົ້ງລ້ຽງຊີບ, ແບບອົພ-ຍົບພັດພາກຍ້າຍຖິ່ນຖານ - ທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ ພາໃຫ້ຈຳເປັນອາສັຍຮູບການແລະ ວິທີການສະເພາະແຕ່ລະແບບ ຕລອດຮອດຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເວລາເຍື້ອນຍາວ ໃນ ການດຳເນີນໂຄງການພັທນາຣະບົບສະຫະກອນ. ຍ້ອນເຫດດັ່ງນີ້ແລ້ວ ການພັທນາ ຣະບົບສະຫະກອນ ຢູ່ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີກາງ ກໍຈຶ່ງດຳເນີນການມາ ບັນລຸຜົນສຳເຣັດຫລ້າຊ້າເຍື້ອນຖົ່ມ ກວ່າຢູ່ໃນພູມີພາກອື່ນໆ ຂອງສະຫະພາບໂຊ-ວຽດ. ຢູ່ໃນລາງຫ້ອງຖິ່ນຂອງເຂດອາຊີພາກກາງນັ້ນ ກິຈການເຣັດໄຮ່ໃສ່ມາ ແບບສາມັກຄີເອົາແຮງກັນ ກໍເຄີຍຖືເປັນຮູບການສາມັກຄີຂອງພວກຊາວນາ ແບບ ດັ້ງເດີມແຕ່ເທິງນານຫລາຍຍຸກຫລາຍສມັຍມາແລ້ວ.

ການດຳເນີນແຜນພັທນາ ຣະບົບສະຫະກອນຂັ້ນບ່ຣິບູນ ຂອງກິຈການ ຜລິດກະສິກັມທັງຫມົດໃຫ້ສຳເຣັດລົງ ປຽບ ດັ່ງຂາດຄ້ອນວິເສດ ຝາດໜ້ຳລົງໃສ່ ອິດທີ່ພົ້ນ ຂອງອົງຄະພາກສ່ວນຕ່າງໆ ແຫ່ງລັດທິເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ ແລະຂອງພວກ ວັນນະແພສ. ເຣັດໃຫ້ກຸ່ມຊົນຊັ້ນສັຕຣູ ຂອງອຳນາດຣະບອບໂຊວຽດນັ້ນ ຕ້ອງ ເຈັບຊ້ຳປ່າງຂນາດໜັກ ຈົນພວກເຂົາຕ້ອງບຸກນັ້ນພະຍາຍາມຢູ່ຫລາຍຕ່າວຫລາຍ ຫລົບ ເພື່ອລົ້ມແຜນການສະຫະກອນ, ແຕ່ວ່າ ເວລານັ້ນກໍມີຄົນມະການ ຂອງອົງ ການອຸດສາຫະກັມ ຣວດ ๔๕.๐๐๐ ຄົນ ທີ່ພ້ອມອາສາສມັເປັນຄນະຜູ້ຕາງ ໜ້າພັກ ໄປປະຈຳຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອ

ຊາວໄຮ່ຊາວນາ ຊຶ່ງຕໍ່ມາຄົນທັ່ງຫລາຍໄດ້ເອີ້ນຊື່ກັນນະກອນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ "ພວກ ສອງຫມື່ນຫ້າພັນ ". ພວກນີ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນໂຄສົກຜູ້ປະກາດຂ່າວ ຂອງພັກຄອມ-ມູນິສຕ໌ຢຸ່ນຳຫມູ້ບ້ານຕ່າງໆ. ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບການແຮງງານແລະສະຫະ-ກອນ (ປະກອບວຽກການຮ່ວມແຮງກັນ) ຢູ່ໃນວົງການກະສິກັມ. ການດຳ ເນີນແຜນສະຫະກອນອັນເປັນປຶກແຜ່ນ ໄດ້ດຳເນີນມາຄະບຄູ່ກັນກັບ ການຜ່ານໄປ ສູ່ຣະບົບຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບມີຄຸ້ມຄາມຄາວອນ ຂອງປະຊາກອນພະເນຈອນ ແລະເຄິ່ງພະເນຈອນທັ່ງຫລາຍ. ແລ້ວກໍແມ່ນຂໍ້ນີ້ເອງ ທີ່ເປັນພາກສ່ວນຂັ້ນຫລັກ ການແຫ່ງການປະຕິຮູບກະສິກັມ ຢູ່ເຂດອາຊີກາງ ແລະຢູ່ກາຊາຄີໃຫ້ເປັນສັງຄົມ-ນິຍົມ.

ການຈັດຕັ້ງດຳເນີນກິຈການຂອງສະຫະກອນນາໂຣມ ໄດ້ມີສ່ວນຊ່ວຍ ເປັນຜົນດີຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຕໍ່ການກຳຈັດຍຸບຍອບບັນດາຮ່ອງຮອຍສິ່ງຫລົງເຫລືອ ຢູ່ຕ່າງໆ ຊຶ່ງເຄີຍເຕັ້ງກົມເປັນພາຣະໜັກ ໃຫ້ຫົກແຜ່ນຄົນງານຢູ່ຕລອດມາ ເປັນ ເວລາຫລາຍສັຕວັດແລ້ວນັ້ນ. ເມື່ອໄດ້ສາມັກຄີທ້ອນໂຣມກັນເຂົ້າ ຕາມແຕ່ກົດ ເກນທາງພູມີສາດດິນແດນ ແລະໂຣມກັນເປັນກ້ອນເປັນນ່ວຍ ຢູ່ໃນເຄື່ອຮ່ວມດ້ານ ເສຖກິດອັນດຽວກັນແລ້ວ ປະຊາຊົນຄົນງານຂອງໂຊວຽດ ຄ່ອຍຕາເວັນອອກ ກໍພາ ກັນຮູ້ເນື້ອຄິງລຸກຕື່ນຂຶ້ນ ຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ໃນເຈຕນາຣົມແຫ່ງສະຫະການແບບພົ້ນເມືອງ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຫລືແບບຂອງຊົນເຜົ່າ. ການພະຍາບາດຈອງເວນຕ່າງໆໄດ້ຍຸບ ສລາຍໄປ ປະບ່ອນໃຫ້ມິຕພາບແລະການຮ່ວມມື ເຂົ້າມາເນົາຢັ້ງຢູ່ແທນ.

ກິຈການແບບສັງຄົມນິຍົມໃນການກະສິກັມນີ້ ໄດ້ຜາບເພ້ພິຊິດຊັບຢູ່ທົ່ວ ໜົດທຸກໆທ້ອງຖິ່ນ ໃນສມັຍທ້າຍທີສັວັດທີສີ່. ທົ່ວປະເທດນີການຕັ້ງແຕ່ງປະກອບ

ຽບຮະບິບເສຖກິດການກະເສດຂຶ້ນ ເປັນເອກສັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ. ການປະຕິວັດ
ໃຫ່ໃນດ້ານເສຖກິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄ່ານິຍົມຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາ ປະຕິຽບປ່ຽນແປງ
ໄປນຳ ແລະໂດຍປະການນີ້ ບັນຫາຊາວໄຮ່ຊາວນາອັນເປັນບັນຫາແກ່ນຕົ້ນ ກໍໄດ້
ບັນລຸເຖິງທາງ99ກອັນແມ່ແທ້, ກ່າວຄື: ຄົນງານຊົນນະບົດຫລາຍລ້ານຄົນໄດ້ຮັບ
ການປົດປ່ອຍເປັນອິສຣະ ຈາກຄວາມເປັນຂ້ອຍທາດທາງເສຖກິດຂອງພວກນາຍ,
ເປັນອິສຣະຈາກຄວາມເລື່ອມລ້ຳຕ່ຳສູງທາງຊົນຊັ້ນ (ການແບ່ງຊັ້ນວັນນະ), ແລະ
ຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກໄຮ້ເຂັນໃຈ ແລະຄວາມພິນາດຫລົ້ມຈົມ.

ສຳລັບປະຊາຊາດທີ່ຫລ້າຫລັງຢູ່ໃນທ້ອປະເທດນັ້ນ ຣະບົບສະຫະກອນ
ນາໂຣມ " ໂກລໂคซ " ຍັງມີຄວາມຫມາຍທາງ99ນອີກແນວນຶ່ງ ອັນຫມາຍເຖິງ
ການຂ້າມຜ່ານຂອງປຶກແຜ່ນຊາວນາ ຜູ99ກ ເຫື99ເຫແຮງຈາກຣະບ99ບສ່ວນສັນ-
ພັນແບບລັດທິເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ ແລະແບບລັດທິສືບເຊື99ແຫນແນວ ກາຍມາເປັນຣະ
ບ99ບສ່ວນສັນພັນແບບສັງຄົມນິຍົມ. ຈຸບພິຈິດຄວາມຜາບແພ້ຂອງຣະບ99ບສະຫະກອນ
ນາໂຣມ " ໂກລໂคซ " ຢູ່ໃນຂົງເຂດດິນແດນຂອງຣັສເຊັ່ງເກົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງ ວ່າໄດ້ປະ:
ກອບເຂົ້າເປັນການພິສູດ ໃນພາກປະຕິບັດເຖິງຄວາມຖືກຕ99ງແມ່ນແທ້ແທ່ງທິສດິ
ນ້ຳກຸ99ສ໌ - ເລນິນິສ໌ ໃນອັນຊຶ່ງລັດທິດັ່ງກ່າວໄດ້ບ99ກສ99ນໄວ້ວ່າ ເຂດແຂວງ
ຊົນຊາດຊຶ່ງເຄີຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຫລ້າຫລັງຕລ99ດມານັ້ນ ຍ99ມສາມາດພັທນາຂ້າມ
ຜ່ານ ຈາກຣະບ99ບເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ ໄປສູ່ຣະບ99ບສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍເວ້ນການຣະ-
ບ99ບລັດທິທຶນນິຍົມກ່ຳໄດ້ ດ99ຍຄວາມຊ99ຍເຫລື99ຂອງຊົນຊັ້ນກັມມາຊີບ.

ບ99ນຄວາມສ່ຳເຣັດແຫ່ງຣະບ99ບໂກລໂคซນັ້ນ ຊົນຊັ້ນໃຫ່ ຊຶ່ງຄືວ່າ
ໃນດ້ານຄຸນສົມບັດ ກໍຈຶ່ງໄດ້ຖືກ່ຳເນີດເກີດຂຶ້ນ ແທນ99ນຊາວນາແບບສ່ວນປຸກຄົນ

ภายเป็นจิมจั้มชาวมาโธมแบบสะหะกอมโกลโคช จึ่งยังบ่เคียผากิดมีมาก่อนจักเทื่อเลีย ในขอัดสาดของมะนุดชาด. ผากิดว่า สะพาวะกามของจิมจั้มชาวมา จึ่งก่ำปู่ในถามะเป้นจิมจั้มนิ้งนี้ ในส่อมสัมพันกับปัดจัยกามผลิด, ก่วอกับบิดบาดของจิมจั้มชาวมา ในกามจัดตั้งด้ามสังคิมของกามแธงงาม. กามผ่ามมาสู่ธะดับโกลโคช ได้ปะกอบเป้นบาฝ้าวอันสำคัมคักแม่อีกบาฝ้าวนึ่ง ในกามก่ำร้างสร้างโต และกามสร้างคอามอัหมาถาวอม ของธะบอบสังคิมใหม่ของธะบอบเสดถิดสังคิม ในเขดจิมมะบิดของโจวอูด. ปีกแผ่นชาวมาหั่วหลาย ได้หอมโธมเข้ามาปู่ในสังกัดของกิจกามไธ่สอม ฝะสุสัดแบบใหม่ ในธูบสะหะกอม อันปะกอบเข้าเป้นลักสะมะคุมสิมบัดใหม่ๆ ของกามเสดถิดกะสิกัมใหย่แห่งสังคิมนิยิม. บันดาโจวโคช (สะหะกอมมาหลอง) และบันดาสะถามิบ่ธิกามเคื่องจักกะสิกัมและธุ์ดุไถนา ก่ำได้ร่อมมิบิดบาดย่างใหย่ ในกามปะติธูบจิมมะบิดนิ้มำคีกัม. โจวโคช และสะถามิบ่ธิกามเคื่องจักธุ์ดุไถเหล่านั้น ได้ปับยั้มคอามจ่อยเหลือย่างมะหาสาม ให้เต่าโกลโคชหั่วหลาย ในกามผลิดพะนักงามเจ้าหน้าที่, ในกามจัดตั้งดำเนินกาม และในกามปะกอบเคื่องยิมกิลไกในกามผลิดกัม.

กามฟื้มฟูปูกากะสิกัมให้เป้นสังคิมนิยิม ได้จ่อยพาให้เกื่อยเต้าปันหาสะสางพาธะด้ามเสดถิดในขั้มธากฤามจำนอมหลองหลาย อันจึ่งอุบัดขึ้มต่ำหน้าปะชาชาดโจวอูดนั้ม ให้สำเร็ดผ่ามพ้ำไปได้.

กามผ่ามไปสู่ธะบิบส่อมสัมพันใหม่แบบสังคิมนิยิม เป้นกามไธปะตูกางเดิมอันกว้างขางออก ให้เป้นกางไปสู่กามพัหมากำลังผลิด

ຕ່າງໆຂອງວົງການກະສິກັມ. ທັນທີໃນປີ ໑໙໔໐ ນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນແລ້ວວ່າ ຢູ່ໃນຫ້າສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານຕາເວັນ໑໑ກຂອງໂຊວຽດ ອັນມີຄື: ກາຊາຄີ - ຕາດຈິກີ - ກີຣກີຊ - ຕຸຣ໌ເມນີ ແລະ໑ຊຸເບກີ ນັ້ນ ສາມາດສ້າງຜລິດຜົນກະສິ-ກັມຫລັກຕ່າງໆໄດ້ ເປັນສະຄິຕິສູງຂຶ້ນຢ່າງແຮງ. ຊາວໄຮ່ຊາວນາໃນຫ້າຣັດນັ້ນ ໄດ້ປະຖົມວາງນິຈາກການປູກພືດຜົນທີ່ເປັ໑ງເວລາ ແຕ່ໃຫ້ຜົນປູກຫນ້ອຍໃນສະຖິຕິ ຕໍ່ເຮັກຕາ໌ ແລ້ວປ່ຽນມາປູກພືດຜົນທີ່ກິນເວລາຫນ້ອຍ ແຕ່ໃຫ້ຜົນປູກຕໍ່ເຮັກຕາ໌ ຫລາຍກວ່າ. ເມື່ອເອົ້າໄປປຽບທຽບໃສ່ກັນກັບຂອງປີ ໑໙໓ ແລວ ຜາກົດວ່າ ການຜລິດຫັນຍະພືດໂຣນທັ້ງຫມົດໃນສົກປີ ໑໙໗໑ ນັ້ນ ໄດ້ທະວີສ່ວນຂຶ້ນຈາກ ๔ ລ້ານ ເປັນ ๘๔ ລ້ານຫ້າແສນໂຕນ ຊຶ່ງຫມາຍເຖິ໑ງສ່ວນທະວີເຖິ໑ງທົ່ວຕໍ່; ການ ຜລິດຝ້າຍສູງຂຶ້ນຈາກ ຝ໓໑.๐๐๐ ໂຕນ ຫລືນັບເປັນສ່ວນທະວີເກື໑ບຮ໑ດ ๑๐ ຕໍ່ ການຜລິດຊຶ້ນສັດເປັນອາຫານ ຈາກ ຝ໗๔.๐๐๐ ໂຕນ ໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນເປັນ ๑.๗๘๔.๐๐๐ ໂຕນ ຫລືນັບເປັນສ່ວນທະວີເປັນທົ່ວເຄ໑ງ. ການຜລິດຫມາກໄມ້, ພືດຜັກແລະຜົນຜລິດກະສິກັມແມວອື່ນໆ ກໍ່ຕົ້ນທະວີສູງຂຶ້ນເປັນຫລາຍໆຕໍ່ຄືກັນ. ການ ຈັດຕັ້ງບໍ່ຣິຫານແຮ໑ງ໑ານໃນຣະດັບສະຫະກອນ ໄດ້ຊ໑ຍພາໃຫ້ດໍ່ເນີນມາຕຣະການ ຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການພັທນາທີ່ດິນປູກຝ້ັງໃຫມ່ໆ ແລະການສ້າງສາຣະບົບຊົລປະທານ ສໍ່ເຣັດເຫັນຜົນໄດ້ຕັ້ງແຕ່ໃນ໑ອມນັ້ນທໍ່ອິດ ຂອງການສະຖາປະນາຣະບົບ ໂກລໂคซ.

ການຍົກຣະດັບການຜລິດກະສິກັມ ແລະການຕົ້ນທະວີຜລິຕພາບແຮ໑-ງ໑ານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັມຄຸນະທາງການຄ້າຂາຍຂອງວົງການກະສິກັມ ທະວີສ່ວນຂຶ້ນມໍ່ ຢ່າງໄວພະລັນ; ການເຣື໑ງນີ້ພາໃຫ້ແກ້ໄຂສ້ະສ໑ງປັນຫາສໍ່ຄັນ ກ່ຽວກັບການ ລໍ່ລ໑ງຜລິຕຜົນ໑າຫານ ສໍ່ລັບປ໑ນຕລາດຂອງເມື໑ງຕ່າງໆໄດ້ໄວຂຶ້ນ. ການ

ໃຊ້ແຮງງານແລະຊັພຍາກອນທັມມະຊາດຢ່າງມັທຍັດສິມສ່ວນ ກັບການຕື່ມທະວີຜລິຕ-ພາບແຮງງານ ໄດ້ປະກອບກັນເຂົ້າເປັນສິ່ງຄ້ຳປະກັນໃຫ້ການຄອງຊີບຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາ ຂອງອ້ຶງການນາໂຣມໂກລໂຄຊ ມີຣະດັບສູງຂຶ້ນອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ການບໍຣິຫານທີ່ສິມສ່ວນແລະມີແບບມີແຜນຂອງວ້ຶງການກະສິກັມ ກໍມີສ່ວນຊ່ວຍພາໃຫ້ (ຫລວງ) ສາມາດໃຊ້ຊັພຍາກອນສ່ວນນ້ຶງທີ່ການກະສິກັມໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຂຶ້ນມາໃນຂັ້ນນີ້ນັ້ນ ໄປໃນທາງທີ່ເປັນປໂຍດແກ່ສັງຄົມ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນໃດແລ້ວ ກໍແມ່ນໃຊ້ໃຫ້ເປັນປໂຍດໃນການພັທນາອຸດສາຫະກັມຂອງປະເທດ. ຄວາມຜາບເພ້ສຳເຣັດຜົນແກ່ງຣະບອບສະຫະກອນໂກລໂຄຊ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີສມັຄມະຕື້ນ-ຂຶ້ນອີກຢ່າງເປັນການໃຫ່ຍ ສຳລັບການພັທນາທີ່ຣິບເຮ້ັ່ງໄວພະລັນທ່ວ່າເກົ່າ ຂອງວ້ຶງການເສຖກິດແກ່ງຊາດ ມີດທຸກໆຂແນງ, ການເຮ້ືອງນີ້ນັ້ນບ່ວ່າມີຄວາມສຳຄັນຄັກ-ແນ່ທີ່ສຸດ ຕ່ໍການສ້ຶງເສີມອຳນາດເສຖກິດຂອງສະຫະພາບໂຊວ໗ດ ໃຫ້ມັ້ນຄ້ຶງແຂງ ແຮງ. ປະສົບການຈາກການສະຖາປະນາສັງຄົມນິຍົມຢູ່ສະຫະພາບໂຊວ໗ຕ, ແລະ ສຳຄັນທີ່ສຸດແລ້ວແມ່ນຢູ່ຍ່ານອາຊີກາງ ກັບຢູ່ກາຊາຄີນັ້ນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວ ວ່າ ກົດເກນແກ່ງຄວາມຈຳເປັນເຫມາະສົມ ຂອງການພັທນາອຸດສາຫະກັມໃນຮູບ ໃດຮູບນ້ຶງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ຫລາຍພ້ຳນ້ຳໃດ. ຊຶ່ງພ້ຈະເວ້ົ້າແບບຫຍ້ໍ້ໆ ໄດ້ວ່າ: ຄວາມກ້ົາວໜ້ົາດ້ານສັງຄົມຂອງປະເທດ ໃນສ່ວນທ້ົ່ວໆໄປແລະໂດຍສະ-ເພາະໃນດ້ານກະສິກັມນັ້ນ ຍ່ອມສາມາດເປັນໄປໄດ້ ກໍແຕ່ໂດຍອ້ຶງເອ້ືຍເອ້ົາການພັທນາອຸດສາຫະກັມຢ່າງເປັນການໃຫ່ຍນັ້ນເປັນພ້ືນຖານ.

ການຮ່ວມມ້ືແບບພ້ີ້ນ້ອງຂອງປະຊາຊາດທ້ັງຫລາຍ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ກໍ່ຕ້ັ້ງ ອຸດສາຫະກັມອັນທັນສມັຍຂ້ຶ້ນ ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຝ່ໍ່າຍຕາເວັນອອກຂອງໂຊວ໗ດ

ຊຶ່ງໃນສມັຍກ່ອນນັ້ນ ເຄີຍຕົກຢູ່ໃນສະພາບທ້າທລັງທລາຍ. ການຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໝາຍເຖິງຣະບອບສ່ວນສັມພັນໃໝ່ລະຫວ່າງຊົນຊາດ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຕົວຂຶ້ນມາມີ ຄຸນະຫນັ້ນຄົງ ຢູ່ກ້ອງອິດທິພົນອັນຄັກແນ່ຂອງຄວາມສໍາເຣັດຜົນ ແຫ່ງການສະຖາ ປະນາຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ພື້ນຖານເສຖກິດແຫ່ງພັທນາການໄວພະລັນຂອງກຸ່ມ ກໍາລັງຜລິດ, ໂດຍສະເພາະໃນດ້ານເກສັກນັ້ນ ໄດ້ກໍ່ເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວໃນຍ່ານ ອາຊີກາງແລະຢູ່ກາຊາຄີ. ເປັນທີ່ຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ເຮົາໄດ້ລົງມືດໍາເນີນການປະຕິຮູບ ສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນໃນເຂດຊົນນະບົດ (ພັທນາຊົນນະບົດໃຫ້ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ) ໃນຂນະທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີພື້ນຖານອຸດສາຫະກັມທີ່ທັນສັມຄົງຖາວອນພໍພຽງເທື່ອ ສໍາລັບການ ປະກອບຕື່ມດ້ານເຕັກນິກໃຫ້ວົງການເກສັກ ແລະການເຣື່ອງນີ້ ກໍເຣັດໃຫ້ເກີດ ອຸປສັກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍປະການຂຶ້ນ.

ສ່ວນສັມພັນໃໝ່ຂອງການຜລິດກັນ ຊຶ່ງກໍ່ເກີດເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນໃນ ໄລຍະການກໍ່ຮ່າງສ້າງໂຕ ຂອງສະຫະກອນການຜລິດຂອງຊາວນານັ້ນ ຈະອີງ ເອື່ອຍໃສ່ປັດຈັຍການຜລິດແບບເກົ່າຣະບົບເກົ່າ ທີ່ໃຊ້ເຄື່ອງມືອຸປກອນຊ່ອຍແຮງ ແບບບູຮານນັ້ນ. ຢູ່ດົນຫລາຍກໍ່ບໍ່ສາມາດເຣັດໄດ້. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເມື່ອ ສັນສ້າງພື້ນຖານອຸດສາຫະກັມຂອງປະເທດໃຫ້ໜັ້ນຄົງຖາວອນໄດ້ແລ້ວ ລັກສນະ ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ໃນການສົ່ງເສີມຟື້ນຟູເກສັກຢ່າງໄວພະລັນ ກັບສະພາບເກົ່າແກ່ບູຮານ ຂອງອຸປກອນເຄື່ອງໃຊ້ໃນການຜລິດເກສັກນັ້ນ ກໍຜາ-ກົດວ່າໄດ້ລຶບສລາຍພິດສັ່ງລົງໄປເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ການພັທນາອຸດສາຫະກັມ ຍັງ ຜົນໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຢູ່ໃນໂຄງຮ່າງແຫ່ງສັງຄົມແລະຊົນຊັ້ນ ຂອງຫັນດາສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີພາກກາງກັບຂອງກາຊາຄີ; ກ່າວຄື ໄດ້ຜາ-ກົດເກີດມີຊົນຊັ້ນກັມມະກອນພາຍໃນຊາດຂຶ້ນ ຢູ່ທົ່ວໜ້າແຫ່ງຫັນນັ້ນຫັນ.

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນອັນເວົ້າໄດ້ວ່າ ການພັທນາອຸດສາຫະກັມ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດມີພື້ນຖານອັນແຂງແຮງ ສຳລັບການເສຖກິດຂອງປະເທດນັ້ນ ແຕ່ວ່າຍັງໄດ້ອຳນວຍຜົນສົ່ງຜູ້ໃຫ້ກຸ່ມກຳລັງຂອງສັງຄົມ ຊຶ່ງປະກອບອາຊຸການຢ່າງບໍ່ຈຶ່ງເຫື່ອຢອມແຮງ ເພື່ອດຳເນີນການປະຕິຮູບປະຕິວັດສັງຄົມນັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມເພົ້ນເພຫນາຄວາອມຕົ້ມຂົ້ນໜຳ.

ຄວາມປ່ຽນແປງຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງຮາກ ຂອງປະຊາຊາດຢ່ານອາຊີການີ້ ຍັງຜາກົດມີມາໃນດ້ານວັທນະທັມນຳອີກຄືກັນ. ການປະຕິຮູບປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຫາແມ່ນສິ່ງອື່ນໃດ ນອກຈາກການປະຕິວັດອັນເລິກເຊິ່ງ ໃນດ້ານຈະຣິຍະ-ທັມແຫ່ງຊີວິດຂອງຄົນ ການເຣື່ອງນີ້ນັບວ່າເປັນກົດເກນ ອັນສຳຄັນຫລາຍແນວນຶ່ງ ໃນການຜ່ານໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ສຳຄັນທີ່ສຸດແລ້ວແມ່ນໃນໝູ່ປະຊາຊາດ ທັງຫລາຍ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນນັ້ນເຄີຍຕົກຢູ່ໃນສະພາບທລ້າຫລັງ. ການສຶກສາຂອງບວງ ຊົນໃນຣະບອບໃຫມ່ຕັ້ງແຕ່ກໍ່ເກີດຂົ້ນໃນໄລຍະປະຕິວັດວັທນະທັມນັ້ນ ເປັນສິ່ງຊ່ວຍ ພາໃຫ້ສາມາດສຶດສອນປະຊາກອນທົ່ວທັງຫມົດ ໃຫ້ຮູ້ຈັກພັງສີ ກັບສາມາດຜລິດຊົ້ນ ປັນຍາຊົນໃຫມ່ຂອງກັມມະກອນແລະຊາວນາຂົ້ນມາໄດ້ ພາຍໃນກຳນົດແຕ່ພຽງສັ້ນ ຈ້ຳ, ປັນຍາຊົນໃຫມ່ນັ້ນ ໄດ້ພ້ອມພາກັນອຸທິດຊີວິດຈິດໃຈໃຫ້ ເພື່ອເຈຕນາຮົມແຫ່ງ ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ປັນຍາຊົນກັມມະກອນ - ຊາວນານີ້ ກໍໄດ້ມີສ່ວນຊ່ວຍອຳ-ນວຍຜົນເປັນຫລັກປະກັນ ໃຫ້ມີການຂຍາຍໂຕຢ່າງໄວພະລັນ ຂອງວົງການວິທຍາ ສາດແລະຄວາມຈະເຣີນແຂ້ມຂາມ ຂອງວັທນະທັມນຳອີກຄືກັນ ໂດຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ ວັທນະທັມນັ້ນ ມີຮູບແບບຄວາມເປັນຊາດ ແລະມີເນ່ືອໃນແທ້ເປັນສັງຄົມນິຍົມ. ດັ່ງນັ້ນ ຢູ່ໃນສັງຄົມໃຫມ່ແບບສັງຄົມນິຍົມ ກໍຈຶ່ງເກີດມີຄົນງານໃນບຸຄລິກລັກສນະໃຫມ່ຂົ້ນມາ ເປັນພົລເມືອງຜູ້ມີມະໂນທັມ ຊຶ່ງເຄີຍຜ່ານຮູບການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງມາແລ້ວຫມົດຫຸ

ແບບ.

ເມື່ອປ່ຽນການປົກຄອງມາຖືຣະບອບໂຊວຽຕແລ້ວ ບັນດາສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາຄີ ກໍກາຍມາເປັນພູມີພາກອຸດສາຫະກັມ ແລະກະສິ-ກັມອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງປະເທດ ຊຶ່ງນອກຈາກມີຖານະເປັນພູມີພາກສຳຄັນເຂດນຶ່ງ ໃນໂຄງການແບ່ງປັນແຮງງານ ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລ້ວກໍຍັງໄດ້ມີຄວາມ ສຳຄັນອັນກ້ວ້າງຂວ້າງໃນດ້ານເສຖກິດ ໃນຣະດັບນານາຊາດຕື່ມອີກ.

ຢູ່ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີກາງ ໄດ້ເກີດມີມີນທຶນອົງການ ຜລິຕັກັມຂນາດໃຫຍ່ຫລວງຂຶ້ນອີກເຂດນຶ່ງ ຊຶ່ງທຸກມື້ນີ້ປະກອບດ້ວຍການອຸດສາຫະກັມ ເຫມືອງແຮ່ ແລະໂລຫະກັມຈຳພວກບໍ່ແມ່ນທາດເຫລັກ, ອຸດສາຫະກັມນ້ຳມັນແລະ ກາສ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂັ້ນຂຍາຍໂຕຢ່າງຄຶກຄັກ, ອຸດສາຫະກັມການປະດິດຄິດສ້າງ ເຄື່ອງ ຍົນກົລໄກອັນທັນສມັຍ ແລະການອຸດສາຫະກັມການປະດິດຄິດສ້າງເຄື່ອງອຸປກອນ, ການອຸດສາຫະກັມພະລັງງານທີ່ເປັນປຶກແຜ່ນເພັ້ນໜາ, ການກະສິກັມທີ່ຈະເຣິນພັທ-ນາ, ການຂົນສົ່ງ ແລະໂທຣະຄະມະນາຄົມ ອັນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃຫຍ່ຫລວງຢູ່ອີກ ດ້ານນຶ່ງ ແມ່ນອົງການອຸດສາຫະກັມ ແລະກະສິກັມຝ້າຍ ຊຶ່ງດຳເນີນກິຈການຢ່າງ ກ້ວ້າງຂວ້າງ ການໄປຣອດການປະດິດຄິດສ້າງເຄື່ອງຍົນກົລໄກແລະການເຄມີ, ການປູກຝ້າຍແລະອຸດສາຫະກັມການຕຳແຜ່ນຜ້ານຳພ້ອມ. ອົງການອຸດສາຫະກັມ ຝ້າຍນີ້ ມີປະກອບດ້ວຍໜ້າວຽກໃຫຍ່ຫລາຍຂແນງ ມີໜ້າທີ່ດຳເນີນການຜລິດ ເຄື່ອງຈັກ ເຄື່ອງກົລໄກຕ່າງໆ ສຳລັບໃຊ້ວຽກງ່ວກັບຣະບົບຊົລປະທານ, ຜລິດ ຝຸ້ນວິທຍາສາດ, ຜລິດຝ້າຍ, ຜລິດເຄື່ອງໃຊ້ເຣັດຈາດຝ້າຍ ແລະຜລິຕພັນອຸດສາ-ຫະກັມ - ກະສິກັມແນວອື່ນໆອີກ.

ຫລາຍປີມານີ້ ຍ່ານອາຊີພາກກາງແລະກາຊາຄີ ໄດ້ລົງມືດຳເນີນໂຄງ
ການພັທນາເສຖກິດຮອດຂັ້ນໃຫມ່ອີກ ຊຶ່ງໄດ້ເນັ້ນຄວາມສຳຄັນໄປສູ່ດ້ານການອຸດ-
ສາຫະກັມເຄມີ ກ່ຽວກັບກາສແລະນ້ຳມັນຫລາຍຂຶ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນ, ເນັ້ນໃສ່ການ
ຜລິດກະແສໄຟຟ້າ, ອຸດສາຫະກັມການຜລິດວັສດຸກໍ່ສ້າງ, ການປະດິດຄິດສ້າງ
ເຄື່ອງຍົນຫີລໄກ ແລະອຸດສາຫະກັມໂລຫະຈຳພວກບໍ່ແມ່ນທາດເຫລັກ +) (+ໂລ-
ຫະຈຳພວກບໍ່ແມ່ນທາດເຫລັກ - ເຂົ້າໃຈວ່າພໍຈະອະນຸໂລມໃຊ້ຄຳວ່າ ໂລຫະຈຳ
ພວກທາດທອງ -(ຜູ້ແປ).

ໃນໄລຍະໂຄງການຫ້າປີຊຸດທີແກ/ດ (ໝຝຝ - ໝ/0) ນັ້ນ ຢູ່ໃນ
ຣັຖກາຊາຄີ ກັບຢູ່ໃນບັນດາສາທາຣະນະຣັຖອາຊີພາກກາງ ມີການຕັ້ງໂຮງງານ
ອຸດສາຫະກັມແລະໂຮງຈ່າງປະດິສກັນ ຂນາດໃຫຍ່ຂຶ້ນຕື່ມອີກກວ່າ ຝ00 ນ່ວຍ
ຊຶ່ງອຸດສາຫະກັມຂແນງໃຫມ່ໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະນັ້ນກໍມີຄື: ອຸດສາຫະກັມຣິຖໄຖ
ປູ ອຸຊເບກິ, ອຸດສາຫະກັມຣິຖຍົນແລະສ່ວນປະກອບ ຢູ່ ກີຣ໌ຄີຊ. ຜົນຜລິດຂອງ
ກຸມສາຫາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີ ກັບຂອງກາຊາຄີນັ້ນ ມີສິ່ງອອກໄປຂາຍຢູ່ໃນປະເທດ
ຕ່າງໆທົ່ວໂລກກວ່າ ໑00 ປະເທດ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ຢູ່ພາຍໃນການປົກຄອງຣະບອບສະພາໂຊວຽດ ມາຮອດປັດ-
ຈຸບັນນີ້ ພື້ນທີ່ຂອງໄຮ່ນາໃນໂຄງການຊິລປະທາມ ໄດ້ຂະຍາຍອອກກວ້າງເຄິ່ງນຶ່ງ.
ສະເພາະຕັ້ງແຕ່ອຸຊເບກິ ມີແຕ່ພວງຮັດດອງໃນທ້ອງໂຄງການຫ້າປີຊຸດທີ່ຜ່ານມາ
ກໍຜລິດຝ້າຍດິບໄດ້ຮອດ ๔0.ฝ๗๘.000 ໂຕນ. ໃນຂນະດຽວກັນນັ້ນ ພວກກັມ
ມະກອນສັງກັດອົງການນາຫລວງ ໂຊວໂຄຊ ແລະອົງການນາໂຣມ ໂກລໂຄຊ
ຂອງຣັຖກາຊາຄີ ໄດ້ຂາຍສົ່ງຜລິດຜົນໃຫ້ຫລວງ ມີຄື: ເຂົ້າເປລ ຝ໑ ລ້ານ
๔ ແສນໂຕນ, ຊີ້ນສັດ ๕ ລ້ານ ๔ ແສນໂຕນ ແລະຜົນຜລິດອື່ນໆອີກຫລວງຫລາຍ.

ລຳດັບຕໍ່ໄປນີ້ຂໍຖືໂອກາດຊີ້ແຈງຄວາມເປັນມາ ຂອງການປະຕິຮູບ ກັສນະແຮງງານຢູ່ໃນວົງການທະສັກ ຊຶ່ງສະເພາະຢູ່ໃນຣັດຕ້າດຈີກ ກັບຣັດ ອຸຊ-ເບກິສອງບ່ອນທີ່ນ ທຸກມື້ນີ້ຄົນງານຝ່າຍກະເສດມີເຄື່ອງໃຊ້ປັດຈັຍການຜລິດຢູ່ ໃນຄອບຄອງແລ້ວ ໂຮມທັງຫມົດ: ຮົຖໄຖນາ ໑໔໗.ooo ຄັນ, ເຄື່ອງຈັກເກັບ ກ່ຜ້າຍກ່ວ່າ ມ໑o.ooo ນ່ວຍ ແລ້ວຍັງມີເຄື່ອງຈັກພາທະນະອື່ນໆ ນອກກ່ວ່ານັ້ນອີກ ກ່ວ່າເຄິ່ງລ້ານອັນ. ວົງກການແຮງງານດ້ານທະສັກ ໄດ້ປ່ຽນມາມີລັກສນະເປັນ ວົງກອຸດສາທະກັມຫລາຍແນວຂຶ້ນກ່ວ່າເກ່ົ່າ ຊຶ່ງໃນການນີ້ຍ່ອມແນ່ນເຫັນໄດ້ວ່າ ເປັນທິດທາງຫລັກອີກແງ່ນຶ່ງ ຂອງການຕໍ່ສູ້ເພື່ອກຳຈັດຍຸບລ້າງຄວາມແຕກຕ່າງອັນ ເປັນການເລື່ອມລ້ຳຕ່ຳສູງກັນ ຊຶ່ງເຄີຍຜາກົດມີຢູ່ລະຫ່ວ່າງໃນເມືອງກັບບ້ານນອກ ຊົນນະບົດ.

" ການທະວີສ່ວນຂຶ້ນຂອງບັນດາກຳລັງຜລິດໃນວົງການທະສັກ,ການ ປະຕິຮູບການແຮງງານທະເສດ ໃຫ້ມີລັກສນະເປັນປະເພດນຶ່ງຂອງແຮງງານອຸດສາ-ທະກັມ ຕາມລຳດັບນັ້ນ, ຄວາມຈະເຣິນດ້ານວັທນະທັມຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະການ ຟື້ນຟູສົ່ງເສີມຄ່ານິຍົມແຫ່ງການເປັນຢູ່ຂອງຊີວິດໃນຊົນນະບົດ - ທັງຫມົດເຫລ່ານີ້ ເປັນສິ່ງພາໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງໂສມໜ້າບຸຄລິກດ້ານສັງຄົມ ແລະຈິຕວິທຍາຂອງ ຊາວໄຮ່ຊາວນາ, ເຮັດໃຫ້ຊາວນາມີບຸຄລິກຄ້ືກັນກັບກັມມະກອນຫລາຍຂຶ້ນຕື່ມ-ເລື້ອຍໆ ") (+ ຂ້ໍຄວາມຕອນນີ້ ກ່າຍມາຈາກບັນທຶກ ຂອງກອງປະຊຸມຫລວງ ພຄຊ. ສມັຍທີ ๔๔ ໜ້າ ๗๑o - ๗๑๑).

ຣັຖອຸເບກິແລະສາທາຣະນະຣັຖອື່ນໆ ຂອງຝ່າຍຕາເວັນອອກໂຊວຽດ ດຽວນີ້ ກ້າວໜ້າລົ້ນຊາດມາຍທຶນທີ່ຈະເຣິນແລ້ວຫລາຍປະເທດ ມີຄື: ອັງກິດແລະ ສະຫະພັນທະຣັຖ ເຢີຣະມັນ (ຕາເວັນຕົກ) ເປັນຕົ້ນ ໃນດ້ານການຜລິດນັກວິ-

ຊາການຜູ້ຊ່ຽວຊານ ອັນຊຶ່ງອີງໃສ່ໂຕເລກສະຖິຕິ ປີ ໑໙໗໑ ນັ້ນ ມີຫລັກຖານຢືນຢັນວ່າ ປະຊາກອນຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີພາກກາງຈຳນວນກາຍເຄິ່ງນຶ່ງ ມີອັຕຣາຄວາມຮູ້ສຳເຣັດການສຶກສາ ຣະດັບມັທຍົມແລະອຸດົມ. ແມ່ນສິ່ງນີ້ເອງ ທີ່ເປັນຄວາມຜາຍແພ້ມີຊັຍໃຫຍ່ຫລວງອີກແນວນຶ່ງ ຂອງວົງສັງຄົມໂຊວຽດ, ເປັນປະຈັກຫລັກຖານອັນແຈ້ງຂາວເຖິງສ່ວນດີຂອງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນໄລຍະ ໑໐ ປີຄືນຫລັງມານີ້ ງົບປະມານຣາຍໄດ້ຂອງຊາດພາຍໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີພາກກາງກັບຢູ່ກາຊາຄີ ໄດ້ຫະວີ່ສ່ວນສູງຂຶ້ນອີກຫລາຍລະຫ່ວາງ ๗๐ ຫາ ๑๐๐%. ການເຣື່ອງນີ້ພາໃຫ້ການຄອງຊີບ ຂອງປະຊາຊົນຄົນງານທັ່ງຫລາຍ ຫຍັບສູງຂຶ້ນອີກດ້ວຍລີລາອັນໄວພະລັນ, ພາໃຫ້ດຳເນີນການສ້າງສາເຄຫະສະຖານໄປໄດ້ໃນມາຕຣາສ່ວນອັນກ້ວ້າງຂວາງ, ສົ່ງເສີມແຕ່ງແປງການສົ່ງເຄາະທາງການແພດແລະບໍຣິການປະຊາຊົນ ດ້ານສັງຄົມ - ວັທນະທັມ ໃຫ້ຈົບດີຂຶ້ນຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ ດັ່ງຈະຂໍປຽບທຽບເປັນໂຕຢ່າງໃຫ້ເບິ່ງວ່າ ສມັຍ ປີ ๑๙๗ ນັ້ນ ຢູ່ໃນຫ້ວໜ່ວຍຍ່ານອາຊີພາກກາງກັບຢູ່ຣັຖກາຊາຄີ ມີນາຍໜ່ວຍແຕ່ພຽງ ๔๗ ຄົນ, ສ່ວນດຽວນີ້ມີນາຍໜ່ວຍວ່າ ๗๐.๐๐๐ ຄົນ.

ພ້ອມພຽງແຕ່ໃນໄລຍະຫ້າປີມານີ້ ຣາຍໄດ້ຂອງພວກສະມາຊິກກຸ່ມນາ-ໂຣມ ຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖອາຊີພາກກາງກັບຂອງຣັຖກາຊາຄີ ກໍສູງຕື່ມຂຶ້ນອີກແລ້ວຣອດ ๔๗ - ๔๙%.

ວົງການນັກທິສດີອຸດົມການຂອງລັດທິຊົນຊັ້ນນາງ ພາກັນວິພາກວິຈານຢ່າງໜາໜ່ວງກັບການຈອກສແວງຫາ " ທິນທາງເສັ້ນທີສາມ " ເພື່ອການພັທນາປະເທດສຳລັບປະຊາຊາດອາຊີ - ອາຟຣິກາ ແລະອະເມຣິກາລາຕິນ ສອງ

ວິພາກວິຈານນີ້ ແມ່ນອນວ່າຕ້ອງມີເບື້ອງຫລັງລັບລຶມຄົມໃນ ເພາະວ່າພວກດັ່ງກ່າວ ມີເຈຕນາຊອກຄົ້ນຫາວິທີທີ່ດຂວາງກາງກັ້ນປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົດ ປ່ອຍເປັນອິສຣະແລ້ວ ບໍ່ໃຫ້ເອົາຕົນເຂົ້າໄປຜູກພັນຄົ້ງຫນັ້ນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງ ຊຶ່ງ ເປັນທາງຫລວງພາໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ແລະພວກດັ່ງກ່າວຢາກດຶງຈ່ອງເອົາ ປະເທດຊາດເອກຣາດໃຫມ່ທັງຫລາຍໄວ້ ເປັນບໍຣິວານວົງອ້ອມຂອງໂລກລັດທິ-ທຶນນິຍົມ.

ໃນໄລຍະສອງສັຕວັດຄຶນຫລັງມານີ້ ຍັງບໍ່ເຄີຍເຫັນມີໂຕຢ່າງໃນປວັດ-ສາດຂອງໂລກແມ່ນແຕ່ກໍຣະນີໃດໆເລີຍ ທີ່ຜາກົດວ່າ ການເກື້ອຍເຫົ້ສະສາງປັນ ຫາສັງຄົມ - ເສດຖົດ ຢູ່ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງຣະບອບລັດທິນາຍທຶນນັ້ນ ເປັນ ໄປໄດ້ໄວພະລັນທັນໃຈ.

ບ່ອນເປັນຂອງທັມມະດາທີ່ວ່າ ປະຊາຊາດຂອງບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ ຮັບການປົດປ່ອຍເປັນເອກຣາດໃຫມ່ທັງຫລາຍນັ້ນ ໄດ້ອົດສາພະຍາຍາມທີ່ຈະຖອດ ຖອນຕົນອອກຈາກ ຖານະເສດຖົດແບບເມືອງຂຶ້ນນັ້ນ ໃຫ້ໄວທີ່ສຸດທ່ທີ່ຈະໄວໄດ້, ເພື່ອຖອດຖອນຕົນອອກຈາກສະພາວະຫລ້າຫລັງທາງເສດຖົດ - ເຕັກນິຄ, ອອກ ຈາກຄວາມທຸກໄຮ້ເຂັນໃຈ, ແຜນການສະສາງຫາທາງອອກໃຫ້ປັນຫາພາຣະເຫລ່ົ ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນແຜນການທີ່ເຜີຍໃຫ້ພໍເຫັນອະນາຄົດຢູ່ໄກໂພດ ບ່ອນບໍ່ເປັນແຜນທີ່ຢູ ໃນຄວາມນິຍົມຍິນດີ ຂອງປົກແຜ່ນປະຊາກອນທັງຫລາຍ ຊຶ່ງປະສົງທີ່ຈະໄດ້ພໍເຫັນ ພາຣະກິດໃນການສ້າງສາພັທນາປະເທດນັ້ນ ບັນລຸເຖິງຜົນສໍາເຣັດພາຍໃນເວ້ັ ອາຍຸຂອງຕົນ. ການເຣື່ອງນີ້ພາໃຫ້ຄໍາສອນສັ່ງຂອງເລນິນ ກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງ ແຫ່ງພັທນາການແບບບໍ່ແມ່ນທຶນນິຍົມ ກາຍເປັນທີ່ສົນໃຈໃຄ່ຽຫລາຍຂຶ້ນຢ່າງຣ້ອນ-

ແຮງ ດັ່ງດຽວກັບຄວາມສົນໃຈໃຄ່ຮູ້ກ່ຽວກັບປະສົບການພາກປະຕິບັດ ຂອງປະຊາ-ຊາດຍ່ານອາຊີພາກກາງແລະກາຊາຄີ ຊຶ່ງໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເຣັດມາແລ້ວ ດ້ວຍກຳ ນົດເວລາໄວພະລັນທັນໃຈທີ່ສຸດ ໃນການປະຕິຮູບເສຖກິດ - ສັງຄົມ ດັ່ງບໍ່ເຄີຍ ເຫັນເປັນມາກ່ອນຈັກເທື່ອເລີຍ ໃນປັດສາດຂອງໂລກນີ້ .

ທິສດີ ເລນິນິສມ໌ ກັບປະສົບການ ຂອງໂຊວຽຕ ແລະບັນດາປະເທດປົດປ່ອຍ.

ໂຣສຕິສລາວ ຢູເລັ່ງ ໂມວສະກີ

ການຮັບປະຕິບັດທິສດີ ລັດທິສັງຄົມນິຍົມວິທຍາສ່ຳາງຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈ ນັບເປັນ ການແຜ່ວຖ່ຽງທາງໃນວິວັດການ ເປັນຢ່ັນເທ່ຽງແທ້, ໃນການຕ່ສູ້ຕ້ານຈັກ-ພັດນິຍົມ ຂອງປະຊາຊາດ ພາກພື້ນຕາເວັນອອກຍຸກໃຫມ. ການກຳເນີດເກີດມີ ກຸ່ມປະເທດຊາດປະຊາທິປະໄຕ ແບບທີ່ບ່ເປັນຣະບອບນາຍທຶນ ແມ່ນເປັນສິ່ງ ພິ ສູດຢືນຢັນຢ່າງບ່ມ້ຽງ ເຖິງແນວຄຶດອຸດົມການຂອງ ເລນິນ ກ່ຽວກັບຣະບອບປະ ຕິວັດຜະເດັດການປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງແສວງໄປໝົດຮອດປີກ - ແຫ່ງປະຊາກອນ ຜູ້ປະກອບການແຮງງານທັງຫລາຍ ອັນຫມາຍໂຣມເອົາຮອດ ຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ຊຶ່ງກຳລັງ ກ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຮູບ ເປັນຮ່າງ ແລະໂດຍອີງ ເອ່ຍ-ໃສ່ຊົນຊັ້ນຜູ້ປະກອບວຽກການທີ່ຫລວງຫລາຍກວ່າໝູ່ໝົດໃນປະ ເທດ ເຫລ່ົ່ານ ັ້ນ ອັນໄດ້ເຫ ັ້ນຊົນຊັ້ນຊາວນາ.

× × ×

ວ. ເລນິນ ເຄີຍເວົ້າຢ້ຳແລ້ວຢ້ຳເລົ່າວ່າ ບັນຫາຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດໜ້າ ໜ້ງທາງພາກພື້ນຕາເວັນອອກນັ້ນ ຄວນຈະເປັນເຣື່ອງກ່ຽວກັບອຳນາດແຫ່ງປວງ ຊົນຊາວນາ ແລະຍັງບໍ່ທັນເປັນເຣື່ອງອຳນາດແຫ່ງກັມມາຊີບໜ້ອມໆ ແຕ່ ພ້ຽງ ສ່ວນດ້ຽວເທ່ືອ. ເປັນຕົ້ນວ່າ ໃນກອງປະຊຸມພັກໂກມິນເຕິນສມັຍທີ ๔ ນັ້ນ ເລ ນິນ ກໍໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ : " ແລ້ວພາຣະກິດທ່ີສຳຄັນໜ້ງໜ ຂອງ - ເຮົາໃນທຸກມ້ືນ້ ກໍເປ່ັນການຄິດຣິ່ເຣ່ີມຕ້ອງ ເຖ່ິງການຕ້ັງກ່ອ້ງການຈັດຕ້ັງແຫ່ງຂະບວນ ການໂຊວ໌ຽຕ ໃນປະເທດເຫ ล่ົ ານ້ັ ນ ยอมมีทางเป็นไปได้โดยท่ีว่า จะบ่ ตั้งสะพาโซวฺตกัมมะกอม แต่จะตั้งข้ึนเป็นสะพาโซวฺตชาวนา หรือโซ วฺตคนงาน * " (* ข้อความถอดมาจากปื้มโธมบิดนิพินของ ว. เลนิน เหล่ัม ม่ิ พ่ิา ๔ม่ิน-๔๔๐-สะเพาะคำว่า " โซวฺต " เป็นคำพาสา รัสเซ่ีย-แปว่า สะพาผู้แทน ใช้เป็นสัพทามเมือง หมาย เถ่ิงระบอบการ ปกคองแบบมีสะพา).

เพ่ือช้ีสะแดง เถ่ิงความสำคัญเป็นปะถิมพากแห่งสายสัมพัน ของ กัมมะกอมกับชาวนานั้น เลนิน ได้อางอิง เอิาการปะติวัดของรัสเซ่ีย เป็นแบบย่าง โดยช้ีแจงปรุบทรุบสายสัมพันทะทิดด้ังกาวว่า เป็นส่ิงจำ เป็นท่ีขาดเว้นเส่ียบ่ได้เลย สำลับอิวัทนาการแบบปะติบัด ของกุม ปะ เทดฝ่ายตาเวันออก สมด้ังท่ี เลนิน กาวไวว่า "... และถ้าหากว่า การต่สู้ของพวกเธิา ดำเนินมาได้ โดยง่ายดายนั้น ก็แม่นยอมว่าพวก ชาวนา และกัมมะกอม ได้ตุมโธมกันเข้าแล้วแซ่ะต่ตามมายท่ีม กับ - ระบอบเจ้าขุมมุนนาย. ในการเร่ืองน่ี การติดต่ผูก พัน กับประชาชาด ฝ่ายตาเวันออก ยอมมีความสำคัญเป็นพิเสด ย้อมว่าประชาชาดฝ่ายตา

ເວັ້ນ99ກ ສ່ວນໃຫ ເຜົ່ານຸ່ມໂຕແໜ່ນປົກແຜ່ນຫຼັງປະກອບແຮງງານເພື່ອນົ່ງຕ່າງ-ທາກ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພວກກັນນະກອນ ທີ່ເຄີຍຜ່ານໂຮງຮຽນປະສົບການຈາກໂຮງປະຕິສັກ ຈາກໂຮງງານອຸດສາຫະກັມ ຂອງລັດທີ່ທັນນິຍົມມາແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ເປັນໂຕແໜ່ນເພື່ອສະເພາະຂອງປົກແຜ່ນຄົນງານທີ່ຖືກຂູດຮີດ ອັນຫມາຍເຖິງຊາວນາ ຊຶ່ງມີເອກຄວາມເປັນທາດ ເພື່ອຍຸກສັມຍກ່ອງ ຫຼຸກກ່ຽວພັນທະນ້ຳໄວ້ * (* ຂໍ້-ຄວາມຖອດມາຈາກປຶ້ມໂຮມບິດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນ0 ໜ້າ ๑๕๗)

× × ×

II

ທິສດີເລນິນິສ ກັບປະສົບການຂອງສະຫະພາບໂຊວຽຕນັ້ນ ຍ່ອມຢູ່ໃນຖານະທີ່ເປັນທາງສ່ອງຊຸ້ຈາຣະນາ ປັນຫາພາຣະສະເພາະໜ້າ ແລະວິທີການພາກປະຕິບັດຕ່າງໆໃນການລຶ້ມ ດຳເນີນການປະຕິຮູບສັງຄົມ ຢູ່ໃນປະເທດເອກຣາດໃໝ່ທັ້ງຫລາຍ. ເວົ້າບ່ອນສຸດໂລດກໍ່ຄືວ່າ ປັນຫາຕ່າງໆ ຊຶ່ງອຸບັດຂຶ້ນຂອງໜ້າປະເທດ ເອກຣາດເຫລົ່ານັ້ນໃນສອນເລີກໆແລ້ວ ກໍ່ລ້ວນຕັ້ງແຕ່ມີຣາກຖານໄກ້ຄຽງກັນ ກັບປັນຫາຊຶ່ງສະສ່າງຫາທາງອອກສຳເຣັດແລ້ວ ຢູ່ໃນສະຫະພາບໂຊວຽຕ ໃນເງື່ອນໄຂສະພາວະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ກໍ່ມີຫລາຍເໜ່ຍຫລາຍລັກສນະທີ່ສຸດ ເພາະວ່າ - ສະຫະພາບໂຊວຽຕນັ້ນ ເຜົ່ານມະຫາປະເທດທະວີຊາດ.

ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດທັ້ງຫມົດນັ້ນ ເຜົ່ານໄດ້ເພາການຕັ້ງໂຕຂຶ້ນເປັນຣັຖ ສັງຄົມນິຍົມ ເໜ່ຍປະຊາຊົນເພົ້າໆ, ການປະກອບຕັ້ງ ກິລໄກອຳນາດບໍ່ຣິຫານຂຶ້ນ ໃນນະຄອນຫລວງແລະຢູ່ຕ່າງເຂວງ ໃຫ້ມີການຕິດຕໍ່ຜູກພັນອັນສນິດສນົມ ກັບຂັ້ນດາຄົນງານ. ການຈັດຕັ້ງກອງທັບປະຕິວັດຂອງປະຊາຊົນ ແລະອົງການກິລໄກຕ່າງໆໃນ

ການຮັກສາຣະບຽບກົດໝາຍ ເພຶ່ອສ້ງຄົມນິຍົມ. ເນ້ນໜ້ກ ເຖິງການ ເກີດອຸປ
ນິສັຍເພຶ່ອຸໃໝ ຊຸ້ງໜ້າວຽກການແຮງງານ ແລະການຄຶ້ກ ມະສິດເພຶ່ອສ້ງຄົມ ນິ
ຍົມ. ເນ້ນການ ກໍ່ຮ້າງສ້າງໂຕເສຖກິດ ໃຫ້ເປັ້ນເອກຮາດແລະຈະ ເຣິ່ນພັທນາ
ໂດຍຕ້ັ້ງໜ້ັ້ນຢູ່ເທິ່ງ ການພັທນາ ຈຸດສ້າຫະກ້ັ້ນຂ້ອ ງປ ະ ເທດ ແລະຢູ່ເທິ່ງ ການ ບໍ ຣິ
ຫານອ ັ້ນ ສ ັ ກ ສິ ດ. ເນ ້ນ ການ ແ ຕ ່ ງ ແ ປ ງ ປ ຽ ນ ດ ້ ານ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ແ ລ ະ ພ ັ ທ ນ າ ຈ ຸ ປ ະ ກ ອ ນ ເ ຕ ັ ກ
ນ ິ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ມ ໂ ດ ຍ ອ ີ ງ ໃ ສ ່ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ພ ັ ທ ນ າ ທ ີ ່ ດ ີ ນ ປ ູ ກ ຝ ັ ງ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ
ແ ຜ ນ ສ ານ (ດ ັ ່ ງ ໂ ຕ ຢ ່ າ ງ ວ ່ າ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ຮ ະ ບ ົ ບ ກ ິ ຈ ກ ານ ຜ ລ ິ ດ ໃ ສ ່ ດ ິ ນ ແ ລ ະ ນ ้ ໍ ຢ ู
ອ າ ຊ ີ ກ າ ງ ນ ั ้ ນ ເ ປ ั ้ ນ ต ้ ฯ) ແ ລ ະ ອ ີ ງ ໃ ສ ່ ກ ານ ໂ ອ ນ ເ ອ ົ າ ຕ າ ດ ິ ນ ປ ່ າ ໄ ม ้ ແ ລ ะ ເ ໜ ล ง ນ ้ ໍ
ນ ໍ ້ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ນ ບ ั ด ข ອ ง ช ุ ม ช ช ข ອ ง ห ล ว ง , ก า ม ด ำ เ ม ิ น ແ ผ ม ผ ั ง ก า ม ร ว ม ม ื ต า ม ห ล ั ก
ท ิ ส ด ิ เ ล ม ิ น ิ ส ม ์ ใ ห ้ ม ั ่ น ค ุ เ ถ ิ ง ผ ิ ม ่ ง ถ ึ ง ก า ม ร ว ม ม ื ต า ม ล ำ ด ั บ ข ั ้ น ແ ล ะ ต า ม
ข ั ้ น ต อ ม ข อ ง ช ุ ม ช น อ ม า ช ุ ม ช น ห ั ถ ก ั ม , ໂ ด ย ต ั ้ ง ແ ต ก จ า ก ฐ ู บ ก า ม ส ห ะ ก ิ ด เ ผ ย ด ั ่ ง -
เ ด ิ ม ต ่ า ง ๆ ใ ม ด ้ า น ก า ม บ ำ ร ิ โ ผ ก , ก า ม ล ำ ล ง ว ก า ม ห ั ถ ก ิ ด ແ ล ะ ก า ม จ ั ด ข า ย
ต ่ ๆ ไ ป จ ิ ม ร อ ด ร ะ ด ั บ บ ำ ร ิ ส ั ด ส ห ะ ก อ ม ก า ม ผ ล ิ ด ข อ ง ช ุ ม ช น อ ม า ใ ม อ ว ง ก า ม -
ก ะ เ ส ด , ก า ม ล ่ ว ง ส ั ด ก า ม ห า ป ่ า ก า ม โ ห เ ม ื ่ อ ย ก า ม ห ั ถ ก ิ ด ເ ม ้ น ก า ม ก ำ จ ั ด
ข ุ ย ส ล ุ ย ค ว า ม บ ำ ร ุ ง ร ั ว ส ี ແ ล ะ ก า ม ย ั ้ ง ใ ห ้ ม ั ่ น ค ุ เ ถ ิ ง ผ ิ ม ่ ง ถ ึ ง ก า ม ป ะ ต ิ ว ั ด อ ั ห ม ะ -
ท ั ม ย ่ า ง เ ต ็ ม ແ ผ ม ต ่ ๆ ไ ป จ ิ ม ร อ ด ข ั ้ น ก า ม ส ึ ก ส า ห ล ั ก ส ู ด ส า ม ั ญ ผ า ก ั ง ค ั บ ร ะ
ด ั บ ป ะ ถ ม , ร ะ ด ั บ ม ั ธ ย ม ผ า ก ต ้ ม ແ ล ้ ว ก ็ พ ั ท ม า ข ึ ้ น ม า ร อ ด ร ะ ด ั บ ม ั ธ ย ม ส า ม ั ญ บ ำ
ร ิ บ ู ม , ก า ม ผ ล ิ ด ช ั ้ น ป ั ญ ญ า ช ุ ม ข ึ ้ น ໂ ด ย ช อ ก เ อ ົ า ค ว า ม ท ี ่ ม า จ า ก ช ุ ม ป ะ ช า ช ุ ม ແ ล ะ
อ ุ ท ิ ด ช ุ อ ิ ด จ ิ ด ใ จ ใ ห ้ ເ ต ็ ม ใ จ ต ม า ธ ิ ม ເ ผ ่ ง ก า ม ป ะ ต ิ ว ั ด ป ะ ก อ บ ด ้ ว ย พ ะ น ั ก ง า ม -
เ จ ้ า พ ้ า ท ี ่ ด ้ า น อ ุ ช า ก า ม ต ่ า ง ๆ ແ ล ะ ข ั ้ น ค า ใ ต ແ ผ ม ม า จ า ก เ ช ื ้ อ เ ผ ่ า ม ะ ม ุ ด -
ແ ล ะ อ ง ค ์ ก า ม ห ั ถ ก ั ม อ ุ ช า ช ี พ ต ่ า ง ๆ . ເ ป ็ น ค ว า ม ท ั ้ ง อ ิ ม ส ิ น ใ จ อ ั น ส ม ำ ส ะ ม ิ ใ ม

ອັນທີ່ຈະຍົກຣະດັບການຄອງຊີບດ້ານວັດຖຸ ແລະຈະຣິຍະທັນ ຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ສູງສົ່ງກ້າວໜ້າຂຶ້ນ. ເໝນການເອົາໃຈໃສ່ຊຸມຊຸ ເປັນພິເສດຕໍ່ແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ແລະຍຸວະຊົນ ອັນຊຶ່ງໝາຍເຖິງປະຊາກອນສ່ວນນຶ່ງ ຂອງປະເທດອີກຄືກັນ ແລະ ມີຢູ່ເປັນຈຳນວນນັບໄດ້ຫລາຍສິບລ້ານຄົນ.

ປະສົບການຈາກ " ນະໂຍບາຍ ເສຖກິດໃໝ່ * " (* ນະໂຍບາຍ ເສຖກິດໃໝ່ " ແປມາຈາກຄຳຫຍໍ້ NEP = Nouvelle Politique Economique) ເໝນໂຄງການເສຖກິດຊຶ່ງຣັຖບານໂຊວຽຕ ຣັບຮອງເອົາໃນ ຍອນປັ້ນການຜ່ານຈາກຣະບອບນາຍທຶນ ໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ນະໂຍບາຍ ນີ້ ແມ່ໃສ່ການສ້າງ ເສຖກິດໃຫ້ໜັ້ນຄົງຖາວອນ ແລະສົ່ງເສີມສາຍສັມພັນ ຂອງ ຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ກັບຊາວນາໃຫ້ແຂງແຮງ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ນະໂຍບາຍ-ເສຖກິດໃໝ່ ໄດ້ສອນສັ່ງປະຊຸໂລມໃຫ້ພວກຜລິຕຫັນ ທຶນໜ້ອຍໆ ດຳເນີນ ກິຈການຄ້າສ່ວນໂຕຕໍ່ໄປອີກ ເປັນການຊົ່ວຄາວ .) ຂອງຣັຖບານໂຊວຽຕ ຕໍ່ ໜ້າຊົນຊັ້ນຊາວນາ, ຕໍ່ໜ້ານາຍທຶນສ່ວນບຸກຄົນທັງພາຍໃນແລະຕ່າງດ້າວ ໃນສະ ພາບເງື່ອນໄຂຂອງຍຸກນັ້ນ ນັບເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ເປັນພິເສດ ສຳລັບປະ - ເທດທັງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ສັມຫາໃຈ ເລືອກທຽວ ເສັ້ນທາງແຫ່ງພັທນາການ ທີ່ບໍ່ ເໝນຣະ ບອບທຶນນິຍົມ.

ກອນອື່ນໃດແລ້ວ ນະໂຍບາຍ ເສຖກິດໃໝ່ນັ້ນ ເໝນໝາຍເຖິງການອະ ນຸໂລມ ຜ່ອນສັ້ນໃຫ້ຊົນຊັ້ນຊາວນາ ໂດຍຖືວ່າຊາວນາມີຖານະ ເປັນຜູ້ຜລິດຣະດັບສາ ນັ້ນ ທີ່ຜລິດສິນຄ້າປະເພດທີ່ມີປະຣິມານຫລາຍກວ່າໝູ. ໃນເວລາດຽວກັນ ນັ້ນ ນະໂຍບາຍ ເສຖກິດໃໝ່ ກໍ ເປັນການຜ່ອນສັ້ນຊົ່ວຄາວ ຢ່າງ ເຈຕນາ ເຈາະຈົງ ແລະພິຈາຣະນາຄ່ອນຂ້າງດີແລ້ວ ທີ່ຈະນຸໂລມໃຫ້ ເກີດຣະບອບລັດທິທຶນນິຍົມ, ຈະນຸນັດ

ລິຂສິດການຜລິດໃຫ້ເໝາະບ່ຣິສັດອຸດສາຫະກັມ ຂອງນາຍທຶນສ່ວນບຸກຄົນພາຍໃນປະ
ເທດ ແລະຮ່ວມທຶນກັບຕ່າງປະເທດເໝືລາງສ່ວນ ຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນຜົນດີ-
ສຳລັບຣັຖສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍທີ່ຣັດຖຳເນີນການຄວບຄຸມນຳຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ຜ່ອນຜັນ
ໃຫ້ມີການສົ່ງ ເສີມຕົ້ນທະວີສ່ວນສັນພັນຂອງຕລາດການຄ້າ ຊຶ່ງທັນນະດາແລ້ວ ກໍ
ເປັນສິ່ງດຶງເໝາພາໄປສູ່ການຕື່ນໂຕຄຶກຄັກຂຶ້ນ ຂອງສມັກພັກພວກລັດທິຊຸ້ນກາງ
ຢູ່ໃນປະເທດຊາວນາ.

ໃນລາງແງ່ແລ້ວ ການເຮ່ືອງນີ້ກໍເປັນສິ່ງອ່ອນພາ ເອົາໄປສູ່ການສົ່ງ ເສີມ
ຕົ້ນແຮງໃຫ້ຣະບອບທຶນນິຍົມສ່ວນບຸກຄົນ ໃນແບບຊ້ໍ່ອ່ອງຊ້ໍ່ຍາມ ອັນຊ້ຶ່ງ ເປັນ-
ທາງພາໃຫ້ເກີດມີປັນຫາຣິບຮ້ອນແລະ ເລິກ ເຊ້ິ່ງອີກ ຂ້ັ້ນ ຢ່ານ ຫລີກ ເວັ້ນ ບ່ ໄດ້, ປັນ
ຫານັ້ນກໍຄ ືອ ່ າ : ໃນທ ີ ່ ສ ຸ ດ ແ ລ ້ ວ ເ ໝ ນ ໃ ຜ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ຝ ່ າ ຍ ໄ ດ ້ ປ ຽ ບ ?

ເລນິນ ພ ້ ອ ມ ດ ້ ວ ຍ ພ ັ ກ ທ ີ ່ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ລ ນ ິ ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ັ ນ ເ ຊ ື ່ ອ ເ ໝ ອ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ກ ຽ ວ
ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ທ ີ ່ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຮ ັ ບ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ໃ ຫ ມ ່ ນ ີ ້
ພ ້ ອ ມ ພ າ ບ ກ ັ ນ ໄ ປ ກ ັ ບ ການ ສ ງ ວ ນ ໄ ວ ້ ແ ລ ະ ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ເ ຊ ້ ິ ່ ງ ຖ ານ ະ ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ ການ
ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ໃ ຫ ຢ ູ ່ ໃ ນ ກ ຳ ມ ື ຂ ອ ງ ຣ ັ ຖ (ທ ລ ວ ງ) ດ ້ ວ ຍ ວ ິ ທ ີ ການ ທ ນ ິ ດ ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ . ການ
ສ ົ ່ ງ ນ ີ ້ ໃ ນ ສ າ ຍ ຕ າ ທ ັ ສ ນ ະ ວ ິ ຈ ານ ຂ ອ ງ ເ ລ ນ ິ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ຫ າ ກ ຫ ລ ງ ເ ໝ ນ ເ ບ ່ ງ ຈ ຸ ກ
ທ ່ ຽ ງ ຂ ວ າ ແ ລ ະ ຈ າ ກ ທ ່ ຽ ງ ຊ ້ ໍ ່ ຍ ແ ລ ້ ວ ຍ ອ ມ ຜ ກ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ຄ ຶ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ການ ປ ະ ວ ່ ຽ ງ ຖ ົ ່ ມ ທ ່ ຽ
ທ ີ ່ ເ ທ ່ ຽ ງ ຣ ະ ບ ອ ບ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໃ ນ ເ ໝ ອ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ທ ັ ່ ງ ທ ນ ິ ດ ເ ລ ້ ວ ກ ໍ ອ ່ ຽ ງ ດ ຈ ະ ເ ຫ ັ ນ ຮ ອ ດ ຄ ຶ ກ ັ ນ ກ ັ ບ
ການ ຍ ອ ມ ກ ົ ້ ມ ຂ ມ ອ ບ ຂ ອ ງ ອ ຳ ນ າ ດ ຣ ะ ບ ິ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ ຂ ອ ງ ພ າ ຣ ะ ບ ອ ບ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ຕ ່ ວ ່ າ
ໃ ນ ຄ ວ າ ມ ເ ໝ ນ ເ ໝ ເ ລ ້ ວ ກ ານ ສ ົ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຜ ກ ິ ດ ໂ ຕ ຂ ຶ ້ ນ ມ ່ ? ເ ປ ັ ນ ຄ ຶ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ວ ິ ທ ີ ການ ອ ັ ນ ຄ ັ ກ
ເ ໝ ກ ວ ່ າ ທ ນ ິ ດ ທ ຸ ກ ເ ໝ ວ ອ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ົ ່ ງ ຄ ້ ໍ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ບ ັ ນ ລ ຸ ເ ຖ ິ ງ ຜ ນ ສ ຳ ເ ຣ ັ ດ ຮ ຽ ບ ຮ ້ ອ ຍ -
ຂ ອ ງ ການ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ລ ະ ໃ ນ ການ ແ ປ ່ ນ ງ ສ ມ ັ ກ ພ ັ ກ ພ ວ ກ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ທ ິ ນ າ ຍ

ທິນ, ສ່ວນວ່າການໂຈມຕີຢ່າງຮຸນ້ຳຮຸນກຕາທີ່ດຳເນີນໄປ ເພື່ອຕ້ານຢັນຣະ - ບອບນາຍທຶນນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນທາງພາໄປສູ່ຄວາມວິບັດ ຂອງຣະບອບ - ນາຍທຶນໄດ້ຊົ່ວຂ້ວງຊົ່ວຍາມກໍຕາມ ຜົນທີ່ສຸດກໍກາຍເປັນການກໍ່ຄວາມເສັ່ງຫາຍໃຫ ແກ່ການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມເອງ ເນື່ອງຈາກວ່າມັນຕ້ອງຍຸຕິລົງດ້ວຍຄວາມຈິບຫາຍ ວ່າຍວອດ ຂອງກຳລັງຊຸພະຍາກອນ ບໍ່ວ່າໃນດ້ານເສຖກິດ ຫລືວ່າໃນດ້ານສັງຄົມ-ການເມືອງກໍຄືກັນ.

ອາສັຍການໃຊ້ສອຍການລົງທຶນຂອງ ເອກຊົນ ແລະຊີ້ສອນປ່ອງທາງ ໃຫ້ ຊາວໄຮ່ຊາວນາ ໂດຍຣັຖບານສັງຄົມນິຍົມຄວບຄຸມນຳນັ້ນ ນະໂຍບາຍເສຖກິດໃຫມ ກໍຈຶ່ງຊ່ວຍພາໃຫ້ເກີ່ອຍເໝາະສາງປັນຫາພາຣະສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະກໍເປັນພາຣະກິດ ທີ່ກຸ່ມຊ້ອງຜູ້ກາພັນໃສ່ກັນແລະກັນຢ່າງແຈບສນິດນັ້ນ ໃຫສຳເຣັດລຸລວງໄປໄດ - ໂດຍດີ ຊຶ່ງອັນທີ່ເໝາະເລ້ວກໍຫາກແມ່ນພາຣະກິດເໝວດຮ່ວກັນກັບທີ່ ເກີດຂຶ້ນ ເປັນປັນ-ຫາໃຫຍ່ຫລວງຣີບຮ້ອນ ຢູ່ໃນຂັ້ນດຳປະ ເທດໃນຣະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ຂອງຍຸກທຸກມື້ ຊຶ່ງດຳເນີນນະໂຍບາຍຢູ່ໃນ ເສັ້ນທາງພັທນາການ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຣະບອບ ທຶນນິຍົມ, ພາຣະກິດສ່ວນນັ້ນແມ່ນໄດ້ແກ : ການພັທນາ ເສຖກິດ ແລະຍົກຣະດັບ ການຄອງຊີບດ້ານວັດຖຸຂອງປົກແຜ່ນຄົນງານໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເທື່ອລະໜ້ອຍໆ.

ໃນປັນຫາທີ່ກ່າວມານີ້ ອ. ເລນິນ ເຄີຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ເປັນອັນດັບ - ແຣກ ຍ້ອນເພິ່ນອີງໃສ່ຫລັກການທີ່ວ່າ ການປະຕິວັດຈະກ້າວຕ່ອສັຍແຣງສນັບ - ສນຸນຈາກຄົນງານຫ້າວຫລາຍໄດ້ກໍແຕ່ໃນເມື່ອວ່າ ຊີວິດການຄອງຊີບຂອງພວກຄົນ ງານ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງແປງສິ່ງ ເສີມຢ່າງຄັກແໜ້ນ.

ເລນິນ ມີຄວາມເຫັນວ່າ ການແຕ່ງແປງສິ່ງ ເສີມຖານະຄວາມເປັນຢູ່ຂອງ ປົກແຜ່ນຜູ້ປະກອບການແຮງງານທັ້ງຫລາຍ-ການຕື່ນທະວີແລະສ້າງຖານະຄວາມ

ຫັ້ນຄິງຂອງກັ້ນມາຊຸ້ມແຫ່ງວິງການອຸດສາຫະກັ້ມ-ການຟື້ນຟູປູຣະນະແລະພັທນາ ເສຖກິດຂອງຊາດຢ່າງກ້າວໜ້າໄປ້ຄ່ອຍ- ເຫລ່ານ້ີ້ແມ່ນ ເປ້ນສ່ິງຈູ້ມຈູ້ສນັບສນຸນອ ຳ ນາດແຫ່ງຣັຖສັ່ງຄົມນິຍົມໃນດ້ານ ເສຖກິດ ໃນການຕ້ສູ້ຕ້ານຢ້ັນຣະບອບລັດທ້ິທຶນນ ິ-ຍົມ.

III

ໃນ ເຣ ື່ອງນ ້ີ ທ ່ ານ ທ ້ ີ ດ ີ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ຢ ່ າ ກ ສ ເ ນ ີ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ເ ໜ ັ ນ ອ ີ ກ ລ ່ າ ງ ໝ ອ ກ ຣ ຸ ນ ກ ັ ບ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ້ ີ ບ ໃ ຊ ລ ັ ດ ທ ິ ນ າ ຍ ທ ຶ ນ ໂ ດ ຍ ປ ຽ ບ ທ ຽ ບ ໃ ສ ປ ະ - ສ ິ ພ ກ ານ ທ ້ ີ ນ ິ ນ າ ແ ລ ້ ວ .

ການພັທນາ ເສຖກິດຂອງຊາດ ໂດຍອ ີ ງ ໃ ສ ຣ ະ ບ ິ ບ ຣ ັ ຖ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ເ ປ ້ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ນ ັ ້ ນ ຍ ອ ມ ປ ະ ກ ອ ບ ກ ັ ນ ເ ຂ ້ ້ າ ເ ປ ້ ນ ເ ຄ ານ ສ ານ ດ ້ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ັ ທ ນ າ ກ ານ ເ ຜ ຍ ທ ້ ີ ບ ແ ມ ນ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ . ການ ຕ ື ່ ມ ທ ະ ວ ິ ກ ໍ ລ ັ ງ ຜ ລ ິ ດ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ດ ໃ ດ ກ ໍ ຕ າ ມ ຈ ້ ໍ ໄ ດ ້ ້ ກ ້ າ ວ ເ ຂ ້ ້ າ ມ າ ໃ ນ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ພ ັ ທ ນ າ ທ ້ ີ ບ ແ ມ ນ ລ ັ ດ ທ ິ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ ຍ ອ ມ ສ າ ມ າ ດ ມ ີ ຫ ລ ັ ກ ປ ະ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ຄ ັ ກ ແ ມ ່ ໄ ດ ້ ຈ າ ກ ການ ໃ ຊ ້ ປ ໂ ຍ ດ ຣ ະ ດ ິ ມ ຣ ິ ບ ໂ ຣ ມ ຊ ຸ ້ ພ ຍ າ ກ ອ ນ ທ ັ ມ ນ ะ ຊ າ ດ ແ ລ ะ ຊ ຸ ້ ພ ຍ າ ກ ອ ນ ແ ຮ ງ ງ ານ ພ າ ຍ ໃ ນ ໃ ນ ອ ັ ຕ ຣ າ ສ ວ ນ ສ ູ ງ ສ ຸ ດ , ຈ າ ກ ການ ຕ ື ່ ມ ທ ะ ວ ິ ຜ ລ ິ ດ ພ າ ຍ ແ ຮ ງ ງ ານ , ຈ າ ກ ການ ຍ ົ ກ ສ ູ ງ ຣ ะ ດ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ກ ້ າ ວ ໜ ້ າ ໃ ນ ດ ້ ານ ອ ຸ ປ ກ ອ ນ ການ ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ , ຈ າ ກ ການ ສ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ວ ິ ນ ັ ຍ ການ ແ ຮ ງ ງ ານ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ຂ ີ ດ ຕ ລ ອ ດ ຣ ອ ດ ອ ຸ ປ ນ ິ ສ ັ ຍ ໃ ໝ ່ ໜ ້ ້ າ ວ ຽ ກ ການ ແ ຮ ງ ງ ານ , ການ ສ ແ ວ ງ ຫ າ ແ ຫ ລ ່ ງ ໃ ໝ ່ ຕ ໍ ່ ເ ກ ີ ດ ໃ ໝ ່ ໆ ແ ຫ ່ ງ ພ ะ ລ ັ ງ ສ ິ ່ ງ ຢ ູ ້ ໂ ດ ຍ ສ ะ ເ ພ າ ะ ແ ລ ວ ແ ມ ນ ການ ຕ ັ ດ ຣ ອ ນ ພ ຸ ດ ສ ອ ນ ໃ ນ ງ ົ ບ ປ ะ ມ ານ ຣ າ ຍ ໄ ດ ້ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ປ ີ ກ ແ ຜ ນ ປ ວ ງ ຊ ຸ ້ ນ ທ ້ ີ ບ ມ ີ ການ ຜ ລ ິ ດ ຕ ັ ້ ນ .

ການ ດ ຶ ງ ເ ອ ົ າ ເ ງ ິ ນ ທ ຶ ນ ສ ອ ນ ເ ອ ກ ຊ ົ ນ ທ ັ ້ ງ ພ າ ຍ ໃ ນ ແ ລ ะ ນ ອ ກ ປ ะ ເ ທ ດ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ້ ້ າ ມ າ ມ ີ ສ ່ ວ ນ ນ ໍ າ ໃ ນ ການ ພ ັ ທ ນ າ ກ ຸ ມ ກ ໍ ລ ັ ງ ຜ ລ ິ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ັ ້ ນ ຈ ะ ຕ ້ ອ ງ ດ ໍ ເ ນ ີ ນ ການ ໄ ປ ຈ ່ ັ ງ

ใด ในรูบการเผยใด และจะใช้มาตระการเฉอใด, สำลับการอำนวย
ทางในธัฏ (หลวง) เข้าไปควบคุมการลิงหึมนั้น ต้องมีมาตระการ
จำเป้นเหมาะสิมเฉอใด, มีมาตระการจั่งใดแด่ จึ่งสามาดผ่อนเบาพะ
ลังจุกขู้ดึ่มแรงของการลิงหึมเองกจิม และธอดขั้นบอนใด การพัฒนา จึ่ง
สิมควนจะดำเนินการถอดถอนเองกสึดในลางสอน แล้วให้หลวงเข้าคอบ
คองกิจการลิงหึมเต้มสอนขึ้นเลื้อยๆ ในอิงการเสฐกิดของจุาด ? ปัน
หาต่างๆที่กาวมานี้ จะจำเฉพาะตัดตอนออกได้ กุแต่เมื่อได้ดำเนินการสึก
สาอิจัย เถิงสะพาบเงื่อนไขอันคักเฉพาะของแต่ละปะเทด เสังกอม แล้ว
กุต้องตั่งฐานในหาที่ต่างๆกันไป จุองพาการลิงหึมแต่ละปะเพด (มีเป้น
ต้นอา : การค้า การทะน้าคาม การอุดสาหะกัม ฯลฯ) แล้วผู้ที่จะ
จำเฉพาะแจกแจงแต่ละปันหาได้เป้นย่างดีที่สุด โดยคะนึงเฉใสปะสิพการ
จากการพัฒนาเสฐกิดของ สหะพาบโจวฺต กับกุมปะเทดสังคินิยิม นั้น
คักเฉยู่แล้วอา ต้องเฉนพอกนักการเมืองและนักเสฐสาดฝ่ายพัฒนะนิยิม
ของแต่ละปะเทดนั้นเอง.

ปะเทดทั่วหลายจึ่งดำเนินการพัฒนา ยู่ในเส้นทางที่บ่เฉนแผบ-
นายหึมนั้น เฉนบันดาจิมจาดจาอมา. หิมทางที่บ่เฉนแผบหึมนิยิมนั้นมีจุด
หมายปายทางเฉใสพาไปเถิงระบอบลัดที่สังคินิยิม จึ่งสูทรวทาง เส้น
นั้นเฉนจินจั้นจาอมา แล้วปึกแผ่นจินจั้นจาอมาจำนอนหลวงหลายกุดำ-
เนินจิ๊ดปะกอบวงกการ ยู่ในสะพาบเงื่อนไขแผบ เกิบธอดสมัยลัดที
เจ้าจุมมุนนาย (จึ่งเป้นเงื่อนไขแผบบัธพะบุธุสนิยิมและเผ่านิยิม),
หลี่ยู่ในระบอบเจ้าจุมมุนนาย และลาง เพื่อกำธอดไลยะป่วนแปงปะติรูบ

ໄປສູ່ຣະບອບລັດທິທຶນນິຍົມທັນທີ. ປັນຫາໃນສ່ວນເລິກເພົ້າແລ້ວ ເນື້ນສະຖິດຢູ່ໃນ
ສະພາວະຄວາມແຕກຕ່າງຂອງໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວມານີ້ເອງ. ສະນັ້ນແລ້ວປະສົບ
ການຈຶ່ງຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າ ການພັທນາກະສິກັມຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາ
ໂດຍມີໂຄວຮ່າງດ້ານເສຖກິດຕ່າງໆກັນໄປນັ້ນ ຍອມມີບົດບາດຄວາມສຳຄັນ ຢູ່
ຫລວງຫລາຍ ສຳລັບການເສຖກິດຂອງປະເທດຊາດປະຊາທິປະໄຕ ທັ້ງຫລາຍ
ຈຶ່ງ ເປັນຊາດກະສິກັມ. ແລ້ວກໍເນື້ນປະສົບການສ່ວນນີ້ເອງ ຈຶ່ງຈະຢັ່ງຢືນຢູ່ຕລອດ
ຍຸກສມັຍອັນດົນນານ ແຫ່ງພັທນາການ ທີ່ບໍ່ເນື້ນທຶນນິຍົມ ໃນການປູກຮາກຖານ-
ເສຖກິດແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນຂອບເຂດແຫ່ງການປະຕິຮູບການເສຖກິດບັນດາທີ່ຜາ
ກິດມີຢູ່ ໃຫ້ປ່ຽນແປງໄປຢ່າງຮອດຮາກຮອດເຫງົ້າ ອັນຫມາຍເຖິງໄລຍະການ
ຂ້ານຜ່ານຕາມລຳດັບຂັ້ນ ຈາກຣະບົບເສຖກິດຊາວນາທີ່ມີໂຄງຮ່າງຫລາຍໆແບບ
ໄປສູ່ຣະບົບ ເສຖກິດທີ່ມີໂຄງຮ່າງ ເປັນເອກລັກສນະ, ນັ້ນກໍຄື : ໂຄງຮ່າງແບບ
ສຫະກອນ.

ການພັທນາສິ່ງເສີມກະສິກັມຂແນງຕ່າງໆ ຈຶ່ງມີຫນ້າທີ່ໃນການຜລິດ
ວັດຖຸດິບ ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດແລ້ວແມ່ນວັດຖຸດິບຈຳພວກທີ່ເປັນສິນຄ້າຂາຍສົ່ງອອກນອກ
ປະເທດ ດັ່ງດອກັນກັບຂແນງຕ່າງໆ ທີ່ຜລິດອາຫານການກິນ ຈຶ່ງເປັນຫລັກຄ້ຳ
ປະກັນຄວາມເປັນເອກຣາດຂອງປະເທດ ຈ້ອງໜ້າຄວາມຈຳເປັນໃນດ້ານການ
ສົ່ງຊື້ຜລິຕພັນອາຫານຈາກຕ່າງປະເທດນັ້ນ ໃນພິດທຸກໆວິຖີທາງແລ້ວ ແມ່ນເປັນ
ສິ່ງຈຳເປັນເພາະສົມຢ່າງໃຫຍ່ອີກແນວນຶ່ງ ສຳລັບປະເທດຊາດເອກຣາດໃຫມ່ທັ້ງ
ຫລາຍ.

ການປັບປຸງສິ່ງເສີມເຕັກນິກການກະສິກັມ ໃຫ້ກ້າວໜ້າພັທນາຂຶ້ນ-

ເລ້ຍໆ, ການປະຖິ້ມເຄື່ອງໃຊ້ເຄື່ອງມືແບບບູຮານຫລ້າສມັຍ ແລ້ວປ່ຽນມາໃຊ້ ວັສດຸອຸປກອນສມັຍໃຫມ່ (ພາກຈິກ ແລະກວ່ນກະແຫະແລະເຄື່ອງມືອຸປກອນການ ກະເສດແມວເກົ່າໆ ຕັ້ງແຕ່ຍຸກລັດທິເຈົ້າຂຸນມູນນາຍນັ້ນ ຍັງນິຍົມໃຊ້ກັນຢູ່ທົ່ວໄປ ໃນວົງການກະສິກັມ ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຊີ - ອາຟຣິກ), ການເຜີຍແຜ່ພັທນາ-ການໃຊ້ຝຸ່ນວິທຍາສາດ, ການປະຕິບັດພັທນາກິຈການບຳຣຸງແລະສົ່ງເສີມແມວ ເຄື່ອງປຸກແລະສັດລ້ຽງຢ່າງເປັນການໃຫຍ່, ການຈັດຕັ້ງຜແນກການຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ການກະເສດຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊາວໄຮ່ຊາວນາແລະກຸ່ມສະຫະກອນຕ່າງໆ, ການ ຂຍາຍໂຄງການຊົນປະທານ, ການແຕ່ງແປງສົ່ງເສີມຣະບົບເງິນຢືມໃຫ້ໄປລົງທຶນ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນແມ່ນອະນຸມັດໃຫ້ຊົນຊັ້ນຊາວນາທີ່ອອກເຫື່ອເທແຮງເຮັດໂດຍຕົນເອງ - ທັງຜົດເຫລ່ານີ້ ປະກອບກັນເຂົ້າເປັນຮາກຖານນະໂຍບາຍກະເສດ ໃນຣະບອບ ຕ່າງໆທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດທິທຶນນິຍົມ. ໃນກໍຣະນີດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນແຜນການ " ປະຕິ-ວັດຂຽວ " ທີ່ເປັ້ນເສັ້ນດີນີ້ໂຍດຕໍ່ຊົນຊັ້ນຊາວນາທີ່ອອກເຫື່ອເທແຮງເຮັດ ແລະບໍ່ ແມ່ນເປັ້ນຜົນດີໃຫ້ນາຍທຶນທີ່ດິນຂັ້ນເສດຖີ ຫລືຊາວນາຮັ່ງມີ ແລະຊາວໄຮ່ນາຍທຶນ ເຫລ່ານັ້ນ ມາສວຍໂອກາດແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ.

ທັນໃດທີ່ແຣກກ້າວເຂົ້າສູ່ການພັທນາທີ່ບໍ່ແມ່ນແບບທຶນນິຍົມນັ້ນ ຊາດປະ ຊາທິປະໄຕລາງປະເທດ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຕໍ່ການຂຍາຍແລະ ສ້າງພື້ນຖານຄວາມພັ້ນຄົງຂອງຣະບົບການກະເສດຢູ່ເຂດຊຸມຊົນບ້ານນອກ ຊຶ່ງມີທັງ ໃນດ້ານການບໍຣິໂພກ - ການຂາຍ - ການຊ່ວງທັດທັນ - ການອອກເງິນໃຫ້ຢືມ ເຮັດທຶນ ແລະໃນລາງມາຕຣະການກໍມີຣອດໃນດ້ານຜລິຕທັນນຳ ໃນສ່ວນໂຮມ-ແລ້ວ ມາຕຣະການເຫລ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລັກສນະການຄ້າຂອງວົງການເສດກິດ ຕື່ນ ເຕັ້ນຂຶ້ນເທື່ອລະໜ້ອຍໂດຍລຳດັບ, ເຮັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຕື່ນຫະວີຂຶ້ນ. ເຮັດໃຫ້

ສ່ວນສັນພັນແບບລັດທິບັຣພະບຸຣຸສນິຍົມ (ອິດທິພົນທ້ອງຖິ່ນ) ແລະຣະບົບການແລກ ປ່ຽນຂອງຕ່ຂອງນັ້ນ ຕ້ອງຍຸບຍອ້ອນລົງຢ່າງຄັກແນ່, ຈ່ອຍພາໃຫ້ຣະດັບການ ຄອງຊີບຂອງປະຊາກອນຊົນນະບົດ ຫຍັບຖານະສູງຂຶ້ນ ແລະເປັນໂອກາດອຳນວຍ ໃຫ້ປະເທດເອກຣາດໃຫ່ທັ້ງຫລາຍ ກ້າວຂຶ້ນສູ່ຖານະກຸ້ມໂຕເອງ ໃນການຕອບ ສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະເທດກ່ຽວກັບຜລິຕພັນອາຫານ ແລະອຳນວຍໂອກາດ ໃຫ້ປະເທດເຫລ່ານັ້ນ ມີສັກຍພາບຫລາຍຕື່ນຂຶ້ນ ໃນດ້ານການຜລິດສິນຄ້າຂາຍສົ່ງ ອອກນອກປະເທດ.

ນະໂຍບາຍກະສິກັມແລະເສຖກິດໃນສ່ວນຊົນນະບົດນີ້ ຍ່ອມມີປະສິດທິ-ພາບໄດ້ຍາກທີ່ສຸດ ຖ້າຫາກວ່ານັ້ນບ່ດຳເນີນໄປໃນລັກສນະພ້ອມພາບກັນກັບນະໂຍ ບາຍດ້ານສັງຄົມ ອັນຖືກຕ້ອງຄັກແນ່ ຕາມໂຄງການປະຕິຮູບທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ຈຶ່ງດັດ ແປງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຜົນປໂຍດຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາທີ່ອອກເຫື່ອແຮງເຮັດເອງ. ການປະຕິຮູບທີ່ດິນນັ້ນຕ້ອງດຳເນີນໄປຢ່ໃນພຶດທຸກໆປະເທດ ຈຶ່ງດຳເນີນນະໂຍບາຍ ພັທນາແບບບ່ເມ່ນທຶນນິຍົມ ແຕ່ວ່າຄວາມປ່ຽນແປງໃນສ່ວນເລິກໆ ຍັງບ່ທັນຜາກົດ ເກີດມີຂຶ້ນເທ່ືອໃນວົງການເສຖກິດກະສິກັມ ຂອງປະເທດເຫລ່ານັ້ນ. ໃນດ້ານນີ້ ປະເທດທີ່ໄດ້ດຳເນີນການພັທນາກ້າວໜ້າມາແລ້ວຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເມ່ນໄດ້ແກ່: ເອຢິບ - ອິເຣັ ແລະພະມ້າ.

ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາຊ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຫາກຢ່ໃນວົງການຄ້າ ພາຍໃນ ຂອງກຸ່ມປະເທດຊາດປະຊາທິປະໄຕນັ້ນ ເກີດມີສະຖານະການເຄ້ງຕຶງ ຂຶ້ນພ່ສົມຄວນແລ້ວ ຄວາມຂາດແຄນສິນຄ້າຜລິຕພັນສຳເຣັດຮູບ ຫລືຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງອາສັຍຕ້ັງຕ່ການສັ່ງຊ້ສິນຄ້າສຳເຣັດຮູບຈາກຕ່າງປະເທດ ກ່ບ່ແມ່ນກິກເຫດ

ປັນຫາແຕ່ພຽງສ່ວນດຽວ ແຕ່ວ່າປັນຫາທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນຕື່ມຢູ່ເລື້ອຍໆກວ່າພຸ້ນ ແມ່ນ ຍ້ອນການປ່ຽນແປງທາງການຄ້າທີ່ຈຳເປັນ, ການຫົດຂະຫຍາຍຂອງ ນາຍທຶນການຄ້າ ຫລືການຢຸດໃຊ້ການຜລິດເຄື່ອງຫັດຖະກັມທ້ອງຖິ່ນຊຶ່ງມີຢູ່ບໍ່ພຽງພໍ ມີເປັນຕົ້ນວ່າ: ເກືອ - ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ - ເຄື່ອງໃຊ້ເຄື່ອງມືກ່ຽວກັບຂອງກະສິກຳ ການເຮືອນ ຕລ.

ທັງນີ້ ສົມດັ່ງທີ່ເຫດການໃນຫລາຍປະເທດໄດ້ຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນ ພາກປະຕິບັດມາແລ້ວວ່າ ການໂອນເອົາກິຈການຄ້າຂອງເອກຊົນມາເປັນຂອງ ຫລວງ ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດແລ້ວແມ່ນກິຈການຄ້າຍ່ອຍ ແລະການຄ້າພໍ່ຄ້າແມ່ນັ້ນ ຍ່ອມໃຫ້ຜົນສົ່ງສະທ້ອນຄືນໃນທາງທີ່ບໍ່ດີຕ່ອງການເລີຍ ການໂອນເອົາກິຈການເອກ-ຊົນຂຶ້ນເປັນຂອງຫລວງແບບນັ້ນ ມັນຈະເຮັດໃຫ້ເສັ້ນຣະບຽບໃນສະພາວະເສຖກິດ ປົກກະຕິ ແລ້ວກໍ່ລາມໄປຮອດເປັນການບ້ວງສາຍສັມພັນທາງເສຖກິດ ລະຫວ່າງໃນ ເມືອງກັບຊົນນະບົດ ແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມຂັດສັດທາບໍ່ພໍໃຈ ຂອງປະຊາກອນຕື່ມ ຂຶ້ນມາອີກໃນລາງເທື່ອ. ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງນັ້ນເອງແລະການເຮື່ອງນີ້ ກໍເປັນສິ່ງຊີ້ ສະແດງເຖິງເຫດຜົນໃນປະສົບການຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ເມື່ອປີ ໑໙໘໑ ຫາ ໑໙໙໐ ແລະປະສົບການຂອງປະເທດອີຣັກ - ຊີເຣັ - ອາລເຢຣີ ແລະຂອງ ປະເທດອື່ນໆກໍ່ຄືກັນ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຈົ່ງຕ້ອງຮັກສາ ກິຈການຄ້າຂອງເອກຊົນ ຂນາດນ້ອຍແລະຂນາດກາງໄວ້ຄືເກົ່າ ໂດຍມີຫລວງ (ຣັຖ) ເຂົ້າໄປກວດກາຄວບ-ຄຸມນຳ - ຕ້ອງຈົ່ງໄວ້ຮອດຕອງໃດ ເມື່ອຫລວງແລະການຮ່ວມມືແບບສະຫະກອນ ຍັງບໍ່ທັນຢູ່ໃນຖານະສາມາດຮັບປະກັນໜ້າທີ່ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນເທື່ອ ກ່ຽວກັບການ ແບ່ງສັນປັນສ່ວນສັພສິນຄ້າ ແລະກ່ຽວກັບການດຳເນີນການແລະປ່ຽນທາງການຄ້າ ລະຫວ່າງໃນເມືອງກັບຊົນນະບົດ.

ປະສົບການພາກປະຕິບັດ ຂອງປະເທດທີ່ຍັງຢູ່ໃນຣະບອບທຶນນິຍົມໝົດ
ໜ້າຊາດ ຍັງຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕື່ມອີກເຖິງຄວາມຈຳເປັນເພາະສົມ ທີ່ຈະຕ້ອງຢູ່
ໃນທ່າທີຣະວັງຕົວສະຕິ ຊ້ອງໜ້າການຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບການຄ້າຕ່າງປະເທດ
ແລະການຂຍາຍໂຕສູງສຸດກ່ຽວກັບຊຸພຍາກອນທີ່ເປັນສິນຄ້າຂາອອກ ໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມ
ຄວບຄຸມຂອງຣັຖ. ການເຣື່ອງນີ້ຍອມເປັນສິ່ງສົມຄວນ ຫາກເຮົາຄະນຶງເຖິງຄວາມ
ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຊົມຂວາຍຫາເງິນຕຣາຕ່າງປະເທດ ມາໃຊ້ໃນການພັທນາເສຖ-
ກິດແລະຂຍາຍການລົງທຶນພື້ນຖານ ການຜລິດໃຫ້ກ້ວ້າງຂວາງອອກ. ອັນທີ່ສຳຄັນ
ຫລາຍອີກແນວນຶ່ງນັ້ນ ແມ່ນການດຳເນີນນະໂຍບາຍອັນອ່ອນໂຍນ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວ
ກັບການຄ້າພາຍນອກ, ແມ່ນການຂຍາຍຂອບເຂດຄວາມສັມພັນດ້ານການຄ້າ ກັບ
ໂລກສັງຄົມນິຍົມ, ແມ່ນການປະກາດໃຊ້ຣະບຽບການຄວບຄຸມ ແລະການຕົກລົງໂດຍ
ຣັຖ ແລະຕໍ່ໄປອີກໄລຍະນຶ່ງ ຈຶ່ງກ້າວເຂົ້າສູ່ຂັ້ນໃຫ້ຣັຖ ເປັນຜູ້ຜູກຂາດການຄ້າກັບ
ຕ່າງປະເທດ ອັນຊຶ່ງກໍແມ່ນວິທີການຊຶ່ງປະເທດທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງພັທນາ ນະ-
ໂຍບາຍການຄ້າພາຍນອກ ທີ່ດຳເນີນໄປໃນເຈຕນາຢາກສົ່ງເສີມພັທນາກຸ່ມກຳລັງ
ຜລິດ ຍ່ອມດຳເນີນການພ້ອມພາກັນໄປກັບ ການຫລຸດຜ່ອນສິນຄ້າ ຂາເຂົ້າປະ-
ເທດປະເພດຟຸ່ມເຟືອຍ ແລະຫລຸດຜ່ອນສິນຄ້າຂາເຂົ້າປະເພດອື່ນໆ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງ
ອຸປໂພກ - ບໍຣິໂພກ ທີ່ສາມາດໃຊ້ຜລິຕກັນພາຍໃນແທນໄດ້ ແລະພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕື່ນ
ຫະວີສິນຄ້າຂາເຂົ້າ ໃນປະເພດເຄື່ອງມືອຸປກອນການອຸດສາຫະກັມ ແລະວັດຖຸດິບ
ຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ.

ວິງການນັກເສຖສາດຂອງອາຊີ - ອາຟຣິກ ເຄີຍໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ສັງເກດຢູ່
ເລື້ອຍໆວ່າ ສິນຄ້າຂາເຂົ້າປະເພດຟຸ່ມເຟືອຍ ອັນມີຄຶຣິດຍິນແນວແພງໆ, ເຄື່ອງ
ດື່ມແລະສິນຄ້າຜລິຕພັນຕ່າງໆ ອັນເປັນສິ່ງຕ້ອງປະສົງ ຂອງກຸ່ມບຸກຄົນຜູ້ມີຖານະ

ຄວາມເປັນຢູ່ດ້ານວັດຖຸຢ່າງສດວກສະບາຍນັ້ນ ຜາກິດວ່າມີພຶດສ່ວນຫລາຍເຫລືອ-ເຫດ ຢູ່ໃນປະຣິມານການຄ້າພາຍນອກ ຂອງຊາດປະຊາທິປະໄຕຫລາຍໆປະເທດ. ທັງນີ້ກໍເນື່ອງຈາກວ່າ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທັງຫມົດທີ່ບໍ່ເປັນຊາດນາຍທຶນນັ້ນ ບັງບໍ່ທັນມີຣະບົບເສຖກິດແບບຄັດເຄັ່ງເທື່ອ ໃນດ້ານການລົງທຶນຂອງຣັຖ ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດແລ້ວ ແມ່ນໃນດ້ານທອງທຶນກ່ຽວກັບການເງິນ.

ປະສົບການຂອງ ອິຣັກ - ຊີເຣັຽ - ອາລເຢຣີ - ພະມ້າ ເຫລ່ານີ້ ໄດ້ຊີ້ສະແດງເຖິງຄວາມສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຂອງອົງການໂຮມສູນຣະບົບການທະນາຄານ ໂດຍມີຣັຖເປັນຜູ້ດຳເນີນການ ແລະເອົາໃຈໃສ່ເປັນປະຈຳ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຖານະທາງການເງິນ ແລະການຄັງຂອງປະ-ເທດ, ກ່ຽວກັບການຕໍ່ສູ້ຕ້ານຢັນເລອເນ້ືອງໆ ໄປທາງຈະພາໃຫ້ເກີດພາວະເງິນເຟ້ີ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນກໍຕ້ອງດຳເນີນການພັທນາສົ່ງເສີມການຜລິຕກັມ ແລະການຄ້າພາຍໃນຢ່າງສູງສຸດ. ມາຕຣະການເຫລ່ານີ້ ເຄີຍມີຫລາຍໆປະເທດ ຮັບເອົາໄປປະຕິ-ບັດໄດ້ຜົນມາແລ້ວ ເຖິງຈະໄດ້ຜົນໜ້ອຍຫລາຍຕ່າງກັນຢູ່ແດ່ ກໍເປັນຍ້ອນວ່າ ປະສົບ ທິພາບທາງເສຖກິດ ຂອງແຕ່ລະປະເທດຊາດນັ້ນ ຍ່ອມຜິດແຜກແຕກຕ່າງກັນໄປ ເປັນຂອງທັມມະດາ.

×××

××× ×××

IV

ຣະບອບການເມືອງອັນໝັ້ນຄົງທຸ່ນທ່ຽງ ຍ່ອມສາມາດປະກອບເຂ້ົາ

ເປັນພື້ນຖານອັນຄັກແນ່ ຂອງຣະບອບພັທນະນິຍົມຕ່າງໆ ບັນດາຊົ່ງໄດ້ເລືອກເອົາ ພັທນາການແບບທີ່ບໍ່ແມ່ນທຶນນິຍົມ. ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດແລ້ວ ໃນການເຣື່ອງນີ້ ຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຫ້ມີພັກການເມືອງທີ່ຕື່ນໂຕ ແລ້ວພະຍາຍາມຕັ້ງຕົ້ນກ້າວເດີນໄປຫາຣະບອບ ສັງຄົມນິຍົມ ທີ່ຖືກຕ້ອງແລະຈຳເປັນຕ້ອງມີກົລໄກນ່ອຍອົງກອງຣັຖທີ່ອ່ອນໂຍນ ໃນການຕິດຕໍ່ເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນຄົນງານ ແລະທ້າຍທີ່ສຸດຍັງຕ້ອງມີກອງທັບ ຊົ່ງ ຍອມເສັງສລະອຸທິຄຸນ ເພື່ອເຈຕນາຣົມແຫ່ງການປະຕິວັດ, ເພື່ອເຈຕນາຣົມ ຂອງປະຊາຊົນ. ການເມືອງໃນຣະບອບນີ້ ຈະພົ້ນຄົ້ງຖານອອມໄດ້ແທ້ໆ ກໍແຕ່ໃນ ເມື່ອອົງເອື້ອຍອາສັຍແຮງສນັບສນຸນຈາກປົກແຜ່ນປວງຊົນ ແລະປົກແຜ່ນປວງຊົນນີ້ ໄດ້ຮ່ວມມືຍົດຍາດນຳຢ່າງຄົ້ກຄັກເຂັ້ມແຂງ.

ສິ່ງທີ່ເປັນແນວຈຳເປັນ ຕໍ່ຣະບອບການເມືອງຂອງຣັຖສັງຄົມນິຍົມ ຕາມທີ່ ວ. ເລນິນ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງກຳນົດຂຶ້ນໄວ້ນັ້ນ ຍັງໃຊ້ໄດ້ຢູ່ຄືກັນ ສຳລັບປະເທດ ປະຊາທິປະໄຕ, ແນວຈຳເປັນເຫລົ່ານັ້ນຄື: ທິດທາງການດຳເນີນອັນຖືກຕ້ອງຂອງ ປະຊາຊົນຄົນງານ, ກົລໄກຣັຖການທີ່ບໍ່ພາໃຫ້ຫນົດເປືອງຫລາຍໂພດ ແລະເປັນ ສັຕຽກັບວິທີການຕ່າງໆທີ່ເປັນຜະເດັດການ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ນຳຄວາມຕ້ອງການ ຂອງປະຊາຊົນຄົນງານ ແລະຢູ່ໃນຣະບຽບວິນັຍເປັນປະຈຳ ຊົ່ງທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ສາ-ມາດຊ່ອຍເຫລືອປະຊາຊົນຄົນງານໄດ້ໃນທຸກໆວິຖີທາງ.

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເຖິງຜົນ ໃນການແຕ່ງແຝງພັທນາຣະບອບການເມືອງ ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ບໍ່ເປັນການໝົດເປືອງໃຊ້ຈ່າຍຫລາຍໂພດ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງ ກຳຈັດຍຸບມ້າງວົງປະກອບຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນແນວທາງການປະຕິວັດນັ້ນ ອອກໃຫ້ຫມົດ

ປວັດຄວາມເປັນມາໃນການປະກອບກິຈກັນ ຂອງຊາດປະຊາທິປະໄຕ

ໝົດທຸກໆປະເທດ ໃນອາຊີແລະອາຟຣິກ ໄດ້ຢືນຢັນພິສູດໃຫ້ເຫັນຢ່າງຄົບຄ້ວນບໍ່ຣິ-ບູນຫມົດແລ້ວ ເຖິງຄວາມເປັນອະກາລິໂກ ບໍ່ມີຍາມຫລ້າສມັຍເປັນຂອງຫລັກການ ຕາງໆທັງຫລາຍ ຊຶ່ງ ເລນິນ ໄດ້ຍົກຍົດໄວ້ກ່ຽວກັບກົລໄກຂອງຣັຖການ, ກ່ຽວກັບ ກອງທັບ, ການຕໍ່ສູ້ຍຸບມ້າງລັດທິຜະເດັດການ, ສາຍສັມພັນຂອງຣັຖກັບປົກແຜ່ນ ປວງຊົນຜູ້ປະກອບການແຮງງານ.

ໝົດທຸກໆປະເທດທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຣະບອບລັດທິນາຍທຶນ ຕ່າງກໍເຄີຍຜ່ານບັ້ນ-ບ່ອນແຫ່ງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ໃນການປະກອບໂຄງຮ່າງແຫ່ງຣັຖການຂອງຕົນ ມາດ້ວງກັນ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າປະເທດທັງຫມົດນັ້ນ ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພຽນພະຍາຍາມ ເພື່ອສົ່ງເສີມປະຊາຊົນຄົນງານ ໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າມາມີສິດມີສ່ວນຮ່ວມນຳຢ່າງກ້ວາງ-ຂວາງ ໃນວຽກການສ່ວນນີ້. ກົລໄກວຽກຂອງຣັຖແລະກອງທັບ ຍັງຖືກຕັດຂາດ ຈາກປະຊາຊົນຫລາຍໂພດຢູ່. ຣະບອບຜະເດັດການຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າຫົວບູຮານ ແລະແມ່ນຕັ້ງແຕ່ໃນຫມູ້ຂ້າຣາຊການ ແລະນາຍທະຫານຮຸ່ນໃຫມ່ລາງຄົນ ຕລອດ ຮອດການສ້ຳຮາສບັ້ງຫລວງ ຊຶ່ງການເປັນປະເພນີຢູ່ໃນລາງປະເທດ - ການທັງ ຫມົດເຫລ່ານີ້ ບ່ອນເປັນສາເຫດຜາໃຫ້ສ່ຽງຕໍ່ການເກີດພັຍວິບັດທາງສັງຄົມ ແລະ ແລ້ວແລວເນ້ົ້ງອ່ຽງໄປທາງລັດທິຊົ້ນກາງ ກໍຈະເກີດມີຂຶ້ນແລະຂຍາຍຜາຍແຜ່ ອອກ. ຈ້ອງພ້ຳຜາກິດການເຫລ່ານັ້ນ ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີການດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ຢ່າງ ໝັ້ນພັ້ນ ຖ້າຫາກວ່າປົກແຜ່ນປະຊາຊົນຄົນງານຝ່າຍພັທນະນິຍົມ ບໍ່ໄດ້ມີໂອກາດ ເຂົ້າມາຮ່ວມຕໍ່ສູ້ນຳແລ້ວ ບັນດາແລວເນ້ົ້ງອ່ຽງໄປທາງຕົກຕ່ຳລ້າຫລອຍທັງຫລາຍ ນັ້ນ ກໍຈະເກີດການເປັນພັຍມາບຂູ່ຂຶ້ນມາ ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນໃນໄລຍະທີ່-ເກີດວິກຣິຕການດ້ານທະຫານ ແລະດ້ານສັງຄົມ - ການເມືອງ ຂຶ້ນມາເມື່ອໃດ ເມື່ອນັ້ນ ປົກແຜ່ນຊົນຊັ້ນຕ່າງໆຊຶ່ງປະກອບກຳໂຕຂຶ້ນແລ້ວແຕ່ຖືກ ໃນຮູບແບບຂອງລັດ-

ທີ່ຊຶ່ນຊັ້ນກາງ, ໃນຮູບ ຂອງລັດທິທະຫານ, ລັດທິຜະເດັດການ ແລະລັດທິສະ ພາຜູ້ແທນ - ເຫລົ່ານີ້ ກໍຈະສ໌ສະແດງໂຕອອກມາ ແລ້ວດຳເນີນການຕ້ານຕອບ ວັດວ້າງກັບປະຊາຊົນ, ກັບຣັຖ, ວັດວ້າງພາວະວິສັຍຂອງການປະຕິວັດປະຊາທິ ປະໄຕແຫ່ງຊາດ. ຄວາມຄະນອງມືອເມົາອຳນາດຂອງປົກແຜ່ນຊຶ່ນຊັ້ນເຫລົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ພວກຕົ່ງກ່າວຍ່ອມຖືກເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ລັດທິໂຫ່ເມືອງຂຶ້ນແຜນ-ໃຫມ່ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຖືກເປັນເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ການກະທຳໃນທາງມ້າງເພ ແລະ ສົມຮູ້ເປັນໃຈກັບລັດທິດັ່ງກ່າວ ສ້າງສະຖານະການຮ້ອຮ້າຍຕ່າງໆຂຶ້ນ.

xxx

xxx xxx

V

ເວ້ົາເຖິງການພັທນາສັງຄົມ - ເສຖກິດ ຂອງກຸ່ມປະເທດໂລກທີສາມ ນັ້ນແລ້ວ ຫາຍາກດອກທີ່ຈະມີບັນຫາຊຶ່ງບໍ່ເໝາະສົມ ທີ່ຈະຢືນເອົາປະສົບການຂອງ ສະຫະພາບໂຊວຽດ ກັບມູນບັງທີ ເລນິນ ເຮັດໄວ້ໃຫ້ແລ້ວນັ້ນ ເພື່ອເອົາໄປດັດ ແປງປະກອບໃຊ້ໃນການເກື້ອຍເໜ້ສະສາງ ບໍ່ວ່າແຕ່ປັນຫານັ້ນຈະມີຄວາມສຳຄັນ ໜ້ອຍຫລາຍທໍ່ໃດກໍ່ຕາມ ແລະກໍເຫັນວ່າໃຊ້ໄດ້ເປັນປໂຍດຄັກແນ່ ໂດຍທີ່ຄະນິງ ເຖິງສະພາບເງື່ອນໄຂໃນດ້ານຄວາມເປັນຊາດ - ໃນດ້ານເສຖກິດວັທນະທັມແລະ ປວັດສາດຕລອດຮອດຄະນິງໃສ່ສະຖານະການພາຍໃນປະເທດໃນຂັ້ນປັດຈຸບັນນີ້ນຳ ອີກ. ຂໍໃຫ້ເບິ່ງຕົວຢ່າງ ໃນກໍຣະນີປັນຫາຊົນຊາດ ອັນຊຶ່ງນັບເປັນປັນຫາສຳຄັນຂໍ້ ນຶ່ງໃນບັນດາປະເທດຝ່າຍຕາເວັນອອກ ຊຶ່ງໃນດ້ານນີ້ ການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ

ແລະວິທີທາມເກື່ອຍແກ້ປັນຫາຊົນຊາດ (ແລະພາສາ) ຢູ່ໂຊວຽດ ທີ່ທີ່ດຳເນີນມາ ແລ້ວນັ້ນ ກໍໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ຂໍ້ມູນອັນປະເສີດແກ່ປະເທດຕ່າງໆມາແລ້ວ ຢ່າງຫລວງ ຫລາຍ.

ແມ່ນອນວ່າສມັຍກ່ອນນັ້ນ ປະເທດຣັສເຊັ່ງກໍເຄີຍຜະເຊີນໜ້າຄາຂ້ອງ ນຳປັນຫາຊົນຊາດ ແລະປັນຫາຊົນເຜົ່າຢູ່ເປັນຫລາຍໆລັກສນະ ຊຶ່ງໂຮມຫັ້ງປັນຫາ ລັກສນະເນື້ອງຂຶ້ນນຳພ້ອມ. ໃນກໍຣະນີຂອງປັນຫາເຫລ່ານັ້ນ ລັກສນະພິເສດຂອງ ທິສດີຄຳສອນຂອງ ເລນິນ ສະຖິດຕັ້ງຢູ່ໃນການເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມເຫັນດີເຫັນ-ງາມສອດຄ່ອງກັນ ໃນການຮັບຮູ້ສິດທິຖານະຂອງຊົນຊາດຫັ້ງຫລາຍຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນ ໄຂຮັບຮູ້ວ່າ ຊົນຊາດຕ່າງໆມີສິດຮັບຜິດຊອບຕົນເອງ ຕລອດຈົນຮອດມີສິດກໍ່ຮ່າງ ສ້າງໂຕຂຶ້ນເປັນຊາດເອກຣາດ ພ້ອມດ້ວຍຜົນປໂຍດແຫ່ງການພັທນາສັງຄົມແບບ ພັທນະນິຍົມ ຂອງຊົນຊາດຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ກັບຂອງກຸ່ມສຳນວງພາສາແລະເຜົ່າພັນ ອື່ນໆນຳ, ພ້ອມດ້ວຍຜົນປໂຍດແຫ່ງຣະບອບລັດທິສັງຄົມນິຍົມ. ເລນິນມີຄວາມເຫັນ ວ່າ ປັນຫາຄວາມເປັນຊາດນັ້ນ ສົມຄວນວິເຄາະວິຈັຍໃນແຕ່ລະກໍຣະນີຕ່າງຫາກ ໂດຍລົ້ນຫວນເຖິງສະຖານະການດ້ານປວັດສາດທີ່ມີເຫດນສານຄັກແນ່ ຊຶ່ງກ່ອນອື່ນກໍ ຕ້ອງຄະນຶງນຳຜົລປໂຍດຂອງຊົນຊັ້ນຫັ້ງຫລາຍ ທີ່ຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງ.

ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບຍັນດາປະເທດທີ່ວເນື້ອງຂຶ້ນ ກັບປະເທດຊຶ່ງຫາກໍ່ໄດ້ ຮັບການປົດປ່ອຍ ຈາກການຄອບຄອງຂອງຕ່າງດ້າວໄດ້ໃໝ່ໆນັ້ນ ເລນິນມີ ຄວາມເຫັນວ່າ ການສະສາງເກື່ອຍແກ້ປັນຫາຄວາມເປັນຊາດ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຄະ-ນຶງເຖິງອິດທິພົນ ຊຶ່ງເຜົ່າຊົນກຸ່ມໃຫຸ່່ມນຶ້ງພາຍໃນຊາດ ອາດຈະສະແດງໃຊ້ສິດອິດ ທິພົນຕໍ່ຍຸກສມັຍໄລຍະແຫ່ງການຕໍ່ສູ ຕໍ່ຕ້ານຈັກກະພັດນິຍົມໃນຣະດັບໂລກ.

ເລນິນໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ສັງເກດວ່າ ການຍັນຍັດສິດຮັບຜິດຊອບຕົນເອງນັ້ນ " ... ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຫມາຍເປັນແນວດຽວກັນແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍກັບການຍັນຍັດສິດ-ທິໃນການແຍກໂຕອອກ ເປັນຂ່ອມເປັນຕອນ ເພື່ອກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນເປັນປະເທດນ້ອຍໆ. ສິດຮັບຜິດຊອບຕົນເອງເປັນແຕ່ພຽງອາການສະແດງອອກ ຂອງການຕໍ່ສູ້ຕ້ານຢັນການຖືດຂີ່ຂົ່ມເຫງໃນດ້ານຊົນຊາດເທົ່ານັ້ນ. +) (+ ຂໍ້ຄວາມທ່ອນມາຈາກປຶ້ມບົດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ๔๘, ຫນ້າ ๑๕๘ - ๑๕๙.

ການເກື່ອຍແກ້ສະສາງປັນຫາຄວາມເປັນຊາດນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີ ຣະບອບປະຊາທິປະໄຕແທ້ ແລະມີຄວາມທ່ຽງທັນໃນສິດທິຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຢ່ອນຄັ້ງທີ່ ເລນິນ ເຄີຍໄດ້ຊີ້ບອກສອນໄວ້ນັ້ນແລ້ວວ່າ " ໃນເມື່ອຣະບອບປະຊາ-ທິປະໄຕຂອງຊາດໃດ ຫາກຫຍັບເຂົ້າໄປຢູ່ໄກ້ມີສິດເສຣີພາບໃນການແຍກໂຕອອກ ຄັກແນ່ຫລາຍທ່ໃດ ແລວເນື້ອຍວງໄປສູ່ການແຍກໂຕອອກແທ້ໆ ກໍແຮ່ງຫາຍາກແລະ ອອນແຮງລົງທ່ນັ້ນ..." (+ ຂໍ້ຄວາມທ່ອນມາຈາກປຶ້ມ ໂຣມບົດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ - ๔๘ , ຫນ້າ ๑๕๗.

xxx

VI

ລັດທີ່ສັງຄົມນິຍົມທ່ຖືກແນ່ນຕາມຫລັກວິຊາການ ແລະປະສົບການຂອງ ໂຊວຽດ ຈາກການສະຖາປະນາສັງຄົມໃຫມ່ນັ້ນ ບ່ສົມຄວນທ່ຈະເອົາມາຕີຄວາມ ຫມາຍໄປໃນເດັດຂາດຕາຍໂຕ ແລະສຳຄັນທ່ສຸດອີກນັ້ນແນ່ນ ບ່ສົມຄວນທ່ເຮົາຈະ ທ່ານເອົາແບບເອົາວາດນຳຢ່າງຫລົງງົມງວາ. ພວກທ່ເປັນສັຕຣູຜູ້ຂັດຂວາງລັດທ-

ສັງຄົມນິຍົມໃນດ້ານອຸດົມການ ໄດ້ພົ້ນພະຍາຍາມປອມແປງຕົ້ງແຕ້ງສເນີແຜ່ແບ
ປະສົພການຂອງໂຊວຽຕໃຫ້ໂລກເຫັນ ພໍປາມວ່າເປັນແບບຢ່າງຊົ່ງພວກ ນ້ຳກຊິສ໌
ຕ້ອງການຍັດເຫຍ້ຍໃຫ້ພົ້ດທຸກຄົນຮັບເອົ້ານຳ ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງຄະນິງເຖິງຍຸກສມັຍ - ສະ-
ຖານທີ ຫລືວ່າສະຖານະການດ້ານປວັດສາດ ແຕ່ລະກໍຣະນີແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ. ອັນ
ນັ້ນແມ່ນຄວາມປະສົງຈົງໃຈຂອງພວກສັຕຣູທາງອຸດົມການ ຂອງລັດທີສັງຄົມນິຍົມ
ແລະສິ່ງນັ້ນມັນເປັນຕຳຣາເກົ່າ ວິທີເກົ່າຊົ່ງໝົດອາຍຸ ໝົດສມັຍລ້າຄຸຍໄປແລ້ວ
ທີ່ພະຍາຍາມຍົວະເຍົ້າປຸກປັ້ນໃຫ້ປະຊາຣາດທັ້ງຫລາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍແລ້ວ
ນັ້ນ ພາກັນປະທ້ວງແບບຊາດນິຍົມ ເພື່ອກີດຂວາງລັດທີສັງຄົມນິຍົມທີ່ຖືກແມ່ນຕາມ
ຫລັກວິຊາການ.

ປະສົພການແຫ່ງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ໄດ້ເກີດເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນມາ
ແລ້ວ ແລະກໍ່ເກີດເປັນໂຕຕົນຂຶ້ນໃນໄລຍະການຕໍ່ສູ້ປະຕິວັດອັນຮ້ອນແຮງແລະມີຊັຍ
ຜາບແພ້ ຊົ່ງເຖິງແມ່ນຈະເຄີຍເສັ້ງປຽບເສັ້ງຂວັນໄປແດ່ ກໍ່ເປັນແຕ່ພຽງຊົ່ວຄາວ
ຊົ່ວຍາວ. ແຕ່ວ່າ ລັດທີເລນິນິສມ໌ ກໍ່ໄດ້ຮ່າງກຳນົດທີສດີແຫ່ງກົດທົ່ວໄປຂອງການ
ກ້າວຍ່າງໃນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນມາ ຊົ່ງກໍ່ໄດ້ຜ່ານຂໍ້ພິສູດຢືນຢັນ ໃນພາປະຕິ
ບັດມາແລ້ວ ຢູ່ໃນສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະຢູ່ໃນບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ, ໃນ
ພາກປະຕິບັດຈາກການຕໍ່ສູ້ຂອງຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ແລະປະຊາຊົນຄົນງານຂອງພົ້ດ
ທຸກາປະເພດ ແລະຊ່ວງຂນະນີ້ກໍ່ກຳລັງແຜ່ຜາຍຜາກົດໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນຜາກົດການໃຫມ່
ອັນມີຊື່ເອີ້ນວ່າ ທິນທາງແຫ່ງການພັທນາ ແບບບໍ່ແມ່ນລັດທີທຶນນິຍົມ. ທິສດີຕລອດ
ທັ້ງພາກປະຕິບັດຂອງລັດທີສັງຄົມນິຍົມ ຕາມຫລັກວິຊາການ, ປະສົພການຂອງ
ໂຊວຽດຈາກການສະຖາປະນາສັງຄົມໃຫມ່ - ເຫລ້ານີ້ ໄດ້ຕົ້ມຄວາມບໍ່ຣິບູນຄົບ-
ຖ້ວນ ແລະຕົ້ມຄວາມເກ່ງກ້າສາມາດ ໃຫ້ຂະບວນການປົດປ່ອຍຊາດໃນຍຸກປັດຈຸບັນ

ຊຶ່ງວັດຖຸປະສົງນັ້ນບໍ່ແມ່ນແມ່ໃສ່ການຢຸດຈັ້ງຢູ່ເຄິ່ງວ່າງກາງທາງ ພາຍຫລັງຈາກ ໄດ້ພິຊິດຊັຍ ກອບກູ້ເອົາແຕ່ພຽງເອກຣາດ ໃນທາງຊົນຊາດແລະໃນທາງການ ເມືອງທີ່ນັ້ນ ແຕ່ວ່າຍັງແມ່ໃສ່ການກ້າວຍ່າງຢ່າງສອດຄ່ອງກົມກຽວ ໄປສູ່ການ ປົດປ່ອຍສັງຄົມພຸ້ນຕື່ນອີກ.

ທິສດີລັດທິ ເລນິນິສມ ວ່ດ້ວຍເສຖກິດ ທີ່ມີໂຄງຮ່າງ ຫລາຍແບບ ກັບກຸ່ມປະເທດໂລກທີສາມ.

ໂດຍ ອາເລກເຊຍ ເລວໂກວສະກີ

ບັນຫາດ້ານສັງຄົມ ຂອງກຸ່ມປະເທດດ້ອຍພັທນາ ຫນົດທຸກໆຂັ້ນນັ້ນ ເມື່ອ ພິຈາຣະນາສຶກສາເບິ່ງຄັກໆແລ້ວ ກໍຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ທັງຫມົດລ້ວນກອງເທິ່ມຮ້ອມ ຢູ່ໃນວັດຖຸປະສົງເດອດຽວກັນ ຊຶ່ງກຽວໂຍງໃສການລິບລ້າງ ກຳຈັດຄວາມຫລ້າ ຫລັງດ້ານເສຖກິດນັ້ນເອງ. ແຕ່ກ້ຍອມເປັນຂອງທັມມະດາຢູ່ເອງທີ່ວ່າ ຈຸດສັງ - ເກດອັນແຈ້ງຂາວ ແຕ່ລະປະເທດ ໂຮມໃສ່ສະຖານະການຂອງປະເທດນັ້ນເອງ ເປັນສິ່ງກຳນົດຮູ້ ການຊອກສແວງຫາຫົນທາງເດີນທີ່ດີກ່ວ່າ ກຳນົດຮູ້ວິທີການແລະ ຮູບການ ທີ່ອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ ໃນການກ້າວເດີນໄປສູ ຈຸດຫມາຍປາຍທາງ ທີ່ຕັ້ງເອົາໄວ້, ກຳນົດຮູ້ບົນຫນ້ານັ້ນໆ, ທັງມີແນ່ນເວົ້າໃນມາຕຣະການໃຫຍ່ໆ.

ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຄິດເຫັນຈົນຕະນາ ໄດ້ຄັກແນ່ກ່ວ່ານັ້ນອີກ ເຖິງຜ່ວ່ະທ້ວ ທ້ວໄປ ເຖິງແລ້ວເນ້ືອຮ່ງທ້ວໆໄປ ແຫ່ງພັທນາການຂອງສັງຄົມ ກຸ່ມໃດກຸ່ມນຶ່ງ ນັ້ນ ກອບອົ້ນແລ້ວ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຈຳແນກສັງຄົມນັ້ນອອກຈາກໝູ່ ແລ້ວມາວິໄຈ

ວິເຄາະເບິ່ງຕ່າງຫາກ ເຖິງຖານະແລະຣະດັບຂອງກຸ່ມກຳລັງຜລິດ, ແລ້ວກໍ່ຕ້ມາ ໃສ່ສ່ວນສັມພັນ ຂອງການຜລິຕກັນ ຕລອດຮອດພິຈາຣະນາ ເຖິງທາດເໜ້ ເຈຕນາ ຣິນຂອງຕ້ວບົດກົດໝາຍ ຂອງໂຄງຮ່າງຊັ້ນສູງ ແລະຂອງນະໂຍບາຍ ແລະໃນທີ່ ສຸດກໍ່ຕ້ອງພິຈາຣະນາ ເຖິງ ລັກສນະກັບສ່ວນສັມພັນ ຂອງກຸ່ມກຳລັງຊົນຊັ້ນຕ່າງໆ ນຳອີກ. ການໂຮມປະສານ " ອົງຄະປະກອບ " ທັງຫລາຍເຫລ່ານັ້ນ ແລະ - ພາກສ່ວນອື່ນໆ ໃຫ້ເຂ້ົ້າກັນຢ່າງແຈບສນິດ ຕ້ມາໃສ່ການວິຈັຍສຶກສາຕື່ມ ເຕີມ ເຖິງ ແບບວິທີ ຊຶ່ງອົງຄະປະກອບ ເຫລ່ານັ້ນ ຈະສະແດງ ເໝ ຜາກົດໃສ່ກັນແລະກັນ ຍ່ອມ ຊ່ອຍພາໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກ ເຖິງ " ກົລໄກ ເຄ່ືອງຈັກ " ທາງສັງຄົມ ແລະ ສາມາດ ກຳນົດຮູ້ ເໝ ອັນອາດຈະ ເກີດຂ້ຶ້ນໄດ້ ຈາກການດຳ ເນີນ ຂອງ ເຄ່ືອງຈັກສັງຄົມນັ້ນ.

ການຊ້ີແຈງ ເຜ່ີຍແຜ່ກົດ ເໝ ການລ້ົບລ້າງ ຄວາມຫລ້າຫລັງ ດ້ານ ເສຖກິດ ແລະການກ່ອບກູ ເອົາ ເອກຣາດ ດ້ານ ເສຖກິດ ຕລອດຮອດການ ຜະ ເຊ ີນໜ້າກັນ ຂອງ ເໝ ຄິດອຸດົມການຕ່າງໆ ໃນ ເຣ ື່ອງນ ້ ີ ໄດ້ກ່າວໜ້າວິວັທນາການມາ ແລ້ວ ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ. ເໝ ຄິດ ທ ີ ່ ວ ່ າ ການ ຕ ສູ ສ ແ ວ ງ ຄ ວ າ ມ ກ ້ າ ວ ໜ ້ າ ດ ້ ານ ການ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ - ຍ ່ ອ ມ ມ ີ ສ ່ ວ ນ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ໂ ຕ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ອ ັ ນ ເ ລ ິ ກ ແ ລ ້ ວ ໃ ນ ດ ້ ານ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ັ ້ ນ ທ ຸ ກ ມ ື ້ ນ ້ ໍ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ທ ີ ່ ຍ ອ ມ ຮ ັ ບ ກ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ກ ື ອ ບ ຢ ່ າ ກ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ສ ັ ນ . ດ ຽ ວ ນ ີ ້ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ແ ຫ ວ ກ ແ ຍ ກ ຕ ່ າ ງ ໆ ໄ ດ ້ ຜ າ ກ ົ ດ ອ ອ ກ ມ າ ໃ ນ ແ ບ ບ ການ ແ ຈ ກ ແ ຈ ງ ຕ ີ ຄ ວ າ ມ ອ ົ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ດ ້ ານ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ອ ັ ນ ຊ ຶ ່ ງ ໃ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ກ ໍ ສ ະ ແ ດ ງ ໂ ຕ ອ ອ ກ ມ າ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຂ ອ ງ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ແ ລ ະ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ເ ຮ ັ ດ ໃ ໝ ່ ມ ີ ການ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ໃ ນ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ນ ັ ້ ນ ໆ ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ບ ັ ນ ລ ຸ ເ ຖ ິ ງ ພ ັ ທ ນ າ ການ ຄ ວ າ ມ ຈ ະ ເ ຣ ິ ນ ກ ້ າ ວ ໆ ໄ ປ ແ ລ ະ ພ ້ ອ ມ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ການ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ກ ໍ ຈ ະ ພ ັ ທ ນ າ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ໄ ວ ພ ະ ລ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ .

ການ ຈ ະ ໃ ຫ ້ ຮ ູ ້ ແ ຈ ້ ງ ຄ ັ ກ ແ ໍ ່ ເ ຖ ິ ງ ສ າ ເ ຫ ດ ທ າ ດ ເ ໜ ້ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ກ ຸ ່ ມ ປ ະ

ເທດ " ໂລກທີສາມ " ນັ້ນ ມັນບໍ່ເໝືນຂອງງ່າຍໆເລີຍ ຍ້ອນວ່າ ລັກສນະສະ
ເພາະຂອງທາດແທ້ແຫ່ງສັງຄົມ ໃນການຜລິຕນັ້ນ ຊຶ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍ່ບໍ່ເໝືນ-
ແບບດຽວກັນກັບຣະບົບສ່ວນສັນພັນ ຢູ່ໃນກຸ່ມປະ ເທດລັດທິນາຍທຶນທີ່ຈະ ເຣີ່ມແລ້ວ
ແລະຢູ່ໃນກຸ່ມປະ ເທດສັງຄົມນິຍົມ. ໃນປັດສາດນັ້ນ ລັດທິວັດຖຸນິຍົມໄດ້ຊ່ວຍພາ
ໃຫ້ມີຄວາມ ເຂົ້າໃຈແລະວິຈັຍແຈກແຈງ ເຖິງລັກສນະພິ ເສດທາງສັງຄົມ ເຫລ່ານັ້ນ
ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງ ເລິກເລຍທີ່ສຸດ. ລັດທິວັດຖຸນິຍົມດັ່ງກ່າວ ມີປະກອບດ້ວຍ
ເໝືອຄິດອັນຄົບຖ້ວນບໍຣິບູນຂອງ ເລນິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍກົງກັບປະ ເທດຣັສ ເຊັ່ງ ແຕ່
ໃນຄວາມ ເໝືນຂອງ ເຮົາຍຶກນີ້ ແລ້ວ ກໍ ເຊື່ອວ່າສາມາດຮັບ ເອົາ ເປັນຫລັກການໃຊ້ ໄດ້
ຢູ່ ເພື່ອຄົ້ນຊອກຫາ ສິ່ງທີ່ ເປັນພື້ນຖານ ຢູ່ໃນຊີວິດສັງຄົມ ຂອງບັນດາປະ ເທດ ທີ່
ພວມພັທນາ . ບາດນີ້ ຂໍ ໃຫ້ ເຮົາມາພິຈາຣະນາລອງ ເບິ່ງວ່າ ໃນ ເຣື່ອງນີ້ ເໝືນ ເໝືອ
ຄິດ ແບບໃດຂອງ ເລນິນ ແລະ ເປັນຫຍັງ ເໝືອຄິດດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ ການ
ສຶກສາກ່ຽວກັບກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມ.

ເມື່ອ ເດືອນມະກະຣາ ໑໙໒໓ ວ. ເລນິນ ໄດ້ ເຈຕນາຂຽນບົດຄວາມຂຶ້ນ
ເຣື່ອງນຶ່ງຊື່ວ່າ " ການປະຕິວັດຂອງພວກ ເຮົາ " ເປັນບົດວິ ຈານ ແລະ ທວາຍ ເຫດ
ການ ລວງໜ້າວ່າ :

" ພວກຊົນຊັ້ນກາງ ຊຸມນາງກຸ່ມນ້ອຍ ຂອງຝ່າຍ ເອີຣົບ ຍັງບໍ່ ພ້ ກັນຄິດ
ພ້ ເລີຍວ່າ ການປະຕິວັດໃນການພາຍໜ້າ ຢູ່ໃນກຸ່ມປະ ເທດຝ່າຍຕາ ເວັນ ອອກ ທີ່ມີ
ປະຊາກອນໜ້າ ເໝືນ ຢ່າງທີ່ສຸດ ແລະ ມີ ສະພາວະ ເງື່ອນ ໄຂດ້ານສັງຄົມຕ່າງກັນ ເອົາ
ເທົ່ານັ້ນ ຈະຕ້ອງ ຈຸ ບັດ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຄັກ ແໝ ມີ ລັກສນະພິ ເສດ ຫລາຍ ກວ່າ ກໍ ຣະນີ
ຂອງ ການ ປະຕິວັດ ຣັສ ເຊັ່ ງ ອີກ ຊ້ ຳ * (* - ຂໍ ຄວາມ ຈາກ ປຶ້ ມ ໂຣ ມ ບົດ ນິ ພົ ນ ຂອງ
ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ ມ ນ ໜ້ າ ๔๗๓) " ເບິ່ ງ ຄື ຈັ່ ງ ວ່ າ ຢູ່ ໃ ນ ຂໍ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ລ ່ ານ ັ ້ ນ

ເຫັນມີທັງຄວາມສາມາດພິເສດຂອງ ເລນິນ ໃນດ້ານການຫວ່ານຮູ້ ເຫດການລວງ-ໜ້າ ແລ້ວກໍຍັງ ເປັນທັສນະຊີ້ແຈງ ສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກອອກໄວ້ ກຽວກັບຄຸນສົມບັດ ທີ່ ເປັນສາກົນ ແລະ ເປັນມານາຊາດ ຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມຍາມະສັມປະຍຸກ ** - (** - ລັດທິສັງຄົມນິຍົມຍາມະສັມປະຍຸກ ໝາຍ ເຖິງທິສດີສັງຄົມນິຍົມ ທີ່ປະ ກອບດ້ວຍຫລັກວິທຍາການ ອັນຄຶກຕ້ອງຮອບຄອບ = ຜູ້ແປ) ມາໃຊ້ພ້ອມ.

ທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນໝາຍ ເຖິງຫລັກການທິສດີວິທຍາຂັ້ນພື້ນຖານ ຂອງ ລັດທິສັງຄົມນິຍົມຍາມະສັມປະຍຸກ ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນການປະສານການລົງທຶນຂອງ ສາ ກົນສ່ວນໂຮມ ເຂົ້າໃສ່ກັນກັບສ່ວນສະເພາະ ຢູ່ໃນພາກິດການຕ່າງໆແຫ່ງຊີວິດສັງ-ຄົມ ແລະໃຫ້ມີພາວະທົ່ວໄປກັບພາວະເກີດໃໝ່ ແລະລັກສນະສະເພາະແຕ່ລະສ່ວນ-ໂຮມກັນຢູ່ ໃນຂັ້ນນັ້ນພ້ອມ. ອ. ເລນິນ ມີຄວາມເຫັນວ່າ ການເຮັ່ງມີມີຄວາມສຳ-ຄັນ ເປັນພິເສດ ໃນການກຽມການທາງຫາ, ໃນການລົງມືປະຕິບັດການ ແລະ ໃນ ຂັ້ນການຂະຍາຍໂຕຂອງການປະຕິວັດ ຕໍ່ມາພາຍລຸ່ມ ຢູ່ໃນຣັສເຊັຽ ຍ້ອນວ່ານັ້ນ ເປັນ ອົງປະກອບອັນຄັກແນ່ ຂອງຂະບວນການ ພັ້ງຕົ້ງ ຂອງປະຊາຊົນຄົນງານ ເພື່ອ ໂຄ່ນລົ້ມສັງຄົມຣະບອບຊຸດຣຶດ ທັ້ງມວນ ແລະ ເພື່ອສ້າງສັງຄົມຄອມມູນິດ ຂຶ້ນທົ່ວ ໂລກ.

ຈາກມໍຣະດົກທາງທິສດີ ຂອງ ອ. ເລນິນ ທີ່ແຕ່ງຂຶ້ນໃນຂັ້ນປາຍຊີວິດຂອງ ເພິ່ນນັ້ນ ມີຫຍັງແດ່ ທີ່ພວກເຮົາ ສາມາດ ເລືອກເອົາໄດ້ ສຳລັບເອົາມາໃຊ້ໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ ໃນການ ວິໄຈຂະບວນດຳເນີນຂັ້ນປັດຈຸບັນ ຂອງພັທນາການດ້ານສັງຄົມ ໃນໂລກທີສາມ. ເພື່ອຈະຕອບຄຳຖາມນີ້ ຂໍໃຫ້ເຮົາຄຶດລຶ້ມຄືນ ເຖິງຄຳປາສັຍບົດນຶ່ງ ຂອງ ເລນິນ ເຄີຍ ກ່າວຕໍ່ກອງປະຊຸມພັກຄອມມູນິດສາກົນ ເມື່ອວັນທີ ໑ມີ ພຶສຈິກາ ໑໙໑໘ ຢູ່ໃນຣາຍ ງານບົດນຶ່ງຊຶ່ " ກ້າປີ ແຫ່ງການປະຕິວັດຣັສເຊັຽ ກັບອະນາຄົດຄວາມຫວັງ ຂອງ

ภามปะติวัดแห่งโลภ " อ. เลนิน ได้สะแดงคอามคิดเห็นอา จำเป็น - ต้องดึงเอิาคอามสินใจ ของพอกคอมมูนิด มาใส่มะโยบาย เสฐกิดใหม่นั้น ให้หลาย เป็นพิเสด. เลนิน ยังได้อะทิบายอีกอา : " มีเฌมคอามปะสิงที่ข้าพะเจ้าอ้างอึ้น แต่พรงสอนนึ่งน้อยๆที่มัน เพื่อยากให้พอกท่านธู้จักปัมหาอึ่งมีคอามสำคัน เป็นที่สุด ยู่ในทุกมื้นี้. ย่างพ้อยก็สำลับข้าพะเจ้าเอง ในเมื่ออา เอลานี้ ข้าพะเจ้ากำลังปะกอบอรกาน กรอทับเรื่องนี้ยู่*** (*** - ข้คอามกายมาจากปื้มโธมบิดนิพิน ของ อ. เลนิน เหล่ม นิมิ หา ๔๗๘.) ดั่งนั้น จึงหมายคอามอา ในยุกดั่งกาอมาแล้อ เรื่องมะ-โยบายเสฐกิดใหม่ นับเป็นปัมหาสำคันกอาหมู่ ในสายตาของ เลนิน. และที่อาดั่งนี้กบแฌมเอ๊าโผด บ่แฌมเอ๊าจอมแซม แตอาเอ๊าตามคอามเข้าใจในคอามคิดคะนึงสอนเลิกๆของเพื่อนนั้นเอง.

ก็บ่แฌมอา อ. เลนิน เต้มใจพ่ปะมาม ที่จะเธ้ดให้พอกคอมมูนิดต่างด้าอ ธู้จักปะสิพกามของโซอรูตรัส เอ้ง แต่เพื่นได้กาอเมื่นไอ้ยาง บ่มีลังเลเลีย เมื่อเอ๊าเถิงบัมหาคอามเป็นมา ของมะโยบายเสฐกิดใหม่ ของรัสเอ้ง อึ่งมีคอามเอ๊าตอมนึ่งอา " จากปะสิพกามนี้ เธาสามาด-ฤอดผิมสธูบพากปะติบัดที่สำคันๆได้ยู่หลายเฌอ บ่อาสำลับคอมมูนิดมามาอาดก็คือกัน * " (*- จากปื้มโธมบิดนิพินของ อ. เลนิน เหล่ม นิมิ - หา ๔๗๑) อ. เลนิน ได้หลิงเห็นอา ยู่ในมะโยบายเสฐกิดใหม่นั้น มีธูบธอยสะเพาะหลายด้าม ของพักมากามด้ามสังคิม ไลยะกอมธอดอั้มปะติวัด ของปะเทดโซอรูต ตลอดธอดธูบธอยที่อาไป อึ่งสะแดงอากาม - อกมาให้เห็น ยู่ในพาอะกามต่างๆด้ามจิมจาด ยู่ในปะเทดอื่นๆ ในยุก

ສມັຍນຶ່ງຂອງວິວັທນາການດ້ານສັງຄົມ ຂອງປະເທດນັ້ນໆ. ການຮ່າງກຳນົດນະ ໂຍບາຍເສຖກິດໃຫມ່ນັ້ນ ມັນເປັນຄວາມຄິດອັນດີເລີດ ອີກເໝອນຶ່ງຂອງເລນິນ ຈຶ່ງ ທັນເປັນການຕື່ນນ້ຳໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ໃຫ້ເຫລັດທິສັງຄົມຂອງລັດທິມາກຊິສ-ເລ ນິນິສ.

ໃນຫລັກທົ່ວໆໄປ ເລນິນ ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາ ບັນຫານະໂຍບາຍ - ເສຖກິດໃຫມ່ນັ້ນ ກ່ອນຈະລົງມືສຶກສາບັນຫາເສຖກິດ ທີ່ມີໂຄງສ້າງຫລາຍພາກ ຫລາຍສ່ວນ. ເໝອທີ່ປະກອບ ເປັນບົດຕອນໃຫ່ ໃນດ້ານນະໂຍບາຍເສຖກິດຍາມ ສັມປະຍຸກນັ້ນ ເນ່ນເໝອຄົ້ນເຜບ ເລນິນິສ ກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງດ້ານເສຖກິດສັງຄົມ ຈຶ່ງແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອ ເກ່ຶອຍເຫ້ສະສາງ ຄວາມຕ່ອງການພາກປະຕິບັດປະຈຳ ແໜ່ງການ ສະຖາປະນາຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນປະ ເທດສາທາຣະນະຣັດໂຊວຽຕ ທີ່ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນໃຫ່ ເໝອຄິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເວ້ົາໃຫ້ພໍ່ດີພ່ວງາມແລ້ວ ແນ່ນປະກອບ ເປັນລູກກະແຈ ແໜ່ງການສຶກສາ ດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບກິດ ເຫນ ຂອງພັທນາການ ດ້ານສັງຄົມ-ເສຖກິດ ຂອງບັນດາປະ ເທດຈຶ່ງປັດຈຸບັນນີ້ ເອ້ີນກັນວ່າ ກຸ່ມໂລກທີສາມ.

ເມ່ຶອ ເອົາທິສດີໄປໃຊ້ໃນການວິ ເຄາະວິຈັຍແລ້ວ ເຮົາຈະພ້ ເຫັນຫຍັງ ແດ່ ທີ່ ເປັນຂອງໃຫ່ ໃນຊ່ວງການ ເປ່ັນຢູ ຂອງກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມ ? ກ່ອນອ່ືນໃດ ແລ້ວຜ່ົນທີ່ສຸດ ເຮົາກ່ໍຈະຈ່ບພ້ ເລ່ອທາງຄວາມຈາດສາມາດ ທີ່ຈະກຳນົດຮູ້ ເຫ່ນ ສາມຈຸດສຳຄັນດ້ານ ເສຖກິດສັງຄົມ ຂອງກຸ່ມປະ ເທດທີ່ພ່ວມພັທນາ ດ່ວຍຄວາມ ຄັກ ແໜ່ນແ ໜ້ ໃນດ້ານວິຊາການຄຸ່ມສິ່ນບັດສ່ວນໃຫ່ຍ ຂອງຈຸດສຳຄັນ ແລະຄວາມ-ເລິກຊຶ້ງຂອງ ເຣ່ຶອງນ້ີ ສະຖິດຢູ່ໃນລັກສນະທະວິພາກ ຂອງ ໂຄງສ້າງດ້ານ ເສຖກິດ ສັງຄົມນັ້ນ ແ ໜ້ ໆ.

ທິສດີ ເສຖກິດ ເຜບ ໂຄງສ້າງທະວິພາກ (ມະໂນ ໂກຽກລາດ ໂມສ໌)-

ຊຶ່ງເລນິນ ແຕ່ງຂຶ້ນນັ້ນ ໄດ້ຊ່ວຍພາໃຫ້ເພັ່ງແຈ້ງຮູ້ຈິງ ເຖິງທາດເໜ້ຂອງກຸ່ມປະ-
ເທດ ທີ່ພວມພັທນາ ແລະພ້ອມກັນນັ້ນກໍຍັງມີຄຸນະ ເປັນພື້ນຖານດ້ານວິຊາການອັນ
ເລິກເຊິ່ງ ສຳລັບວິເຄາະວິຈັຍແລະຈັດລຳດັບ ບັນດາປະເທດທີ່ມີໂຄງສ້າງດ້ານ
ເສຖກິດ-ສັງຄົມທະວິພາກນັ້ນອີກ. ນອກຫວ່ານັ້ນ ກໍຍັງເຮັດໃຫ້ເພັ່ງແຈ່ມແຈ້ງກວ່າ
ເກົ່າ ເຖິງລັກສນະສະເພາະດ້ານສັງຄົມ ຂອງຣັຖປະເທດ ໃນແຍບດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນ
ໂລກຍຸກໃໝ່ ກັບໄດ້ເພັ່ງແຈ່ມແຈ້ງ ເຖິງຄຸນະຕຳໜ່ວ ຂອງຣັຖປະເທດເຫລົ່ານັ້ນ ໃນການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຣະບອບເສຖກິດ-ສັງຄົມ ສອງລັດທິ ຢູ່ໃນໂລກໜ່ວຍດຽວ
ກັນ.

ເມື່ອກ່ຕ້ວ ຣະບອບໂຊວຽຕຂຶ້ນໃນຣັສເຊັ່ຽ ບໍ່ພໍ່ໃດເດືອນເທ່ືອນັ້ນ ວ.
ເລນິນ ກໍໄດ້ເອົາໝວຄິດກ່ຽວກັບແຍບແຜນເສຖກິດ-ສັງຄົມ ອອກມາໃຊ້ປະຕິບັດ
ໃນທັນໃດໂລດ ເພ່ືອກຳນົດຮ່າງນະໂຍບາຍເສຖກິດ ທ່ີເໝມເພັ່ງການໄກ້ທ່ີສຸດ
ແລະເພ່ືອໃຫ້ຄຳຊ້ີແຈ້ງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບສ່ິງຜິດພາດ ແລະການອອກ ນອກ
ແລວທາງຂອງຝ່າຍຊ້າຍ ກັບຝ່າຍອ່ືນໆໃນໄລຍະປ່ັນ ແລ້ວກໍດຳເນີນການກຳຈັດ
ຍຸບ້າງສ່ິງບ່ດ່ີງາມເຫລ່ົານ້ັນລ່ິງ. ພໍ່ແຕ່ຮອດເດ່ືອນພ່ືສພ່ ໑໙໒ ເລນິນ ໄດ
ແຕ່ງບ່ດວ່ິທຍານ່ິພນ່ິຂ້ຶນ ໃຫ້ຊ່ືວ່າ " ໂຣກລ່ງບ່ຮູ້ຈ້ກໃຫຍ * ຂອງຝ່າຍຊ້າຍ
ກັບໝວຄ່ິດລ້ດທ່ິຊຸນນ່ງຊ້ັນກ່ງ " (* - ໂຣກລ່ງບ່ຮູ້ຈ້ກໃຫຍ ຫລ່ ເອ້ັ
ຟ້ງຕ່ລ່ສນ໌ - ແປວ່ າ ອ່ການຂອງຄ່ນໃຫຍ່ແລ້ວ ທ່ີຍ່ງມ່ນ່ັຍຄວ່ານປະພ່ດຄ່-
ເດ້ກນ້ອຍ - ຢູ່ໃນທ່ີ້ມ່ໝ່ຍເຖ່ິງ ການບ່ຮູ້ເມ່ືອຍ່ານ່ຈະເຣ່ິ້ມຕ່ານການເມ່ືອ
ຂອງລ້ດທ່ິນ່ງ - ຜູ້ແປ) ໂດຍໄດ້ຊ່ີ້ບອກໄວ້ໃນນ້ັນວ່ າ ໃນສ່ນເລ່ິກໆແລ້ວປ່ນ
ຫ່ານ່ມ່ີຢ່ວ່ າ ອ່ນຄ້ກເໝ່ເໜ້ນ້ັນ ນ່ນເໝ່ນສ່ິງໃດ ທ່ີເປ່ນອ່ິງປະກອບເຮ້ັດໃຫ້ປະຈ້ກ
ຄ້ກ ເຖ່ິງການເສຖກິດ-ສ່ັງຄ່ນປະເພດຕ່ານໆ ຊ່ິ່ງມ່ີຢ່ຄວບຄ່ກ່ນຢ່ໃນຣ້ສເຊ້ັຽ **

(** - ຈາກປຶ້ມໂຮມບົດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ๔๗ ໜ້າ ๓๕๐)ດັ່ງ
ນັ້ນ ເລນິນ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດລຳດັບສຳລັບຮັສເຊັ່ງໄວ້ ເປັນຫາເຫດຕ່າງກັນ ການ ວິ
ເຄຣະຫ໌ປະກອບຂອງປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມຫະວິພາກຕາມຫລັກທິສດີ ເລນິ-
ນິສຕ໌ ນັ້ນ ມີເຫດຜົນຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດ ດັ່ງຈະໄດ້ອ້າງເຖິງອັດຖາທິບາຍ
ໃນເຣື່ອງນີ້ຂ້າງ ໃນລຳດັບຕໍ່ໄປນີ້ ຄື : ເມື່ອວັນທີ ๗ ເມສາ ๑๙๘๑
ວ. ເລນິນ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດຣາຍງານ ກຽວກັບສອຍສາອາກອນ ເຫດທັມມະ
ຊາດວ່າ " ຢ່າງໜ້ອຍ ເຮົາກໍ່ຕ້ອງໄດ້ສ້າງເກດເໜັນຣະບົບ ຫລືຣະບອບ ຫລື -
ໂຄງສ້າງ ເສຖກິດເຫດຜົນຮັສພະບຸຣຸສນິຍົມ ອັນໝາຍເຖິງຄອບຄົວຊາວນາ ຈຶ່ງປະ
ກອບການເພື່ອປໂຍດສ່ວນຕົວ ໂດຍສະເພາະ ຈຶ່ງຖ່ວງດຳຣົງຊີວິດເຫດຜົນພະ ເນ-
ຈອນ ກໍ່ເໜັນຕັ້ງຖົ່ມຖານພຸ້ນຮຽນ ແຕ່ກໍ່ເໜັນພວກນິດອກ ທີ່ກ້າວໄປ ; ປະ
ເພດທີ່ສອງເໜັນຣະບົບເຫດຜົນຄ້າຂາຍນ້ອຍ ຈຶ່ງໄດ້ເກ່ຣະບົບຂາຍຜົນຜລິດ ຢູ່ ໃນ
ທ້ອງຕລາດໂດຍກົງ; ທີ່ສາມມ້າເໜັນເຫດຜົນລັດທິນາຍທຶນ ໝາຍເຖິງການຜາກິດ
ຕິດຂອງພວກນາຍທຶນ ທີ່ເປັນເອກຊົນທຶນນ້ອຍ; ປະເພດທີ່ສີ່ ເໜັນຣະບົບນາຍ-
ທຶນຫລວງ (ຣັຖວິສາຫະກິດ) ແລະອັນທີ່ຫ້າ ເໜັນຣະບົບສັງຄົມນິຍົມ ***
(*** - ຈາກປຶ້ມໂຮມບົດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ๓๘ ໜ້າ ๓๑๓)
ໃນທີ່ນີ້ ເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງພື້ນຖານຕັ້ງແຮກ ແຫ່ງການວິຈັຍເລີ່ມ ເຊ່ິງກວ່າຂອງ
ການເສຖກິດ ແຕ່ລະປະເພດ ຈຶ່ງຜາກິດມີຢູ່ໃນຣັສເຊັ່ງສມັຍນັ້ນ ຈຶ່ງ ເປັນການ-
ເວົ້າສັ້ນໆໃຫ້ເຂົ້າໃຈງ່າຍດີ້ສຸດ.

ເມື່ອສຶກສາຮຽນຮູ້ແນວຄິດຂອງ ເລນິນ ດີແລ້ວ ເຮົາກໍ່ສາມາດ ເຂົ້າໃຈ
ໄດ້ ເຖິງຄວາມສລັບສັບຊ້ອນດ້ານສັງຄົມ ຂອງໂລກທີ່ສາມ ຈຶ່ງທຸກມື້ນັ້ນມີ ສະ-

ພາບ ເປັນຄືກັນກັບ ອາການປະກອບກັນ ຂອງບັນດາປະ ເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ ຢູ່ໃນສ່ວນປຽບທຽບຕ່າງໆ ແລະພາຍໃນຮູບການຕ່າງໆກັນໄປ. ຣະດັບຂັ້ນຕ່າງໆ ຂອງວິວັທນາການແຫ່ງປວັດສາດ ໃນປະ ເທດຕ່າງໆ ກໍຜາກົດ ຕົວອອກມາ ຫລາຍໜ້ອຍຕ່າງກັນໄປ ໂດຍ ເປັນສິ່ງສະທ້ອນ ເຖິງຄວາມບໍ່ສ ເມີພາບ ແລະກົກ ເຄົ້າ ແຫ່ງ ທິນທາງພັທນາການດ້ານສັງຄົມ ຂອງ ແຕ່ລະປະ ເທດ ໃນ ກຸ່ມ ໂລກ ທີ່ສາມ ໃນຍຸກສມັຍ ອັນ ເຢັ້ນ ຍາວ. ຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ ໃນຂັ້ນ ສິ ມຸດ ເສັ ງ ກ ອນ ວ ່ າ ພຸດ ສ ອນ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ພ ດ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ິ ມ ທ ີ ່ ຍ ັ ງ ເ ປ ັ ນ ແ ບ ບ ດ ຶ ກ ດ ໍ າ ບ ັ ນ ຄ ື ໃ ນ ປ ວ ັ ດ ສ າ ດ ຢ ູ ່ ນ ັ ້ ນ ແ ມ ນ ມ ີ ຢ ູ ່ ໃ ນ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ອ າ ຟ ຣ ິ ກ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຖ ິ ຕ ິ ສ ູ ງ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ (ແ ລ ະ ສ ູ ງ ລ ຶ ມ ໝ ູ ່ ຢ ່ າ ງ ຂ າ ດ ຕ ົ ວ) ກ ວ ່ າ ຢ ູ ່ ໃ ນ ອ າ ຊ ີ ຊ ຶ ່ ງ ມ ີ ຫ ລ ຸ ດ ໜ ້ ອ ຍ ລ ົ ງ ຫ ລ າ ຍ ແ ລ ວ ໃ ນ ສ ່ ວ ນ ໂ ຣ ມ ສ ່ ວ ນ ອ າ ຢ ູ ່ ໃ ນ ອ ະ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ລ າ ຕ ິ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ັ ງ ເ ກ ດ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ມ ີ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ຈ ະ ເ ຣ ີ ນ - ກ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຖ ິ ຕ ິ ລ ຶ ມ ຂ າ ດ ຕ ົ ວ ຢ ູ ່ ຄ ຶ ກ ັ ນ ແ ມ ນ ຢ ູ ່ ວ ່ າ ກ ານ ແ ບ ່ ງ ປ ະ ເ ຜ ດ ເ ປ ັ ນ ທ ະ ວ ີ ບ (ຫ ລ ື ແ ບ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ພ ູ ມ ິ ພ າ ກ ຂ ອ ງ ທ ະ ວ ີ ບ ຕ ່ າ ງ ໆ) ແ ມ ວ ່ ນ ີ ້ ນ ັ ບ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ໄ ກ ້ ຄ ຽ ງ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ແ ມ ນ ແ ທ ້ ຫ ລ າ ຍ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ກ ານ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ສ ະ ພ າ ວ ະ ຂ ອ ງ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ິ ມ ປ ະ ເ ຜ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ນ ັ ້ ນ ບ ໍ ່ ວ ່ າ ໜ ້ ອ ຍ ຫ ລ າ ຍ ລ ຶ ມ ກ ັ ນ ຈ ັ ່ ງ ໃ ດ . . . (ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ປ ກ ກ ະ ຕ ິ ຢ ູ ່ ໃ ນ ກ ານ ກ ໍ ່ ເ ກ ດ ຫ ລ ື ວ ິ ວ ັ ທ ນ າ ກ ານ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ປ ະ ເ ຜ ດ) ກ ໍ ນ ັ ບ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ຫ ລ າ ຍ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ຂ ອ ງ ແ ຕ ່ ລ ະ ທ ະ ວ ີ ບ ເ ອ ງ .

ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ກ ່ າ ວ ມ າ ແ ລ ້ ວ ເ ຖ ິ ງ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ຂ ອ ງ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ິ ມ ຫ ້ າ ປ ະ ເ ຜ ດ ຂ ອ ງ ຣ ັ ສ ເ ຊ ັ ຽ ຍ ຸ ກ ກ ອ ມ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຕ າ ມ ທ ີ ່ ເ ລ ນ ິ ນ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ລ ໍ າ ດ ັ ບ ໄ ວ ້ . ແ ຕ ່ ຢ ູ ່ ໃ ນ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ໂ ລ ກ ທ ີ ່ ສ າ ມ ນ ັ ້ ນ ຈ ໍ ານ ວ ນ ປ ະ ເ ຜ ດ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ິ ມ ຕ ່ າ ງ ໆ ຍ ັ ງ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ກ ວ ່ າ ນ ັ ້ ນ ອ ີ ກ ຫ ້ ັ ງ ປ ະ ເ ຜ ດ ທ ີ ່ ກ ົ ງ ກ ັ ບ ຂ ້ ໍ ຈ ໍ າ ເ ພ າ ະ ລ ໍ າ ດ ັ ບ ຊ ຶ ່ ງ ກ ່ າ ວ ມ າ ແ ລ ້ ວ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຍ ັ ງ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ຄ ວ າ ມ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ພ ິ ເ ສ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ກ ັ ນ ໄ ປ ອ ີ ກ ຊ ຶ ່ ງ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ ຈ ະ ໄ ດ ້ ວ ິ ຈ ັ ຍ ແ ຕ ່ ລ ະ ປ ະ ເ ຜ ດ ອ ີ ກ

ຕ່າງຫາກໃຫ້ຄັກແນ່ກ່ອນ. ຍ້ອນເປັນທັມມະດາແລ້ວວ່າ ຢູ່ໃນປະເທດເຫລົ່ານັ້ນ ສ່ວນຫລາຍຍັງເຫັນມີນາຍທຶນ ປະເພດຕ່າງດ້າວຜູ້ກາຂາດຢູ່ ຊຶ່ງເຮົາຄິດວ່າໃນທີ່ນີ້ ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຊີ້ແຈງ ເປັນກໍຣະນີພິເສດ ເຖິງບິດບ່າດແນ່ອັປໂຍດ ຂອງ ປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມ ນາຍທຶນຕ່າງດ້າວຜູ້ກາຂາດແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງ ເວົ້າຈັ່ງໃດຫລາຍກວ່ານີ້ ກ່ຽວກັບກິດເກມແຫ່ງວິວັທນາການ ຂອງ ເສຖກິດ- ສັງ ຄົມປະເພດນີ້. ຕໍ່ມາ ເຮົາຍັງຄິດເຫັນອີກວ່າ ຈຳເປັນຕ້ອງຈັດລຳດັບ ເສຖກິດ-ສັງ ຄົມແບບນາຍທຶນນັ້ນ ອອກໄວ້ເປັນໝວດໜຶ່ງຕ່າງຫາກ . ນອກຈາກປະເພດນາຍ ທຶນຕ່າງດ້າວຜູ້ກາຂາດ (ຊຶ່ງປະເພດນາຍທຶນຕ່າງດ້າວຜູ້ກາຂາດ ຣັຖວິສາຫະກິດ ອາດສາມາດປະກອບ ເປັນລັກສນະຍ່ອຍສ່ວນໜຶ່ງ) ນັ້ນແລ້ວ ກໍ່ຍັງຜ່ກິດມີປະ-ເພດນາຍທຶນ ເອກຊົນທ້ອງຖິ່ນນຳອີກປະເພດໜຶ່ງ ຊຶ່ງພໍຈະແບ່ງອອກໄດ້ ເປັນສອງ ແນ່ວຢ່າງໜ້ອຍ ມີຄື : ປະເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຂອງບໍ່ຣິສັດນາຍທຶນຂນາດນ້ອຍ ກັບປະເພດນາຍທຶນ ເອກຊົນທ້ອງຖິ່ນກ້ວາງຂວາງຢູ່ແລ້ວ.

ການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແຕ່ລະປະເພດນັ້ນ ເປັນລັກສນະສະ ເພາະຂອງ ສ່ວນສັມພັນດ້ານການຜລິດແບບໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີກິດວິວັທນາການຕ່າງໆກັນໄປ. ແລ້ວກໍ ຍັງມີປະເພດທີ່ ເປັນແນວຮ່ວມກັນ ແລະ ເປັນແນວຜ່ດຕ່າງກັນຢູ່ອີກຫລວງຫລາຍ. ລາງປະເພດກໍ ເກືອບໄກ້ຄັບສ້ຽງສລາຍໄປແລ້ວ, ລາງປະເພດກໍຍັງຢືນຢູ່ພໍສຳ-ເນົ່າ ຫລືທີ່ຈະ ເຣີ່ມຂຶ້ນຕື່ນທະວີຫລາຍຂຶ້ນກໍ່ມີ. ການວິຈັຍ ເບິ່ງ ເສຖກິດ ທີ່ມີໂຄງ ສ້າງທະວີພາກອັນ ເລິກ ເຊິ່ງນັ້ນ ເປັນອັນແລ້ວວ່າ ຈະຕ້ອງພາໃຫ້ຮູ ເຫັນ ເສຖກິດ ສັງຄົມ ປະເພດໃໝ່ໆຕື່ນອີກ ສຳລັບການຈັດລຳດັບ ອັນໝາຍ ເຖິງການຮູ້ຈັກ - ເຂົ້າໃຈ ແລະ ການປຽບທຽບ ວ່າການໃໝ່ໆ ກັບລັກສນະພິ ເສດ ເປັນໃໝ່ໆ ຂອງ ປະເພດຕ່າງໆ ເຫລົ່ານັ້ນ.

ການວິຈັຍປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມໂລກທີສາມ ປັດຈຸບັນນີ້ ຍັງຈຳເປັນຍອມເຫດຜົນງ່າຍໆທີ່ວ່າ ມັນຊ່ວຍພາໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງ ດ້ວຍຄວາມຄັກແໜ່ ເຖິງໂຄງສ້າງດ້ານຊົນຊັ້ນ ຂອງປະເທດເຫລົ່ານັ້ນ. ໃນການເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແຕ່ລະປະເພດນັ້ນ ມັນຍອມຖືກກັບຊົນຊັ້ນນຶ່ງຢ່າງຄັກໆ ໂລດ ຫລືຖືກກັບຫລາຍຊົນຊັ້ນ ຫລືຖືກກັບບັນດາປຶກແຜ່ນຜ່ານໃຫຍ່ໆຂອງສັງຄົມ. ຊຶ່ງໃນເຣື່ອງຂອງຣັສເຊັ່ນນັ້ນ ວ. ເລນິນ ເຄີຍຂຽນຊີ້ແຈ້ງໄວ້ ຢ່າງບ່ອນແຈ້ມເລີຍວ່າ : " ຮູບການສຳຄັນ ຂອງ ເສຖກິດສັງຄົມ ເຫລົ່ານີ້ຄື : ຊົນຊັ້ນຂຸນນາງ-ຊົນຊັ້ນກາງ (ມີຊົນຊັ້ນຊາວນາ ເປັນສຳຄັນ), ຊົນຊັ້ນກັມມາຊີບ * " (*- ຈາກປຶ້ມໂຮມບົດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນ0 ໜ້າ ๑๐๔) ຍອມເປັນທັມມະດາແລ້ວວ່າ ຢູ່ໃນປະເທດທັ້ງຫລາຍ ຊຶ່ງຕັ້ງເອົາເປັນຈຸດສົນໃຈໃນເຣື່ອງນີ້ ຍອມມີຂອບເຂດປະເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ກ້ວາງຂວາງກວ່າອີກ ທັ້ງຄັກແໜ່ແລະຄົ້ນຫາວ່າ, ຂໍ້ຈຳແນກແຕກຕ່າງ ຂອງຊົນຊັ້ນທັ້ງຫລາຍ ກໍ່ຍອມໃຫຍ - ຫລວງກວ່າອີກຄືກັນ. ອັນຂໍ້ຈຳແນກແຕກຕ່າງນີ້ ຮອດຜ່ານຕໍ່ສາຍຕາ ຂອງ ຊົນ ສແວງຫາລາງກຸ່ມ ໃນຖານະທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຮອງຮອຍແຫ່ງ <u>ອາການລອຍລາ</u> ແຫ່ນນຶ່ງ ຂອງໂຄງສ້າງດ້ານຊົນຊັ້ນ.

ການຜ່ານກິດນິປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ຫລາຍແຫ່ນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຜ່ານກິດການທີ່ເປັນຊໍ້ວ່າງຊໍ້ຍາມ ເລ້ອກໍ່ມະຫັນມະຫາຍໄປ ແຕ່ວ່າມັນເປັນສິ່ງຄົ້ງທີ່ ຫຼຸ່ນທຽງ ແລະຈະປ່ຽນແປງໃນດ້ານໃດກໍ່ເປັນເຣື່ອງສລັບສັບຊ້ອນຢູ່ສເມີ ແລະ ຕ້ອງຄ່ອຍໆວິວັທນາການໄປຢ່າງຊ້າໆ. ໃນກອງປະຊຸມຫລວງ ພັກຄ່ອມມຸນິດ-ຣັສເຊັ່ນ ສມັຍທີ່ແປດ ເມື່ອເດືອນມີນາ ๑๙๖๑ ນັ້ນ ວ. ເລນິນ ໄດ້ກ່າວເປັນ-ຄວາມຄັກຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳເລົ່າວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍໆ ທີ່ຈະຫລຸດລອດຂ້າມກາຍ

ความแม่นเฟ้ แมอใดแมอมึ่ง อึ่งปะกอบส่วม เป็นคีจั่ง เหอขัดยัด ...
" ความแม่นเฟ้อันมี้ ก็เกิดสั้นด้วยอิ่งปะกอบต่างๆมาๆ ที่จำแมกแยก
ออกจากกันบ่ได้ บ่อาจะเป็นอิ่งปะกอบแมอเด้นปานใดก็ตาม ให้อาจะ
ตัดธอมถอดถอม สิ่งใดสิ่งมึ่งออกบ่ได้เลิย * (* - จากปื้มโธมขิดมิ
พิมของ อ. เลนิน เหล้ม ๔๗ หน้า ๒๓๗) "

เมื่อได้จาธะนัย เถิงพาอะกานทั่วมอม ของปะเพด เสถกิด-สั่ง
คิมต่างๆ และได้ชี้แจงสะแดงบอกอา แม่นจิมขั้นใด ที่ให้หานสมัยสมูม
ฝั้มแล้ว อ. เลนิน ก็ได้อิจัยฝ่างพิสดานต่ไป เถิงข้ปีกย่อย ของขันหา
ดานกิลยุด อึ่งสำลับติอเพิ่น เองแล้ว อึ่งมีฤามะ เป็นหัวหน้าผูมจำพาธัถยาม
และพัก เพ้มอาสิ่งนั้น มีความสำคันกว่าสิ่งอื่นใดทั่งหมิด. นั้นแม่น ปัน
หาความกรอพันอึ่งกันและกัน ในละหว่างกาม เสถกิด-สังคิม ปะเพด
ต่างๆ. ลิลากานดำเนิม และทิสดีอีทีกาม เลนีนิสต์ ในกามเฆ้าใจปัน
หาเรื่องนี้ นับเป็นสิ่งมีค่า เป็นอะสิงขัย สำลับกามอิจัยหมหาง เถิมขั้น
ปัดจุบัม แหง่อิอัทนากาม ด้านสังคิมของปะเพดทั่งหลาย ที่มีโคงส้าง
ด้าม เสถกิด-สังคิม เป็นหะอีพาก อึ่งกอมสิ่งอื่นใดแล้ว ก็แม่นสำลับกาม
อิจัยพัทนากามที่บ่แม่นแยบลัดทินายทึม ย่อมอาหาดเพ่ของหมหางพัทนา
กามสายนี้ สะถิดฐูในกามห่โธมเร้ดให้มีบิดบาดฤามะต่กันและกัม และ
กำนิดธู้ทิดหางอิอัทนากามของกาม เสถกิด ปะเพดหะอีพาก. ฐูมาธอด
ปี ๒๗๒ อ. เลนิม ได้ชี้บอกเถิงความจำเป็น เหมาะสิมอา มอกจาก-
ต้องแมม เบิ่งสะพาอะกามตามของสังคิม ตามหัมมะดาแล้ว ยังต้องแมม
เบิ่งสะพาอะกามสะเพาะ ของหางตามมั้มมำอีก ดั่งมั้ม เผิ่นจึ่งได้หลิ่ว

ເໜັ້ນເດ່ນສ່ານອັນຄັກເໝ ຂອງໄລຍະທ່າງຜ່ານຢູ່ໃນຣັສ ເຊ້ຽ ຍຸກກ່ອນປະຕິວັດນັ້ນ ສະຖິດຢູ່ໃນການຜ່ານກິດນິຈິງປະກ່ອບ ດ້ານຄ່ານິຍົມຕ່າງໆ ຂອງຊີວິດສັງຄົມ. ຍ້ອນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ການວິຈັຍປະເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຂ້ສັງເກດ ໃນດ້ານຍຸກສມັຍທ່າງຜ່ານ ຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດ ໂລກທີສ່ານ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ຈຶ່ງ ເປັນອັນ ເຂ້ົ້າໃຈກັນແລ້ວ ວ່າ ສ່ວນສັນພັນລະຫ່ວ່າງປະເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແນ່ວໃດແນ່ວນຶ່ງ ທີ່ມີການກ່ຳນົດ ຮູ້ແລ້ວນັ້ນ ຍ່ອມປະກ່ອບ ເປັນທ່າດເໜ້ ຂອງໄລຍະການຜ່ານຂັ້ນໃດຂັ້ນນຶ່ງຢ່ານ-ຄັກເໝ.

ເມ່ືອ ໄດ້ວິຈັຍການແຜ່ງສ່ວນ ຂອງຂັ້ນດ່ານປະເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ໃນ ຣັສ ເຊ້ຽ ແລ້ວ ພ່ายหลังจากการปะติวัดมา เลนิน ก่ได้ลิงความเห็นสรุบ ไว้ว่า : " อันที่ เกิด เป็นจุปสักกิดขอาง ระบอบสังคมนิยมยู่ดรอนี้ บ่ แม่นระบอบนายทึนเหง่าจาด แต่อาแม่นระบอบจินอันกาง กับระบอบนาย ทึน เอกจินนั้น เอง จ่ึงต่สู้ธรงคูกัน เพ่ือต่านฝันระบอบนายทึนเหง่าจาด พ่อมดรอกันกับต่านฝัน ระบอบสังคมนิยม * (* - จากปื้มโธมบิดนิ พิม ของ อ. เลนิน เหล้ม ๘๓ หน้า มี๕๑). เลนิน ผู้ก่าตั้งใหก่าเนิด จาดสังคมนิยม ปะเทดก่าอิดในโลก ได้เว่าล้ืมธ่าไธยู่ส เมิ เถิงแม่อ คิดส่อมนี้ ยู่ในบิดนิพิม และสูมท่อมผิดหลายเธ่ืองในเวลาต่มา. เมื่อ-ปี ๑๗๘๑ เพ่ิมได้เธ้ดบิดสรุบ ย่างส่าคันอีกปะการนึ่ง ตามแม่อคิดดั่ง กาอมาเถิงนี้ และเป็นส่สรุบที่ดรอของโดยกิง กับการวิจัยสึกสาเธ่ืองของปะเทดท้ังหลาย ที่มีระบอบ เสถกิด เป็นปะเพดทะวิพากษ์ ยู่ในราย-งามดรอกับสอยสาจากอมเผบท้ัมมะจาดนั้ม อ. เลนิน ได้กาวอา ... สล่ับปี่ต่ๆไปนั้ม เธ่าต้องจอกหาอิทิกะคะเม สิ่งที่จะเป็นปัดจัยพาทะ

ນະ ຕ່ໂຍງສິ່ກາງທີ່ຈຳເປັ່ນຕ່າງໆ ເພື່ອຈຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ໂຄງການ ຜ່ານຈາກຣະບອບບັຣພະບຸຣຸສນິຍົມ (ລັດທິສິບເຊື້ອເໜມມູນ) ຈ່ກກ່ານຜລິດ ກັ່ນຍ່ອຍ ໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ທຸກ່ມື້ ຍັງເຫັ່ນມີຢູ່ເລ້ືອຍໆວ່າ ພວກ-ເຮ່ົາສ່ອນຫລ່ຍ ຍັງນ່ິວເມ່ົາຫລ່ິງຜິດ ຍ່ອນເຫດຜົ່ນທ່ີ່ວ່າ : " ຣະບອບນ່າຍທຶ່ນ ເປັ່ນຂອງຊ່ົວ ສ່ອນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ເປັ່ນຂອງດ່ີ " ແຕ່ວ່າ ກ່ານຕັດສິ່ນ ໃຈ ດ້ວຍເຫດຜົ່ນເ່ນ້ືອນ້ີ ນັ້ບວ່າຍັງບ່ຖ່ືກເໜ້ົ່ເທ່ື່ອ ເພ່ຣະວ່ານັ້ນຍັງບ່ກ່ວມຮອດ ກ່ິດເກ່ນເສ່ຖກ່ິດທັ້ງໝ່ົດ ທ່ີ່ມ່ີຢູ່ໃນສັງຄົມຂອງມະນຸດເຮ່ົາ ເປັ່ນກ່ານລ່ິງຄວາມ ເໜ້ົ່ນໂດຍກ່ຽວໂຍງເຖ່ິງກ່ິດເກ່ນ ແຕ່ສອງເ່ນ້ືອນ້ັ້ນ.

ຄວາມເ່ນ້ືອນ້ັ້ນເໜ້ົ່ແລ້ວ ຣະບອບນ່າຍທຶ່ນ ເປັ່ນຂອງຊ່ົວ ເ່ມ່ືອປຽບທ່ຽບໃສ່ ກ່ັບຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ແຕ່ນ້ັນກ່ໍ ເປັ່ນຂອງດ່ີຢູ່ ເ່ມ່ືອເ່ົາໄປປຽບທ່ຽບໃສ່ສັງຄົມ ສ່ນ້ຍກ່ານ ຫລ່ືປຽບທ່ຽບໃສ່ຣະບ່ົບກ່ານຜລິຕກ່ັ້ນຍ່ອຍ ຫລ່ືປຽບໃສ່ຣະບອບຜະ ເດ່ັດ ກ່ານ ຊ່ົ່ງໝ່ານ ເຖ່ິງຣະບອບໃຊ່ຈ່ານ່ານສ່ິດຂ່ານ ປຸ້ນສະດ່ິນ ໜ່ີ ເຕ່ັ້ງ ກຸ່ມນ່ານທຶ່ນ ຜູ້ຜລິດຍ່ອຍ ** (** - ຈ່ກປ່ັ້ນໂຮມ ໜ່ິດ ນ ໜ່ິ ພ ນ ຂ ອ ງ ວ. ເ ລ ນ ິ ນ ເ ໜ ລ ັ ້ ນ ນ ⁸ ໜ ⁄ ⁄ ⁄

ຊຶ່ງລາງເທື່ອກໍໄດ້ໃຊ້ ຫລື ໄດ້ຮັບການສນັບສນຸນຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງ ຈາກຣະບອບ
ນາຍທຶນລາງປະເພດ (ນາຍທຶນແຫ່ງຊາດ ຫລື ຣັຖວິສາຫະກິດ) ຍ້ອນເຫດ
ຜົນຢ່າງນັ້ນ ການຈະເອົາພຽງແຕ່ຣະບອບນາຍທຶນ ມາງັດຂັດກັບຣະບອບສັງຄົມ
ນິຍົມແບບຫົວຊົນຝ່າຍນັ້ນ ຈຶ່ງຍັງບໍ່ເປັນການພຽງພໍເທື່ອ ສຳລັບປັດຈຸບັນ ແລະກໍນັກ
ເປັນການຫລີ້ຜິດຫຼືເລື້ອຍໆ ສຳລັບປະເທດທັງຫລາຍ ທີ່ມີການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ
ເປັນປະເພດທະວິພາກ ອາດເປັນໄດ້ວ່າ ເໝາະທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ ນັ້ນຈຳເປັນ-
ຕ້ອງດຳເນີນການວິຈັຍ ດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຊອກຫາ ເຫດຜົນຢ່າງຄັກແນ່ ໃນ
ການເຂົ້າຮູບເຂົ້າຮອຍກັນ ຂອງການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມປະເພດຕ່າງໆ ວິຈັຍ ເຖິງ
ລັກສນະການຕໍ່ສູ້ (ການຕຶ່ມແຮງກັນ) ແລະທາງອອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ (ຈາກ
ຜົນການຕໍ່ສູ້) ຂອງປະເພດນັ້ນ ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ພິຈາຣະນາສຶກສາ ເບິ່ງທິສດີ ເລນິນ
ກຽ່ວກັບການມີຫລາຍຮູບຫລາຍແບບ ພະຫຼຸພາກ ຂອງປະເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມນີ້
ແລ້ວ ເຮົາກໍຈຶ່ງສາມາດ ເຂົ້າໃຈໄດ້ຄົບຖ້ວນຂຶ້ນອີກ ເຖິງການຊີ້ແຈງສະແດງບອກ
ຂອງ ເລນິນ ກຽ່ວກັບ ຖານະຄວາມອາດສາມາດ ຂອງປະ ເທດທັງຫລາຍ ທີ່ການ
ເສຖກິດຍັງຫລ້າຫລັງ ໃນການທີ່ຈະຫລີກ ເວັ້ນຂັ້ນຕອນ ແຫ່ງຣະບອບນາຍທຶນ
(ຍຸກນາຍທຶນ) ໃນການພັທນາປະ ເທດຊາດຂອງຕົນ (ແລະເຕັມສານ ດ້ານ
ເສຖກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງທິນທາງທີ່ບໍ່ແມ່ນແບບນາຍທຶນ)

ຫາກ ເຮົາໄດ້ພິຈາຣະນາ ເບິ່ງ ລັກສນະພະຫຼຸພາກ ຂອງປະ ເພດ ເສຖກິດ
ສັງຄົມທັງຫລາຍ ຂອງກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມແລ້ວ ກໍຍ່ອມມີ ເຫດຜົນ ຈຳໃຫ້ຍອມ
ຮັບວ່າ ຈຸດສຳຄັນ (ຫລືຫົວໃຈ) ຂອງການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງທິນທາງ
ພັທນາການແບບ ເປັນນາຍທຶນນັ້ນ ແມ່ນສະຖິດຢູ່ໃນສ່ວນສັນພັນ ຊຶ່ງກັນແລະກັນ
ພາຍໃນລະຫວ່າງປະ ເພດຕ່າງໆ ເຫລົ່ານັ້ນ ເອງ ແຕ່ວ່າ ສ່ວນສັນພັນຊຶ່ງກັນແລະ

ກັນ ກໍອາດຈະມີລັກສນະ ເປັນທະວິພາກ ຢູ່ໃນໂຕຂອງມັນ ເອງຕື່ນອີກຄືກັນ. ການ ເຣື່ອງນີ້ຫມາຍຄວາມວ່າ ມັນອາດຈະຜາກົດນີ ສະພາວະການແຍບມຸລ ເຊື້ອນາມາ ປະການ ຂອງປະ ເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ທັງຫລາຍ ຫລືມີລັກສນະແຕກຕ່າງ ກັນ ໃນດ້ານກົດ ເກນ ຫລື ອາຍຸສນັຍຂອງ " ພັທນາການ ແຍບບ໋ ເປັນນາຍທຶນ " ແຕ່ລະລຳດັບຂັ້ນ ຄວາມສຳ ເຣັດ ເປັນຜົນ ແລະຄວາມ ເຫມາະສົມສນັຍຂອງພັທນາ ການແຍບນີ ໃນລຳດັບຂັ້ນຂັ້ນຕ່າງໆ ຍອມຂຶ້ນຢູ່ໃນຄວາມຄອງຕົວ (ນອນລຽນ) ອັນຈຶ່ງຈະໃຊ້ແລວ ເນື້ອງຮ່ວ ຂອງການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມນາຍທຶນລ່ວງປະ ເພດ ເປັນ ສິ່ງປະກອບໃສນຳ ຫລັກການຊອກຫາ ເຫດຜົນຂອງ ວ. ເລນິນ ທີ່ບ່ງ ເຖິງ ການ ໃຊ້ຣະບອບນາຍທຶນລ່ວງແຍບ ລ່ວງຮູບການ ໃນການສະຖາປະນາ ຣະບອບ ສັງ ຄົມນິຍົມນັ້ນ ປັດຈຸບັນນີ ກໍຍັງໃຊ້ ໄດ້ຢູ່ ສຳລັບຫລາຍປະ ເທດໃນກຸ່ມໂລກທີສາມ ຈຶ່ງມີການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ເປັນປະ ເພດທະວິພາກ.

ລັກສນະທະວິພາກຂອງປະ ເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມຫັງຫລາຍ ຂອງກຸ່ມ ປະ ເທດ ໂລກທີສາມ ຈຶ່ງ ເປັນຜົນຈາກການຜະສົມຜະສານ ແຍບງ່າຍໆຂອງອົງປະ - ກອບພາຍໃນກັບພາຍນອກນັ້ນ ພາໃຫ້ມີ ໂອກາດແລວທາງພາວະວິສັຍ ເພື່ອໃຫ ເກີດມີພັທນາການ ໄດ້ ເປັນຫລາຍແຍບຕ່າງໆກັນ ໄປ ແລະ ເປັນການສ້າງ ຄຳນະ ຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງຮູບແຍບພັທນາການສອງປະ ເພດ ທີ່ ເກີດຂຶ້ນໃນລັກສນະຍາດ ແຍ່ງຊີງດີກັນ ຢູ່ໃນປະ ເທດ ເຫລ່ານັ້ນ. ສຳລັບກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມ ສ່ວນ ຫລາຍແລ້ວລັກສນະປະ ເພດ ເສຖກິດ-ສັງຄົມທະວິພາກ ອາດສາມາດຈະກຳນົດຮູ້ ໄດ້ ໂດຍການອະນຸ ໂລມວ່າ ເປັນແຍບ <u>ລັດທິ ເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍແລະແຍບນາຍທຶນ</u> (ຍ້ອນ ໄດ້ສັງ ເກດ ເຫັນອາການອະນຸຣັກນິຍົມໃນທາງດີ ໃນທາງລັກສນະ ຂັດ- ແຍ່ງ) ຄວາມປ່ຽນແປງ ໃດໆ ທີ່ ໄດ້ຢຸບັດຂຶ້ນ ຢູ່ໃນວົງການ ເສຖກິດ ປະ ເພດທະ

ວິພາກໃນຂັ້ນປັດຈຸບັນນີ້ ແມ່ນເຫັນ ເກີດ ເນື່ອງມາແຕ່ ການຕໍ່ສູ້ ຕ້ານ ທັດສະນະ ທີ່ຂັດກັນ (ແຕ່ລະທັດສະນະ ຫມາຍ ເຖິງ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ປະ ເພດ ນຶ່ງ ຫລື ການ ຜະສົມ ສອນ ເຂົ້າ ຫາ ກັນ ຂອງ ຫລາຍໆ ປະ ເພດ ທີ່ ມີ ກໍານົດ ຄັກ ແນ່) ເພື່ອ ຮັກສາ ໄວ້ ຫລື ກໍາ ຈັດ ລົບ ລ້າງ ຊຶ່ງ ໂຄງ ສ້າງ ແຍບ ມາຍ ທຶນ ນິຍົມ ແລະ ສັກ ດິ ນາ * (* - ສັກ ດິ ນາ ຫມາຍ ເຖິງ ເຈົ້າ ຂຸນ ມຸນ ນາຍ) ທີ່ ມີ ການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ເປັນ ປະ ເພດ ທະ ວິ ພາກ ສໍາ ລັບ ປະ ເທດ ເອ ກະ ຣາດ ໃຫມ ທັ ງ ຫລາຍ ແລ້ວ ຍັ ງ ມີ ຄວາມ ຈໍາ ເປັ ນ ຕ ອ ງ ແຍກ ພິ ຈາ ຣະ ນາ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ລາ ງ ປະ ເພດ ໃຫ້ ຄັກ ແນ່ ກ ວ່ ານັ ນ ອີ ກ.

ລັ ກ ສ ນ ະ ນ ິ ດ ທັ ງ ຫລ າ ຍ ນ ັ ້ ນ ນ ິ ດ ວ ັ ນ ນ ະ ກ ັ ນ ມ າ ກ ຸ ສ ຕ ໄ ດ ແ ຈ ກ ແ ຈ ງ ເ ອ ໍ າ ໄ ວ ແ ລ ວ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ າ ງ ຊ ຶ ່ ງ ຈ ໍ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ອ ງ ຍ ຸ ບ ນ ໍ າ ງ ພ ັ ງ ທ ະ ລ າ ຍ ລ ິ ງ ໃ ຫ ສ ຽ ງ ແ ຕ ່ ວ ່ າ ການ ພິ ຈາ ຣ ະ ນາ ບັ ນ ຫາ ດັ ່ ງ ກ າ ວ ໂ ດ ຍ ອ ້ າ ງ ເ ອ ົ າ ການ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ປ ະ ເ ພ ດ ທ ະ ວ ິ - ພ າ ກ ເ ປ ັ ນ ເ ຫ ດ ຜ ນ ທ າ ງ ອ ອ ມ ນ ັ ້ ນ ຍ ອ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ກ ິ ດ ຄ ວ າ ມ ຈ ໍ າ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ຮ ອ ມ ແ ຮ ງ ຊ ຶ ່ ງ ຈ ະ ຕ ອ ງ ແ ນ ໃ ທ ດ ທ າ ງ ກ ານ ຊ ອ ກ ຄ ົ ້ ນ ໄ ປ ສ ູ ທ ິ ດ ທ າ ງ ໃ ຫ ມ ່ ໆ ອ ີ ກ ຫ ລ າ ຍ ແ ງ . ເ ມ ື ່ ອ - ເ ວ ົ ້ າ ເ ຖ ິ ງ ບ ັ ນ ຫ າ ກ ານ ຢ າ ກ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ແ ນ ມ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ-ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ປ ະ ເ ພ ດ ໃ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ອ ຸ ປ ສ ັ ກ ຂ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ກ າ ວ ໜ ້ າ ດ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ-ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ກ ຸ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ໂ ລ ກ ທ ີ ສ າ ມ ສ ມ ັ ຍ ທ ຸ ກ ສ ັ ກ ນ ັ ້ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ຖ ິ ງ ແ ນ ມ ຈ ະ ເ ຫ ັ ນ ອ າ ກ ານ ອ ົ ່ ອ ວ ອ ຕ າ ງ ໆ ຢ ູ ່ ແ ລ ວ ກ ໍ ຕ ານ ແ ຕ ວ ່ າ ຄ ໍ າ ຕ ອ ບ ກ ໍ ບ ແ ນ ມ ຂ ອ ງ ງ ວ ຍ ໆ . ການ ຈ ະ ຍ ຸ ບ ນ ໍ າ ງ ຍ ຸ ຕ ິ ຄ ວ າ ມ ຫ ຼ ຸ ດ ຣ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ຸ ນ ມ ຸ ນ ນ າ ຍ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ສ ດ ຖ ິ ນ າ ຍ ທ ຶ ນ ທ ີ ່ ດ ິ ນ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ນ າ ຍ ທ ຶ ນ ເ ງ ິ ນ ຢ ື ມ ນ ັ ້ ນ ຍ ອ ມ ບ ັ ນ ລ ຸ ເ ຖ ິ ງ ຜ ົ ນ ສ ໍ າ ເ ລ ັ ດ ໃ ຫ ຍ ່ ຂ ອ ງ ກ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ-ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ລ າ ງ ປ ະ ເ ພ ດ ຕ ອ ງ ສ ລ າ ຍ ຕ ິ ວ ໄ ປ ພ ອ ມ ກ ັ ບ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ເ ກ ິ ດ ມ ີ - ການ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ໃ ນ ສ ະ ຖ ານ ະ ການ ແ ລ ະ ສ ະ ພ າ ວ ະ ຂ ອ ງ ກ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ-ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ປ ະ ເ ພ ດ ຕ ່ າ ງ ໆ ທ ີ ່ ຜ ່ າ ນ ມ ີ ຢ ູ ່ ແ ລ ວ (ມ ີ ກ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຣ ະ ບ ອ ບ ບ ັ ຣ ພ ະ ບ ຸ ຣ ຸ ສ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ຊ ຶ ່ ງ ໃ ນ ມ າ ຕ ຣ ະ ກ ານ ໃ ຫ ຍ ໆ ແ ລ ວ ແ ນ ມ ຫ ມ າ ຍ ເ ຖ ິ ງ ກ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຕ າ ມ ທ ັ ມ ມ ະ

ຊາດ ແລະການຄ້າຂາຍຜລິຕກັມຍ່ອຍ ແລະປະເທດນາຍທຶນຂນາດນ້ອຍ).
ຄວາມໂຄ່ມຄ່ອນໃນຖານະທ່າທີ ຂອງຣະບອບຈັກພັດນິຍົມໃນຕົວຂອງມັນເອງ ນັ້ນ ຍ່ອມບ່ເປັນຕົນພາໄປສູ່ການຍຸບສລາຍການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມປະເພດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ຈະມີສ່ວນກ່ໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງການ ເປັນປະເພດໃຫມ່ໄປ ນັ້ນກ່ຄື ເກີດ-ເປັນຣະບອບນາຍທຶນແຫ່ງຊາດ ** (** - ຣະບອບນາຍທຶນທີ່ຮັຖທ່ລີທ່ລອງ ເປັນເຈ້າຂອງກິຈການ - ຜູ້ແປ)ນັ້ນເອງ.

ອັນທີ່ເປັນລັກສນະພິເສດແຫ່ງການ ຕ່ສູ້ ຂອງຊົນຊັ້ນທ້ົງທ່ລາຍ ຢູ່ໃນສັງຄົມ ທີ່ມີໂຄ່ງສ້າງດ້ານ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ປະກອບຂຶ້ນຈາກທ່ລາຍໆປະເພດເ ໝ ນັ້ນແລ້ວ ກ ອ ນ ອື່ນ ລະແມ ນ ວ່າ ສັງຄົມນັ້ນ ດ ຳ ເນີນ ຢ ູ່ ເ ທ ິ ງ ແ ຜ ນ ຜ ັ ງ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ສ ອ ງ ແ ບ ບ ຢ ູ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ແ ລ ະ ພ າ ຍ ນ ອ ກ ຂ ອ ງ ໂ ຄ ງ ສ ້ າ ງ ; ຂ ທ ີ ສ ອ ງ ແ ມ ນ ຈ ຳ ແ ນ ກ ແ ຍ ງ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ທ ້ ົ ງ ຫ ມ ົ ດ ກ ັ ບ ປ ກ ແ ຜ ນ ຊ ົ ນ ຄ ົ ນ ທ ີ ່ ສ ຳ ຄ ັ ນ ໆ ໃ ນ ແ ງ ດ ີ ອ ັ ນ ໄ ດ ເ ຫ ນ ົ າ ທ ີ ່ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ະ ສ ົ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ການຕ ສ ູ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ທ ້ ົ ງ ຫ ລ າ ຍ . ໃ ນ ສ ະ ພ າ ບ ກ ານ ທ ຸ ກ ນ ີ ້ ເ ຫ ັ ນ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ເ ກ າ ະ ກ າ ຍ ສ ັ ບ ຊ ອ ນ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ນ ິ ດ ສ ນ ິ ມ ຂ ອ ງ ອ າ ກ ານ ທ ັ ້ ງ ສ ອ ງ ແ ບ ບ ດ ັ ່ ງ ກ າ ວ ມ າ ແ ລ ວ ໃ ນ - ການຕ ສ ູ ຂ ອ ງ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ທ ້ ົ ງ ຫ ລ າ ຍ ຊ ົ ງ ຫ າ ກ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ກ ່ ຕ ົ ້ ງ ທ ີ ່ ບ ໍ ຣ ິ ສ ຸ ດ ແ ຫ ່ ງ ແ ລ ວ ຈ ະ ບ ່ ເ ປ ັ ນ ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ລ ີ ຍ . ຄ ວ າ ມ ກ ົ ງ ຂ ອ ງ ດ ານ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ຂ ອ ງ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ອ າ ກ ານ ເ ຫ ລ ່ ົ າ ນ ັ ້ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຊ ົ ງ ອ ຸ ບ ັ ດ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ນ ກ ານ ພ ິ ຈ າ ຣ ະ ນ າ ອ າ ກ ານ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ຢ ່ າ ງ ຢ ່ ົ ງ ຍ ່ ອ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ຜ ູ ້ ຊ ອ ກ ສ ແ ວ ງ ຫ າ ເ ກ ີ ດ ຄ ວ າ ມ ເ ກ ງ ຢ າ ມ ໄ ປ ເ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ວ ່ າ ຮ ູ ບ ແ ຜ ນ ການຕ ສ ູ ຂ ອ ງ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ທ ້ ົ ງ ຫ ລ າ ຍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຊ ົ ງ ລ ັ ດ ທ ິ ຕ ່ ຕ າ ມ *** (*** - ລ ັ ດ ທ ິ ຕ ່ ຕ າ ມ ຫ ລ ື ອ ັ ງ ຕ າ ໂ ກ ນ ິ ສ ົ ມ ຫ ມ າ ຍ ເ ຖ ິ ງ ຣ ະ ບ ອ ບ ກ ານ ທ ີ ່ ຂ ັ ດ ກ ັ ນ ຫ ລ ື ຕ ັ ້ ງ ຕ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ອ ະ ທ ິ ສ ັ ຕ ຖ ຸ ກ ັ ບ ຣ ະ ບ ອ ບ ລ ັ ດ ທ ິ ອ ື ່ ນ ຢ ູ ່ ສ ເ ມ ີ (ຜ ູ ້ ແ ປ) ຂ ນ າ ດ ແ ຫ ້ ຍ ັ ງ ຄ ອ ບ ຄ ອ ງ ຢ ູ ່ ນ ັ ້ ນ (ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ຕ ່ ຕ າ ມ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ) ກ ໍ ຍ ່ ອ ມ ໃ ຊ ້ ການ ບ ່ ໄ ດ ້ ໂ ດ ຍ ແ ທ ້ ສ ຳ ລ ັ ບ

ກຸ່ມປະເທດທີ່ການເສຖກິດ-ສັງຄົມເປັນປະເພດທະວິພາກ ຍ້ອນວ່າ ໃນປະເທດເຫລົ່ານັ້ນ ຈະມີການຂັດຂວາງກີດກັນ ລະຫວ່າງກຸ່ມຊົນຊັ້ນຕ່າງໆ (ຫລືກຸ່ມຊັ້ນຄົນ) ກຽວກັບບັນຫາສຳຄັນໆພາຍໃນຊາດ ການແຊກແຊງຂອງຊັ້ນຄົນກຸ່ມນຶ່ງກຸ່ມດຽວກັນ (ນີ້ກຸ່ມຊຸນນາງຊັ້ນກາງ ເປັນຕົ້ນ) ທີ່ແຊກແຊງ ເຂົ້າໄປໃນຣະບອບ-ຄ້າຍຕ່າງໆນັ້ນ ເປັນລັກສນະປົກກະຕິ ຂອງພັທນາການຂັ້ນຕ່າງໆຂອງກຸ່ມ ໂລກທີສາມ.

ລີລາອາການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈຸຍພາໃຫ້ຮູ້ເຫັນວ່າ ບັ້ນເສີກໃຫ່ຍຂອງ ຊົນຊັ້ນຫັ້ວຫລ້າຍ ຍັງດຳເນີນຢູ່ ຈຶ່ງໂດຍທົ່ວໆໄປເລວ ກໍເປັນບັ້ນເສີກສນອຣພູນລະ-ຫວ່າງຊົນຊັ້ນທີ່ກຽວຂ້ອງ ກັບໂຄງສ້າງ ເສຖກິດ-ສັງຄົມແຕກຕ່າງກັນ ອາດເປັນໄດ້ວ່າ ເຣື່ອງນີ້ເປັນກິດເກນອັນຄັກເປັນເນື້ອນຶ່ງ ຂອງຍຸກສມັຍໄລຍະທາງຜ່ານ ຂອງການສ້າງພື້ນຖານ ຄວາມຫັ້ນຄົງ ແຫ່ງການກ້າວສັງຄົມໃໝ່ ແຕ່ວ່າລັກ-ສນະພະຫູພາກ ແຫ່ງໂຄງສ້າງ ເສຖກິດສັງຄົມນັ້ນ ກໍສອດຄ່ອງກັນກັບການຕ້ານຂອງ ຊົນຊັ້ນຫັ້ວຫລ້າຍ ການປະຈັນໜ້າກັນ ລະຫວ່າງກຸ່ມຜະສົມຕ່າງໆ ຂອງຊົນຊັ້ນຍ່ອມ ພາໃຫ້ເກີດມີການຕ້ານ ເພື່ອຍາດຊິງກັນ ເປັນຫົວໜ້າຜູ້ນຳພາ ຢູ່ໃນກຸ່ມຜະສົມ ແຕ ລະກຸ່ມອີກຕ່ນຶ່ງ ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງນັ້ນ ການສະສາງ ເກື່ອຍແອ ບັນຫາພັທນາການ ຂອງກຸ່ມປະເທດທີ່ມີການເສຖກິດ-ສັງຄົມເປັນປະເພດທະວິພາກ ຈຶ່ງອາດສາມາດ ພາໄປເຖິງທາງລອດທາງແຍ້ງຕ່າງໆກັນໄປ ແລ້ວກໍອາດຈະຍຸຕິລົງ ດ້ວຍວິວັທນາ ການດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມຕ່າງໆກັນໃນທີ່ສຸດ.

ເນ່ມ ວ. ເລນິນ ເອງ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ນຳອິດ ທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງ ເຖິງຄວາມໝາຍ ອັນກ້ວ້າງຂວ້າງ ຂອງສະຖານະການດັ່ງກ່າວ ສຳລັບການປະຕິວັດ ໃນພາກປະ ຕິ**ຍັ**ດ ແລ້ວປົກແຜ່ນຄົນງານທັ້ງຫລ້າຍ ກໍໄດ້ດຳເນີນການປະຕິວັດ ຈົນເປັນອັນສຳ

ເຮັດຮ່ວມຮ່ວຍ ໂດຍມີພັກການເມືອງ ຊຶ່ງເລີ່ມກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນນັ້ນ ເປັນອົງການນຳພາ ບໍຣິຫານ ພາຣະກິດໃນການປະຕິວັດ ປະຊາທິປະໄຕຊຸມນາງນັ້ນ ໄດ້ຈັດການສຳ ເຮັດລົງ ໂດຍການນຳພາຂອງຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ບໍ່ແມ່ນຍອມຄວາມຢາກ ເປັນ ເຈົ້າອຳນາດຂອງຊົນຊັ້ນຊຸມນາງ ແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ສຳລັບກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມ ແລ້ວ ເຖິງແມ່ນຈະມີລັກສນະ ເປັນຈັ່ງໃດ ກໍ່ສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ຈະລອງສຶກສາ-ຮ່ຽນຮູ້ຈາກປະສົບການ ເທື່ອນີ້.

ແມ່ນຢູ່ວ່າ ໂຄງສ້າງຂອງຊົນຊັ້ນທີ່ດຸໝັ່ນທັ້ງຫລາຍ ຢູ່ໃນປະ ເທດ ເຫລົ່ານີ້ ຍັງແຕກຕ່າງກັບຂອງປະ ເທດຣັສ ເຊັ່ຽ ສມັຍຣາຊາທິຣາດນັ້ນຫລາຍຢູ່ ການປະ ກອບສ່ວນຂອງຊົນຊັ້ນກັມມາຊີບ ຣະດັບຊາດ ໃນກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມ ທີ່ມີການ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ເປັນປະ ເພດທະວິພາກນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເໝືອນກັນກັບທີ່ ເຄີຍ ເປັນ ການປະກອບສ່ວນຢູ່ໃນຣັສ ເຊັ່ຽ ຍຸກ ເກົ່າ ແລະຖານະຂອງຊົນຊັ້ນກັມມາຊີບ ໃນ-

ການຕໍ່ສູ້ ຂອງຊົນຊັ້ນທັ້ງຫລາຍ ໃນຣະດັບຊາດນັ້ນ ກໍ່ສລັບສັບຊ້ອນກ່ວາກັນຫລາຍ ຊຶ່ງໃນກໍ່ຣະນີຂອງກຸ່ມປະ ເທດ ໂລກທີສາມນີ້ ເປັນທີ່ສັງ ເກດ ເຫັນບົດບາດຄວາມສຳ ຄັນອັນທະວີຄູນ ຂອງພັນທະມິດຝ່າຍຕ່າງໆ ຂອງຊົນຊັ້ນກັມມາຊີບ ຊຶ່ງສັ່ງກັດຢູ່ໃນ ສັງຄົມຊັ້ນຄົນກຸ່ມອື່ນໆ (ສ່ວນຫລາຍແລ້ວກໍ່ແມ່ນປຶກແຜ່ ຊັ້ນຄົນລາງກຸ່ມ ໃນສັ່ງ ກັດຊົນຊັ້ນກາງ).

ນະໂຍບາຍການ ເມືອງແຫ່ງຊາດນັ້ນ ເປັນອົງປະກອບສຳຄັນ ເໝືອ ນຶ່ງ ໃນການຕໍ່ສູ້ຂອງຊົນຊັ້ນທັ້ງຫລາຍ ຍ້ອນ ເຫດດັ່ງນີ້ ບັນຫາຣະບອບອຳນາດບໍຣິຫານ ຂອງປະ ເທດ ຈຶ່ງມີບົດບາດຄວາມສຳຄັນຢ່າງຄັກ ເໝືອ ກັນ ສຳລັບການໃຊ້ ແລ ທາງຄວາມອາດສາມາດຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດ ກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງ ເສຖກິດ

ສັງຄົມປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ສຳລັບທິດທາງດຳເນີນລາງອັນ ຂອງຂະບວນການ ເສຖກິດ ທີ່ມີໂຄງສ້າງເປັນທະວິພາກ. ໃນເມື່ອລັກສະນະທະວິພາກ ຫາກເປັນສິ່ງ ກຳນົດສະພາວະການຕ່ສູ້ຂອງຊົນຊັ້ນ ແລະກຳນົດຮູບການກໍ່ຕັ້ງ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຂອງ ໂຄງສ້າງຣະດັບສູງເໜືອນີ້ແລ້ວ ມັນກໍ່ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ເກີດເງື່ອນໄຂທີ່ດີງາມຕໍ່ໄປ ອີກ ເມື່ອສະພາວະການນັ້ນ ຫາກໄດ້ວິວັທນາການໄປໃນທິດທາງອັນຄັກເໝ ດັ່ງ-ນັ້ນ ອຳນາດທີ່ຢູ່ໃນຖານະຈະຄ້ຳປະກັນໃຫ້ມັນລຸເຖິງ ພັທນາການໃນທິດທາງໄປ ສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ຢ່າງຄັກເໝ ກໍ່ຈຶ່ງມີຕ່ງແຕ່ອຳນາດການບໍ່ຣິການປະເທດ ທີ່ເປັນຂອງປະຊາຊົນຄົນງານທັ້ນເອງ .

× × ×

ປະສົບການ ກ່ຽວກັບການຜ່ານຈາກຊີວິດພະເນຈອນ
ໄປສູ່ຊີວິດ ແບບມີຄຶ່ນຄ່ານຄ່າວອນ

ອັບເດ ຕຽສຸມຍາເອວ

ສມັຍກ່ອນການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ໒໙໑໗ ນັ້ນ ປະຊາກອນໃນຍ່ານ ອາຊີພາກກາງກັບຢູ່ກາຊາຄີ ເປັນສ່ວນໃຫ່ ຍັງດຳເນີນຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບພະ-ເນຈອນ ແລະອີພິບັ້ຍຄ້ຳຍຖິ່ນຖານພູມວ່ນຢູ່ເປັນສ່ວນໃຫ່ ຊຶ່ງພວກພະເນຈອນ ເຫລ່ານັ້ນ ໄດ້ເຜ່ຊົນເຜ່ກາຊັກ-ກີຣຄີຊ, ຣາສດອນຍ່ານສາຍພູອັນໄຕ, ຊົນເຜ່ ຕູ້ກແມນລາງສ່ວນ ແລ້ວກໍ່ຍັງມີເຜ່ອື່ນໆອີກ.

ເປັນອັນຮູ້ກັນແລ້ວວ່າ ຣະບົບຊີວິດພະເນຈອນນັ້ນ ເປັນວິທີການດຳ-ເນີນຊີວິດແບບຫລ້າຫລັ່ງ ແລະເປັນລັດທິອະນຸຣັກນິຍົມເຮ້ັ່ງກ່ວ່າແບບຕ້ັ່ງຖິ່ນຖານ ຄາວອນນັ້ນ ຕ້ັ່ງຫລວງຫລາຍ.

ຕໍ່ມາຮອດລະຫວ່າງປາຍສັຕວັດທີ ໑໗ ຕໍ່ສັຕວັດທີ ๑๐ ກໍຈຶ່ງເກີດມີ ການປະຕິຮູບດ້ານສັງຄົມຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ຂຶ້ນ ໃນໝູ່ຊົນຊັ້ນເຜົ່າພະເນຈອນແລະ ພວກອິພຍິບຍ້າຍຖິ່ນຖານໝູ່ນອງ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ຊຶ່ງເວລານັ້ນ ໄດ້ຜາກົດມີສ່ວນສັມພັນແບບລັດທິນາຍທຶນຂຶ້ນໃນພູມີພາກດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ປັນຫາ ຄວາມເລື່ອມລ້ຳຕ່ຳສູງກັນດ້ານສັງຄົມ ຢູ່ຕາມຄຸ້ມອິພຍິບ ຮາຊູລ +) (+ ຮາຊູລ ຫລື AOUL ຫມາຍເຖິງຄຸ້ມບ່ອນຢູ່ຂອງພວກເຜົ່າພະເນຈອນອິພຍິບ ຊຶ່ງເຂົ້າໄປ ຈັບຈອງດິນດອນສ້າງຢູ່ກະທຳກິນ ໃນເຂດທີ່ບໍ່ແມ່ນດ້ານເມືອງຂອງຕົນ -ຜູ້ແປ). ຕ່າງໆ ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຕົ້ນຂຶ້ນອີກ ອັນຊຶ່ງມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ຝ່າຍນຶ່ງຮັ່ງມີບໍຣິບູນ ດ້ວນສິນຊັບ ຫລາຍຕົ້ນຂຶ້ນຊັກໄຊ ໃນຂນະທີ່ອີກຝ່າຍນຶ່ງທີ່ເປັນຈຸ້ມເຊື້ອສາຍອື່ນໆ ຕ້ອງຕົກໜຸ ໄດ້ຍາກລຳບາກຢ່າງແສນສາຫັດ.

ເມື່ອຖືກຈຳກັດຕັດຂາດຈາກປັດຈັຍການຄອງຊີບຕ່າງໆ ດັ່ງນັ້ນ ຊົນ-ເຜົ່າພະເນຈອນຈຸ້ມໜຸຍາກສ່ວນນຶ່ງ ຈຶ່ງພາກັນອິພຍິບແຕກພ່າຍຍ້າຍຄົວໜີຈາກ ບ້ານເກີດເມືອງນອນ ເພື່ອໄປຊອກສແວງຫາຖິ່ນຖານສ້າງຢູ່ກະທຳກິນໃນເຂດອື່ນ ແລະປະກອບກິຈການຕ່າງໆຢ່າງບໍ່ເລືອກບໍ່ຣິ, ພວກພະເນຈອນດັ່ງກ່າວ ສ່ວນໃຫຍ່ ພາກັນຍ້າຍຖິ່ນ ໂດຍບ່າຍໜ້າໄປສູ່ເຂດແດນທີ່ການກະເສດຮຸດິນສົມບູນ ຊຶ່ງປະຊາ-ກອນເຈົ້າຂອງຖິ່ນ ເຂົ້າຕ້ອງການກັນມະກອນຊົ່ກຈ້າງໃນຣະດູວຽກຕ່າງໆ ຕລອດ ຮອດໄປສູ່ເຂດທີ່ນິຍາມເຮັດເຫມືອງແຮ່ແລະບໍ່ນ້ຳມັນ.

ພວກພະເນຈອນນີ້ ຈຳນວນສ່ວນໃຫຍ່ມີແຕ່ຄົນທຸຍາກ. ຢູ່ຕາມຄຸ້ມ ບ້ານໄທຄົວ ຮາຊູລຕ່າງໆ ແຕ່ກ່ອນສມັຍປະຕິວັດນັ້ນ ສັດລ້ຽງໄວ້ໃຊ້ແຮງສ່ວນ ຫລາຍ ມີຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າມາຈາກພວກ " ເຜສ " ຊຶ່ງເປັນພວກສັກດິນາຮັ່ງນີ. ເປັນ

ຕົ້ນວ່າ ຢູ່ກາຊາຄີໃນຍຸກນັ້ນ ພວກລູກເໜ້ລ້ວສັກດິນາຕ່າງໆ ຊຶ່ງມີຢູ່ເປັນຈຳນວນທໍ່ ແຕ່ ໑໕% ຂອງປະຊາກອນທັ້ງໜົດ ແມ່ນເປັນເຈົ້າຂອງພວກຄຶກັມມະສິດສັດສາວາ ສິ່ງຕ່າງໆຢູ່ເຖິງ ຜ໐%.

ຂ້າຣາຊການເກົ່າຜູ້ນຶ່ງ ຊຶ່ງເຄີຍເດີນທາງໄປກວດກາເຮັດສະຖິຕິສັມ-ມະໂນຄົວ ຢູ່ເຂດແຂວງ ເສມີປາລາແຕງສະກະ ເມື່ອປີ ໑໙໐໙ ໄດ້ເຮັດບັນທຶກ ຕ້ງຂໍ້ສັງເກດເອົ້າໄວ້ວ່າ: "ຢູ່ໃນເຂດເມືອງເສມີປາລາແຕງສະກະນີ້ ປະຊາກອນ ສ່ວນໃຫ່ຍທີ່ປະກອບການຜລິດຕ່າງໆ ແມ່ນພວກກາຊັຄ ຊຶ່ງມີຢູ່ເປັນສ່ວນຮອດ ໙໔% ແຕ່ວ່າ ສ່ວນຫລາຍກໍ່ແມ່ນຄົນທຸກຍາກ ບໍ່ມີຈັບສົມບັດຖາມະຈັບສົມຢູ່ໃນອັນດັບຕ່ຳ-ຕ້ອຍຫລາຍ ເປັນຕົ້ນວ່າ ນ້ຳສຳລັບໃຊ້ວຽກງານດ້ານໂຕກໍ່ບໍ່ມີ. ປົກແຜ່ນປະຊາ ກອນສ່ວນດັ່ງກ່າວ ດຳຣົງຊີວິດຢູ່ຢ່າງອຶດຢາກຍາກໄຮ້ ຕາມຖາມະຂອງຄົນພະເນ-ຈອນບໍ່ມີຫ້ມມະສິດເຕັມສ່ວນໃນສິ່ງທີ່ເປັນສົມບັດຂອງຕົນ ແລະສ່ວນໃຫ່ຫລ້ວງຊີບ ໂດຍອາສັຍວຽກງານທາງນອກເຖິງ ๔/๕ ສ່ວນ ເພາະວ່າ ຈະອາສັຍໄດ້ຢູ່ໄດ້ ກົ່ນຈາກວຽກງານຜລິດສ່ວນໂຕ ກໍ່ຖືກພວກເຈົ້າຂອງສັດພາຫະນະ ເຈົ້າຂອງນາ ແບ່ງພຼດເອົາໄປເກືອບໜົດ.

ແມ່ນອນວ່າ ຊີວິດພະເນຈອນແບບນີ້ ຍ່ອມບໍ່ອາດສາມາດດຳເນີນຕໍ່ໄປ ໄດ້ ໃນເມື່ອເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີສັດລ້ຽງເປັນຂອງຕົນເອງເລີຍ ຫລືມີກໍ່ດ້ານໜ້ອຍໆ. ດັ່ງ ນັ້ນແລ້ວ ພວກທຳອິດ່ອນໝູ່ທີ່ພາກັນຄິດຫາປ່ຽນຣະບົບຊີວິດມາສູ່ການຕ້ັງຖິ່ນຖານຖາ-ວອນ ຈຶ່ງແມ່ນກຸ່ມສັງຄົມຕ່າງໆຂອງເຂດອຸ້ຍຍິບອາຫຼ ຊຶ່ງການຜລິດໄດ້ໜ້ອຍກ່ວ່າ ໜຸ່ ຢູ່ໃນຖາມະຂັ້ນທຸກຍາກກ່ວ່າໜຸ່.

ຂະບວນດຳເນີນເພ່ງການຜ່ານໄປສູ່ການດຳຣົງຊີບແບບຕ້ັງຖິ່ນຖານຖາ-

ວອນຂອງພວກທຸກຍາກນັ້ນ ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ຂອງຊົນຊັ້ນຕ່າງໆ ພາຍໃນຄຶ້ມ ອິພຍິບອາຟຼລ ທະວີຄວາມຫນັກໜ່ວງຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າຂອງສັດລ້ຽງລຸກຂຶ້ນກີດ ຂວາງຕ້ານກັບພວກທຸກຍາກ ຂອງບ້ານອິພຍິບຕ່າງໆ.

ເວລານັ້ນພວກລັດທິເຈົ້າຊຸນມູນນາຍ (ສັກດິນາ) ຊຶ່ງເປັນຊົນກຸ່ມນ້ອຍ ໄດ້ໃຫ້ການສນັບສນຸນການປ່ຽນມາໃຊ້ຊີວິດແບບຕັ້ງຄຶ້ມຖານຄາວອນ. ຊົນກຸ່ມນ້ອຍ ດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍຊົນຊັ້ນນາງ ຊຶ່ງຖືກຳເນີດເກີດຂຶ້ນມາໃນລັກສນະຄວບກັນກັບ ພວກຊຸນນາງຫຼ້ານຂອງຣັສເຊັ່ຽ. ສະພາບເງື່ອນໄຂການດຳຣົງຊີບແບບຕັ້ງຄຶ້ມ-ຖານຄາວອນ ໄດ້ຊ່ວຍຈຳນວຍໃຫ້ພວກລູກແຫ້ລ້ຽງສັກດິນາດັ່ງກ່າວ ມີທາງກອບໂກຍ ສ້າງຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ພວກຕົນຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍວິທີຂູດຮີດເອົາຈາກພວກທີ່ຕົກເປັນຍຸ ຣ-ວາມເຊື່ອເຜົ່າຂອງຕົນໂດຫາງອ້ອມ (ຂູດຮີດດ້ານການຄ້າ ໃຊ້ວິທີເຊ່ົາຊື້ເຈ້ຽດຈຳ ແລະອື່ນໆ).

ແຕ່ວ່າໃນຈຳນວນສ່ວນໃຫ່ຍ່ແລ້ວ ພວກ " ເພສ " ກຸ່ດຳເນີນການ ກີດຂວາງດ້ວຍວິທີໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນກ່ວ່າ ຕໍ່ເຈຕນາພະຍາຍາມທຸກຢ່າງຂອງປະ ຊາຊົນຄຶ້ມງານອິພຍິບ ໃນການປ່ຽນມາໃຊ້ວິທີດຳຣົງຊີວິດແບບຕັ້ງຄຶ້ມຖານຄາວອນ ນັ້ນ. ການດຳຣົງຊີວິດຄາວອນຂອງປະຊາກອນຍຸກນັ້ນ ຖືວ່າເປັນຜົນເສັ່ຽສຳລັບ ພວກເຈົ້າສັກດິນາ ອາຍາສິດ ຊຶ່ງຕ້ອງຖືກຈຳກັດບໍ່ຣິເວນອານາເຂດ ໃນຍ່ານທົ່ງທີ່ ພວກຕົນຕ້ອງການ ຫວງຫ້ານໄວ້ໃຊ້ປໂຍດໃນການລ້ຽງສັດ ແລ້ວກໍ່ເຄີຍໄດ້ໃຊ້ວຽກ ເກນແຮງງານລ້ຳໆນຳອີກ. ການປ່ຽນວິທີດຳຣົງຊີບເປັນແບບຕັ້ງຄຶ້ມຖານຄາວອນ ຍັ່ງເປັນຜົນເສັ່ຽລາມໄປຮອດພວກເຈົ້າຈຳນາດສາສນານຳອີກ ຍ້ອນວ່ານອກຈາກ ສ່ວນສັມພັນແບບສືບມໍຣະດົກແລະອາຍາສິດທ້ອງຄຶ້ມນັ້ນແລ້ວ ກໍ່ຍັ່ງມີອຳນາດອານາ ຈັກແຜ່ງສາສນານຳອີກ ທີ່ຂູດຮີດເອົ້າປຽບຢ່າງທາຣຸນ ຕໍ່ປຶກແຜ່ນປະຊາກອນທີ່ປະ

ກອທານ ທັງຍັງແຜ່ຂຍາຍອຳນາດຄອບຄອງຈຸ້ມອິພຍິບອາຟລມາອີກ.

ການທັງພິດນີ້ ພາໃຫ້ພວກສັກດິນາຈຳເປັນຕ້ອງເລືອກເອົາທາງສູ້ຢ່າງ
ສຸດຄວາມສາມາດ ເພື່ອໃຫ້ຣະບອບສ່ວນສັນພັນແບບສິບນໍຣະຄ ແລະອຳນາດທ້ອງ-
ຖິ່ນຢູ່ໃນຈຸ້ມອິພຍິບອາຟລ ຍັງຄົງສະພາບຢູ່ຕໍ່ໄປ ດັ່ງດຽວກັນກັບການດຳຣົງຊີບແບບ
ພະເນຈອນ.

ການຂ້າມຜ່ານຈາກຣະບົບພະເນຈອນ ໄປສູ່ຊີວິດຖາວອນສມັຍນັ້ນ ຕ້ອງ
ຜະເຊີນກັບອຸປສັກດ້ານອື່ນອີກແນວນຶ່ງ ອັນໄດ້ແກ່ນະໂຍບາຍຫົວເມືອງຂຶ້ນ ຂອງຣັຖ-
ບານຣະບອບຣາຊາທິຣາດ ຊຶ່ງໃຊ້ວິທີໄລ່ຕ້ອນປະຊາກອນເຈ້ົາຂອງຖິ່ນ ອອກຈາກດິນ
ດອນເຂດອຸດົມສົມບູນ. ເວລານັ້ນຣັຖບານຂອງພະເຈ້ົາຊາຣ໌ ໄດ້ປະກາດໃຊ້ກົດ
ພາຍ " ກັມມະສິດຂອງຫລວງ " ຍຶດເອົາດິນດອນບ່ອນສ້າງຢູ່ກະທຳກິນ ທີ່ພວກ
ພະເນຈອນເຂ້ົາມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ນັ້ນ ເປັນສັບຊິນຂອງຣັຖບານ. ການເຣື່ອງນີ້
ເປັນໂອກາດໃຫ້ພຣະຄັງຫລວງ ອ້າງເປັນເຫດຜົນຂຶ້ນພາສີຕົ໋ນ (ຄ່າເສັ່ງສ່ວຍລ້-
ລາກ) ແລະສັ່ງອາຍັດດິນດອນບ່ອນອຸດົມສົມບູນຂອງພວກພະເນຈອນ ພ້ອມກັນນັ້ນ
ກໍຍັງໃຫ້ຮັກສາຣະບຽບການ ໃຊ້ທ້ົງທ້ຳລ້ົງສັດປະເພດ " ທ້ົງທ້ຳສ້ວນ "
ໄວ້ຄືເກົ່າ. ການເຣື່ອງນີ້ ໄດ້ລາມເລີຍກາຍເປັນການຮັກສາສິດຄອບຄອງແຕ່ເດີມ
ແລະອຳນາດຂອງພວກເຈ້ົາເມືອງແລະຂອງພວກ " ແພສ " ໃນເຂດອາຟລ
(ເຂດອິພຍິບ) ໄວ້ຕາມເດີມ ແລະເປັນການຄົງສະພາບຮູບການສ່ວນສັນພັນດ້ານ
ສັງຄົມທີ່ຫລ້ົາຫລັງ ໄວ້ໃຫ້ຍັງຢູ່ອີກ.

ຣະບອບຣາຊາທິຣາດ ໄດ້ດຳເນີນການຍຶດຄອງເອົາດິນດອນທັງພິດ
ຂອງປະຊາກອນທ້ອງຖິ່ນ ບ່ວ່າຈະເປັນບ່ອນປູກຝັ່ງໄດ້ດີຫລືບໍ່ກໍ່ຕາມ ແລ້ວກໍ່ໄດ້ອະ-

ມຸມັດງົປມານພິເສດຂຶ້ນຢ່າງຮີບຟ້າວ ເພື່ອຂົນຍ້າຍພວກຊາວມາທີ່ຖືກໄລ່ທີ່ ຈາກ
ພາກເອີຣົບຂອງຣັສເຊັ່ງ ໃຫ້ໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫມ່ຢູ່ບ່ອນອື່ນ ໂດຍເຈຕນາທີ່ຈະຣະ-
ງັບດັບມອດພະລັງປະຕິວັດ ຊຶ່ງກໍ່ໂຕຂຶ້ນຢູ່ໃນເຂດຈັບຈອງຂອງພວກນາຍທຶນທີ່ດິນ
ໃຫຍ່ໆນັ້ນ ໃຫ້ອ່ອນແຮງລົງ. ມັກມີຢູ່ເລື້ອຍໆທີ່ພວກລ້ຽງສັດ ຊຶ່ງຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ຖາ-
ວອນແລ້ວ ຈຳເປັນຕ້ອງເຊົ່າໄຮ່ເຊົ່ານາມຳພວກຊຸມນາງກຸລັກ ຫລືເຊົ່ານຳພວກ
ຂ້າຣາຊການ ເພື່ອສ້າງຢູ້ກະທຳກິນ ທັງໆທີ່ດິນດອນເຫລົ່ານັ້ນເຄີຍເປັນກັມມະສິດ
ຂອງຕົນ ແຕ່ຖືກຍຶດເອົາໄປໂດຍທາງການອ້າງເຫດຜົນວ່າ " ມີໄຮ່-ມີນາຫລາຍ
ເຣັດບໍ່ຫລ້ອນ "

ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງຣະບອບຣາຊາທິຣາດ ຣະບົບຂ້າທາດຄັ້ງ
ກ່າວມານັ້ນ ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນຂອງປະຊາກອນພະເນຈອນ ຫລືວິພັດທະ-
ນາ ຈຳຕ້ອງພະເຊີນກັບອຸປສັກໃຫຍ່ໆຫລາຍແນວ ຈຶ່ງຍັງຕ້ອງຕົກຢູ່ໃນພາວະປັ່ນ
ປ່ວນຈະລາຈົນ ແລະລຸກລາມກາຍເປັນພາວະຖອຍຫລັງຂອງການເສຖີດແບບພະ-
ເນຈອນ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກພະເນຈອນຂັ້ນສາມັນຕ້ອງຕົກທຸກໄດ້ຍາກລົງຢ່າງແສນ
ສາຫັດ.

ທັນທີຕັ້ງແຕ່ປີແຮກໆ ທີ່ປ່ຽນການປົກຄອງເປັນຣະບອບໂຊວຽຕນັ້ນ
ການເພັ່ງຕີງຕົ້ນໂຕໃນທາງສນັບສນຸນ ການປ່ຽນມາສູ່ຣະບົບການດຳເນີນຊີວິດແບບ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະການປະກອບການປູກຝັ່ງໃນໝູ່ປະຊາກອນເຜົ່າພະເນຈອນ ແລະ
ເຜົ່າວິພັດທະນາຕ່າງໆຂອງຍ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ກໍໄດ້ຂະຍາຍວົງກ້ວາງ
ອອກຕົ້ນເລື້ອຍໆ. ປະຊາກອນພະເນຈອນໄດ້ຮ້ອງຂໍ້ຕໍ່ສະພາໂຊວຽຕ ໂດຍຜ່ານ
ທາງກຸ່ມຜູ້ແທນຣາສດອນຂອງເຂົ້າເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າມີສິດຈັບຈອງທີ່ດິນ ເພື່ອ
ປ່ຽນມາສູ່ການດຳຣົງຊີບແບບມີຖິ່ນຖານຖາວອນ.

ແຕ່ວ່າ ການພັທນາເພື່ອຕັ້ງຄຶ້ນຖານຖາວອນຂອງປະຊາກອນເຜົ່າພະ-ເມຈອນນັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ເກີດຫາຍເປັນຜາກິດການ ທີ່ເປັນປຶກແຜ່ນແໜ້ນໜາຂຶ້ນຢ່າງ ທັນທີທັນໃດໂລດ. ປະຊາກອນເຜົ່າກາຈຸຄສ່ວນໃຫຍ່ ກັບເຜົ່າກຶຣຄິຊແລະປະຊາ ຊາດອື່ນໆໃນເຂດດັ່ງດ່າວ ຍັງຄົງດຳເນີນຊີວິດ ຕາມປະເພນີຂອງຕົນຢູ່ຄືເກົ່າ.

ການພັທນາເພື່ອຕັ້ງຄຶ້ນຖານຂອງຊົນເຜົ່າພະເມຈອນ ຈຶ່ງເຄີຍດຳຣົງຊີ-ວິດຢູ່ໃນແບບໃດແບບນຶ່ງ ສືບຕໍ່ກັນມາໄດ້ຫລາຍເຊັ່ນສັຕວັດແລ້ວນັ້ນ ກໍນັບເປັນປັນ ຫາທ້ຍຸງຍາກຊັບຊ້ອນຫລາຍ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍໃນດ້ານວັດຖຸຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາກອນເຫລ່ານັ້ນປ່ຽນວິທີການປະກອບອາຊີບ. ແຕ່ວ່າ ໃນສມັຍຕັ້ງ ແຣກໃນປີທຳອິດນັ້ນ ຣັຖບານໂຊວຽຕກໍຍັງບໍ່ທັນມີພາຫະນະປັດຈັຍພຽງພໍເທື່ອ ເພື່ອ ຈະແຈກຈ່າຍໃຫ້ຢືມໄປໃຊ້ ເພື່ອຄວາມຈຳເປັນໃນການດຳຣົງຊີບ ຈຶ່ງປ່ຽນມາເປັນ ແບບຕັ້ງຄຶ້ນຖານຢ່າງເປັນປຶກແຜ່ນ. ທີ່ເຮັ້ງກ່ວານັ້ນອີກກໍຄືວ່າ ເພື່ອຈະພັທນາຣະ-ບົບການຕັ້ງຄຶ້ນຖານຖາວອນຂຶ້ນມາ ແທນການດຳຣົງຊີບແບບພະເມຈອນນັ້ນ ຍັງຈຳ ເປັນຕ້ອງດຳເນີນວຽກການຂັ້ນຫ້າງຫາຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ຕື່ມອີກສ່ວນນຶ່ງ ທັງໃນ ຂັ້ນພາຍໃນຊຸມຊົນຈາຽລເອງ ເປັນຕົ້ນໄປ, ຈຳເປັນຕ້ອງສ້ົງເສີມຣະດັບການປະ ກອບກິດໃຫ້ສູງສ້ົງຂຶ້ນ ຕລອດຮອດສ້ົງເສີມການຈັດຕັ້ງແລະນະໂນທັມ ຄວາມຮູ້ຈັກ ຜິດຈັກແມ່ນຂອງປະຊາກອນ ກໍຕ້ອງໃຫ້ມີຣະດັບສູງຂຶ້ນຄືກັນ. ຄວາມຍາກລຳບາກ ສ່ວນນຶ່ງແມ່ນເນື່ອງມາຈາກເຫດຜົນທີ່ວ່າ ໃນການນີ້ແມ່ນການລິ້ເລີ້ມພັທນາເພື່ອຕັ້ງ ຄຶ້ນຖານຖາວອນເປັນເທື່ອທຳອິດ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີປະສົບການ ໃນດ້ານນີ້ ແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍເທື່ອ.

ເດຊະບຸນ ພໍແຕ່ຮອດສມັຍປາຍໆ ບຸກເສິກກ້າງເມືອງ ແລະບຸກການ

ແຊກແຊງຂອງຈັກກະພັດນິຍົມນັ້ນ ຣັຖບານໂຮວຽ ໄດ້ນຳນິຕິບາຕຣະການທີ່ມີ ຄວາມສຳຄັນສຳລັບຍຸກນັ້ນຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍປະຊາຊົນເຜົ່າພະເນຈອມແລະເຜົ່າ ອິພຍິບພູນວຽນທັງຫລາຍ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ໃນການຕ້ານທານ ໂຕເພື່ອດຳເນີນໂຄງການຜ່ານຢ່າງເປັນປຶກແຜ່ນ ຈາກຣະບົບການດຳຣົງຊີວິດພະ-ເນຈອນ ໄປສູ່ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນ.

ພວກຊາວນາໃນຍ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ໄດ້ຮັບກັມມະສິດຄອຍ ຄອງຕາດິນຕ່າງໆ ຕາມນັຍແຫ່ງອຳນາດຂອງດຳຣັດ ຊຶ່ງເລີ່ມປະກາດໃຊ້ກ່ອນກັບ ປັນຫາທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວແມ່ນຈຳນວນທີ່ຍຶດເອົາມາຈາກພວກນາຍທຶນໃຫຍ່ໆ ຍຶດເອົາຈາກພວກເສຖີນາເຈົ້າ ແລະຂອງພວກຂຸນນາງແມ່ທັບທັງຫລາຍ ຕລອດ ຮອດທີ່ດິນຊຶ່ງພວກເຊື້ອເຈົ້າໃນຣະບອບຣາຊາທິຣາດ ເຄີຍຍຶດຍາດແຍ່ງເອົາຂອງ ປະຊາຊົນ. ພວກພົ່ນາທີ່ມີນາໜ້ອຍ ແລະພົ່ນາທີ່ບໍ່ມີດິນເປັນຂອງຕົນເອງ ຊຶ່ງປະ-ກອບການປູກຝັ່ງໃສ່ທີ່ດິນນາເຈົ້າເຫລົ່ານັ້ນ ຕ່າງກໍໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍເປັນອິສຣະ ຈາກຄວາມເປັນຂ້າທາດແລະການຂູດຮີດ, ການເຕັ້ງກົມແຮງງານ ຊຶ່ງເຂົ້າເຈົ້າ ເຄີຍຈຳຍອມຮັບກັນຕລອດມາ ເມື່ອຕ້ອງເຊົ່ານາຜູ້ອື່ນ ຕລອດຮອດການໃຊ້ໜີ້ແທນ ທຶນໃຫ້ພວກນາຍທຶນເງິນຢືມນັ້ນ ກໍຕົກເປັນໂມຄະໄປດ້ວຽກັນ.

ອຳນາດຣະບອບໂຮວຽ ໄດ້ຍຸບເລີກກົລໄກອຳນາດໜ້ອຍຖິ່ນຕ່າງໆ ຂອງຣະບອບການປົກຄອງທີ່ຖືເອົາຊາວນາເປັນເມືອງຂຶ້ນຜູກຂາດ ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງກົລ-ໄກຣະບອບສະພາໂຮວຽດຂຶ້ນມາແທນ ໃຫ້ຮັບພາຣະດ້ານຕາດິນ (ມີກັມມະການປະ-ຕິຮູບຕາດິນຣະດັບແຂວງ ເມືອງ ຕາແສງ; ກັມມະການທີ່ດິນແລະແຫລ່ງນ້ຳ, ຜແນກ ປະຕິຮູບທີ່ດິນບູກຝັ່ງ, ແລະອື່ນໆອີກ) ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ດຳເນີນການກຳຈັດປັດເປົ່າ ຊາກ ເງື່ອນທີ່ຫລົງເຫລືອຕ່າງໆຂອງນະໂຍບາຍອານານິຄົມຂອງຣະບອບຣາຊາທິຣາດ

ແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນອົງການບໍຣິຫານໃຫ້ຣະບອບປົກຄອງໃຫມ່ ກ່ຽວກັບການຜລິດກະສິກັມ.

ການໂອນຕາດິນຫຼກຜ້ັງຂຶ້ນເປັນຂອງຫລວງ ພາຍຫລັງຈາກຄວາມຜາຍແພ້ມີຊັຍໃນປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ໒໙໑໗ ນັບເປັນເງື່ອນໄຂສຳຄັນສຸດຢູ່ແນວນຶ່ງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີຫລັກປະກັນເຖິງການຜ່ານຈາກຣະບົບພະເມຈອມແລະອິພຍິບພູມວົງນ ໄປສູ່ຣະບົບຕ້ັງຖິ່ນຖານຖາວອນໃນສມັຍຕ່ໍມາ, ເປັນຫລັກປະກັນເຖິງການສ້ົງເສີມຣະດັບການຄອງຊີບ ແລະການມີສິດມີສ່ວນໃນການສະຖາປະນາສັງຄົມນິຍົມ ຂອງເຜ່ົາພະເມຈອມເກ່ົາທັ້ງຫລາຍ.

ການປະຕິຮູບທີ່ດິນຊຶ່ງດຳເນີນຢູ່ໃນສົກປີ ໒໙໘໑-໒໙໘໘ ນັ້ນ ໄດ້ຊ່ວຍພາໃຫ້ຊາວໄຮ່ຊາວນາ ໄດ້ມີທີ່ດິນເປັນຂອງຕົນເອງ. ພວກເຜ່ົາພະເມຈອມແລະອິພຍິບພູມວົງນເປັນຈຳນວນຫລາຍໆພັນ ກໍໄດ້ສຳນຶກເຖິງຜົນແທ້ໆໃນທັນທີທັນໃດ ເມ່ືອຣັຖບານໂຊວຽດໄດ້ມອບຕາດິນໃຫ້ພວກຕົນ ສຳລັບການປຼກຜ້ັງແລະລ້ຽງສັດ ຕາດິນສຳລັບປຼກຫຍ້າກ່ຽວເຟ່ືອງ ແລະສຳລັບລ້ຽງສັດພູມວົງນຕາມຣະດູ. ການປະຕິຮູບທີ່ດິນນີ້ຖ້ານະເປັນສິ່ງຄ້ຳປະກັນຄວາມສເມີພາບໃຫ້ໝົດທຸກເຊ້ືອຊາດ ໃນການສ້ົງຢູ່ກະທຳກິນເທ່ິງແຜ່ນດິນ ກ່າວຄື: ການແບ່ງສັນປັນສ່ວນທີ່ດິນ ຊຶ່ງຍຶດເອົາມາເປັນຂອງຫລວງແລ້ວ ໃນໝູ່ຊົນຊັ້ນຊາວນາກາຈັກແລະກືຣຄີຊ, ໃນໝູ່ຊາວນາ ນາ ໜ້ອຍຂອງຣັດເຊ້ັງແລະຊາວນາທີ່ອິພຍິບມາແຕ່ຢູເທຣນ ຕລອດຮອດຊາວນາເຊ້ືອຊາດອ່ືນໆ ຊຶ່ງຕ້ັງຖິ່ນຖານພູມລຳເນົາຢູ່ໃນເຂດແຂວງເຫລ່ົານ້ັນ ໄດ້ກະທຳໄປຢ່າງສເມີພາບທ່ົຽງທັ້ງທ່ົຽງ.

ການທ້ອນໂຮມທີ່ດິນໂດຍວິທີປະຕິຮູບຣະບົບການສ້ົງຢູ່ກະທຳກິນ ສ້ົງ

ຜລິດຜົນຈາກທີ່ດິນແລະເພລ່ງນ້ຳມັນ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ການຜ່ານໄປສູ່ຣະບົບການຕັ້ງຖິ່ນ
ຖານຖາວອນ ແລະປ່ຽນມາປະກອບອາຊີບກະສິກັມ ດຳເນີນມາໄດ້ງ່າຍດາຍຂຶ້ນ.
ສະພາໂຊວຽດແລະກັມມະການຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການແບ່ງສັນປັນສ່ວນຕາດິນ
ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຈາກສະຫະກອນການກະເສດຕ່າງໆ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນພວກຊົນເຜົ່າ
ພະເນຈອນເຮັດຍື່ນສເນີມາ ເພື່ອຂໍເຄື່ອງມືກະສິກັມແລະແມວເຄື່ອງປູກ.

ໂຄງການແບ່ງປັນທີ່ດິນ ຊຶ່ງດຳເນີນການມາໂດຍຣັຖບານອອກົ້ບປະ-
ມານໃຫ້ທັ້ງຫມົດນັ້ນ ໄດ້ມີບົດບາດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນ
ຂອງພວກເຜົ່າພະເນຈອນ ແລະອົພຍົບໝູ່ນວຽນຕ່າງໆ. ເມື່ອເດືອນເມສາ ໑໙໔໔
ນັ້ນ ຈຶ່ງມີການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສ້າງຜລິດຜົນຈາກທີ່ດິນ ສຳລັບ
ປະຊາກອນເຜົ່າພະເນຈອນໃນເຄ້ວນກາຊາຄີແລະພວກອົພຍົບໝູ່ນວຽນ ແລະພວກທີ່
ຢູ່ໃນໄລຍະກ້າວໄປສູ່ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນອື່ນໆອີກ.

ກົດໝາຍບົດນັ້ນໄດ້ບົ່ງບັນຍັດເຖິງການແບ່ງປັນທີ່ດິນປູກຝັ່ງທັ້ງໝົດ ຢູ່
ໃນເຂວງມິນຫົນຕ່າງໆຂອງກາຊາຄີ ຊຶ່ງເປັນຖິ່ນຖານພູມລຳເນົາຂອງພວກພະເນ-
ຈອນແລະພວກອົພຍົບໝູ່ນວຽນ ບົ່ງເຖິງການນອບກັມມະສິດຕາດິນໄຮ່ນາ ທັ້ງຫຍ້າ
ລ້ຽງສັດຫມົດໜ້າປະເພດ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນອາຫຼລຂອງພວກພະເນຈອນ ແລະອົພຍົບ
ໝູ່ນວຽນຕ່າງໆ ທັ້ງນີ້ກໍເພື່ອຈະສົ່ງເສີມພັທນາຂຶ້ນ ໃຫ້ເປັນຄັ້ງຊັພຍາກອນດ້ານອາ
ຫານສັດ, ໃຫ້ເປັນທີ່ດິນຕັ້ງບ້ານຕັ້ງເຮືອນຂອງພວກລ້ຽງສັດ ທີ່ປ່ຽນມາສູ່ຣະບົບຖິ່ນ
ຖານຖາວອນ.

ທີ່ດິນໄດ້ຕົກເປັນກັມມະສິດຂອງປະຊາກອນ ທີ່ປ່ຽນຣະບົບມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ
ຖາວອນຫມົດແລ້ວ ຕາມກົດເກນຂໍ້ບັງຄັບ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ປະຊາກອນເຈົ້າຂອງຖິ່ນປະ

ເຜດອິພຍິບພູມອງນ (ຊຶ່ງໄດ້ໜ້ອຍກວ່າກິຈການລ້ຽງສັດ ແຕ່ກໍ່ຫລາຍກວ່າກິຈການ ປູກຝັ່ງທັນນະດາ) ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາກອນດັ່ງກ່າວກໍ່ຈຶ່ງສາມາດດັດແປງປ່ຽນໂຕເອງ ໃຫ້ເຂົ້າກັບຣະບົບການດຳຣົງຊີບແບບໃໝ່ໄດ້ດີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ.

ສຳລັບປະຊາກອນທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະປ່ຽນຣະບົບການດຳຣົງຊີບ ມາເປັນ ແບບຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນນັ້ນ ກົດເກນການແບ່ງປັນດິນໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ມີສິດໃນທີ່ດິນ ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າສ້າງຢູ່ກະທຳກິນນັ້ນ ກ່ອນສິ່ງອື່ນ ດັ່ງນັ້ນຂັນດາສະພາໂຊວຽດທ້ອງຖິ່ນ ແລະພວກຊາວນາເອງ ຈຶ່ງຕ້ອງເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການໃຫ້ເຊົາຈຳກັດຂອບ ເຂດທີ່ດິນ ຊຶ່ງໃຊ້ໃນການສ້າງຢູ່ກະທຳກິນ ແລະໃນກິຈການອື່ນໆ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບການ ສ້າງຜລິດຜົນຈາກທີ່ດິນ. ໃນສົກປີ ໑໙໘໓-໑໙໘໔ ນັ້ນ ການແບ່ງປັນຕາດິນຢູ່ກາ-ຊາຄີ ດຳເນີນໄປໄດ້ເປັນພື້ນທີ່ປະມານ ๗.๕๐๐.๐๐๐ ເຮັກຕາຣ໌.

ງົບປະມານການໃຊ້ຈ່າຍກ່ຽວກັບການຍ້າຍຊາວນາ ເຂົ້າໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຢູ່ໃນດິນດອນຕ່ອນໜ້າເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນຣັຖບານຣັບພາຣະທັງໝົດ. ປະຊາຊົນທີ່ ປ່ຽນມາດຳຣົງຊີບຖາວອນ ໄດ້ຮັບສິດໃຫ້ຊື້ເຄື່ອງມືເຄື່ອງໃຊ້ ແລະແມວເຄື່ອງປູກ ຂອງຜັ່ງຕິດໜີ້ ໄລຍະສິບປີສຳລັບການກໍ່ຮ່າງສ້າງໂຕ ແລະໄດ້ຮັບຍົກເວັ້ນພາສີ ສ່ວຍສາອາກອນທັງໝົດອີກ ເປັນເວລາຫ້າປີ, ມີສິດຕັດໄມ້ເລື່ອຍເພື່ອໃຊ້ໃນການ ປຸກບ້ານສ້າງເຮືອນຢູ່ອາສັຍແລະສິ່ງຈຳເປັນອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເສັຽຄ່າທັມນຽມ.

ການຕັ້ງບ້ານໃໝ່ຂອງພວກເຜົ່າພະເນຈອມ ຢູ່ດິນດອນທີ່ຣັຖບານມອບ ສິດໃຫ້ນັ້ນ ໄດ້ດຳເນີນການມາດັ່ງນີ້ຄື: ເມື່ອສະພາຜູ້ຕາງໜ້າກຸ່ມອິພຍິບອາຊຸລ ລິງມະຕິກັນແລ້ວວ່າ ຈະປ່ຽນຣະບົບການດຳຣົງຊີບເປັນຖິ່ນຖານຖາວອນ ຄນະເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຝ່າຍຕາດິນຮ່ວມກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຣັຖບານໂຊວຽດ ກໍຈະເດີນທາງໄປຍັງ

ເຂດອາຊຸລນັ້ນ ເພື່ອຊີ້ແຈງອະທິບາຍກ່ຽວກັບກົດໝາຍ ການອົພຍົບປະຊາຊົນເຂົ້າ
ພະເນຈອນແລະພະເນຈອນພູນວຽນ ເຂົ້າໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຄາວອນໃສ່ດິນໃຫມ່ ແລະ
ກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນທີ່ດິນ, ຂີດແຕ້ມແຜນຜັງຊຸມຊົນໝູ່ບ້ານຕັ້ງໃຫມ່ໃຫ້, ແບ່ງປັນ
ໄຮ່ນາໃຫ້ເປັນກັມມະສິດສ້າງຢູ່ກະທຳກິນ,ຕາດິນສຳລັບລ້ຽງສັດແລະທົ່ງຫຍ້າທຳ-
ພ້ອມ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍນອບໃຫ້ຜແນກຕາດິນທ້ອງຖິ່ນຂອງເມືອງນັ້ນໆ ສຳຣວດຄາວດແທ້
ການແບ່ງສ່ວນໃຫ້ຖືກຕ້ອງອີກເທື່ອນຶ່ງ ຊຶ່ງເມື່ອເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຣັຖບານກໍດຳ
ເນີນການຊ່ອຍເຫລືອ ເພື່ອການກໍ່ຮ່າງສ້າງໂຕໃນຮູບການອື່ນໆ ໃຫ້ເໝາະກັບທີ່ເຂົ້າ
ຈັບຈອງຕັ້ງບ້ານໃຫມ່ຕໍ່ໄປ ຕາມຣະບຽບກົດໝາຍທີ່ມີບົ່ງໄວ້ທຸກປະການ ແລ້ວກໍຈຶ່ງ
ລົງມືດຳເນີນການສ້າງສາຕັ້ງບ້ານໃຫມ່ຢ່າງຄາວນ.

ມາຕຣະການແນວດຽວກັນນີ້ ໄດ້ໃຊ້ປະຕິບັດຢູ່ຣັຖ ກີຣ໌ຄີຊ-ຕູຣ໌ກເມນິ-
ຊຸເບກີ ແລະໃນເຂດແຂວງອື່ນໆຂອງບ່ານອາຊີພາກກາງດັ່ງດຽວກັນ.

ຣະບຽບການຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫມ່ຂອງພວກພະເນຈອນແລະອົພຍົບພູນວຽນ
ໄດ້ຕັ້ງກຳນົດບົດບັງຄັບເປັນພິເສດເອົາໄວ້ ສຳລັບພູມີພາກກະສິກັມ ການປູກເຂົ້າ
ການປູກຝ້າຍ ສຳລັບພວກພະເນຈອນຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫມ່ ສ່ວນພວກອົພຍົບພູນວຽນຕັ້ງ
ຖິ່ນຖານໃຫມ່ນັ້ນ ກຳນົດໃຫ້ເປັນພູມີພາກຖິ່ນຖານຄາວອນຂອງພວກພະເນຈອນ ທີ່
ເຄີຍປະກອບການກະສິກັມມາແລ້ວແຕ່ເດີມ ຊຶ່ງໄດ້ປ່ຽນມາດຳເນີນການລ້ຽງສັດ
ເປັນຫຼັກ ຕາມທົ່ງຫຍ້າທັມມະຊາດ.

ໃນສົງປີ ໝ໙ຝ-ໝ໙ກ ຣັຖບານແຫ່ງສາທາຣະນະຣັຖກາຊາຄີ ໄດ້
ມີມະຕິດຳຣັດໃຫ້ດຳເນີນການແບ່ງປັນທີ່ດິນ ສຳລັບການປູກຝ້າຍແລະທົ່ງຫຍ້າ ໃຫ້ປະ-
ຊາຊົນທົ່ວໄປ; ການແບ່ງປັນທີ່ດິນໃຫ້ທ່ຽງທັມຕາມມະຕິດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນຜົນພາ

ໃຫ້ພວກ " ແພສ " ຖືກກຳຈັດຕັດຮອນອະພິສິດ ທີ່ເຄີຍມີໃນດ້ານການສ້າງຜລິ-ຕິນຈາກທີ່ດິນ ການຍຶດເອົາທີ່ດິນເລ້ອມາແບ່ງປັນກັນໃໝ່ຕາມສ່ວນນັ້ນ ໄດ້ປະຕິບັດ ມາໃນລະຫວ່າງກຸ່ມກິຈການຕ່າງໆ ໂດຍດຳເນີນໄປໃນຂອບເຂດ ການໃຊ້ທີ່ດິນໃນ ການປູກຝັ່ງແທ້ໆ ຂອງບັນດາຊຸມຊຸມອາຊຸລ ທີ່ຈັດການປົກຄອງຂຶ້ນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ແລະການເຣື່ອງນີ້ ໄດ້ມີອິດທິພົນຢູ່ຫລວງຫລາຍຕໍ່ໂຄງສ້າງດ້ານສັງຄົມ ຂອງກຸ່ມພະ-ເນຈອນແລະອຸພຍິບພູນອງນ ຕ່າງໆ ໂດຍເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຊັ້ນຄົນຊາວນາຜ້ານກາງ ມີຈຳ ນວນຫລາຍຕົ້ນຂຶ້ນ.

ຢູ່ມາຣອດສັກປີ ໝ໙ກ-໙໙໙ ຈຸບສິນຄຸ້ນຄາມຕ່າງໆຂອງພວກເຈົ້າ ຊຸມມຸນນາຍ ໃນຣັຖກາຊາຄີແລະກິຣ໌ຄີຊ ຖືກຍຶດເອົາເປັນຂອງຫລວງ ໂດຍຈົ່ງໄວ້ ໃຫ້ເປັນສົມບັດຂອງພວກເຂົາຢູ່ຄືເກົ່າ ກໍແຕ່ສັດລ້ຽງສ່ວນນຶ່ງ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບໃຊ້ ໃນວຽກໄຮ່ການນາ ຊຶ່ງພວກເຂົາຕ້ອງລົງມືເຮັດເອງທຳເອງແທ້ໆ. ສັດລ້ຽງສ່ວນ ທີ່ຫລວງຍຶດເອົາມານັ້ນ ໄດ້ເອົາໄປແບ່ງປັນໃຫ້ພວກກັມມະກອນລູກຈ້າງນາເກົ່າ ແລະພວກຊາວນາທຸກຍາກຈຳນວນຫລາຍໆພັນຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບແບ່ງປັນທີ່ດິນໄຮ່ນາແລ້ວ ຕລອດຮອດເອົາໄປແບ່ງປັນແຈກຢາຍໃຫ້ພວກຊາວນາຜ້ານກາງ ຊຶ່ງຖານະການເງິນ ຢູ່ໃນຂັ້ນຍຸບຍອບ. ສ່ວນທີ່ເຫລືອອີກນອກກວ່ານັ້ນ ໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນກັມມະສິດຂອງ ສະຫະກອນຕ່າງໆ ຕາມຣະບຽບ.

ການປະຕິຮູບທີ່ດິນໃນສມັຍທີ ມ ນັ້ນ ໄດ້ຈຸ້ຍໃຫ້ສາມາດລຶບ-ລ້າງຍຸບສລາຍຮູບຮ່ອຍສິ່ງຫລົງເຫລືອຈາກຣະບອບສ່ວນສັມພັນຣ໌ພະບຸຣຸສນິຍົມ ຣະ-ບອບສັກດິນາ ແລະຊຸມນາງທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດອິພຍິບອາຊຸລຕ່າງໆ ລົງໄດ້ຢ່າງຣາບ ຄາບ; ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ໄດ້ເປັນຜົນພາໃຫ້ອຳນາດເສຖກິດແລະອິດທິພົນຂອງກຸ່ມ

ການສັກດິນາ ແລະວັນນະເຜສຕ່າງໆ ເກີດໂຄ່ນຄອນສັ່ນສະເທືອນ ແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດ ການປ່ຽນແປງຢ່າງເປັນເທ່ນສານ ຢູ່ໃນໂຄງສ້າງດ້ານສັງຄົມ ຂອງປຶກແຜ່ນປະຊາ ກອນ.

ບັນດາສະຫະກອນການປະສຸລັດ ໄດ້ເຂົ້າມາມີບົດບາດຢ່າງເປັນການ ໃຫຍ່ ໃນການຟື້ນຟູສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະໃນການກ້າວການຫ້າວຫາເພື່ອກ້າວ ໄປສູ່ໂຄງຮ່າງການປ່ຽນຈາກອາຊີບລ້ຽງສັດແບບພະເນຈອນ ໄປສູ່ຣະບົບການດຳ ຣົງຊີບແບບຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນ. ວ. ເລນິນ ເຄີຍແນະນຳສັ່ງສອນວ່າ ບໍ່ຄວນໃຊ້ ວິທີຮຸນແຮງຕໍ່ຊົນຊັ້ນຊາວນາແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ດັ່ງນັ້ນບັນດາອົງການອຳນາດບໍຣິຫານ ທ້ອງຖິ່ນໃນຣະບອບສະພາໂຊວຽດ ຈຶ່ງຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ຫລັກການດັ່ງກ່າວ ຕລອດຣອດ ຜແນກການຕ່າງໆຂອງພັກ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເຮັດນຳຄວາມປະສົງຂອງຄົນສ່ວນ ໃຫຍ່ເປັນຢ່າງດີ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບກິຈການສະຫະກອນເອງ ແລະກ່ຽວກັບການ ເລືອກເອົາຮູບແບບການຈັດຕັ້ງ ຂອງສະຫະກອນເຫລົ່ານັ້ນ.

ການລິເລີ້ມຂັ້ນທຳອິດໃນເຣື້ອງນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍການຈັດສະຖານທີ່ ບ່ອນຮັບຊື້ແລະຂາຍຂຶ້ນ ເອີ້ນຊື່ວ່າ " ສຳນັກງານໂຕແທນຈຳໜ່າຍ " ຈຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ໄວ້ໃນເຂດໃນຍ່ານ ຈຶ່ງເຄີຍເປັນບ່ອນຊຸມຊຸມຂນາດໃຫຍ່ແລະເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດ ຂອງ ເຂດອີພີບອາຫຼລຂອງພວກເຜົ່າພະເນຈອນ. ສະຖານທີ່ຊື້ຂາຍດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຈັດບໍ-ຣິການຂາຍເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນເຄື່ອງອຸປໂພກ ບໍຣິໂພກທົ່ວໄປສຳລັບປະຊາ-ຊົນ ແລະເຄື່ອງອຸປກອນທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆສຳລັບການລ້ຽງສັດ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຮັບຊື້ສິນ ຄ້າຜລິດຜົນຈາກພວກລ້ຽງສັດ ໂດຍພະຍາຍາມຍາດຊິງຕລາດການຄ້າກັນກັບພວກ ກັກຕຸນສິນຄ້າ ແລະພວກນາຍທຶນນາເຊົ່າເຂົ້າຂ້ຽວ +) (+ ນາຍທຶນນາເຊົ່າເຂົ້າ ຂ້ຽວ ຫລື USURIER ຫມາຍເຖິງພວກນາຍທຶນທີ່ໃຫ້ຊາວນາຢືມເງິນ ຫລືສິ່ງຂອງ

ຕ່າງໆໄປໃຊ້ ແລ້ວບັງຄັບໃຫ້ໃຊ້ແທນຄືນເປັນຜລິດຕົນ(ຜູ້ແປ-+) ຫົ້ວໆໄປ. ສຳ-ນັກງານໂຕແທນຈັດຈຳໜ່າຍນີ້ ບໍ່ແມ່ນມີໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບການຄ້າ ຊື້-ຂາຍແຕ່ພຽງສ່ວນດຽວ ແຕ່ວ່າ ຍັງໄດ້ໃຫ້ຄຳຊີ້ແຈງອະທິບາຍສູ່ປະຊາຊົນຟັງນຳໜ້ອມ ເຖິງແງ່ທິດທາງ ຂອງການຕັ້ງສະຫະກອນ ແລະຣະບຽບວິທີກິຈການຕ່າງໆຂອງສະຫະກອນ, ໆລັຍ ທີ່ເຄີຍມີຄວາມຮູ້ປະສົບການ ຈາກຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດຳເນີນມານັ້ນ ຄນະເຈົ້າໜ້າທີ່ ໂຕແທນຈຳໜ່າຍ ຈຶ່ງໄດ້ເຊີນຊວນອວນໃຈກຸ່ມຊົນເຜົ່າພະເມຈອນ ໃຫ້ຮູ້ຈັກແນວຄິມີ ປໂຍດ ຂອງການຕັ້ງສະຫະກອນ;

ສຳນັກງານໂຕແທນຈຳໜ່າຍທັ້ງຫລາຍ ໄດ້ພັທນາກິຈການໃຫ້ເປັນແບບ ສະຫະກອນ ສາທາຣະນຸປະໂພກຂຶ້ນຕາມລຳດັບ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ໃຫ້ຣັຖບານ ຂາຍສົ່ງສິນຄ້າແນວຈຳເປັນທຸກຢ່າງ ໃຫ້ສຳນັກງານໂຕແທນຈຳໜ່າຍບໍ່ໃຫ້ຂາດ.

ພ້ອມພາບຄູ່ຂນານກັນກັບການຕັ້ງສະຫະກອນສົ່ງບໍຣິໂພກນີ້ ກໍມີການພັທ-ນາສະຫະກອນເຄື່ອງອຸປໂພກແລະອຸປກອນຕ່າງໆຂຶ້ນ ໃຫ້ມີໜ້າທີ່ເປັນຄົນກາງຕິດຕໍ່ ຊື້-ຂາຍ ເຄື່ອງໃຊ້ຜລິຕພັນກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ ແລະຈັດບໍຣິການເຄື່ອງອຸປກອນ ການຜລິດ ກັບສິ່ງຂອງທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການກ້ວາງຂວາງ ໃຫ້ແກ່ນວນສະມາຊິກຢ່າງ ທົ່ວເຖິງ ໂດຍມີພາຣະໜ້າທີ່ເປັນສະຫະກອນ ສົ່ງບໍຣິໂພກອີກຄືກັນ.

ນອກຈາກນັ້ນ ທາງຣັຖບານຍັງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ດຳເນີນການ ຈັດຕັ້ງສະຖານີກະສິກັມ ແລະການເຕັກນິກປະສຸສັດຂຶ້ນ ໃນເຂດແຂວງຕ່າງໆທີ່ມີການ ລ້ຽງສັດ ດຳເນີນການສອນອົບຮົມວິຊາການກະເສດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຮ່ຽວຊານ; ມີການຈັດຕັ້ງສະໂມສອນແຕ່ລະຂແນງຂຶ້ນ ເພື່ອແນະນຳນັກ ລ້ຽງສັດ ໃຫ້ຮູ້ຈັກໃຊ້ເຄື່ອງອຸປກອນເຕັກນິກແນວດີໆ ໃນກິຈການປະຈຳຜແນກຂອງ

ຕົ້ນ. ຣັຖບານໄດ້ຕັ້ງອົງການອາຫານສັດຂຶ້ນ ໃຫ້ມີສາງເກັບມ້ຽນໄວ້ ເພື່ອໃຊ້ລ້ຽງ
ສັດໃນຣະຖູປີທີ່ດິນຟ້າອາກາດບໍ່ອຳນວຍ. ວຽກການອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ດຳເນີນການມາ
ທັ້ງໝົດນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອຄ້ຳປະກັນການຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫ່ມ່ຂອງພວກພະເນຈອນ ໃນດິນ
ແດນທີ່ໄດ້ຮັບກັມມະສິດຈັບຈອງ.

ການທີ່ພວກພະເນຈອນ ໄດ້ຮັບການຍົກຣະດັບສົ່ງເສີມດ້ານວັທນະທັມນັ້ນ
ກໍມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ຫລວງຫລາຍ ສຳລັບການຜ່ານມາສູ່ຣະບົບການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນ
ຈຶ່ງຖ້າຫາກບໍ່ມີການຍົກຣະດັບດ້ານວັທນະທັມໃຫ້ສູງຂຶ້ນແລ້ວ ພາຣະກິດອັນໜຸ້ງຍາກ
ປານນັ້ນ ກໍ່ຍ່ອມບໍ່ອາດສາມາດດຳເນີນການຜ່ານພົ້ນມາໄດ້ເລີຍ. ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງ
ກ່າວມານັ້ນເອງ ໃນບັນດາມາຕຣະການ ຈຶ່ງແມ່ໃສ່ການຍົກຣະດັບຖານະເສຖກິດ
ແລະພັທນາສົ່ງເສີມຊີວິຕການເປັນຢູ່ຂອງພວກພະເນຈອນນັ້ນ ກໍຈຶ່ງມີການກຳນົດ
ມາຕຣະການຕ່າງໆຂຶ້ນພ້ອມ ແມ່ໃສ່ການສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ຈັກໜັງສື, ເພື່ອໃຫ້
ການສຶກສາແກ່ເດັກນ້ອຍໃນໂຮງຮຽນຕ່າງໆ, ແມ່ໃສ່ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບ
ລະຫ່ວ່າງຍິງຊາຍ ແລະການສົ່ງເສີມໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າມາມີສິດມີສ່ວນໃນຊີວິດສັງຄົມ
ຕລອດຮອດໃນດ້ານອື່ນໆອີກ.

ການເກື້ອຍເຫ້ສະສາງປັນຫາການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນນັ້ນ ເປັນການສົ່ງ
ເສີມໃຫ້ມີການແກ້ໄຂ ວາງຣະບຽບການພັທນາສ່ວນສັມພັນດ້ານສັງຄົມ ຢູ່ໃນແວດວົງ
ຂອງປະຊາຊົນເຜ້ົ່າພະເນຈອນນຳພ້ອມອີກທາງນຶ່ງ ທັ້ງນີ້ໂດຍອາສັຍກິດຣະບຽບກ່ຽວ
ກັບສິດທິໃນຣະບອບສະພາໂຊວຽດ ເປັນສິ່ງອຳນວຍສນັບສນຸນ. ນັ້ນແມ່ນພາຍເຖິງ
ກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈັບຈອງທີ່ດິນ. ກ່ຽວກັບການແຮງງານຄ່າຈ້າງ, ກ່ຽວກັບ
ການໄດ້ຮັບສິດທິໂອກາດໃນດ້ານເສຖກິດ-ການເມືອງ ສຳລັບພວກລ້ຽງສັດ ແລະ
ກ່ຽວກັບດ້ານອື່ນໆອີກ.

ສຳລັບຊົນຊັ້ນນັກຊຸດຮີດທັງຫລາຍ ໃນແວດວົງຂອງຊົນເຜົ່າພະເນຈອມ ນັ້ນ ອຳນາດນິຫານຣະບອບໂຊວຽດ ໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍທະວີສ່ວນສ່ວຍສາອາ-ກອນ ແລະກີດກັນແລວທາງໂອກາດ ການສ້າງຜລິດຜົນໃສ່ທີ່ດິນ ແລະການໃຊ້ຄົນ ງານວ່າຈ້າງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຣັຖບານໂຊວຽດ ຍັງໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍຄວບຄຸມ ຣາຄາສິນຄ້າ ແລະການໃຫ້ເງິນຢືມລົງທຶນ ໂດຍຜ່ານທາງສະຫະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອ ເຂົ້າຄອບຄອງກິຈການຂາຍເຄື່ອງນຶກະສິກັມຕາມລຳດັບ ແລ້ວກໍຕັ້ງຣະບຽບການອະ-ນຸມັດຈັດຫາເຄື່ອງອຸປກອນພາຫະນະກະສິກັມ ໃຫ້ຊຸມຊົນອາຫຼລຕ່າງໆ ໂດຍໃຫ້ໂອ ກາດແກ່ຊາວນາຣະດັບສາມັນກ່ອນພວກອື່ນ. ໃນຂະດຽວກັນ ຣັຖບານກໍໄດ້ຫາ ທາງຈຳກັດຄວບຄຸມການຮີບໂຮມທັກຕຸນ ປັດຈັຍການຜລິດຕ່າງໆ ໄວ້ໃນກຳມືຂອງ ພວກຊົນຊັ້ນຮັ່ງມີ ໃນໝູ່ປະຊາກອນອາຫຼລ.

ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການເຄື່ອໄຂສະສາງຢ່າງ ພິດຮາກພິດເຫງົ້າ ກ່ຽວກັບບັນຫາການປ່ຽນຈາກຊີວິດພະເນຈອມ ມາສູ່ການດຳຣົງ ຊີບແບບຕັ້ງຖິ່ນຖານຊາວອມນັ້ນ ບ່ອມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ຫາກປາສຈາກການປະຕິ ຮູບພື້ນຖານ ຣະບົບສ່ວນສັມພັນດ້ານສັງຄົມ ຢູ່ໃນກຸ່ມແວດວົງອາຫຼລເອງເສັຽກ່ອນ.

ສ່ວນໂຮມຂອງນາຕຣະການດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມທັງຫມົດ ທີ່ອະທິບາຍ ມາແຕ່ຕົ້ນພຸ້ນແລ້ວ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງສຳຄັນໆຫລາຍແນວ ຢູ່ຕາມເຂຕ ແຂວງຕ່າງໆ ທີ່ມີການດຳຣົງຊີບແບບພະເນຈອມແລະແບບອີພຍິບພູນວຽນ ແລະໄດ້ ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອສືບຕໍ່ໂຄງການພັທນາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຊາວອມໃນຂັ້ນຕ່ຳອີກ.

ໃນໄລຍະແຮກກ້າວເຂົ້າສູ່ທົສວັດທີ ๔ ນັ້ນ ໂຄງການຕັ້ງຖິ່ນຖານຢ່າງ

ເປັນປຶກແຜ່ນ ແລະມີແບບແຜນຂອງພວກພະເນຈອນ ໄດ້ແຮກລົງມືດຳເນີນການຢູ່ ໃນທົ່ວທຸກໆສາທາຣະນະຣັດຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ຊຶ່ງປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງດຳເນີນຣະບົບການດຳຣົງຊີບແບບພະເນຈອນ ແລະແບບອິພຍິບພູມວຽນຢູ່. ໃນ ສມັຍນັ້ນ ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄນະກັມມະການຕ່າງໆຂຶ້ນ ໃຫ້ຮັບພາຣະການບໍຣິຫານວຽກ ງານ ໃນຣະດັບສາທາຣະນະຣັດ, ໃນຣະດັບແຂວງ, ໃນຣະດັບເມືອງແລະຣະດັບ ຕາແສງ. ໜ້າທີ່ປະຕິບັດຂອງຄນະກັມມະການເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ແກ່ການສຳຣວດເຣັດ ສະຖິຕິຈຳນວນຣາສດອນ ແລະກຳນົດເຂດແດນບ່ອນສ້າງຢູ້ກະທຳກິນ ໃຫ້ແກ່ພວກ ພະເນຈອນໃນການຕັ້ງບ້ານໃຫມ່ ກັບວາງມາຕຣະການເພື່ອພັທນາການກະເສດ ແລະສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ.

ເມື່ອວັນທີ ໑໗ ພຶສພາ ໑໙໓໐ ນັ້ນ ຣັຖບານແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽດ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາມະຕິພິເສດສະບັບນຶ່ງ ກ່ຽວກັບແຜນການພັທນາເສຖກິດພາຍໃນ ຂອງຣັຖສາຊາຄົ. ມະຕິດັ່ງກ່າວ ໄດ້ບົ່ງບັງຄັບໃຫ້ສະຖາບັນໜ່ວຍວຽກຕ່າງໆຂອງ ຣັຖບານ ດຳເນີນການກຳນົດມາຕຣະການຕ່າງໆຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນປໂຍດໃນການ ຄ້ຳປະກັນ ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນຂອງປະຊາຊົນສາຊາຄົ ໃນເຂຕທະສຶກັມແລະ ເຂຕການລ້ຽງສັດ ໂດຍຄະນຶງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງຣະບົບສະຫະກອນ ຂຶ້ນ ໃນກຸ່ມປະຊາຊົນເຜົ່າພະເນຈອນແລະອິພຍິບໜູນວຽນ ພ້ອມກັບການປ່ຽນມາ ດຳຣົງຊີບ ໃນຣະບົບຕັ້ງຖິ່ນຖານແລະພັທນາເຄື່ອງມືກົລໄກການກະເສດ ໃຫ້ກ້າວ ໜ້າຂຶ້ນພ້ອມ. ການດຳເນີນມາຕຣະການທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ອາສັຍງົບປມານແຫ່ງ ຊາດຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ໃຫ້ການອຸປຖັມບຳຣຸງໃນດ້ານການເງິນ.

ປະຊາຊົນທີ່ຕັ້ງບ້ານໃຫມ່ ໄດ້ຮັບສິດຍົກເວັ້ນສ່ວຍສາອາກອນ ໃນຂັ້ນຕ່ຳ ຮ່ວງສ້ວງໂຕ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ທາງຣັຖບານຍັງຈັດຫາພາຫະນະການກະເສດ ເຄື່ອງ

ຈັກກະສິ ັມແລະສັດລ້ຽງມາໃຫ້ໃຊ້ວຽກນຳອີກ ຣັຖບານໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ເພື່ອດຳເນີນການສ້າງສາເຮືອນຊານບ່ອນຢູ່ ຄອກໂຮງສຳລັບລ້ຽງສັດ ໂຮງຮຽນ ໂຮງໝໍ ຄຸມນິຄົມທາງແລະຮ້ານຄ້າອື່ນໆ ຂຶ້ນຢ່າງຫໍ່ເຖິງ.

ຢູ່ໃນຫມົດທຸກໆເຂດແຂວງ ທີ່ມີໂຄງການໃຫ້ພວກພະເນຈອນຕັ້ງຖິ່ນ ຖານຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງໜ່ວຍອາສາສມັກຂຶ້ນ ປະກອບດ້ວຍພວກຕົວແທນຂອງປະ-ຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ຮັບປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະຊີ້ແຈງອະທິບາຍ ວຽກການຕ່າງໆຢູ່ຕາມຄຸ້ມຊຸມຊົນອາຫຼ ຄນະກັມມະການໜ່ວຍອາສານັ້ນ ໄດ້ຈັດ ການສຳຫລວດທີ່ດິນທີ່ເປົ່າວ່າງໄວ້ ແລ້ວເລືອກກຳນົດບ່ອນຕັ້ງບ້ານ ບ່ອນຕັ້ງສະຫະ-ກອນ ພ້ອມກັບອະທິບາຍຊີ້ແຈງສູ່ພວກອາຫຼຟັງ ເຖິງຄວາມໝາຍແລະແລວທາງ ຂອງມະຕິ ຄວາມຕົກລົງຂອງພັກແລະຂອງຣັຖບານ ກ່ຽວກັບໂຄງການຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຖາວອນ. ຢູ່ຕາມຊຸມຊົນຕັ້ງບ້ານໃຫ່ໃນໂຄງຮ່າງເຮືອງການ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນ ນັ້ນ ໄດ້ມີການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາບໍຣິຫານ ຂອງພວກປະຊາຊົນຄົນງານຂຶ້ນ ສັງກັດຕໍ່ສະພາໂຮວຽດທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂດອາຫຼຕ່າງໆ ຊຶ່ງໃນຫອງປະຊຸມສະພາຄົນ ງານກໍດີ ໃນຫອງປະຊຸມແມ່ຍິງ ແລະຊາວນາທຸກຍາກກໍດີ ໄດ້ມີການອະທິບາຍຖົກ-ຖຽງກັນເຖິງປັນຫາຕ່າງໆ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບໂຄງການຜ່ານໄປສູ່ການດຳຣົງຊີບຣະບົບຖິ່ນ ຖານຖາວອນຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.

ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຫລັກເໜ່ລ່ານ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຜົ່າພະເນຈອນແລະອິພຍິບ ພູນວຽນຂັ້ນຕໍ່ມາອີກນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ກຂຶ້ນແມ່ນປີ ໑໙໖໘ ໂດຍທີ່ຣັຖບານໂຮວຽດ ແລະ ຄນະກັມມະການສູນກາງພັກຄອມມູນິສ ໄດ້ກຳນົດມາຕຣະການໃຫ່ໆຂຶ້ນຕື່ມອີກ ເພື່ອດຳເນີນໂຄງການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນ ຂອງປະຊາຊົນພະເນຈອນແລະອິພຍິບ ພູນວຽນ ຊຶ່ງໃນມາຕຣະການຂັ້ນນີ້ ສະເພາະຣັຖກາຊາຄິຣັດດຽວກໍໄດ້ຮັບອະນຸມັດ

ງົບປະມານສຳລັບດຳເນີນການຮອດ ๔๓ ລ້ານຽບເລີ.

ຂ່າວສານຄວາມຮູ້ຈາກແຂວງຕ່າງໆ ໃນເຂດໂຄງການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນຣາຍງານມາວ່າ: " ປະຊາຊົນໄດ້ຫລັ່ງເຫັນຕົນດີໃນການທີ່ພວກຕົນຈະເຂົ້າຈັບຈອງຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນຫລັກແຫລ່ງ ຢູ່ຕາມເຂດໂຄງການຊົນປະທານ ເຂດພັທນາການປູກເຂົ້າ ແລະເຂດສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດຕ່າງໆ ປະຊາຊົນຫລັ່ງເຫັນວ່າຣັຖບານໄດ້ອະນຸມັດງົບປະມານ ໃຫ້ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ເພື່ອດຳເນີນການສົ່ງເສີມປັບປຸງຖານະເສຖກິດຂອງເຂດແຂວງນັ້ນໆ ໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນກັບຕາແທ້ວ່າ ວຽກການຢູ່ໃນເຂດແຂວງເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນສິ່ງພິສູດເຫັ້ນຄວາມຕ້ອະຫລອກ ຫມິ້ນປະມາດເຍຍຫາຫາຍເກາະຜິດ ຂອງພວກ " ເພສ " ຈົ່ງພະຍາຍາມສ້າງສະຖານະການປັ່ນປ່ວນຢູ່ຫລາຍແຂວງ ".

ເຖິງແມ່ນພວກເຈົ້າຂຸນມູນນາຍທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນດຳຣົງຊີວິດແບບພະເນຈອນຢູ່ຄືເກົ່ານັ້ນ ໄດ້ສ້າງເຫດປັ່ນປ່ວນກໍ່ກວນຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ປຶກແຜ່ນປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງອາຊຸລຕ່າງໆກໍ່ພໍໃຈ ຕໍ່ແບບແຜນທ່ານດຳຣົງຊີບແບບຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນຫລາຍກວ່າ ຍອມວ່າມັນເປັນໂອກາດໃຫ້ປະຊາຊົນເອງເຫັນເຊື່ອວ່າ ການດຳຣົງຊີບແບບຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນໃນພາກປະຕິບັດໂດຍຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຂອງຣະບອບສະພາໂຊວຽດນັ້ນ ຍ່ອມພາໃຫ້ເກີດມີເງື່ອນໄຂອຳນວຍໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ວິວັທນາການຢ່າງວັທນາຖາວອນ ໃນດ້ານຣະດັບການຄອງຊີບແລະກ້າວໄປສູ່ການປັບປຸງສົ່ງເສີມເງື່ອນໄຂດ້ານແຮງງານນຳອີກ.

ໂຄງການຜ່ານໄປສູ່ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງປະຊາຊົນພະເນຈອນ ຢູ່ຣັຖການາຊາຄີນັ້ນ ສຳເຣັດລົງເມື່ອປີ ๒๓๕ ໂຄງການນີ້ຢູ່ຣັຖອື່ນໆໃນຍ່ານຕາເວັນອອກ

ຂອງໂຊວຽຕນັ້ນ ດຳເນີນການມາຫລ້າຊ້ານ ວ່າຢູ່ການຊາຄີ ດັ່ງຕົວຢ່າງວ່າ ຢູ່ກິຣຄີຊີ ນັ້ນ ປະຊາກອນພະເນຈອນແລະອົພຍົບພູນວຽນຫລາຍເຜົ່າ ໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານພູມລຳ ເນົາຢ່າງຄັກແນ່ທົ່ວເຖິງກັນຫມົດ ກໍແຕ່ເມື່ອ ໝ.ສ.ປ. ກິຈການຜລິດທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃຫມ່ໆ ນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ໂອນເຂົ້າຮ່ວມໃສ່ກັນກັບສະຫະກອນຕ່າງໆ. ມີພວກພະເນຈອນ ເກົ່າ ແຕ່ຈຳນວນພຽງເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເລືອກປ່ຽນອາຊີບໄປເຮັດການຢູ່ນຳວິຊາການ ອຸດສາຫະກັມ ການຂົນສົ່ງແລະກິຈການສະຫະກອນຫລວງ ແຕ່ວ່າກໍມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ ຄົນແຄວຊົນຊັ້ນກັມມະກອນໃນຣັດນັ້ນ ມີຈຳນວນສະມາຊິກຕົ້ນຂົ້ນພໍສົມຄວນ.

ຢູ່ຕາມເຂດແຂວງຕ່າງໆ ໃນພາກຕາເວັນອອກກາງຂອງໂຊວຽຕ ຈຶ່ງ ປະຊາກອນສ່ວນໃຫຍ່ເຄີຍເປັນຊົນເຜົ່າພະເນຈອນ ຫລືອົພຍົບພູນວຽນນັ້ນ ຜາກົດ ວ່າມີຈຳນວນສະມາຄົມເພື່ອການປູກຝັ່ງຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມຕົ້ນຂົ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນ ໄລຍະຫລາຍປີທຳອິດ ຕໍ່ຈາກໂຄງການຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນສະມາຄົມເຫລົ່ານັ້ນ ມີ ຖານະເປັນສູນກາງແຫ່ງໄລຍະປ່ຽນແປງເພື່ອຜ່ານໄປສູ່ຣະບົບສະຫະກອນ ຜລິຕກັມ ຫລືໂກລໂคຊ ພວກສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມການປູກຝັ່ງຮ່ວມກັນໃນຍຸກນັ້ນ ໄດ້ດຳ ເນີນວຽກການຄາດໄຄ ຕົກກ້າ ເກັບກ່ຽວ ພັທນາທີ່ດິນໃສ່ຝຸ່ນ ແລະເຮັດວຽກ ການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວກັບການຜລິດອາຫານສັດ ແລະການເຮັດໄຮ່ໃສ່ນາທັງຫມົດ ຮ່ວມ ກັນໃນແບບສາມັກຄີ.

ສະມາຄົມການຜລິດດັ່ງກ່າວ ມີໜ້າທີ່ສົ່ງເສີມການປູກຝັ່ງເຮັດນາໃສ່ຝຸ່ນ ພັທນາທົ່ງຫຍ້າໃຫ້ໄດ້ເປັນພື້ນທີ່ຫລາຍທີ່ສຸດ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຈັດໃຫ້ມີການໄລ່ຕ້ອນແລະ ເຝົ້າລ້ຽງຝູງສັດຢູ່ຕາມທົ່ງຫຍ້າໃນແບບສາມັກຄີ ແລະຂຍາຍການປູກພືດອາຫານສັດ ຮັບພາຣະບົ່ວຣະບັດເຄື່ອງອຸປກອນເຫັກນິກການປະສັດ ແລະປິ່ນປົວສັດລ້ຽງທີ່ເຈັບ ປ່ວຍ ດຳເນີນການສ້າງສາອາຄານໂຮງງານຕ່າງໆສຳລັບແຕ່ງແປງຜລິດຜົນກະສິ-

ກັນທີ່ເປັນວັດຖຸດິບໃນຂັ້ນທຳອິດ ປຸກສ້າງຄອກເຫລ່ງສັດລ້ຽງແລະອື່ນໆອີກ. ສິ່ງທີ່ມີ
ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດອີກແນວນຶ່ງໃນກິຈການຂອງສະມາຄົມສະຫະກອນການຜລິດ
ນີ້ ແມ່ນຂໍ້ທີ່ວ່າ ທີ່ດິນສ່ວນຕົວຂອງພວກສະມາຊິກໄດ້ຖືກຮີບໂຮມສົມທົບເຂົ້າໃຫ້ເປັນ
ອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ ແລ້ວກຳຈັດດຳເນີນວຽກການແບບສະຫະກິດຢູ່ເທິງທີ່ດິນສ່ວນນັ້ນ
ການໃຊ້ແຮງສັດລ້ຽງແລະພາຫະນະຮ່ວມກັນໄດ້ເກີດມາຍເປັນວິທີການທີ່ເອົາແຮງ
ຢ່າງກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນວຽກໄຮ່ການນາຍຸກນັ້ນ ໂດຍທີ່ສະຫະກອນມີພ້ຳທີ່ບົວຣະ
ບັດພຽນຄຸມອນສັດລ້ຽງຮ່ວມກັນ ສ່ວນເວລາທີ່ວ່າງເວັ້ນຈາກການສາມັກຄີນັ້ນ ກໍ່ສຸດ
ແລ້ວແຕ່ວ່າ ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນຈະຢາກເຮັດຢາກສ້າງວຽກການອັນໃດຕື່ມເປັນ
ການສ່ວນຕົວກໍໄດ້.

ຈຸບສິນທີ່ເປັນທຶນຂອງສະມາຄົມການຜລິດກະສິກັມດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ປະ-
ກອບດ້ວຍປະສຸສັດທັງໂຕເປັນ-ໂຕຕາຍ ຊຶ່ງນອນສະມາຊິກຄືກັມມະສິດຄອບຄອງ
ຮ່ວມກັນ ແລະກໍ່ມີທຶນເປັນເງິນສົດໄດ້ມາຈາກການສົມທົບເກັບຄ່າບຳຮຸງສະມາຄົມ
ໃນຂນະຮັບຮັບຈຸເອົາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສາມັນ ຮຸ້ນສ່ວນທີ່ສະມາຊິກຈ່າຍໃຫ້ເມື່ອ
ສະມັກຂໍຮັບຈຸເຂົ້ານີ້ ກໍໂຮມຮັບທຶກເຂົ້າໃສ່ນຳກັນກັບກອງທຶນສ່ວນກາງ ຂອງສະມາ-
ຄົມສະຫະກອນ. ສຳລັບການຊື້ຫາສັດລ້ຽງເລືອດແທ້ມາໄວ້ເຮັດແມວ ກັບເຄື່ອງຈັກ
ພາຫະນະ ເຄື່ອງມືອຸປກອນການກະເສດຕ່າງໆນັ້ນ ແຕ່ລະປີທາງສະມາຄົມໄດ້ໃຊ້
ວິທີການຫັກເອົາເງິນຣາຍໄດ້ຈາກການຜລິດຜົນສ່ວນຮວມກັນ ເພື່ອເອົາມາຄອກ
ເຂົ້າແທນຕົ້ນທຶນເດີມ ທີ່ຈ່າຍລ່ວງໜ້າໄປກ່ອນ ສ່ວນການຈະຄຸດທຶນຄືນເປັນຈຳ-
ນວນທໍ່ໃດນັ້ນ ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງສະມາຊິກ ຈະເຫັນດີຕົກລົງກັນ
ເອົາເອງ ແຕ່ກໍ່ມີຫລັກເກນວ່າ ຕ້ອງບໍ່ຫລາຍກວ່າຫ້າເປີເຊັນຂອງຣາຍໄດ້ທັງໝົດ.

ສະມາຄົມເພື່ອການປຸກຝັ່ງຮ່ວມກັນ ແລະກ່ຽວເຟືອງຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງຕ້ອງ

ຂຶ້ນໃນເຂດແຂວງຕ່າງໆ ທີ່ມີການລ້ຽງສັດເປັນອາຊີບຫລັກຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງ ພວກຊົນເຜົ່າພະເມຈອນໄດ້ຕັ້ງຫລັກແຫລ່ງພູມລຳເນົາໃສ່ນັ້ນ ໄດ້ມີບົດບາດຢ່າງຄັກ ແນ່ຕໍ່ການຟື້ນຟູກະສິກັມ ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດແລ້ວ ແມ່ນໃນດ້ານການລ້ຽງສັດ ຂນະ-ດຽວກັນ ສະມາຄົມການປູກຝັ່ງຮ່ວມກັນ ກໍຍັງບໍ່ທັນມີພື້ນຖານໝັ້ນຄົງທຸ່ນທ່ຽງເທື່ອໃນ ດ້ານຮູບການປັດຈັຍການຜລິດແບບສະຫະກອນ ແລະພາຫະນະກະສິກັມ ກໍຍັງບໍ່ທັນ ຄົບຖ້ວນເທື່ອ.

ສະມາຄົມປູກຝັ່ງຮ່ວມກັນ ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດຳເນີນກິຈການລ້ຽງ ສັດເປັນແບບສະຫະກອນເທື່ອ ແລະການກະສິກັມ ກໍມີລັກສນະເປັນແບບທີ່ເຮັດພໍກຸ ກິນ. ຍ້ອນດັ່ງນັ້ນຣາຍໄດ້ການເງິນຂອງສະມາຄົມ ການປູກຝັ່ງຮ່ວມກັນທັ່ງຫລາຍ ຈຶ່ງມີແຕ່ພຽງຍ່ອມເຍົາເບົາບາງ.

ການພັທນາເສຖກິດສະຫະກອນ ໃຫ້ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ຍ່ອມ ດຳເນີນການຜ່ານໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ ຫາກປາສຈາກການຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບ ດ້ານ ແຮງງານຂອງພວກສະມາຊິກໃຫ້ທັນສມັຍ ແລະຫາກບໍ່ມີຣະບົບການປັນສິນຄ່າແຮງ ຢ່າງທ່ຽງທັນ. ແຕ່ວ່າ ມັນກະເປັນການຍາກຢູ່ບ້ອຍ ທີ່ຈະແກ້ໃຂປັນຫາເຫລົ່ານີ້ ຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດກິຈການຂອງສະມາຄົມການປູກຝັ່ງ. ປັນຫາມີຢູ່ວ່າ ແຮງງານ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ໄປໃນກິຈການຜລິດຮ່ວມກັນ. ຊັບສິນທຶນນອນໃນ ການຜລິດ ກໍຍັງແມ່ນກັມມະສິດສ່ວນບຸກຄົນຂອງພວກສະມາຊິກຢູ່ ຍັງບໍ່ແມ່ນຂອງ ກິຈການສະຫະກອນເທື່ອ. ຍ້ອນເຫດດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອມີການແບ່ງປັນຣາຍໄດ້ກັນ ກໍຈຶ່ງ ຕ້ອງແບ່ງສ່ວນນຶ່ງ ໃຫ້ເປັນຄ່າເຊົ່າໃຊ້ປັດຈັຍການຜລິດ ຂອງພວກສະມາຊິກທີ່ເປັນ ເຈົ້າຂອງຄອບຄອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ (ຄ່ານາ-ຄ່ານ້ຳ-ຄ່າຄວາຍແລະອື່ນໆ=ຜູ້ແປ) ເລີຍບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນກັນຕາມສ່ວນຂອງແຮງງານ ທີ່ອຸທິດໃຫ້ແກ່ວຽກການນັ້ນຊ້ຳ.

ຽບການກິຈການສະຫະກອນໃຫມ່ ຂອງພວກເຜົ່າພະເມຈອນເກົ່ານັ້ນ ໄດ້ແກ່ກິຈການສະຫະກອນກຸ່ມນາໂຣມ " ໂກລໂຄຊ " ດັ່ງນັ້ນ ຕັ້ງແຮກແຕ່ປີ ໑໙໓໕ ມາ ສະມາຄົມປູກຝັ່ງຮ່ວມກັນ ຈຶ່ງຮັບຮອງເອົາທັມນະນູນສະຫະກອນກະສິ-ກັມ " ໂກລໂຄຊ ".

ໃນປີ ໑໙໓໙ ສະມາຄົມກະສິກັມຮ່ວມໃນກາຊາຄີເກືອບທັງໝົດ ໄດ້ປະຕິຽບຍົກຖານະຂຶ້ນເປັນ ສະຫະກອນນາໂຣມ " ໂກລໂຄຊ " ຂະບວນດຳເນີນ ສ່ວນດຽວກັນນີ້ ຢູ່ຣັຖອື່ນໆທີ່ຫລ້າຫລັງກວ່າ ມາສຳເຣັດລົງເມື່ອປີ ໑໙໔໐ ເປັນ ສ່ວນໃຫຍ່.

ກໍຫມາຍຄວາມວ່າ ສິ່ງສຳຄັນອີກສ່ວນນຶ່ງ ໃນລັກສນະການຜ່ານໄປສູ່ ຣະບົບການຕັ້ງຖິ່ນຖານຄາວອນ ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າພະເມຈອນ ຢູ່ຍ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາຄີນັ້ນ ກໍແມ່ນວ່າ ປວັດສາດໃນຂັ້ນທີ່ລ້ວງຫົວຕໍ່ນີ້ ໄດ້ຍຸບັດຂຶ້ນເປັນລຳ-ດັບກັບການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເປັນ ອົງການສະຫະກອນ. ການຍຸບັດທີ່ຕໍ່ເນື່ອງເປັນລຳດັບ ກັນນີ້ ພາໃຫ້ສາມາດຟື້ນຟູຣະດັບການຄອງຊີບ ຂອງປະຊາກອນຊາວນາຊົນ ຕ່າງໆ ໃຫ້ກ້າວພົ້ນພັທນາຂຶ້ນມາໄດ້ ຢ່າງໄວພະລັນ ພ້ອມກັບທີ່ຊ່ວຍພາໃຫ້ຣັຖບານ ທົນດພາຣະໂດຍໄວໃນການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອດ້ານງົບປະມານ ສຳລັບການຕັ້ງຖິ່ນ ຖານຫລັກເພ່ລ່ງຂອງຊົນເຜົ່າພະເມຈອນທັງຫລາຍນີ້. ໄລຍະດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເກີດຜົນ ດີດ້ານເສຖກິດ-ຈິດໃຈ ແລະວັທນະທັມ ຕໍ່ວົງສັງຄົມຢ່າງອາດຄຶດຄະເນບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

ເວົ້າໃນດ້ານເສຖກິດແລ້ວ ຄວາມສຳຄັນຂອງການຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນໝູ່ ຊົນຊັ້ນເຜົ່າພະເມຈອນ ແລະການຈັດຕັ້ງພັທນາຂຶ້ນເປັນອົງການສະຫະກອນກະສິກັມ ນັ້ນ ແມ່ນສະຖິດຢູ່ໃນການຂ້າມຜ່ານປ່ຽນແປງຣະບອບສັງຄົມ ຈາກການສະຫະກິດ

ສາມັກຄີແບບຫລ້າຫລັງຄືກດຳບັນທີ່ສຸດ ໄປຢູ່ສແບບກ້າວໜ້າທີ່ສຸດ ວັດຖຸດິບທັງປວງ ບັນດາມີ (ຫນັງສັດ-ຂົນສັດ ແລະອື່ນໆ) ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນນັ້ນເຄີຍເປັນຂອງຖິ້ມລ້າ ສຳ ລັບຊົນເຜົ່າພະເນຈອນທັງຫລາຍ ກໍໄດ້ດັດແປງພັທນາເອົາໃຊ້ ເພື່ອສນອງຄວາມ ຕ້ອງການຂອງວິງການອຸດສາຫະກັມເບົາ ແລະອຸດສາຫະກັມອາຫານ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ເກີດ ຂຶ້ນມາເປັນອຸດສາຫະກັມຂແນງໃຫມ່ໆ ໃນຫລາຍໆສາທາຣະນະຣັດ. ການລ້ຽງ ສັດຢູ່ຕາມໂກລໂຄຊຕ່າງໆ ຊຶ່ງດຳເນີນການຕາມຫລັກວິທີການ ແລະເຕັກນິກອັນທັນ ສມັຍນັ້ນ ນັບວ່າຕ່າງກັນຢ່າງຫນ້ກຫນ້ວງຫລາຍເລີຍ ກັບການລ້ຽງສັດແບບພະເນຈອນ ໃນສມັຍກ່ອນການປະຕິວັດ ຊຶ່ງແບບສມັຍໃຫມ່ນີ້ ສມັຄພາບດ້ານຄ້າຂາຍ ແລະໃຫ້ ຜົນດ້ານເສຖກິດໃນຣະດັບສູງສົ່ງລົ້ນເກົ້າຫລາຍເທ້ໆ.

ການເຮັດໄຮ່ໃສ່ນາ ກໍໄດ້ແຮກກ້າວເຂົ້າມາມີຄວາມສຳຄັນເປັນເອກ ອິກຄືກັນ ໃນການເສເກີດຂອງອາຫຼລ ທີ່ຈັດຕັ້ງໂກລໂຄຊຂຶ້ນແລ້ວ. ແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ເມື່ອຍັງບໍ່ມີການຈັດຕັ້ງວິງການສະຫະກອນຂຶ້ນເທື່ອ ພວກລ້ຽງສັດ ທີ່ປ່ຽນມາຕັ້ງຖິ່ນ ຖານຫລັກແຫລ່ງ ຫລືຖິ່ນຖານໝູນວຽນພາກັນປູກຝັ່ງໃສ່ທີ່ດິນຜືນນ້ອຍໆ ໂດຍນິຫນາກ ຈິກເປັນເຄື່ອງມືສັບສ່ວແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ.

ການຕັ້ງສະຫະກອນ ໄດ້ປະຕິຮູບຫລາຍໆເຂດແຂວງໃນພູມິພາກ ຊຶ່ງ ແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ມີຖານະເປັນເຂດອາສັຍກິນຈາກເຂດອື່ນ ໃຫ້ກາຍເປັນແຫລ່ງຜລິດ ເຂົ້າເປລືອນມາໄດ້ໃນບໍ່ຄຶມ. ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ການເຮ່ືອງນີ້ ແມ່ນຫມາຍເຖິງ ເຂດແຂວງຕ່າງໆ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຍຸກຕັ້ງສະຫະກອນມາໂຮມນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນມີການປູກຝັ່ງ ເຮັດໄຮ່ໃສ່ນາແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ບໍ່ວ່າແຕ່ການປູກເຂົ້າຫລືພືດອຸດສາຫະກັມອື່ນໆ. ການກະສິກັມຢູ່ຕາມເຂດອາຫຼລຫ້ວໆໄປ ໃນສມັຍກ່ເກີດອຳນາດບໍ່ຣິຫານຣະບອບໂຊ-ວຽຕນີ້ ປັດຈັຍພາຫະນະ ແມ່ຊັ້ນຊໍ້ລີຊາກ່ວາຫມູ່ກ່ມີແຕ່ຄັນໄຖແຕ່ວ່າ ໂກລໂຄຊ

ຫມິດທຸກາບ່ອນ ທີ່ຕັ້ງແຮກກໍ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍນິໄຊ່ມາ ເປັນສົມບັດວິເສດນັ້ນ ຕົກມາ ຮອດສມັຍໜ້ອນີ້ ກໍພາກັນນິຣິຊ່ວ-ຟາດເຂ້ົາ ແບບປະກອບໃສ່ຣິຖໄຊ່ມາ ຫລືວ່າ ຣິຊ່ວ-ຟາດເຂ້ົາ ແບບເຄື່ອງຍົນຂັບເຄື່ອນໃນໂຕ ໄວ້ໃຊ້ວຽກເອງແລ້ວຢ່າງທ້ວເຖິງ.

ການດັດແປງພັທນາເອົາການເຕັກນິກ ທີ່ກ້າວໜ້າໃໝ່ໆ ມາປະກອບໃຊ້ ໃນການຜລິຕກັ່ມ, ການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກພາຫະນະທີ່ສົມບູນແບບ ໃນກິຈການໂກລໂຄຊ ຕ່າງໆ-ເຫລ່ົານີ້ ຊ່ວຍອຳນວຍໃຫ້ມີການຂຍາຍໂຕ ຈະເຣິນພັທນາດ້ານວັທນະທັມ ເຕັກນິກ ໃນໝູ່ປະຊາກອນຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ການປ່ຽນນາດຳຣົງຊີບ ແບບຕັ້ງ ຖິ່ນຖານຖາວອນ ແລະການປະຕິຮູບເສຖກິດ ໃຫ້ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ຊ່ວຍ ພາໃຫ້ຍົກຣະດັບວັທນະທັມທ້ົວໆໄປ ຂອງປະຊາຊົນພວກພະເນຈອນເກ່ົາ ທຍັບສູງ ຂຶ້ນໄດ້ອີກຫລວງຫລາຍ. ຊຸມຊົນອາຊຽນທ້ົວໆໄປກໍ່ຮູ້ຈັກຫນັງສືພິດແລ້ວ. ຈະນຸຊົນຮຸ່ນ ໃຫ່ມ ໄດ້ເຂ້ົາໂຮງຮຽນຖ້ວນທ້ົວກັນໝົດທຸກຄົນ. ມີການຕັ້ງທ່ໍພັກໂຮງຮຽນກິນນອນ ຂຶ້ນ ເພື່ອຈັດບ່ໍຣິການສຳລັບພວກເດັກນ້ອຍ ທີ່ຢູ່ເຂດແຂວງຫ່າງໄກກັນດານ ຫລືທ່ີມີ ຜູ້ອາສັຍແຕ່ຫ່າງໆກັນ ແລະບ່ໍທັນສົມຄວນຕັ້ງໂຮງຮຽນຂຶ້ນເທ່ື. ນອກກ່ວານັ້ນກໍ່ຍັງ ຈັດໃຫ້ມີໜ່ວຍໂຮງຮຽນເຄ່ືອນທ່ີ ດຳເນີນການອົບຣົມໝູ່ນວຽນປ່ຽນໄປ ຕາມເຂດ ສາຍທາງອົພຍົບຂອງປະຊາຊົນ. ທຸກມ້ືນີ້ ຄວບຄ່ວອົພຍົບອາຊຽນທ່ີ່ອ່ານໜັງສືບ່ອອກ ນັ້ນ ຫາເກ່ືອບບ່ໍມີເລີຍ ແລະທຸກໆຄວບຄ່ວພາກັນຈອງໜັງສືພິມອ່ານປະຈຳດ້ັ່ງດຽວ ກັນໝົດ.

ວັທນະທັມແບບສັງຄົມນິຍົມ ຂອງປະຊາຊົນຊາດທ່ີ່ເຄ່ີຍຫລ້ັງຫລັງທ້ັ ຫລາຍນັ້ນ ໄດ້ສ່ະແດງໂຕອອກມາຜາກົດ ຢ່າງດີເດ່ັນເປັນປະຈັກອ່ັກທາງນ່ຶ ໃນ ຮູບຂອງວັນນະກັມແລະປັນຍາຊົນພາຍໃນຊາດ. ຫມາຍຄວາມວ່າ ມີນັກຂຽນ ນັກ

ວັນນະຄະດີ ແລະນັກປຣາດອາຈານ ຜູ້ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງຫລາຍຄົນ ຊຶ່ງນິເຊື້ອສາຍ
ມາຈາກຄອບຄົວພະເນຈອນ ທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຫນັງສືເລີຍ.

ພັທນາການຄວາມຈະເຣີນ ຂອງບັນດາກຳລັງຜລິດ ແລະຄວາມຜາ
ແພ່ນີ້ຍ ຂອງສ່ວນສັນພັນໃຫ່ມ່ແບບສັງຄົມນິຍົມ ໃນວົງການກະສິກັມນັ້ນ ຍັງນີ້ຜົນ
ສືບຕໍ່ຕິດຕາມມາອີກແນວນຶ່ງ ອັນໄດ້ແກ່ການປະຕິຮູບປ່ຽນແປງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຂອງ
ໂຄງສ້າງດ້ານສັງຄົມແນວເກົ່າ ຂອງນິຄົມຊຸມຊົນອາຟຼລ, ໄດ້ແກ່ການຍຸບສລາຍ
ກິດເກນດ້ານເຜົ່າເຊື້ອແລະປະເພນີຄວາມເຊື່ອງົມງວາຕ່າງໆ ແລ້ວກ້າວມາຮອດ
ສັຍການກ່ຳເກີດ ແລະວັທນາຖາວອນຂອງຄ່ານິຍົມແບບສະຫະກອນ. ໂຄງສ້າງສັງ-
ຄົມ ແບບລັດທິຊຸມນາງທ້ອງຖິ່ນ ກໍຖືກຍຸບມ້ວງລົງເປັນລຳດັບ ໃນໄລຍະຍຸກສັຍທີ່
ຂະບວນດຳເນີນເທ່ງການສ້າງຊາດແລະສັງຄົມ ໃຫ້ວັທນາຖາວອນນັ້ນ ດຳເນີນ
ມາຢ່າງສ່ຳສເມີ.

xx xx xx

ຮູບພາບກັບວິທີການ ໃນການໃຊ້ສ່ວນສັນພັນ ດ້ານ ຄ້ວຍ ແລະ ດ້ານການເງິນ

ວິທຕ໌ຣ ແຊຣ໌ສໂຕປີໂຕວ

ປູ່ພາກຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ຍຸກແຣກກ່ການພັທນາ ແບບບ່ເໝ່ນລັດ
ທິມາຍທິມນັ້ນ ພູດສ່ວນອັນກ່ຽວຂ້ອງ ເຖິງການເສຖກິດ ແບບທັມມະຊາດ ຍັງນີ້ປູ່
ຫລາຍເປັນພິເສດ. ປູ່ເຂດແຂວງຕ່າງໆຂອງຍານອາຊີພາກກາງ ແລະ ປ່ກາຊາ

ຄື ຊຶ່ງປະຊາກອນຍັງໃຊ້ຊີວິດ ແບບພະເມຈອມ ແລະ ອີພິບພູມວັນຢູ່ນັ້ນ ຣະ-ບອບບັຣພະບຸຣຸດນິຍົມ ແລະ ສັກດິນາ ເຫລືອຢູ່ ໂດຍນິຖານະ ເປັນຣະບອບການສະ ເພາະ ຊຶ່ງຂີ້ຂາດການຳນິດຮູ້ສອນສັນພັນ ໃນການຜລິຕກັນ. ອີກອັນນຶ່ງ ຂົງເຂດໃດ ທີ່ມີການປູກເຂົ້າ (ທັນຍະພືດ) ແລະພືລປູກສຳລັບ ເຮັດອຸດສາຫະກັມ (ນີ-ຝ້າຍ ເປັນຕົ້ນ) ນັ້ນ ກໍເປັນທີ່ສັງເກດວ່າ ຣະດັບສມັຄພາບດ້ານການຄ້າຂາຍ ກິຈການກໍຢູ່ໃນຂັ້ນສູງສິ່ງຫລາຍ. ສ່ວນປະເພດຣະບອບນາຍທຶນ ຊຶ່ງຫລອມໂຕ - ເຂົ້າກັບຮູບການສ້າງຜລິດຜົນ ແບບລັດທິສັກດິນາ ແລະແບບລັດທິຊຸມນາະຈາ ນັ້ນ ກໍໄດ້ຝັ່ງຣາກຢັ່ງເລິກລົງໄປ ຢ່າງຄັກແໜ ຢູ່ຣ່ວງຂ້າງຂອງຣະບົບຄ້າຂາຍຜລິຕ-ກັນຂນາດນ້ອຍ. ຣະບົບນາເຂົ້າ ຊຶ່ງມີລັກສນະ ເປັນການເກືອດສ່ວນທົ່ວ ແລະ ເປັນຣະບົບສືບເຊື້ອມາຈາກລັດທິ ບັນພະບຸຣຸສນິຍົມ ແລະຣະບົບເຊື້ອສາຍສືບເຜົ່າ ຢູ່ໃນເຂດແຂວງ ເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຍັງມີແຜ່ຜາຍຫລາຍຢູ່ຄື ເກົ່າ ໃນຍຸກທີສວັດທີສາມ. ການເກມແຮງງານ ໃນໝູ່ພວກຊົນເຜົ່າພະເມຈອມ ກໍຍັງ ເປັນທີ່ນິຍົມກັນ ຢູ່ຢ່າງ ກ້ວ້າງຂວ້າງ.

ກໍເປັນອັນວ່າ ປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມທະວິພາກ ໃນຍ່ານອາຊີກ້ວ້າງ ແລະຢູ່ ກາຈຸາຄີ ຄວາມບ່ສເນີພາບໃນການຄຶກັນມະສິດຄອບຄອງ ປັດຈັຍການ-ຜລິດ (ຊຶ່ງ ເປັນສິ່ງສິ່ງ ເສີມ ພັທນາການດ້ານຫັຖກັນ ແລະບຳຮຸງຂະບວນດຳ ເນີນແໜ່ງການຈັດຣະບຽບລຳດັບ ແລະການໃຊ້ແຮງງານພາຍນອກ ໃນຮູບການ ຕ່ວ່ງໆ) ນັ້ນ ກໍໄດ້ປະກອບກັນເຂົ້າ ເປັນສິ່ງກຳນິດຮູ້ ຍິ່ງຂາດຄວາມສຳຄັນອັນ ໃຫຍ່ຫລວງ ຂອງການຜລິຕກັນດ້ານຄ້າຂາຍ ແລະ ຂອງສ່ວນສຳພັນດ້ານຄ້າ - ຂາຍແລະດ້ານການເງິນ .

ໃນຍຸກສະຖາປະນາສັງຄົມນິຍົມ ການເສຖກິດແບບທັມມະຊາດ ຕົກອັນດັບ

ລົງ ປ່ຽນໃຫ້ການຜລິດກັ້ນຄ້າຂາຍນ້ອຍ ກ້າວຂຶ້ນມາເທົ່ານ. ກ່ຽວກັບ
ເຣື່ອງນີ້ ວິງການນັກຄົ້ນຄ້ວາຂອງໂຊວຽຕ ໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ ພັທນາການ ຂອງ
ເສຖກິດປະເພດນີ້ ເປັນກົດເກນເໝືອນກັນ ສຳລັບຜ່ານໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ
ໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ເຄີຍເປັນຊາດຫລ້າຫລັງ ອັນເປັນທາງຜ່ານ ທີ່ເວັ້ນການຍຸກ
ເສຖກິດນາຍທຶນ. ການປະຕິບັດໄປຕາມກົດນີ້ ເປັນການຕື່ນທະວີຄວາມສຳຄັນ
ຂອງສ່ວນສັມພັນດ້ານຄ້າຂາຍແລະການເງິນ ຊຶ່ງເປັນອັນຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ປັດຈຸບັນນີ້
ຄວາມໝັ້ນຄົງຖາວອນ ຂອງການຜລິດກັ້ນຄ້າຂາຍນ້ອຍ ໄດ້ຈຸບັດຂຶ້ນແລ້ວໃນວົງ
ການກະສິກັນ ຂອງກຸ່ມປະເທດອາຟຣິກ-ອາຊີ ຊຶ່ງກໍເປັນເຣື່ອງປົກກະຕິ ດ້ວຍຣ່ວ
ກັນກັບທີ່ເຄີຍມີມາແລ້ວໃນອະດີຕການ ສຳລັບກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ຍ່ານອາຊີກາງ
ແລະຣັດກາຊາຄີຂອງໂຊວຽຕ ໃນການດັດແປງປ່ຽນຣະບົບ ຢູ່ໃນພູມິພາກສ່ວນໃດ
ສ່ວນນຶ່ງ ໂດຍສະເພາະ ໃຫ້ເປັນຣະບົບກະສິກັນຄ້າຂາຍ ແລະໃນການຂຍາຍໂຕ
ຂອງຣະບົບສ່ວນສັມພັນ ດ້ານຄ້າຂາຍແລະການເງິນ.

ເຖິງແນ່ນວ່າ ຢູ່ພາກຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ໄດ້ເກີດການຕໍ່ສູ້ຢ່າງ
ມີກິລໄກ ເພື່ອຕ້ານຢັ້ນຣະບອບນາຍທຶນໃຫ້ຍຸບຍອບລົງ ເພື່ອການສ້າງເມືອງໃໝ່ຂຶ້ນ
ຕາມລຳດັບ ແຕ່ວ່າກໍຕ້ອງດຳເນີນການສ້ົງເສີມ ສາຍສັມພັນດ້ານເສຖກິດ ກັບຣະ
ບົບຜລິຕກັ້ນຄ້າຂາຍນ້ອຍນັ້ນ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນອີກ ແລະຍັງຕ້ອງກຽມທາງເງື່ອນ-
ໄຂຕ່າງໆໄວ້ພ້ອມ ເພື່ອການປະຕິຮູບຣະບົບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ
ກ່ຽວກັບການກໍ່ເກີດສ່ວນສັມພັນອັນຄືກັນ ລະຫ່ວ່າງຣັຖກັບຊາວນາ ຊຶ່ງເມື່ອງ
ຈາກມີຖານະເປັນຜູ້ຜລິດຂນາດນ້ອຍ ຈຶ່ງບ່ສາມາດຕັ້ງຢູ່ໄດ້ ໂດຍປາສຈາກຣະບົບ
ການຫຼຸມວຽນທີ່ຄັກແນ່ນັ້ນ ວ. ເລນິນ ໄດ້ອະທິບາຍປ່ຽບທຽບວ່າ " ນັ້ນເປັນປັ້ນ
ຫາເອກ ໃນດ້ານເສຖກິດແລະການເມືອງ ສຳລັບຣັຖບານ ໃນຣະບອບໂຊວຽຕ*

(*- จากปื้มโธมบิดมิพิมของ อ. เลมิม เหล้ม มิ๘ พ้า ๑๗๕).

เมื่อลิงความเห้มสธูบแบ่วมี้แล้ว ก็พาให้คาดหมายต่ำไปได้อีกว่า ป่องสำคัมในทามสัมส้างพื้มฐามส่วมสัมพัม แหวงสังคิม ธะบอบสังคิมมิยิม " แม่มทามสิ่ง เสิมความมิยิมทามค้าพายใม อุ่งมีธัฎยาม เป้มผู้จัดตั้งอาง ธะบวบดำเมิมทามย่างถืกต้อง ** " (**- จากปื้มโธมบิดมิพิมของ อ. เลมิม เหล้ม มิมิ พ้า ๑๐๒). เลมิมเคีย เว้าล้ำเล้าไว้หลาย เที่อ อา ทามผ่ามไปสูธะบอบสังคิมมิยิม ยอมสามาดดำเมิมทามไปเป้มอันสำเธ็ดธวบร้อยได้ ก็แต่เมื่อว่า มีทามทำกับมับจุามำความต้องทาม ในสิ่ง ตอบแหม่ด้ามอัดถุของคิมงาม อุ่งอิงใส่หลักทามกุ้มโตเอง ในด้ามทาม เมืองๆ; เพิ่มยังกาวไว้อีกว่า ธัฎ สิมควมจะกาย เป้มผ่ำค้าใหย่ และพวก คอมมูมิด ก็ควมจะธวมธู้สีลปะทามค้าขายมำพ้อม.

ในทามลิบสลายความหล้าหลัง ด้ามเสถกิด ของป่องปะจาจิม ย่ามตาเว้มออกของโจววูต และพาป่องจิมเหล้ามั้ม ก็าวไปสูธะบอบสังคิมมิยิมมั้ม ความสำคัมของธะบิบส่อมสัมพัม ด้ามทามค้าและทามเงิม แม่มมิสาเหตสืบเมื่องมาแต่สิ่งใด ?

ก็อมอื่มใดแล้ว ส่อมสัมพัมด้ามค้าขายและทามเงิม ยอมจุ่อยให้เกิดเป้มสายสัมพัมโดยกิง ละหว่างธัฎบามกัมมาจิม กับจิมจั้มจาวมาสู่ในกุมสาหาธะมะธัด ฝ่ายตาเว้มออก; ละหว่างวิงทามอุดสาหะกัม ที่เป้มสังคิมมิยิมแล้ว โดยปูธากฎามลิงใส่เหิงทามถือกัมมะสิดทางป่องธอมกัม ของปะจาจิมถ่อมพามุมส่อมมึ่ง กับอีกส่อมมึ่งแม่มทามผลิตกัมค้าขายน้อยของจาวมา จุ่งอิงใส่ทามถือกัมมะสิดส่อมยุกคิม. ทามเธื่องมี่จุ่อยพา

ໃຫ້ມີແລວທາງຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປະກອບກິດຫລາຍໆດ້ານ ສຳລັບອີງ ປະກອບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນແບບສັງຄົມນິຍົມ ໃນສ່ວນທີ່ເຫືອກວ່າບັນດາອີງປະ ກອບກຸ່ມການ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມເທື່ອ ໃນໄລຍະການປະຕິຮູບປ່ຽນແປງ-ໄປໃນທິດທາງໃດທິດທາງນຶ່ງ ຕາມຄວາມປະສົງ. ເມື່ອໄດ້ກຳນົດຮູ້ລັກສນະແລະ ຮູບການຕ່າງໆຂອງຄວາມປ່ຽນແປງ ລະຫວ່າງໃນເມືອງກັບຊົນນະບົດນັ້ນ ແລ້ວ ຣັຖບານໂຊວຽຕກໍໄດ້ຈັດຕັ້ງ ວາງຣະບຽບສ່ວນສັມພັນ ແຫ່ງການຄ້າຂາຍແລະ ການເງິນ ຢ່າງຄ່ອນຂ້ຶຣອບຄອບ ໂດຍຄະນຶງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອການ ກໍ່ ຣ້າງສ້າງ ໂຕຂຶ້ນ ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ຂ້ທີ່ສອງນັ້ນກໍ່ຄື ສ່ວນສັມພັນການຄ້າຂາຍກັບການເງິນ ຍອມອຳນວຍ ສິ່ງຢູ່ການຂຍາຍ ໂຕຂອງກຸ່ມກຳລັງຜລິດ ຢູ່ຕາມບັນດາ ເຂດເຂວງຣອບນອກລຽບ ຊາຍແດນເກົ່າຂອງຣັສເຊັຽ ສມັຍຣາຊາທິຣາດ, ຍອມອຳນວຍສິ່ງ ເສີມ ໃຫ້ ມີ ການໃຊ້ປະສິດທິພາບພ່າຍໃນຂອງຣະບອບ ສັງຄົມນິຍົມເອງ ຢ່າງສູງສຸດ ແລະ ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ ເວ້ນການພ່າຍພົ້ນຄວາມຫລ້າຫລັງດ້ານຈຳນວນຂອງປວງປະຊາຊົນ ພາກພື້ນຕ່າ ເວ້ນອອກ ໄດ້ນຳອີກ. ນອກກວ່ານັ້ນແລ້ວ ສ່ວນສັມພັນດັ່ງກ່າວ ຍັງ-ຊ່ວຍພາໃຫ້ຂຍາຍຕລາດການຈຳໜ່າຍຜລິຕພັນ ອຸດສາຫະກັມ ໃຫ້ກ້ວ້າງຂວ້າງ ອອກຕື່ມ ແລະປັບປຸງສິ່ງ ເສີມ ໃຫ້ວິງການອຸດສາຫະກັມ ເອງ ໄດ້ມີວັດຖຸດິບມາ - ປ້ອນຫລາຍຂຶ້ນ ກັບໃຫ້ພວກກັມມະກອນ ໄດ້ມີຜລິຕພັນອາຫານການກິນຢ່າງ ພຽງ ພໍ. ໂຣມແລ້ວ ລັກສນະແລະຮູບການດັ່ງກ່າວ ເມ່ນຫມາຍ ເຖິງສ່ວນສັມພັນໃຫມ ລະຫວ່າງຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ກັບຊົນຊັ້ນຊາວນາ- ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວ ເມ່ນຊົນຊັ້ນ ຊາວນາໃນສັງກັດຊົນຊາດຕ່າງໆກັນໄປ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາຍສັມພັນຂອງຊົນຊັ້ນທັ້ງ ສອງນັ້ນ ວັທນາຖາວອນ.

ຂັ້ນທີສາມມາ-ຣັຖບານໂຊວຽຕ ຍ່ອມມີໂອກາດໄດ້ໃຊ້ສ່ວນສັມພັນທາມ ຄ້າແລະການເງິນນັ້ນໄປ ເພື່ອສົ່ງເສີນຖານະທ່າທີ ຂອງການຄ້າແບບຣັຖວິສາຫະ ກິດ ແລະການຄ້າຣະບົບສຫະກອນ, ເພື່ອຄອບຄອງຕລາດການຄ້າຂອງ ນາຍ ທຶນເອກຊົນ ເຂ້ົາໄປເທື່ອລະໜ້ອຍ ແລະໂຈມຊີ້ກ່ວນການໜູນວຽນສິນຄ້າ ໃຫ-ເປັນສັງຄົມນິຍົມ. ເມື່ອກາຍມາເປັນເຈ້ົາຂອງຄອບຄອງຕລາດການຄ້າ ແລະໄດ້ ສ່ວນສັມພັນທາມຄ້າຂາຍ ກັບການເງິນໝົດແລ້ວ ຣັຖບານໂຊວຽຕ ກ໋ຈົ່ງເຕ້ົາ ໂຮມກັນເຂ້ົ້າຢ່າງສົມດສມົ່ນ ກັບປົກແຜ່ນຊາວໄຮຊາວນາຍ່ານອາຊີກາງ ແລະ ກາຊາຄີ ດ໋ຳເນີນການແຜ່ຜາຍອ໋ານາດອິດທິພົນຂອງຕົນ ເຂ້ົ້າໄປສູ່ປົກແຜ່ນຊາວ ນາ ໃຫ້ປ່ຽນຣະບົບການບ໋ຣິຫານ ມາເປັນວິທີສັງຄົມນິຍົມ.

ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາຄີ ກ໋ຄືກັນກັບຢູ່ໃນທ້ົ່ວໝົດປະເທດ ໃນ ສມັຍສົງຄາມຈັກພັດນິຍົມແຊກແຊງ ແລະ ສມັຍສົງຄາມກາງເມືອງ ຈົ່ງຜາກິດວ່າ ການ ເສຖກິດຂອງຊາວນານັ້ນ ເປັນແບບທັມມະຊາດຫລາຍ. ເມ່ນອນແລ້ວວ່າ ໃນໄລຍະຫລາຍສິບປີນີ້ ການແຕກແຍກສລາຍຂອງ ເສຖກິດທັມມະຊາດ ຍັງ ເປັນ ມາຢູ່ອີກ, ເຖິງຈະເມ່ນໃນສ່ວນຈ໋ຳກັດອັຕຄັດຈ້ົງໃດກ໋ຕາມ. ແຕ່ວ່າສະພາບ - ຄວາມຫລ້ົາຫລັງຂອງການອຸດສາຫະກັມ-ການບ໋ມີສິນຄ້ົາ ເຄ້ົ່ອງບ໋ຣິໂພກ ເຂ້ົ້ານາ ຈາກຣັສເຊ້ັຽ (ຈົ່ງປົກກະຕິແລ້ວ ສິນຄ້ົາ ເຄ້ົ່ອງບ໋ຣິໂພກຜລິດໃນທ້ົ່ອງຖ່ິນເອງກ໋ ເກ້ືອບ໋ມີເລີຍ) -ເຫ ລ໋ານ້ີ ໄດ້ມີ ສ່ວນ ເຮ ັດໃ ຫ້ ເກ ີດ ເງ ນການ ແລ ກ ປ ຽ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ- ຕາມປົກກະຕິ ຕ້ອງ ເສ ັ ຽ ຣ ະ ບ ຽ ບ ແ ບ ບ ແ ຜ ນ ໄ ປ ພ າ ໃ ຫ ້ ເ ກ ິ ດ ພ າ ອ ະ ຂ າ ດ ຄ ວ າ ມ ເ ຊ ື ່ ອ ຖ ື ຕ ່ ຄ ່ າ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ແ ລ ະ ບ ິ ດ ບ ່ າ ດ ກ ິ ລ ໄ ກ ກ ່ ານ ໜ ູ ນ ວ ຽ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ ່ ານ ອ ື ່ ນ ໆ ກ ່ ່ ອ ນ ເ ສ ລ ີ ງ ໄ ປ ນ ໍ ່ .

ນະໂຍບາຍ ເສຖກິດໃໝ ່ ຈ ົ ່ ງ ຣ ັ ຖ ບ ານ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ຮ ່ າ ງ ກ ໍ ່ ນ ິ ດ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ຊ ້ ປ ະ ຕ ິ

ขัด ເມື່ອເດືອນມີນາ ๒๗๙ ນັ້ນ ໄດ້ອີງໃສ່ການຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນດ້ານພາວະ
ວິສັຍ ໃນອັນທີ່ຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ແລະພັທນາສິ່ງ ເສີມການຜລິຕກັບຄ້າຂາຍນ້ອຍ
ເພື່ອສ້າງສາຍສັມພັນຂອງກັນແລະກອນກັບຊາວນາ ໃຫ້ວັທນາຖາວອນ ໂດຍອາ-
ສັຍການ ເສຖກິດ ເປັນປັດໄຈ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນສຳເຣັດຮ່ວມຮ່ອຍ ໃນການສະ
ຖາປະນາຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ເໝນອນແລ້ວວ່າ ພັກຄອມມູນິດ ມີຄວາມເຊື່ອຄັກ
ແໜ່ວ່າ ການຜາກິດນິນາຍທຶນ ເອກຊົນ ຮ່ວມຢູ່ໃນຕລາດການແລກປ່ຽນນັ້ນຍອມ-
ເປັນການຊ່ອຍສິ່ງ ເສີມອີງປະກອບການຕ່າງໆ ຂອງຣະບອບຊຸມນຸ່ງຊັ້ນກ້າວ
ກັບຣະບອບນາຍທຶນ ໃຫ້ມີຖານະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າ ໃນເມື່ອກໍ ເໝນຣັຖບານ -
ເອງ ມີຖານະ ເປັນຜູ້ບົ່ງການບໍ່ຣິຫານ ເສຖກິດແລ້ວ ການຂຸບຊົ່ວຄົນຊົ່ວ ຂອງຣະ
ບອບນາຍທຶນ ກ່ຍອມຈະບໍ ເປັນອັນຕຣາຍຮ້າຍແຮງແຕ່ຢ່າງໃດ ເລີຍ ດັ່ງທີ່ ເລນິນ
ກ່າວໄວ້ວ່າ " ໃນເມື່ອຂອບ ເຂດອຳນາດ ຢູ່ໃນປະ ເທດ ເຮົາ ສ່ວນທີ່ຈົ່ງໄວ້ ໃຫ້
ຣະບອບນາຍທຶນນັ້ນ ກໍຄັບ ເຄບອັຕຄັດ ຫລາຍ ເຕີບ ຢູ່ ແລ້ວ * " (*- ຈາກປຶ້ມ
ໂຮມຄົນນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນ໑ ໜ້າ ນ໓໕).

ອີກ ຢ່າງນຶ່ງ ການ ເຣ່ືອງນ້ຳ ຍອມຊ່ອຍໃຫ້ຣັຖບານ ເອງ ມີ ໂອກາດ ແລ ອ -
ທາງ ໄດ້ ເຂ້ົ້າ ຄອບ ຄອງ ຈຸດ ສຳ ຄັນ ໃນ ການ ຕ່ສູ້ ຕ້ານ ຊົ່ນ ຊັ້ນ ເພື່ອ ຕ້ານ ຢັນ ຣະ ບອບ
ນາຍ ທຶນ ຊົ່ງ ດຳ ເນີນ ໄປ ຕາມ ຫລັກ ການ ທີ່ ວ່າ " ໃຜ ຈະ ເໜ ໃຜ " ທັ ງ ນີ້ ໂດ ຍ ອີ ງ
ໃສ່ ການ ຂ ຍາ ຍ ໂຕ ຂ ອ ງ ກຸ ມ ກ ຳ ລັ ງ ຜ ລິ ດ ແລ ະ ພັ ທ ນ າ ການ ຂ ອ ງ ຣ ະ ບ ບ ແ ລ ກ ປ ຽ ນ ສິ ນ -
ຄ້ າ ຊົ່ ງ ກ ໍ ເ ກ ິ ດ ມ ີ ຂ ຶ ້ ນ ມ າ ຍ ອ ມ ວ ່ າ ຣ ະ ບ ບ ສ ວ ນ ສ ັ ມ ພ ັ ນ ດ ້ ານ ພ ັ ທ ນ າ ການ ເ ງ ິ ນ ແ ລ ະ ການ
ຄ້ າ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ວ ັ ທ ນ າ ຖ າ ວ ອ ມ ຍ ອ ມ ສ າ ມ າ ດ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ສ ິ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ຖ ານ ະ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ດ ້ ານ
ວ ັ ດ ຖ ຸ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ກ ັ ມ ມ ະ ກ ອ ມ ແ ລ ະ ຊ າ ວ ນ າ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ກ ັ ບ ສ ິ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ສ າ ຍ ສ ັ ມ ພ ັ ນ ແ ລ ະ
ການ ຮ ວ ບ ມ ື ລ ະ ຫ ວ າ ງ ຊ ົ ມ ຊ ັ ້ ນ ທ ັ ້ ງ ສ ອ ງ ກ ຸ ມ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ັ ້ ມ ແ ຂ ງ ຂ ຶ ້ ນ ອ ີ ກ ໃ ນ ການ ສ ະ ຖ າ

ປະນາສັ່ງຄົມ ໃຫ້ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ນະໂຍບາຍເສຖກິດໃໝ່ (ນສນ) ພາໃຫ້ມີການຟື້ນຟູອຸດສາຫະກັມ ແລະກະສິກັມ, ຕື່ນຫະວີແຫລງຊຸ້ຍຍາກອນສິນຄ້າ ແລະຄ້ຳປະກັນການກໍ່ຕັ້ງຕລາດ ການຄ້າພາຍໃນຂຶ້ນ. ປະຣິມານການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ກໍ່ຕື່ນຫະວີຂຶ້ນ. ໂຕເລກ ສະຖິຕິດ້ານການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ທາງຣົດໄຟ ແລະທາງພູມີພາກຕ່າງໆໃນປະເທດ-ໃນສົກປີ ๒๐๔๔-๔๕ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະຣິມານສິນຄ້າທີ່ຂົນສົ່ງຢູ່ ຍາມຈາຣີ ກາງນັ້ນ ໄດ້ຕື່ນຫະວີຂຶ້ນເປັນຫລາຍຕໍ່ ສິນຄ້າຈຳນວນນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວເປັນຈຳ ພວກແຜ່ນເຜ, ເຊື້ອໄຟ (ນ້ຳມັນ-ຖ່ານຫີນ) ວັສດຸກໍ່ສ້າງ-ເຫລັກ ຊຶ່ງຂົນສົ່ງ ໄປສູ່ເຂດແຂວງຕ່າງໆ ທີ່ມີການປູກຝ້າຍ ປູກເຂົ້າບເລ ແລະ ພືດຜົນອາຫານສັດ ໃນດ້ານສິນຄ້າຜລິຕຜົນ ທີ່ຂົນສົ່ງຂາຍອອກຈາກ ເຂດແຂວງເຫລົ່ານັ້ນ ກໍມີປະຣິ-ມານສູງຂຶ້ນຄືກັນ ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວກໍ່ເປັນຝ້າຍ-ສັດລ້ຽງ ແລະຜລິຕຜົນສຳລັບ ການລ້ຽງສັດ, ເມືອທີ່ຣັຖກາຊາຄີ ຜລິດຂາຍສົ່ງອອກໄດ້ຫລາຍໆນັ້ນ ເປັນເຂົ້າ ບ ເລກັບຜລິຕຜົນສຳລັບການລ້ຽງສັດ.

ປັນຫາການກຳນົດສ່ວນສັນພັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຍຸຕິທັມ ລະຫວ່າງ ຣາຄາ ສິນ ຄ້າອຸດສາຫະກັມ ກັບ ຣາຄາຜລິຕພັນກະສິກັມ ຍ່ອມມີບົດບາດຄວາມສຳຄັນ ເປັນ ພິເສດ ໃນເມື່ອເຮົາຕ້ອງການສົ່ງ ເສີມ ການຄ້າຊຶ່ງຕ້ອງອາສັຍການແລກປ່ຽນ ທີ່ຍຸຕິທັມແທ້ໆ ກໍຈຶ່ງຈະມີທາງສາມາດສົ່ງ ເສີມ ໃຫ້ມີການຂຍາຍຂຍ ເຂດການ ຜລິດ ທັ້ງສ່ວນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ (ໝາຍ ເຖິງອຸດສາຫະກັມ) ແລະສ່ວນທີ່ຢູ່ນອກ ນອກ (ໝາຍ ເຖິງການຜລິດກະສິກັມ) ໃຫ້ກ້າວຂ້າງອອກໄດ້ ໂດຍ ອີງ ໃສ່ການສົ່ງ ເສີມຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈໃສ່ວຽກການ ຂອງກັມມະກອນແລະຊາວນາ. ໃນ ວາຣະຕັ້ງແຮກຂອງ " ນສນ " ນັ້ນ ການຂຶ້ນຣາຄາສິນຄ້າ ແມ່ນມີສາເຫດ ມາ

ຈາກລັກສນະເດ່ຕາໍຣາ * (* - ເດ່ຕາໍຣາ ຫລື ສເປກຸຍລາຕິຟ) ໝາຍ ເຖິງການໃຊ້ແຕ່ທີ່ສດີໃນສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ ໂດຍຂາດຄວາມຮອບຮູ້ດ້ານພາກປະຕິບັດ ໂຕຈິງ (ຜູ້ແປ)- ຂອງກິຈການຄ້າເອກຊົນ ແລະຍອມເງິນຍໍ່ມີຄ່າທຸນທຣງ ໜ້ນຄົງ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີການກໍານົດມາຕຣະການ ເພື່ອຫລຸດປະຣິມານທະນະບັດທີ່ ສັນຈອນຢູ່ໃນຕລາດການເງິນນັ້ນ ໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ໃນຈຸດໝາຍປາຍທາງ ທີ່ຈະສົ່ງ ເສີມເອກພາບດ້ານການເງິນ ຢູ່ໃນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະກາຊຸາຄີ ໃຫ້ຄືກັນໃນທົ່ວ ປະ ເທດ ** (** - ຕົ້ນທີສັດທີສາມນັ້ນ ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ມີການແລກປຽນບັດ - ເຈ້ຣ ໃຊ້ແທນເງິນ ກັບ ເງິນຕຣາທີ່ສັນຈອນຢູ່ທົ່ວຣັສເຊັ້ຽ ໃນອັຕຣາ ๑๐ ຕໍ່ ๑). ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍມີການປະກາດບັງຄັບໃຊ້ຣະບຽບສ້ອຍສາອາກອນ ແລະຄ່າທໍານຽມ ທລວງ. ຣັຖບານຣະບອບສະພາໂຊວຽຕ ຖືວ່າການປັບປຸງຣະບົບການສ້ອຍສາອາ ກອນ ໃຫ້ເປັນໄປໃນແງ່ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ພາສີຣາຍໄດ້-ພາສີຊັບສິນ ແລະ ເປັນກົດໝາຍງົບປະມານ ໃນຣະດັບທົ່ວປະ ເທດ ກັບການແບ່ງ ເຂດການປົກ ຄອງອອກ ເປັນມົນທົນດົນແດນຕ່າງໆນັ້ນ ນັບ ເປັນເໝ ແຣງ " ໄມ້ຄ້ຳງວັດ " ອັນ ສໍາຄັນ ໃນນະໂຍບາຍການຄ້ຳຂອງປະ ເທດ.

ໃນ ເວລານັ້ນ ມີການກໍານົດຂ້ອຍຸໂລມພິ ເສດຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ໂອກາດ ເຈ້ຍ ານອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະກາຊຸາຄີ ຕລອດຣອດ ເຂດ ແຂວງອື່ນໆຂອງປະ ເທດ ຊຶ່ງ ການ ເສຖກິດຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນອອມແອ ໂອກາດພິ ເສດນັ້ນກໍ ຄື : ກຽວກັບກິຈການເຣັດ ໃຣ ໃສ ມາຢູ່ ເຂດດ້ຳງກ່າວ ໃຫ້ ເສັຽພາສີ ຄືກ ກ່ວາຢູ່ຣັສ ເຊັ້ຽ, ໃຫ້ຍົກ ເວັ້ນ ຄ່າພາສີ ສໍາລັບພວກກະສິກອນ ໃຣ ຜ້ຳຍ ແລະພວກ ເຜ່ົ ພະ ເມ ຈອນ ທີ່ຕ້ັ ງ ບ້ານ ໃໝ ເປັນ ຖິ່ນ ຖານຖາວອນ ໃຫ້ຍົກ ເວັ້ນ ຄ່າພາສີ ຫລື ຫລຸດ ຄ່າພາສີ ລ ງ ສ ນ ສໍາລັບ ສ ທະ ກ ນ ການ ຜ ລິ ດ ກ ະ ສິ ກ ັ ນ ຊຶ ງ ທ ່ ໍ ຕ ັ ້ ງ ໃ ໝ , ສ ໍ ລ ັ ບ ສ ທ ະ ກ ອ ນ ກ ານ ຜ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ນ າ

ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂັ້ນຫາທາງປັບປຸງ ການບໍ່ຣິຫານແລະອື່ນໆອີກ. ສ່ວນພວກຊາວນາຫຸກ - ຍາກນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງເສັ່ງພາສີເລີຍ ກົງກັນຂ້ານກັບພວກຫຼໍລັກ (ຊຸມນາງທ້ອງຖິ່ນ) ພວກເຜສ ແລະພວກປະກອບການຄ້ານັ້ນ ຊຳ້ຖືກເກັບພາສີໜັກຕື່ນຂຶ້ນນຳ ປີແລ້ວ ປີເລ່ົາ. ຕ່ນາຣ9ດໄລຍະ ເຄິ່ງທີສ9ງຂ9ງທົສວັດທີສານ ນີຣະບ9ບດຳຣັດໃຫ້ໂອນ ຣາຍ ໄດ້ທັ້ງໝົດ ຈ2ກການເກັບພາສີກະສິກັນ ແລະ 9ຸດສາຫະກັນ ເຂ້ົາໃສ່ກັນ ກັບສ່ວນງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ການທີ່ຣັຖບານໂຊວ9ຕ 99ກກົດໝາຍສ່ວຍສາ9ກອນ ກໍ່ຈ9ງ ທ້ັບ ເປັນການປະຕິວັດໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນຍິ9ງ ໃນດ້ານສັງຄົມ ໂດຍກົດຂວາງທ້ອງຖິ9ງ ກິຈການຕ່າງໆຂ9ງພວກນັກຊຸດຣິດ ແລະພາໃຫ້ຂວາງກັ້ນ ຄວາມໂລບມາກໂລພາ ຫາທາງບີບບີ້ຂ9ງພວກນັກການຄ້າສ9ຍໂອກາດ, ຂ9ງພວກນາຍທຶນຣັບ ເຈ5ດຈຳ ມາ ເຂ້ົາກົນດ9ກ ເບ5ຽ-ຄ້າຊັບສິນໃຊ້ງ2ນແລະໝົດທຸກໆພວກ ຊຶ9ງກະທຳຕົນ ເປັນ 9ຸປສັກຕ່ານກ່ັ2ງສ2ງ ໂຕ ຂ9ງຣະບ9ບສັງຄົມນິຍົມ. ນະໂຍບາຍສ9ຍສາ9ກອນຂ9ງ ໂຊວ9ຕ 9ຸ9ຍ9ຳນ9ຍໃຫ້ັ້ນລຸ ເຖິ9ງຄວາມສຳ ເຣັດ ໃນການປະຕິຮູບ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ9ຢ2ງ ເລ5ກ ເຊ5ິ9ງ ເຖິ9ງ ພ້ົ ນ ຢູ ຢ2ງ ຕາ ເວ້ັນ9ອກ2ກາ9ຂ9ງປະ ເທດ, 9ຳນ9ຍ ຜົນ ດີ ຕ່ ການ ຕື່ນ ກ2ຳ ລັ9ງ ຜລິດ ໃນ ວົ9ງ ການ ກະ ສິ ກັນ ແລະ ໃນ ການ ພັທນ າ ກະ ສິ ກັນ ໄປ ຕາ ມ ທິ ນ ທາ9 ແ ໜ9ງ ລັ ດ ທິ ສັ9ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ, 9ຳ ນ9ຍ ຜົ ນ ໃ ນ ການ ຍົ ກ ຣ ະ ດັ ບ ມ ະ ໂ ນ ທັ ມ ສັ9ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ຂ9ງ ຊົ ນ ຊັ ້ ນ ຊ າ ວ ນ າ. ເ ວ ລ າ ດ ຣ9 ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ການ ເ ກ ັ ບ ພ າ ສ ີ ສ9 ຍ ກ ໍ ມ ີ ຖ ານ ະ ເ ປ ັ ນ ແ ຫ ລ 9ງ ບ ່ ເ ກ ີ ດ ກ ໍ າ ລ ັ 9ງ ຊ ຸ ບ ຊ ຶ ່ 9ງ ຈ ະ ໃ ຊ ້ ເ ປ ັ ນ ທ ຶ ນ ສ ຳ ລ ັ ບ ການ ພ ັ ທ ນ າ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ9ງ ຊ າ ດ, ສ ຳ ລ ັ ບ ການ ຕ ່ ສ ູ ກ ໍ ຳ ຈ ັ ດ ມ ໍ ຣ ະ ດ ິ ກ ຄ ວ າ ມ ທ ລ ້ າ ຫ ລ ັ 9ງ ແ ຫ 9ງ ອ ະ ດ ີ ດ, ເ ພ ື ່ 9 ໃ ຊ ້ ໃ ນ ການ ຍ ົ ກ ຣ ະ ດ ັ ບ ຖ ານ ະ ຄ ວ າ ມ ຢ ູ ດ ີ ກ ິ ນ ດ ີ ຂ9ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຄ ົ ມ 9ງ າ ມ ໃ ນ ດ ານ ວ ັ ດ ທ ຸ

ງົບປະມານຂ9ງສາທາຣະນະຣັດຊົນຊາດ ແລະ ເຂດ ແ ຂ9ງ ຕ ່ າ 9ງ ໆ ໃ ນ

ສມັຍນັ້ນ ນອກຈາກມີເງິນຈຳນວນໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການເກັບພາສີອ້ອຍແລ້ວ ກໍຍັງປະກອບດ້ວຍສ່ວນທີ່ຣັຖບານກາງ ອະນຸມັດໃຫ້ໂດຍກົງຕື່ມອີກ. ປະເພດຣາຍ ໄດ້ໃນງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ຂອງເຂດປົກຄອງຕົນເອງຕ່າງໆ ໃນສຫະພາບໂຊ - ວຽຕ ເມື່ອສົກປີ ໑໙໕໖-໑໙໕໗ ມີຍອດເງິນທີ່ໄດ້ມາຈາກສ່ວນອະນຸມັດໂດຍ ກົງ ຂອງຣັຖບານໂຊວຽຕຮວມຢູ່ນຳຮອດ ๕๐% ຂອງຍອດເງິນງົບປະມານທັງໝົດ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສຫະພັນຣັສເຊັຽເອງນັ້ນ ໄດ້ງົບປະມານຊ່ວຍຈາກຣັຖບານແຕ່ພຽງ ๔๑% ສ່ວນອາຍານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ຊຶ່ງໄດ້ງົບປະມານບຳຮຸງຈາກຣັຖບານ ໂຊ ວຽຕ ມາເປັນສ່ວນສິບທີບຮອດ ๒๐% ຫລືກວ່ານັ້ນຂຶ້ນໄປອີກ.

ຣະບົບຈັດສັນງົບປະມານ ຕາມທີ່ກ່າວມານີ້ ເປັນລັກສນະປົກກະຕິແນວ ນຶ່ງ ຂອງຣະບອບລັດທິສາທິລນິຍົມ ຊຶ່ງຜຸກຜັນຢູ່ໃນຣະບົບສ່ວນສັນພັນ ລະຫວ່າງ ປະຊາຊາດ ຢູ່ໃນສຫະພາບໂຊວຽຕ ເປັນການສະແດງອອກແນວນຶ່ງ ຂອງ ຣະບົບການປົກຄອງ ຊຶ່ງກົມແລະກົມແບບພັນອງ ລະຫວ່າງຊົນຊາດທຸກຫລາຍ ພາຍໃນຂອບເຂດແຫ່ງການຮວມສາມັກຄີກັນ ພັທນາໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງ ຣະ ບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ຄວາມສຳຄັນຢ່າງເດັດຂາດ ໃນການພຍາຍາມ ເພື່ອເຂົ້າຄອບຄອງ ຕລາດການຄ້າ ໃນຍ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ຕ້ອງໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງວ່າ ກິຈ ການຄ້າຂາຍຍົກເປັນຈຳນວນໃຫຍ່ ໄດ້ປຽນມາຢູ່ໃນມືຂອງຣັຖບານ ແລະ ສະ ຫະກອນຕ່າງໆໃນທັນທີໂລດ. ການຄ້າຜສມກໃດ ທີ່ປຽນຣະບົບເປັນສັງຄົມນິຍົມ ແລ້ວ ກໍຜາກົດວ່າ ນິຖານະທາທີ ໄດ້ປຽບເຊິງແຮງຂຶ້ນມາ ຈົນສາມາດມືອິດທິພົນ ຄຸ້ມການອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງຕລາດການຄ້າ ແລະຕົ້ຈການຫົ້ນຄ້າຂາຍຂອງ ເອກຊົນ. ໃນເຣື່ອງນີ້ ອ. ເລນິນ ໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ຄັກແນ່ວ່າ " ຣັຖບານກັມມະ-

ກອນ ສິນຄວນຈະກ້າວຂຶ້ນມາເປັນເຈົ້າຂອງກິຈການ " ນາຍຈ້າງ " ທີ່ສລາດ ຮອບຄອບ ພາກພຽນແລະຊາງຊໍານານ, ເປັນອໍານາດຕໍ່ຮອງສອນໃຫຍ ທີ່ມີມະ ໂນທັນສູງສົ່ງ-ຫາກບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍຈະບໍ່ສາມາດປຸກຝັ້ນສົ່ງເສີມເສຖກິດຂອງ ປະເທດຊາວນາກິຈການນ້ອຍນີ້ ໃຫ້ລຸກຕື່ນຢືນໂຕຂຶ້ນມາໄດ້ເລີຍ * " (* - ຈາກປື້ມໂຮມບິດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນິ ໜ້າ ๕๑).

ເມື່ອນິຖານະເປັນເຈົ້າຂອງທຶນນອນ ໃນການຄ້າຜລິຕກັ້ນ ແລະການຄ້າ ໃຫຍ່ໆແລ້ວ ຣັຖບານກໍນິດຫລັກການບໍ່ຣິຫານເສຖກິດແຫ່ງຊາດ ຢ່າງມີແບບແຜນ ຂຶ້ນໃຊ້ປະຕິບັດ ຈຶ່ງຊ່ອຍພາໃຫ້ຂ້ານກາຍປັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ຊຶ່ງເກີດຈາກ ການລະບາຍສິນຄ້າ ເມື່ອປະຕິບັດ " ນສນ " ຂັ້ນຕ້ົ່ງແຮກນັ້ນໄດ້ໃນທີ່ສຸດ ; ປັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນກ່ເນ້ນຍ້ອນຄວາມຈ່ອນເອຂາດສມັຖພາບຂອງຕລາດ ພາຍໃນ ແລະຍ້ອນຄວາມຍຸ້ນຫຽງຂອງຣາຄາສິນຄ້ານັ້ນເອງ.

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການລະບາຍຈໍ່າໜ່າຍສິນຄ້າ ຢ່ານອາຊີກ່ຽວແລະ ກາຊາຄົ້ນ ໄດ້ສ່ະແດງໂຕຂຶ້ນມາຄັກກວ່າຢູ່ຣັດເຊັ່ນຊ່ໍາອີກ; ດ້ວຍເຫດຜົນດຽວ ກັ້ນນີ້ ເລີຍພາໃຫ້ຣາຄາສິນຄ້າ ທີ່ເປັນຜລິຕພັນອຸດສາຫະກັ້ນເພ່ງຂຶ້ນຕ່ໍ່ມອີກ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຍັງບ່ໍມີການປະກັນຈັດຈໍ່າໜ່າຍສິນຄ້າປະເພດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະຊາ ຊົນເປັນປະຈໍ່າປົກກະຕິເທ່ືອ ກ່ໍຍ້ອນວ່າ ການຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນໄດ້ ຈະຕ້ອງຂົນສ່ົງ ສິນຄ້ານໃນໄລຍະທາງໄກຫລາຍ. ລະຫວ່າງຣາຄາຝ້າຍ ຊຶ່ງເປັນສິນຄ້າພື້ນເນື່ອງ ຂາຍ ່ງອອກນອກຢູ່ເຂດພູນິພາກທີ່ທ່ໍາມປູກຝ້າຍ ກັບຣາຄາສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງສັ່ງຊ ື້ ເຂ້ົ້ານາຈາກຍ້ອນອື່ນນັ້ນ ຜາກິດວ່າ ມີຂ້ ເສັ່ຽປຽບບ່ໍສົມສ່ວນກັ້ນຢູ່ຫລາຍເທ່ົ່ (ດັ່ງໂຕຢ່າງ ເຂ້ົ້າບ ເລກິໂລມ ກ່ເພ່ງກວ່າຣາຄາຝ້າຍນ ້ໍ້ໜັກໜ ່ໍ ດຽວກັ້ນຢູ່ຕ ້ໍ້ ຫລວງຫລາຍ ໃນຂະທ ່ໍ ວ່າ ກວ່າຈະໄດ້ຝ້າຍໜ ່ໍ ກັ້ນນັ້ນ ກ່ໍສົ່ງກອນຕ້ອງໃຊ້ແຮງ-

ງາມອຸດສາຫະກັມ ແລະໃຊ້ທຶນຫລາຍກວ່າ ຍາກກວ່າການປຸກເຂົ້າຍເລ).

ອີງໃສ່ກົດໝາຍ ສິ່ງເສີມພັທນາການຕາມປົກກະຕິ (ຢ່າງສົມສ່ວນ) ຂອງການເສຖກິດຣະດັບຊາດ ຊຶ່ງປະກາດໃຊ້ບັງຄັບໃນໄລຍະປ່ຽນແປງການປົກ ຄອງນັ້ນ ຣັຖບານຈຶ່ງໄດ້ຍຶ່ນມື ເຂົ້າມາມີສິດມີສ່ວນນຳ ຢ່າງຂຍັນຂັນແຂງ ໃນ ການຕັ້ງຣະບຽບຄວບຄຸມຣາຄາສິນຄ້າ ທັງນີ້ເພື່ອສແວງຫາວິທີຈຳກັດຄວບຄຸມ ສ່ວນສັນພັນລະຫວ່າງຣາຄາສິນຄ້າຕ່າງໆ ໃຫ້ເປັນໄປໃນລັກສນະສິ່ງ ເສີມຄວາມ ໝັ້ນຄົງແຂງແຮງແໜ່ງສາຍສັນພັນ ລະຫວ່າງຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ກັບຊົນຊັ້ນຊາວ ນາ ແລະຊຶ່ງເປັນການກຳນົດເໝຶ້ອດທາງການພັທນາ ເສຖກິດ ໃຫ້ເປັນໄປເພື່ອ ຜົລປໂຍດຂອງສັງຄົມ ແໜ່ງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມຫລວງ ພັກຄອມມູນິດ ສມັຍ ທີ ແປດ (ໝ ຕ) ນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ລົງມືດຳເນີນການຄວບຄຸມຣາຄາສິນຄ້າ ຜົລິຕ ພັນອຸດສາຫະກັມຫລາຍຢ່າງ ໃນທ້ອງປະເທດ ຊຶ່ງກອງຊື້ນຳເໝຶ້ອນສິນຄ້າທີ່ຕລາດຜູ ບໍຣິໂພກ ມີຄວາມຕ້ອງການເປັນຈຳນວນຫລາຍໆ ແລະເໝໃສ່ຕລາດບໍຣິໂພກຂອງ ກຸ່ມຊາວນາ ເປັນສຳຄັນ. ໃນເວລານັ້ນ ມີການຈັດຕັ້ງຄນະກັມມະການວາງຣະ-ບຽບການຄ້າພາຍໃນ * ຂຶ້ນ (*- ໂຄງສ້າງຂອງຄນະກັມມະການ ວາງຣະ ບຽບການຄ້າພາຍໃນນັ້ນ ເປັນສິ່ງສະແດງເຖິງຂະບວນດຳເນີນແໜ່ງການປັບປຸງ ສິ່ງເສີມກົນໄກອຳນາດຣະບອບໂຊວຽຕ ໂດຍອີງໃສ່ພາຣະກິດການຄວບຄຸມການ ຄ້າຣັຖວິສາຫະກິດ. ກັມມະການນີ້ດຳເນີນວຽກມາຈົນຮອດປີ ໝ ຕ ໂດຍຂຶ້ນ-ສັງກັດຕໍ່ສະພາເສຖກິດທ້ອງຖິ່ນ ແລະມີປະກອບດ້ວຍ ຄນະຜູ້ຊ່ວຍການຄ້າ-ຄນະຜູ້ຊ່ວຍການກໍ່ສ້າງ-ຄນະຜູ້ຊ່ວຍການໂຮງງານ ແລະໂຮງປະດິສກັມ. ຕໍ່ມາໄດ້ ເອົາຄນະຜູ້ຊ່ວຍພາສະນາຄົມຜູ້ບໍຣິໂພກ-ຜແນກບໍຣິການສາທາຣະນະ ແລະສຳ

ນັກງານສະຖິຕິຕ່າງໆເຂົ້າມາປະກອບສ່ວນເປັນກັນມະການນຳ ແລະໃນປີ ໝ໙໔ ໄດ້ໂອນຄນະກັນມະການວາງຣະບຽບການຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ໄປຂຶ້ນຕໍ່ສັງກັດຂອງ ຄນະກັນມະການບໍຣິຫານ ສະພາໂຊວຽຕ ຊຶ່ງມີຖານະເປັນໜ່ວຍບໍຣິຫານຜເມືອ-ຕ່າງໆ ແລະມີເຈົ້າໜ້າທີ່ພະນັກງານແຕ່ນັ້ນສືບມາ.) ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ໃນຫລາຍໆ ເຂດ ຂອງຍາມອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ. ຄນະກັນມະການດັ່ງກ່າວ ມີໜ້າທີ່ສຶກສາ ວິຈັຍສະພາວະຂອງຕລາດ, ສຳຣວດ ເຣັດບັນທຶກຣາຍງານກ່ຽວກັບທ່າງຣາມ ກິຈການຄ້າຂາຍ, ຂັດຂ່ວາງພວກກັກຄຸມເຊື່ອງສິນຄ້າ ບ່ໃຫ້ສ່ວຍໂອກາດຂຶ້ນຣາ ຄາສິນຄ້າແນ່ວຈຳເປັນຕ່າງໆ. ການປັບປຸງສົ່ງເສີມການລຳລຽງເຂົ້າບ ເລແລະ ສິນຄ້າອື່ນໆ ເພື່ອປ່ອນຕລາດ ຂອງພູນິພາກຕາເວັນອອກ ຊຶ່ງຈະເຣີນຂຶ້ນມາໃນ ທຸກປີ ນັ້ນ ໄດ້ຜາກິດອຸດທິພົນໃນທາງສົ່ງເສີມອີກແນ່ວນຶ່ງ ຕໍ່ພັທນາການດ້ານ-ການປຸກຝ້າຍ. ເຣັດໃຫ້ໂຄງການຊົລປະທານກ້າວໜ້າຂຶ້ນ ແລະຂ່ວຍພາໃຫ້ມີ - ການຂຍາຍໜ້າດິນ ເຂດການປຸກຝ້ງພືດອຸດສາຫະກັນ ກ້ວ້າງຂວ້າງອອກຕື່ນອີກ.

ສມັຄພາບດ້ານຄ້າຂາຍ ໃນວິງການເສຖກິດ ຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາໄດ ສູງສົ່ງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ. ເມື່ອຣອດກາງທົສວັດທົສາມ ພວກຄຶກັມມະສິດຈັບຈອງທີ່ ດິນ ຢູ່ໝູ່ບ້ານແລະນິຄົມອາຫຼລ ໃນເຂດກາຊາຄີ ຣອດສອງສ່ວນສາມເປັນຢ່າງ ຕ່ຳ ກໍໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຖາວອນໝົດແລ້ວ ແລະເວລານັ້ນ ການເສຖກິດຣະບົບພະ ເນຈອນ ກໍມີສມັຄພາບຄ້າຂາຍຕື່ນຫະວີຂຶ້ນຄືກັນ. ການທັ້ງໝົດນີ້ ຕລອດຣອດ ການໃຊ້ຣະບົບພາສີສ່ວຍທັມມະຊາດ ແທນພາສີສ່ວຍກະສິກັນ ຊຶ່ງເສັ່ງເປັນເງິນ ສົດ ແລະການເຣັດໃຫ້ກະແສການສັນຈອນຂອງເງິນ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຖາວອນ ຂຶ້ນນັ້ນ ໄດ້ຈຳນວຍຜົນພາໃຫ້ຈຳນວນຊື້ຂອງປະຊາກອນ ສູງຕື່ນຂຶ້ນ ແລະສມັຄ ພາບຂອງຕລາດ ກໍຫະວີຂຶ້ນມາ.

ເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມສັມພັນ ດ້ານການຄ້າ ກັບການເສຖກິດຊາວນາ ໃຫ້ໝັ້ນຄົງຂຶ້ນ ແລະ ຮີບເຮັ່ງການຫລຸດລຳດັບຍຸບຍອບ ເສຖກິດແບບທັມມະ - ຊາດລົງ ຕລອດຮອດເພື່ອສົ່ງ ເສີມຄວາ ມຈະເຣີນພັທນາ ຂອງຜລິຕັມຄ້າຂາຍ-ນອຍ ຊຶ່ງ ເປັນຣະບົບການທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບໄດ້ງ່າຍ ປະຕິຮູບໄດ້ງ່າຍ ນັ້ນ ຣັຖບານໄດ້ສົ່ງ ເສີມພັທນາການຄ້າ ຣະບົບຕລາດນັດຂຶ້ນ ໂດຍທຸກວິຖີທາງ. ດັ່ງນັ້ນ ຝຸ່ຍາມອາຊີກາງ ແລະ ຍາມກາງຄືນ ຍຸກແຣກກໍ່ ໂຄງການ " ນສນ " ກໍ ຍັງບໍ່ທັນມີການຂຍາຍສາຂາກິຈການຄ້າ ຣັຖວິສາຫະກິດ ເທື່ອ ແລະ ສຫະກອນ-ການຄ້າ ກໍ ຈັດຕັ້ງກັນຂຶ້ນ ບໍ່ທັນດີ ຄັກ- ຍັງ ບໍ່ທັນມີ ສາຂາ ແຜ່ ຜາຍ ອອກ ປ່າງ ທົ່ວ ເຖິງ ເທື່ອ. ເມື່ອ ປີ ๒๗๔๕ ຣັຖບານ ໄດ້ ຍົກ ເວັ້ນ ພາສີ ສ່ວຍ ແລະ ອາກອນ ທາ ທໍ ນຽມ ຕ່າງໆ (ບໍ່ ເກັບ ປີ ຕລາດ) ສຳລັບ ຕລາດ ນັດ ໝົດ ທຸກ ໆ ບ່ອນ ຊຶ່ງ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ຝຸ່ຍາມ ອາຊີ ກາງ ແລະ ກາ ຊາ ຄີ ກັບ ໄດ້ ກຳ ນົດ ອັຕຣາ ຣາ ຄາ ຫລຸດ ພິ ເສດ ໃຫ້ ສຳລັບ ການ-ຂົນ ສົ່ງ ທາງ ຣົດ ໄຟ ໃນ ການ ຂົນ ຍ້ຍ ທຸກ ສິນ ຄ້າ ຕ່າງໆ ໄປ ສູ ຕລາດ ນັດ.

ການ ຈັດ ຕັ້ງ ຂະ ບວນ ຄ້ງ ສິນ ຄ້າ ເຄື່ອນ ທີ່ ນັບ ເປັນ ຮູບ ການ ພິ ເສດ ອີກ ແບ-ບ ໜຶ່ງ ໃນ ການ ຄ້າ ຂາຍ ກັບ ປະ ຊາ ກອນ ພະ ເນ ຈອມ ຊຶ່ງ ນຳ ໄປ ເຜົ້າ ຜ້ຽງ ສັດ ລ້ຽງ ຢູ່ ທາງ ໄກ ຍາມ ສູນ ກາງ ການ ຄ້າ ເປັນ ໄລ ຍະ ທາງ ຫລາຍ ໆ ຮ້ອຍ ກິ ໂລ ເມ ັດ. ພວກ ວັນ ນະ ເຜ ສ ກັບ ກຸ ມ ພ ັ ຄ ຄ ິ ນ ກ າ ງ ອ ື ່ ນ ໆ ໄ ດ ້ ພ ຍ າ ຍ າ ມ ຍ ິ ບ ຍ ັ ງ ຄ ັ ບ ປ ະ ຊ າ ກ ອ ມ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ຕ ິ ດ ຕ ່ ອ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ກ ັ ບ ຂ ະ ບ ວ ນ ຄ ້ ງ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຈ ອ ມ ນ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ວ ່ າ ກ ໍ ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຜ ົ ນ ສ ຳ ເ ຣ ັ ດ . ຢ ູ ່ ໃ ນ ຫ ລ າ ຍ ໆ ເ ຂ ຕ ແ ຂ ວ ງ ໄ ດ ້ ຈ ັ ດ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຂ ະ ບ ວ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ເ ດ ີ ນ ຈ ອ ມ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ຍ ້ າ ຍ ໄ ປ ສ ູ ຊ ຸ ມ ຊ ຸ ມ ໜ ຸ ມ ບ ້ ານ ຕ ່ າ ງ ໆ ໃ ນ ແ ບ ບ ບ ້ ານ ຕ ໍ ່ ບ ້ ານ .

ປະ ສົ ບ ການ ຈາ ກ ການ ຈັ ດ ຕັ ້ ງ ໂ ຕ ເ ໜ ມ ຸ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຈ າ ກ ຍ ຸ ກ ເ ກ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ນ ັ ນ ແ ມ ນ ເ ໜ ມ ກ ານ ຄ ້ າ ຍ ຸ ກ ກ ອ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຢ ່ າ ງ ໜ ົ ດ ຣ າ ກ ໜ ົ ດ ເ ໜ ົ ້ າ ຊ ຶ ່ ງ ເ ຜ ບ

ຍຸກກ່ອນນັ້ນ ມັນເຜີນການຊຸດຣີດ ປຸ້ນເອົາຊັບສິນເງິນຄຳ ຂອງປະຊາຊົນ ດ້ວຍ
ວິທີຊື້ຂາຍແລກປ່ຽນສິນຄ້າທີ່ບໍ່ທ່ຽງທັມ ບໍ່ຖືເອົາຣາຄາແທ້ຈິງເປັນເກນ. ສຳນັກ
ໂຕແທນຈັດຈຳໜ່າຍຕ່າງໆ ມີພາຣະໜ້າທີ່ປົດປ່ອຍພວກພະເນຈອນ ໃຫ້ພົ້ນຈາກ
ອິດທິພົນຂອງພວກນາຍທຶນ ຮັບເຊົ່າ-ຊື້ ເຈ້ຶອດຈຳຂອງພວກຄົນກາງ ເໝົ່າຊື້
ເໝົ່າຂາຍ ກັບພວກກັກຕຸນສິນຄ້າຕ່າງໆ ໂຕແທນເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ພະຍາຍາມຊອກ
ຫາ ເອົາສິນຄ້າແນວຈຳເປັນຕ່າງໆ ມາບໍ່ຣິການປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້
ຢູ່ດີກິນດີຂຶ້ນ.

ຣະບຽບການຈັດຕັ້ງໂຕແທນຈຳໜ່າຍ ໄດ້ເນ້ໃສ່ຄວາມເໝາະສົມພໍດີ
ພ້ຽງ ໃນການບໍ່ຣິຫານແລະການເງິນ ດັ່ງຕ່ໄປນີ້ ຄື : ການຈະຕັ້ງສຳນັກງານ
ໂຕແທນຈັດຈຳໜ່າຍສິນຄ້າຂຶ້ນໄດ້ ກໍ່ແຕ່ເມ້ືອປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ໃນເຂດ ປົກ
ຄອງນັ້ນ ເຫັນດີນຳເສ້ຽກ່ອນ ໂດຍຈັດໃຫ້ມີການເລ້ືອກຕັ້ງຄນະກັມມະການຂຶ້ນ
ຈາກພວກຄົນງານເອງ ຕາມແບບປະຊາທິປະໄຕ ໃຫ້ມີໜ້າທີ່ບໍ່ຣິຫານກິຈການ -
ຮ່ວມກັນກັບຜູ້ອຳນວຍການ. ເນ້ືອງຈາກວັດຖຸປະສົງອ້ີກເນ້ືອນ້ຶ່ງ ຂອງໂຕ ແທນ
ຈຳໜ່າຍນັ້ນ ເນ້ືອການເຜ້ີກແຜ່ຍກຽມໂຕປະຊາຊົນໄວ້ ຖ້າເຂ້ົ້າຮ່ວມສົມທົບກັບ
ສະຫະກອນຜູ້ບໍ່ຣິໂພກ ດັ່ງນັ້ນ ຄນະກັມມະການດັ່ງກ່າວ ຈ້ຶງຕ້ອງເຜ້ີຍແຜ່ໃຫ້ພວກ
ເຜ່ົາພະເນຈອນ ໄດ້ຮູ້ຈັກແນວຄິດນະໂຍບາຍການຕັ້ງ ສະຫະກອນ, ຕ້ອງສ້ຶກສາ
ເບ້ິ່ງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ ແລະສັມຄ່ຽງການຄ້າ ແລະ ປະຣິມານ-

ການຜລ້ິດຜົນ ເຫລ້ືອຄວາມຕ້ອງການ ພາຍໃນເຂດແຂວງ ຊ້ຶ່ງໂຕແທນຈຳໜ່າຍ
ແຕ່ລະໜ່ວຍ ດຳເນ້ີນກິຈການຢູ່ ແລະ ເບ້ິ່ງແຍງກິຈການເງິນ ແລະການດຳເນ້ີນ
ງານ ຂອງສຳນັກງານນຳພ້ອມ.

ທຶນດຳເນີນກິຈການສຳນັກງານ ໂຕເໜມຈຳໜ່າຍນີ້ ປະກອບດ້ວຍເງິນ ປະມານທຶນສົມທົບ ຂອງສຫະພັນ ສຫະກອນ ຜູ້ບໍຣິໂພກປະຈຳແຂວງ (ຣັຖ-ບານ) ຄາທຳນຽມຂອງພວກສະມາຊິກສຫະກອນຕ່າງໆ ແລະຣາຍໄດ້ຈາກການ ດຳເນີນກິຈການຄ້າ ຂອງສຳນັກງານເອງ ໃນກໍຣະນີທີ່ ສຳນັກງານໃດຫາກມີ-ກິຈການຖານະໝັ້ນຄົງຂຶ້ນແລ້ວ ກໍຈະປຽນມາດຳເນີນກິຈການເປັນເອກສິດ ໃນດ້ານການເງິນ. ເມື່ອໄດ້ຕັ້ງແຮກດຳເນີນກິຈການ ໃນດ້ານຄ້າຂາຍ ແລະ ຮັບຊື້ ຜລິຕຜົນກະສິກັມຕ່າງໆແລ້ວນັ້ນ ຂັ້ນຕ່ມາ ບັນດາສຳນັກງານໂຕເໜມ ຈັດຈຳໜ່າຍ ກໍ້ກ້າວເລີຍຂຶ້ນເຖິງຂັ້ນດຳເນີນການຈັດຕັ້ງຈຳໜ່າຍລຳລຽງສິນຄ້າ ແລະ99ກເງິນ ທຶນໃຫ້ສະມາຊິກ ແລ້ວກໍ່ຍັງເອົາໃຈໃສ່ ໃນການຈັດຕັ້ງຮ້ານຄ້າສະຫາມີ ຈັດຈຳ ໜ່າຍເຟືອງ-ຫຍ້າແລະອາຫານສັດ ແລະຈັດຕັ້ງສະຫາມີສັຕວະເພດ ກັບສະຫາມີ ການເຕັກນິກປະສຸສັດຂຶ້ນມາພ້ອມ.

ໂດຍທົ່ວໆໄປແລ້ວ ສຳນັກງານຈັດຈຳໜ່າຍຈະຂາຍສິນຄ້າ ຕາມຣາຄາ ທລວງ ຊຶ່ງເປັນຣາຄາທລຸດຜ່ອນຖືກໆ ແລະຮັບຊື້ສັດລ້ຽງກັບຜົນຜລິດ ຈາກການ ປະສຸສັດຕ່າງໆ ໃນຣາຄາທີ່ສູງກວ່າປົກກະຕິ.

ສາຂາກິຈການຄ້າ ຣັຖວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີ ກາງແລະກາຊາຄີ ມີແຕ່ຂະຍາຍໂຕກ້ວ້າງໃຫຍ່ອອກເລື້ອຍໆ ແລະອິດທິພົນ ຂອງ ຣັຖວິສາຫະກິດ ການຄ້າຢູ່ໃນຕລາດພາຍໃນ ກໍມີຫລາຍຂຶ້ນຊັກໃຊ້ ດັ່ງຈະຂໍ້ອ້າງ ເຖິງໂຕເລກສະຖິຕລ່າງກໍ່ຣະນີ ກ່ຽວກັບຣັດທິຣັຄີ ຊຶ່ງນີຖານະເປັນສິ່ງກຳນົດຮູ້ ລັກສນະຂອງສາທາຣະນະຣັດອື່ນໆ ໃນພາກຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ໄດ້ດັ່ງ ດຽວກັນ.

ພໍ່ແມ່ມີການທ້ອນໂຮມ ຊົນຊາດຕ່າງໆ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງ ເຂົ້າເປັນ ກຸ່ມກ້ອນ ຈົນໄດ້ຄອງອຳນາດການປົກຄອງແລ້ວ ກໍມີການຈັດຕັ້ງອົງການຄ້າ ແຫ່ງ ກີຣ໌ຄີຊ (ກີຣ໌ຄິຊຕອຣ໌ກ) ຂຶ້ນ ໃຫ້ມີໜ້າທີ່ຄວບຄຸມກິຈການສົ່ນຄ້າ ຣັຖວິສາຫະ ກິດຫມົດທຸກໆດ້ານ ຢູ່ໃນດິນແດນກີຣ໌ຄີຊ. ອົງການຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄດ້ໃຊ້ຮ້ານຄ້າ-ຂອງຫລວງຂຶ້ນ ໃນໂຕເມືອງຕ່າງໆຂອງກີຣ໌ຄີຊ ໑໐ ບ່ອນ.

ເພື່ອຫາວິທີບີບກິຈການຄ້າຂອງ ເອກຊົນ ຕື່ມທະວີຂຶ້ນອີກນັ້ນ ຕໍ່ມາຈຶ່ງມີ ການຕົກລົງຈັດຕັ້ງບໍຣິສັດຮຸ່ນສ່ອນ " ກີຣລາຣ໌ອົກ " ຂຶ້ນ ໂດຍການຮ່ວມທຶນ - ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຂອງຣັຖບານ ໂດຍບໍ່ມີນາຍທຶນ ເອກຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມນຳເລີຍ ທັງນີ້ກໍເພື່ອສົ່ງເສີມອິດທິພົນ ຂອງຣັຖບານໃນວົງການ ຄ້າ ຂາຍຍ່ອຍ ຊົ່ງໂດຍສະເພາະແລ້ວ ເນ້ນໜັກໃສ່ເຂດເຂດຫວ່ງທາງໄກ ອັນເປັນຖິ່ນທີ່ ຢູ່ອາສັຍຂອງຊົນເຜົ່າພະ ເນຈອນ ແລະອົພຍົບໜຸ່ມອຽມຕ່າງໆ. ຕໍ່ມາພາຍລຸ່ມ ທະນາຄານເພື່ອການອຸດສາຫະກັມ-ອົງການອຸດສາຫະກັມຂົ່ນສັດ-ສຫະພັນກັມມະ ກອນ ອຸດສາຫະກັມນ້ຳມັນ- ສຫະພັນກັມມະກອນ ອຸດສາຫະກັມຕຳ່ຜ້າແຫ່ງ ຣັສ ເຊັ່ງ ແລະອື່ນໆອີກ ຈົ່ງໄດ້ໂຮມທຶນກັນຕັ້ງຮ້ານຂາຍ ເຄື່ອງແລະຜແນກຂາຍ ເຄື່ອງ ຂຶ້ນດຳເນີນກິຈການ.

ສຫະພັນກັມມະກອນ ໂຮງງານຕຳ່ຜ້າແຫ່ງຣັສ ເຊັ່ງ ສມັຍນັ້ນ ຮັບພາຣະ ຜລິດແຜ່ນຜ້າຂາຍສົ່ງໃຫ້ຣັດກີຣ໌ຄີຊ ໂດຍຫລຸດຣາຄາໃຫ້ຕຳ່ກວ່າປົກກະຕິ ປະມານ ๑๕ ຫາ ๘๐% ຜົນກຳ່ໄຮຈາກກິຈການຄ້າ ຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະ ສຫະກອນຂອງ ກີຣ໌ຄີຊ ສາມາດເຂົ້າຄອບຄອງຕລາດຜ້າໄດ້ໃນທີ່ສຸດ.

ໃນສົກປີ ๒๘๗-๒๘๘ ອົງການກີຣ໌ຄິຊຕອຣ໌ກ ກໍໄດ້ຂຍາຍກິຈການ-

ອອກໄປສູ່ເຂດແຂວງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນພູມລຳເນົາຖິ່ນຖານ ຂອງພວກລ້ຽງສັດພະເນ
ຈອມ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນແຕ່ໃດມານັ້ນ ມີແຕ່ພວກພໍ່ຄ້າເອກຊົນ ຄອບຄອງຕລາດທັງໝົດ
ແຕ່ຝ່າຍດຽວ. ບັນດາໜ່ວຍບໍຣິການຈອມ ຂາຍສິນຄ້າເຄື່ອນທີ່ ຂອງອົງການກີຣ
ຄິຊຕອຣ໌ກ ໄດ້ເຂົ້າໄປລົງມືດຳເນີນການຄ້າຂາຍ ຢູ່ໃນເຂດແຂວງເຫລົ່ານັ້ນແລະ
ຜາກົດວ່າ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເຣັດດີທີ່ສຸດ.

ແຕ່ວ່າ ໃນໄລຍະການໆທີ່ສວັດທີ່ສາມນັ້ນ ຣັຖບານກັບສຫະກອນ ກໍຍັງ
ບໍ່ຢູ່ໃນຖານະສາມາດຈັດບໍຣິການປະຊາຊົນ ໃຫ້ໄດ້ທົ່ວເຖິງໝົດເທື່ອ ຈຶ່ງຕ້ອງອາ
ສັຍພໍ່ຄ້າເອກຊົນຢູ່ອີກຫລວງຫລາຍ ໃນດ້ານການຈັດຈຳໜ່າຍສັພສິນຄ້າໃຫ້ປະຊາ-
ຊົນ ໂດຍໃຫ້ດຳເນີນໄປໃນແບບສັດຊື່ ກົງໄປກົງມາ ໃຊ້ວິທີການຮັບເອົາປະສົບ
ການຄວາມສາມາດ ການຮູ້ຈັກສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງທ່ຽງທັມ.

ການຕົ້ນກຳເນີດ ເອກຊົນ ມີສິດມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິຈການຄ້າຂາຍຍ່ອຍນັ້ນກໍ
ເໝມເປັນໄປຕາມອັດຖຸປະສົງຂອງ " ມ ສ ມ " ຊຶ່ງໃນພາກປະຕິບັດ ກໍໄດ້ດຳ
ເນີນມາຈົນເປັນທີ່ສຳເຣັດຮຽບຮ້ອຍ. ກ່າວຄື ໄດ້ມີການຂຍາຍເງິນຢືມ ສຳລັບ
ກິຈການທະນາຄານແລະການຄ້າ ໃຫ້ພວກພໍ່ຄ້າເອກຊົນ ແລະມີການຈັດຕັ້ງ ຮຸ້ນ
ສ່ວນແບບປະສົມ-ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມສຫະກອນການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກັມ ຂຶ້ນດຳ
ເນີນກິຈການທຸຣະກິດພ້ອມພາບກັນໄປ ฯลฯ. ການເຣື່ອງນີ້ ເປັນທາງພາໃຫ-
ຣັຖບານໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າໄປຄວບຄຸມກິຈການທຸຣະກິດຂອງເອກຊົນ ໃນລາງ ມາ
ຕຣະການຕື່ມອີກ. ຕ່ຈາກນັ້ນ ເມື່ອການຄ້າຂອງຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະການຄ້າ-
ຂອງສຫະກອນມີຖານະທັ້ນຄົງຂຶ້ນແລ້ວ ຣັຖບານກໍລົງມືກຳຈັດຕັດຮອນ ທຸຣະກິດ
ຂອງ ເອກຊົນລົງ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍຍຸບ ເລີກການໃຫ້ເງິນຢືມແກ່ພວກພໍ່ຄ້ານ້ອຍ ພາ

ໃຫ້ຖ່ານະທ່າທີ່ຂອງພວກດັ່ງກ່າວ ໃນຕລາດການຄ້າ ເກີດໂຄ່ນຄອນສັ່ນສະເທືອນ
ຢ່າງໃຫຍ່.

ຣະບົບໃບຮຸ້ນການຄ້າ ຈຶ່ງດຳເນີນຢູ່ໃນເມືອງໃຫຍ່ໆຫລາຍເມືອງຂອງ
ຍ່ານອາຊີກ່າງແລະກາຊາຄີ ຕ່ມາຈົນຮອດປີ ໝ໙໗ ນັ້ນ ໄດ້ມີບົດບາດຄວາມສຳ
ຄັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຕ່ການບຸກເບີກຕລາດການຄ້າ ເພື່ອໃຫ້ຣັຖບານໃຊ້ອິດທິພົນ
ໄດ້ຕາມປະສົງ ໃນແງ່ທີ່ຕ້ອງການ ໂດຍໃຊ້ຫລັກການບັນຊີແລະການຄວບຄຸມທັງ
ໃນກິຈການຄ້າຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະການຄ້າຂອງເອກຊົນນຳ ອັນຈຶ່ງກໍ່ນັບວ່າມີ
ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດຢູ່ອີກທາງນຶ່ງ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ ຂອງ
ຣັຖບານ ເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິພົນ ໃນຕລາດການຄ້າ.

ຣັຖວິສາຫະກິດແລະສະຫກອນ ໄດ້ດຳເນີນກິຈການຢ່າງຂຍັນຂັນແຂງ
ເພື່ອຍຶດຄອງເອົາກິຈການຂອງເອກຊົນ ພໍ່ຄ້າຄົນກາງ ໃນຊົ່ກສ່ອນການຮັບຊື້ວັດ
ຖຸດິບແລະເຂ້າຍເສ.

ວິງການຈັດຊື້ * (* - STOCKAGE ນີ້ ຜູ້ແປເຫັນສົມຄວນໃຊ້
ຄຳວ່າ ການຈັດຊື້ ເພາະວ່າໃນຄວາມໝາຍເດີ່ໆແລ້ວແປວ່າ ການເກັບກຽ່ມ

ໃສ່ສາງ), ຂອງຣັຖບານ ໄດ້ຂາຍແຜ່ມຜ່າແລະສິນຄ້າອື່ນໆໃຫ້ປະຊາຊົນໃນ
ຣາຄາຫລຸດຜ່ອນຄືກໆ. ການຈັດຊື້ເຂ້າຍເລ ຈຶ່ງວິງການຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະ
ສະຫກອນຕ່າງໆ ດຳເນີນການໂດຍເອກສິດ ໄດ້ຊ່ວຍຊ່ວ້ານຖານະການເສຖກິດ
ດ້ານທັນຍະພືດ (ເຂ້ົ່າ) ໄວ້ໄດ້ຢ່າງຕລອດປ່ອດພັຍ ເພາະວ່າ ມັນເປັນການ
ຄວບຄຸມຣາຄາເຂ້ົ່າຍເລ ໃຫ້ຢູ່ໃນຣະດັບຣາຄາຄ້ຳປະກັນ ອັນເປັນການສົ່ງເສີມ
ກະສິກອນຊາວນາ ໃຫ້ສົມໃຈຕັ້ງໃຈໃສ່ ຕ່ມທະວີການປູກເຂ້ົ່າ ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍໆ-

ຂັ້ນ. ເມື່ອຮອດຣະດູໃບໄມ້ປົ່ງ ແລະຣະດູແລ້ງມາ ອົງການຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະ ສຫະກອນ ກໍຈະຂາຍເຂົ້າອອກຕິຕລາດ ເຮັດໃຫ້ຣາຄາເຂົ້າບໍ່ເລຖືກລົງ ແລະລົ້ມ ລະລາຍ ໂຄງການຂອງພວກສວຍໂອກາດ ກັກເຊື່ອງສິນຄ້າ ຊຶ່ງຫວັງລອຍລ່ານ ຄວາມຮັ່ງມີ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ເຂົ້າບໍ່ເລຂາດຕລາດ. ອີກອັນນຶ່ງ ທາງຄນະກັມ ມະການ ຈັດຣະບຽບການຄ້າທ້ອງຖິ່ນ ກໍໄດ້ໃຊ້ອິດທິພົນ ຄວບຄຸມຣາຄາເຂົ້າ - ເປືອກໄວ້ໃນທ້ອງຕລາດ ໂດຍດຳເນີນການສຳຣວດ ເຮັດບັນຊີຈຳນວນພໍ່ຄ້າໃຫຍ່ ໃຫຍ່ ທີ່ຮັບຊື້ເຂົ້າເປືອກໄວ້ ແລະສຳຣວດຈຳກັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທ້ອໆໄປ ກັບຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍດ້ານການຄ້າຂາຍ ສຳລັບສິນຄ້າ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍດຳເນີນການຕ້ານຫ້ຶດຂວາງ ການຍາດຊິງກັນເອງ ໃນໝູ່ພໍ່ຄ້າ ທີ່ຮັບຊື້ເຂົ້າໄວ້ຂາຍ.

ການສົ່ງເສີມກິລໄກຂອງຣັຖວິສາຫະກິດ ກັບຂອງອົງການສຫະກອນ-ມະໂຍບາຍຄວບຄຸມຣາຄາຮັບຊື້ທີ່ຊອບທັມ ຊຶ່ງເປັນທາງສົ່ງເສີມຕື່ມທະວີ ການ ຜລິດກະສິກັມ-ການຍົດເອົາກິຈການຄ້າຂອງເອກຊົນຄົນກາງ- ທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຊອຍພາໃຫ້ຣັຖບານ ສາມາດເຂົ້າໄປຄອບຄອງການຈັດຊື້ຜລິດຜົນກະສິກັມໄດ້ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ໃນຍາມອາຊີກາງແລະກາງຄ. ຣັຖບານໄດ້ຕັ້ງຕ້ດຳເນີນການຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອກີດກັນພວກພໍ່ຄ້າຄົນກາງ ອອກຈາກວົງການຮັບຊື້ຝ້າຍ ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນ ກໍໄດ້ຕັ້ງວົງການຄ້າຝ້າຍຂົ້ນບໍ່ຣິສັດ ນຶ່ງ ໃນຣະດັບທ້ອປະເທດຊື່ວ່າ " ຄະໂລປໂກ " . ວົງການຝ້າຍໄດ້ຕິກລົງ ເຊັ້ນສັນຍາກັບພວກກະສິກອນໄຮ່ຝ້າຍ ໂດຍບົ່ງກຳນົດເຖິງການປູກຝັ້ງ ໃສ່ພື້ນທີ່ ມີກຳນົດອາມາເຂດຄັກເມ ຈ່າຍເງິນລ່ວງໜ້າໃຫ້ຕາມສ່ວນຜົນປູກທີ່ຈະຜລິດໄດ ແລະພຍາຍາມສົ່ງເສີມໃຫ້ປູກຝ້າຍແມ່ດີຢ່າງກ້ວາງຂວາງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກກະສິ

ກອນກໍ່ຈຶ່ງມີໂອກາດໄດ້ຊື້ຫາແໝ່ເໝ ແລະ ຜລິຕຜົນເໝ່ອຈຳເປັ່ນຕ່າງໆຈາກຮ້ານ ຂາຍເຄື່ອງຂອງ " ຄະໂລປໂກມ " ໄດ້ໃນຣາຄາຖືກໆ. ມີການຈັດຕັ້ງຄ້ງເຂ້ົາ ບເລ້ົ່ມ ເພ່ືອໃຫ້ຣັຖບານສາມາດຄ້ຳປະກັນຣາຄາ ທ້ົ່ວເຖ້ງ ເຂດເຂ່ອງຕ່າງໆ ທ້ີ ດຳເນ່ີນການປູກຝ້ົ່າຍ ເປ້ັ່ນອາຊ່ີບ. ດ້ັ່ງ ໂຕຢ່າງ ໃນຣະຖ້ແລ້ວງຂອງປ ໑໙໘ນ ນ້ັ່ນ ພວກກະສິກອນໄຮ່ຝ້ົ່າຍ ໄດ້ ເບ່ີກ ເງ່ີນລ້ວງໜ້ົ່າ ໄປສ້ຽງ ຫລ້ຽນ ທ້ອງ ຄຳ ສຳລ້ັບ ຝ້ົ່າຍ ທ້ີ່ ຈະ ຜລິດ ໄດ້ ໜ້ັ່ກ ປຸ້ດ * (* - ປຸ້ດ **POUD** ເ ນ ນ ມ າ ຕ ຣ າ ຊ້ັ່ ງ ເ ດ ິ ມ ຂ ອ ງ ຣ ັ ສ - ເ ຊ ້ ຽ ງ ທ ໍ ັ ບ ໑ ໘ , ນ ໖ ກ ິ ໂ ລ ,) ນ ໍ ່ ງ ແ ລ ະ ຍ ັ ງ ມ ີ ສ ິ ດ ຊ ້ ື ເ ຂ ົ ້ າ ບ ເ ລ ິ ດ ໜ ໍ ່ ໄ ດ ້ ອ ີ ກ ๑๐ ປ ຸ ດ ສ ຳ ລ ັ ບ ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ເ ຮ ັ ດ ໄ ຮ ່ ຝ ້ ົ ່ າ ย ๑ ແ ຄ ສ ເ ຊ ້ ຽ ງ ຕ ິ ນ ** (** - ແ ຄ ສ ເ ຊ ້ ຽ ງ ຕ ິ ນ ຫ ລ ื DESSIATINE ເ ນ ນ ມ າ ຕ ຣ າ ເ ໜ ກ ໜ ໍ ່ ໍ ່ ພ ຽ ງ ເ ດ ิ ม ข ๋ ๋ ๋

ຊາວນາ ພາກຕາເວັນອອກ ປະກອບເປັນປີກແຜ່ນອັນສຳຄັນ ໃນທິນທາງພັທນາ
ການ ໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ການເຣັດສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພາໃຫ້ມີການປະຕິ
ບັດຫລັກການວາງແຜນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບການຜລິດກະສິກັມ, ຊ່ວຍພາໃຫ້
ສູ້ໜ້າຜາຜັນກັບຄວາມບໍ່ເປັນຣະບຽບ ຂອງຕລາດການຄ້າ ໄດ້ຢ່າງຄັກແໜ້, ພາ
ໃຫ້ພວກ " ເດຄກັງ " ເຊື່ອວ່າ ການຕັ້ງສທະກອນການຜລິດນັ້ນ ເປັນສິ່ງຈຳ
ເປັນ.

ສທະກອນ ໄດ້ເຂົ້າມາມີບົດບາດ ຢ່ງໃຫ່ຍຫລວງ ໃນການສະຖາປະ
ນາຣະບົບການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ລະຫວ່າງໃນເມືອງກັບບ້ານນອກ ໃຫ້ມີຄວາມ -
ສຸມທຽງ, ໃນການສະຖາປະນາ ຣະບົບການສັນຈອນຂອງສິນຄ້າ ໃຫ້ເປັນແບບ
ສັງຄົມນິຍົມ ແລະໃນການທ່ຽງທຳກຽມການ ເພື່ອພັທນາການກະສິກັມ ໃຫ້ເປັນ
ຣະບົບສທະກອນ.

ຢູ້ຍາມອາຊີກ່ຽງແລະກາຊາຄີ ສມັຍນັ້ນ ພວກພໍ່ໄຮ່ພໍ່ນາ ຕ່ຽງພາກັນ ມີ
ຄວາມປາຖນາຢ່າງແຮງກ້າ ທີ່ຈະສມັກເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ສທະກອນສິນເຊື່ອ -
(ໃຫ້ຢືມເງິນ) ຈຶ່ງຊ່ວຍພາໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນ ຟື້ນຟູທຶນນອນສຳລັບກິຈ-
ການຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນມາ ເໜືອທີ່ຈະຕ້ອງອາສັຍເປັນຂ້າທາດເງິນຢືມ ນຳພວກ
ນາຍທຶນມາເຊົ່າເຂົ້າຂຽວຄືແຕ່ກ່ອນ.

ຣັຖບານໂຊວຽຕຖືວ່າ ການຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບໃຫ້ເງິນຢືມ ດ້ານກະສິກັມ
ໃນອັຕຣາດອກເບ້ຍຕ່ຳນັ້ນ ເປັນພາຣະກິຈຣິບດ່ວນກວ່າໝູ. ດັ່ງນັ້ນໃນປີ ໑໙-
໔໓ ທະນາຄານເພື່ອການກະສິກັມ ຂອງຍາມອາຊີກ່ຽງ ຈຶ່ງໄດ້ອະນຸມັດເງິນ ຢືມ
ເພື່ອການກະສິກັມອອກຈ່າຍເປັນຍອດເງິນທັ້ງໝົດເກືອບ ລ້ານ ຣູເບ ແລະ

ຈ່າຍ99ກອີກກ່ວ່າ ມີ ລ້ານ ໃນປີ ໝ໙໔ ແລະໃນປີຕ່ໍາມາອີກ ຍ9ດເງິນຈ່ໍາຍ ໃຫ້ກະສິກອນຢືມນັ້ນ ແຮ່ງສູງຕື່ນຂຶ້ນຫລາຍ. ອີກປະການນຶ່ງ ທາງ ທະນະຄານເພື່ອການກະສິກັມ ຍັງໄດ້ອາສັຍສະຫະກອນເປັນຄົນກາງທາງຜ່ານ 99ກທຶນຈັດຈ່ໍາພ່ໍາຍຂາຍສິນຄ້າເຄື່ອງບໍ່ຣິໂພກ-ແມວເຄື່ອງປຸກ-ສັດລ້ຽງ-ເຄື່ອງ ຈັກກົນໄກພາທະນະກະສິກັມ ໃຫ້ເຫ່ຍາວໄຮ່ຊາວນາ. ເງິນຢືມທີ່ກ່າວນັ້ນ ໃຫ້ຢືມ ໃນໄລຍະຍາວ ໂດຍສະເພາະແລ້ວກໍ່ແມ່ນ ຢູ່ຕາມເຂດແຂວງພູມລ່ໍາເນົ່ໍາຂອງ ພວກພະເນຈອນ ຈຶ່ງຈ່ໍາເປັນຕ້ອງອາສັຍເວລາຍາວນານ ສ່ໍາລັບການແຜ່ຜ່ໍາຍຕື່ນ ຈ່ໍານວນສັດລ້ຽງ. ໃນໄລຍະການແ່ຍ່ງສັນປັນສ່ວນເງິນຢືມ ເພື່ອການລ່ົງທຶນຜລິດ ກະສິກັມນີ້ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຫລັກການຂອງຊຶ່ນຊັ້ນຢ່ໍາງເຄ່ັ່ງຄັດ.

ກິຈການສະຫະກອນ ໃນດ້ານເງິນຢືມແລະສິນເຊ່ື່ອນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ອິດທິ-ພົນຂູດຮີດຂອງພວກນາຍທຶນເຂ້ົ້າຂ່ຽວ ແລະນັກກັກເຊ່ື່ອງສິນຄ້າ, ພວກນັກຂູດຮີດ ຢູ່ນ່ໍາຊຸມຊຶນອາຊູລ, ຢູ່ນ່ໍາກຸ່ມກີຊລາກ ແລະໝູ່ບ້ານຕ່ໍາງໆນັ້ນ ຢ່ອນຍານລ່ົງ. ເມ່ືອຣ9ດປາຍໆທີສວັດທີສາມ ສະຫະກອນກ່ໍ້າວຂຶ້ນມາມີອິດທິພົນຢ່ໍາງເຂ້ັ້ມແຂ້ງ ກ່ຽວກັບການຈັດຕ້ັ້ງວ່ໍາງຣະບຽບການປຸກພືດ 9ຸດສາຫະກັມຕ່ໍາງໆ ອັນມີຄື: ຝ້ໍ້າຍ-ຫມາກຣິແຊ(ຫມາກຮຸ່ງສາ)-ຝ່ືນ-ຜັກກາດຫ່ົວສ່ໍາລັບເຮັດນ່ໍ້ຕານ ແລະໄດ້ຕ້ັ້ງ ແຮກເຂ້ົ້ານາມີສິດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຮັດຜລິຕພັນ ແລະການຈັດຈ່ໍາພ່ໍາຍຜລິດຜົນ ຈາກການເຮັດໄຮ່ໃສ່ນາ ແລະໃນການຮັບຊ່ື້ວັດຖຸດິບກັບເຂ້ົ້າເບລ. ເມ່ືອມີການ ຕ່ົກລ່ົງຈ່ໍາຍເງິນຢືມສິນເຊ່ື່ອ-ນ່ໍາໃຊ້ເວ້ັນສັນຍາ ແລະຈັດບ່ໍຣິການຂາຍເຄ່ື່ອງຈັກ ກົນໄກ ວັສດຸພາທະນະ ແລະສິນຄ້າແມວຈ່ໍາເປັນຊຶ່ນນຶ່ງຕ່ໍາງໆ ຢູ່ໃນເຂດບ້ານ-ນອກຫ່ົວເຖ່ິງກັນແລ້ວນັ້ນ ບັນດາສະຫະກອນກ່ໍ້ໄດ້ດ່ໍາເນີນການສ່ົງເສີມສາຍສັມພັນ ລະຫ່ວ່າງຊຶ່ນຊັ້ນກັມມະກອນ ກັບຊຶ່ນຊັ້ນຊາວນາ ໃນຣະດັບພາຍໃນຊາດ ແລະມີ

ຄາມະປະກອບສ່ວນເປັນແມ່ແຮງອີກອັນນຶ່ງ ໃນພັທນາການແບບບໍ່ແມ່ນຣະບອບ
ນາຍທຶນ ຂອງກຸ່ມປະຊາຊົນທີ່ຫລ້າຫລັງ.

ການປະຕິຮູບທີ່ດິນຢູ່ຍ່ານອາຊີກາງແລະຢູ່ກາຊາຄີ ໃນສມັຍທີສວັດທີ-
ສາມ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສມັຄພາບດ້ານຄ້າຂາຍ ແຜ່ງກິຈການຜລິດຂອງຊາວນາ ສູງຕື່ນ
ຂຶ້ນ ແລະຍຸບຍອບເລວທາງຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປະກອບທຸຣະກິດແບບ
ນາຍທຶນເຂົ້າຂ່ວ ໃຫ້ອ່ອນແຮງລົງ, ເຮັດໃຫ້ອຳນາດຄອບຄອງຂອງນັກຊຸດຣິດ
ທີ່ເອົາປຽບທນີບເຕັ້ງຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກນັ້ນ ອ່ອນແຮງລົງ ແລະອຳນວຍຜົນສ້ັງຢູ
ໃຫ້ຊາວນາ ມີຣະດັບມະໂນທັນແຜ່ງຊຶ້ນຂຶ້ນ ແລະມີຄາມະກິຈກັນໃນຂັ້ນສູງສ້ັງຂຶ້ນ.
ການປະຕິຮູບທີ່ດິນນີ້ ໄດ້ຜາກົດອິດທີ່ພົ້ນໂດຍກົງ ຕໍ່ຄວາມຈະເຣີນກ້າວໜ້າ ແຜ່ງ
ຂະບວນການຈັດຕ້ັງສະຫະກອນ.

ການສ້ັງເສີມພັທນາ ການຈັດລຳລ່ຽງຈຳໜ່າຍຜລິຕພັນອຸດສາຫະກັມ,
ການຫລຸດຣາຄາສົ້ນຄ້າປະເພດເຫ ລ ົ ກ ນ ີ ້ ລ ົ ງ ,ການຂ ຍ າ ຍ ສ າ ຂ າ ຮ ້ ານ ຄ ້ າ ຄ ວ ບ ຄ ມ
ແລະຂະບວນຈອນຂາຍເຄ ື ່ ອ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ທ ີ ່ , ການຈ ັ ດ ຈ ຳ ໜ ່ າ ຍ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໃ ນ ແ ບ ບ ທ ີ ່ ເ ໝ ມ າ ະ
ສົມແລະເປັນຜົນດີ ອັນໝາຍເຖິງສົນຄ້າຜລິຕພັນ ທີ່ມີລົ້ນເຫລືອຄວາມຕ້ອງການ
ຢູ່ໃນວົງການເສຖກິດ-ທັງໝົດເຫລ ົ ານ ີ ້ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຊ ຶ ້ ນ ຂ ຶ ້ ນ ຊ າ ວ ນ າ ທ ັ ນ ມ າ ໃ ຫ ້
ຄວາມສົນໃຈຕື່ນຂຶ້ນເປັນທະວີຄູນ ຕໍ່ການຈັດຕ້ັງສະຫະກອນການບໍຣິໂພກ ໃຫ້ສອດ
ຄ່ອງກັນກັບການຈັດຕ້ັງ ວົງການຄ້າຂາຍແບບຣັຖວິສາຫະກິດ, ພາໃຫ້ສຳເຣັດຜົນ
ໃນການປັດເຂ ຼ ່ ຍ ຜ ່ ົ ນ ຄ ້ າ ເ ອ ກ ຊ ົ ນ ຈ າ ກ ແ ວ ດ ວ ົ ງ ທ ຸ ຣ ະ ກ ິ ດ ກ ານ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ທ ົ ່ ວ ໆ
ໄປ. ເປັນຕົ້ນວ່າ ໃນປີ ໑໙໔໔ ນັ້ນ ສະຫະກອນສ້ັງບໍຣິໂພກທ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ໃ ນ ຣ ັ ຖ
ກິ ຣ ິ ຄ ິ ຊ ິ ມ ີ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ແ ຕ ່ ພ ຽ ງ ມ ,໔໑% ແ ຕ ່ ວ ່ າ ພ ໍ ຣ ອ ດ ປ ີ ໑໙໔໒ ກ ໍ

ມີຫລາຍຂຶ້ນເປັນສ່ວນຮອດ ๔๑,๐% ຂອງປະຊາກອນທັງຫມົດ ໃນສາທາຣະນະ-ຣັດນັ້ນ. ໃນໄລຍະຫລາຍປີຕິດ່ກັນນັ້ນ ສະຖິຕິໂຕເລກທຸຣະກິດຂອງສະຫະກອນ ສົ່ງບໍຣິໂພກ ຢູ່ກີຣ໌ຄີຊີ ໄດ້ທະວີ່ສ່ວນຂຶ້ນເປັນຫົກຕໍ່, ຈຳນວນສິນຄ້າທີ່ຈັດຂາຍຢູ່ ຕາມສາຂາສະຫະກອນຕ່າງໆ ມີຫລາຍຂຶ້ນເປັນ ๑๘ ຕໍ່ ແລະເງິນທຶນຊົ່ງນວນສະ-ມາຊິກຂອງສະຫະກອນພາກັນອອກຕຶ່ນນັ້ນ ມີຫລາຍຂຶ້ນເປັນ ๘๐ ຕໍ່.

ໂຄງສ້າງດ້ານສັງຄົມຂອງຕລາດການຄ້າ ກໍໄດ້ປະຕິຮູບໂຕເອງໄປ ນຳຄືກັນ. ເປັນຕົ້ນວ່າໃນສົກປີເສຖກິດ ๒๗๘๕-๒๗๘๗ ນັ້ນ ການທຸຣະກິດໃນຣັຖ ກີ຺ຣ໌ຄີຊີ ๕๕,๗% ແມ່ນຢູ່ໃນມືຂອງພໍ່ຄ້າເອກຊົນ, ສະຖິຕິການຄ້າຂອງເອກຊົນນີ້ ໄດ້ຕົກລົງມາເຫລືອເປັນສ່ວນ ๓๖,๔% ໃນສົກປີເສຖກິດ ๒๗๗-๒๗๙. ອີກ ອັນນຶ່ງໃນໄລຍະດຽວກັນນັ້ນ ສະຖິຕິພູດສ່ວນການຄ້າຣັຖວິສະຫະກິດແບບສັງຄົມນິ-ຍົມ ໄດ້ສູງຂຶ້ນຈາກ ๔๔,๓% ມາເປັນ ๗๓,๗%.

ຂະບວນດຳເນີນທີ່ຄືກັນນີ້ ເປັນມາຢູ່ທົ່ວຫມົດທຸກໆສາທາຣະນະຣັດ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງແລະຢູ່ກາຊາຄີມຳ. ຫມາຍຄວາມວ່າ ການຄ້າຂາຍທີ່ເຄີຍມີ ເປັນສອງຂແນງຊ້ອນກັນ ອັນໄດ້ແກ່ຂແນງ ຣັຖວິສາຫະກິດ ກັບຂແນງເອກຊົນນັ້ນ ໄດ້ປ່ຽນຮູບລັກສນະມາເລື້ອຍໆ ຈົນໃນທີ່ສຸດ ກໍໄດ້ປະຕິຮູບມາເປັນຣະບອບສັງຄົມ ນິຍົມຫມົດເລີຍ ໃນຂົງເຂດການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ຊົ່ງບັນລຸເຖິງຂັ້ນນີ້ ໃນ ໄລຍະຕົ້ນໆທົສວັດທີ່ສີ່. ການສະຖາປະນາຣະບົບສະຫະກອນ ກຸ່ມນາໂຣມ "ໂກລ-ໂคซ " ຂຶ້ນ ໃນເຂດຊຸມຊົນບ້ານນອກ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ຢູ່ທາງພາກຕາເວັນ ອອກຂອງໂຊວຽຕນັ້ນ ພາໃຫ້ວົງການຄ້າເກີດມາຍເປັນຮູບການແບບໃຫມ່ຂຶ້ນມາ ອັນໄດ້ແກ່ຮູບການແຫ່ງ " ໂກລໂคซ " ນັ້ນເອງ.

ປັນຫາການຜລິດແລະການງານ ສຳລັບວົງການຄ້າຣັຖວິສາຫະກິດ ແລະ ວົງການຄ້າຂອງສະຫະກອນ ກໍເປັນເຣື່ອງສຳຄັນຫລາຍຢູ່ອີກແນວນຶ່ງຄືກັນ ຍ້ອນວ່າ ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອກຳຈັດປັດເຂັ້ມງວດຫຶນການຄ້າເອກຊົນນັ້ນ ຈະສຳເຣັດຜົນຫລືບໍ່ ກໍ-ແມ່ນອາສັຍຂຶ້ນຢູ່ນຳການສະສາງເກື່ອຍແອ້ປັນຫານີ້ ໃຫ້ຖືກທາງເປັນສຳຄັນ. ຍ້ອນ ເຫດຜົນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ເລນິນ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດ ຄຳຂວັນບອກສອນພວກຄອມມູນິສຕ໌ວ່າ " ຈົ່ງຮຽນເຣັດການຄ້າ ".

ຄຳຂວັນນີ້ ນັບວ່າເປັນສິ່ງທີ່ທັນເຫດການທີ່ສຸດ ສຳລັບກຸ່ມສາທາຣະ-ນະຣັດ ຢ່າມຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ຍ້ອນວ່າ ຢູ່ເຂດນີ້ມີຢູ່ຫນ້ອຍຄົນທີ່ສຸດ ຈຶ່ງ ມີຄວາມຮອບຮູ້ໃນເຣື່ອງ " ກົລໄກ " ອັນສລັບຊັບຊ້ອນຂອງການຄ້າຂາຍ ແລະ ມີຄວາມລົ້ງເຄີຍຊ່ຳຊອງປະກອບການຄ້າໃນຣະດັບສູງ ອັນຈຶ່ງກໍ່ຍ່ອມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເລີຍ ຫາກປາສຈາກວິຊາຄວາມຮອບຮູ້ ໃນເຣື່ອງຣະບົບການຄັງ ແລະການເງິນ ຢືນສິນເຊື່ອໂດຍທົ່ວໆໄປ. ວຽກການໃນດ້ານນີ້ ບໍ່ແມ່ນວ່າຈະຄອງຄ້ຳໃຫ້ຮອດ-ຍາມ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍເຣັດ ແຕ່ວ່າຕ້ອງລົງມືດຳເນີນການໄປພ້ອມໂລດ ໃນຂນະທີ່ ຣັຖບານດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອເຂົ້າຄອບຄອງຕລາດ, ໃນໄລຍະທີ່ພວມຊອກສແວງ ຫາວິທີທາງ ວາງຣະບຽບສະສາງປັນຫາໃຫຍ່ໆອີກຂໍ້ນຶ່ງ ໃນຍຸກປ່ຽນແປງຣະບອບ ການປົກຄອງ-ນັ້ນກໍຄື ປັນຫາການຈັດຕັ້ງວາງຣະບຽບການຄ້າໃນແບບຣັຖວິສາຫະ-ກິດ. ອີກອັນນຶ່ງນັ້ນ ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງຄະນຶງເຖິງອົງປະກອບແນວສຳຄັນ ຈຶ່ງໄດ້ແກ່ ການຂາດເຂີນບຸກຄົນ ທີ່ມີວິຊາຄວາມຮູ້ຫົວໆໄປ ໃນເມື່ອວ່າ ຫົວປະເຫດການກໍ່ແຕ່ ແຮກລົງມື ດຳເນີນການຜລິດນັກວິຊາການ ໃນຍຸກປະຕິວັດວັທນະທັມມານີ້ນັ້ນ.

ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີກາງແລະຢູ່ກາງຊາຄີ

ຈຶ່ງໄດ້ດຳເນີນການຜລິດພະນັກງານຂຶ້ນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍຈັດໃຫ້ມີການຮຽນ-ການອົບຮົມ ໂດຍຫລັກສູດຮຽນໄວຂຶ້ນ (ມີຫລັກສູດແຕ່ສອງຫາຫົກເດືອນ). ໂຮງ-ຮຽນເຫລົ່ານັ້ນ ຮັບພາຣະໃນການຈັດອົບຮົມ ຜລິດເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ວິງການສະຫະ-ກອນ, ອົບຮົມພະນັກງານຂາຍເຄື່ອງ-ນັກບັນຊີແລະອື່ນໆອີກ. ລາງເທື່ອໂຮງ ຮຽນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃຫມ່ໆ ຕາມໂຄງການກຳຈັດຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ໝູ່ປະຊາກອນນັ້ນ ກໍ ຈັດສອນວິຊາການຄ້າແລະການຄັງຂັ້ນຕ່ຳ ຄວບຄູ່ກັນໄປພ້ອມ. ໃນບັນດາສະຖາ-ບັນມັທຍົມອາຊີວະທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃຫມ່ໆ ໃນທຸ່ມສາທາຣະນະຣັດພາກຕາເວັນອອກຂອງ ໂຊວຽຕ ໃນສມັຍຕົ້ນໆທີ່ສວັດທີສາມນັ້ນ ມີໂຮງຮຽນການຄັງແລະກິຈການສິນ-ເຊື່ອ ກັບໂຮງຮຽນການຄ້າຢູ່ ๔๐ ບ່ອນ. ນອກກ່ວານັ້ນແລ້ວກໍຍັງໃຊ້ຣະບົບຝຶກ ຫັດແອບເຮັດການນຳອີກ ຊຶ່ງວິທີນີ້ ແມ່ນໝາຍເຖິງການບັນຈຸເອົາພະນັກງານຝຶກ ຫັດ ໃຫ້ໄປປະຈຳຢູ່ນຳພວກຜູ້ຊຽວຊານ ເພື່ອໃຫ້ແອບເຮັດການດ້ານການຄ້າ ແລະ ການບັນຊີໂດຍກົງໂລດ. ແນວທີ່ມີການເອົາໃຈໃສ່ຫລາຍກ່ວາໝູ່ນັ້ນ ແມ່ນການ ຮັບບັນຈຸເອົາພະນັກງານເຈົ້າໜ້າທີ່ ຊຶ່ງເປັນຊົນຊາດພື້ນເມືອງເຈົ້າຂອງຖິ່ນ ໃຫ້ ເຂົ້າເຮັດການປະຈຳຢູ່ນຳໂຮງການຣັຖບານ ຍ້ອນໄດ້ຫລຶງເຫັນວ່າ ພວກນີ້ຍ່ອມ ສາມາດເຂົ້າໃຈ ແລະສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ ໄດ້ດີກ່ວາ. ເພື່ອເຮັດການປະຈຳຜແນກການຄ້ານັ້ນ ຄນະກັມມະການຕ່າງໆຂອງພັກ ແລະ ຜແນກການຕ່າງໆ ຂອງວິງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ເລືອກເອົາແຕ່ ຄົນທີ່ ມີຄວາມຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈ ແລະຊື່ສັດສຸຈຣິດ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄນະຜູ້ຕາງໜ້າ ໃຫ້ໄປປະຈຳຢູ່ນຳຜແນກການຄ້າ ເພື່ອໃຫ້ມີໜ້າທີ່ຄວບຄຸມກິຈການຢ່າງຄັກແນ່.

ສຣຸບແລ້ວ ໝາຍຄວາມວ່າ ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຂົ້າຄອບຄອງຕລາດການ ຄ້ານັ້ນ ແມ່ນເປັນວິງປະກອບດ້ານສ້າງສັນແນວນຶ່ງ ໃນວງການອັນໃຫຍ່ຫລວງ

ຊຶ່ງພັກຄອມມູນິສຕ໌ແລະຣັຖບານໂຊວຽຕ ໄດ້ປະກອບການມາແລ້ວ ເພື່ອຄ້ຳປະກັນ
ໃຫ້ບັນລຸເຖິງຜົນສຳເຣັດຮຽບຮ້ອຍ ໃນການພາປະຊາຊາດ ຊຶ່ງເຄີຍຕົກຢູ່ໃນຄວາມ
ຫລ້າຫລັງຕລອດມາ ໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ອຳນາດບໍຣິຫານໃນຣະ-
ບອບໂຊວຽຕ ໄດ້ຕັ້ງແຣກຖືກັ້ນຢູ່ໃນການຜາກິດນີ້ຢູ່ ແຫ່ງສ່ວນສັມພັນດ້ານຄ້າຂາຍ
ແລະການເງິນ ຢູ່ໃນເຂດແຂວງຕ່າງໆ ຊຶ່ງການເສຖກິດຍັງຫລ້າຫລັງ ແລະຄະນິງ
ຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນເໝາະສົມ ໃນອັນທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ສ່ວນສັມພັນ ອັນທີ່ຜາກິດນີ້ຢູ່
ນັ້ນ ໃຫ້ເກີດເປັນປໂຍດໃນການສະຖາປະນາຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ຄວາມຈະເຣີນ
ຂອງການຜລິຕກັມຄ້າຂາຍຂນາດນ້ອຍ ຊຶ່ງເປັນມາໂດຍອາສັຍພື້ນຖານແຫ່ງ " ນ
ສ ນ " ນັ້ນ ຖືກດຶງໃຫ້ເຂ້ົາມາຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ ຂອງຣັຖບານແລະສະຫະກອນ
ຫລາຍຕົ້ນຂົ້ນເລື້ອຍໆ. ໃນການຕ້ສູ້ເຣັດໃຫ້ຣາຄາສິນຄ້າຫຸ້ນຫ່ວງ, ໃນການສົ່ງ
ເສີມຖານະຂອງການຜລິຕກັມຄ້າຂາຍຂນາດນ້ອຍ ຢູ່ໃນຕລາດການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ
ໃຫ້ພົ້ນຄົງຖາວອນ, ໃນການສົ່ງເສີມການຄ້າຂາຍໃນຕລາດນັດ ໃຫ້ຈະເຣີນພັທນາ
ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງສຳນັກງານໂຕແທນຈຳໜ່າຍ ແລະຂະບວນຮອບເພື່ອຈັດຊື້
ແລະຂະບວນຈອນຂາຍສິນຄ້າ, ໃນການປະຕິບັດຣະບົບສັນຍາ ແລະດຶງເອົາການ
ຈັດຊື້ຜລິດຜົນວັດຖຸດິບ ມາໄວ້ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບນັ້ນ ລ້ວນຕັ້ງແຕ່ເປັນຜົນພາ-
ໃຫ້ ຣັຖບານແລະອົງການສະຫະກອນ ໄດ້ກ້າວຂົ້ນມາມີຖານະເປັນເຈ້ົາຂອງຕລາດ
ການຄ້າ, ກີດກັນປັດເຂ່ັ່ຍພ່ໍ້ຄ້າເອກຊົນ ອອກໄປຈາກວົງການ, ເຣັດໃຫ້ຣະບົບການ
ແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ລະຫ່ວາງໃນເມືອງກັບບ້ານນອກ ຈະເຣີນຂົ້ນ ແລະເປັນການ
ຕ້ານທານກຸ່ມເງ່ືອນໄຂຕ່າງໆໄວ້ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ຄວາມສາບແພ້ມີຊັຍ ຂອງຣະບອບ
ສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ພາກຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ.

- ■ -

ปะสົບການຈາກການພັທນາອຸດສາຫະກັມ ໃນກຸມສາທາ ຣະນະຣັດ ຍ່ານອາຊີພາກກາງ ຂອງ ໂຊວຽດ

ອາລິນ ອາມີໂນວ

ສ່ວນສັມພັນດ້ານ ເສຖກິດ ທີ່ບໍ່ທ່ຽງທັນສເມີພາກກັນ ໃນຫມູ່ປະຊາ ຊົນເຊື້ອຊາດຕ່າງໆ ແລະຄວາມບໍ່ສົມສ່ວນກ້ຳເກິ່ງກັນ ລະຫ່ວ່າງແຫລ່ງອຸດສາຫະ-ກັມພູມີພາກຕ່າງໆທີ່ຈະເຣີນແລ້ວ ກັບພູມີພາກກະສິກັມເຫລ້ານີ້ ໄດ້ຫລອມເຂົ້າໃສ່ກັນ ແລະຢ່ຽງຮາກຝັ່ງເລິກລົງຕື້ນເລື້ອຍໆ ເມື່ອດຳເນີນໄປຕາມຫົດເກມພາວະວິ-ສັຍຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂ ຂອງຣະບອບລັດທິນາຍທຶນ ຄວາມບໍ່ກ້ຳ ເກິ່ງສົມ່ສ່ວນກັນນີ້ ແມ່ນອາການລັກສນະຂອງຣັສເຊັ່ງ ໃນຍຸກ່ອນປະຕິວັດ ໃນຂນະທີ່ວ່າ ປະເທດ ຣັສເຊັ່ງເອງນັ້ນ ກ້ຍັງຢູ່ໃນຣະດັບຕ່ຳຢູ່ແລ້ວ ໃນດ້ານພັທນາການເສຖກິດ. ເຂດ ແຂວງລຽບຊາຍແດນຣອບນອກຂອງຣັສເຊັ່ງ ຄືກ່ວ່ວ ຄວາມຈະເຣີນໄວ້ໃຫ້ມີຖາ-ນະເປັນແຫລ່ງຜລິດວັດຖຸດິບ ສຳລັບປ້ອນແຫລ່ງອຸດສາຫະກັມຂອງຈັກຣະວັດ ຊຶ່ງ ຍ່ານອາຊີກາງກ໋ຮ່ວມຢູ່ໃນເຂດຄືກ່ວ່ວນີ້ນຳຄືກັນ ແລະມີຖານະເປັນ "ຄັ່ງຜ້າຍ" ຂອງພວກນາຍທຶນຜູກຂາດ.

ເຖິງແນ່ນ ເກີດມີອຸດສາຫະກັມຂັ້ນຕ້ົນ ໃນການປ່ຽນແປງ່ສະພາບ ວັດຖຸດິບ (ໂຮງງານອ້ືອຜ້າຍຫລືໂຮງງານເຮັດ້ນ້ຳມັນເບີ) ຕລອດຮອດອຸດສາຫະ-ກັມການຜລິດວັດຖຸດິບ (ນ້ຳມັນ-ຖ່ານຫິນ, ແຮ່ທາດຫອງ. ຂ້ີເຫ້ັ ໂອໂຊ ເກຣິຕ ແລະອ້ືນໆອີກ) ເຫລ້ານີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການ ເສຖກິດ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງ ປ່ຽນ ໄປຈາກລັກສນະກະສິກັມແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ. ພັທນາການ ທີ່ຍ່ອມເຍົາເຫົ່າທ່ຽງໃນ

ຕ້ານອຸດສາຫະກັມ ມີສ່ວນປະຈັກຄັກແນ່ຢູ່ແນວດຽວ ທໍ່ແຕ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຊົນຊັ້ນກັນ ມະກອນ ຈຳນວນຕ້ານໜ້ອຍໆ ແລະຂາດພະນັກງານດ້ານເຕັກນິກໃນໝູ່ກັມມະກອນ ພື້ນເມືອງ.

ນະໂຍບາຍພັທນາອຸດສາຫະກັມ ຕາມຫລັກທິສຕິເລນິນິສຕ໌ ຊຶ່ງໄດ້ ເອົາ99ກມາປະຕິບັດ ໃນຂັ້ນຕອນຫຸກຕ່າງໆຂ99ງການສະຖາປະນາສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍຄະນິ99ໃສ່ ສະພາບລັກສນະທ້99ງຖິ່ນເປັນສຳຄັນນັ້ນ ແມ່ນເປັນປັດຈັຍພາຫະ-ນະອັນສຳຄັນສຸດ ຊຶ່ງຊ99ຍພາປະຊາຊາດຍ່ານອາຊີກາງ ໃນສມັຍລຸນຫລັງການ ປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ໃຫ້ສາມາດຂ້ານ່ານພົ້ນຈາກຄວາມຫລ້າຫລັງ ມາໄດ້ຢ່າງ ນີປະສິດທິພາບ.

ເມື່ອຕັ້ງແຮກທຳອິດນັ້ນ ໄດ້ພະຍາຍາມສ້ງເສີມການອຸດສາຫະກັມ ຂຶ້ນ ໂດຍຈັດສ້ງໂຍກຍ້າຍໂຮງງານບໍຣິສັດອຸດສາຫະກັມຕ່າງໆ ຈາກພາກກາງ ຂ99ງຣັສເຊັ້ງ ເອົາໄປໃສ່ຍ່ານອາຊີກາງ ດ້ັ້ງນັ້ນ ເມື່99ຣ99ດປີ ໑໙໔໘ ກໍ99ງໄດ້ ຍ້າຍໂຮງງານເຮັດເຈ້ັ້ງກະດາດ-ໂຮງງານເຮັດກັບໄຟ ແລະໂຮງງານເຮັດເຄື່99ງ ນຸ່ງຫົ່ມ ໄປຕັ້ງໃສ່ເມືອງ ຕາສເກນ໌ ແລະໂຮງງານເຮັດເຈ້ັ້ງ99າຫ້ວ ເຈ້ັ້ງໂກ-ປີ ໂຮງງານຜລິດເຄື່99ງນຸ່ງ ກໍ99ກຂັ້ຍຍ້າຍໄປຕັ້ງຢູ່ ສາທາຣການ໌ ຢູ່ນຄະຣາ-ໄດ້ຍ້າຍໂຮງງານໄປຕັ້ງຂຶ້ນໃຫ່ມ່ຫລາຍຂແນງນິ99 : ໂຮງ99ຳແ99ນ99ຳ ໂຮງເຮັດ ເຈ້ັ້ງ ໂຮງງານເຮັດສິ່ນ99ຳໜັ99ສັດ ແລະໂຮງງານສະຫ ຂນະດຽວກັນ ໂ99ງການ ຍ້າຍໂຮງງານອຸດສາຫະກັມ 99ກຈາກພູນິພາກສ່ວນກາງຂ99ງຣັສເຊັ້ງ ໄປຕັ້ງໃສ່ ຍ່ານອາຊີກາງນີ້ ກໍ່ໄດ້ຂຍາຍຂ99ບເຂດໃຫ້ກ99ວ້າ99ງ99ກ99ໍ່ປະມານ ຍ99ນເຫດຂັດ ຂ99ງດ້ານເຕັກນິກ ແລະການຂົນສ້ງ ຕລ99ດຣ99ດ99ໍ່າ ຍ99ບ99ັ້ງ99ໍ່ມີພະນັກງານ ນາຍ ຊ່າງຢູ່ໃນທ້99ງຖິ່ນນັ້ນໆ ເທ່ື99.

ພາຍລຸນມາ ໃນການກຽມຕົວເພື່ອພັທນາການອຸດສາຫະກັມ ຝຸ່່ງຸ່ມ ສາທາຣະນະຣັຖ ຢ່ານອາຊີກາງ ຈຶ່ງມີການຕົກລົງໃຫ້ມີການມອບໝາຍ ໂຮງງານ ແຫ່ລ່ງປະຕິສັມພັນຕ່າງໆ ທີ່ຝຸ່່ງຸ່ມີພາກສ່ວນກ່ານ້ັ້ນໃຫ້ແກ່ຣັຖອື່ນໆ ໂດຍບ່ຕ້ອງຍ້ານ ສະຖານທີ່ໄປຕັ້ງໃສ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ດັ່ງຕົວຢ່າງວ່າ ໂຮງງານອຸດສາຫະກັມຝ້ານ - ຂນາດໃຫ່ຢຸ່່ເຂດແຂວງໂມສກ ມີຄື ໂຮງງານ " ເສ່ງອະຮຸ່ມແຫ່ງພາກຕາເວັ້ນ ອອກ " ກັບໂຮງງານ " ພາກຕາເວ້ັນອອກແດ່ງ ກໍ່ຖ່ືກມອບໃຫ້ເປ້ັນກິຈການ ຂອງສາທາຣະນະຣັຖ ສັງຄົມນິຍົມໂຊວ່ຽຕ ປົກຄອງຕົນເອ່ງ ຕຸ່້ຣເທສຖານ ໂຮງ ງານເຫ່ລ່ານ້ັ້ນ້ັ້ຫ້ັ້ກໍ່ຕ້ໍ່ເນ້ີນກິຈການຜ່ລ່ິດແພ່ນຜ້ານ້ັ້ຝ້ານ ເພ້ື່ອສນອ່ງຄວ່ານ ຕ້ອ່ງ ການຂອ່ງດ່ິນແດນທ້ີ່ ເປ້ັນເຈ້ົ້ານ້ັ້ຂອ່ງກິຈການ ແລ້ະຜ່ລ່ິດ້ັ່ນ້ັ້ນ້ັ້ະກອນ ຝຸ່່ຊ່ຽ່ວ ຊ່ານ ໃຫ ກຸ່່ມສາທາຣະນະຣັຖ ຢ່ານອາຊີກາງ ທ້ັ້ວ ໝ່ົ ດ ນ ຳ ພ້ອ ມ ຝຸ່່ ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຂ້ັ ນ ຝ ້ ານ " ເ ຣ ຽ ຸ ໂ ຕ ໂ ວ " (ແ ຂ ວ ງ ໂ ມ ສ ກ) ກ ໍ ່ ໄ ດ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ຜ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ຕ ິ ດ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໝ ານ " ຜ ລ ິ ຕ ພ ັ ນ ຣ ັ ຖ ອ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ຕ ຸ ຣ ເ ທ ສ ຖ ານ ຈ ໍ ່ ໜ ່ າ ຍ ແ ຕ ່ ນ ້ ນ ສ ິ ບ ນ າ .

ແຕ່ແລ້ວໃນ້ບ່ດ່ິນ ກ ໍ ່ ຜ ່ ານ ກ ິ ດ ຄ ວ ານ ຈ ິ ງ ວ ່ ່ ານ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ອ ຸ ດ ສ ່ ່ ານ ຫ ະ ກ ັ ນ ຝ ່ ຸ ຕ ານ ເ ຂ ດ ແ ຂ ວ ງ ລ ຽ ບ ຊ ່ ານ ຍ ແ ດ ນ ເ ກ ່ ່ ານ ້ ັ ນ ່ ຈ ະ ສ ານ ານ ດ ເ ປ ້ ນ ໄ ປ ໄ ດ ້ ກ ໍ ່ ແ ຕ ່ ເ ມ ່ ່ ອ ນ ່ ິ ກ ານ ຕ ້ ່ ງ ບ ່ ິ ສ ັ ດ ອ ຸ ດ ສ ່ ່ ານ ຫ ະ ກ ັ ນ ຕ ່ ່ ານ ໆ ຂ ້ ່ ົ ນ ໃ ນ ຍ ່ ານ ອ ່ ່ ານ ຊ ່ ິ ກ ່ ານ ເ ອ ່ ງ ເ ພ ່ ້ ່ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ບ ່ ິ ສ ັ ດ ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຫ ່ ່ ານ ້ ັ ້ ນ ສ ານ ານ ດ ດ ຳ ເ ນ ່ ິ ນ ກ ິ ຈ ການ ໄ ປ ໄ ດ ້ ໂ ດ ຍ ໃ ຊ ້ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ພ າ ຍ ໃ ນ ທ ້ ອ ່ ງ ຖ ່ ິ ນ ແ ລ ະ ໃ ຊ ້ ແ ຮ ງ ງ ຸ ານ ກ ັ ນ ມ ະ ກ ອ ນ ຝ ຸ ່ ກ ັ ບ ທ ້ ອ ່ ງ ຖ ່ ິ ນ ເ ອ ່ ງ . ຍ ອ ນ ເ ປ ້ ນ ຂ ອ ່ ງ ທ ັ ນ ມ ະ ດ າ ຝ ຸ ່ ເ ອ ່ ງ ວ ່ ານ ພ ຸ ນ ິ ພ າ ກ ສ ອ ນ ກ ານ ຂ ອ ່ ງ ໂ ຊ ວ ່ ຽ ຕ ຣ ັ ສ ເ ຊ ້ ຣ ່ ເ ລ ະ ວ ັ ດ ເ ອ ົ ່ າ ປ ະ ສ ິ ພ ານ ຈ ານ ຊ ຸ ່ ິ ມ ຊ ້ ຸ ່ ມ ກ ັ ນ ມ ານ ຊ ຸ ່ ິ ບ ຣ ັ ສ ເ ຊ ້ ຣ ່ ໆ ກ ນ ານ ໃ ຊ ້ ໃ ຫ ້ ເ ກ ່ ິ ດ ປ ໂ ຍ ດ ຕ ່ ໆ ໄ ປ .

ຂ ້ ນ ຕ ອ ນ ຂ ້ ນ ດ ຳ ຣ ິ ແ ຣ ກ ກ ່ ໍ ່ ໃ ນ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ອ ຸ ດ ສ ່ ່ ານ ຫ ະ ກ ັ ນ ຢ ່ ານ ອ ່ ່ ານ ຊ ່ ິ ກ ່ ານ - ນ ້ ັ ້ ນ ເ ນ ່ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ກ ່ ານ ກ ານ ປ ່ ອ ແ ປ ງ ຟ ້ ນ ຟ ຸ ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ້ ່ ອ ຝ ້ ານ ຄ ິ ດ ຝ ້ ານ ແ ລ ະ ໂ ຮ ງ ເ ຣ ັ ດ ນ ້ ່ ໍ ່

ມັນເປີ ບັນດາທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນເອງ ທີ່ເປັນລັກສນະສຳຄັນທີ່ສຸດ. ນອກນ່ວານັ້ນຈຶ່ງ ເນນການຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກັມໃຫມ່ໆຂຶ້ນ ຊຶ່ງດຳເນີນການມາໃນສົກປີ... ໑໙໔-໑໙໔໒ ໃນໄລຍະນັ້ນ ໄດ້ຕັ້ງໂຮງງານແລະປະດິສກັມຕ່າງໆຂຶ້ນພາຍໃນ ສາທາຣະນະຣັດສັງຄົມນິຍົມໂຊວຽຕ ຈຸຊ ເບກີ ໔໐ ບອນ.

ການສ້າງສາພັທນາດ້ານອຸດສາຫະກັມນີ້ ມາຊັກຊ້າ ເຄຍການລິ້ຍ້ອນ ຄວາມຂັດຂ້ອງດ້ານພະລັງງານໄຟຟ້າ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເອົາຍມາສ້າງສາ ພັທນາອຸດສາຫະກັມພະລັງງານຂຶ້ນກ່ອນ ພ້ອມກັບຂຍາຍຕື່ມທະວີສມັຄພາບ ຂອງ ໂຮງໄຟຟ້າຂຶ້ນອີກຫລາຍໂຄງການ ໃນການນີ້ມີການຕື່ມທະວີການສ້າງສາໂຮງ-ໄຟຟ້າພະລັງນ້ຳ ແລະໂຮງໄຟຟ້າເອຍນ້ຳ (ຣະບົບອຸມທະພູມ) ຂຶ້ນອີກຫລາຍ ບອນ ດັ່ງນັ້ນໂຮງໄຟຟ້າແຟຣການາ ແລະໂຮງໄຟຟ້າອຸ້ຄາບາດ ກໍ່ຈຶ່ງທັນດຳ-ເນີນການຜລິດໄຟຟ້າໄດ້ເມື່ອປີ ໑໙໔ນ ແລະໃນປີ ໑໙໔ນ ນີ້ອີກ ໄດ້ລິ້ງມືສ້າງ ສາໂຮງໄຟຟ້າພະລັງນ້ຳ ຝ້ายຫລວງໂບຊຸຂຶ້ນ ໃນເຂດເຂວງຕາສ ເກັນຕ໌ຕາມ ໂຄງການ " ໂກເອລໂຣ " ຊຶ່ງສຳເຣັດລິ້ງເມື່ອປີ ໑໙໔ຝ.

ແຫລ່ງອຸດສາຫະກັມຮຸນທຳອິດຢູ່ໃນກຸມສາທາຣະນະຣັດອາຊີກາງ ນັ້ນ ໄດ້ມີບົດບາດອັນມະຫາສານໃນການປຸກປັ້ນສິ່ງ ເສີມ ປຶກແຜ່ນຄົນງານໃຫ້ທັນມານິ ຍົມເຮັດວຽກການອາຊີບໃນດ້ານການອຸດສາຫະກັມ ອີກທັ້ງໄດ້ມີຖານະ ເປັນໂຮງ ຮຽນບອນຝຶກແອບຢ່າງປະ ເສີດໃນການຜລິດກັນ ມະກອນຊົນ ເຜົ່າພວກ ບ້ານປ່າຂາ ດອນ.

ແຕ່ວ່າກ່ແນນໃນທ່ອງ ໂຄງການທ້ຳປີ ຫລາຍຈຸດ ໃນໄລຍະກ່ອນ ເກີດສິ່ງ ຄາມນັ້ນເອງ ທີ່ການພັທນາອຸດສາຫະກັມຂອງກຸມສາທາຣະນະຣັດອາຊີກາງ ໄດ້ຈອບ ພ້ ຄວາມສຳ ເຣັດ ເພັ້ນພ້ນ ຢ່າງຄັກໆ.

ແຜນການພັທນາ ເສຖກິດໄລຍະທ້າປີ ຂອງສທະພາບໂຊວຽຕຫລາຍຊຸດ ຫລາຍສມັຍ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ເປັນພິ ເສດຕໍ່ບັນຫາທັ້ງຫລາຍ ຂອງ ໂຄງການ ພັທນາອຸດສາທະກັມຂຶ້ນໃນສາທາຣະນະຣັດຕ່າງໆ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມຫລວງພັກ ຄອມມູນິດ (ໂບລເຊວິກ) ຂອງສທະພາບໂຊວຽຕ ກ່ຽວກັບກຳນົດນະໂຍບາຍ ການ ເຣັດແຜນພັທນາທ້າປີຊຸດທຳອິດ ໄດ້ບັນທຶກ ເອົາໄວ້ວ່າ ແຜນການທ້າປີ ສົມ-ຄວນຈະ ແນ ຄວາມສົນໃຈ ເປັນ ກໍ ຣະນີ ພິ ເສດ ໃສ່ ເຣື່ອງ ການ ຟື້ນ ຟູ ແລະ ພັທນາ ເສຖກິດ ແລະ ວັທນະທັມ ຂອງ ນິນ ທິ ນ ລຽບ ຊາຍ ແດນ ຣະດັບ ຊົນ ຊາດ ທີ່ ທ້າ ຫລັງ ກັບ ເຂດ ແຂວງ ອື່ນໆ ທັ້ງ ນີ້ ໂດຍ ຄະນຶງ ໃສ່ ຄວາມ ຈຳ ເປັນ ເໝາະ ສົມ ໃນ ອັນ ທີ່ ຈະ ຕ້ອງ ກຳ ຈັດ ປັດ-ເປົ່າ ຄວາມ ທ້າ ຫລັງ ດ້ານ ເສຖກິດ-ວັທນະທັມ ຂອງ ດິນ ແດນ ເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ ໝົດ-ສ້ຽງ ໄປ ເທື່ອ ລະ ໜ້ອຍ ເປັນ ລຳ ດັບ ໂດຍ ກະ ຄະ ເນ ໃສ ໃຫ້ ພັທນາ ການ ເສຖກິດ-ວັທນະ ທັມ ສອມ ນັ້ນ ດຳ ເນີນ ໄປ ດ້ວຍ ລິ ລາ ທີ ຣ ເຮັ ງ ໄວ ພະ ລັນ ກ່ວາ ເມື່ອ ປຽບ ທຽບ ສອມ ຄວາມ ຕ້ອງ ການ ແລະ ຄວາມ ຈຳ ເປັນ ຂອງ ເຂດ ແຂວງ ເຫລົ່ານັ້ນ ໃສ ກັນ ກັບ ຂອງ ເຂດ ແຂວງ ອື່ນໆ ໃນ ສທະ ພາບ ໂຊ ວຽ ຕ * " (* - ຂ້ ຄວາມ ໃນ ວົງ ເລັບ ເທິງ ນີ້ ຜາ ກົດ ຢູ ໃນ ປຶ້ ມ ໂຣ ມ ບັນ ທຶ ກ ກ ຽ ວ ກັ ບ ມ ະ ຕິ ເຕ ົ ້ າ ໂ ຮ ມ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຕ ິ ກ ລ ົ ງ ໃ ນ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຫ ລ ວ ງ ໃ ນ ກ ານ ປ ະ ຊ ຸ ມ ທ ົ ່ ວ ໄ ປ ແ ລ ະ ໃ ນ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຄ ົ ບ ວ ົ ງ ຂ ອ ງ ຄ ນ ະ ກ ັ ມ ມ ະ ກ ານ ສ ູ ນ ກ າ ງ ພ ຄ ຊ ພ າ ກ ທ ີ ສ ອ ງ ຈ ັ ດ ພ ິ ມ ເ ມ ື ່ ອ ປ ີ ໑ ໙ ໕ ๔ ໜ ້ າ ๔ ໒ ນ ິ) .

ໃນ ໄລ ຍ ະ ປ ີ ໑ ໙ ๘ ๒ - ๑ ๙ ๘ ๕ ນ ັ ້ ນ ກ ານ ສ ້ າ ງ ສ າ ດ ້ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ັ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຍ ່ າ ນ ອ າ ຊ ີ ກ າ ງ ໄ ດ ້ ຂ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ອ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ໃ ຫ ຍ ່ . ໃ ນ ໄ ລ ຍ ะ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ມ າ ແ ລ ້ ວ ມ ີ ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ທ ະ ກ ັ ມ ໜ ັ ກ ຂ ນ າ ດ ໃ ຫ ຍ ່ ๆ ຕ ั ้ ง ข ึ ้ น ใ ห ม ่ ๕ ๐ โ ร ง ฝ ู ง ใ ม ร ั ฐ ฯ ฯ ເ ບ ກ ิ .

ລ ะ ห ว ่ า ง โ ค ง ก า ม ท ้ า ป ี ฯ ด ท ำ อ ิ ด ๑ ๙ ๘ ๒ - ๑ ๙ ๘ ๘ ນ ั ้ ນ ป ะ ธ ิ ม า น ก า น

ລົງທຶນອຸດສາຫະກັມຂອງສັຫະພາບໂຊວຽຕ ຫະວິ່ສ່ວນຫລາຍຂຶ້ນລື້ນເກົ່າ ๔,๓ ຕໍ່ ແລະສະເພາະທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນວົງການອຸດສາຫະກັມຂອງ ອຸຊເບກິ ນັ້ນ ສູງຂຶ້ນ ຮອດ ນ,ຊ ຕໍ. ໃນຫ້ອງໂຄ່ງການຫ້າປີ້ຈຸດທຳອິດນີ້ ພູນິພາກຕ່າງໆຊົ່ງເປັນແຫລ່ງ ອຸດສາຫະກັມຂອງໂຊວຽຕ ຢູ່ແຕ່ເດີມແລ້ວ ມີປະຣິມານການຜລິດຫລາຍຂຶ້ນເປັນ ທີບເຄົ່ງ ສ່ວນວ່າຢູ່ໃນຍານອາຊີກ່າງນັ້ນ ຜ່ກິດວ່າຫລາຍຂຶ້ນເປັນສາມ-ສີ່ຕ່ ສະ ເພາະສຳລັບສ່ກທາຣະນະຣັດກຸມນິ່ງນັ້ນ ປະຣິມານການຜລິດອຸດສາຫະກັມແຮ່ງໄດ ຫລາຍຂຶ້ນ ເປັນສ່ວນຕົ້ນຫະວິສູງກວ່ານັ້ນອີກຫ້ຍັງນີ (ກີຣ໌ກີ້ ກັບ ຕາດຈິກິ).

ໃນຍຸກການດຳຣິແຣກກ່ ການພັທນາອຸດສາຫະກັມ ຂອງຍານອາຊີກ່າງ ນັ້ນ ບັນຫ່ໃຫຍ່ໆອີກເໜ່ອນ່ຶ່ງ ເນ່ນບັນຫ່ການປະກອບຕ້ັ ແລະການໃຊ້ຢ່າງມ້ດ ທ່ະຍັດສິ່ນສ່ວນແລ່ະໃຫ້ໄດ້ຜົນສ່ິ່ງສມ່ອງ ເຕ້ນອັຕຣາໃນອັນທ່ີ່ກ່ຽວກັບ ໂຄ່ງສ້ ່ງແຫ່ ອຸດສາຫະກັມ.

ພ້ັງສິ່ບ ຄ ຽນກ່ຽວກັບການ ເສຖກິດ ຂອງຣະບອບຊຸມນ ່ ງ ນ ້ ກ ່ ງ ໄ ້ ອ ່ ຈ ານ ບ ິ ດ ເ ບ ່ ອ ນ ແ ງ ຄ ່ ວ ານ ຫ ມ ່ ຍ ແ ຫ ່ ງ ໂ ຄ ່ ງ ສ ້ ່ ງ ກ ານ ພ ັ ທ ນ ່ ອ ຸ ດ ສ ່ ຫ ະ ກ ັ ມ ຂ ່ ງ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ໂ ດ ຍ ພ ຍ ່ ຍ ່ ນ ຖ ແ ລ ່ ງ ແ ປ ່ ງ ເ ວ ້ ່ ໃ ຫ ້ ເ ຫ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ພ ັ ທ ນ ່ ອ ຸ ດ ສ ່ ຫ ະ ກ ັ ມ ທ ັ ກ ໂ ຜ ດ ກ ່ ຍ ອ ັ ນ ຊ ົ ່ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ່ ່ ພ ່ ກ ັ ນ ເ ດ ່ ່ ເ ຂ ້ ່ ໃ ຈ ເ ອ ່ ່ ເ ອ ງ ວ ່ ່ ຕ ິ ນ ທ ່ ີ ່ ສ ຸ ດ ກ ່ ຈ ະ ກ ່ ຍ ເ ປ ັ ນ ພ ັ ທ ຸ ມ າ ກ ານ ແ ຕ ່ ດ ານ ດ ຽ ວ ແ ລ ້ ວ ພ ່ ໃ ຫ ້ ເ ກ ິ ດ ຄ ວ ານ ບ ່ ສ ິ ນ ສ ່ ວ ນ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ນ ວ ົ ງ ກ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ . ຄ ວ ານ ເ ສ ກ ສ ັ ນ ປ ັ ນ ເ ຕ ່ ງ ອ ັ ນ ນ ີ ້ ຕ ່ ງ ຕ ິ ກ ເ ປ ັ ນ ໂ ນ ຄ ະ ຫ ນ ິ ດ ຄ ວ ານ ຫ ມ ່ ຍ ໄ ປ ເ ອ ງ ຍ ່ ນ ປ ະ ສ ິ ພ ານ ແ ຫ ່ ງ ປ ວ ັ ດ ສ າ ດ ໃ ນ ກ ານ ພ ັ ທ ນ ່ ອ ຸ ດ ສ ່ ຫ ະ ກ ັ ມ ຂ ່ ງ ກ ຸ ມ ສ ່ ຫ ະ ທ ່ ຣ ະ ນ ະ ຣ ັ ດ ຝ ່ ຍ ຕ ່ ເ ວ ັ ນ ່ ່ ກ ຂ ່ ງ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ . ກ ່ ວ ຄ ື ຢ ູ ່ ໃ ນ ເ ຂ ດ ເ ຂ ວ ພ ູ ນ ິ ພ າ ກ ຫ ້ ງ ຫ ລ ່ ຍ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ມ ີ ກ ານ ສ ັ ນ ສ ້ ່ ງ ໂ ຄ ່ ງ ສ ້ ່ ງ ແ ຫ ່ ງ ອ ຸ ດ ສ ່ ຫ ະ ກ ັ ມ ຂ ຶ ້ ນ ໂ ດ ຍ ອ ີ ງ ໃ ສ ່ ແ ຫ ລ ່ ງ ວ ຸ ພ ຍ ່ ກ ອ ນ ບ ່ ແ ຣ ່ ເ ລ ະ ວ ັ ດ ຖ ດ ິ ບ ຕ ່ ງ ໆ ບ ັ ນ ດ ່ ທ ່ ີ ມ ີ ຢ ູ ່ ແ ລ ະ ນ ັ ນ ກ ່ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ທ ່ ີ ຕ ອ ບ ສ ນ ອ ງ

ສ9ດ9ງ9ຕ໌ຜົນປໂຍດທັ9ຂ9ງຍ9ານ9າຊີ9າ9 ເ9ງ ແລະຂ9ງທ໊ົ9ໝົດສ9ະພ9ບໂ9
ວ9ຽດໝ9ໍ9ພ9ມ ຍ9ມ9າທ9ງປ9ວ9 ໃນ9ານ9ັ9ນ9ານ9ັ9ນ9ານ9ານ9ະ9ະ9ັດ ໃນ9ະ9ັບ
ສ9ະ9ັ9 ໃ9ຈ9ະ ເ9ິ9ໃນ9ານ9ຸດສ9ະ9ັ9ນ9ັ9 ໄ9ເ9ືອ9ຍ9ເ9ສ9ະສ9ງ9ໃ9ພ9ມ9ານ
ມ9ໃນ9ານ9ານ9ານ

ຝຸ່ມວິທຍາສາດ) ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງແລະຕ້ອງແຕ່ເຂົ້າຮ່ວມຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜູກພັນໂດຍ-ກົງ ກັບໂຄງການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ດ້ານອຸດສາຫະກັມໃນຂັ້ນຮາກຖານຂອງພູມີພາກເສຖກິດ.

ໃນທີ່ສຸດ ການພັທນາອຸດສາຫະກັມໜັກ ໃນທ້ອງໂຄງ**ສ້າງ**ຫ້າປີຊຸດທີ່ສອງ (໑໙ມ໕-໑໙ມ໙) ນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຕ້ອງແຮກດຳເນີນດ້ວຍການກໍ່ສ້າງໂຮງງານອຸດສາຫະກັມຮັຖວິສາຫະກິດ ວິສວະກັມເຄມີຂັ້ນທີ່ເມືອງ ຈິຮຈິກ ສ້າງໂຮງງານເຮັດ-ເຄື່ອງຈັກກະສິກັມຂັ້ນທີ່ເມືອງ ຕາສເກັນ ພ້ອມກັບໂຮງໄຟຟ້າພະລັງນ້ຳ ແລະ ໂຮງໄຟຟ້າຣະບົບອາຍຮອນ (ອຸມຫະພູມ) ຂນາດໃຫຍ ຕ້ອງບໍຣິສັດອຸດສາຫະກັມກໍ່ສ້າງແລະອື່ນໆຂັ້ນອີກຫລາຍໂຄງການ ແລ້ວຄ່ອຍໆຄລຸມມາອີກ ກ່ຈົ່ງຂຍາຍການສ້າງສາດ້ວງຄຽວກັມນີ້ອອກໄປສູ່ສາຫາຣະນະຣັຖອື່ນໆຂອງຍາມອາວຸທ້າງ. ຍ້ອນເຫດຜົນດ້ວງກ່າວມາແລ້ວ ການລົງທຶນຕ່າງໆຈົ່ງເນ້ໃສ່ການພັທນາກະສິກັມເປັນສຳຄັນ... (ການປູກຝ້າຍແລະຈຸລປະທານ) ແລ້ວການລົງທຶນໃນດ້ານອຸດສາຫະກັມສຳລັບເຂດນ້ຳເນ້ນການລົງທຶນໃສ່ການອຸດສາຫະກັມເບົາແລະອາຫານ. ເປັນຕົ້ນວ່າ ການລົງທຶນຢູ່ສາຫາຣະນະຣັຖ ສັງຄົມນິຍົມໂຊວຽຕ ອຸຊເບກີ ໃນໂຄງການຫ້າປີ ຊຸດທຳອິດນັ້ນກໍ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ດ້ານອຸດສາຫະກັມແຕ່ ๘๑,๔% ຕໍ່ ๕ນ,๒% ສຳລັບດ້ານກະສິກັມ ສ່ວນວ່າຢູ່ສະພັມຣັສເຊັ້ຽ ສະຖິຕິສ່ວນປຽບທຽບອັນດຽວກັນນີ້ ມີ ๔๔,๐% ກັບ ๑๘,๐% (ແຕ່ແລ້ວໃນໂຄງການຫ້າປີໄລຍະຕ່ໆມາ ສ່ວນປຽບທຽບສະຖິຕິປະຣິມານການລົງທຶນນີ້ ໄດ້ປຽນແປງໄປຕື່ມນ້ຳໜັກໃສ່ດ້ານອຸດສາຫະກັມຊຶ່ງກໍ່ເນ້ນການອຸດສາຫະກັມໜັກ ເປັນສຳຄັນ)

ປັນຫາການປະກອບຕັ້ງໂຄງສ້າງ ອຸດສາຫະກັມໃຫ້ສົມສ່ວນ ຢູ່ຍາມອາວຸທ້າງ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນຢ່າງສນິດສນົມ ກັບການພັທນາການປູກຝ້າຍ ຊຶ່ງ ເປັນ

ຂແໜງ ເອກໃນການ ເສຖກິດຂອງພູມິພາກນີ້ ແລະມີ ເງື່ອນໄຂທັມມະຊາດ ດິນ-ຟ້າ-ອາກາດ ທີ່ສົມປະກອບດີ ຢູ່ແລ້ວ ແລະຍັງສາມາດອາສັຍ ເອື້ອຍອີງ ປະສົພການ - ຄວາມຊ່ຽວຊານ ເຄີຍ ຈົນ ເປັນວິຊາຊີບຂອງປະຊາກອນ ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ກໍ ໄດ້ອີກ ເພາະວ່າການປູກຝ້າຍນີ້ ເປັນອາຊີບ ຫລັກຂອງປະຊາກອນ ໃນພູມິພາກນີ້ ແຕ່ ບູຮານ ມາ ແລ້ວ ເມື່ອ ເຫດຜົນ ທີ່ ກ່າວ ມານັ້ນ ເອງ ຈຶ່ງ ປະກອບ ເປັນ ສິ່ງ ກໍ ນົດ ຂັ້ ນ ຂາດ ປ ໂຍ ດ ຜົນ ດ້ານ ເສຖກິດ ແລະ ຄວາມ ຈ ຳ ເປັນ ເໝາະ ສົມ ຂອງ ການ ແບ ງ ປັນ ພ ້ າ ວ ຽ ກ ດ ້ ານ ກ ະ ສິ ກ ັ ມ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຖ ານ ະ ເ ປ ັ ນ ພ ູ ມ ິ ພ າ ກ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໃ ນ ດ ້ ານ ກ ານ ຜ ລ ິ ດ ຝ ້ າ ຍ ແ ລ ະ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ແ ຫ ລ ງ ຝ ້ າ ຍ ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ສ ຳ ລ ັ ບ ທ ້ ອ ປ ະ ເ ທ ດ .

ປັນຫາ ການ ປະກອບ ຕັ້ ງ ໂຄງ ສ ້ າ ງ ອຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ໃ ຫ ້ ສ ົ ມ ສ ວ ນ ກ ັ ບ ວ ິ ຊ າ ກ ານ ... ກ ານ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ກ ົ ມ ກ ຽ ວ ຂ ອ ງ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ນ ິ ດ ສ ນ ິ ມ ກ ັ ບ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ກ ານ ປ ູ ກ ຝ ້ າ ຍ ຈ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ຂ ແ ໜ ງ ເ ອ ກ ໃ ນ ກ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ູ ມ ິ ພ າ ກ ນ ີ ້ ແ ລ ະ ມ ີ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ັ ມ ມ ະ ຊ າ ດ ດ ິ ນ ຟ ້ າ - ອ າ ກ າ ດ ທ ີ ່ ສ ົ ມ ປ ະ ກ ອ ບ ດ ີ ຢ ູ ່ ແ ລ ້ ວ ແ ລ ະ ຍ ັ ງ ສ າ ມ າ ດ ອ າ ສ ັ ຍ ເ ອ ື ້ ອ ຍ ອ ີ ງ ປ ະ ສ ົ ພ ກ ານ - ຄ ວ າ ມ ຊ ່ ຽ ວ ຊ ານ ເ ຄ ີ ຍ ຈ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ວ ິ ຊ າ ຊ ີ ບ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ກ ອ ນ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ໄ ດ ້ ອ ີ ກ ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ກ ານ ປ ູ ກ ຝ ້ າ ຍ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ອ າ ຊ ີ ບ ຫ ລ ັ ກ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ກ ອ ນ ໃ ນ ພ ູ ມ ິ ພ າ ກ ນ ີ ້ ແ ຕ ່ ບ ູ ຮ ານ ມ າ ແ ລ ້ ວ ເ ມ ື ່ ອ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ທ ີ ່ ກ ່ າ ວ ມ າ ນ ັ ້ ນ ເ ອ ງ ຈ ຶ ່ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ກ ໍ ນ ົ ດ ຂ ັ ້ ນ ຂ າ ດ ປ ໂ ຍ ດ ຜ ົ ນ ດ ້ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ຂ ອ ງ ກ ານ ແ ບ ງ ປ ັ ນ ພ ້ າ ວ ຽ ກ ດ ້ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ມ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຖ ານ ະ ເ ປ ັ ນ ພ ູ ມ ິ ພ າ ກ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ສ ະ ເ ພ າ ະ ໃ ນ ດ ້ ານ ກ ານ ຜ ລ ິ ດ ຝ ້ າ ຍ ແ ລ ະ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ແ ຫ ລ ງ ຝ ້ າ ຍ ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ສ ຳ ລ ັ ບ ທ ້ ອ ປ ະ ເ ທ ດ .

ການ ແບ ງ ປັ ນ ເ ຂ ດ ພ ້ າ ວ ຽ ກ ນ ີ ້ ຍ ັ ງ ມ ີ ມ ູ ນ ເ ຫ ດ ອ ີ ກ ແ ໜ ວ ນ ຶ ່ ງ ... ພ ັ ທ ນ າ ກ ານ ຄ ວ າ ມ ຈ ະ ເ ຣ ີ ນ ດ ້ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ຢ ູ ່ ຍ ານ ອ າ ຊ ີ ກ າ ງ ນ ັ ້ ນ ຕ ິ ກ ເ ປ ັ ນ ຮ ອ ງ ຢ ູ ່ ກ ອ ງ ໝ ູ ່ ເ ມ ື ່ ອ ປ ຽ ບ ທ ຽ ບ ໃ ສ ່ ພ ັ ທ ນ າ ກ ານ ດ ້ ານ ກ ານ ປ ູ ກ ຝ ້ າ ຍ ແ ລ ະ ຂ ແ ໜ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ

ກັນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວກັບຝ້າຍ ໃນເງື່ອນໃຂດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດມີຄວາມສົມສ່ວນພໍດີກັນໄດ້ເລີຍ ລະຫວ່າງຂແໜງຕ່າງໆຂອງການອຸດສາຫະກັມ ຫລືວ່າລະຫວ່າງອຸດສາຫະກັມແລະກະສິກັມກໍຄືກັນ ອີກທັງດ້ວຍມີຂອງການຜລິດອຸດສາຫະກັມນັ້ນນ້ອຍຈນບໍ່ສາມາດໃຫ້ທ່ຽນກັນໄດ້ ເນື່ອມີການແຍ່ງຢັ້ນເຂດນິນທີ່ນແຮງງານ ແລະເຂດພ້ວງກການຜລິດຂອງພູນິພາກຕ່າງໆຂອງການເສຖກິດຢ່າງມີແຍບມີແຜນແລ້ວກ້ຍອນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັທນາອຸດສາຫະກັມທັ້ງໝົດຢູ່ພາຍໃນ ແຕ່ລະພູນິພາກໃຫ້ຈະເຣີນກ້າວໜ້າສົມສ່ວນພໍດີກັນໝົດ ແຕ່ວ່າຕ້ອງດຳເນີນການໃຫ້ແຕ່ລະພູນິພາກ ເສຖກິດແລະໃນແຕ່ລະສາທາຣະນະ ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງໂຄງສ້າງ ເສຖກິດແຕ່ລະຂແໜງຂຶ້ນ ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມສົມສ່ວນດ້ານປະຣິມານການຜລິດລະຫວ່າງພູນິພາກກັບສາທາຣະນະຣັດ ທີ່ເຂ້າຢູ່ໃນລັກສນະການແຜ່ງສ່ວນ ໂດຍຄະນິ່ງໃສ່ເງື່ອນໃຂສະພາບການທ້ອງຖິ່ນເປັນສຳຄັນ ສິ່ງສຳຄັນນັ້ນຢູ່ທີ່ວ່າຕ້ອງດຳເນີນການພັທນາການກະສິກັມຢູ່ໃນພູນິພາກ ທີ່ປະກອບການກະເສດເປັນສ່ວນໃຫ້ຈະເຣີນກ້າວໜ້າຂຶ້ນ ມີຖານະອຸດສາຫະກັດຣະດັບສູງສົ່ງ ແລະມີໂຄງການຈັດຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກັມການຜລິດທີ່ກ້າວໜ້າຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສນອງການໃນການຜລິດກະສິກັມ.

ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມວັດຖຸປະສົງດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ໃນສມັຍແຣກໆແຫ່ງການສ້າງສາພັທນາອຸດສາຫະກັມຂອງບ້ານອາຊີກ່ວງນັ້ນ ກໍຈຶ່ງໄດ້ເນັ້ນຄວາມສົນໃຈສ່ວນໃຫ້ຍໃສ່ການພັທນາການປູກຝ້າຍແລະອຸດສາຫະກັມທີ່ກ່ຽວກັບຝ້າຍ ອັນມີຄື ໂຮງງານເຂັ່ນຝ້າຍ ແລະອຸດສາຫະກັມການຕຳແຜ່ນຜ້າ ການປະດິດຄິດສ້າງເຄື່ອງຈັກກະສິກັມ ອຸດສາຫະກັມເຄມີທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການພັທນາ ເພື່ອໃຊ້ເຄື່ອງຍົນກົນໄກໃນການກະສິກັມ ແລະການເອົາຜົນວິທຍາສາດມາໃຊ້ໃນການປູກຝ້ງ ການປະ

ດິດຄິດສ້າງ ເຄື່ອງຈັກອຸປກອນ ເພື່ອໃຊ້ໃນວຽກການໃຫຍ່ໆກ່ຽວກັບການຊົລປະທານ ແລະການບຸກເບີກບຳຮຸງທົ່ດນປູກຝັ້ງ.

ເມື່ອການອຸດສາຫະກັມ ຂແນງຕ່າງໆໃນແວດວົງຂອງວົງການຝ້າຍ ຈະເຣີນຂຶ້ນ ກໍພາໃຫ້ຈຳເປັນຕ້ອງຂຍາຍພື້ນຖານດ້ານເຊື້ອໄຟແລະພະລັງງານຕື່ມ ອີກ ຕລອດຮອດໃນດ້ານການອຸດສາຫະກັມ ການກໍ່ສ້າງແລະການຜລິດວັສດຸກໍ່ສ້າງ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງພັທນາສິ່ງ ເສີມໄປພ້ອມໆກັນ.

ດັ່ງນັ້ນແລ້ວຫລັກການຈັດຕັ້ງ ໂຄງສ້າງໃຫ້ສົມສ່ວນ ແລະມີປະສິດທິພາບ ກໍຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງກຳນົດຂຶ້ນໄວ້ຕັ້ງແຕ່ສມັຍແຣກລົງມືດຳ ເນີນການພັທນາອຸດສາຫະກັມ - ຂອງຍ່ານອາຊີກາງນັ້ນ ໂລດ ທັງມີ້ກໍ ເພື່ອໃຫ້ຜົລປໂຍດໃນການພັທນາ ເສຖກິດ ທີ່ ເບ່ງ ປັນອອກ ເປັນ ເຂດພູມີພາກຕ່າງຫາກ ກັບຜົລປໂຍດຂອງການ ເສຖກິດໃນທົ່ວ ທົ່ວປະ ເທດນັ້ນ ສົມປະກອບສອດຄ່ອງກັນ ຄວາມສອດຄ່ອງກົມກ່ຽວໃນການພັທ - ນາ ເສຖກິດນີ້ ໃນທີ່ສຸດກໍ ເປັນສິ່ງຄ້ຳປະກັນໃຫ້ ເກີດມີການຂຍາຍຕົວໃນວົງການ ເສຖກິດແຫ່ງຊາດ ສ່ວນທີ່ສຳຄັນທົ່ວທຸກໆຂແນງຢູ່ໃນສາທາຣະນະຣັດທັງຫລາຍ ແລະອາສັຍສິ່ງນີ້ ເປັນພື້ນຖານອັທນະທັມ ແລະຖານະຄວາມເປັນ ຢູ່ດີກິນດີຂອງປົກແຜ່ ປະຊາກອນກໍຈຶ່ງກ້າວສູ່ຣະດັບຫຍັບສູງຂຶ້ນຢ່າງທົ່ວ ເຖິງ.

ປັນຫາການຜລິດສ້າງກັມມະກອນຂຶ້ນໃນໝູ່ປະຊາກອນ ເຈົ້າຂອງທ້ອງ - ຖິ່ນ ເອງນັ້ນ ກໍ ເປັນ ເຣື່ອງສຳຄັນສຸດຍອດອີກປັນຫານຶ່ງ ໃນຍຸກແຣກທຳອິດ ຂອງ ການພັທນາອຸດສາຫະກັມຂອງຍ່ານອາຊີກາງ ຊຶ່ງນັ້ນກັມມະກອນຂອງກຸ່ມສາທາຣະ ນະຣັດຍ່ານອາຊີກາງ ໃນສມັຍແຕ່ກອນນັ້ນມີ ຢູ່ ໜ້ອຍ ເອົາ ເພ ເອົາ ວ່າ ເມື່ອປີ ໑໙ - ໑ປ ຈຳນວນກັມມະກອນທັງຫມົດ ໃນວົງການອຸດສາຫະກັມໂຮງງານ ແລະອຸດສາ

ທະກັມການຜລິດວັດຖຸດິບ ໃນກິຈການຄົມມາຄົມທາງຣົດໄຟ ໂຮງງ່ານແລະສາງ
ເຄື່ອງຂອງການຣົດໄຟ ໃນກິຈການໂຮງພິມແລະການຂົນສົ່ງໃນເຂດກຳເໜ
ເມືອງ ເມື່ອກະປະມານເບິ່ງແລ້ວມີຢູ່ພຽງ ຜ0.000 ຄົນ ຫລື ເປັນສະຖິຕິທັ້ງ
0,5% ຂອງຈຳນວນປະຊາກອນທັ້ງໝົດ ຊຶ່ງພໍຈະກັມມະກອນຊຶ່ງ ເປັນ ແຮງ
ງານຢູ່ກັບທ່ອງຖິ່ນເອງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນຈະມີສ່ວນຢູ່ເຖິງ ກ0% ຂອງກັມມະກອນທັ້ງ
ໝົດ ແຕ່ວ່າກໍ່ບັນຈຸເຂົ້າການໃຫ້ເຮັດແຕ່ວຽກທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍ ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນຫຍັ
ເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນການຈະສະແດງຄຳເນີນພາຣະກິດ ໃນການສະຖາປະນາສັງຄົມ
ໂດຍທົ່ວໆໄປ ແລະໃນການພັທນາອຸດສາຫະກັມ ໃຫ້ເກີດເປັນຜົນສຳເຮັດຮຽບ -
ຮ້ອຍ ແຕ່ກໍ່ໄດ້ຜລິດເຈົ້າໜ້າທີ່ພະນັກງານປະຈຳພາຍໃນຊາດຂຶ້ນມານັ້ນ ຍ່ອມ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ການຜລິດພະນັກງານ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຈຳການພາຍໃນຊາດ ມີຄວາມຜູກ
ພັນຢູ່ກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອັຕຄັດຢູ່ຫລາຍໆດ້ານ ມີເປັນຕົ້ນວ່າ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ໃນການຈັດໂຍກຍ້າຍ ສົ່ງປະຊາກອນຊຸມນຸມບົດ ໄປສູ່ເຂດທີ່ຕ້ັງຂຶ້ນ ເປັນແຫລ່ງອຸດ
ສາຫະກັມໃໝ່ໆ ສະພາບການໃນເຂດພູມີສາດອຸດສາຫະກັມ ໃນສມັຍແຕ່ກ່ອນ
ຄືກ້ຽງ ; ອຸປສັກຂ໌ຫຍຸ້ງຍາກໃນການສົ່ງ ເສີມເມຍິງ ໃຫ້ເຂ້ົາມາມີສ່ວນນຳໃນ
ການຜລິຕກັມຂອງສັງຄົມ...

ຄວາມຈ່ອຍ ເຫລືອທີ່ໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງອຸດສາຫະກັມຂອງພູມີພາກສ່ວນ
ກາງ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດສົ່ງກັມມະກອນທີ່ຊຳນານມາແລ້ວ ມາໃຫ້ຮອດບ່ອນຮອດທີ່ ເຄີຍນັ້ນ
ກໍ ເປັນແນວທີ່ມີຄຸນຄ່າຄວາມສຳຄັນຫລວງຫລາຍຢ່ືກສ່ວນນຶ່ງ ໃນວາຣະຕ້ັງແຮກ
ພັທນາການອຸດສາຫະກັມຂອງຍານອາຊີກາງ. ເມື່ອວັນທີ ໑໗ ສິງຫາ ໑໗໘໗
ຄນະກັມມະການສູນກາງ ບັນດາພັກຄອມມູນິດ ໃນຍ່ານອາຊີກາງ ໄດ້ສົ່ງຄຳຮຽກ

ຮ້ອງສະບັບນຶ່ງ ເຖິງກັມມະກອນທີ່ຕົ້ນຕີວແລ້ວ ຂອງວິງການອຸດສາຫະກັມຕ່ຳຜ້າ ໃນເຂດແຂວງຕ່າງໆຂອງຣັສເຊັຽ ເພື່ອຮ້ອງຂໍ້ຕໍ່ເຊົ້າເຈ້ົ້າໃຫ້ຍຸດເຫລືອກຸມສາ-ທາຣະນະຣັດຍາມອາຊີກາງ ໂດຍການຈັດສົ່ງຄນະຜູ້ຕ່າງໜ້າໜ້ອຍກັມມະກອນຜະ-ເມກຕ່າງໆ ໄປຍັງຟູນິພາກອາຊີກາງ. ພວກກັມມະກອນໄດ້ຕອບສນອງຄຳຮ້ອງ ຮ້ອງເທື່ອນັ້ນຢ່າງອິບອຸ່ນ ແລະໄດ້ຈັດສົ່ງຄນະຜູ້ເໜນທີ່ດີເດ້ັນຂອງຕົນທ້ັງຫລາຍ ໄປຊຸ້ຍດຳເນີນການກໍ່ສ້າງແລະໄຂດຳເນີນກິຈການ ໂຮງງານອຸດສາຫະກັມໃຫມ ໃຫມ່ຂຶ້ນໃນຍາມອາຊີກາງ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍໂຄງການ ກັມມະກອນທີ່ເກງວຽກຈຳ ນວນຫລວງຫລາຍ ທີ່ເດີນທາງມາຍັງຍາມອາຊີກາງນ້ີ ເຕັມຕ້ືນໃຈມາດວຍ - ຄວາມດຳຣິພິຈາຣະນາຂອງຕົນເອງ ພາຍໃນຂອບເຂດແຫ່ງສິດເສຣິພາບໃນການ ໂຍກຍ້ายຖິ่ນທ່ີ່ຢ່ຂອງປະຊາກອນ ກັມມະກອນ.

ດ້ັ່ງໄດ້ຊ້ີແຈງມາແລ້ວຢ່ັ້ວກ ເທ່ົ້ງນ້ັ້ນວ່ າ ບ່ ຣິສັດອຸດສາຫະກັມຣັຖວິສາ-ຫະກິດທ້ັ່ງຫລາຍ ຂອງຍາມໃກ້ກາງຂອງປະເທດໄດ້ຍ່ ຍ ຶ້ ນຄວາມຊ ຸ ວຍເຫລ ຶ ອອັນ ໃຫຍ່ຫລວງໃຫ້ໃນການຜລິດກັມມະກອນຂ ຶ້ ນ ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ຕ ັ ້ ງ ໂ ຮ ງ ຮ ຽ ນ ຜ ່ າ ກ ພ ິ ເ ສ ດ ຂ ຶ ້ ນ ຢ ຸ ໃ ນ ຄ ວ າ ມ ອ ຸ ປ ຖ ັ ມ ຂ ອ ງ ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຂ ັ ມ ຜ ້ າ ຍ ຊ າ ຣ າ ອ ິ ສ ກ ະ ແ ລ ະ ຢ ຸ ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຂ ັ ມ ຜ ້ າ ຍ ເ ຣ ຽ ຸ ໂ ຕ ໂ ວ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ນ ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ງ ທ ີ ່ ຈ ະ ຜ ລ ິ ດ ກ ັ ມ ມ ະ ກ ອ ນ ທ ີ ່ ຊ ຳ ນ ານ ສ າ ມ າ ດ ໃ ຫ ້ ໂ ຮ ງ ປ ະ ດ ິ ສ ກ ັ ມ ກ ານ ຕ ຳ ຜ ້ າ ຫ ລ າ ຍ ໆ ແ ຫ ່ ງ ຊ ຸ ້ ງ ພ ວ ມ ດ ຳ ເ ນ ິ ນ ກ ານ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ ຢ ຸ ໃ ນ ອ ຸ ຊ ເ ບ ກ ິ ແ ລ ະ ຢ ຸ ຕ ຸ ร ์ ก ເ ມ ນ ิ .

ພວກພະນັກງານວິຊາການກັມມະກອນ ນ ້ ີ ທ ີ ່ ຜ ລ ິ ດ ຂ ຶ ້ ນ ເ ອ ງ ພ າ ຍ ໃ ນ ຍ ່ າ ມ ອ າ ຊ ີ ກ າ ງ ກ ໍ ນ ິ ຊ ຸ ້ ງ ໃ ນ ຫ ລ ັ ກ ກ ານ ສ ອ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ແ ລ ້ ວ ເ ປ ນ ອ າ ສ ັ ຍ ຈ ັ ດ ຣ ະ ບ ຽ ບ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ ໃ ນ ຫ ມ ູ ຊ າ ວ ພ ູ ມ ເ ຂ ດ ວ ິ ມ ມ ະ ບ ິ ດ ຊ ຸ ້ ງ ທ າ ງ ກ ານ ໄ ດ ້ ເ ພ ມ ະ ແ ນ ວ ສ ິ ່ ง ເ ສ ີ ม ใ ห ้ ท า ว เ ข ้ า ส ู ่ อ ุ ต ส า ห ะ ก ั ม ใ ด ย ก ็ ง ใ ด ย ข ั ม ร ุ เ ข ้ า เ ร ั ด ก า ม ฝ ึ ก ำ ข ั ธ ิ ส ั ด

ໂຮງງານຕ່າງໆ ອາສັຍການຕັ້ງສູນກາງຝຶກແອບວິຊາຊີບຂຶ້ນ ພາຍໃນໂຮງງານ ອຸດສາຫະກັມ ແລະໂຮງປະດິສກັມ ຕັ້ງວິທຍາລັຍການຊ່າງ ແລະໂຮງຮຽນມັທຍົມ ວິຊາຊີບ ຕລອດຮອດສະຖາບັນການສຶກສາວິຊາກັມມະກອນແລະອື່ນໆຂຶ້ນ ຢ່າງ-ກ້ວາງຂວາງ.

ຫມາກຜົນຈາກໂຄງການຕື່ນຫະວິຄົນໃນຊຸມປີ້ນກັມມະກອນນີ້ ສາກົດຜົນ ເປັນທີ່ປະຈັກຄັກແຕ່ຂຶ້ນມາຕັ້ງແຕ່ສມັຍປີ ໑໙໔໐ ເມື່ອມີການສໍາຣວດພົ່ວ ຢູ່ໃນ ວົງການເສຖກິດຂອງຍານອາຊີກ່ວ ມີກັມມະກອນແລະພະນັກງານຂ້າຣາຊການ ຢູ່ແລ້ວ ເຖິງ ໑.ຊຸມ.000 ຄົນ - ສ່ວນທຸກມື້ນີ້ຍານອາຊີກ່ວມີໄພພິນໂຍທາທັບ ກໍາລັງແຮງງານຝ່າຍກັມມະກອນ ແລະ ຂ້າຣາຊການ ກາຍສາມລ້ານຄົນໄປແລ້ວ

ການປະຕິວັດວັທນະທັມ ເປັນຕົ້ນສິ່ງຢັ້ຢ່ຽ ເດັດຂາດຄັກແ ຕ່ການບັນລຸ ຄວາມສໍາເຣັດຮຽບຮ້ອຍໃນການປະກອບສ້າງປຶກແຜ່ນກັມມະກອນວິຊາສະເພາະ ຂຶ້ນມາ ດັ່ງຈະສັງເກດເຫັນໄດ້ຈາກຕົວເລກ ສະຖິຕິຄວາມກ້າວໜ້າ ດ້ານການສົ່ງ ເສີມໃຫ້ຄົນຮູ້ໜັງສື ຊຶ່ງຈະກ່າວຕໍ່ໄປນີ້ຄື : ໃນປີ ໑໙໑ນ ໃນໝູ່ປະຊາກອນຍານ ອາຊີກ່ວ ອາຍຸລະຫວ່າງ ໙ ຫາ ๔໙ ປີ - ພວກທີ່ຮູ້ຈັກອ່ານຮູ້ຈັກຂຽນ ມີຢູ່ ແຕ່ ນ,ຊ% ສະຖິຕິສ່ວນນີ້ມາສູງຂຶ້ນເປັນ ๑๑,๕% ໃນປີ ໑໙໘ຜ ແລະເປັນ... ๗໙,ນ% ເມື່ອປີ ໑໙ນ໙.

ການສົ່ງເສີມຍິກຖານະແ ຍິ່ງຂຶ້ນ ໃຫ້ມີສິດທ່ຽມກັບຜູ້ຊາຍ ຢ່ວ ໃນ ດ້ານການເມືອງຫລືດ້ານເສຖກິດ ແລະການສົ່ງເສີມແ ຍິ່ງ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ສະ ແດງບົດບາດນໍາ ໃນການຜລິຕກັມແຫ່ງສັງຄົມ ແລະໃນການບໍ່ຣິຫານປະເທດ ກໍ ນັບເປັນສິ່ງທີ່ມີບົດບາດຄວາມສໍາຄັນໃຫ່ຍຫລວງ ໃນການຂຍາຍຕົວເຕີບໃຫ່ຍຂຶ້ນ ຂອງຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ. ວຽກການອັນໃຫ່ຍຫລວງແ ນີ້ ກ່ຽວກັບການສຶດ-

ສອນຄວາມຮູ້ດ້ານການເມືອງແລະວັທນະທັນ ກັນເນ່ຍິງເຂ້ົ້າມາຮ່ວມຮັບພາຣະດ້ໍາ ເນີນການຢ່າງກ້ວ້າງຂວ້າງ ແລະໃນເຈຕນາອັນນີ້ ຈ້ຶງໄດ້ມີການຈັດຕ້ັ້ງສະໂມ-ສອນແລະໂຮງຮຽນຕ່ໍາງໆຂ້ຶ້ນສ້ໍາລັບເນ່ຍິງ ມີການຈັດຕ້ັ້ງສຫະກອນອ່ໍາຊີບ ແລະ ການຊ່ໍາງອຸດສາຫະກັນ ເນ້ືອໄດ້ຄວາມຮູ້ວ່ິຊາການຊ່ໍາງອ່ໍາຊີບ ເຕັ້ມຕ້ົວ ພ່ໍາຍຫລັງ ຈາກສ້ໍາເຣ້ັດການອ້ົບຮ້ົມຈາກສຫະກອນອ່ໍາຊີບ ເຫລ້ົ່ານ້ັ້ນແລ້ວ ເນ່ຍິງກ້ໍ່ຈ້ົ່ງສາ ມາດຊອກຫາ ເຮ້ັດວຽກການອ່ໍາຊີບຢ່ໍໃນວ່ິງການອຸດສາຫະກັນ ເບ້ົາ ແລະອຸດສາຫະ ກັນອ່ໍາຫານ ໄດ້ຢ່າງກ້ວ້າງຂວ້າງ.

ເນ້ືອປ ໑໙໘໙ ນ້ັ້ນ ເນ່ຍິງທ້ີ່ ເຣ້ັດການອ່ໍາຊີບຢ່ໍ ''ຍ''ານອ່ໍາຊີກ່ໍາງ ໘ນ,໕% ເນ່ນ້ສ້ັງກ້ັດຢ່ໍໃນວ່ິງການອຸດສາຫະກັນ ວ່ິງການກ້ໍ່ສ່ໍ້າງ ແລະການຂ້ົນສ້ົ່ງ ກ້ັບອ້ົກ ຝ໘,໕% ສ້ັງກ້ັດຢ່ໍໃນວ່ິງການວ້ັທນະທັນ ວ່ິງການສ້ຶກສ່ໍາ ການສາທ່ໍາຣະນະສຸກ ການຄ່ໍາ... ຕ່ໍ້ມາຣອດສມ້ັຍທ້ີສ້ັດທ້ີ ๔ ຈ່ໍານວນເນ່ຍິງທ້ີ່ມ້ີ ຄ້ົ່ວ ຄ້ົ່ວ ພ້ົ່ວ ທ້ີ່ຮ່ວມຢ່ໍ ໃນວ່ິງການຜລ້ິດດ້ານວ້ັຕຖ ໄດ້ທະວ້ີສ່ວນສູ້ງຂ້ຶ້ນອ້ົກຢ່ໍາງໄວ ເປ້ັນຕ້ົ່ນວ່ໍາ ໃນປ ໑໙ນ໐ ນ້ັ້ນ ຢ່ໍໃນສ້ັງກ້ັດວ່ິງການອຸດສາຫະກັນເບ້ົາ ຂອງສ່ໍາທາຣະນະຣ້ັດ ສ້ັງຄ້ົມ ນ້ິຍົມໂຊວຽຕ ອຸຊເບກ ມ້ີເນ່ຍິງຮ່ວມເຣ້ັດການຢ່ໍ ຳ ເປ້ັນສ່ວນ ๔໙,ນ% ແລະມ້ີ ທລາຍຕ້ົ່ນຂ້ຶ້ນເປ້ັນ ຝ๔,໒% ໃນປ ໑໙ນ໙.

ການຜລ້ິດພະນ້ັກງານຊ່ໍ ຳ ງຂ້ັ້ນສູ້ງ (ຣະດ້ັບອຸດ້ົມສ້ຶກສ່ໍາ) ກ້ໍ່ເປ້ັນສ້ິ່ງ ສ້ໍາຄ້ັນກ່ອນໜ້ົ່ານ້ີ້ ສ້ໍາລ້ັບສາທ່ໍາຣະນະຣ້ັດ ຍ''ານອ່ໍາຊີກ່ໍາງ.

ສມ້ັຍກ່ອນປະຕ້ິວ້ັດນ້ັ້ນ ຢ່ໍໃນມ້ົ່ນທ້ົ່ນດ້ົ່ນແດນອຸ້່ງປ້ັດຈຸບ້ັນນ້ີ້ ເອ້ົ້ນວ່ໍາ ຍ''ານ ອ່ໍາຊີກ່ໍາງ ເນ່ນ້ບ້ົ່ມ້ີສ້ະຖ້ານ້ັ້ນການສ້ຶກສ້ັ້ນອຸດ້ົ່ນ ເນ່ນແຕ້ບ່ອນດຽວເລ້ີຍ (ຍ້ົກ ເວ້ັ້ນຝ່ໍ''າຍສາສນາ ກ້ັບວ່ິງການສາສນາອ້ິສລາມ ທ້ົ່ນ ທ້ົ່ມ້ີໂຮງຮຽນຣະດ້ັບອຸດ້ົ່ນ

ສຶກສາຟຸ່ແດ) ມະຫາວິທຍາລັຍຫລວງຂອງ ຕູ້ ເກສຄາມ ຈຶ່ງ ເປັນສະຖາບັນອຸ
ດົມສຶກສາບອນທຳອິດນັ້ນ ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ນະຄອນ ຕາສ ເກັນ ເມື່ອປີ ๑๙๔๐
ແລະໃນການຕໍ່ໆມາກໍ ໄດ້ກາຍມາເປັນ ສະຖານທີ່ ການອຸດົມສຶກສາໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ບອນນຶ່ງໃນຍານອາຊີກາງ ແລະໃນຣັດ ກາຊາຄີ.

ນັກວິທຍາສາດຣັສເຊັ ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄຣູ-ອາຈານ ຈຳນວນ -
ຫລວງຫລາຍຈາກໂມສກູ ແລະ ເລນິນກຣາດ ໄດ້ເດີນທາງຫລັ່ງໄຫລໄປສູ່ຕາສ-
ເກັນ ຕາມຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງ ເລນິນ ເພື່ອ ໄປຊ່ວຍຈັດຕັ້ງບໍຣິຫານມະຫາວິທຍາ
ລັຍດັ່ງກ່າວ ຢ່າງບໍ່ຫວັ່ງຄ່າຕອບແທນ ແລະຊ່ວຍພັທນາການອຸດົມສຶກສາຂຶ້ນໃນ -
ຍານອາຊີພາກກາງ ນັກປຣາດອາຈານເຫລົ່ານັ້ນ ປະກອບ ເປັນເໜ່ານສານແຫ່ງ
ຄະນາຈານຂອງມະຫາວິທຍາລັຍທັ່ງຫລາຍ ແລະ ໄດ້ມີບົດບາດຢ່າງປະຈັກຄັກແນ
ໃນການຜລິດ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຝ່າຍວິຊາການ ທີ່ມີອຸທິຄວາມສາມາດສູງສົ່ງຂຶ້ນ ໃນແວດ
ວົງຂອງປະຊາກອນພົ້ນເມືອງ. ທຸກມື້ນີ້ ຢູ່ໃນຍານອາຊີກາງ ມີສະຖາບັນອຸດົມສຶກ
ສາຟຸ່ແລ້ວ ຜ໐ ບອນ ແລະແຕ່ລະສາທາຣະນະຣັດໃນຍານນີ້ ຕ່າງກໍ່ມີມະຫາວິທ-
ຍາລັຍຂອງຕົນເອງແລ້ວທຸກໆຣັດ ພໍ່ເຕ ຮອດປີ ๑๙๔๑ ທັ້ນ ຍານອາຊີກາງ
ມີນັກວິຊາການທີ່ໄດ້ປະຣິນຍາອຸດົມສຶກສາຟຸ່ແລ້ວ ເຖິງ ນ໑.๐๐๐ ຄົນ ກັບຜູ້ທີ່ສຳ
ເຣັດຂ້ານັທຍົນວິຊາຊີບອີກ ເກືອບຮອດ ຜ໐.๐๐๐ ຄົນ ສ່ວນໃນສົກປີ ๑๙๗๐ ຈຳ
ນວນຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ວິຊາການໃນຣະດັບດັ່ງກ່າວໃນຍານອາຊີກາງ ມີຫລາຍຕື່ມຂຶ້ນ
ເປັນ ๔๔๔.๐๐๐ ຄົນ ແລະ ๔๗๐.๐๐๐ ຄົນ ຕາມລຳດັບ.

ເຣື່ອງການລົງທຶນແລະການຣິບໂຮມຊຸມກຳລັງຊັບພາຍໃນ ທີ່ຈຳເປັນ-
ຕ້ອງໃຊ້ໃນວຽກການໃຫຍ່ໆ ແລະ ໃນການສ້າງສາ ດ້ານອຸດສາຫະກັມນັ້ນ ຜາ
ກົດເປັນປັນຫາສຳຄັນອີກຂໍ້ນຶ່ງ ໃນບັ້ນຕອນທຳອິດທຳ ກໍ ແຫ່ງການພັທນາອຸດສາຫະ

ກັ ຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ຍາມອາຊີກາງ.

ຣະດັບການຜລິດແລະຂຸມກຳລັງຊັບພາຍໃນສມັຍນັ້ນ ຍັງບ່ອຳນວຍໃຫ້ກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດຍາມອາຊີກາງ ມີຫລັກປະກັນດ້ານການຄັງໄດ້ເທື່ອ ໃນວຽກການໃຫຍ່ໆໃນກໍຣະນີທີ່ຕ້ອງອາສັຍສະເພາະຕັ້ງແຕ່ຂຸມກຳລັງຊັບຕົນເອງສອມຄຽວກ່ອນກັບງົບປະມານຂອງສາທາຣະນະຣັດຕ່າງໆ.

ດັ່ງນັ້ນໃນການເຣື່ອງນີ້ຈຶ່ງຕ້ອງເນັ້ນເຖິງບົດບາດຄວາມສຳຄັນ ຂອງປະມານສ່ວນກາງໄດ້ນຳພ່ອມ ຊຶ່ງໄດ້ມີສ່ວນເພື່ອແຜ່ແລະຊ່ວຍຄ້ຳຊູ ຖານະຣາຍໄດ້ຂອງຊາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ແລ້ວກໍເນັ້ນງົບປະມານສ່ວນກາງນີ້ເອງ ທີ່ເປັນຫລັກປະກັນດ້ານການຄັງ ໃນການສ້າງສາໂຣງງານອຸດສາຫະກັມຂນາດໃຫຍ່ໆທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບອຸປຖັມຂອງຣັຖບານກາງ. ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ເມື່ອປີ ໝ໙໗ ນັ້ນ ການລົງທຶນໃນວົງການ ເສຖກິດຂອງຍາມອາຊີກາງ ຈຶ່ງກະງົບປະມານໄວ້ ໔໔໑ ລ້ານ ຣູບເລ ຈຶ່ງໄດ້ທຶນສົມທົບຈາກງົບປະມານກາງເຖິງ ໙໓.໙໐໐ ໐໐໐ ຣູບເລ (๔๔,๔%) ແລະອີກ ๑๔๗.๑๐๐ ๐๐๐ ຣູບເລ ນັ້ນແມ່ນຢູ່ໃນງົບປະມານພາຍໃນຂອງສາທາຣະນະຣັດຕ່າງໆ ໃນຣະດັບສທະພັນ.

ແຕ່ວ່າພູດສ່ວນທຶນສົມທົບຈາກງົບປະມານສ່ວນກາງ ໃນການລົງທຶນນີ້ ກໍໄດ້ຫລຸດລົງເປັນລຳດັບຕາມສ່ວນ ເນື່ອກຳລັງຜລິດຂອງຍາມອາຊີກາງ ໄດ້ພັທນາໂຕເອງໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະກຳລັງຊັບພາຍໃນທະວີສ່ວນສູງຂຶ້ນ. ກ້ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ ຫລັງຂຸມກຳລັງຊັບພາຍໃນ ແລະການຈັດສັນເຂດປັນກຳລັງຊັບນີ້ ໃນວົງການເສຖກິດຂແໜງຕ່າງໆ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ ຫລວງຫລາຍ.

ແຕ່ກ່ອນສົກປີ ໑໙໔໙-໑໙໕໓ ນັ້ນ ການອຸດສາຫະກັມຂອງຍ່ານອຸຕສາ
ກາງ ຍັງບໍ່ເຄີຍມີບົດບາດສຳຄັນຄັກແນ່ຫຍັງ ເລີຍ ໃນການປະກອບສ້າງແຫລ
ກຳລັງຊັບພາຍໃນຂຶ້ນມາ. ບົດບາດຂອງອຸດສາຫະກັມນີ້ ມາຫະວິຕື່ນຄວາມສຳຄັ
ຂຶ້ນໃນໄລຍະໂຄງການທ້າປີຊຸດທຳອິດ ເມື່ອການຟື້ນຟູປະຫະອຸດສາຫະກັມການ-
ເຂັ້ນຜ້າຍ ໄດ້ດຳເນີນມາເປັນທີ່ສຳເຣັດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ໂດຍອາສັຍການເຕັກນິກ
ໃຫມ່ໆ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ເມື່ອໂຮງງານອຸດສາຫະກັມໃຫມ ແລະອຸດສາຫະກັມ
ອາຫານຫລາຍໆຂອນ ໄດ້ໃຂດຳເນີນກິຈການມາແລ້ວ ຈົນສາມາດ ເຣັດກຳໄຣສຸດ
ທີ ໄດ້ໃນຣະດັບສູງຂຶ້ນອີກ ເປັນຕົ້ນວ່າ ຍອດເງິນງົບປະມານຂອງຣັດອຸ ເບກີ ທີ
ໄດ້ຈາກການຫັກເອົາ ຈາກກຳໄຣສ່ວນນຶ່ງຂອງວິງການ ເສຖກິດໃນປີ ໑໙໔໙ ນັ້ນ
ມີຢູ່ເຖິງ ໔໙% ໄດ້ຕື່ມຂຶ້ນເປັນ ໙໕,໔% ໃນປີ ໑໙໔໗ ແລະ ເປັນ ໙໔,ກ% ໃນ
ສົກປີ ໑໙ມ໗-໑໙໔໐.

× × ×

ປະສົບການແຫ່ງປະວັດສາດ ຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດ ຍ່ານອາຊີພາກ
ກາງຂອງໂຊວຽຕ ຕາມທີ່ກ່າວມານັ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີແຕ່ອາສັຍການພັທນາ
ອຸດສາຫະກັມຂຶ້ນ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງຄົບຖ້ວນແທ້ໆທັ້ນ ຈຶ່ງຈະຊ່ວຍພາໃຫ້ຖິ້ມທັບ-
ຄວາມທ້າທ້າຍນັ້ນ ເປັນສັຕວັດ ໃນດ້ານ ເຕັກນິກແລະ ເສຖກິດ ຂອງປະຊາຊາ
ທັ້ງຫລາຍໄດ້ພາຍໃນ ເວລາອັນຣີບໄວທີ່ສຸດ ແລະສາມາດພາ ເອົາປະຊາຊາດທ້າ
ທ້າງທັ້ງຫລາຍ ໃຫ້ບັນລຸ ເຖິງຄວາມຈະ ເຣີນພັທນາທຽມທັນຣະດັບ ຂອງປະຊາຊາ
ທີ່ກ້າວໜ້າ ແລ້ວນັ້ນ ໄດ້ໄວທີ່ສຸດ.

ตอบสำคับ ขอๆ ภาบปู่งแปๆ ด้าบเสถกิด
และ สัๆคิม ใบ ภาซาถิ

ภธิโภธิ ดักขะไล เขุธ์

ภามจัดตั้งขึ้นฝ่าง เป้นปึกแผ่มเพ้นพา แห่งธะบอบของรัฐโขวรต ในแบบของผะเด้ดภาม ของพวกกัมมาชิบ อันเป้นแบบพิเสดในคอาม-ผะสิมกิมกรอ ของจุ้มจั้มกัมมะกอมธัส เจ้ง กับ จุ้มจั้มซาวมาตุ้ถุขมั้มได้ ปรุมแปงคอาม เป้นผู้ของจีอิดซาวภาซาคิ ขั้มมูลถานด้านสัๆคิม. ขิดขัม ยัดท่ำอิดของรัฐบามโขวรต ได้ปะภาดยิก เลิกคอามข่ำหหรูมกัม หางกิด หมายของปะซาจุ้ม จึ่งจัดตั้งขึ้นโดยธะบอบธาซาทิธาด โดยพวก เสดถิ ห้ดม และขัมดามายหื้มหั้งหลาย เจ้มภามแผ่งแยก เจ้ยซาด ในธูบแบบ ต่างๆ ภามล้ำล้างอะพิสิดหั้งหลาย หื้มีอู่ในธัส เจ้งสมัย ธาซาทิธาด มี ภามยุบล้างคอามข่ำหหรูมกัมหั้งมอม ของกัมมะกอมหูกๆ เจ้ยซาด. ธัก-ภาซาคิของโขวรต ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ๑๗๘๐ ตามคำสั่งสเนียของ เลนิม และถือต้องตามหลักภามแห่งหิสดิ เลนิมิสต์ อ่าด้วยสิดหิธับผิดชอบ ฒ เองของขัมดาจุ้มซาดหั้งปวง.

แต่อาก็ยังอู่หางไกกันอู่ ละหว่างคอามสเนิพาภด้านกิดหมายและ คอามสเนิพาภตามคอามเป้นจิง (หาง เสดถิดและวัหมะหัม). เลนิม และพักคอมมูนิด เมคอามสินใจใส่ขัมหาภามล้ำล้าง คอามข่สเนิพาภ-ตามสะพาบจิงของปะซาจุ้มซาวภาซาคิ โดยอางมาตธะภามเมใส่ภาม จัดตั้งพื้นถามคอามสเนิพาภด้านอัดถุ. แต่ เกิดมีปัมหาหยุ่งยากขึ้นมาอิก

ຫລວງຫລາຍ ແລະຍອມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ຈະເຫັນໃຂປັນຫາ ເຫລົ່ານີ້ພົວພັນກັນຫລາຍໆ
ຂໍ້ ແລະໂດຍທັນທີທັນໃດ.

ເຖິງວ່າຄວາມປ່ຽນແປງດ້ານສັງຄົມຫລາຍໆຢ່າງ ມີຄວາມສັມພັນກັນໄປ
ມາກໍເປັນການສົມຄວນບໍ່ໜ້ອຍ ທີ່ຈະຕັ້ງກົດຣະບຽບບາງຢ່າງ ຕາມຄວາມສຳຄັນ
ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່າກັນຕາມຄວາມເໝາະຮອບອັນເປັນຈຸດໝາຍຂອງໂຄງສ້າງ ດ້ານ
ສັງຄົມຕາມຣະດັບຊັ້ນຄົນ ວິທີດຳຣົງຊີວິດ ພູມຫລັງທີ່ຜ່ານມາ ລັກສນະພິເສດ -
ຂອງເສຖກິດແລະທີ່ສຳຄັນເປັນພິເສດຣະດັບຊັ້ນຂອງກຸ່ມຊົນ ແລະຄວາມນຶກຄິດທີ່
ເໝັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ໃນການປຽນແປງທັ້ງຫລາຍ.

ມາຕຣະການທີ່ເໝາະສົມເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫລ້າຫລັງໃນດ້ານເສຖກິດ ເປັນ
ກິຈການຊົ່ງພັກແລະຣັຖບານໂຊວຽຕເລືອກເຮັດກ່ອນໝູ. ກ່ອນການປະຕິວັດນັ້ນ
ເສຖກິດຂອງກາຊາຄີ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນແບບສັງຄົມເສຖກິດທີ່ເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ.
ກຽວກັບອຸດສາຫະກັມແລະການຂົນສົ່ງ ເຊັ່ນບໍ່ຖ່ານຫີນ ຢູ້ການາມດາ ແລະ
ເອກີບາສຕຸຊ ບໍ່ກ໊ອຢູ້ຟູອັລໄຕ ຂອງກາຊາຄີ ບໍ່ນ້ຳມັນຢູ້ ເອມບາ ໝາຍຄວາມ
ວ່າ ສູນກາງອຸດສາຫະກັມທີ່ສຳຄັນໆ ສ່ວນຫລາຍເປັນຂອງບໍຣິສັດເອກຊົນຂອງ-
ຊາວຕ່າງປະເທດ ຝຣັ່ງ-ອັງກິດ ແລະອື່ນໆ ລ້ວນແຕ່ມີນາຍທຶນຣັສເຊັ່ຽຮວມ
ຢູ້. ເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ ທາງຣົດໄຟກໍເປັນຂອງຣັດເຜດມີທະຫານຣັສເຊັ່ຽ ເປັນເຈົ້າ
ຂຸມມຸນນາຍ. ໃນດ້ານການກະເສດກໍມີເຜດສະບັບ ເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ
ດັ່ງພົ້ນທີ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ອຸດົມສົມບູນ ມີເຈົ້າຂອງເປັນຄົນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າຈັກ
ພັດ ແລະຂອງທະຫານໂກຊັກ ແຫ່ງຊູຣາລ ແຫ່ງຊີເບຣີ ແຫ່ງເຊມີເຣຕເຊັ່ງກ໋
ແລະ ໂອເຣັນບຸກ. ນອກນັ້ນກໍມີສ່ວນດິນຂອງຊາວອາມາມິຍົມ ການເຮັດວຽກໃຫ້

ເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າຈ້າງ ແລະການຂຸກເຍີກທີ່ດິນ ໂດຍພວກ ກຼຸລັກ - ໃນວົງການເງິນເຊື່ອ ຫລື ເງິນກູ້ແລະການຫຼຸນວຸ່ນຂອງ ເງິນ ແມ່ນຢູ່ກັບທະນາຄານ ຂອງຣັດຫລື ເອກຊົນ ໂຣມທັງທະນາຄານຊາວຕ່າງປະເທດ. ນັ້ນເປັນຫລັກການ - ເບບທົ່ວເມືອງຂຶ້ນຂອງຄວາມບໍ່ທ່ຽງທັມ ໃນດ້ານການຄ້າ.

ແມ່ນເລນິນເອງ ທີ່ລົງນາມໃນຄຳສັ່ງ ການໂອນກິຈການໃຫຍ່ໆໃນຣັດກາ ຊາຄົມາເປັນຂອງຊາດ. ການໂອນກິຈການຕ່າງໆເປັນຂອງຊາດ ມີເປັນຕົ້ນວ່າທີ່ ດິນອຸດສາຫະກັມ ທະນາຄານ ທາງຣົດໄຟ ໝາຍຄວາມວ່າກິຈການເຫລົ່ານີ້ ກັບ ກາຍເປັນສົມບັດຂອງຣັຖ ຂອງ ເຫລົ່າກັມມະກອນ ແລະຊາວນາທັງຫລາຍ ຊຶ່ງ ກໍ ໝາຍຄວາມວ່າ ຕົກເປັນສົມບັດຂອງປະຊາຊົນທັງມວນ. ນັ້ນແມ່ນຂາດຄວນທຸບໃສ ໂຄງສ້າງ ເສຖກິດແລະສັງຄົມຂອງນາຍທຶນ ແລະຂອງ ເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍ ໃຫ້ລົບຕາຍ ລົງ ແລະໂຄງສ້າງໃໝ່ກໍ ເກີດຂຶ້ນມາ ນັ້ນຄື ໂຄງສ້າງ ເສຖກິດແລະສັງຄົມຂອງ ໂຊ - ເຊັ່ງລິສ ຫລືລັດທິສັງຄົມນິຍົມ.

ເພິ່ນໄດ້ພຍາຍາມລົບເອົາປັນຫາທີ່ດິນ ຕັ້ງແຕ່ສມັຍການຕໍ່ສູ (໑໙໑໗-໑໙໘໐) ຂອງບັນດາຊົນຊັ້ນ ລະຫວ່າງສົງຄາມທາງ ເມືອງ ແລະສຸ່ງສຸດລົງໃນປີ ໑໙໘໑-໑໙໘໘ ໃນຂນະນີ້ການກ້າວໄປສູ່ນະໂຍບາຍການ ເສຖກິດໃໝ່ (ປະຕິຮູບ ຣະບອບການຂຸກເຍີກ ຂຸດຄົ້ນເອົາປໂຍດຈາກທີ່ດິນແລະແຫລ່ງນ້ຳ ຢູ່ເຈຕີຊຸ ແລະ ຢູ່ພາກໃຕ້ຂອງກາຊາຄີ, ການລ້ມລ້າງກັມມະສິດທີ່ດິນຂອງພວກໂກຊັກ ຕາມແຄວ ຽຸຣາລແລະອີຣ໌ຕີຊ ພ້ອມກັບການຖິກຖອນສັນຍາການໃຊ້ຄົນຢ່າງຫາດທັງຫມົດ, ການ ຫລຸດຈຳນວນທີ່ດິນຂອງພວກກຼຸລັກສ໌ ທີ່ປົກຄອງອານານິຄົມ ລົງຢ່າງຫລາຍຈົນ ເຖິງ ຂັ້ນໃຫ້ພຽງແຕ່ສຳລັບການຂຸກເຍີກຂອງກັມມະກອນຄົນນຶ່ງໆ).

ເພີ່ນພຍາຍາມຢ່າງແຂງຂັນ ເພື່ອລົບລ້າງມູນມໍຣະດົກຂອງພວກອາມາມິ
ຄົນ ກຽວກັບກັມມະສິດທິ່ດົນ (ແລະກຽວກັບກັມມະສິດທ້ວຍຮອງນ້ຳໃນພາກໃຕ
ແລະພາກຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ຂອງກາຊາຄີ ບອນຊົ່ງດົນໃຊ້ປູກຝັ່ງບໍ່ໄດ້ຖາປາສ-
ຈາກນ້ຳ) ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມຫລັກສາກົນຂອງລັດທິເລນິນິສ ກຽວກັບຄວາມ
ສເນີພາກຢ່າງຄົບຖ້ວນ ລະຫວ່າງກັມມະກອນທຸກເຊື້ອຊາດ ນັບຖືຽອດລາຍລະ
ອຽດຂຸນິດຂອງ ເສຖກິດ (ການລ້ຽງສັດແບບພະເນຈອນ ໄປໃນທ່ົຕ່າງໆ ແລະ
ແບບພະເນຈອນ ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ. ການກະເສດແບບຄົ້ງທ່ີຂອງພວກກາຊັກ
ແລະພວກອາມາມິຄົນຣັສເຊັ່ຽ). ການນັບຖືຫລັກການນ້ີ ເປັນການທຳລາຍພວກ
ລູກນ້ອງປ່ອງປາຍ ຂອງພວກລັດທິໂຫເມືອງຂ້ືນ ແລະທຳຄວາມເສັ່ຽຫາຍໃຫ້ເຫ-
ກຳລັງຜລິດດ້ານກະສິກັມ ຊົ່ງຄຸມເຖິງ ໙໕% ຂອງຜົລເມືອງ. ພວກອາມາມິຄົນ-
ຊັ້ນນ້ອຍແລະຊັ້ນກາງ (ຣັສເຊັ່ຽ ຢູເຄຣນ ຢຸບກຸຣສ ດອງກ້ງສ ແລະອ່ືນໆ)ກໍ
ບັງສ່ວນຮັກສາທ່ົດົນເຄ່ືນຜົລລ້ຽງສັດ ແລະວັດຖຸສ່ິງຂອງໆເຂົ້າເຈ້ົາໄວ້ຢູ່ອີກສ່ວນ
ນ່ຶງ.

ການມອບທ່ົດົນໃຫ້ເຫ່ົາຊາວກາຊັກ ຄືກ້ອງຕາມຫ້ມປໂຍດຢ່າງຍ່ິງ.ສຳ
ລັບຊາວກາຊັກ ຕາມຊົມນະບົດກໍ່ເຊ້ັ່ນດຽວກັນກັບກັມມະກອນ ຊາວອາມາມິຄົນ
ແລະນຳພາໃຫ້ຄວາມສັນພັນສັນມິດຂອງເຂົ້າເຈ້ົາ ໜ້ັ່ນເຄ່ືນໜ້ຽວຂ້ືນ.

ແມ່ນພວກຊາວນາກາຊັກ່ຜູ້ຍາກຈົນ ທ່ີເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບປໂຍດຈາກການປະ
ຕິຮູບ : ເງ່ືອນໄຂຕ່າງໆຄືກ້ັ່ງຂ້ືນ ເພື່ອປົດປ່ອຍໃຫ້ເຂົ້າຫລຸດພ້ົນຈາກການຄວບ
ຄຸມທາງດ້ານເສຖກິດ ໂດຍພວກກູລັກ ເພື່ອຍົກຣະດັບຊ່ີວິດຂອງເຂົ້າໃຫ້ສູງ
ຕລອດຣອດສະຕິສຳນຶກໃນດ້ານຖານະຂອງເຂົ້າ. ບ່ໍແມ່ນເຣ່ືອງບັງເອ່ີນເລ່ືອທ່ີຂນະ
ນ້ີການປະຕິຮູບນ້ັ້ນ ໄດ້ເກ່ີດອ້ີງການຊາວນາກາຊັກ່ຜູ້ຍາກຈົນຂ້ືນມາ ເປັນເຫ່ືອທຳ

ອິດ ນັ້ນຄືສຫະພັນໂກວຸ໋ຕ໋ສີ ຊຶ່ງມີກັມມະກອນຣັສເຊັ່ງແລະຊາວນາກາຊັກ໌ ສາມັກ
ຄີໂຮມແຮງກັນໃຫ້ໜັ້ນເໜ້ນໜາ. ການທຳລາຍລ້າງຮູບຮ່ອຍ ຂອງອະດີດ
ສັນຍາມານີຄົມ ເປັນພາກຕອນທີ່ຫລີກບ່ໄດ້ ແລະຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ ຖ້າຫາກຢາກ
ໃຫ້ມີການແກ້ໄຂປັນຫາທີ່ດິນ ແລະຢາກສ້າງຕັ້ງສັງຄົມໃໝ່ ໃຫ້ລະເຣີນກ້າວໜ້າ.

ພ້ອມໆກັນກັບການລຶບລ້າງ ລັດທິໂຫ່ເນື່ອງຂຶ້ນ ສິ່ງນຶ່ງອັນເປັນຄວາມຈິງ
ແລະຣິບດ່ວນອີກກໍ່ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ກັບສະຖາບັນເຜບນີເຈ້ຳຊຸມມຸນນາຍ ຫລື ພໍ່ໂປ ຂອງ
ພວກກາຊັກ໌ ທີ່ມັກພະເນຈອນໄປຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ແລະ ທີ່ມັກພະເນຈອນ-
ໄປບາງໂອກາດ, ແລະການຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົດປ່ອຍສັງຄົມ ໃຫ້ເປັນອິສຣະ. ເດືອນມິຖຸ
ນາ ປີ ໑໙໔໐ ໃນໂຄງການການເມືອງ ຂອງກັມມະການສູນກາງ ຂອງ ພັກ
ຄອມມູນິດ ແຫ່ງຣັສເຊັ່ງ ກ່ຽວກັບພາຣະສຳຄັນຂອງພັກ ຢູ໋ຕ໋ກເມນີ (ຄວາມ
ຕົກລົງນີ້ກ່ຽວພັນໂດຍກົງ ກັບຣັດກາຊາຄີ) ວ. ເລນິນ ຂຽນໄວ້ຫາຍບົດທີສດີ -
ກ່ຽວກັບການລຶບລ້າງທຸກໆ ເຣື່ອງ ໃນອະດີດ ຂອງອານານີຄົມວ່າ "... ວາງຈຸດ
ປະສົງສຳຄັນໄວ້ ຄືການໂຄ່ນລົ້ມລັດທິ ເຈ້ຳຊຸມມຸນນາຍ ແຕ່ ໂຄ່ນລົ້ມລັດທິຄອມມູ-
ນິສ໌ * " (* ຂໍ້ຄວາມຈາກປຶ້ມໂຮມບົດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ๔๘
ໜ້າ ๑๗๓).

ທີສດີນີ້ຂອງ ເລນິນ ໝາຍຄວາມວ່າ ໃນປີ ໑໙໔໐ ນັ້ນ ພັກບ່ສາມາດ
ວາງຈຸດປະສົງຜ່ານເຂ້ົາສູ່ລັດທິສັງຄົມນິຍົມເທື່ອ ເພາະຈຳເປັນຕ້ອງ " ໂຄ່ນລົ້ມ
ລັດທິ ເຈ້ຳຊຸມມຸນນາຍກ່ອນ "

ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງທ່າທີດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນໃນເວລາຕ່ໍມາ ເມື່ອ
ປີ ໑໙໔໑ ຕາມແນວຄິດຂອງ ເລນິນ ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງດີ ຄືວ່າ ເພື່ອຈະຜ່ານໄປສູ່ລັດ

ທີ່ສັງຄົມນິຍົມ ສຳລັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ຫລ້າຫລັງ "... ຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄືເຖິງປ່ອງທາງ ຂໍ້ ກຳນົດວິທີແລະການປະຕິບັດ ເພື່ອເປັນສື່ກາງອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຜ່ານຈາກການກຽວ ພັນຂອງພວກຕຽນນາຍທຶນ ໄປສູ່ລັດທີ່ສັງຄົມນິຍົມ ** " (** = ຂໍ້ຄວາມຈາກ ປຶ້ມໂຮມບົດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນ໌ ໜ້າ ນ໌ກ໔ ") ແນວຄິດທີ່ ເປັນ ສັນສະຫອນ ຕາມຄວາມຄິດຄວາມອ່ານຂອງ ເລນິນ ກຽວກັບການຜ່ານໄປສູ່ຣະບອບ ສັງຄົມນິຍົມ ເປັນຂັ້ນໆຢ່າງຣອບຄອບ ຂອງປະຊາຊົນຂອງຣັດຕຣັງຊະໂກກາຊຸ ແລະ ດະເທສຕ່າງ ໆ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງອາຊີກາງແລ້ວ ນັ້ນຈຳເປັນທີ່ຈະຟ້າວຟັ່ງປະ ຕິບັດການປະຕິຮູບສັງຄົມ : " ນັ້ນຕ້ອງຄອງຖ່າຕາມກໍຣະນີດຽວກັນ ວ່າ ປະຊາ ຊາດທີ່ກ້າວຂອງໄດ້ວິວັທນາ ແລະພວກຄົນຊັ້ນກັນນະກອນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງແຍກ ຈາກພວກຮັ່ງມີ, ອັນນີ້ເປັນສິ່ງຫລີກພົ້ນໄດ້ *** (*** = ຂໍ້ຄວາມຈາກປຶ້ມ-

ໂຮມບົດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ຄ໗ ໜ້າ ຈ໗໐ ") ຄວາມຄິດ ຂອງເລ ນິນເປັນທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ສຳລັບພວກອາຊຸລກາຊັກຣ໌, ອັນນີ້ແນ່ນອນບໍ່ມີຂໍ້ຂຽງແຕ່ຢ່າງ-ໃດເລີຍ.

ການປ່ຽນແປງທີ່ດິນ ໃຫ້ມາເປັນສົມບັດຂອງຣັດ, ການເສີມສ້າງໃຫ້ - ແຂງແຮງຂອງບັນດາໂຊວຽຕ ແລະສຫະພັນ ໂກສ໌ໂຊ, ການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ຢ່າງຫລາຍເຫລືອນາຜູ້ທຸກຍາກ, ການປ່ອງກັນສົມປໂຍດ ຂອງຊາວນາຕ່ານທາງ ການຈຳກັດຂອງຊົນເຂດ ເຫລ່ານ້ອຍ - ພວກເຜ່ສ ແລະການຕັດຣອນສິດທິ ຂອງ ເຂົາ, ການສົ່ງເສີມເສຖກິດແຫ່ງຊາດ ແລະສົ່ງເສີມຣະດັບຊີວິດການຄອງຊີບຂອງ ກັນນະກອນ, ກິຈການດ້ານການເມືອງ ແລະ ວັທນະທັນ,ການຕ້ານສູ້ກຳຈັດຄວາມຍຸ ຕັ້ງສີ, ການເກື່ອກ້ານດ້ວຍກົດໝາຍທຸກສະຖານັນແລະທັນນຽນ ທີ່ເປັນປະຕິການຕ

ເພບແຜ່ຂ່ວ ການປະຕິຮູບຣະບອບການບຸກເບີກເອົາຜົນປໂຍດຈາກທີ່ດິນ ແລະ ມາຕຣະການອື່ນໆ ທີ່ໃຊ້ກັນຢ່າງຣອບຄອບ ໂດຍຄະນິງໃສ ເຫດການທີ່ຜ່ານມາແລະ ປະເພນີອັນກ້າວໜ້າແຫ່ງຊາດ ໂດຍການສອນສັ່ນສອນຍາວ ແລະ ໂດຍການພິຈາຣະ ນາຢ່າງຣະມັດຣະວັງ ເຖິງສະພາບຈິດໃຈ ຂອງກຸ່ມປະຊາຊົນ, ບ້ອນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ທີ່ເປັນໂຕຢ່າງ ຕັ້ງຕົ້ນແຕ່ປີ ໑໙໘໐ ມາ ໃນລາວທ່ວງຖິ່ນຂອງ ກຸາຊາຄີ ແລະ ຕູ້ກເນນີ, ຊຶ່ງທັ້ງນີ້ຍັ້ງຕ້ອງໃຊ້ຣະບົບ ເກົ່າຢູ່ເປັນການຊົ່ວຄາວ ກ່ຽວກັບການພິຈາ ຣະນາຄະດີຕາມປະເພນີຂອງພວກບິສ (ຫົວໜ້າກຸ່ມຄົນ) ແລະ ພວກກາດິສ, ນິ ການຍຶດເອົາທີ່ດິນຂອງພວກວາກຸຟ ຄືນ ໃຫ້ຄນະສົງ ມຸສລິມ, ທັ້ງໝົດນີ້ ເປັນ ການກຽມເງື່ອນໄຂ ເພື່ອການປະຕິຮູບສັງຄົມໃໝ່ ແລະ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອການ ແບ່ງປັນຢ່າງທ່ຽງທັ່ນ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນນິທ້ຳ ແລະ ທີ່ດິນ ເພາະປູກໄດ້ ໃນອາຫຼລກາ ຊັກ.

ການບຸກເບີກເອົາຜົນປໂຍດໃນແບບທີ່ວ່າພ້ອມກັນ ເປັນໝູ່ຄນະ ຈາກ ທີ່ ດິນຊຶ່ງມີການລ້ຽງສັດແບບພະເນຈອນ ແລະ ແບບພະເນຈອນ ເປັນບາງຄັ້ງ ໝາຍ ຄວາມວ່າ ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວພວກ " ເຜສ " ສາມາດເອົາ ເປັນສິນຍັດ ຂອງຕົນຄື ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະ ທີ່ດິນປູກຝັ່ງ ນັບວ່າ ເປັນມາຕຣະການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ສາມາດກອບໂກຍ ເອົາຜົນປໂຍດ ຈາກຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ. ແຕ່ວ່າ ຄວາມພຍາ-ຍາມຂັ້ນທຳອິດ ໃນການແບ່ງປັນທີ່ດິນຢູ່ໃນ ອາຫຼລ ບ່ມີຜົນໝຸດຜ່ອນລົງ ເພາະມັນ ມີລັກສນະ ເປັນໂຕເລກ ແລະ ບ່ລໍບ່ລ້າງ ຄວາມໄດປຽບຂອງພວກ ເຜສ ໃນ ການ-ເອົາຜົນປໂຍດຈາກທີ່ດິນ.

ຫາກໍ ແມ່ນລະຫວ່າງ ກາງທົສວັດທີສາມ ທີ່ ເພິ່ນ ໄດ້ ຕັ້ງ ເງື່ອນໄຂ ແບ່ງ ປັນ ຢ່າງ ທ່ຽງ ທັ່ນ ຊຶ່ງ ຫລັກ ສຳ ຄັນ ແມ່ນ ການ ກຽມ ເປັນ ຂັ້ນໆ ດ້ານ ຈິດ ວິ ທຍາ ແລະ ສັ່ງ

ຄົນຂອງຊາວນາກາຊັກຣ໌ຫຼຸດໜັ້ນ. ໂຊວຽຕ ໄດ້ຮັບການປະກາດບອກເລົ່າເປັນ-ພັນໆ ຈາກຊາວນາຫຼຸກຍາກແລະຜ່ານກາງ ຮ້ອງຮຽກຮ້ອງເອົາການແບ່ງປັນທີ່ດິນ ການປະທ້ວງຂອງມວນຊົນ ຕໍ່ການກຳນົດເອົາຕາມອຳເພີໃຈຂອງພວກ ເມ ໃນ ການໃຊ້ປ໋ຍເຄມີ ທ້ອງທົ່ງທ້ອໄປແລະທີ່ດິນອຸດົມສົມບູນ. ການປະທ້ວງນີ້ ເປັນ ທີ່ແຈ້ມແຈ້ງໃນສະພາຂອງພວກ ຊາຕຼລ ແລະໃນສະພາໜ່ວຍຂອງໂຊວຽຕ.

ພັກແລະຣັຖບານໂຊວຽຕ ຫຼັງຈາກການແຮກ ຂອງປະຊາຊົນ. ກົດໝາຍ ກຳນົດມາຕຖານກົດ ເກນການແຈກຢາຍທີ່ດິນ ດ້ວຍການປ່ຽນແປງຕາມທ້ອງຖິ່ນ (ຕາມອົງປະກອບດິນຟ້າອາກາດ, ລັກສນະດິນ ເສຖກິດແລະອື່ນໆ) ກຳນົດກົດ ເກນແຫ່ງສັງຄົມຂອງການແບ່ງປັນສ່ວນ (ອັນດັບທຳອິດ ແມ່ນເອົາໃຫ້ຊາວນາຫຼຸ ທຸກຍາກ , ຕໍ່ມາໃຫ້ພວກຜ່ານກາງ ແລະພວກ ເມ ມາທີຫລັງ) ແມ່ນການນິ ສ່ວນຮວມຂອງພົລ ເມືອງທັງໝົດ ທີ່ເພີ່ນໄດ້ປ໋ກເຂດແບ່ງປັນທົ່ງທ້ຽ ແລະດິນ ສຳ ລັບການ ເພາະປູກ ລະຫວ່າງປີ ໑໙໔໓ ຫາ ໑໙໔໕. ການແບ່ງປັນເອົາທີ່ດິນ-ຂອງຊາວກາຊັກຣ໌ ມ໑໐ ໐໐໐ ເຈົ້າ ຄິດເປັນໂຕເລກແມ່ນ ໑.ມ໓໐ ໐໐໐ ເຮັກ ຕາ ຣ໌ ຂອງທົ່ງທ້ຽ ແລະ ໑.໔໕໐ ໐໐໐ ເຮັກຕາ ຣ໌ ຂອງທີ່ດິນ ເພາະປູກ ການ-ແບ່ງປັນ ເປັນດັ່ງນີ້ : ຊາວນາຫຼຸກຍາກ ໄດ້ຮັບ ໓໑,໓% ຂອງທົ່ງທ້ຽ ລ ງ ສັດ, ຊາວນາ ຜ ານກາງ ໄດ ໔໙,໒%, ພວກ ຮ ັ ງ ມີ ແລະພວກ ເມ ໄດ ໒,໓%. ສຳ ລັບ ທີ່ດິນ ເພາະປູກ ນັ ້ ນ ແບ ່ ງ ກັ ນ ເປັ ນ ລ ຳ ດັ ບ ດ ັ ່ ງ ນ ີ ້ : ໕໙,ມ% - ມ໑,ກ% ແລະ ໙%. ເຖິ ງ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ກ ໍ ຕ າ ມ ການ ແ ບ ່ ງ ປ ັ ນ ນ ີ ້ ຍ ັ ງ ແ ມ ່ ນ ການ ເ ດ ົ ນ ຕ າ ມ ທ າ ງ ສ ິ ນ ບ ູ ນ ກ ົ ງ ກ ັ ບ-ການ ລ ຶ ບ ລ ້ າ ງ ສ ິ ນ ປ ໂ ຍ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ຫ ົ ວ ໂ ປ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ຸ ນ ມ ຸ ນ ນ າ ຍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຊ າ ຕ ຼ ລ. ຄວາມ ແ ປ ກ ປ ລ າ ດ ຂ ອ ງ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ດ ້ ານ ກ ານ ລ ້ ຽ ງ ສ ັ ດ ຍ ັ ງ ຜ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ແ ມ ່ ນ ງ ິ ວ-ຄ ວ າ ຍ ນ ັ ້ ນ ຢ ູ ່ ທ ີ ່ ວ ່ າ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ຈ ິ ງ ແ ລ ້ ວ ການ ຄ ອ ບ ຄ ອ ງ ສ ັ ດ ລ ້ ຽ ງ ຫ ລ າ ຍ ໆ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້

ພວກເຜສມີຄວາມສາມາດ ໂຣມເອົາວິທີການກາຍໂກຍປໂຍດ ຈາກພວກຊາວນາ ຜູ້ທຸກຍາກ. ສັດລ້ຽງຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ເປັນຂອງພວກເຜສ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂຸນ ມຸນນາຍຜ່ານກາງ ຊຶ່ງໃຊ້ວິທີການຢ່າງໃນອະດີດກາຍໂກຍແບບນາຍທຶນ. ຄວາມ ສຳຄັນທາງ ເສຖກິດຂອງພວກນີ້ ຕລອດທັງອິດທິພົນ ແລະບົດບາດຂອງພວກ ເຂົາ ກ້ວ້າງຂວ້າງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຊີວິດຄວາມເປັນຢູ່ຂອງ ອາຫຼລ.

ປະສົບການຂອງການເຜ່ງປັ້ນທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະທີ່ດິນ ເຮັດນາໄດ້ສະ ແດງວ່າ ສະຖານະການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນອາຫຼລ ພາໃຫ້ໄປສູ່ການຂຸກຮຸກຕໍ່ພວກເຜສ ແລະພວກເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍຜ່ານກາງ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ມີການເຜ່ງປັ້ນສັດລ້ຽງ. ຕາມ ຄຳສັ່ງຂອງຣັຖບານ ສົມບັດຂອງພວກເຜສ ທີ່ສຳຄັນ ກ00 ຄົນ ຖືກຍຶດໃນທ້ອງ ເດືອນກັນຍາແລະຕຸລາ ๑๙๘๒. ການຍຶດຊັບສິນ ເຮັດໃຫ້ພວກອາຫຼລ ວຸ້ນວາຍ ຢ່າງໃຫຍ່. ມີຄົນກວ່າຈຳນວນ ๔00 000 ຄົນ ເຂ້ົ້າຮ່ວມຂຸນມຸນເພື່ອຖືກຄ້ວ ກັນເຮື່ອງດຳຣັດນີ້. ພວກເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍຖືກຍຶດສັດລ້ຽງຈຳນວນ ๑๔๕.000 - ຫົວ (ນ້ຳໃຫຍ່ໂຕນຶ່ງ ຖືວ່າເປັນຈຳນວນຫົວນຶ່ງ) ຫມາຍຄວາມວ່າ ການຍຶດຊັບ ສິນໄລຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ຫລາຍກວ່ານຶ່ງລ້ານໂຕ. ພ້ົນທີ່ດິນ ๔๕.000 ຕ່ອມ ຂອງພວກຄົນງານກະເສດເກົ່າກ່ອນ ແລະພວກຊາວນາທຸກຍາກ ກ໋ໍ່ຈ່ງມີສັດລ້ຽງໄວ້ ໃຊ້ງານ.

ຜົນອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນດ້ານສັງຄົມ ຈາກການເຜ່ງປັ້ນທີ່ດິນ ທີ່ສົມ່ໍສເມີ ກັນ ແມ່ນການເອົາທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ທີ່ດິນເຮັດນາ ສັດລ້ຽງປະເພດລາກເຫ ແລະ ປະເພດໃຫ້ຜົລິດຜົນ ມອບໃຫ້ແກ່ພວກຍ້ົມຸນນັ່ງຈຳນວນຫ້ົນໆຄົນ. ດ້ັ່ງນ້ີ ຣະບອບ ໂຊວ໋ຽຕ ແມ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຣະດັບຊີວິດຂອງມວນຊົນຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ ແຫ່ງອາຫຼລ ກາຈັກຣ໌ ດ້ີຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ຣະດັບຊີວິດສູງຂ້ົນ່ໍຊາວນາ້ຳມກາງ (ໃນຕ່ອນຕ້ົ້ງແຮກ

ການປ່ຽນແປງນັ້ນ ພວກທຸກຍາກປະກອບເປັນຄົນສ່ວນຫລາຍຢ່າງເດັດຂາດ) ແຕ່ວ່າພວກເຜສ ກໍຍັງບໍ່ສູນຫາຍໄປໃສ ຈາກຣະດັບຊັ້ນຂອງສັງຄົມ ແລະຍັງບໍ່ຖືກຕັດສິດໄປຈາກທີ່ດິນແລະສັດລ້ຽງ. ພ້ຽງແຕ່ພວກເຜສຕະກູນໃຫຍ່ໆ ທີ່ເປັນເຈົ້າ ຂຸນມຸນນາຍຜ່ານກາງ ໄດ້ໂຍກຍ້າຍພ້ອມກັບຄອບຄົວ ໄປຍັງທ້ອງຖິ່ນອື່ນໆຂອງກາຊາຄີ ແລະວິທີການຜລິດຫນ່ວຍເລັກຂອງພວກເຂົາ ກໍຕົກຕ່ຳລົງມາຢູ່ສ່ຳກ່ວາ. ປະເພນີການປ່ຽນສັດລ້ຽງປະເພດລ່ວງເດ ແລະປະເພດໃຫ້ຜລິດຜົນ ແລ້ວໃຊ້ຄືນດ້ວຍການເຮັດວຽກຕອບແທນ ດ້ວຍການເຊ່ຽງປັ້ນເອົາຜົນຜລິດ ດ້ວຍການຍຶດເອົາກິຈການໄຮ່ຂອງລູກໜີ້ ແລະອື່ນໆທີ່ເປັນແບບຢ່າງອັນລ້ຳຄ່ານາຍທຶນ ໂດຍເອີ້ນວ່າ " ການຊ່ວຍເຫລືອພັນ " ທັ້ງຫມົດນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີເຫລືຢູ່ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນພວກທີ່ລອດເຫລືອຈາກເສຍກິດແບບນີ້ຫົວໂປ ແລະແບບເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍ ທີ່ບັງຄັບຂົ່ມເຫງພວກອາຊຸລ ຈຶ່ງໄດ້ສູນສລາຍໄປຫມົດດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້.

ການປະຕິຮູບປະຕິວັດ ປະຊາທິປະໄຕ ທີ່ສຳຄັນໆ ຊ່ວຍຈຳເນີນປະຕິບັດ-ໂດຍພັກຄອມມູນິດແລະຣັຖບານໂຊວຽຕ ດ້ວຍການອາສັຍເງື່ອນໄຂຂອງຫ ເດັດ-ການແຫ່ງຊົນຊັ້ນກັມມາຊີບ ແລະ ມີຊົນຊັ້ນຊາວນາກາຈັກຣ໌ ຜຸດຫນ້ນຫລວງຫລາຍເຂົ້າຮ່ວມນຳນັ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຕອນໃຫມ ຂອງຂະບວນການອາຊຸລ ເທິງເສັ້ນທາງສູ່ລັດທິສັງຄົມນິຍົມ.

ແມ່ນໃນຄວາມຫມາຍ ແລະທິດທາງແນວດຽວກັນນີ້ເອງ ທີ່ມະໂຍບາຍການເສຖກິດ " ບໍ່ໃຫ້ເປັນຂອງຣັດ " ໃນຣະບອບເສຖກິດຂອງອາຊຸລ ໄດ້ແນ່ເປົ້າ-ຫມາຍໄວ້. ມີການຈັດຣະບົບ ເກັບເງິນສ່ວຍໃຫມ ໂດຍປ່ຽນການເກັບພາສີດ້ວຍສິ່ງຂອງ ມາເປັນເກັບພາສີດ້ວຍເງິນ ແລະ ຍຶດຫລັກປະຕິບັດຕາມຮຸ້ນຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍມີຂໍ້ບັງຄັບທີ່ເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງດັ່ງນີ້ : ພາສີສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈ່າຍໂດຍພວກ

ກຸລັກສ໌ ແລະພວກເພສ ຂນະດຽວກັບທີ່ຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ.
ຄວາມສຳເຣັດຂອງອຸດສາຫະກັມ ຜລິດເຄື່ອງໃຊ້ສອຍພາຍໃນເຮືອນ ຜລິດວັດຖຸປັດ
ຈັຍສຳລັບການຜລິດຜົນອື່ນໆເໝາະຊາວນາ, ກິຈກັມແບບສຫະກອນຂອງການບໍຣິໂພກ
ແລະການຮວມປະສານງານແບບອື່ນໆແລະງ່າຍໆ, ກິຈກັມຂອງອົງການການຄ້າ
ຂອງຣັຖແລະແບບສຫະກອນ ຕລອດຣອດການສະແດງສິນຄ້າ ທັງຫມົດນີ້ ໄດ້ ຊ່ວຍ
ເຕີມຫະວີຄວາມສົນໃຈເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງວ່ອງໄວ ຂອງຊາວນາຜູ້ຖຸກໜັ້ນ ຕ້ວັສດຸເພື່ອ
ການຍົກສູງກຳລັງຜລິດດ້ານກະເສດ ແລະມີຜົນຊ່ວຍຕື່ມຫະວີຜລິດຜົນການຄ້ານຳ
ກ້ວຍ. ການປະຕິຮູບເງິນຕຣາ ຄວາມຫຸ້ມຫ່ຽງຂອງເງິນຮູບເລ ການລ້ຽ ລ້ຽງ
ຄວາມບໍ່ສົມສ່ວນກັນ ລະຫ່ວ່າງຣາຄາແລະຜລິດຜົນອຸດສາຫະກັມ ແລະຄວາມບໍ່ສົມ
ສ່ວນ ລະຫ່ວ່າງຜລິດຜົນກະເສດ ແລະວັດຖຸດິບທ້ັງຫລາຍ ທ້ີມີສ່ວນຊ່ວຍນຳ້ກ້ວຍ.
ການແລກປ່ຽນທ້ີບໍ່ທ່ຽງທັນ ຂອງຜລິດຜົນທັມມະຊາດ ຊ້ຶງປະຕິບັດກັນມາພ້ວຍ ໃຕ
ຮູບການເໝບຂ້ຳທາດ ອັນເປັນເໝບສະບັບ ຂອງໂຄງສ້ວ່ງ ເສຖກິດຕ່ຽນນ້ວຍທ້ີນ
ແລະຄົນກ້ວ່ງຂອງເຂົ້ວ ໄດ້ປະປ່ອຍທ້ວ່ງທ້ີກ້ວ່ວໜ້ວ ແລະຢ້ວ່ງຫລີກລ້ຽງບ່ໄດ້ ໃຫ
ເໝາການຄ້ວ້ສ່ວນບຸກຄົນຂອງຊ້ວ່ວກ້ວ່ຈ ກັບອົງການຂອງຣັຖ ແລະ ບັນດ້ວ່ຣ້ວນ
ສຫະກອນ. ຣັດໂຊວ່ຽຕ ຊົນຊ້ົນກັມມະກອນ ແລະຊ້ວ່ວນ້ວ່ກ້ວ່ຈ ຜ້ວ່ຖ້ວ່ນ ມ
ໝ້ວ່ປໂຍດຢ້ວ່ງສ້ວ່ຳ ເມ້ວ່ກັນໃນການຄ້ານ້ີ. ຕ້ວ່ມຈຸດປ້ະສົງດ້ວ່ງກ້ວ່ວນ້ີ ພ້ວ່ມໆກັນກັບ
ການຈັດຕລາດນັດຢ້ວ່ງ ນ້ວ່ມຊົນຂອງພວກອ້ວ່ຟ້ວ່ລ ທ້ີຫ່ວ່ວ ພະ ເມ ຈ ນ ແລະພວກທ້ີພ້ວ່ ພ
ເມ ຈ ນ ເປັນບ້ວ່ງຄ້ວ ບ້ວ່ງຄ້ວ ທ້ວ່ງການກ້ວ່ ໄດ້ສ້ວ່ງ ຂ ບ ວ ນ ຣິດສິນຄ້ວ່ ທ ວ ງ ທ ຽ ວ ໄ ປ
ສ ທ ວ ງ ທ້ວ່ ແລະ ໄ ດ ຕ ້ ວ ່ ງ ວ ່ ຄ ວ ນ ກ ວ ນ ກ ວ ນ ຄ ວ ່ ແ ລ ະ ສ ວ ່ ງ ເ ກ ັ ບ ເ ຄ ື ່ ວ ງ ຂ ວ ງ ຣ ັ ຖ ຕ ວ ນ ທ ວ ງ ຖ ົ ມ
ນ ວ ງ ແ ໜ ວ ງ ແ ລ ະ ຊ ້ ວ ່ ສ ັ ດ ລ ້ ຽ ງ ຊ ້ ວ ່ ຜ ລ ິ ດ ຜ ົ ນ ຈ ວ ກ ກ ວ ນ ລ ້ ຽ ງ ສ ັ ດ ຂ ວ ງ ຊ ວ ວ ນ ວ ຜ ູ ້ ທ ຸ ກ ຍ ວ ກ
ແ ລ ະ ຊ ວ ວ ນ ວ ຕ ວ ນ ກ ວ ງ ດ ້ ວ ຍ ເ ງ ື ່ ວ ນ ໄ ຂ ທ ້ ີ ເ ປ ັ ນ ປ ໂ ຍ ດ ເ ໝ ວ ເ ຂ ົ ວ ເ ຈ ້ ວ ແ ລ ະ ຈ ຳ ໜ ວ ຍ -

ຜລິຕຜົນອຸດສາຫະກັມເພ່ ເຂົ້າ ເຈົ້າ ໃນຣາຄາທີ່ຍຸຕິທັມ.

ໃນຕອນປີ ໑໙໘໐ ປາຍ ກອນຈະເຂົ້າ ໑໙ນ໐ ເຂດຕລາດຂອງຣັຖ ແລະສຫະກອນຄວບຄຸມໄປທົ່ວ ເຖິງຫມົດສະຖານທີ່ອັນ ເປັນຜົນດີມີນ້ຳໜັກຂອງການຄ້ ໂດຍສະເພາະການຄ້າຣາຍໃຫຍ ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເຄີຍສະເພາະຢູ່ໃນເມືອງທ່ ນັ້ນ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນປີ ໑໙ຫ໗-໑໙ຫ໙ ບັນດາຮູບແບບຂອງການ ຄ້າຂອງຣັຖ ແລະການຄ້າແບບສຫະກອນ ຊຶ່ງມີຢູ່ກອນແລ້ວ ໄດ້ຮັບການສົມທົບໃຫ ສົມບູນແບບ ດ້ານຣະບົບສັນຍາການຊື້ຜລິດຜົນກະເສດໂດຍຣັຖ. ທັງຫມົດນີ້ ບໍ່ ຫມາຍພຽງແຕ່ເປັນການແຍກອອກມາ ເປັນອັນນຶ່ງຕ່າງຫາກ ຂອງການເສຖກິດທັມ -ມະຊາດຂອງພວກອາຟຼລ ແລະການ ເຂົ້າສູ່ຄວາມກ່ຽວພັນດ້ານພານິດແລະການເງິ ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ເປັນການທຳລາຍໂຄງສ້າງຍຸກຕ່ຽມໆ ຂອງປໂຍດທາງສັງ- ຄົມ ຊຶ່ງມີລັກສນະ ເຫັນແກ່ໄດ ດ້ວຍການໃຫ້ຢືນ ໂດຍໃຊ້ຣະບຽບຂຸດ ເລືອດແລະການ ເຮັດໃຫ້ເປັນຂ້າທາດ. ອັນນີ້ຍັງຫມາຍຄວາມ ເຊັ່ນກັນອີກວ່າ ເປັນການ ເສີມສ້າງ ສວນສັນພັນລະຫວ່າງອຸດສາຫະກັມສັງຄົມນິຍົມ ແລະກິຈກັມເອກຊົນນ້ອຍໆຂອງຊາວ ນາ ຊຶ່ງ ເພີ່ມໄດ້ຕຽມສະຖານທີ່ໄວ້ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງ ແບບຣະບົບ ເສຖກິດສັງຄົມນິຍົມ- ໃຫ້ສູງຂຶ້ນໄປ.

ຄວາມຊ່ວຍ ເຫລືອທີ່ໃຫ້ມາ ໂດຍຣັຖ ສຳລັບການນຳພາ ໄປສູ່ຊີວິດມີຫລັກ- ແຫລ່ງໝັ້ນຄົງ ເປັນວິທີທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະສຳຄັນຫລາຍ ເພ ພວກອາຟຼລ ການຊັກຣ ທີ່ມັກພະ ເນຈອນ ໄປ ເລື້ອຍໆ ແລະທີ່ພະ ເນຈອນ ເປັນບາງຄັ້ງ ບາງຄາວ. ເພື່ອ ເລັ່ງໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ທາງສັງຄົມນັ້ນ ຍອມມີການ ເພິ່ງພາອາສັຍຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ ຂອງ ເວລາ ແລະສະຖານທີ່ ກັບຄວາມສັບສົນ ຂອງການປ່ຽນແປງປະຕິວັດ ສັງຄົມ ນິຍົມ ແລະການ ຜ່ານ ໄປສູ່ຊີວິດມີຫລັກ ແຫລ່ງ ຄົງທີ່. ໃນສ ນໃຫຍ ແລ້ວ ພວກ ຜສ

ປາຖນາຢາກຮັກສາແບບແຜນຊີວິດທີ່ພະເນຈອນນັ້ນໄວ້ຄື ເກົ່າ ເພາະມັນສາມາດ
ເຮັດໃຫ້ຫາຍໂກຍເອົາຜົນປໂຍດ ຈາກສະມາຊິກປະຊາຊົນໄດ້ງ່າຍ ແລະຢາກຮັກ
ສາສະຖາບັນແບບນີ້ຫໍໂປ ແລະເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍ ໃຫ້ຄົງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໄປ. ສ່ວນຫລາຍ
ແມ່ນພວກຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ ບໍ່ມີສັດລ້ຽງ ທີ່ກັບກາຍມາໃຊ້ຊີວິດແບບນີ້ຫລັກແຫລ່ງ
ຄົງທີ່. ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງພວກເຜສແລະພວກຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ ກ່ຽວກັບບັນຫານີ້
ເປັນການຕໍ່ສູ້ກ່ຽວກັບຊົນຊັ້ນ.

ການປະຕິຮູບທ້ວງຫນິດເມື່ອພິຈາຣະນາແຕ່ສຸງລົງມາ ບໍ່ແມ່ນພຽງນຳພາ
ສູ່ການປ່ຽນແປງກ່ວາໜ້າ ແລະມີສາຣະເກນສານໃນແບບຂອງເສຖກິດ ການຈັດ
ຕັ້ງຜລິດຜົນກະເສດ ການປ່ຽນແປງສ່ວນສັນພັນດ້ານກຳລັງອຳນາດ ລະຫວ່າງກຸ່ມ
ຊົນຊັ້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ການສົ່ງເສີມກຸ່ມຊາວນາອາຊຸລ ໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ຣະດັບຊາວນາ
ຜ່ານກ່ວາທັ້ນ ແຕ່ວ່າຍັງຜ່ານເປັນການນຳພາໄປສູ່ ການທຳລາຍບັນດາຫລັກ
ການພື້ນຖານ ຂອງຜົນປໂຍດຂອງພວກຕຣນນາຍທຶນແລະພວກກຸ່ມຊົນ ທີ່ຍັງຫລົງ
ເຫລືອຢູ່ ແລະການທຳລາຍຮູບແບບ ແລະນາຕຖານການຜລິດຜົນປໂຍດທີ່ຕິດຕ່ັນ
ຂອງໂຄງສ້າງ ເສຖກິດແລະສັງຄົມແບບນີຫໍໂປ ແລະນີເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍ ຊຶ່ງຄອບ
ຄອງອາຊຸລແຕ່ສມັຍທີ່ມີການປ່ຽນແປງຍຸກນຶ່ງຫາຍຸກນຶ່ງ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປະປ່ອຍໜ້າທີ່
ໃຫ້ເກດການຜລິດຂອງພານິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີການນາໂຮມຢູ່ໃນວົງຈອນຂອງກຸ່ມ.
ບັນດາຜລິດຜົນສ່ວນໃຫ່ຍຂອງພວກອາຊຸລ ໜ້າທີ່ເປັນຜລິດຕັ້ມຂນາດນ້ອຍຫລີ່ຍ
ກ່ວ ເຮັດໃຫ້ແບບສະບັບ ເສຖກິດທັ້ນນະຊາດນັ້ນ ກ້າວນາເຖິງບ່ອນສຸດ. ເວລາ
ນັ້ນ ໄດ້ມີຂໍ້ບັ່ງຄັບຈຳກັດຂອບເຂດທີ່ເຄັ່ງຄັດ ສຳລັບພວກນາຍທຶນເອກຊົນ ທ້ວ
ຫນິດນັ້ນ ເງື່ອນໄຂຕ່ງໆໄດ້ຕັ້ງກຳນົດຂຶ້ນ ເພື່ອການພັທນາໂຄງສ້າງ ເສຖກິດ
ແລະສັງຄົມແຫ່ງສັງຄົມນິຍົມ.

ການຜາກິດມີສະກອນ ແລະ ໂກລໂຄຊ ຢູ່ໃນອາຫຼັ ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນເປັນ ໄປດ້ວຍໂຕມັນເອງ ແຕ່ວ່າດ້ວຍຄວາມຊຸ່ມຊື່ໂດຍກົງຂອງຣັຖບານໂຊວຽຕ. ຮູບ ເຜບຂອງການຮ່ວມມືທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດ ທີ່ໄດ້ປູພື້ນຖານຢັ່ງຮາກລົງໃນອາຫຼັ ເປັນ ທຳ ອິດນັ້ນແມ່ນ : ສະກອນການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ແລະ ສະບຽງ ເຄື່ອງອຸປໂພກ ແລະ ບໍຣິໂພກ ການປຽນສະພາບວັດຖຸດິບດ້ານກະເສດ ການໂຮມກັນລ້ຽງສັດໃນທົ່ງ-ຫ້ຳ ເງິນກູ້ ແລະ ອື່ນໆ. ບັນດາກັມມະການບໍຣິສັດຊ່ວຍ ເຫລືອ ຊຸ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຂອງຊາວນາ ອົງການຂອງ ສະພັນໂກຊຸ ຕ໌ ຈິ ແລະ ສະພັນແຮງງານຂອງກັມ-ມະກອນທົ່ມ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຸ່ງ ເປັນສະຖາບັນທ່ອນໂຮມຊຸມນຸມກັມມະກອນກະເສດ ໄດ້ມີບົດບາດ ຢ່າງ ສຳ ຄັນ ໃນ ການ ວາງ ພື້ນ ຖານ ແລະ ສ້າງ ຄວາມ ໜັ້ນ ເຕົ ມ ເຕ ຫຸກ ຫຸກ ຮູບ ການ ຮ ວມ ໄມ ຮ ວມ ມ . ພ ອ ມ ກ ບ ການ ເ ຍ ແ ເ ວ ຄ ດ ແ ບ ແ ສ ຂ ງ ເ ລ ນ ກ ວ ກ ບ ກ ານ ຮ ວ ມ ມ ກ ນ ນ ພ ວ ຍ ງ ານ ຂ ງ ພ ກ ແ ລ ະ ຂ ງ ສ າ ທ າ ຣ ະ ມ ະ ຣ ດ ໂ ຊ - ວ ຽ ຕ ກ າ ຊ າ ຄ ກ ໄ ດ ພ ຍ າ ຍ າ ມ ຊ ວ ຍ ກ ນ ຫ າ ຮ ູ ບ ເ ຜ ບ ວ ງ ກ ານ ຈ ດ ຕ ງ ສ ະ ກ ອ ນ ອ ນ ເ ປ ນ ທ ຍ ອ ມ ຮ ບ ກ ນ ດ ໃ ນ ເ ຂ ດ ອ າ ຫ ຼ ັ ລ . ສ ະ ກ ອ ນ ສ າ ທ າ ຣ ະ ມ ະ ຊ ຸ ່ ງ ບ າ ງ ຄ າ ວ ທ ຳ - ໜ້ າ ທ ີ ່ ກ ານ ຄ ້ າ ສ ະ ບ ຽ ງ ອ ັ ສ ດ ຸ ຜ ລ ິ ດ ເ ຜ ີ ມ ເ ງ ິ ນ ກ ູ ້ ໄ ດ ັ ບ ກ າ ຍ ໄ ປ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ກ ອ ນ ສ ະ ເ ພ າ ະ ຂ ແ ນ ງ ຕ າ ງ ໆ (ໂ ຮ ງ ຣ ິ ດ ນ ໍ ້ ນ ິ ມ , ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຮ ັ ດ ຝ ຸ ້ ນ , ອ ົ ງ ການ ຊ ິ ລ ປ ะ - ທ ານ , ສ ะ ກ ອ ນ ບ ໍ ຣ ິ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຈ ັ ກ) ເ ງ ິ ນ ກ ູ ້ ຣ ะ ຍ ะ ສ ັ ້ ນ ກ ໍ ປ ຽ ນ ມ າ ເ ປ ັ ນ ເ ງ ິ ນ ກ ູ ້ ຣ ะ ຍ ะ ຍ າ ວ , ກ ານ ຈ ັ ດ ຫ າ ອ ຸ ປ ກ ອ ນ ກ ານ ກ ะ ເ ສ ດ ເ ຜ ບ ທ ັ ມ ะ ດ າ ໂ ດ ຍ ຜ ານ ສ ູ ນ ກ າ ງ ທ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ ຂ ອ ງ ຣ ັ ຖ ກ ໍ ປ ຽ ນ ມ າ ເ ປ ັ ນ ເ ຜ ບ ນ ິ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ປ ໂ ຍ ດ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ພ ວ ກ ໂ ກ ລ ໂ ຄ ຊ ແ ລ ະ ສ ะ ກ ອ ນ ຈ ັ ດ ຫ າ ອ ຸ ປ ກ ອ ນ ທ ີ ่ ส ับ ส ิ น ป ຽ ນ ເ ป ั น ส ะ ถ า ม ี บ ໍ ร ิ ก า ร เ ค ื ่ อ ง จ ั ก ร ะ ส ี ก ั ม ร ุ ม ท ำ อ ิ ด เ พ ื ่ อ จ ั ด บ ໍ ร ิ ก า ร ธ ิ ด ไ ถ ม า แ ล ะ ເ ໝ ะ ส ม ท ำ ก า ร ใ ช ้ ธ ิ ด ด ุ ด ธ ิ ด ไ ถ ก า ร ເ ຫ ຼ ว ป ั น ท ี ่ ด ิ น ย ่ า ง ท ั ม ม ะ ด า ส ำ ล ั บ ร ะ บ ิ บ ເ ຫ ຼ ว ป ั น ท ี ่ ม ี ເ ຫ ด ผ ล ก ร ว ก ั บ ผ ล ิ ด

ເຊັ່ນ ທີ່ດິນ ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດການພັທນາທີ່ດິນກະເສດ, ການແບ່ງປັນຮາຍ-ໄດ້ຂອງ ໂກລໂคຊ ຕາມຈຳນວນປາກທ້ອງທີ່ຕ້ອງລ້ຽງດູກັນພາຍໃນທຸກໆคອบคิว ຫລື ເປັນສ່ວນແບ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເໝາະສົມ ຂອງວິທີການຜລິດຜົນສຳລັບສທະກອນ, ການແບ່ງປັນຕາມໜ້າທີ່ວຽກ, ສະມາคิมນ້ອຍໆຂອງສທະກອນ (๕ ຫາ ๑๐ ກິจการ) ຫາ ສທະກອນຂນาดใหมมะหาใหย (๕๐ ຫາ ๑๐๐ ກິจการ) ໂดยปะติบัดเผบแผมใหม ของอิงการจัดตั้งด้านแรงงาน (จัดตั้งเป็นเหล่า ทลีคมะ และอื่นๆ) ตั้งเป็นสทะกอมแหงชาด ธงด สทะกอมทะวิชาด.

ການແບ່ງປັນແບบใหม่ ฝ่างที่ทรูมกันกรูอกับที่ดินและสัดล้ຽง ในปี ๑๙๘๖-๑๙๘๗ ได้มีผิมเป็นที่พึ่งใจต่อลาแหงการพัทมา ละบอมการสทะ-กอม (โกลโคช) ฝูงาฐลกาชัทร์. จำนอมโกลโคช สทะกอมทั่วไป และกิจการของงาฐล ได้ตึมหะอิเป็นสองต่ พายในเวลาสามปี. เป็นที่สังเกดเห็นพร้อมกรูอกันนั้นอีก เถิงทิดทางก้าวหน้า ของชาอมากาชัทร์-ผามกาง ไปสูการติดพันเกาะเพื่อมกับสทะกอม และความจุ่มจอบที่เข้ามีต่สทะกอมการผลิด. บันดาสทะกอมทั่วหลาย มีตินโตตั้งฝูในรูบเผบที่ตางกัน มีคือเผบ : คอมมูน, งาธเตล, สะมาคิมเพื่องการปูกฝังรอมกันในที่ดิน, การกรูอหย้าและบิอธะบัดเบิ่งแยงสัดล้ຽงรอมกัน ฝูตาม ทิ่ง-หย้า สำลับอันหลังๆนี้, อิทิผลิดผิม (ยกเว้นที่ดิน) ยังเผ่นเผบโธมกัน ถืกันมะสิด. ที่ที่ผามมานั้นสะแดงใหเห็นอา รูบเผบการปรูมแปงไปสูงาธเตลกะเสด เหมาะสิมที่สุดกับเงื่อมไขการเป็นฝูของงาฐล. โดยคะนึงฝางรอบคอบเถิงหลักการเข้ารอมกันฝางสมักใจ ของผลิดผิมปโยดของ

ຊາວກາຊັກຣ໌ກັບຊາວໂກລໂຄຊ ໂດຍພິຈາຣະນາເອົາຄວາມແຕກຕ່າງເພຍສະບັບ ເສຖກິດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຫັ້ນເບິ່ງວ່າ ພວກໂກລໂຄຊຈະ ເຫັນ ເປັນຢ່າງໃດເໝາະສົມ ກັບຜລິດຜົນຮ່ວມສັງຄົມນິຍົມ ແລະທີ່ພວກກຼລັກສ໌ ແລະພວກເຜສ ບ່ໃຊ້ ເລີຍສຳລັບ ທີ່ຈະຄົງໄວ້ຊຶ່ງຄວາມໄດ້ປຽບ ໄດ້ຜົນປໂຍດດ້ານ ເສຖກິດ ແລະ ເພື່ອຈະກອບ - ໂກຍ ເອົາຜົນປໂຍດຈາກພວກຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ ໂດຍລັບໆ.

ຫລັກການກ້າວໜ້າ ເປັນຂັ້ນ ແລະ ຕິດຕໍ່ ເນື່ອງກັນ ຜາກິດ ເດັ່ນ ໃນລັກສນະ ຂອງອົງການສທະກອນ ແລະ ໂກລໂຄຊ. ອັນນີ້ ເມນ ໄປນຳພ້ອມກັບ ການພິຈາຣະນາ ຢ່າງ ສມຳ ສ ເນື້ອງ ຈະ ດັ່ນ ການກຽມ ຂັ້ນ ມວນຊົນ ໄປສູ່ ສະມາຄົມ ດ້ວຍ ສທະກອນ-ໂກລໂຄຊ ຜົນ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ໃນ ປີ ๑๙๘๗ ນັ້ນ ກໍ ຄື ວ່າ ມີ ຊາວນາ ກາ ຊັກ ຣ໌ ຜູ້ ຖຼ ທ ມັ່ນ ຈຳ ນວນ ຫລາຍ ກວ່າ ເຄິ່ງ ໄດ້ ມີ ສ ວນ ຮ ວມ ໃນ ການ ຮ ວມ ມື ກັນ ຕາມ ຮູບ ແບບ ຕ່າງໆ. ເງື່ອນ ໄຂ ທີ່ ເໝ ນ ວນ ກ ຳ ລັງ ຖືກ ຈັດ ຕັ້ງ ໃ ຫ ດີ ຂຶ້ນ ເພື່ອ ການ ປ ຽ ນ ສັງ ຄົມ ໃ ຫ ເປັ ນ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົ ມ ຂັ້ ນ ຮ າ ກ ຖ ານ ແ ຫ ງ ສ ວ ນ ສ ັ ມ ພັ ນ ໃ ນ ສັ ງ ຄົ ມ, ເ ພ ື ່ ອ ວ ິ ຖ ີ ຊ ີ ວ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ິ ລ ເ ມ ື ອ ງ ຊ າ ຕ ຸ ລ ເ ທ ິ ງ ຮ າ ກ ຖ ານ ຂ ອ ງ ກ ານ ຖ ື ກ ັ ນ ມ ະ ສ ິ ດ ຮ ວ ມ ກ ັ ນ ຂ ອ ງ ມ ວ ນ ຊ ົ ນ ແ ລ ະ ກ ານ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ໄ ປ ສ ູ ່ ວ ິ ຖ ີ ຊ ີ ວ ິ ດ ມ ີ ຫ ລ ັ ກ ແ ຫ ລ ງ ຄ ົ ງ ທ ີ ່ ແ ລ ະ ກ ານ ລ ົ ບ ລ ້ າ ງ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ກ ອ ບ ໂ ກ ຍ ຊ ຶ ່ ງ ຍ ັ ງ ເ ຫ ລ ຶ ອ ລ ອ ດ ຢ ູ ່ ຄ ື ພ ວ ກ ເ ຜ ສ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ກ ຼ ລ ັ ກ ສ ໌. ກ ານ ເ ລ ັ ງ ລ ັ ດ ອ ັ ນ ຍ ິ ່ ງ ໃ ຫ ຍ ່ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ແ ຮ ງ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ຄ ວ າ ມ ກ ້ າ ວ ໜ ້ າ ຂ ອ ງ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ - ວ ັ ທ ມ ະ ທ ັ ມ ຂ ອ ງ ອ າ ຊ ຼ ລ ກ າ ຊ ັ ກ ຣ ໌.

ປະສົບການ ຂອງ ປ ວ ັ ດ ສ າ ດ ສະ ແ ດ ງ ໃ ຫ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ສັ ງ ຄ ົ ມ ໃ ນ ອ າ ຊ ຼ ລ ກ າ ຊ ັ ກ ຣ ໌ ໃ ນ ສ ມ ັ ຍ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ນ ັ ້ ນ ໂ ດ ຍ ລ ັ ກ ສ ນ ະ ແ ລ ້ ວ ນ ັ ນ ແ ມ ນ ກ ຳ ລ ັ ງ ພ ຼ ມ ດ ັ ນ ອ ັ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ວ ງ ແ ລ ະ ຜ ົ ນ ສ ຳ ເ ຣ ັ ດ ທ ີ ່ ຂ ັ ດ ກ ັ ບ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ຮ ັ ່ ງ ມ ິ. ກ ານ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ແ ລ ະ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ຄ ອ ມ ມ ູ ນ ິ ດ ບ ່ ໄ ດ ້ ພ າ ເ ອ ົ າ ການ ທ ຳ ລ າ ຍ ລ ້ າ ງ ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ກ ຍ າ ກ ມ າ ສ ູ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໃ ນ ຂ ນ ะ ທ ີ ່ ມ ີ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ໃ ຫ ້ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຕ ິ ບ ສ ູ ງ ຂ ຶ ້ ນ

ໄປ ຊົ່ວສ່ວນຫລາຍນັກມີການສະສົມທ້ອນໂຮມກັນ ຂອງນາຍທຶນທາງດ້ານກະເສດ ແຕ່ເປັນການຍົກສູງເສຖກິດ ຂອງພວກຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ (ຊົ່ວເປັນຄົນສ່ວນ - ຫລາຍ) ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລຳບາກເດືອດຮ້ອນຍ່ອມແຮກ ຂອງພວກນາຍທຶນ ຊົ່ວ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຣະດັບຂອງຊາວນາຕ່ານຫາງ ອັນມີການພັທນາຊາດຢ່າງເສຣີ ແລະ ມິຕ່າພາບກັບປະຊາຊາດອື່ນໆ ເກີດຂຶ້ນມາເທນການແບ່ງແຍກຊົ້ວກັນ ແລະການ-ແບ່ງແຍກຊາດ, ຊົ່ວດີ່ຕ່ຳຕ່ຳຢູ່ເປັນບ່ອນເປັນຫລັກແຫລ່ງ ເທນການພະເນຈອນ-ໄປເລື້ອຍໆ, ການຮວມມືກັນເທນການເປັນຂ່ອຍຂ້າທາດ. ເພື່ອປະກັນຄວາມ ສຳເຣັດຂອງນະໂຍບາຍນີ້ ຈຳຕ່ອງຍຶດຖືຢ່າງຄັກແໜ່ ບັນດາເງື່ອນໄຂຂອງຊົ່ວ ຄວາມເປັນຢູ່ທາງເສຖກິດ ແລະການເມືອງຂອງຊາຊົນ ຈັດຣະບຽບເຫ້ໃຂປັນຫາ ສັງຄົມເປັນຕ່ອນໆ ໂດຍບ່ຕ່ອງຟ້ົງຟ່າວ ແຕ່ກ່ໍແໜ່ນອນຊ່ວງເວລາຢ່າງໄຮເທດໜ່ໍ.

ການຍົກສູງຂອງກ່ຳລັງຜລິດເສຖກິດແຫ່ງຊາດ ຂອງ ກາຊາຄີ ແລະທຸກຣັດ ຂອງໂຊວຽຕ ຕ່ໍ້ງຕ້ົນຈາກການກະສິກັມ. ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບ່ໍ່ໄດ້ ທີ່ຈະດ່ຳ ເນີນ ກິຈການອຸດສາຫະກັມສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບ່ມີປະຣິມານອາຫານ ແລະວັດຖຸດິບກະ ເສດພຽງພ່ໍ. ນະໂຍບາຍທີ່ອີງໃສ່ສະພາບຄວາມຈິງ ແລະຫລັກແຫລ່ງອັນນີ້ ໄດ້ ຊ່ວຍໃຫ້ມີການຟື້ນຟູເອົ້າໜ້ໍາທີ່ດິນເພາະປູກຄືນມາໄດ້ ເກືອບທັງໝົດ ໃນເວລາ ສີ່ຫ້ໍາປີ (໑໙໔໑-໑໙໔໕) ຄືຫລັງຈາກສົງຄາມສອງເທ່ື້ອທີ່ຜ່ານມາ (ສົງ-ຄາມຕ້ານຈັກພັດນິຍົມ ແລະສົງຄາມກາງເມືອງ). ມ່ອກ່ັນກ່ໍແໜ່ນຟື້ນຟູອຸດສາ ຫະກັມ ຕລ່ອດຮ່ອດການລ່ຽງງົວຄວາຍ ໝູ ເປັດ ໄກ່ ທັ່ງຫລາຍ.

ການພັທນາອຸດສາຫະກັມຂອງກາຊາຄີ ບ່ໍ່ແໜ່ນຂຶ້ນກັບໂຕ່ເອງ ແຕ່ເປັນ-ສ່ວນປະກອບອຸດສາຫະກັມແຫ່ງ ສຫະພາບໂຊວຽຕ, ນັ່ນນອນຢູ່ໃນຫລັກການນະ ໂຍບາຍແຫ່ງຊາດຂອງ ເລນິນ ຫລັກການການແບ່ງປັນອັນຄຶກສ່ອນຂອງກ່ຳລັງຜລິດ

ແລະການແບ່ງປັນໜ້າວຽກຂອງສັງຄົມ ຫລັກການເຮັດໃຫ້ສູນກາງອຸດສາຫະກັມຢູ່ໄກ້ກັບແຫລ່ງຂອງວັດຖຸດິບ ແລະໃຫ້ມີລັກສນະທີ່ກຽມແຜນໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ, ສິ່ງສຳຄັນເປັນພິເສດຂອງການພັທນາ ອຸດສາຫະກັມ ຢູ່ໃນຖານະທີ່ອາສັຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ ກັບການປ່ຽນແປງປະຕິວັດສັງຄົມ ແຫ່ງສາທາຣະນະຣັດ ນັ້ນກໍຄືວ່າ ຕ້ອງເປັນໄປຕາມຣະດັບຄວາມສຳຄັນໜ້ອຍຫລາຍ ທີ່ວ່າງໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວ.

ບໍ່ແມ່ນຄວາມບັງເອີນເລີຍ ທີ່ບາດກ້າວທຳອິດ ຂອງການພັທນາອຸດສາ-ຫະກັມ ຂອງກາຊາຄີໄດ້ປະສົບຈວບເໝາະ ກັບ ເວລາທີ່ມີການປ່ຽນແປງສັງຄົມຢ່າງເຊັ່ນການແບ່ງປັນທີ່ດິນທົ່ວໆໄປ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງກະສິກອນໃນອາຟຼລ ທີ່ນັກພະເນຈອນໄປ ແລະທີ່ນັກພະເນຈອນໄປເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ. ນອກນັ້ນກໍປະສົບກັບ ເວລາທີ່ ເກີດມີຄວາມສຳ ເຣັດ ໃນການຈັດຕັ້ງສຫະກອນແລະການກະສິ-ກັມ ຊຶ່ງໄດ້ກ້າວພ້ນຂັ້ນຣະດັບກອນສົງຄາມ.

ການອຸດສາຫະກັມຂອງສາທາຣະນະຣັດກາຊາຄີ ເປັນໄປຢ່າງກ້າວໜ້າຈະ ເຣີນ ມີປໂຍດເໝາະກັບດ້ານການເງິນ ອຸປກອນ ພະນັກງານແລະນັບມື້ນັບ ຕື່ນທະວີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີປ່ອງຢ້ຽມອັນກ້ວາງໄກ ລະຫວ່າງຣັຖກັບ ການຄົມມາຄົມ ທີ່ໄດ້ພັທນາພຽງໜ້ອຍດຽວ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ສ້າງທາງຄົມມາຄົມໃຫຍ ກອນການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກັມ ໂຕຢ່າງ ເຕີຣ໌ຊິບ (ທາງຣົດໄຟ ສາຍຕຼ໌ກຸເມນ-ຊິເບຣີ) ຊຶ່ງເປັນນຶ່ງໃນຈຳນວນແຫລ່ງທຳອິດ ຂອງການອຸດສາ ຫະກັມແຫ່ງສຫະພາບໂຊວຽຕ. ຄວາມຈະເຣີນຢ່າງວ່ອງໄວ ຂອງອຸດສາຫະກັມ ທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງກອນການປະຕິວັດນັ້ນ ປະຣິມານຜລິດຂອງອຸດສາຫະກັມ ຂອງເຂດນີ້ ໄດ້ລຶ້ນ ຜ% ຂອງປະຣິມານການຜລິດທົ່ວປະເທດ ຢູ່ບ່ທ່ໃດ ການເຣ່ືອງນີ້ ເປັນ ປັດຈັຍສິ່ງເສີມຄວາມຊຳນິຊຳນານພິເສດ ສະເພາະທີ່ຢູ່ໃນວົງເຄບ ຂອງດ້ານ

ຜລິດຜົນກ່ຽວກັບສັດລ້ຽງ ເນື້ອສັດແລະວັດຖຸດິບທັງຫລາຍ ໃຫ້ກ້ວ້າງຂວ້າງອອກ. ຄວ້າມຈະເຣິນອັນນີ້ ໄດ້ພິວພັນເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປ່ງຢ່າງມີຄຸນຄ່າ ໃນການ-ເຄ່ືອງ່ຽກທ່າງສັ່ງຄົມ ແລະການໃຊ້ສ່ອຍຊ້ພຍ່າກ່ອນທັມມະຊ່າດ ອັນບ່ໍ່ຫນ່ົດເປ່ັນ ງ່າຍ ຂ່ອງກ່າຊ່າຄິ. ເພ່ື່ອປ່ໂຍດຂ່ອງຣັດເອ່ງ ແລະ ເພ່ື່ອສ່ະພ່າບ ໂຊ່ວ່ງຕ່ັ້ງ ມ່ວ່ນ ຈ່ໍ່ງຕ່ອ່ງ ເຮັດໃຫ້ພິວພັນນ່ໍ່ກັນ ເ ຖ ິ ງ ກ່ານ ເຮັດໃ ຫ້ ເ ກ ິ ດ ປ ໂ ຍ ດ ໃ ນ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ-ແ ຫ ່ ງ ຊ ່ າ ດ . ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ຊ ້ ພ ຍ ່ າ ກ ່ ອ ນ ທ ີ ່ ຣ ້ ່ ງ ມ ີ ນ ່ ອ ນ ຢ ູ ່ ໃ ຕ ້ ພ ື ້ ນ ດ ິ ນ ຈ ່ ໍ ່ ງ ຄ ົ ້ ນ ພ ົ ບ ໂ ດ ຍ ກ ິ ຈ ກ ານ ອ ັ ນ ກ ້ າ ວ ໜ ້ າ ຂ ່ ອ ງ ສ ູ ນ ກ ່ າ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ທ ີ ່ ມ ີ ກ ານ ວ ່ າ ງ ແ ຜ ນ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ , ກ ານ ເ ກ ິ ດ ຂ ຶ ້ ນ ຂ ່ ອ ງ ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ໃ ຫ ມ ່ ໆ ແ ລ ະ ກ ານ ປ ຸ ກ ສ ້ ່ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ຫ ມ ່ ຂ ່ ອ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ເ ກ ່ ົ ່ າ ເ ທ ່ ົ ່ ງ ຣ າ ກ ຖ ານ ຂ ່ ອ ງ ເ ທ ັ ກ ນ ິ ກ ທ ີ ່ ກ ້ ່ າ ວ ໜ ້ ່ າ ແ ລ ະ ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ກ ານ ສ ່ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ປ ະ ເ ພ ນ ິ ສ ່ ໍ ່ ລ ັ ບ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ່ ງ ຮ ູ ບ ຜ ລ ິ ດ ຜ ົ ນ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ດ ້ ານ ກ ະ ເ ສ ດ , ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ທ ີ ່ ຈ ່ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ກ ່ ອ ນ ຫ ມ ູ ່ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ເ ຊ ື ້ ່ ອ ເ ພ ່ ົ ່ ງ ພ ັ ນ ຖ ານ ແ ລ ະ ພ ະ ລ ັ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ .

ຕ ັ ້ ງ ຕ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ປ ີ ໑ ໙ ມ ້ ○ ປ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ນ ມ າ ພ ວ ກ ທ ັ ມ ມ ະ ກ ່ ອ ນ ກ າ ຊ ຸ າ ຄ ິ ໄ ດ ້ ພ າ ກ ັ ນ ເ ຂ ້ ່ ໍ ່ ສ ູ ຍ ກ ບ ຸ ກ ເ ບ ິ ກ ທ ຸ ກ ດ ້ ານ ຂ ່ ອ ງ ສ ັ ່ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ມ . ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ຢ ່ າ ງ ອ ່ ອ ງ ໄ ວ ຂ ່ ອ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ໃ ນ ຣ ະ ຍ ະ ຫ ້ ່ ໍ ່ ສ ິ ບ ປ ີ ທ ່ ໍ ່ ອ ິ ດ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ຣ ະ ບ ົ ບ ສ ະ ກ ່ ອ ນ ຂ ່ ອ ງ ປ ່ ວ ງ ຊ ົ ນ ດ ້ ານ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ມ ແ ລ ະ ກ ານ ຕ ່ ັ ້ ງ ຫ ລ ັ ກ ແ ຫ ່ ລ ່ ງ ຄ ົ ້ ງ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ທ ີ ່ , ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ວ ັ ທ ນ ະ ທ ັ ມ ໄ ດ ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ປ ະ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ມ ີ ຊ ້ ຍ ຊ ຸ ນ ະ ຂ ່ ອ ງ ສ ັ ່ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ມ ໃ ນ ອ າ ຊ ີ ລ ກ ່ ໍ ່ ຊ ້ ກ ຣ ່ . ແ ຫ ລ ່ ງ ຖ ານ ຫ ີ ນ ປ ຸ ່ ໍ ່ ກ າ ຣ າ ກ ານ ດ າ , ບ ່ ໍ ່ ແ ຣ ແ ລ ະ ກ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ໂ ລ ຫ ະ ປ ຸ ່ ໍ ່ ສ ີ ຣ ິ ອ າ ໂ ມ ຟ ສ ່ , ປ ຸ ່ ໍ ່ ອ ຸ ສ ຕ ່ ໍ ່ - ກ າ ເ ມ ໂ ນ ກ ້ ອ ກ ສ ່ ໍ ່ ເ ຊ ວ ງ ເ ລ ນ ິ ໂ ນ ກ ້ ອ ກ ສ ່ ໍ ່ , ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ທ ອ ງ - ແ ດ ງ ປ ຸ ່ ໍ ່ ບ າ ລ ຄ ້ ຊ ໍ ່ ແ ລ ະ ແ ຣ ກ ິ ວ ປ ຸ ່ ໍ ່ ອ ຸ ມ ເ ຕ ້ ກ , ແ ຫ ລ ່ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ເ ຄ ມ ີ ປ ຸ ່ ໍ ່ ອ ັ ກ ຕ ິ ວ ແ ຜ ່ ງ ສ ່ ໍ ກ , ໂ ຮ ງ ງ ານ ເ ຄ ່ ື ່ ອ ງ ກ ະ ປ ອ ງ ປ ຸ ່ ໍ ່ ເ ຊ ຸ ມ ີ ນ ່ ໍ ່ ລ າ ແ ຕ ງ ສ ່ ໍ ກ , ໂ ຮ ງ ງ ານ ທ ລ ່ ໍ ່ ທ ລ ່ ໍ ່ ອ ມ ໂ ລ ຫ ະ ສ ໍ ່ ເ ຣ ັ ດ ຮ ູ ບ ເ ປ ັ ນ ຈ ່ ໍ ່ ນ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ ຣ ◌ ◌ ຍ ◌ ◌ ນ , ◌ ◌ ◌

ອຸດສາຫະກັມເບົາ ໂຮງງານໄຟຟ້າໃຫມ່ໆ, ໂກມໂຄຊແລະໂຊວໂຄຊ ຈຳນວນ
ເປັນພັນໆ, ການສາມັນສຶກສາ, ສະຖາບັນການສຶກສາຂັ້ນອຸດົມ ຈຳນວນຫລາຍ
ສິບແຫ່ງ-ທັງຫມົດທີ່ກ່າວມານີ້ກໍຄື ໂສມໜ້າຂອງກາຊາຄີໃນສມັຍປາຍໆທີສວັດທີສີ
ທຽບໃສປີ ໝ໑ມ ແລ້ວ ການຜລິດຖ່ານຫີນໄດ້ຕື່ມຂຶ້ນ ๙๔ ຕໍ່ ຜລິຕພັນເຄມີຕື່ມ
ຂຶ້ນ ๙๓ ຕໍ່, ອຸດສາຫະກັມການປຽນແປງຮູບໂລຫະຕື່ມຂຶ້ນ ๗๒ ຕໍ. ຂົງເຂດ-
ອັນເກົ່າແກ່ສຳລັບການກະສິກັມທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຂອງກາຊາຄີ ໄດ້ກັບກາຍເປັນຣັຖ

ອຸດສາຫະກັມແລະກະເສຕກັມ ເມື່ອປາຍທີສວັດທີ້ຫ້າ ຍ້ອນການຂຸຍເຫລືອເພບ
ອາຍນອງຈາກປະຊາຊົນຣັສເຊັຽ ແລະປະຊາຊົນອື່ນໆ ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽຕ
ແລະພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກຄອມມູນິດ ປະຊາຊົນກາຊັກຣ໌ ໄດ້ມາເຖິງຍຸກສັງ
ຄົມນິຍົມ ໂດຍບໍ່ຜ່ານຍຸກລັດທິນາຍທຶນ ແລະອັນນີ້ໃນກຳນົດເວລາອັນສັ້ນເປັນປວັດ
ການ ຊຶ່ງປະຊາຊົນອື່ນໆຢູ່ໃນອະດີດທີ່ຫລ້າຫລັງ ໄດ້ກ້າວຂຶ້ນສູ່ຣະດັບການພັທນາ
ດ້ານເສຖກິດສັງຄົມແລະວັທນະທັມທີ່ສູງຫລາຍ.

ນັ້ນເປັນໄປທຳນອງວ່າ ການປຽນແປງປະຕິວັດຂອງໂຄງສ້າງເສຖກິດ-
ແລະສ່ວນສັ້ນພັ້ນດ້ານສັງຄົມໃນກາຊາຄີ ບໍ່ແມ່ນເພບສາກົນ. ປວັດຂອງປະຊາຊົນ
ອື່ນໆທີ່ມາເຖິງສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບໍ່ຜ່ານລັດທິນາຍທຶນ ຫລືວ່າກຳລັງດຳເນີນໄປ -
ຕາມເສັ້ນທາງນີ້ ມີແລະຈະມີຮູບຮອຍຕາມເພບສະບັບ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກປະສົບການ
ຂອງຊາວກາຊັກຣ໌. ແຕ່ວ່າ ຢ່າງໃດກໍຕາມ ປະສົບການຂອງກາຊາຄີ ມີລັກສນະ
ທີ່ເປັນສາກົນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ ແລະເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢູ່ທຸກແຫ່ງ ໂຕຢ່າງເຊັ່ນ :
ສັ້ນພັ້ນທະມິດຂອງຄົນງານຊາວນາ, ຄວາມອາສັຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ ຢ່າງໃກ້ຊິດ
ຂອງການປຽນແປງ ເສຖກິດແລະສັງຄົມ ໂຮມທັງການພັທນາອຸດສາຫະກັມແລະການ

ສທະກອນ, ບົດບາດອັນຈິງຈັງຂອງໂຄງສ້າງການເມືອງ ທີ່ຊ່ວຍໃນການສ້າງຕັ້ງ ຣະບຽບສັງຄົມໃຫມ, ການສ້າງຕັ້ງເງື່ອນໄຂທາງວັດຖຸແລະຈິດໃຈ ຂອງການປະ ຕິຮູບ, ການຮັບເອົາພິຈາຣະນາເຣື່ອງການແຍ່ງຢັ້ນກຳລັງແຫ່ງຊົນຊັ້ນ, ແບບສະ ບັບທີ່ແຕກຕ່າງຂອງ ເສຖກິດ ຄວາມພິຖີພິຖັນແຫ່ງຊາດ ເງື່ອນໄຂແລະຄວາມສົມ-ບູນທັມມະຊາດ ແລະສ່ວນປະກອບອື່ນໆ, ການຍົກສູງຣະດັບວັທນະທັມແລະພິລ-ເມືອງ ແລະໂດຍບັງຄັບ, ທັສນະທາທາງໃຫມ່ນັ້ນກໍຄື : ທັສນະທາທາງ ສັງຄົມ ນິຍົມ.

ປວັດຂອງປະຊາຊົນກາຈຸກ ກວ່າ ມ0 ປີ ທີ່ໄດ້ຕິດຕາມນຳທາງຂອງ ໄຊຊນະຂອງຣະບອບສັງຄົມໃຫມ ແລະໄດ້ຂັດແຍ່ງກັບຕຳນານຄວາມເຊື່ອຖື ຊຶ່ງ ບອກເລົ່າວ່າ ປະຊາຊົນອັນມີ ໄດ້ຖືກແຊ່ງສາບ ໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ແບບພະເນຈອນໄປ-ມາ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ເຖິງຄຸນອຸດທິ ຂອງການ ປະດິດຄິດສ້າງ ແລະຄວາມສາມາດທຸກໆດ້ານ ຂອງກິຈກັມມະມຸດ ແລະໄດ້ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຫລ້າຫລັງທາງ ເສຖກິດ ບໍ່ເປັນອຸປສັກ ທີ່ຈະຜ່ານຜ່າບໍ່ໄດ້ຂອງ ການກ້າວໄປສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າ ດ້ານສັງຄົມແລະວັທນະທັມ ຕາມເສັ້ນທາງຂອງລັດ ທິສັງຄົມນິຍົມ.

-----00-----

ຮູບການຈັດຕັ້ງການກະເສດແບບໃຫມ່ ແລະຮູບການ ແບບດັ້ງເດີມຂອງ ສຫະກອນຊາວນາ ໃນຣັຖ ອຸຊເບກິ

ຣາກີມາ ອາມີໂນວາ

ກ່ອນການປະຕິວັດ ໃນຍ່ານອາຊີພາກກາງແມ່ນສ່ວນສັມພັນພວກສັກດິ-ນາ ທີ່ຄອບຄອງທົ່ວເຂດຊົນນະບົດ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ຢູ່ໃນກຸ່ມສັງຄົມອີກດ້ານນຶ່ງ ຊາວມີແຕ່ຊົນຊັ້ນທີ່ຜົ້ນຖານການເສຖກິດຕ່ຳຄ້ຽງ ຮັ່ງມີດ້ວຍສົມບັດພັດສະຖານ ຊຶ່ງຈຳນວນຂນາດສ່ວນຂອງຊົນຊັ້ນນີ້ ມີຢູ່ເຖິງ ໑໐,ມ% ລົ້ນສະຖິຕິສ່ວນສເລ່ຽ ຊົນຊັ້ນຮັ່ງມີໃນຣັສເຊັຽຊຶ່ງມີຢູ່ແຕ່ພຽງ ໑໕,໐% . ຮູບການກອບໂກຍແບບນຶ່ງຊຶ່ງ ຂຍາຍແຜ່ຫລາຍແມ່ນການຊຸດຣີດປະຊາຊົນ ໃນເຂດຊົນນະບົດເປັນສັນຍາລັກອັນນຶ່ງ ຂອງສ່ວນສັມພັນສັກດິນາໃນເຂດນອກ.

ໃນເວລາດຽວກັນນີ້ ສ່ວນສັມພັນຂອງລັດທິທຶນນິຍົມ ກໍ່ຕັ້ງແຮກຜາກົດ-ໂຕຂຶ້ນໃນວົງການກະເສຖກັມແຫ່ງຊາດ.

ເຫຖການອັນນີ້ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການພັທນາການປູກຝ້າຍ. ຍ້ອນຝ້າຍ ເປັນສິນຄ້າມີຄຸນຄ່າສູງນີ້ເອງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕລາດການຄ້າ ຕ້ຽງອາສັຍຊາວຊົນນະ-ບົດເປັນໃຫຍ່. ຣາຍໄດ້ຂອງກະເສຖກອນ ອັນເປັນຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກຜົນວຽກ ຕາມມືຕາມເກີດຂອງເຂົ້າເຈົ້າສູນຫາຍໄປ ມາຕົກຢູ່ໃນອຳນາດຂອງຮ້ານຄ້າໃຫຍ່ໆ ທະນາຄານສິນເຊື່ອ ແລະພວກນາຍທຶນເຈົ້າຂອງດິນໃນເຂດຊົນນະບົດນັ້ນເອງ.

ເນື່ອຂາດສັດແລະຜືນດິນ ກະເສດກອນກໍຕົກຢູ່ໃນພາວະເຄືອດຮ້ອນທັນ-ທີ. ເຊັ່ນຢູ່ໃນເຂດຮ່ອມພູ ແຟຣງາມາ, ເຊິ່ງມີປະຊາກອນເພັ່ນໝາ, ກະເສດ-ກອນຜູ້ນຶ່ງມີດິນປູກສ້າງແຕ 0,4 ເຮັກຕາຣ໌ ທັ້ນ ໃນເຂດດຽວກັນນີ້ ຮ້ອຍລະ-ຊາວແປດຂອງກະເສດກອນທັ້ນ ທີ່ມີສັດພາຫະນະຊ່ວຍໃນການປູກຝັ່ງ.

ໃນຕົ້ນໆປີຕໍ່ມາ ຫລັງຈາກການປະຕິວັດໃຫຍ່ເດືອນຕຸລາ ໑໙໑໗, ຣັຖ-ບານໂຊວຽຕໄດ້ສ້າງເງື່ອນໄຂຫລາຍອັນ ເພື່ອຍົກຖານະເສຖກິດການກະເສດ ແລະ ພາວະຄ່າຄອງຊີບຂອງຊາວ ໑ຊ ເຫກີຂຶ້ນໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ. ແລະເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ອັນຈັກພາການກະເສດກ້າວຍ່າງໄປສູ່ເລອທາງການພັທນາແບບສັງຄົມນິຍົມ.

ເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນໆມີຄື: ຫ້ານການຊື້ຂາຍທີ່ດິນທຸກບ່ອນ, ໂອນຊັບສິນ ອັນເປັນກັມມະສິດສ່ວນໂຕຂອງຄອບຄົວຊຸມນາງເກົ່າມາເປັນຂອງຣັດ, ໂອນເອົາ ກິຈການອັນເປັນຂອງນາຍທຶນ ແລະຂອງພວກຊຸມນາງສັກດິນາປະຈຳຖິ່ນ, ຈັດຕັ້ງ ຄນະກັມມະການແບ່ງປັນດິນແລະແຫລ່ງນ້ຳ ແບບປະຊາທິປະໄຕ ແລະການຈັດຕັ້ງ ຊົນຊັ້ນຊາວນາຂຶ້ນ (ຄນະກັມມະການແລະກຸ່ມສາມັກຄີຊາວນາ, ກຸ່ມສາມັກຄີກັມມະ-ກອນຊາວນາປະຈຳຖິ່ນ, ເຊິ່ງຕໍ່ມາ ໄດ້ກາຍເປັນສະຫະກອນ ໂກຊຈ) ອັນເປັນ ກຸ່ມສະຫະກອນ ທີ່ມີພະລັງສຳຄັນບ່ອນນຶ່ງໃນຣະດັບຊາດ ນອກນີ້ຍັງມີການຈັດຕັ້ງ ນ່ວຍສະຖານີການກະເສດແບບສັງຄົມນິຍົມ ສະຫະກອນແລະກຸ່ມສາມັກຄີກັມມະກອນ ຈັດການປະຕິຮູບທີ່ດິນເມື່ອປີ ໑໙໔໑-໑໙໔໓, ອັນນີ້ເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ກຸ່ມກັມມະກອນ ຄືໄດ້ດິນຄືນຈາກພວກເຈົ້ານາຍ ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນຖືກໄວ້ດ້ວຍອຳນາດຜະເດັດການຂອງ ເຂົາ ແບບພວກຈັກກະພັດໂ ໍ ເມືອງຂຶ້ນ. ປະຕິຮູບການຈັດຕັ້ງທຸກຢ່າງ ທີ່ສະແດງ ອຳນາດກ່ອນໂກຍເປັນເຈົ້າຂອງດິນ ແລະທ້ອຍນ້ຳວັງພອງ (໑໙໔໕-໑໙໔໗)

ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการบ้างเพระบอบการกู้ยืมเงินของพวกเจ้าขุนมูนนาย (พวกอันนะเผส) ย่างหื่อเถิง เป้นหันและเดัดขาด. อันเป้นเหดให้พวกกันนะกอมในวุ้นนะบุ๊ด และชาวนาสู่หุกไร้ เชิ่งห่ระมานย้อนขาดดินทำยู่ส้างกิน ได้กันนะสิดที่ดิน เชิ่งพวกขุนนางธิบเอ๊าไว้แต่ก่อน. และสำคันยิ่งขึ้นไปอิกภุ่คือ รัดได้เล้งลัดพัทนาการจิลปะหาม และต้งแธกด้อยการทิดลองปูกฝ้าย, ให้การจุ่อยเหลือหุกฐูบหุกแบบ เพื่อให้กำลังใจเต่ปะชาวุ้นที่ดุหนั้นในวุ้นนะบิด เจ้นการให้กู้ยืมเงินไปลิงหืน, ให้เต่นในฝ้ายตลอดจินธอดเคื่องมือใช้ในการทะเสด,สัฝพาหะนะหื่อๆไป ๆลๆ

เพื่อทับถิมความหล้าหลังทางเสฐกิด, การจัดต้งสะหะกอมเป้นอิทิพาวที่มีปะสิดทิพาบสูงแมอนึ่ง ที่สามาดนำพาการเสฐกิด ไปสู่ธะบอบสังคิมนิยิม. เงื่อมไขของนะโยบายเสฐกิดใหม่ เชิ่งเพิ่นธู้ถิ่อๆ นั้นพาบเถิงความพ้อมพวง และการขยายส่วมสันพันหืมนิยิมลางก่ธะนิ, ให้ความเบิ่งแยงของรัด ความสามัคคิในหุกฐูบหุกแบบที่หันนะดาๆ และบ่ขัดขืนทับความเห้นพ้องของชาวต่างด้าว และโธงงานร่วม ชิ่งอาดจะถือได้อๆ นั้นเป้นฐูบการจัดต้งแบบหืมนิยิมของรัด. การปะสานงานเหล่านี้แม่นมิจุดปะสิงดงอคื เธัดให้ภะสิกอมคิดเห้นอๆ ผิลปโยดส่วมโตเป้นอันดงอกันกับผิลปโยดส่วมโธม ในนามที่หุกคุ่มเป้นเจ้าของปะเหดนำกัน เป้นผู่องกเพื่องเหแธง. เลนิน เคียเอิ้นหิสดิอันนี้อๆ "ระบอบนายหืมนิยิมส่วมโธม" (+ จากปึ่ม อ. เลนิน เหล้ม มิมิ หน้า ๕๗ +), เคียขืนยูกับเงินหืมของรัดเอง เพาะในตอมต้นของการดำเนินนะโยบายเสฐ-

ກິດໃຫມ່, ທິສດີນີ້ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຕົ້າໂຮມປະຊາຊົນທຸກຍາກ ແລະຊົນຊັ້ນຜ້ານກາງ ແຕ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມພວກທີ່ຮັ່ງມີນຳອີກ. ຄວາມສາມັກຄີພ້ອມພຽງກັບນາຍທຶນຂອງຣັດ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຄວາມສາມັກຄີຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມື ລະຫວ່າງຣັຖບານໂຊວຽດແລະພວກຊຸນນາງທີ່ຮັ່ງມີໃນຊົນນະບົດ, ກົງກັນຂ້ານ ມັນຫມາຍເຖິງການຕໍ່ສູ້ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ລະຫວ່າງສອງກຸ່ມນີ້ຊ້ຳ. ເລນິນ ເຄີຍບອກໄວ້ວ່າ "ປັນຫາທຸກຢ່າງມາຕົກໃສ່ແຕ່ວ່າ ຝ່າຍໃດຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ" ໃນທັສນະນີ້ຕ່າງຫາກທີ່ເຮົາຈະເບິ່ງການຕໍ່ສູ້ ລະຫວ່າງຊົນຊັ້ນທຸກຍາກແລະພວກອັນນະສຽ ເພື່ອເປັນຜູ້ມີອຳນາດການປົກຄອງພາຍໃນສະຫະກອນຕ່າງໆ ແລະອີກດ້ານນຶ່ງກໍແມ່ນການຕໍ່ສູ້ຢ່າງເດັດດ່ຽວແລະເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງພັກ ເພື່ອຂັບໄລ່ຄົນຕ່າງດ້າວຕ່າງແດນອື່ນໆ ອອກຈາກສະຫະກອນ ເພື່ອຮັກສາຜົລປໂຍດທັງມວນ ໄວ້ໃຫ້ເຫມາະກັບນະກອນຊາວນາຜູ້ດຸຫມັ່ນ.

ໂດຍເຫດນີ້ເອງ ເຖິງວ່າສະຫະກອນທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນມາໃຫມ່ນີ້ ຈະເປັນການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ໃນຮູບແບບນາຍທຶນຂອງຣັຖກໍຕາມ, ຄວນໃຫ້ມີຣະບຽບການຢ່າງນຶ່ງໄວ້ເພື່ອກວດກາແລະຈຳກັດຈຳນວນເງິນທຶນຂອງຣັດ. ເວົ້າໄດ້ວ່າ ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນເປັນແລວທາງອັນມີບົດບາດສຳຄັນສຸດ ໃນການຈັດຕັ້ງຮູ້ການສະມາຄົມຕ່າງໆ ຈາກກຸ່ມຜລິດນ້ອຍໆ ແລະໃນການກຽມໂຕປ່ຽນສະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້ ເລນິນໄດ້ເວົ້າເນັ້ນໄວ້ວ່າ "ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນ ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າເປັນການຄ້າແບບນຶ່ງຄືກັນ, ໄດ້ປຽບແລະມີປໂຍດວ່າການຄ້າຂາຍສ່ວນໂຕ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນແຕ່ວ່າເຫດຜົນທີ່ໄດ້ວ່າມາແລ້ວທັ້ງ (ເຣັດສະຖິຕິ ການຈຳໜ່າຍ, ຄວບຄຸມເບິ່ງແລະກວດກາ ເງິນຕົ້ນທຶນຂອງແຕ່ລະຮ້ານຖ້ວ່າຍ ແລ້ວຍັງເບິ່ງແຍງການຈ່າຍຂອງຮ້ານ ແລະການຫມຶດສິດຂອງແຕ່ລະຮ້ານຕາມຂັ້ນ), ມັນ

ບັ້ງຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມັກຄີ, ການຈັດຕັ້ງໃນກຸ່ມຄົນຈຳນວນຫລ້າງ່າຍຂຶ້ນ ແລ້ວໃນ
ທີ່ສຸດ ການຈັດຕັ້ງໃນກຸ່ມປະຊາຄອມທັ້ງໝົດກໍ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້. ຖ້າການໂຍບາຍສະ-
ຫະກອມແບບນີ້ປະສົບຜົນສຳເຣັດ ມັນຈະເປັນສິ່ງຟື້ນຟູເສຖກິດ ຂອງກຸ່ມຊົນນ້ອຍໆ
ຂຶ້ນ ແລ້ວຊ່ວຍນຳພາເຂົ້າກ້າວໄປສູ່ການສ້າງສາພັທນາຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ໃນ
ພື້ນຖານຂອງຄວາມສາມັກຄີທ້ອນໂຮມຢ່າງເຕັມໃຈ ໃນໄລຍະເວລາໄວເກີນກ່ວາ
ຄຶດໄວ້ ") (+ ຈາກ ປື້ມໂຮມບົດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນ໔
ໜ້າ ນ.ກ.ວ - ນ.ກ.໑).

ດ້ວຍເຫດນີ້ ສະຫະກອມຈຶ່ງກາຍເປັນສະຖານທີ່ເຜີກອົບຮົມຊາວນາ ຜູ
ເຖົ້າເຫຶ່ຽແຮງສ້ອງກຈຳນວນມະຫາສານ ໃຫ້ກາຍມາເປັນຜູ້ມີໃຈເພື່ອແຜ່ຢ່ກສາ-
ມັກຄີກັບຜູ້ອື່ນ ເປັນເບ້ົາຫລໍ່ຫລອມນິສັຍການຢູ່ຮ່ວມກັນ ໃສ່ໃນຈິດໃຈຂອງກຸ່ມຊາວ
ນາ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງງ່າຍໆເກີດຂຶ້ນໄດ້ (ເຊັ່ນການຊື້ຂາຍໃນກຸ່ມດຽວກັນ)
ກ່ອນຈະກ້າວໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງໃຫ່ຍຂັ້ນສຳຄັນ (ການຜລິດສາມັກຄີ) .

ພົ້ນຜ່ານຍຸກສະໄໝມາໃນປີ ໑໙໔໗ ນັ້ນ ສະແດງວ່າຣັຖທຶ່ມນິຍົມ ບໍ່ໄດ້
ເຂົ້າມາຜັ້ງຮາກຖານຢູ່ໃນສະຫະພາບໂຊວຽຕ ເພື່ອນຳໃນແບບແຜນທີ່ໄດ້ກະກັ້ນ
ໄວ້ ສ່ວນພັກສັງຄົມນິຍົມກັບປະສານງານກັນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຂຍາຍອຸດສາຫະ-
ກັມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ. ດ້ວຍເຫດຜົນອັນດຽວກັນນີ້ ສະຫະກອມທັມມະດາໆ ເຊ່ິງຈັດ
ຕັ້ງກັນຂຶ້ນມາໃນປີ ໑໙໔໑ ອັນເປັນຮູບແບຕົ້ນທຶ່ນຂອງຣັດ ມີຄວາມຜູກພັນກັບຮູບ
ແບບການພັທນາສັງຄົມ-ເສຖກິດສັງຄົມນິຍົມ ກໍເຂົ້າມາມີສ່ວນສັມພັນໃນຣະບອບສັງ-
ຄົມນິຍົມ ຄືທີ່ເລນິນໄດ້ຕວງລ່ວງພ້ົາໄວ້ແທ້ໆ, ພັກຄອມມູນິສ໌ໄດ້ຈຳນາດຫລາຍ
ກ່ວາໜຸ່ໃນສະຫະກອມ ແລະຈຳນາດນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈະຢູ່ແຕ່ໃນຮູບແບບສັງຄົມນິຍົມ

(ການເຮັດວຽກສາມັກຄີ, ຕ້ຽງໝູ່ບ້ານ) ແຕ່ໃນຮູບແບບງ່າຍໆ ກໍມີອິດທິພົນໃນວົງ ສັງຄົມ ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນມາແມ່ນອິດທິພົນຂອງພວກນາຍທຶນມີອຳນາດສູງສຸດ.

ຣັຖເທ່ງກັນມາຊຶ່ນ ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອເທ່ກຸ່ມສະຫະກອນຢ່າງກ້ວາງ ຂວາງ ເຊັ່ນໄດ້ຊ່ວຍສ້າງພື້ນຖານເສຖກິດ ໂດຍອາສາຊ່ວກຫາເຄື່ອງມືອຸປກອນມາ ໃຫ້ ຈວນຊວນເອົາກຸ່ມຊາວນາກັນມະກອນ ໃຫ້ເຂົ້າກັນເປັນກຸ່ມໃຫ່ ມາສຶກສາ ວັທນະທັມຢ່າງສ່ຳສເມີ ທັງໄດ້ຈັດຫາອຸປກອນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ພ້ອມ ແລະອື່ນໆອີກ.

ຄືກັນກັບຢູ່ໃນຣັດອື່ນໆ, ສະຫະກອນຊາວນາໃນອຸເບກິ ໄດ້ຈັດຕັ້ງ ກັນຂຶ້ນເພື່ອສ້າງສາຍສັມພັນທາງເສຖກິດຢ່າງໝັ້ນເໝັ້ນ ລະຫວ່າງກຸ່ມຊາວນາຫລາຍ ສິບພັນຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຜລິດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ, ກັບກຸ່ມສັງຄົມອຸດສາຫະກັມ ເພື່ອຕື່ມຫະວິ ຜົນໄດ້ຈາກວຽກງ່ານຂອງຊາວນາ, ຟື້ນຟູສະພາບອຸປກອນໃນວົງການກະເສດຂອງ ຊາວນາຜູ້ດຸໝັ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ມີການຜລິຕວັດຖຸດິບທີ່ສຳຄັນໆ ສຳລັບປ້ອນໂຮງງານ ອຸດສາຫະກັມ. ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ສະຫະກອນຊາວນາກໍ່ເປັນເຄື່ອງມືອັນນຶ່ງ ຂອງຣັດ ເປັນຮູບການໂຕສຳຄັນສຸດໃນເຣື່ອງການຜລິດ ໃຫ້ມີການຕິດຕໍ່ລະຫວ່າງ ເມືອງແລະຊົນນະບົດ ເປັນວິທີການແນວນຶ່ງ ເພື່ອຊຸກຍູ້ຄວາມສັມພັນ ລະຫວ່າງກຸ່ມ ກັມມະກອນແລະຊາວນາທີ່ດຸໝັ່ນໃຫ້ເໝັ້ນໜຽວຍິ່ງໆຂຶ້ນ.

ໃນອຸເບກິ ການດຳເນີນວຽກສ່ວນນີ້ ມີຈຸດພິເສດເປັນທີ່ສັງເກດຢູ່ ຫລາຍຈຸດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ກັບການປູກຝ້າຍ ອັນເປັນວຽກທີ່ຕ້ອງລົງທຶນຫລາຍ ອັນເປັນ ເຫດໃຫ້ຊາວນາມີຄວາມຕ້ອງການຕົ້ນທຶນຫລາຍຂຶ້ນ. ເຫດຜົນອັນນີ້ເອງທີ່ເປັນສາ-ເຫດສຳຄັນພິເສດສຸດ ໃນການກຳເນີດກຸ່ມສະຫະກອນການກະເສດພາຍໃນປະເທດ.

ເງິນທຶນສິນເຊື່ອຕ່າງໆ ຊຶ່ງມີມາແຕ່ສມັຍພວກນາຍທຶນຄອງອຳນາດປົ
ກ່ອນການປະຕິວັດ ເດືອນຕຸລາ ໝວກ ນັບວ່າເປັນຮູບແບບສະຫະກອນອັນນຶ່ງຂອງ
ທ້ອງຖິ່ນ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ພາຍຫລັງການປະຕິວັດ ເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງສະຫະກອນໄຮ່
ຝ້າຍຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ມີການເກັບກ່ຽວຜົນປູກເປັນກ້ອນເປັນກຸ່ມ ແລະເພື່ອຈັດຫາສິນຄ້າ
ຕ່າງແບບ ມາຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ.
ໃນໄລຍະຫລາຍໆປີຕໍ່ມາ ຣະບົບສະຫະກອນໄດ້ແຜ່ຂະຍາຍເປັນທີ່ເອົາແບບຢ່າງແຫ່
ງິການຈັດຕັ້ງຫລາຍບ່ອນ ຈຸດປະສົງຂອງມັນກໍແມ່ນແຕ່ເພື່ອຄວາມຕື່ນຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງໃຫ້ວຽກການຜລິດທຸກແນວ ຂອງກຸ່ມສະຫະກອນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ເອງ ໃນປີ
ໝ໔໔ ຈຶ່ງມີການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນຊາວນາຂຶ້ນ ໂດຍການນຳພາຂອງພວກ ຕູຣ໌ກ-
ເຊລງິວປຸສ ອັນເປັນງິການແບບຜະສົມ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ເຮັດສອງອັນພ້ອມກັນຄື ຜລິດ
ແລະຈອກເງິນທຶນເຊື່ອ, ຮັບຊື້ສິນຄ້າຜົນຜລິດແລະຈັດສົ່ງຈຳໜ່າຍໃນເວລາດຽວກັນ
ທັງຍັງຄວບຄຸມຄຸນນະພາບແລະຣາຄາຂາຍຝ້າຍໃຫ້ຣັດອີກ, ທັງຜົນປູກອື່ນໆຊຶ່ງເປັນ
ວັດຖຸດິບສຳລັບການອຸດສາຫະກັມ, ສິນຄ້າຈາກການລ້ຽງສັດ ການປູກຜັ້ງແລະອື່ນໆ
ອີກ,

ສະຫະກອນແຕກຕ່າງກັນຈອກໄປ ຍ້ອນຜົນຜລິດອັນເປັນຄວາມອຸ່ງ
ອຸ້ນຂອງແຕ່ລະຂແນວ, ເຊັ່ນການປູກຝ້າຍ (ສຳລັບເກືອບທຸກໆສະຫະກອນ)
ການເຮັດສວນປູກຢາ ລ້ຽງເຜິ້ງ... ທາງຣັດເອງກໍໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອໃນເຣື່ອງອຸປ-
ກອນ ອັນເປັນທີ່ຕ້ອງການຫລາຍ ເພື່ອສ້າງສະຖານະການທຸກຢ່າງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເປັນ
ຕົ້ນວ່າ ຊ່ວຍຫາເຂົ້າຖົ່ວແລະເງິນທຶນໃຫ້. ເຖິງປານນັ້ນ ກຸ່ມສະຫະກອນຊາວນາ
ກໍຍັງປະສົບກັບຄວາມຫາຍະນະຫລົ້ມຈົມໃນເວລາບໍ່ດົນ ແລ້ວຄວາມຜິດເຄືອງດ້ານ

ການເງິນທ່ຕິດຕາມມາພາຍຫລັງ ອັນເປັນທັນນະດາຂອງສັນຍັນ ຄືໃນສະພາ
ກຸດທ້ຽນຂອງເສຖກິດ ອັນເປັນຜົນສະທ້ອນຈາກເສິກສາງເມືອງ ແລະການແຊກ-
ແຊງຂອງພວກຈັກກະພັດ. ຍ້ອນຂາດປະສົບການແລະຄວາມຮອບຮູ້ ໃນການຈັດຕັ້ງ
ບໍຣິຫານ ສະທະກອນຊາວນາຈຶ່ງປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການດຳເນີນວຽກງານ
ຕ່ໄປ, ດັ່ງນີ້ເອງທີ່ລາງເທື່ອ ສະທະກອນທີ່ມີສະມາຊິກຢູ່ແຕ່ປະມານ ຽ00 ຫາ
1.000 ຄົນ ກໍ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ຄນະກັມມະການບໍຣິຫານ ໃນການ
ກວດກາວຽກງານແລະການໃຊ້ຈ່າຍເງິນທຶນ ທ່ຈ່າຍອອກໄປກ່ອນໃກ້ຄຽງຕາມ
ຈຸດປະສົງໄດ້.

ລາງເທື່ອກໍ່ມີຢ່ວ່າ ກຸ່ມຫົວໜ້າບ່ວຍວຽກບໍ່ສາມາດດຳເນີນວຽກງານ
ຂາດສມັຄພາບໃນການຈັດຕັ້ງອັນຄຽກຕ້ອງ ບໍ່ສາມາດສ້າງຄວາມສັມພັນກັບກຸ່ມຊົນ
ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຂາດຄວາມເຂົ້າອົກເຂົ້າໃຈໃນຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ ອັນ
ເປັນຜົນສະທ້ອນໃຫ້ວຽກງານບໍ່ມີໄຫວພິບອິດທິພົນ ສັ້ກິຈານຕລາດສ່ວນໂຕຂອງບຸກ-
ຄົນລາງກຸ່ມໄດ້. ຍ້ອນຂາດຄຸນສົມບັດແລະສມັຄພາບດັ່ງກ່າວ ຂອງພວກກຸ່ມຫົວໜ້າ
ບ່ວຍວຽກອັນນີ້ເອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຫານຈຶ່ງເປັນສັຕຸກັບຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ສາ-
ມາດແຊກຊຶມເຂົ້າໄປເປັນກຸ່ມຄນະກັມມະການບໍຣິຫານໄດ້. ອີກອັນນຶ່ງເປີເຊັນຈຳ
ນວນກຸ່ມຜູ້ຮ້ງມີ ທີ່ປະປົນຢູ່ໃນສັງກັດ ສະທະກອນຊາວນາຂອງເຂດນີ້ ກໍ່ສູງກ່ວາຢູ່
ໃນຣັສເຊັ່ງຫລາຍ.

ເຖິງຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫລວງຫລາຍປານໃດກ່ຕາມ ຂະບວນການ
ຈັດຕັ້ງສະທະກອນກ່ຂຍາຍແຜ່ຜາຍອອກໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ໃນ ຊຸເບກິ. ໃນທ້າຍ
ປີ ຽ໓໔ ກໍ່ມີທະນາຄານເພື່ອການກະເສດ ແຫ່ງສາທາຣະນະຣັດເກີດຂຶ້ນແລ້ວ

ແລະອຳນວຍຜົລປໂຍດໃຫ້ແກ່ຊາວກະເສດຫລາຍ. ທະນາຄານແບບນີ້ ໄດ້ອອກ

ເງິນໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນ ເຊິ່ງຫາກໍ່ຈັດຕັ້ງກັນຂຶ້ນໃຫມ່ໆ ກູ້ຢືມເປັນເງິນເຊື່ອ ແບບມີສິນຈຳ. ໃນລະຫວ່າງທ້າຍປີ ໑໙໔໘, ມີສະຫະກອນຢູ່ ນ ໑໔ ບ່ອນ ທີ່ໄດ້ກູ້ຢືມເງິນເຊື່ອໄປ ໄລ່ເປັນຮຸ້ນສ່ວນຮັບຫຶ້ນແລ້ວ ນີ້ຢູ່ ໔໒.000 ຮຸ້ນ. ລັກສນະພິເສດຂອງທະນາຄານນີ້ ນອກຈາກຈະໃຫ້ຊາວນາມາຢືມເງິນໄປລົງຫຶ້ນສ້າງສາທັນມະດາແລ້ວ ທະນາຄານຍັງໄດ້ຊ່ວຍຈັດຫາສະສົນສົດ ມາໄວ້ສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຫລວງຫລາຍ ທັງແນວເມ່ນພືດຈົນຕລອດຮອດອຸປກອນເຄື່ອງມື ໃນການປະກອບການກະເສດ ພ້ອມດ້ວຍສິນຄ້າເຄື່ອງບໍຣິໂພກຕ່າງໆເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ເງື່ອນໄຂຫລາຍຢ່າງ ສຳລັບການກູ້ຢືມເງິນເຊື່ອຂອງທະນາຄານ ສຳລັບຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກ ລ້ວນແຕ່ລັດຕັ້ງຂຶ້ນແບບໃຫປ່ຽນແກ່ຊ ວ່ວນໆ ເພື່ອຊ່ວຍກຸ່ມຜລິດສ້າງທີ່ທຸກຍາກ. ເງິນເຊື່ອສ່ວນນີ້ໄດ້ແບ່ງປັນໄປທົ່ວ ດ້ວຍການປະສານວຽກການຂອງສ່ວນໂຣມ.

ໜ່ວຍປະຕິບັດວຽກໃນຜແນກຜລິດຂອງສະຫະກອນ ໄດ້ຕົ້ນທະວີຜົນຜລິດຂອງເຂົ້າຂຶ້ນເທື່ອລະໜ້ອຍ ພ້ອມໆດຽວກັນກັບການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານເສຖກິດຂອງໂຮວຽຕ ທີ່ຂຍັບຂຍາຍກ້ວ້າງຂວາງອອກໄປທົ່ວທຸກບ່ອນ. ສະມາຊິກຂອງສະຫະກອນທົ່ວທຸກຄົນ ຕ່າງກໍ່ພ້ອມພ້ອມອຸກພ້ອມໃຈ ສມັກເຂົ້າຈັດຕັ້ງວຽກການຕ່າງໆ ໃນຍາມປກຜ້ຳຍ ເຊັ່ນ ເລືອກຕັ້ງເອົາຄນະກັມມະການອ່ານເນັດຜ້ຳຍ, ກັມມະການຄວບຄຸມການເງິນສຳລັບການເກັບກ່ຽວ...

ສາຂາທະນາຄານການກະເສດຂອງສະຫະກອນ ຕັ້ງແຮກແຕ່ກໍ່ອອກ

ໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ຫລັງຈາກການຈັດຕັ້ງຍ່ານອາຊີກາງອອກເປັນເຂດມຸ່ນຫຸ້ມຊົນຊາດ
ຕ່າງໆ ຂຶ້ນໃນປີ ໝ໙໔. ສະພາວະທາງການເງິນຂອງສະຫະກອນພັ້ນຄົງຂຶ້ນ
ຫລາຍ ເປັນເຫດໃຫ້ຣາຍໄດ້ປະຈຳປີຂອງສະຫະກອນ ສາມາດທະວີສູງຂຶ້ນຢ່າງ
ວ່ອງຄາຍ. ກຸ່ມອົງການຂອງຣັດ ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ມີການກູ້ຢືມຕ່ຳໆໄປ ແຕ່ໃນເວລາ
ດຽວກັນກໍ່ໄດ້ຣະວັງເຝົ້າເບິ່ງວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳໄຮທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນ ຕ້ອງແມ່ນກຸ່ມຊາວນາ
ຜູ້ທຸກຍາກແລະດ້ານກາງເທົ່ານັ້ນ. ວຽກການອັນສຳຄັນຍິ່ງອັນນຶ່ງກໍ່ແມ່ນການຈັດຕັ້ງ
ກຸ່ມສະຫະກອນອາຊີບ ໃນລັກສນະທີ່ມີຄວາມຮ່ວມຊາມຂຶ້ນໃຫມ່. ປະສົບການຈາກ
ຄວາມເປັນຈິງ ໄດ້ຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ສະຫະກອນການກະເສດຫົ່ວໆໄປ ບໍ່
ສາມາດໃຫ້ທຸກຢ່າງອັນເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງຊາວຊົນນະບົດ ເພື່ອການພັທນາໃນທຸກໆ
ຂແນງ. ຍາມໃດທີ່ກຸ່ມສະຫະກອນຫາກຍັງຢູ່ຮ່ວມກັນ ພາຍໃຕ້ຣະບົບດຽວກັນ ເຊັ່ນ
ສະຫະກອນປູກຝ້າຍ ລ້ຽງສັດ ສວນຜັກແລະໄມ້ໝາກ ມັນຈະບໍ່ສາມາດຂຍາຍກິຈ-
ການດ້ານເສຖກິດອອກໄດ້ເຕັມອັຕຣາ ເພື່ອໃຫ້ຜົນໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ. ກິຈການຂອງ
ສະຫະກອນອາຊີບສະເພາະ +) (+ ດຳເນີນກິຈການກະເສດແຕ່ໃນຂແນງໃດ
ຂແນງນຶ່ງ = ຜູ້ແປ). ຈຶ່ງເປັນທາງອອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ເຊັ່ນວ່າມັນສາມາດຮິບໂຮມ
ເອົາກິຈການຜລິດຂອງເຜົ່າເຜົ່າຄ່ານ ທີ່ກິຈການແບບຕ່າງໆກັນ ມາພ້ອມກັນຂັບໄລ່
ຕ້ານພ້ອມກາຍໜ້າເອກຊົນໃນຕລາດ ໃຫ້ພິດສິດ ແລະວາງຣະບຽບການແລກປ່ຽນ
ພາຍໃນສະຫະກອນການກະເສດເອງ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດ. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານ
ວັດຖຸຕ່າງໆຈາກຣັດ ໄດ້ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ສະຫະກອນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເຊັ່ນຊຸກຍູ້ການຄົ້ນ
ຄ້ວາປູກສ້າງແລວທາງໃຫມ່ ໂດຍຈຳເພາະແລ້ວ ຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກເຂົ້າກໍ່ຍິ່ງໄດ້
ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອເປັນພິເສດ, ເຊັ່ນເງິນທຶນກູ້ຢືມ ເຊົ່າຢືມເຄື່ອງມືອຸປກອນການ
ກະເສດແລະອື່ນໆອີກ ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ມີປຽບ ໂດຍຜ່ານອົງການຕ່າງໆຂອງສະຫະ-

ກອມ. ການຊ່ວຍເຫລືອທາງການເມືອງແລະການຈັດຕັ້ງ ມີບົດບາດສຳຄັນສຸດ: ວິງການຈັດຕັ້ງທຸກບ່ອນຂອງຣັດແລະຂອງພັກ ແມ່ນມີໄວ້ເພື່ອບົກຍູ້ຖານະກຸ່ມຊົນຕ່າງ ໜ້າຊາວນາຜູ້ທຸກຍາກແລະຜ້ານ້ອຍ ທີ່ເປັນກົນໄກການບໍ່ຣິຫານກິຈການສະຫະກອນ ໃຫ້ຫມັ້ນຄົງຖາວອນ ດ້ວຍການລົບລ້າງທຳລາຍພວກລູກແຫລ້ງນາຍທຶນທີ່ດິນ ແລະ ພວກວັນນະແພສ ໃຫ້ເໝີດສິດອຳນາດລົງ. ເພື່ອບັນລຸເຖິງຜົນສຳເຣັດອັນນີ້ ເຮົາ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການຊຸມນຸມພົບພ້ັກສເມີ ລະຫວ່າງຊາວນາທີ່ມີປັນຫາຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ມາ ຄົ້ນຄວ້າປາກເວ້ົາກັນຢ່າງປົດແປ. ເຊ້ັນການຕ້ົານຄວາມບໍ່ສຸຈຣິດໃຈຕ໋ໍ່ໜ້ົາທີ່ ການໃຊ້ຈ່ົາຍຢ່ົາງເຫລືອເຟືອ, ການປັບປຸງບໍ່ຣິການເພື່ອໃຫ້ຄວາມສດວກແ່ົ່ກຸ່ມ ຊາວນາຜູ້ກ໋ົ່ຕ້ົງ ແລະອື່ນໆອີກ. ການຊຸມນຸມອັນນີ້ ບໍ່ແມ່ນແ໋ົ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສະຫະກອນ ມີຄວາມເຂ້ັ້ມແຂງ໋ົ່ນ ໃນເວລາດຽວກັນ ມັນຍັງເປັນຄີສະຖາບັນຊ້ັ້ນຍອດ ສຳລັບ ສອນວິຊາການເມືອງໃຫ້ມະຫາຊົນ໋ົ່ມໃຫ່ຍ ເພື່ອກ້ົາວໂຕເ້ົ້າໄປມີບົດບາດຊີວິດໃນ ສັງຄົມ໋ົ່ໄປ. ສຳລັບຊາວນາຊາວກະເສດແລ້ວ ສະຫະກອນແ໋ມ່ນສະຖາບັນເສ໋ົ່ກ-ແ໋ົ່ຍ ສອນວິທີເຣັດວຽກ໋ົ່ຮ່ວມກັນ ວິທີບໍ່ຣິການແລະວິທີທຳລາຍວັນນະ໋ົ່ຕ່ົາງໆ.

ການຂັບໄ໋ົ່ລ່ພວກຮ້ົ່ງມື-ວັນນະສູງ໋ົ່ອກຈາກສະຫະກອນ ເປັນສັນຍະລັກ ອັນດີ໋ົ່ເ໋ົ່ງຄວາມສັນຕິສຸກ ແລະຄວາມປ໋ົ່ດພັຍອັນຍືນຍົ້ງມັນ໋ົ່ໝາຍເຖິງໄ໋ົ່ຊຸມະໃນ ການ໋ົ່ສ້ົ ລ້ົ່ງຜານພວກຂຸດເລືອດເ໋ົ່ືອໜັ້ງ ຊ໋ົ່ງ໋ົ່ກ໋ົ່ດຂວ້ົ່ງວຽກການຂອງກັນນະ-ກອນ ເພື່ອ໋ົ່ຄວາມຈະເຣິ໋ົ່ນ໋ົ່ກ້ົ່າວ໋ົ່ໜ້ົ່ານ ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ໃນ໋ົ່ໜ້ົ່ານລ້ົ່ງ໋ົ່ບ່ອນ ແ໋ົ່ມ ພວກວັນນະແພສຮ້ົ່ງມືນີ້ເອ໋ົ່ງ ທີ່ໄ໋ົ່ດ້ົ່ວ໋ົ່ຕົ້ນ໋ົ່ກ໋ົ່ອນສ້ົ່າງຄວາມ໋ົ່ອຸ້ນ໋ົ່ວາຍ ໃນກ໋ົ່ອງປະຊຸມ ໃ໋ົ່ຫ່ຍ່ຂ໋ົ່ອງປະຊາຊົນ໋ົ່ຊາວນາ໋ົ່ທີ່ທຸກຍາກ. ພ໋ົ່ືຕິການ໋ົ່ອັນນີ້ ແ໋ົ່ມ່ນສ້ົ່າງ໋ົ່ຕ້ົ່ງ໋ົ່ໂຕ໋ົ່ຂ້ຶ້ນ໋ົ່ເ໋ົ່ືອ ທລ໋ົ່ອກລ໋ົ່ອງ໋ົ່ບ້ົ່ວ໋ົ່ຕາປະຊາຊົນ໋ົ່ຊາວນາ ຂ່ົ່າວສານ໋ົ່ຂ໋ົ່ືຕ໋ົ່ວ໋ົ່ະ໋ົ່ຕ່ົ່ງ໋ົ່ໆ໋ົ່ປ໋ົ່ວ໋ົ່ແ໋ົ່ຜ໋ົ່ຈ໋ົ່ອກ໋ົ່ວ່ົ່າ ຄນ໋ົ່ະ-ປ໋ົ່ະຕິ໋ົ່ວັດ໋ົ່ເປັນ໋ົ່ໂ໋ົ່ຕການ໋ົ່ກ໋ົ່ອນ໋ົ່ໃ໋ົ່ສ້ົ່ຮ້ົ່າຍ ເປັນ໋ົ່ຜ໋ົູ່໋ົ່ບ໋ົ່ືບ໋ົ່ັງ໋ົ່ຄ໋ົ່ັບ໋ົ່ປ໋ົ່ະ໋ົ່ຊ໋ົ່ຊາ໋ົ່ຊ໋ົ່ົນ໋ົ່ຢ໋ົ່ົ່ານ໋ົ່ຫ໋ົ່ານ! ໋ົ່

ຂະບວນການຂອງສະຫະກອນໄດ້ເຮັດວຽກ ຮ່ວງຄູ່ຕິດຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຄ່ວ
ກັບຂະບວນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມສເມີພາກ ຂອງແມ່ຍິງໃນດ້ານກົດໝາຍ. ໃນປີ
ໝ໔ກ - ໝ໔ຊ ການປະຊຸມຫລວງແລະການອະພິປາຍຕ່າງໆ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຂຶ້ນ
ຫລາຍເທື່ອ ໃນລະຫ່ວ່າງກຸ່ມສັຕຣີຊ່ວນາຜູ້ເປັນສະມາຊິກຂອງສະຫະກອນ. ກຸ່ມ
ຫົວໜ້າສັຕຣີ ໄດ້ສມັກຕົນເຂົ້າເຮັດວຽກເພື່ອຮ່ວກຮ້ອງ ໃຫ້ສັຕຣີຈຳນວນຫລາຍໆຄົນ
ເຂົ້າມາມີບົດບາດໃນສະຫະກອນ. ດ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຢູ່ເອງທີ່ຈະຕ້ອງມີສັຕຣີກຸ່ມ-
ໃຫ່ ມາໃຫ້ຄວາມຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືໃນການຈັດວຽກບ່ຣິຫານ ຂອງກຸ່ມສະຫະກອນ
ແລະໃນການຕໍ່ສູ້ການບ່ຣູພັງສີ. ໃນການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືຈາກກຸ່ມສັຕຣີນີ້
ເປັນຜົນສະທ້ອນຣະຍະເວລາໃຊ້ເງິນທີ່ກູ້ຢືມມາ ຍືດຍາວອອກໄປອີກ ເງິນຄ່າຫັ້ນ
ນ່ວມສຳລັບເຂົ້າເປັນສະມາຊິກກຸ່ມຫລຸດລົງ ແລະພ້ອມໆດ່ວກັນ ກໍເຮັດໃຫ້ມັທຍັດ
ຮາຍຈ່າຍອື່ນໆມາອີກ. ເພື່ອໃຫ້ຈຸດໝາຍປາຍທາງ ທີ່ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ກຸ່ມສັຕຣີເຂົ້າມາ
ມີບົດບາດ ໃນຂະບວນການສະຫະກອນນັ້ນເກີດເປັນຜົນສຳເຮັດ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດຕັ້ງໃຫ້
ມີສະຫະກອນສຳລັບແຕ່ແມ່ຍິງຂຶ້ນໃນຣັດເອງ (ເຊ່ັ້ນໂຕຢ່າງ) ສະຫະກອນລ້ວ
ນ້ອນ ແລະຮ້ານຄ້າຊຶ່ງບ່ຣິຫານໂດຍແມ່ຍິງລ້ວນໆ. ເພື່ອເຜີກແຈບສັຕຣີຜູ້ບ່ຣິຫານ
ສະຫະກອນຕ່າງໆນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ວາງມາຕຣະການພິເສດໃຫ່ໆຂຶ້ນຫລາຍອັນ ແລະລ້ວ
ມີປະຕິບັດໄປແລ້ວ. ກຸ່ມຊາວໜຸ່ມກໍເປັນຜູ້ມີບົດບາດເຂັ້ມແຂງກຸ່ມນຶ່ງ ໃນການພັທ-
ນາສະຫະກອນ ເພາະພວກເຂົາເຫລ່ັ້ງເຫັນແລ້ວວ່າ ການສ້າງເສຖກິດສ່ວນໂຮມ
ແມ່ນຫົນທາງດ່ວທີ່ຈະພາໃຫ້ເຂົ້າກ້າວໄປເຖິງອິສຣະພາບທາງສັງຄົມ ແລະເສຖ-
ກິດ ໃນເວລາອັນໄວທີ່ສຸດ. ນອກນັ້ນກໍຍັງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດສຸດ ຕໍ່
ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຫະຫານຜ່ານເສົາ ໃຫ້ກາຍມາເປັນກຸ່ມຜລິດເພື່ອສ່ວນໂຮມ. ຄົນ
ພວກນ້ອຍແຕ່ແມ່ນຄົນທີ່ມີສະຕິສັມປັນຍາດີໆ ເຂົ້າໃຈໃນເຣ່ັ້ອງການເມ່ັ້ອງຢ່າງ

ເລີກແລ້ວ. ນີ້ເອງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມັກຄີ ແລະປ້ອງກັນການແຊກຊຶມຂອງພວກ ລູກແຫລ້ງຕົນນີ ຂອງພວກຂຸນນາງຮັ່ງນີ. ພວກນັກຮົບເກົ່າເຫລົ່ານີ້ ລາງຄົນກໍເຄີຍ ຜ່ານການອົບຮົມພິເສດກ່ຽວກັບບົດທິສດີ ການຈັດຕັ້ງແຮກກໍ່ຂະບວນການສະຫະກອນ ເມື່ອຄາວເຂົ້າຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນກອງທັບໂຊວຽຕ. ກຸ່ມຄົນພວກນີ້ຍັງໄດ້ຮັບສິດພິເສດຈາກ ຣັຖບານ ເຊັ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈັບຈອງດິນດອນທີ່ມີການຊົລປະທານແລ້ວກ່ອນໝູ່ ຕລອດຮອດເງິນເຊື່ອ ເງິນກູ້ຢືມສຳລັບໄປປຸກສ້າງເຮືອນຢູ່ ຈົນຕລອດຮອດອຸປກອນ ເຄື່ອງມືເຊັ່ນຣົຖໄຖ ເຄື່ອງຈັກອື່ນໆກໍມີສິດໄດ້ກ່ອນໝູ່.

ການກໍ່ຕັ້ງກັນເຂົ້າໃຫ້ເປັນກຸ່ມເປັນກ້ອນ, ໃຫ້ເປັນກຸ່ມສາມັກຄີ ໂກຊຈິ ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງຕໍ່ການພັທນາຂະຍາຍໂຕຂອງສະຫະກອນ ແລະເພື່ອໂຄສະນາແຜ່ ຂາຍປຸກຝັ່ງຄວາມຄິດອັນນີ້ ລົງໃສ່ໃນຈິດໃຈຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະເພື່ອການສຶກສາ ຂອງຊາວນາກັມມະກອນ ຜູ້ອອກເຫື່ອແຮງເອງ. ຜູ້ທີ່ມີສິດເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນ ສະມາຄົມນີ້ ຕ້ອງແມ່ນປະຊາຊົນທີ່ເປັນກະເສຕກອນຜູ້ຊຸ່ມທຸ້່ມ ຢ່າງບໍ່ຈຳກັດເພດ ແລະສັນຊາດ ເຊັ່ນພວກຊາວນາທຸກຍາກທີ່ມີດິນເປັນຂອງໂຕເອງພຽງເລັກໜ້ອຍ ຫລືບໍ່ມີເລີຍ ຊາວສວນທີ່ທຳການປຸກຝັ່ງແລະລ້ຽງສັດ ຜູ້ປາສຈາກເຄື່ອງມືໃຊ້ສອຍ ໃນການກະເສດ ແລະພວກກັມມະກອນລູກຈ້າງໃນໄຮ່ສວນ. ສ່ວນພວກທີ່ບໍ່ມີຣາຍ ໄດ້ຈາກນ້ຳເຫື່ອນ້ຳແຮງ ຂອງວຽກການໂຕເອງໂດຍກົງ ເຊັ່ນໂດຍຈຳເພາະພວກ ພໍ່ຄ້າ.. ບໍ່ມີສິດເຂົ້າເປັນສະມາຊິກເລີຍ.

ຄວາມເຄື່ອນໄຫວທຸກຢ່າງຂອງສະມາຄົມ ແມ່ນເປັນໄປຕາມຫລັກການ ທິສດີຣະບອບປະຊາທິປະໄຕ ແບບໂຮມສູນຄມະກັມມະການທີ່ເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນ ຈາກ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ແລະຮັບຜິດຊອບໜ້າທີ່ການແທນກຸ່ມຊົນສ່ວນນຶ່ງ ການຕັດສິນໃຈ

ເພື່ອສ່ວນໂຮມໃນໜ້າກໍຣະນີທີ່ມີປັນຫາເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າຈະກ່ຽວເຮື້ອງເສຖກິດໃຫຍ່ໆ ຫລືເຮື້ອງການປົກຄອງລະຫວ່າງຄົນກຸ່ມນ້ອຍຕໍ່ຄົນກຸ່ມໃຫຍ່. ສະມາຄົມໄດ້ສົ່ງຜູ້ຕາງໜ້າເຂົ້າໄປຢູ່ໃນອົງການໜ້າທ່ອນຂອງຣັດ ໃນຂັ້ນສູງໆຂຶ້ນໄປ ໃນຫໍ້ສາທາຣະນະ-ຣັດ.

ຈຸດປະສົງຫລາຍອັນຂອງສະຫະພັນສະຫະກອນ ໂກຊຈິ ມີຮູບຮ່າງເປັນ ຫລັກຢູ່ໃນທັມມະນູນ ຊຶ່ງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ແຫ່ງຣັດ ໄດ້ຮັບພິຈາຣະນາຮັບຮອງເອົາ ແລ້ວ.

ນະໂຍບາຍທາງການເມືອງ ແມ່ນດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງປະຊາຊົນ ຜູ້ທຸກຍາກ ມາໃສ່ການບໍຣິຫານວຽກການຂອງຣັດ ຕໍ່ສູ້ທຳລາຍອຳນາດພວກຮັ່ງມີ ທີ່ເຫລືອລອດຈາກລັດທິເກົ່າ ຈັດຕັ້ງວາງແຜນຄວບຄຸມນະໂຍບາຍຂອງກຸ່ມທັມມະ-ກອນໃນເຂດຊົນນະບົດ. ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການຕໍ່ສູ້ໃນດ້ານເສຖກິຈ ແມ່ນເພື່ອການ ຂະຍາຍການຜລິດ ແລະຊຸ້ມຊູຍົກຖານະຊາວນາໃຫ້ຢູ່ດີກິນດີ ມີເຄື່ອງໃຊ້ອຸປກອນຄົບ-ຖ້ວນ. ສະຫະພັນສະຫະກອນມີໜ້າທີ່ຂະຍາຍແຜ່ຜາຍ ສະຫະກອນຮູບແບບ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນການຕັ້ງ ໂຮວໂຄຊ ຕັ້ງສະຖານີທົດລອງ ຕັ້ງສູນກາງຂະຍາຍເມັດເຂົ້ງ ຜົລປູກຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ. ສະຫະກອນເປັນຜູ້ຊອກສຳຣວດຫາທີ່ດິນບ່ອນງາມໆ ເໝາະ ສົມສຳລັບການປູກຝັ່ງ ແລ້ວຈັດການໂຄສະນາເຊີນຊວນຢ່າງທົ່ວເຖິງ ເຂົ້າໄປໃນ ກຸ່ມຊາວນາ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຜູ້ຢາກມາບຸກເບີກຂະຍາຍໜ້າດິນປູກຝັ່ງ ໃຫ້ ກ້ວ້າງຂວ້າງອອກຕື່ມ. ແຈກຢາຍເງິນທຶນຢືມຈາກຣັຖບານໃຫ້ທົ່ວເຖິງ. ສະຫະ ກອນຍັງເປັນຜູ້ຍາດຊິ້ງເອົາແມ່ປູກທີ່ພວກເຜສແລະພວກເຈົ້າຂອງດິນ ຫວງມ້ຽມ ໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍຫັ້ນອີກນຳ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍມີວິທີທາງຫາເອົາສັຕຜາຫະນະມາ

ໃຫ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວນາ ຈັດຕັ້ງກັມມະການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ
ນ້ຳເພື່ອງຊົນປະຫານ ຕລອດຮອດການຍົວຣະບັດສາຂາເພື່ອງຊົນປະຫານນຳອີກ.
ກຸ່ມປະຕິບັດການຂອງສະຫະກອນ ສາມາດຕັດປັນຫາການຟ້ອງຮ້ອງຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບ
ທີ່ດິນໜຸກຢ່າງ, ຫ້ານການຊື້ຂາຍທີ່ດິນຢ່າງເດັດຂາດ ແລ້ວກໍເຂົ້າມາຮ່ວມມືກໍ່ຕັ້ງ
ສະຖານທີ່ບ່ອນເຮັດວຽກຂອງກຸ່ມບຸກເບີກທີ່ດິນ, ປົບປັງຄັບພວກຂຸນນາງເຈົ້າຂອງ
ດິນຜູ້ຮ້ຳມີ ໃຫ້ເຮັດວຽກທົ່ວກັບຜູ້ອື່ນ. ກຸ່ມບໍ່ຣິຫານສະຫະກອນປັງໄດ້ຮ່ວມມື ຈັດສັນ
ເປັ່ງແຍງການຊົນປະຫານໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແບ່ງປັນນ້ຳໃຫ້ຊາວນາຜູ້ຍາກຈົນກ່ວາຜູ້
ແລະຄອຍຣະວັງຢ່າງສ່ຳສະເມີ.

ສະຫະພັນໄດ້ເປັນຜູ້ມີບົດບາດສຳຄັນສຸດ ໃນວາຣະການຕັ້ງແຮກລົງມື
ປະຕິບັດການປະຕິຮູບ ຫລັກການບຸກເບີກພັທນາດິນແລະການຊົນປະຫານ ເມື່ອ ປີ
ໝ໙໕ - ໝ໙໙ ພ້ອຍສະຖານີໜຸກບ່ອນໃນແຕ່ລະບ້ານ ເປັນຫົວແຮງວຽກໃຫ່ໃນ
ການໂຄສະນາອະທິບາຍ ໃຫ້ຊາວນາຈຳນວນມະຫາສານເຂົ້າໃຈໃນຈຸດປະສົງຂອງ
ການປະຕິຮູບນີ້. ພ້ອຍປະຕິບັດວຽກເຫລ່ານີ້ ຍັງເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກການໃຫ້ຄນະກັມ-
ມະການຮັບຜິດຊອບທີ່ດິນຮັບໄປດຳເນີນ ໃນການຣິບໂຮມດິນ ແລະຍຶດທີ່ດິນພ້ອມ
ດ້ວຍເຄື່ອງມືອຸປກອນການທະເສດ ຈາກພວກວັນນະແພສ ແລະຊ່ວຍຈັດແບ່ງປັນໃຫ້
ພວກທີ່ຕ້ອງການແທ້ໆຢ່າງຍຸຕິທັມຄືກ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າການປະຕິຮູບທີ່ດິນ
ເທື່ອນີ້ ຈະຕ້ອງບັນລຸເຖິງຜົລສຳເຣັດແທ້ໆ. ນອກຈາກນັ້ນກໍ່ຍັງຊ່ວຍຈັດຕັ້ງພ້ອຍ
ຊ່ວຍເຫລືອກຸ່ມຊາວນາໃນດ້ານອຸປກອນ ແລະອາຊີບວຽກການທົ່ວໆໄປ. ຕັ້ງແຕ່
ປີ ໝ໙໙ ເປັນຕົ້ນມາ ໄດ້ຈັດຕັ້ງຣະບຽບການພາຍໃນສະຫະກອນ ການທະເສດ
ແຫ່ງຊາດຂຶ້ນແບບໃຫ່ ໃນເຈຕນາທີ່ຈະໃຫ້ກຸ່ມຊາວນາພົດໜຸກກຸ່ມໜຸກບ່ອນ ເຂົ້າມາ
ມີບົດບາດ ໃນການສ້າງເສຖກິດ - ສັງຄົມນິຍົມ, ພາຍຄວາມວ່າຊອກຫາວິທີການ

ຈ່ອຍກຸ່ມຊາວນາເຫລົ່ານີ້ ຈອກຫາວິທີຈັດຕັ້ງສ້າງສະຫະກອນກຸ່ມຜລິດຂຶ້ນ ຈຶ່ງຮັຖ-ບານແລະພັກຕ່າງໆກໍເຫັນຄືກັນວ່າ ແມ່ນການຫ້ອນໂຮມກຸ່ມຜລິດສ້າງນ້ອຍໆ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກໂດດດ່ຽວເຫລ່ານີ້ເອງເຂົ້າກັນ ທີ່ຈະເປັນທາງນຳພາຊາດໄປສູ່ການບຸກ-ເບີກຂະຍາຍການຜລິດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເພື່ອສ້າງຫົນທາງໄປຫາການປົກຄອງແບບ ສັງຄົມນິຍົມ ຈຶ່ງ ວ. ເລນິນ ໄດ້ຕັ້ງຂໍ້ານນາມໃຫ້ວ່າ : ຫລັກການປົກຄອງແບບ ກຸ່ມສະຫະກອນສີວິໄລ ເມື່ອປັດຈັຍການຜລິດຕົກເປັນສົມບັດຂອງສັງຄົມ ແລະເມື່ອ ກຸ່ມກັມມະກອນໄດ້ກາຍເປັນກຸ່ມທີ່ຜາບແພ້ຂຸນນາງຊັ້ນກາງ.+)(+ ຈາກປຶ້ມ ໂຮມ-ບິດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລັ້ມ ນຶ່ງ ໜ້າ ๔๒๔).

ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນການຜລິດຂຶ້ນ ຫລືທີ່ເອີ້ນວ່າ " ໂກລໂคซ " ສຳເຣັດຮຸງບຮ້ອຍລົງໄດ້ກໍ່ແຕ່ເມື່ອພາຍຫລັງຈາກການຈັດແຈ່ງຂແນງຄວາມຮູ້ງວ - ຊານໃນແຕ່ລະວິຊາ ໃນເຣື່ອງກະເສຕກັນ ໃຫ້ເຫມາະກຸ່ມຊາວນາໃນບ້ານນຶ່ງ ຫລືໃນ ຫລາຍໆບ້ານໄກ້ກັນ. ການຈັດຕັ້ງເທື່ອໃຫມ່ມັກຈະເຣັດໃນຍາມຫນາວ ພາຍຫລັງ ການຈັດຕາຕະລາງຜົລໄດ້ໃນການປູກຝັ່ງປີນັ້ນກ່ອນ ແລະກ່ອນທີ່ຈະລົງມືປູກຫວ່ານ ເກ່ນໃນຜັກ ໃນຣະດູໃບໄມ້ປົ່ງນຳ.

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຄວນສັງເກດກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງກັນເທື່ອໃຫມ່ນີ້ ກໍແມ່ນເຣັດໄປ ຕາມແລວຄິດຄວາມຕ້ອງການ ຂອງປະຊາຊົນຢ່າງເດັດຂາດທຸກອັນ ມີການກະກຽມ ຢ່າງຄ່ອຍໆ ໂດຍຄວາມຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືພ້ອມອົກພ້ອມໃຈ ຈາກກຸ່ມຊາວນາຜູ້ຖືກຂົ່ມ-ແຫງຂັ່ມ ມາໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢ່າງແຂງແຮງແລະຫົ້ວເຖິງ ແຕ່ຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ຈາກໄຮ່ນາຮົ້ວສວນ ຈົນຮອດຊາວນາຜູ້ທຸກໄຮ້ແລະຜ້ານທາງ ກໍນາຮ່ວມນຳທຸກຄ່ວມ ໜ້າ ຈາກການຊຸກນຳອ່ວມພາຂອງກຸ່ມຜູ້ບຸຣິຫານຂອງພັກ.

ຈາກປະສົບການທາງດ້ານບໍຣິຫານຢ່າງອິສຣະເສຣີ ຈຶ່ງກຸ່ມສະຫະກອນ
ໄດ້ພັນາຣະດັບຄວາມຮູ້ຮັບຜິດຊອບເຣື່ອງການເມືອງຂອງກຸ່ມຊາວນາ ກໍກ້ວາງ-
ຂວາງຂຍາຍທະວີຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ຄັກວ່າ ວິທີການບໍຣິຫານສາມັກຄີຂອງພັກ
ເປັນຜົລດີໃຫ້ປໂຍດ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຄວາມແນ່ນອນ ໃນການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວນາຂຶ້ນ
ໃຫ້ມາຮວມຮູ້ນະໂຍບາຍແນວໃຫມ່ ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜົລປໂຍດ
ໜາອັນຕົກເປັນຂອງພັກທັ້ນ ແລະເປັນຜູ້ອນຫຼຸ້ຕ້ານສັກັບພວກນາຍທຶນຜູ້ກອບໂກຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ກຸ່ມສະຫະກອນການກະເສດ ຈຶ່ງເປັນຄີໄມ້ຊອຍແຮງໂຕສຳຄັນອັນນຶ່ງ ທີ່
ຄອຍຄັດ້ວ້າງຄວບຄຸມປະພຶຕິການຂອງຣັຖບານ ໃນວາຣະການປ່ຽນຣະບອບໃນການ
ປະຕິຮູບການກະເສຕ ແລະເປັນຜູ້ຊຸກຍູ້ການພັທນາດ້ານເສຖກິດຂອງຣັດ ໃຫ້ຟື້ນໂຕ-
ຕໍ່ໄປ.

ຄວາມຈະເຣີນທາງດ້ານການຜລິດສິນຄ້າຈາກຜົລປູກ ແລະການລ້ຽງ
ສັດໃນສາທາຣະນະຣັດ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສິນຄ້າທີ່ມີຄວາມສຳຄັນສຸດ ໃນວົງການ
ຄ້າທ້ອປະເທດ ໂດຍສະເພາະຄືການຜລິດຝ້າຍນີ້ ໄດ້ສ້າງສະຖານະການໃຫ້ກຸ່ມສະ-
ຫະກອນກະເສຕໃນເຂດນີ້ ມີທາງຈະເຣີນພັທນາຂຍາຍກິຈການໃຫ້ກ້າວໜ້າໄດ້ດີທີ-
ສຸດ. ຣັຖບານເປັນຜູ້ຊຸກຍູ້ແລະຈັດຣະບຽບການພັທນາ ການຜລິດຝ້ຍທາງກະເສຕ
ກັນ, ຊອຍຈັດຫາອຸປກອນເຄື່ອງຈັກທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການກະເສຕ ພ້ອມກັບຊອກຫາ
ເຄື່ອງເທັກນິກສມັຍໃຫມ່ຕ່າງໆມາໃຫ້ກຸ່ມຊາວນາ ໂດຍຜ່ານສະຫະກອນການກະ-
ເສຕ. ສ່ວນຊາວນາກະເສຕກອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ກໍຂຍາຍຜົລປູກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່
ຣັດ ໂດຍຜ່ານກຸ່ມສະຫະກອນຊາວນາຄືກັນ ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ໃຫ້ປຽບແກ່ຊາວນາ
ຫລາຍທີ່ສຸດ ທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເຈຕຈຳນົງຂອງພັກ, ແມ່ນເງື່ອນໄຂກົລໄກໂຕສຳ
ຄັນໃນການປົກຄອງຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ເພື່ອການຫ້ອມໂຮມເພື່ອສ້າງພະລັງແລະ

ความสามัคคีของกุ่มกัมมะกอมและกุ่มซาอมา.

ภามกะเสตกัมพายในปะเทด มับมื้มับจะเธิมและมีธะบวบแบบ-แผมดีขึ้น ยิ่งไปกว่ามั้มอีกก็คือว่า ในย่ามอาซีพาภภาวุ โธมทั่วสาทาธะมะ-ธัฐสังคิมนิยิมโซอวุต อุซเบกิ, ได้ก้าวขึ้มจิมกาย เป้มอีกพูมิพาภมึ่งของสะ-ทะพายโซอวุต ที่กิจภามค้าขมาดย่อยๆ ได้เข้าไปมีบิดบาดและปะสิพ-ความสำเธ็ด ในภามแลกป่วมสิมค้าอื่มๆ กับโธงงามอุดสาทะกัมใหย่อื่มๆ ในธะบอบสังคิมนิยิม. ไซอุมะคีภามปะสิบความสำเธ็ดอัมมื้เฒ่มได้ย้อมที่ว่า ธัฐได้สะถาปะมาโตเองเป้มไม้อ่อยแธง วัดยู้ภามขุกเขิกซาอมาป่างท้อเถิง ทั่วโดยทางกิงและทางอ้อมเอุ้มภามเธ็ดสัมยาให้เงิมทิม ภามอิละทาม, จัดโคงร่างสะทะกอมแบบว่ายๆบ่เข้มงวดเป้มต้ม.

สัมขะลักแห่งภามต่ำสู้ และความสำเธ็ดของพักสังคิมนิยิม และผู้บุกเขิกมั้มก็คี ความจะเธิมก้าวพ้าของกุ่มสะทะกอมภามกะเสต ในอุซเบกิ ในเจตมาที่จะขับไล่ลึบล้าง พวกมายทิมที่ถิมและพวกกิจภามเอกอิม อกจากอิงภามกะสิกัมและพามิด ซึ่งก่อมอื่มใดทั่งหมิดมั้ม สะทะกอมได้รับผาธะเป้มผู้จัดภามด้ามคังสิมค้า และจำพ่ายสิมค้าอกแต่ผูดงอ. เมื่อสามาดธิบโธมเคื่องใช้ทันสมัย จากโธงงามอุดสาทะกันทันสมัยได้แล้อ ก็ได้จำพ่ายอกให้กุ่มซาอมา ในธาคาที่เพาะสิม ทั่งอะมุยาดให้พวกเขาปิมเงิมได้ล่องพ้าอีก. พ้อมๆดงอกัม ธิบโธมสิมค้าจากไธ่มาธื้อสอม และจัดซื้โดยให้ธาคาสูงขึ้มเลื้อยๆ. ดั่งมี้เอง ทุกๆปีใด สะทะกอมภามกะเสตจึ่งเป้มอิงภามที่มีสิมค้าจากภามกะเสต อันเป้มอัดถุดิบไอ้ทลายกว่าพู้

ໃນບັນດາອົງການສິນຄ້າທັງມວນ ຊຶ່ງເປັນການຍຶດສິດພວກພໍ້ຄ້າເອກຊົນໂດຍທາງ
ອ້ອມ.

ໃນວົງການຜລິຕກະເສດກັນທົ່ວໆໄປແລ້ວ ຫລັກການສາກົລນິຍົມຂອງ
ສະຫະກອນການກະເສດ ສາມາດຮັບພາຣະໜ້າທີ່ແບບຕ່າງໆໄດ້. ກຸ່ມຊາວນາກໍຮັບ
ຫລັກການອັນນີ້ໄປປະຕິບັດໄດ້ໂດຍງ່າຍ ເພາະສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຫລັກການທັງມວນ
ກໍແມ່ນຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອບໍຣິການຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຂອງເຂົ້າເຈົ້າ
ເອງ. ໃນໄລຍະແຣກໆນັ້ນ ການເສຖກິດຂອງຣັດໃໝ່ໂຊວຽຕ ປະສົບກັບປັນຫາ
ຫຍຸ້ງຍາກໃຫຍ່ໆຫລາຍອັນ ການຈັດຫາອຸປກອນເຄື່ອງມືມາໃຫ້ຊາວນາໃນເຂດຊົນ-
ນະບົດຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເທື່ອ ທັງໆທີ່ແມ່ນເຄື່ອງອັນຈຳເປັນສຳລັບເຂົ້າເຈົ້າ ທັງ
ການກູ້ຢືມເງິນເຊື່ອ ກໍຍັງບໍ່ເປັນອັນຕົກລົງໃຫ້ຊາວນາໄດ້ພົດທຸກຄົນຊ້ຳ ແລະຫລັກ
ການອັນນີ້ກໍບໍ່ມີລັກສນະສອດຄ່ອງກັບອຸດົມການ ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນກຸ່ມຜລິດສເມີ
ໄປ ດັ່ງນັ້ນຫລັກການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນແບບສາກົລນິຍົມ ຈຶ່ງເປັນແບບທີ່ເໝາະສົມ
ກວ່າ.

ແຕ່ປານນັ້ນ ຂະບວນການຈັດຕັ້ງກໍຍັງປະສົບກັບການຂັດຂວາງ ຂອງ
ກຸ່ມຊົນພວກສວຍໂອກາດຕອບໂຕ ຊຶ່ງມາໃນຮູບແບບຈັດຕັ້ງທີ່ມີຣະບຽບແບບແຜນ
ດີແລ້ວ. ແຕ່ໃນສະພາວະທີ່ທຸກຄົນໃນປະເທດ ຢູ່ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍການປົກຄອງ
ຂອງພັກນັ້ນ ກັມມະກອນຜູ້ອອກເທື່ອເທແຮງ ແລະອຳນາດທີ່ເປັນຫລັກແໜ້ນໜາຢູ່
ແລ້ວ ກໍເປັນກຳແພງປ້ອງກັນຜົລປໂຍດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ເຮັດວຽກເອົາເອງ. ການ
ຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຊາວນາຜູ້ຍາກຈົນ ກັບພວກນາຍທຶນທີ່ດິນ ກໍມີແຕ່ເປັນຫົນທາງນຳພາ
ໄປສູ່ການທ້ອນໂຮມກຸ່ມຊາວນາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະສ້າງພື້ນຖານກຸ່ມຜູ້ເສັງສຣະ
ຢ່າງແທ້ຈິງໃຫ້ສະອາດແມ່ແທ້ນັ້ນ.

ການຫ້ອມໂຮມກຸ່ມສະຫະກອນເຂົ້າກັນ ແມ່ນມີເຈຕນາແນໃສ່ການປະ-ຕິຮູບການກະເສດໃຫ້ທັນສມັຍຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າດ້ານເຄື່ອງມືອຸປກອນເຄື່ອງຈັກແລະເທັກນິກ ແລະເພື່ອສ້າງພື້ນຖານອັນໝັ້ນແກ່ນໃຫ້ແກ່ເສດຖກິດຂອງພັກ. ສ່ວນໃນດ້ານນະໂຍ-ບາຍການເມືອງແລະເສດຖກິດ ແມ່ນມີເຈຕນາລຶບລ້າງຍຶດສິດ ແລະຂັບໄລ່ກຸ່ມຊົນຊັ້ນ ພວກຂຸນນາງທີ່ຮັ່ງມີ ແລະມີອິດທິພົນຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ແລະໃນເຮື່ອງອຸດົມຄະຕິ ແລ້ວ ແມ່ນເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນໂຕເອງ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຊາວນາສ່ວນໃຫຍ່ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພາກພູມໃຈໃນບົດບາດຂອງເຂົາໃນຈິງສັງຄົມ.

ຈາກປະສົບການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຍຸ້ງຍາກແລະດົນນານໃນ ອຸຣເບກິ ສະ-ຫະກອນການກະເສດໄດ້ຄົ້ນພົ້ສາເຫດແລະເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນໆຫລາຍໆອັນ ທີ່ຈະນຳ ທັບຖົມຄວາມຫລ້າຫລັງ ໃນການກະເສດຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະເງື່ອນໄຂອັນທີ່ຈະນຳ ພາເອົາກຸ່ມຊາວນາຂອງຊາດ ເດີນທາງໄປສູ່ສະຖາບັນການສຶກສາ ຫາຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບການສະຖາປະນາ ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ.

ภาบพัทบาเสฤกิด ภับ ((ตล่าฐุพยาภอบพายใบ
(จาภปะสิพภาบใบธัฤ ตาดจิกิ)

มามาดิแอร์ มามาณมาฮาอ์โภว

ภามค้ิมค้ว้าหาแหล่งฐุพยาภอม พายในปะเทด เป้ันป้ันหาพ้ืนป้ันหา ้ิง เพื่อมาทับถิมความหล้าหลังด้านเสฤกิด. ความสำเร็ดอันย่ิงใหย่ และความอัทมาฤาวอม ในภานปะติฐูบสังคิมเสฤกิด และอัทมะทัม มั้ม แมนข้ึมฝุมำภามเต้าใขป้ันหาอันดฐวมหมม

ກ່ອນການປະຕິວັດໃຫຍ່ ສັງຄົມນິຍົມເດືອນຕຸລາ ນັ້ນ ດິນແດນຕາດຈິກິ ນັບວ່າເປັນຂົງເຂດທີ່ການກະເສດກ້າວໜ້າຫລັງໜຸ້ສຸດ ໃນຈັກຣະວັດຣັສເຊັ່ງ. ປະຊາຊົນປະມານ ๗๘% ອາສັຍລ້ຽງຊີບດ້ວຍການກະເສດ. ເມື່ອລຶບລ້າງບ້າງເຜອຳນາດຂອງພວກນາຍທຶນ ເຈ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະຄວາມເລື່ອມລ້ຳຕ່ຳສູງ ລະຫວ່າງຊົນເຜ່ົ່າຕ່າງໆໄດ້ແລ້ວ, ການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ๑๙๑๗ ກໍໄດ້ຊ່ວຍສ້າງເງື່ອນໄຂ ຊຶ່ງທຳລາຍລ້າງຜານຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍບ້ທ້ຽນ ຂອງປະຊາຊົນຕາດຈິກິ ແລະຊົນເຜ່ົ່າຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ຕາມເຂດຊາຍແດນຂອງຣັສເຊັ່ງ ຍຸກຣາຊາທິຣາດລົງ ຈົນ-ໝົດສ້ຽງ. ເມື່ອປັດຈັຍການຜລິດທັ້ງໝົດ ຕົກມາເປັນກັມມະສິດກາງປວງ ຂອງສັງຄົມແລ້ວ ຕາກຈິກິ ກໍສາມາດຕັ້ງໂຕສະສົມທ້ອນໂຣມ ຊັບໃນດິນສິນໃນນ້ຳດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບໃນແຜນການ ແລະເຊື່ອໝັ້ນໃນໂຕເອງ. ເວ້ົ່າໄດ້ວ່າເປັນເທ່ື່ອທຳອິດທ່ີ່ມ່ີການລ້ົ່ມລ້ົ່ງ ການຂຍາຍໂຕຂອງເສຖກິດ ຕາມຍະຖາກັມ, ປ່ອຍໃຫ້ຊັບສິນຂອງຊາດທັ້ງມວນຕົກຢູ່ພ່ົ່າຍໃຕ້ເງື່ອນມ່ືຂອງຣັຖ ແລະການໃຊ້ຈ່ົ່າຍເພ່ົ່ືອແຕ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງສັງຄົມທ່ັ້ນ.

ຜົນສະທ້ອນອັນທຳອິດ ຈາກການປະຕິວັດ ທ່ີ່ມ່ີລັກສນະກ້າວໜ້າໃນຕາດຈິກິ ກໍ່ເຜ່ົ່ືອການສ້ົ່ງເສ້ົ່ມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກພ້ົ່ອງ ເຕ້ັ້ງກ່ົ່ມຄວາມນ້ັ້ງຄ້ັ້ງສ່ວນ່ົ່ືງຂອງຊາດ ຊ່ຶ່ງ ເຜ່ົ່ືອພວກຊຸນນາງສັກດ່ົ່ນາ, ພວກພ້ົ່ຄ້ົ່ານາຍທຶນທ່ີ່ດ່ົ່ນ ແລະ ເຈ້ົ່າຂອງ ເງ່ົ່ືນ ພ້ົ່ບກ້ັບ ອາວະສ້ົ່ານທ່ົ່ິດອ່ຳນາດອ້ົ່ານ (ສ້ົ່ງເກດ ເຜ່ົ່ືອ ກ່ອນການປະຕິວັດ - ເດ່ືອນຕຸລ ນ້ັ້ນ ປະຊາຊ່ົ່ນຕາດຈິກິ ຕ້ອງ ເສ້ົ່ຽພາສ ສ່ວຍຕ່າງໆ ໃຫ້ເຈ້ົ່ົ່ານ ສັກດ່ົ່ນາ ແຫ່ວ ບ ຄະ ຣ ອດ ม,๕ ລ້ານ ຮ ບ ເລ ທ ອ ງ ຄ ຳ ຕ ່ ປ ี).

ແຕ່ເມ່ືອອ່ຳນາດການປົກຄ ອ ງ ຂ ້ ົ ນ ກ ັ ບ ປ ະ ຊ າ ຊ ຸ ົ ນ ແ ລ ້ ວ ຣ າ ຍ ໄ ດ ້ ຕ ່ າ ງ ໆ ຕ ່ າ ມ ท ่ ี ่ ກ ່ ອ ນ ้ ั ้ ນ ก ่ ำ ต ้ อ ง เ ข ้ ้ า ม า ท ้ อ ม โ ร ม ก ั ้ น เ ป ็ น ส ั บ ส ิ น ส อ ม โ ร ม ข อ ง ช า ด . แ ต ่ อ า

ຊຸບສົມສ່ວນນ້ຳໜັ້ນໝູຈແລະມີຂອບເຂດຈຳກັດ ເພື່ອໃຫ້ຮາຍໄດ້ເຫລົ່ານີ້ ທຸ່ມ
ທຽງ ມີຄວາມໜັ້ນຄົງ, ການພັທນາທາງເສຖກິດທຸກໆຂແໜງ ໃນຊາດກໍ່ຕ້ອງ-
ດຳເນີນໄປຢ່າງທຽງເໜ່ແໜນອນນຳຄືກັນ.

ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ເມື່ອມີການປະຕິວັດເດືອນຕຸລາ ໄດ້ຈອງດຶງໃຫ້ມີການ
ປະຕິຮູບ ເສຖກິດສັງຄົມອັນມີພື້ນຖານ ເຊິ່ງຕ່ມາໄດ້ກາຍ ເປັນສິ່ງທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນ
ຍິ່ງ ໃນການສ້າງ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ເກີດຂຶ້ນໃນວົງການກະ ເສຕກັມ

ຂັ້ນທີ່ນຶ່ງນີ້ ການປະຕິຮູບ ເງື່ອນໄຂປັດຈັຍການຜລິດແໜວສຳຄັນທຸກຢ່າງໃຫ້
ເປັນກັມມະສິດຂອງສັງຄົມ ແບບສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ ເກີດມີການຮິບໂຮມ -
ອຸປກອນ ເຄື່ອງມື ແລະວິທີການຜລິດແໜວໃຫ່ໆຫລາຍຂຶ້ນ. ຈາກວິທີການ ເຫລົ່ານີ້
ນີ້ ໃນທຸກໆດ້ານຂອງວົງການກະ ເສຕກັມແບບນີ້ ເອງ ຈຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ການກະ ເສຕກັມ
ໜ້ ເຂັ້ມທິດ ໄປທາງໃຫມ ໄດ້. ແໜວ ເນື້ອງອຽງ ໄປສູ່ການຄຶກັມມະສິດຂອງສັງຄົມນີ້
ແໜນ ໄດ້ ເໜ່ການກໍ່ຕັ້ງກິຈການຮັຖວິສາຫະກິດຂຶ້ນ ໃຫ້ທົ່ວໝົດໃນວົງການ ເສຖກິດ
ແບບສັງຄົມນິຍົມ. (ການອຸດສາຫະກັມ ເໜ່ງຊ່ຳດ, ການຂົນສົ່ງສາທາຣະນະ,
ສົນ ເຊື່ອຂອງຣັຖ ຯລຯ).

ຂັ້ນທີ ສອງ ເງື່ອນໄຂການສະສົມທ້ອນໂຮມທຸກຢ່າງ ເຂ້ົ້າກັນ ແໜນສືບ -
ເນື່ອງມາຈາກ ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ມາ ເປັນຂອງຊາດໂດຍກົງ ເຊິ່ງ ເຮັດໃຫ້ ເວັ້ນ
ຈາກການຊື້ຂາຍດິນດອນທຸກບອນ ແລະການມີກັມມະສິດໃນທີ່ດິນຂອງພວກ ກອບ
ໂກຍ. ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ ເອງ ທີ່ສ້າງໃຫ້ການສະສົມທ້ອນໂຮມ ມີລັກສນະ ເປັນຂອງສັງ
ຄົມຂຶ້ນ ໃນຈຸດໝາຍປາຍທາງໃຫ່ໆຫລາຍອັນ.

ຂັ້ນທີສາມນາ, ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ໄດ້ໃຫ້ອິສຣະພາບ ເໜ່ຊາວນາ, ພວກ

ເຂົ້າໜຸດພົ້ນອອກຈາກການໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຫມາກໃຫ້ຜົນ ເຊັ່ນການໃຊ້ເໜືອໜົມ ການເຊົ້າດິນປຸກສ້າງໂຮງນາ ແລະການຊື້ຫາທີ່ດິນ ນາເປັນກັມມະສິດສ່ວນໂຕ. ການປົດປ່ອຍກຸ່ມຜົລິດນ້ອຍ ອອກຈາກແອກຂອງພວກຊຸມນາງ ແລະນາຍທຶນເງິນ ໄດ້ສ້າງກຳລັງໃຈອັນມະຫາສານ ໃຫ້ເຫົາກຸ່ມຜົລິດນ້ອຍໆ ເຫລົ່ານີ້ ທັງເປັນການຊຸກຍູ້ ທະວີການສ້າງສາຂອງເຂົາ ໃຫ້ຈະເຣີນກ້າວຂວ້າງຂຶ້ນນຳຊັກໄຊ. ເຊັ່ນໂຕຢ່າງໃນ ຢູຊເບກິ ແລະໃນ ຕາດຈິກິ, ການປະຕິຮູບກິຈການຜົລິດກ່ຽວ ກັບທີ່ດິນແລະນ້ຳໄດ້ປົດປ່ອຍຊາວນາ ຈາກການເປັນຂີ້ຜອກເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ, ນາຍ ທຶນເງິນ ຊຶ່ງໄລ່ເປັນມູລຄ່າແລ້ວເປັນເງິນຮອດ ๔๒ ລ້ານຮູບເລ ທອງຄຳ . ປັດຈັຍແລະອຸປກອນເຄື່ອງມື ໃນການສ້າງສາສ່ວນໃຫຍ (ດິນ ນ້ຳ ສັດລ້ຽງໃຫ້ ນົມ ອຸປກອນເຄື່ອງມື) ໄດ້ເຂົ້າປັນຕິນາໃສ່ມື ຂອງກະສິກອນເອງ. ດ້ວຍ-ເຫດນີ້ ຜົນການຜົລິດໃນເວລາຕໍ່ນາ ຈຶ່ງຕື່ນທະວີຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ຜົນສະທ້ອນຈາກການປະຕິຮູບທີ່ເໜັ້ນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງຂາວ ເປັນໂຕຕົນອີກເໜອ ນຶ່ງ ກໍຄືການປ່ຽນແປງເຄົ້າໂຄງ ຣາຍການໃຊ້ຈ່າຍຊັບສິນຂອງກຸ່ມຊາວນາ, ຊຶ່ງ ນັບວ່າ ເປັນຜົນສະທ້ອນສ່ວນດີ ເພື່ອການສະສົມທ້ອນໂຮມຊັບສິນຂອງຊາວນາ. ກອນການປະຕິວັດ ເດືອນຕຸລາ, ຊາວນາຕ້ອງຈ່າຍເງິນຮອດ ๘๒% ຂອງຕົ້ນທຶນ ທີ່ຢືມນາໃຊ້ຈ່າຍ ເປັນຄ່າຊື້ທີ່ດິນແລະ ເຊົ່າໂຮງນາ. ການໃຊ້ຈ່າຍເໜອນີ້ ໜົດ ສ້ຽງສຸມເໜອໄປພ້ອມກັບການປະຕິວັດ. ການບ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຊື້ຂາຍທີ່ດິນໄດ້ ກັບກາຍນາ ເປັນວິທີການນຶ່ງ ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຊາວນາໄດ້ມີເງິນໄວ້ຊື້ ເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການປູກຝັ່ງຂອງຕົນເອງ.

ດ້ວຍນີ້ແລ້ວ ການສ້າງສາ ເສຖກິດແບບສັງຄົມນິຍົມ, ການປະຕິວັດທີ່ດິນ

ມາເປັນຂອງຫລວງ, ການປະຕິຮູບກິຈການຜລິຕກັມ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນແລະນ້ຳ ຈຶ່ງ
ໄດ້ຈຸອຍສ້ອມແປງ ເງື່ອນໄຂອັນສຳຄັນໆ ເພື່ອການພັທນາທະວີແຮງກຳລັງຜລິດໃນ
ດ້ານກະ ເສດຂຶ້ນອີກ ແລະປ່ຽນແປງສະພາບຄວາມຕ້ອງການໃນດ້ານອຸປກອນ ເພື່ອ
ຈຸບສົມທັ່ງມວນຈະ ໄດ້ກາຍ ເປັນສົມບັດຂອງຊາວນາຜູ້ ເຈ້ົາຂອງ ເຫື່ອແຮງ ເອງ.

ອຸປກອນ ເຄື່ອງມື ກາຍ ເປັນຈຸດສົນໃຈ ສ່ວນໃຫຍ່ ທີ່ ສຳຄັນ ຂຶ້ນ ທຸກມື້ ສຳລັບ
ຊາວນາ ແລະ ເງື່ອນໄຂການ ເປັນຢູ່ ຂອງ ເຂົາ ເຈ້ົາ ກໍ ດີ ຂຶ້ນ. ແມ່ນ ຈຸດ ມຸ ງ ໝາຍ-
ບອນນີ້ ເອງ ທີ່ ເລນິນ ໄດ້ ຄະນິງ ເໝ ໄວ້ ເມື່ອ ຂຽນ ບົດ ຈຸ ແຈ ງ ຕອນ ນຶ ງ ວ່າ :
ເປັນ ເຫື່ອ ທຳ ອິດ ໃນ ປ ວັດ ການ ປົກ ຄອ ງ ແບບ ສະ ເດັດ ການ ຢ່າ ງ ອິ ສ ຣ ະ ທີ່ ຊາ ວ ນາ
ກະ ເສ ຕ ຣ ະ ກອ ນ ຮູ້ ຈັ ກ ກັ ບ ອິ ສ ຣ ະ ພາ ບ ໃນ ການ ປະ ກອ ບ ອາ ຊີ ບ = ອິ ສ ຣ ະ ພາ ບ ໃນ
ການ ກິນ ເຂົ້ າ ຂອ ງ ຕົ ນ ... ເວັ ນ ຈາ ກ ການ ອຶ ດ ຢາ ກ ຫິ ວ ໂ ຫ ຍ * (*- ຈາ ກ ປຶ ້ ມ
ໂ ຣ ມ ບົ ດ ນິ ພົ ນ ຂ ອ ງ ວ. ເ ລ ນິ ນ ເ ຫ ລ ັ ້ ມ ນ ຶ ງ ໜ ້ າ ໑໐໒).

ການ ກະ ເສ ດ ເປັ ນ ຫົ ວ ໃ ຈ ສ ຳ ຄັ ນ ອັ ນ ນຶ ່ ງ ແ ຫ ່ ງ ການ ຜ ລ ິ ດ ກ ັ ້ ມ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ
ດ ້ ານ ວັ ດ ຖ ຸ ແ ຕ ່ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ຣ ະ ດ ັ ບ ການ ຜ ລ ິ ດ ທ ີ ່ ຍ ັ ງ ຕ ່ ຳ ທ ໍ ່ ແ ຕ ່ ຄ ວ າ ມ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ບ ັ ວ
ຄ ັ ບ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ການ ກ ຳ ຈ ັ ດ ເ ລ ອ ທ າ ງ ແ ຫ ່ ງ ການ ຜ ລ ິ ດ ທ ີ ່ ຂ ຍ າ ຍ ກ ວ ້ າ ງ ອ ອ ກ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ
ຜ ລ ິ ຕ ພ ັ ນ ສ ່ ວ ນ ເ ກ ີ ນ ເ ໝ ອ ອ ື ່ ນ ໆ.

ເພື່ອ ປະ ກັ ນ ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ມ ທ ຽ ງ ການ ພ ັ ທ ນ າ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ຕ ື ່ ມ ເ ຕ ິ ມ ເ ໝ ຜ ລ ິ ດ
ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ຍ ິ ່ ງ ທ ະ ວ ີ ຂ ຶ ້ ນ ເ ລ ື ້ ອ ຍ, ການ ສ ຶ ກ ສ າ ວ າ ງ ຣ ะ ບ ຽ ບ ໃ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ສ ຖ ິ ດ, ດ ້ ານ
ເ ທ ັ ກ ນ ິ ກ ແ ລ ະ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ ຕ ອ ງ ເ ຮ ັ ດ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ຖ ີ ่ ຖ ວ ນ. ສ ິ ່ ງ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ີ ้ ເ ຮ ັ ດ ໄ ປ
ແ ລ ວ ຢ ່ າ ງ ຣ ຽ ບ ຮ ້ ອ ຍ ໃ ນ ຕ າ ດ ຈ ິ ນ ຕ ະ ນ າ ການ ແ ລ ະ ໃ ນ ສ າ ທ າ ຣ ะ ນ ะ ຣ ັ ດ ອ ື ່ ນ ໆ ໃ ນ ອ າ ຊ ີ ພ ກ າ ງ.
ນ ັ ນ ໝ າ ຍ ເ ຖ ິ ງ ວ ິ ທ ີ ທ າ ງ ແ ຜ ນ ຂ ອ ງ ຣ ັ ດ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ສ ะ ຖ ิ ต ิ ร า ย ไ ด ้ จ า ก เ ส ถ ิ ก ห ล ั ว -

ຈາກການປ່ຽນແປງຊຸກຍູ້ຣະບົບການຫມັ້ນຄົງ ໃຫ້ເໝາະກຸ່ມຜລິດນ້ອຍໆ ໂດຍການລົບລ້າງຄວາມສົນໃຈໂລບມາກໃນວັດຖຸ, ຍຸບຍອບເງິນທຶນພວກພໍ່ຄ້າໃຫຍ່ແລະນາຍທຶນ ທີ່ໄປລົງທຶນສ້າງວຽກການໃດໆທ້ັງມວນ ແລະ ທຳລາຍຮອດລັກສນະການຮິບໂຮມສະສົມທຸກຢ່າງ ທີ່ສະແດງອາການກອບໂກຍອອກມາ.

ນະໂຍບາຍເສຖກິດ ຂອງ ສາທາຣະນະຣັດໂຊວຽຕ ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງຕໍ່ການກໍ່ຕ້ັງສ້າງໂຕ ຂອງກຸ່ມກຳລັງຜລິດຂອງປະເທດເປ້ັນອັນມາກ. ມັນເຮັດໃຫ້ການພັທນາຂ້ັນແຣກທຳອິດ ຂອງການຜລິດຜົນກະເສຕ້ັກ ມີຄວາມໜຸ້ນທ່ຽງ ຈົ່ງຕໍ່ມາຄວາມຈະເຣິນອັນນ້ີ ໄດ້ກາຍເປ້ັນເງ່ືອນໄຂໂຕສຳຄັນ ໃນການຕ່ືນທະວີຜົນ-ຜລິດອັນເປ້ັນວັດຖຸດິບ ອາຫານການກິນ ຈົນຕລອດຮອດການອຸດສາຫະກັມເບົາ ແລະ ອຸດສາຫະກັມໜັກໆປະເພດ.

ນະໂຍບາຍເສຖກິດໃຫມ່ນ້ີ ໄດ້ເກ່ີດຈາກຄວາມຈຳເປ້ັນ ທ່ີຈະຂຍາຍກຳລັງຜລິດ, ຂຍາຍການສະສົມ, ຕ່ືມກຳລັງໃຫ້ກຸ່ມສັງຄົມນິຍົມ ໃນການສ້າງເສຖກິດຂອງຊາດ.

ຈາກວິທີການຕັດແບ່ງເອົາສິນຄ້າສຳເຣັດຮູບຂອງຊາວນາ ມາເປ້ັນຄ່າພາສີຕາມປະເພດຂອງສິ່ງຂອງ ແລະການຂົນຍ້າຍລຳລຽງສິນຄ້າຜົນຜລິດ ຈຳນວນເກ່ີນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງອິສຣະໃນຕລາດ ຊາວກະສິກອນເຫ້ັນວ່າ ການໃຊ້ອຸປກອນ ເພ່ືອຊ່ວຍໃນການກະສຕ້ັກນ້ັນ ຂຍາຍໂຕຂ້ຶ້ນ ຈົ່ງເໝ້ນອນວ່າ ຖ້າຫາກຂາດສ່ິງເຫລ້ົານ້ີ ເສ້ັຽ ອຸດສາຫະກັມການຜລິດຕ່າງໆຈະບ່ໍກ້ວ້າງຂວ້າງກ້າວໜ້ໍາທ່ໍ ມ້ີ. ນະໂຍບາຍເສຖກິດໃຫມ ຈ່ົງ ເປ້ັນສ່ິງທ່ີມ້ີບ່ົດບາດສຳຄ້ັນສຸດ ເພ່ືອ ເລ້ັ່ງລັດ-ປ່ຽນແປງໂຄງຮ່າງ ເສຖກິດ ຈ່ົງ ແຕ່ກອນ ເຄ່ີຍ ຢ່ໃນຮູບແບບນາຍທຶນນິຍົມ ໃຫ້ມາ ເປ້ັນຮູບສັງຄົມນິຍົມ.

ການຂຶ້ນຣາຄາສິນຄ້າ ອັນເປັນຜົນຜລິດຈາກການກະສິກັມ ຢ່າງມີແບບມີ
ແຜນ ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບອັນນຶ່ງ ໃນການສົ່ງເສີມການກະສິກັມໃນອາ
ຊີພາກກາງ. ຣັຖບານໂຮ່ຈິງຕ ໄດ້ລໍຄ້ອຍລ່ວງວິທີການແລກປ່ຽນທຸກຢ່າງ ທີ່ບໍ່ຍຸຕິທັມ
ເຊິ່ງປະຕິບັດກັນມາກ່ອນການປະຕິວັດ ແລະ ເຊິ່ງເປັນອຸປ-ສັກໂຕສຳຄັນ ຕໍ່ຄວາມ
ກ້າວໜ້າສ້າງສາຂອງຊົນຊົນຊາວນາ. ອັຕຣາການແລກປ່ຽນທີ່ຍຸຕິທັມ ໄດ້ມີຂຶ້ນ-
ແລ້ວ ສຳລັບສິນຄ້າຈາກໄຮ່ນາສວນ ເປັນຜົນໃຫ້ການຜລິດສູງຕື່ນຫະວີຂຶ້ນ ແລ້ວ
ຊາວນາກໍສາມາດຂາຍຜລິດຜົນເຫລືອກິນຕື່ນ ອັນຊ່ວຍໃຫ້ການປະດິດຄິດສ້າງອຸປ
ກອນເຄື່ອງໃຊ້ ຂຍາຍໂຕຂຶ້ນມາ. ດັ່ງນີ້ເອງ ໃນປີ ໑໙໔໒ ອັຕຣາຣາຄາຝ້າຍ
ປ່ຽບໃສ່ປີ ໑໙໑໓ ຈຶ່ງໄດ້ສູງຂຶ້ນຮອດ ໑໔໒ ຈຸດ ສ່ວນຂົນສັດນັ້ນຂຶ້ນຮອດ ໑໓໗,
໒ ຈຸດ ແລະ ຜັກຫລ່ອກຮອດ ໑໑໓,໔ ຈຸດ ເທັ່ນວ່າການຂຶ້ນຣາຄາສິນຄ້າໃຫ
ຊາວນາຊາວສວນ ຢ່າງມີແຜນຮັບຮອງໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ການຜລິດຕື່ນຫະວີຂຶ້ນມາ.

ການກະສິກັມໃນອາຊີກາງ ມີຢູ່ຫລາຍຢ່າງ ໂດຍສະເພາະການພັທນາ
ໃນຂແນງທີ່ສ້າງຜົນກຳໄຣດີໆໃຫ້ນັ້ນ ເປັນຄວາມຮຽງຮ້ອງຂອງພວກມີ້ຢູ່ແລ້ວ ເຊັ່ນ
ການປູກຝ້າຍ ການປູກນວນລ້ຽງນ້ອນ ການເຮັດສວນຜັກ ການລ້ຽງເຜ້ງພັນກາ-
ຣາກູນ ແລະຈົນຮອດການຂຍາຍກ້າວໜ້າທາງວັດຖຸ ອຸປກອນກໍ່ກາຍເປັນຈຸດສຳ
ຄັນນຶ່ງ ໃນການຕື່ນຫະວີຂຸມກຳລັງຊັບຂອງ ເຂດນີ້.

ເງື່ອນໄຂຂັ້ນຕົ້ນ ສຳລັບການພັທນາກະສິກັມ ໃນອາຊີພາກກາງ ກໍ່ເນ້ນ
ການ " ຊີລປະທານ " ເລນິນ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ " ການຊີລປະທານ ເປັນເຣື່ອງ
ສຳຄັນກ່ອນໜ້ໝົດ ເນ້ນສິ່ງນຶ່ງ ທີ່ຈະຟື້ນຟູປະເທດຊາດ ໃຫ້ຊີວິດໃໝ່ແກ່ຊາດ
ລຶບລ້າງອະດີດ ແລະ ເປັນຈຸດຊີ້ໜ້າທາງ ທີ່ຈະຍ່າງໄປຫາຣະບົບສັງຄົມນິຍົມ " *
(* = ຈາກປື້ມໂຮມບົດນິພົນ ຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລ້ມ ນຶ ໜ້າ ນິ໔໒) ໃນປີ

ໝ໘໐ ຣັດໄດ້ລິ່ງທຶນເພື່ອການຊິລປະທານຮອດ ໑໕໐ ລ້ານ ຮູບເລິທອງຄຳ. ໃນ ວາຣະດຽວກັນນີ້ ຜົນດິນປະມານ ໑໐໐ ໐໐໐ ເຮັກຕາ໌ ກໍກັບກາຍເປັນປ່ໂຍດ ປູກຝັ່ງໄດ້ ຜົນດິນທີ່ມີນ້ຳຫລ່ຽງ ກໍທະວີຂຍາຍອອກກວ້າງເປັນ ໘,໕ ເທົ່າ ໃນ ລະຍະແປດປີ (ໝ໘໕-ໝ໙໘). ເງິນຕົ້ນທຶນ ໃນການສົ່ງ ເສີມການຊິລປະ-ທານໃນເທື່ອນີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ເໝນມາຈາກງົບປະມານແຜ່ງຊາດ. ຣັດໄດ້ ເພັ່ມຄ ເພັ່ມ ງານນຳການສ້າງ ເງື່ອນໄຂ ອັນເປັນປ່ໂຍດໃຫ້ເໝາການຊຸດຄົ້ນ ສ້າງສາຂອງຊາວ ກະ ເສຕກອນ ໂດຍການອະນຸມັດງົບປະມານ ໃຫ້ຊາວນາກຸ່ມນ້ອຍໆ ເພື່ອ ເປັນທຶນ ໃນການຊິລປະທານທົ່ວນາຂອງຕົນ. ເງິນສ່ວນກາງຂອງປະຊາຊົນ ກໍ ໄດ້ນຳ ເອົາ ມາໃຊ້ໃນຄວາມຈຳ ເປັນອັນນ້ອຍ ໂດຍການຈັດວາງກຂອງສະມາຄົມສົ່ງ ເສີມການ ຢູ້ດີກິນດີຂອງສະມາຊິກ. ປະພ໊ຕິການຂອງສະມາຄົມສົ່ງ ເສີມການຢູ້ດີກິນດີ ເໝ ເຈຕນາຂຍາຍພ້ານດິນໃຫ້ການປູກຝ້າຍ. ສະມາຊິກກະ ເສຕກອນຂອງສະມາຄົມ ໄດ ໂຮມ ເພື່ອແຮງໃຈກັນສ້າງແປງ ອຸປກອນ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການຊິລປະທານ ທີ່ຄືກທຳ-ລາຍໃນປ່າງສົງຄາມກາງ ເມືອງ ແລະການແຊກແຊງຂອງຈັກພັດ ພ້ອມດຽວກັນ ກໍ ເປ່ັງນ້ຳອອກຈາກບ່ຶງ ໜອງ ແລະສ້າງຝ້າຍນ້ອຍ ເພື່ອທິດນ້ຳ ຂຶ້ນ ໃສ່ບ່ອນແຫ້ງ-ແລ້ງ.

ໂດຍ ເຈຕນາທີ່ຈະຂຍາຍພ້ານດິນ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນຍ່ິງ ຂຶ້ນ ໄປ ການທິດນ້ຳ ໃສ່ນາ ແລະການຢູ້ດີກິນດີຂອງຊາວນາ ໄດ້ກາຍ ເປັນປັດຈ້ຍອັນສຳຄັນ ຂອງປະ-ພ໊ຕິການຂອງຣັຖບານໂຊວຽຕ ຕ່ປະຊາຊົນ, ອັນ ເປັນກ໊ລ ໄກຈັກທີ່ມີອຳນາດສູງສຸດ ໃນ ເລ ອທາງສ້າງສັນ ແລະ ເປັນໜ ທາງດຽວທີ່ຈະຍ໊ກຖານະຟື້ນຟູຊົນຊາດທຸກຍາກ ແລະປະຊາກອນຂັ້ນທັມມະດາສາມັນ.

ຣັຖບານໂຊວຽຕ ໄດ້ໃຫ້ ຄວາມສຳຄັນ ເໝ ການລິ່ງທຶນ ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ

ເຄື່ອງມືສມັຍໃໝ່ ແລະພ້ອມດຽວກັນກໍຊອກຫາວິທີທາງ ເທັກນິກໃໝ່ໆມາໃຊ້ໃນ ວົງການກະເສດກັນ.

ການຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມື ໃນການແຂ່ງຂັນພ້ອງຮອດຮ້ອຍປີ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ ສາທາຣະນະຣັດ ຕາດຈີກ ສາມາດສະສົມຜົນຜົນ ເຫລືອຄວາມຕ້ອງການສ່ວນ ນຶ່ງໄວ້ ເຊິ່ງຕ່ມາໄດ້ກາຍ ເປັນອຸປກອນເຄື່ອງມື. ແຕ່ຣະຍະປີ ໑໙໔໗ ຫາປີ ໑໙໔໙ ສຫະພັນແໜ່ງຣັສເຊັ່ຽ ແລະ ສາທາຣະນະຣັດອື່ນໆຂອງສຫະພາບໂຊວຽຕ ໄດ້ສົ່ງ ເຄື່ອງອຸປກອນສຳລັບໃຊ້ໃນການກະສິກັນ ຈຳນວນກວ່າ ໑໓໐໐ ຄັນ ໄປ ໃຫ້ ຕາດຈີກ. ເມື່ອປີ ໑໙໔໙ ວົງການກະເສດກັນຂອງຣັດ ມີເຄື່ອງຈັກປະ-

ເພດຕ່ງໆໃຊ້ຣວດ ໙.໐໐໐ ກວ່າຄັນ. ຣິດໄຖ ເຂົ້ານາມີບົດບາດແຕ່ປີ ໑໙໔໙ ມາ. ໂດຍໄດ້ຕັ້ງສະຖານີ ເຊົ່າ ເຄື່ອງຈັກຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງ ເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນນິຍົມໃຊ້ ເຄື່ອງຈັກໃນການກະສິກັນ, ພ້ອມດຽວກັນ ກໍໄດ້ຍກວິທີການແຍບງ່າຍໆ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວໃນການໃຊ້ ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍອື່ນໆ ທີ່ຕ້ກ ເປັນກັນນະສິດສ່ວນ ໂຕຂອງແຕ່ລະຄົນ ເປັນອັນຮູ້ດີ ວ່າ ການໃຫ້ກັນນະສິດສ່ວນບຸກຄົນ ໃນ ເຣື່ອງ ເອົາ ເຄື່ອງຈັກ ເຫລ່ານີ້ໄປໃຊ້ ຈະກາຍ ເປັນການສ້າງ ເສີມ ຄວາມຮັ່ງມີ ດ້ານກະສິກັນ !! ບໍ່ທ່ຽງກັນໃຫ້ ເປັນປະຊາກອນ ເພາະຈະມີ ແຕ່ ຄົນຮັ່ງມີ ທ່ານນ ທີ່ ຈະ ຊື້ ເຄື່ອງຈັກ ເຫລ່ານີ້ ໄປໃຊ້ ໄດ້.

ດ້ວຍນີ້ ເອງ ເຄື່ອງຍົນກົລ ໄກ ທີ່ ເຂົ້າ ໄປ ເຣັດ ປ ໂຍ ດ ໃຫ້ ການ ກະ ເສ ດ ກັນ ຈຶ່ງ ຕ້ອງ ຕ້ກ ເປັນ ຂອງ ສ ອ ນ ໂຣ ມ ເສ ັ ງ ກ ອ ນ ໃນ ສ ະ ພ າ ບ ສ ົ ນ ັ ດ ຂ ອ ງ ວ ົ ງ ກ ານ ຕ ່ ງ ໆ ຕ ັ ້ ງ ຂ ຶ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຣ ັ ບ ໃ ຊ ້ ກ ິ ຈ ກ ານ ຂ ອ ງ ຊ ່ າ ວ ນ າ ເ ຊ ັ ່ ນ ກ ານ ຕ ັ ້ ງ ສ ະ ຖ ານ ີ ເ ຊ ົ ່ າ ຈ ັ ກ ຣ ິ ດ ໄ ຖ ໂ ຮ ງ ງ ານ ສ ້ ອ ມ ແ ປ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຈ ັ ກ ແ ລ ະ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ອ ຸ ປ ກ ອ ນ ອ ື ່ ນ ໆ ໃ ນ ກ ານ ຂ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ ຜ ລ ິ ດ ຜ ົ ນ ໃ ນ

ອັຕຣາຄ່າຈ້າງຖືກທີ່ສຸດ ສຳລັບຊາວນາທີ່ຍາກຈົນກ່ວາໝູ່. ເຊັ່ນຊາວນາຜູ້ ທຸກ-ຍາກຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຈ້າງໄຖນາ ເປັນເງິນ ๑๘,๗๕ ຮູບເລ ຕໍ່ຫົນເຮັກຕາຣ໌ນຶ່ງ ສ່ວນອັຕຣາທັມມະດາ ສຳລັບວຽກດຽວກັນນີ້ແມ່ນ ๔๒,๐๕ ຮູບເລ. ພ້ອມໆດຽວ ກັນກັບການຂະຍາຍສະຖານີເຄົ່າເຄື່ອງຈັກຂອງຣັດນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາຂາສະຖານີ ເຄົ່າ๑๑ກຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ຊາວນາ ແລະໃນເງື່ອນ ໄຂທີ່ໃຫ້ປຽບແກ່ຊາວນາ. ສະຖານີເຫລົ່ານີ້ ດຳເນີນກິຈການທາງການເງິນ ຈາກຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງກັມມະການຂອງສະກອນສ່ວນນຶ່ງ ແລະອີກສ່ວນນຶ່ງ ຈາກງົບປະມານຂອງຣັຖບານ.

ຫລັງຈາກການຈັດຕັ້ງສ່ວນໂຮມໃໝ່ໆ, ຮູບຮ່າງການຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ຣັຖບານສ່ວນໃຫຍ ໃຫ້ແກ່ສະກອນຊາວນາ ເປັນໄປໃນຮູບການຈັດຕັ້ງສະຖານີ ເຄື່ອງຈັກແລະຣິດໄຖນາ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງມີຍິດຍາດຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນການຜຶກປັ້ນພື້ນ ດິນເຜຍສັງຄົມນິຍົມ ໃນຊົນນະບົດ. ຄ່າແຮງງານໃນການໃຊ້ຣິດໄຖນາ ເພື່ອ ປັ້ນຜືນດິນ ຕົກເປັນຣາຄາ ๑๐ ຮູບເລ ທອງຄຳ ສ່ວນການໃຊ້ສັດຄືແຕ່ເກົ່ານັ້ນ ຄ່າແຮງງານຕົກເປັນເງິນຮອດ ๗๓ ຮູບເລ ທອງຄຳ. ນີ້ກໍ່ສະແດງໃຫ້ຊາວນາ ເຫັນວ່າ ການໃຊ້ເຄື່ອງຍົນ ເຄື່ອງຈັກໃນການກະສິກັມນີ້ ມີປຽບກ່ວາ.

ການໃຊ້ຣິດໄຖ ເພື່ອຜລິດຜົນທາງກະເສຕັມ ເປັນຈຸດແຮກກ່ຂອງການ ປະຕິວັດດ້ານເທັກນິກໃນວົງການກະສິກັມ ໃນດິນແດນສ່ວນນັ້ນ ແລະຈຸດກ່ຕ້ຽງຣາກ ຖານຂອງການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກທັນສມັຍ. ການເຣື່ອງນີ້ ມີຍິດຍາດອັນສຳຄັນສຸດເມວ ນຶ່ງ ໃນການພັທນາກຸ່ມສະມາຊິກ ທີ່ເຂ້ົ້າມາຜູ້ຮວມໃນສະກອນ ແລະ ເປັນການ ຊ່ວຍສົ່ງ ເສາະຊົນນະບົດນຳ.

ດ້ວຍ ເຈຕນາຢາກສົ່ງ ເສີມຄຸນນະພາບ ຜົນຜລິດຂຶ້ນ ເລື້ອຍໆ ຈຶ່ງ ໄດ້ ຈັດຕັ້ງ ສະຫະບັນກະ ເສດສາດ ອອກ ເປັນ ກຸ່ມ ເປັນ ສາຍ (ສະຫະນິກະສິກັມ ສູນກະສິກັມ ສູນ ຄົ້ນ ຄວ້າ ທົດ ລອງ ສະຫະນິ ອະນາໄມ ສັດ ສາງ ມ້ຽນ ເຄື່ອງ ກະສິກັມ ແລະ ກະ ເສດ ທັມ ສອນ ຜົ້ ສະຫະນິ ທົດ ລອງ ໂຮງ ງານ ໂຕ ຢ່າງ ສໍາ ລັບ ການ ທົດ ລອງ) ໃນ ສາ ທາ ຣະ ນະ ຣັດ ສະຫະນິ ເຜີ ຍ ແຜ່ ຕ່າງໆ ກວ່າ ຝ ໐ ບ ອນ ໄຂ ກິ ຈ ການ ເຮັດ ວຽກ ແຕ່ ປີ ... ໑໙໔໒ ມາ ແລະ ແຕ່ ລະ ສະຫະນິ ໄດ້ ຮັ ບ ໃ ຊ້ ກະ ສິ ກອນ ປະ ມານ ໒.໐໐໐ ຄົ ນ ໃນ ການ ຂຸ ດ ຄົ ນ ກໍ ່ ສ ້ າ ງ ສິ ່ ງ ໃ ຫ ມ ່ ໆ ຂຶ ້ ນ . ສ ະ ຫ ະ ນ ິ ເ ຫ ລ ່ ານ ີ ້ ຕ ັ ້ ງ ໄ ວ ້ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ໃ ຫ ້ ຊ າ ວ ນ າ ຊ າ ວ ສ ວ ນ ສ ິ ນ ໃ ຈ ໃ ຊ ້ ເ ທ ັ ກ ນ ິ ກ ແ ບ ບ ໃ ຫ ມ ່ ໃ ນ ການ ປ ູ ກ ຝ ັ ງ ແ ລ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ຜ ົ ນ ປ ູ ກ ແ ລ ະ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ໃ ຊ ້ ເ ທ ັ ກ ນ ິ ກ ໃ ນ ການ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ມ ທ ົ ່ ວ ໆ ໄ ປ . ເ ພ ື ່ ອ ຕ ື ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຄ ວ າ ມ ອ ຸ ດ ົ ມ ສ ົ ມ ບ ູ ນ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ຕ ື ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຜ ົ ນ ໄ ດ ້ ຈ າ ກ ການ ປ ູ ກ ຝ ັ ງ . ທ ຸ ກ ໆ ປ ີ ໃ ດ ການ ໃ ຊ ້ ຝ ຸ ໋ ນ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ (ເ ຊ ິ ່ ງ ໂ ຮ ງ ງ ານ ຕ ັ ້ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ອ າ ຊ ີ ພ ກ ກ າ ງ) ໄ ດ ້ ຕ ື ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຂ ຶ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ລ ໍ າ ດ ັ ບ ກ ະ ເ ສ ດ ກ ອ ນ ໃ ຊ ້ ຝ ຸ ໋ ນ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ ລ ້ ວ ໆ ຫ ລ ີ ກ ເ ວ ້ ນ ຊ ື ້ ໃ ນ ອ ັ ຕ ຣ າ ຣ າ ຄ າ ຕ ໍ ່ ສ ຸ ດ ແ ຕ ່ ປ ີ ໑໙໔໒ ມ າ ແ ລ ະ ໃ ຊ ້ ປ ຸ ໋ ຍ ໂ ດ ຍ ມ ັ ນ ໃ ສ ່ ພ ື ້ ນ ດ ິ ນ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ປ ູ ກ ຝ ັ ງ ຮ ອ ດ ໔໐% ກ ະ - ເ ສ ດ ກ ອ ນ ໃ ນ ເ ຄ ົ ້ ວ ຍ ຸ ວ ຊ ເ ບ ກ ິ ແ ລ ະ ຕ າ ດ ຈ ິ ກ ິ ທ ີ ່ ປ ູ ກ ຝ ້ າ ຍ ຄ ຸ ນ ນ ັ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ໃ ນ ປ ີ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຝ ຸ ໋ ນ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ ຮ ອ ດ ๔๕.๐๐๐ ປ ຸ ດ ໃ ນ ອ ັ ຕ ຣ າ ຄ າ ຖ ື ກ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ແ ລ ະ ອ ີ ກ ๘๐.๐๐๐ ປ ຸ ດ ໄ ດ ້ ລ ້ ວ ໆ . (ປ ຸ ດ ໝ ໍ ນ ມ າ ຕ ະ ການ ສ ັ ່ ງ ແ ບ ບ ເ ກ ົ ່ າ ຂ ອ ງ ຣ ັ ສ ເ ຊ ັ ຽ ປ ຸ ດ ນ ຶ ່ ງ ທ ີ ່ ກ ັ ບ ๑๐, ๓ ກ ກ).

ແ ຜ ນ ການ ພ ັ ທ ນ າ ການ ກ ະ ເ ສ ດ ໂ ດ ຍ ມ ີ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ທ າ ງ ວ ັ ດ ຖ ຸ ແ ລ ະ ເ ທ ັ ກ ນ ິ ກ ແ ລ ະ ການ ອ າ ງ ມ າ ຕ ຣ າ ການ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ດ ້ ານ ເ ສ ຖ ກ ິ ດ ໄ ດ ້ ມ ີ ສ ອ ນ ຊ ຸ ໋ ຍ ອ ໍ ານ ວ ຍ ການ ຜ ລ ິ ດ ສ ອ ນ ໂ ຮ ມ ໃ ນ ທ ຸ ກ ໆ ຂ ແ ນ ງ ການ ກ ະ ສ ິ ກ ັ ມ ຂ ອ ງ ສ າ ທ າ ຣ ະ ນ ະ ຣ ັ ດ ຕ າ ດ ຈ ິ ກ ິ . ປ ຽ ບ ໃ ສ ່ ຣ ะ ດ ັ ບ ປ ี ๑๙๓๑ ແ ລ ้ ว ผ ล ิ ด ส อ ม โ ร ม ข อ ง ก า ร ก ะ เ ส ด ต ิ ด ต ั ้ ง

ເປັນ ๑๓๐,๒% ໃນປີ ๒๐๓๕) ປະຣິມານຜົນຜລິດສ່ວນໂຣມທັງໝົດ ຂອງ-ການກະເສດ ແຫ່ງສາທາຣະນະຣັດ ຕາດຈີກີ ໄດ້ຕື່ມທະວີຂຶ້ນຮອດ ເຈັດທ່ໂຕ. ການຂຍາຍທະວີຣາຍໄດ້ສຸດທີ່ຂອງການກະເສດ ເປັນມາຢ່າງສມ່ຳສເມີ ສັງເກດ ໄດ້ວ່າ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການຜລິດ ຈາກວິງການກະເສດຫັນ ຊ່ຶງຕື່ມເຕັມຄວາມ ຮ້ຽງມີໃຫ້ແກ່ຊາວນຸ. ເຊັ່ນຣາຍໄດ້ຈາກການປູກຝ້າຍ ໃນສາທາຣະນະຣັດ ອຸຊ-ເບກີ (ເຊ່ິງແຕ່ກ່ອນ ຕາດຈີກີ ກ່ໍຮວມຢູ່ນ່ຳ ຈົນຮອດປີ ๒๐๘๗ ໃນນາມສາທາ ຣະນະຣັດປົກຄອງຕົນເອງ) ແຕ່ປີ ๒๐๘๔-๒๐๘๕ ສູງຂຶ້ນເປັນ ๗ຼ,๑ ລ້ານ ຮູບເລ ທອງຄ່ຳ ແລະແຕ່ປີ ๒๐๘๖-๒๐๘๗ ເປັນ ๔ຼ,๘ ລ້ານຮູບເລ ທອງຄ່ຳ.

ການພັທນາຢ່າງວ່ອງໄວ ໃນການຜລິດຜົນທາງກະສິກັມນີ້ເອງ ທ່ີເປັນສ່ິງ ຕື່ມທະວີປ່ອງທາງການສະສົມພາຍໃນ. ຫລັງຈາກສະພາວາປຣົມມາສຸ ຣະບອບສັງ ຄົມນິຍົມຜ່ານໄປແລ້ວ ການຜລິດຜົນທາງກະສິກັມ ແລະການສະສົມພາຍໃນໄດ້ຕື່ມ ທະວີສູງຂຶ້ນໃນຣະດັບທ່ີສູງພ່ໍສົມຄວນ ໃນສາທາຣະນະຣັດ. ເມ່ືອປີ ๒๐๘๖-๒๐๘๗ ຣາຍໄດ້ຈາກກະ ເສດຫັນສູງຂຶ້ນເປັນ ๗๒% ໃນຣາຍໄດ້ທັງໝົດຂອງຊາດ ແລະ ການສະສົມຊຸບສົມກ່ໍາກາຍ ๒๐% ຂຶ້ນໄປອີກ.

ບ່ໍເກ ດແ ວ ກ ານ ສ ະ ສ ົ ມ ອ ີ ກ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ເ ນ ມ ມ າ ຈ າ ກ ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ນ ້ ອ ຍ ນ ້ ອ ຍ ຊ ່ ຶ ງ ກ ໍ ລ ັ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ານ ພ ັ ທ ນ າ ຂ ອ ງ ສ າ ທ າ ຣ ະ ນ ະ ຣ ັ ດ ນ ັ ້ ນ ເ ອ ງ . ຕ ັ ້ ງ ແ ຮ ກ ທ ໍ າ ອ ິ ດ ນ ັ ້ ນ ສ ອ ມ ໃ ຫ ຍ ່ ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ເ ຫ ລ ່ ໍ ານ ີ ້ ຕ ັ ້ ງ ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ໂ ຮ ງ - ງ ານ ຫ ັ ດ ຖ ະ ກ ັ ມ ຊ ່ ຶ ໆ ສ ອ ມ ໂ ຮ ງ ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ໃ ຫ ຍ ໆ ນ ັ ້ ນ ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ມ ີ ຂ ຶ ້ ນ ເ ທ ື ່ ອ . ໂ ຮ ງ - ງ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ັ ມ ຂ ນ າ ດ ຣ ອ ຍ * (* = ເ ພ ິ ່ ມ ຈ ັ ດ ໂ ຮ ງ ງ ານ ໄ ວ ້ ເ ປ ັ ນ ຂ ັ ້ ນ ໆ , ໂ ຮ ງ ງ ານ ຂ ນ າ ດ ໃ ຫ ຍ ່ ທ ີ ່ ເ ວ ົ ້ ານ ີ ້ ແ ມ ່ ນ ໂ ຮ ງ ງ ານ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ົ ນ ງ ານ ບ ່ ໍ ຫ ລ ຸ ດ ๗๐ ຄ ົ ນ ພ ້ ອ ມ ດ ້ ວ ຍ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຈ ັ ກ ອ ັ ນ ນ ຶ ່ ງ ຫ ລ ື ວ ່ າ ມ ີ ຄ ົ ນ ງ ານ ຢ ່ າ ງ ໜ ້ ອ ຍ ສ ຸ ດ ๓๐ ຄ ົ ນ ແ ຕ ່ ບ ່ ໍ ມ ີ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຈ ັ ກ),

ຂອງຫລວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຍິກຍ້ອງວ່າ ເປັນບ່ເກີດແຫ່ງການສະສົມອັນສຳຄັນ - ເທື່ອ. ໃນລະຫວ່າງ ຄ.ສ. ໑໙໘໐ ນັ້ນ ໂຮງງານທັດຖະກັມນ້ອຍໆ ເຊິ່ງຜລິດ - ເຄື່ອງຫຼຂອງກິນ ຍັງມີບົດບາດສຳຄັນກວ່າໂຮງງານຂນາດຮ້ອຍ ເທົ່ານີ້ຂຶ້ນ ໃນ ການຫາຣາຍໄດ້ມາເຂົ້າຣັດ.

ຣັຖບານໄດ້ສນັບສນຸນການຂຍາຍ ໂຮງງານອຸດສາຫະກັມນ້ອຍ ເທົ່ານີ້ ໂດຍການອະນຸມັດເງິນທຶນ ເພື່ອຊື້ ເຄື່ອງມືແລະ ເຄື່ອງຈັກ ສຳລັບໂຮງກທັດຖະກັມ, ໂດຍຈັດໃຫ້ເປັນໝວດ ເປັນສຫະກອນ ແລ້ວໃຊ້ຜະ ເດັດການ ເກັບພາສີສ່ວຍນຳ ກຸ່ມທີ່ແຂງຂ້. ໃນລະຫວ່າງການລິ້ນມື ແຕ ໑໙໔-໑໙໘ ມີໂຮງງານສຳລັບຜລິດ ເຄື່ອງທັດຖະກັມ ເກີດຂຶ້ນຮອດ ໔໐.000 ກວ່າຫລ່ນ ໃນທົ່ວປະ ເທດ. ໜ້າທີ່ສຳຄັນ ຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກັມນ້ອຍໆ ເທົ່ານີ້ ກ່ແມ່ນການຜລິດອຸປກອນພື້ນ ເມືອງ - ດັ່ງ ໂຕຢ່າງໃນອຸ ເບກີ ແລະ ຕາດຈີກີ ເຮົາຈະ ເຫັນ ໂຕ ເລກງ່າຍໆໃນຕາຕະ - ຣາງລຸ່ມນີ້ (ຣາຄາໃນປີ ໑໙໘໙ ຄິດ ເປັນ ເງິນ ຮູບ ເລ) ---

ພແນກ	໑໙໔-໔໙	໑໙໔໙-໕໓	໑໙໕໓-໕໘	໑໙໕໘-໖໐
- ກະ ເສຕກັມ	໔໕ຸ,໙	໕໓໒,໕	໕໓ມ,໙	ມ໙໓,໑
- ໂຮງງານ ອຸດສາຫະ- ກັມໃຫຍ	໔໕,໙	໙໖,ມ	ມ໓,໑	໕໕,໑
-ໂຮງງານ ອຸດສາຫະ				

ກັມມ້ອຍ	ມ໗,๕	๔๐,๐	๔ມ,๗	๔ມ,๗
ໂຮມ	ມ๘๘,๐	ມ๘๔,๒	ມ๕๔,๔	๔๓๔,๓

ການປະຕິຮູບສັງຄົມ ໄດ້ຂະຫຍາຍແໝ່ວ້າງອອກ ພ້ອມດ້ວຍໄຊຊຸມະ ໃນ - ດ້ານເສຖກິດຂອງ ຕາດຈີກ ແລະຊັບສິນຂອງຄ້ງສະສົມສ່ວນນຶ່ງ ກໍເໝມມາຈາກ ໂຮງງານຂນາດຣ່ອຍ. ຜົນຜລິດປະຈຳປີຂອງມັນ ໄດ້ຕື່ມທະວີຂຶ້ນ ๒,๘ ທ້ຕ ເຕ່ໃນປີ ๒๓๔๒ ເມື່ອທຽບໃສ່ຜົນຜລິດໃນປີ ๒๓๑ມ. ເໝມອນວ່າ ຄວາມກ້າວໜ້າ ອັນນ້ີ ຕ້ອງເຮັດໃໝ່ກຳໄຮທະວີຄູນຂຶ້ນພ້ອມ ແລະການຂຍາຍຈຳນວນການສະສົມໃນ ວົງການອຸດສາຫະກັມຍິ່ງໆຂຶ້ນໄປ. ເພ່ືນໃຊ້ວິທີພັທນາກອນໜຸ້ໜ້ິດ ສຳລັບຂເໝ ທ່ີຈຳເປ້ັນຕ້ອງໃຊ້ວັດຖຸດິບ ທ່ີອຸດົມສົມບູນສຸດຂອງປະເທດ ເສ້ັຽກອນ ເພ່ືອຈ່ິງຢ່ນ ຊັບໃນດິນສິນໃນນ້ຳ ຂອງຊາວກະສິກອນ.

ສາທາຣະນະຣັດ ຕາດຈີກ ໄດ້ປະສົບໄຊຊຸມະອັນຍ່ິງໃຫ ໃນການພັທນາ ການອຸດສາຫະກັມ ໃນຣະຍະຫ້າປີທ່ຳອ່ິດ. ຈຳນວນໂຮງງານອຸດສາຫະກັມ ໃນ ປະເທດ ໄດ້ທະວີຈຳນວນຂຶ້ນ ຜ,๔ ເທ່ື ຄ່ືແຕ່ຈຳນວນ ๑๕ ຫາ ๒๒. ຈາກ ປະເທດທ່ີລ້ຽງໂຕເອງ ດ້ວຍການກະເສດມາກ່ອນ ປ່ຽນຮູບໂຕເອງມາເປ້ັນປະ ເທດກະເສຕກັມແລະອຸດສາຫະກັມ. ໃນຣະຍະຫ້າປ ຣາຍໄດ້ຈາກອຸດສາຫະກັມ ໃນ5ິບປະມານແຫ່ງຊາດ ສູງຂ້ຶນຈາກ ผ,๒% ເປ້ັນ ๘๔%. ໃນປ ๒๓ม๘ ອຸດສາ ຫະກັມເກ່ີດໃໝ່ຫລາຍຢ່ອມ ໄດ້ສ້າງຄວາມຮ່ັງມ່ໃຫ້ແຜ່ຣັດ ຄິດຕ່ົາເປ້ັນເງ່ິນ ๕๑ ລ້ານຮູບເລ່ິ . ອ່ີກຫ້າປ່ຕ່ໍມາ ຄ່ືໃນປ ๒๓ນ๗ ໂຕເລກຈຳນວນນ້ີ ກໍໄດ້ທະວ່ີຄູນ ຂ້ຶນອ່ີກ ເປ້ັນສາມຕ່ໍ ຄ່ືເປ້ັນ ๑๕ผ,๑ ລ້ານ ຮູບເລ່ິ.

ໃນຣະຍະເວລາທີ່ລ້ຽວທີ່ວ ທີ່ປະເທດກາຍມາເປັນປະເທດ ສັງຄົມນິຍົມ ນີ້, ກໍ່ເກີດໂຮງງານອຸດສາຫະກັມທັນສມັຍ ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມນາຍຊ່າງຫັດຖະສິລປະ ແລະກຸ່ມສຫະກອນຊາວນາ ຊຶ່ງເປັນກຸ່ມຜລິດ ໄດ້ປ່ຽນແປງຮູບຮ່າງໂຄງສ້າງ ຣາຍ ໄດ້ຂອງຊາດຈົນກ້ຽງ. ກອນປີ ໝນ໗ ຣາຍໄດ້ຂອງຊາດ ແມ່ນມາຈາກພັກສັງ-ຄົມນິຍົມເກືອບທັງຫມົດ ເພາະອຸດສາຫະກັມທຸກຢ່າງ ໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນຢ່າງວອກວາມ ໃນເວ້ືອມືຂອງພັກນີ້.

ໃນຣະຍະສິບປີ ກ່ອນສົງຄາມ, ຈໍານວນເງິນຕຣາທັງຫມົດ ທີ່ມີຢູ່ໃນສາງ ສະສົມ ໄດ້ຕື່ມຫະວີຈໍານວນຂຶ້ນຣອດ ๗ ເທ່ືອ ແລະປະຣິມານຣາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດກໍ່ ຫະວີຂຶ້ນກາຍ ๙ ເທ່ືອ.

ບັນຫາການຣິບໂຮມຣາຍໄດ້ອັນແທ້ຈິງ ແລະ ການທ້ອນໂຮມສາງສະສົມ-ເຂ້ົາເປັນອັນນ່ຶງອັນດຽວກັນ ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຣັດ ແລະການຈັບຈ່າຍຢ່າງ ຈ່ິງຢ່ອມ ເປັນວິທີການທ່ີສໍາຄັນສຸດ ເພ່ືອຮັກສາຣະດັບລ່ິລາການພັທນາໃຫ້ຢ່ືນຍົງແລະ ເພ່ືອທັບຖ້ົມຄວາມຂັກຂ້ົາໃນດ້ານເສຖກິດທຸກອັນ. ໃນຕາດຈ່ິກ ການວາງແຜນຢ່າງ ຣອບຄອບໃນການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກາຍເປັນສ່ິງມ່ີຄ່ິດຂາດຊ່ີຂາດ ເພ່ືອທ້ອນໂຮມ, ເພ່ືອແຜ່ຂະຍາຍ ແລະກ່ິຈການສາງສະສົມຂອງຣັດ. ຣັດໄດ້ຫາ-ທາງເຜ່ີຍປັນພ້ົາຣະພັກ ໃນການສະສົມສ່ວນໃຫຍ່ ໃຫ້ກຸ່ມຜລິດຕ່າງໆ ໂດຍໃຊ້ ມ້ົາຕຣາການຕ່າງກັນ ສໍາລັບຜູ້ທ່ີເຂ້ົາຮ່ວມ ໃນກ່ິຈການ ອັນນ່ີ, ເຊ່ືງມ່ີທັ້ງຈ່ິມຂ້ົນ ຕ້ົາມຕ່າງໆ ແລະ ກຸ່ມປະຊາຊ່ົນທັ່ວໄປ.

ກ່ອນການພ່ົກປ່ັນຣະບອບການປົກຄອງ ຈາກລັດທ່ິນາຍທຶນນ່ິຍົມ ມາ ເປັນລັດທ່ິສັງຄົມນ່ິຍົມ ຣາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດປະມານ ๗๕% ແມ່ນມາຈາກເຈ້ົາຂອງກ່ິຈ-

ການຫາມຄ້າສ່ວນໂຕ ເຊິ່ງໃນຄາວນັ້ນເຂົາເປັນຜູ້ກຳຄານະການເສຖກິດໄວ້ໝົດ. ເງິນທຶນໝຸນຂອງເຫລ່ານາຍທຶນສ່ວນບຸກຄົນເຫລ່ານີ້ ມີອິດທິພົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຕໍ່ການດຳເນີນທິຈການໃນວົງການອຸດສາຫະກັມເບົາ ແລະການຜລິດຂອງກຸ່ມກະ-ເສດ.

ໃນອາຊີພາກກາງ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວຊົນນະບົດ ສະທ້ອນອອກ ມາໃນຮູບເສຖກິດ ແລະການສັງຄົມຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ : ຣາຍໄດ້ຈາກການລ້ຽງຜາະ ພັນຫຼລັກ, ເງິນທ້ອນໄດ້ຈາກການຄ້າຂາຍ. ໃນຮູບການເສຖກິດທີ່ຕ່າງກັນແບບນີ້, ຄວາມຮັ່ງມີກໍ່ແຕກຕ່າງກັນ ຍ້ອນບໍ່ເກີດຂອງມັນເອງ ແລະຍ້ອນຄວາມສແວງຫາ ການພັທນາຕ່າງກັນ.

ດ້ວຍຄວາມຫ່ວງໃຍ ບໍ່ຢາກໃຫ້ເສັ້ນຜົມປໂຍດຂອງກຸ່ມກັມມະກອນ, ຣັຖບານໂຊວຽຕຈຶ່ງໃຊ້ວິທີຂຶ້ນຣາຄາສິນຄ້າຂອງຣັຖວິສາຫະກິດ ເພື່ອສ້າງຄວາມຮັ່ງ ມີໃຫ້ຣັຖ. ອີກຢ່າງນຶ່ງການຂຶ້ນຣາຄາສິນຄ້າ ກໍບໍ່ແມ່ນຫົນທາງທີ່ຈະສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ ໃຫ້ເກ່ົາກຸ່ມຊົນທົ່ວໄປ ດັ່ງນັ້ນ ຫລັກການອັນນີ້ຈຶ່ງຕ້ອງຍົກເລີກ ຮັບເອົາມາປະຕິບັດ ບໍ່ໄດ້. ດັ່ງນີ້ເອງ ຈຶ່ງມີຕລາດຄ້າຢູ່ແຫ່ງດຽວ ແລະຣາຄາຍ່ອຍຂອງສິນຄ້າບໍຣິໂພກ ທຸກຊນິດ ກໍຄືກັນໝົດໂດຍບໍ່ຈຳກັດວ່າຈະມາຈາກແຫ່ງໃດ.

ຄືດັ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າມາກ່ອນນັ້ນແລ້ວວ່າ ກ່ອນການປະຕິວັດນັ້ນ ຮູບການ ແລກປ່ຽນທຸກຢ່າງ ເປັນໄປຢ່າງບໍ່ທ່ຽງທັນສເມີພາກ ລະຫວ່າງເຂດອຸດສາຫະກັມ ໃນຣັສເຊັຽຂາວ ແລະເຂດນອກ, ຈຶ່ງເປັນເຂດເສດກັນ. ໃນສມັຍນັ້ນ ຖືວ່າ ເປັນຫລັກທົ່ວໄປທີ່ຣາຄາສິນຄ້າ ວັດຖຸດິບທີ່ມາຈາກອາຊີກາງ ຈະຕ້ອງຖືກລົງສເມີ ໃນຂນະທີ່ສິນຄ້າປະດິດຈາກໂຮງງານອຸດສາຫະກັມ ຕັ້ງຣາຄາສູງຕາມໃຈ. ສະ-

ພາຫານເຊັ່ນນີ້ ຍ່ອມເປັນການບ່ຍຸຕິທັມຕໍ່ກຸ່ມຜູ້ຜລິດ ເຊິ່ງເຮັດວຽກເພື່ອພັທນາຊົ່ນ-ນະບົດ. ດັ່ງນີ້ເອງ ການທີ່ຣັຖບານສ້າງຕລາດ ທີ່ປະກັນຣາຄາສິນຄ້າ ຣາຄາຜ້າຍ ຫຸ້ນຫ່ວງ ແລະຈັດຕລອດຮອດການແລກປ່ຽນກັບເຄື່ອງບໍຣິໂພກ ແລະເຄື່ອງປະດິສ-ກັມສມັຍໃຫ່ ຢ່າງຍຸຕິທັມ ຈຶ່ງແມ່ນການໃຫ້ປັດຈັຍໂຕສຳຄັນສຸດ ໃນການຂຍາຍ ການສ້າງສົມຄວາມອຸດົມສົມບູນພາຍໃນໃຫ້ປະເທດ.

ໃນເວລາດຽວກັນ ຣັຖກໍໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍ ເພື່ອຫລຸດຣາຄາອຸປ-ກອນກະເສດກັນ. ອຸປກອນເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນໃຫ່ ຕົກເຖິງມືຊາວນາແບບຊື້ເຊື່ອ ໃນ ເງື່ອນໄຂທີ່ໃຫ້ປຽບແກ່ຊາວນາ, ນັບວ່າເປັນວິທີການນຶ່ງ ເພື່ອແຜ່ຂຍາຍການໃຊ້ ເຄື່ອງມືອຸປກອນການກະເສດທີ່ທັນສມັຍນີ້ ອອກໄປໃຫ້ກວ້າງຂວາງໃນກຸ່ມຊາວນາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເປັນອິສຣະ ຈາກກຸ່ມເຈົ້າຂອງທີ່ດິນທີ່ຮ້ຳມີ (ກູລັກ)

ການທີ່ເຄື່ອງອຸດສາຫະກັມ ເຊິ່ງຈຳໜ່າຍອອກສູ່ຫ້ອງຕລາດດ້ວຍຣາຄາ ແມ່ນອນ ແລະເພາະອອກມາຈາກສາງດຽວກັນ ແລະການຈຳໜ່າຍຢ່າງມີແບບມີແຜນ ເປັນເຫດໃຫ້ຣາຄາສິນຄ້າຈາກຮ້ອໄຮ່ສວນ ຂອງຊາວກະເສດກັນ ມີຣາຄາສູງຂຶ້ນນຳ ແລະເຫດນີ້ເອງທີ່ການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ຂອງຊາວກະເສດກັນມີຄ່າສູງຂຶ້ນ ແລະເປັນ ໄປໃນທາງທີ່ໄດ້ປຽບ ຍ້ອນນະໂຍບາຍຂຶ້ນຣາຄາໃຫ້ສິນຄ້າທີ່ເຫລືອຄວາມຕ້ອງການ. ຕົວຢ່າງອັຕຣາຣາຄາການແລກປ່ຽນ ຜ້າຍດິບຕໍ່ນ້ຳຕານ ແຕ່ປີ ໑໙໔-໑໙໕ ຫາປີ ໑໙໘-໑໙໗ ຂຶ້ນຮອດ ๔๐ ເປີເຊັນ , ຕໍ່ເຫລັກກໍຂຶ້ນເກືອບຮອດ ๓๐ ເປີເຊັນ. ຍ້ອນເຫດຜົນເຫລ່ານີ້ເອງ ໃນພາວະທີ່ລ້ຽງທີ່ຕ້ຳຈ້ຳຊີ ການເກັບພາສີອາກອນຈຶ່ງ ເປັນຫົນທາງດຽວ ທີ່ຍຸຕິທັມ ແລະທີ່ເຮັດໃຫ້ຣາຍໄດ້ທັ້ງມວນ ເຂົ້າມາເປັນອັນນຶ່ງ ອັນດຽວກັນເປັນຣາຍໄດ້ຂອງຊາດແທ້.

ແມ່ນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ເທື່ອທີສອງຂອງສະພາໂຊວຽຕ ແຫ່ງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ (ໝ໘໔) ທີ່ຕົກລົງໃຊ້ນະໂຍບາຍພາສີອາກອນ ໃນໂອກາດດຽວນີ້ ເພີ່ມ ກຳໄດ້ກະກຽມແຜນງານພາສີອາກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຈັດຕັ້ງການເກັບພາສີຈາກຊາວກະ-ເສດຂຶ້ນໃຫມ່ໂດຍຈຳເພາະ, ແລະຍຸບການເກັບພາສີປະຈຳບ່ອນ(ທ້ອງຖິ່ນ), ຂຶ້ນ ພາສີເຄື່ອງບໍ່ຣິໂພກທີ່ບໍ່ໃຫ້ຜົນ ໄລ +) (+ ຂໍ້ເທັ໊ໄຂປັນຫາເສຖກິດ ຂອງພັກແລະ ຂອງຣັຖບານ (ໝ໑ກ - ໝ໙ກ) ສຳນັກພິມ ໂປລິຕິຊດາຕ, ມ໑ສກ ໝ໙ກ. ປຶ້ມຫົວທີ ๑ ໜ້າ ๔๐๔.

ການດຳເນີນນະໂຍບາຍເກັບພາສີອາກອນຢ່າງກ້ວ້າງຂວ້າງ ແລະ ເປັນຄຸ້ມແຄ້ວ ກາຍເປັນວິທີການໂຕສຳຄັນ ໃນການສະສົມສະຖານະການ ກ່ອນທີ່ ປະເທດຈະເປັນສັງຄົມນິຍົມ ເພາະນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຫັນຜົນໄດ້ຈາກການຄົ້ນຄ້ວາໃຫມ່ ຄວາມສາມາດໃນການຜລິດໃນຂແນງຕ່າງໆ ແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງຣັຖທີ່ຈະ-ຕ້ອງມີສ່ວນສະສົມພາຍໃນ.

ເປັນທັນນະດາຢູ່ວ່າ ການກະເສດເປັນບໍ່ໃຫ້ຣາຍໄດ້ແກ່ພາສີອາກອນ ຫລາຍກ່ວ່າໝູ ໃນຄາວການປ່ຽນແປງເທື່ອນີ້. ໃນປີ ໝ໙ກ - ໝ໙໒ ຣາຍໄດ້ ຈາກພາສີຊາວນາ ຖືກເປັນ ๑๓,๔ ເປີເຊັນ ຕໍ່ຣາຍໄດ້ຈາກພາສີທັ້ງໝົດ, ແລະ ຈາກພາສີທັ໊ກັມສີນີ ມ໋,ຝ໋ ເປີເຊັນ. ນອກຈາກນີ້ການເກັບພາສີອາກອນ ຍັງສາ-ມາດບອກເຕືອນເຮົາລ່ວງໜ້າ ເຖິງຖານະເສຖກິດແລະສັງຄົມ ຂອງໂຮງງານອຸດ-ສາຫະກັມແລະບໍ່ຣິສັດຄ້າຂາຍ ແລະເປັນເຣື່ອງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກວດກາຢູ່ເປັນປະ ຈຳ.

ການເກັບພາສີຢ່າງເຄັ່ງຄັດນຳກຸ່ມຄົນຮັ່ງມີ ເຮັດໃຫ້ຣັດມີຣາຍໄດ້ສູງ ຂຶ້ນ ຈາກຣາຍໄດ້ຂອງພວກຮັ່ງມີ ເຊິ່ງມີຈຸບສົມບັດຫລາຍ. ເຊັ່ນອັຕຣາຄ່າພາສີ

ໃນປີ ໑໙໔໓ ນັ້ນ ແມ່ນ ມີ ເປີເຊັນຕ໌ຣາຍໄດ້ທັງໝົດ ໑໐໐ ຮູບເບ້ລ, ໝີ ເປີ-ເຊັນຕ໌ ๔໐໐ ຮູບເບ້ລ, ໑໙ ເປີເຊັນຕ໌ ๕໐໐ ຮູບເບ້ລ ຂຶ້ນເມືອ ໄລ. ໃນ ເຂດຊິລປະທານ ກຸ່ມຜູ້ບຸກເບີກການກະເສດຕ້ອງເສັງຄ່າພາສີ ຄິດທົ່ວແລ້ວ ๑๑ ຮູບເບ້ລ ຫຼາ ໂກເປກ ຕໍ່ການໃຊ້ນ້ຳດິນນຶ່ງຫາສອງ ແດດສິອາຕິນ +) (+ ແດດ ສິອາຕິນ ຫລື DESSIATINE ແມ່ນໜ່ວຍມາຕຣະການວັດແທກແບບພື້ນເມືອງ ๑๐ ຂອງຣັສເຊັ ຊຶ່ງທຽບທ໌ ๑, ๐໙ ເຮັກຕາຣ໌.)+ ໃນປີ ໑໙໔๕ ແຕ່ ອັຕຣາພາສີນີ້ ຫລຸດລົງເປັນ ໒ ຮູບເບ້ລ ๕໙ ໂກເປກ ໃນປີ ໑໙໔๗. ສ່ວນກຸ່ມ ຊາວນາທີ່ໃຊ້ນ້ຳດິນທ່ວມພືດປູກຜັ້ງຮອດ ໙-๑๐ ແດດອາສິຕິນນັ້ນ ຕ້ອງເສັງພາສີ ຜູ້ລະ ๑๗໙ ຮູບເບ້ລ ๕๔ ໂກເປກ ແລະ ໑໙໙ ຮູບເບ້ລ ๔๗ ໂກເປກ. ນອກ ຈາກນີ້ພວກບຸກເບີກທີ່ລົງມືປູກຝ້າຍ ໄດ້ຮັບສິດພິເສດຍົກເວັ້ນພາສີ, ເຫດການນີ້ ນັບວ່າເປັນການສົ່ງເສີມຂະຍາຍການປູກຝ້າຍ ແລະຫັດແທນການໃຊ້ຈ່າຍອັນເປັນພາ-ຣະໜັກ ໃນການດຳເນີນວຽກໃນຫົວການນີ້.

ການເກັບພາສີອາກອນນຳໂຮງງານ ສູນສາງໃຫຍ່ໆ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອແຕ່ ຈຸດປະສົງທາງດ້ານເສຖກິດທໍ່ນັ້ນ ແຕ່ເຮັດໄປໂດຍໜ້າທີ່ທາງສັງຄົມນຳ ເຊັ່ນຢ່ອງ ກັນບໍ່ໃຫ້ນິການຂະຍາຍໂຕຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ ຂອງນາຍທຶນເອກະຊົນ ແລະສ້າງນະໂຍ-ບາຍວາງແຜນດຶງດູດເອົາກຸ່ມພໍ້ຄ້ານ້ອຍ ມາສູ່ແລວທາງສັງຄົມນິຍົມ.

ການທີ່ນິກຸ່ມຄລິດນ້ອຍານີ້ເອງ ທີ່ສ້າງພື້ນຖານການນຳເນີການຕິດຕໍ່ ກັບພວກນາຍທຶນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ໃນສາຍຕາຂອງສັງຄົມ, ການເກັບພາສີອາ-ກອນ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງປ້ອງກັນການເສີມສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ ສ້າງຣາຍໄດ້ໃນຮູບເງິນທຶນ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມເຈົ້າຂອງດິນນາຜູ້ຮັ່ງມີ ໂດຍການເກັບພາສີສູງຈາກຣາຍໄດ້ພິເສດຂອງ

ພວກເຂົາ. ພາຍຫລັງປີ ໝ໘ກ ແລ້ວ ຣາຍໄດ້ພາສີຈາກອນຈາກການທະເສດ ຕ່າງເກົ່າຂຶ້ນຈົນເປັນທີ່ຕ່າງໃຈ ເພິ່ນຈັດແຈງເກັບພາສີໄປເທື່ອລະບຸກຄົນ ຈາກ ພວກຊາວນາ ກຸລັກສ໌ ທີ່ຮັ່ງມີ ແຕ່ບໍ່ໄລ່ເອົາຕາມຣາຍໄດ້ທັງໝົດຂອງເຂົາ ແຕ່ໄລ່ ເອົາຕາມຣາຍໄດ້ແທ້ໆ ຈາກກິຈການແຕ່ລະອັນ ດັ່ງນັ້ນ ພາສີຈຶ່ງແພງຂຶ້ນສຳລັບ ພວກຄົນຮັ່ງມີໃນຊຸມນະບົດ. ເມື່ອປີ ໝ໘ຊ - ໝ໘ໝ ອັຕຣາພາສີ ຈາກຣາຍໄດ້ ຊາວນາກຸລັກສ໌ ທີ່ຮັ່ງມີ ສູງຂຶ້ນຮອດ ໔໕ ຫາ ໕໐ ເປີເຊັ້ນ.

ສ່ວນພາສີຕ່ຳສຸດສຳລັບຊາວນາທີ່ຍາກຈົນນັ້ນ ກໍໄດ້ຍົກເລີກໄປ, ຈຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຣາຍໄດ້ທັງໝົດ ຈາກພາສີກະເສດ ທະວີຂຶ້ນສອງທໍ່ໂຕ.

ພາສີຈາກຣາຍໄດ້ ທີ່ເກັບນຳກຸ່ມຊາວນາ ກຸລັກສ໌ ທີ່ຮັ່ງມີ ໃນປີ ໝ-໘ຊ - ໝ໘ໝ ຖືກເປັນ ຊ,ຊ ເປີເຊັ້ນ, ໃນປີ ໝ໘ໝ - ໝ໙໐ ສູງຂຶ້ນເປັນ ໔ຜ,໙ ເປີເຊັ້ນ ແລະປີ ໝ໙໑ ສູງຂຶ້ນເປັນ ຜຊ,໑ ເປີເຊັ້ນ ຈາກຣາຍໄດ້ທັງ ໝົດທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບພາສີ.

ໃນເວລາດຽວກັນ ເພິ່ນກໍໄດ້ວາງຣະບຽບການຫລຸດພາສີຕ່າງໆ ສຳ ລັບສະຫະກອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (໔໐ ເປີເຊັ້ນ ສຳລັບປະເພດ T.O.Z , ໔໐ ເປີເຊັ້ນສຳລັບສະຫະກອນກຸ່ມຜລິດ ຫລືກຸ່ມຊາວນາ). ແຕ່ຕົ້ນປີ ໝ໙໐ ມາ ເພິ່ນ ໄດ້ຍຸບເລີກພາສີຣາຍໄດ້ ຈາກການຄ້າສັດພາຫະນະ ອັນເປັນສິນບັດສ່ວນໂຮມຂອງ ກຸ່ມຊາວນາ ໃນຣະຍະເວລາສອງປີ, ແລະຣາຍໄດ້ຈາກການຄ້າຈຳພວກ ງົວແມ່, ຫມູ, ເກາະ ແລະສັດປີກ ອັນເປັນສິນບັດສ່ວນໂຮມຂອງກຸ່ມຊາວນາ ຫລືສ່ວນໂຕ ຂອງຊາວນາ. ດັ່ງນີ້ເອງ ເຄິ່ງຈະມີການຂຶ້ນພາສີຈາກອນສູງສຸດຂີດ ການດຳເນີນ ນະໂຍບາຍແບບນີ້ ໃນເຂດຊຸມນະບົດ ກໍລ້ວນແຕ່ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜລິດໃນການທະ-

ເສດ ແລະເພື່ອຄວາມສາມັກຄີຂອງຊາວນາ. ນອກຈາກນີ້ ນະໂຍບາຍເກັບພາສີ ຍັງໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ອັນເປັນປໂຍດຍິ່ງຕໍ່ສັງຄົມອີກຄື ການຍຸບມ້າງອິດທິພົນຄອບງຳຂອງ ພວກເສດເຫລືອ ມາຈາກລັດທິຕຣ ງມນາຍທຶນ. ນະໂຍບາຍເກັບພາສີແມ ໃສ່ການ ຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມື ຈາກກຸ່ມຊົນທີ່ດຸໝັ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍກັນສ້າງຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ສ່ວນໂຮມ ຕາມທີ່ຖານະຂອງພວກເຂົາຈຳນວຍໃຫ້.

ຣາຍໄດ້ຈາກພາສີອາກອນ ເປັນສິ່ງຕື່ມຫະອີຄວາມຮັ່ງມີຂອງຊາດສ່ວນ ໃຫຍ່ ໃນຣະຍະທ້າປີທຳອິດ. ໃນປີ ໑໙໘໒ - ໑໙໘໑, ຣາຍໄດ້ຈາກພາສີ ນີ ສ່ວນຢູ່ຣອດ ກມ ເປີເຊັນ ຕໍ່ຣາຍໄດ້ທັ້ງໝົດຂອງງົບນານແຫ່ງຊາດ, ແລະ ຝກ,໔ ເປີເຊັນ ໃນປີ ໑໙ນ໘. ໃນເວລາທີ່ການເສຖກິດໃນຣັດສັງຄົມນິຍົມ ກຳລັງ ຈະເຣີນ, ການເສັ່ງພາສີອາກອນຂອງປະຊາກອນ ກໍຫລຸດຍອບລົງຊັກໄຊ້ ກົງກັນ ຂ້ານກັບຣາຍໄດ້ທີ່ແທ້ຈິງ ທີ່ເຂົ້າຣັດຈາກການເກັບພາສີ ຊຳ້ສູງຂຶ້ນ (ນ໐,໔ ລ້ານ ຮູບເຍີ້ລ ໃນຣະຍະທ້າປີທຳອິດຂອງໂຄງການ, ໔໘ ລ້ານໃນຣະຍະໂຄງ ການທ້າປີ ຊຸດທີສອງ. ເງິນຣາຍໄດ້ຈາກພາສີກະເສດ ກໍສູງຂຶ້ນຕົ້ນຈາກ ๑๑, ๔ ລ້ານຮູບເຍີ້ລ ມາເປັນ ๘๑, ภ ລ້ານ ຮູບເຍີ້ລ). ໃນປະເທດທີ່ຊາວນາເປັນປະ-

ຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ຜູ້ສ້າວຢູ່ທຳກິນລ້ ງໂຕກຸ້ມ ອັນທີ່ສ້າງຄວາມມັ່ງມີແລະຫັ້ນຄົງ ຂອງການເສຖກິດແຫ່ງຊາດສ່ວນນຶ່ງ ກໍແມ ນປະຊາຊົນທີ່ມີອິສຣະເສຣີ ໃນການຣະ-ດົມປັດຈັຍການຄ້ ງ ຕາມຖານະເຂົ້າເຈົ້າ ໂດຍອາສັຍການຝາກເງິນໄວ້ໃນທະນາ ຄານອອມສິນຂອງຣັດ ແລະມີສິດໃນການກູ້ຢືມພາຍໃນມ ຳ ໃນຕອນຕົ້ນຂອງໂຄງ ການໄລຍະທ້າປີນັ້ນ ດອກເບ້ ຽທີ່ໄດ້ຈາກການກູ້ຢືມທັ ງໝົດ ເປັນເງິນຣອດ ภ,ผ ລ້ານຮູບເຍີ້ລ ນັບວ່າເປັນຣາຍໄດ້ທີ່ກັບ ผ ເປີເຊັນ ໃນເງິນຂອງຣັດທີ່ລົ ງທຶນໄປ.

ໃນໂຄງການຣະຍະຍາວຫ້າປີເທື່ອທີສອງ ໂຕເລກດ້ວງກ່າວສຸງທະວີຂຶ້ນ ເປັນ ມີ໕, ๔ ລ້ານຮູບເບີ້ລ ຊຶ່ງນັບເປັນ ມ,๒ ເປີເຊັນ ໃນຈຳນວນເງິນຂອງ ຣັດທີ່ເອົາມາລົງທຶນ. ເຖິງວ່າສະພາບການເງິນຂອງປະຊາຊົນ ຈະຢູ່ໃນຣະດັບຕ່ຳ ເມື່ອທຽບໃສ່ກັບຄວາມຮັ່ງມີຂອງເສຖກິດພາຍໃນ, ແຕ່ນັ້ນກໍຍັງບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີບົດ-ບາດສຳຄັນ ໃນການເສີມສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ ຂຍາຍເສຖກິດແລະວັທນະທັນຂອງຊາດ ໄດ້. ຣັດເປັນຜູ້ມີບົດບາດພັ ໃນການຊີ້ຂາດນະໂຍບາຍການໃຊ້ຈ່າຍຣາຍໄດ້ຂອງ ຊາດ ເພື່ອການພັທນາເສຖກິດ.

ໃນເວລາດຽວກັນ ພັກຄອມມູນິສ ກໍໄດ້ໃຊ້ນະໂຍບາຍອັນເຮັດໃຫ້ ຣາຍຈ່າຍຂອງຣັດ ຂຸບຂອບລົງ ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ຜົນທາງເສຖກິດແລະຈົ່ງປຽບຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍ ຂອງພ່ອຍອງກຂອງຣັດແຕ່ຢ່າງໃດ. ອ. ເລນິນ ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ວ່າງປີ ๑๙๔๘ ວ່າ: ວຽກການອັນສຳຄັນແລະຮີບດ່ວນສຸດ ແມ່ນຂຸບຈຳນວນພ່ອຍອງກໃຊ-ອງຕລົງ ຢ່າງມີແບບແຜນ, ເຊິ່ງຈະເປັນຜົນໃຫ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳລົງນຳ ຕາມສມັຄ-ພາບ ໂດຍໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຈາກອົງການທີ່ມີຄວາມຊ່ຽວຊານ ພ້ອມກັບຍຸບທຳລາຍ ພວກທິວປົກຄອງຂີ້ຄ້ານ, ພວກເຈົ້ານາຍນັ່ງຕັ້ງ ແລະຫລີກເວັ້ນການໃຊ້ຈ່າຍທຸກ ຢ່າງ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຫມ່ໍາກໃຫ້ຜົນ +) (+ ຈາກປຶ້ມ ຂອງ ອ. ເລນິນ,ຫົວທີ ມີ ໜ້າ ๔๕ภ). ວຽກການອັນນີ້ຕ້ອງລົງມືເຮັດ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ໂລດ, ແລະມັນຈະ ກາຍເປັນວຽກອັນສຳຄັນໃນປີຕໍ່ໄປ ຢູ່ອີກຫລາຍປີ.

ອ. ເລນິນ ໄດ້ແຈ້ງຫລັກການໃຫຍ່ໆ ທີ່ຈະປະຕິບັດວຽກສ່ວນນີ້ ແລະ ນະໂຍບາຍອັນນີ້ໃນເດືອນ ມິນາ ๑๙๔ມ ໃນບົດຂຽນຊື່ວ່າ " ຈະໃຫ້ດີເລີດແມ່ນ ເອົາພ້ອຍ, ແຕ່ໃຫ້ດີແທ້ " (ຜູ້ແປ) ຊຶ່ງຂຽນໄວ້ວ່າ: ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງເສຖ-

ກິດທີ່ແໜ້ນໜາວທີ່ສຸດ ໃຫ້ທຸກໜ່ວຍວຽກຂອງຣັດ ໃຫ້ເປັນຄວາມຈິງເສັ້ງກ່ອນ. ພວກເຮົາຕ້ອງທຳລາຍລຶບລ້າງຮອຍແປ້ວ ຊຶ່ງພວກສັກດິນາຂຸນນາງຣັດເຊັ້ງຂາວ ໄດ້ຖົ້ມໄວ້, ແລະທີ່ໜ່ວຍດຳເນີນງານຂອງພວກນາຍທຶນ ກັບພວກນັ່ງຕັ່ງນອນກິນ ສ້າງໄວ້ຢ່າງລົ້ນເຫລືອນັ້ນອີກ.

- ມັນຈະບໍ່ເປັນສມັຍ ທີ່ຄວາມໂຫດຮ້າຍຄວບຄຸມ ຢູ່ທົ່ວຜືນແຜ່ນດິນ ແລ້ວເບາະ ?

ບໍ່... ຢ່າງເດັດຂາດ ຖ້າຫາກເຮົາຊິປ່ອຍໃຫ້ກຸ່ມຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ເປັນຜູ້ກຳການປົກຄອງ ໃນກັມມະສິດທີ່ດິນຂອງເຂົ້າເຈົ້າເອງ. ຍອມສະພາບເສຖກິດ ອັນສືບເນື່ອງມາຈາກການບໍ່ຣິຫານວຽກ ອັນຈະຖາວອນຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ຂອງຣັດ ເຮົາຈະໃຊ້ເງິນແຕ່ຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ເພື່ອພັທນາອຸດສາຫະກັມແບບໃໝ່, ພັທນາການໄຟຟ້າ, ການຖົ່ນຖ່ານຫີນຈາກພະລັງງານນ້ຳຕົກ...

ທີ່ນີ້ເອງ... ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາດ້ວຍໂຄງການອັນຈິບງາມ ແລະ ພຽງແຕ່ພວກເຮົາ ຊິພ້ອມໃຈກັນປະຖົ້ມບ້ານ້ອຍຈ່ອຍໂຊ ຂອງໄທ້ຂ້ານນອກຊາວມາ ມາໂດດຂຶ້ນບ້າໂຕໃໝ່ ໃຫ້ມັນພາແລ່ນໄປຫາໂຮງງານອຸດສາຫະກັມທີ່ທັນສມັຍ, ໂຮງງານໄຟຟ້າ..ຯລ..)(+ ຈາກປຶ້ມ ວ. ເລນິນ ຫົວທີ ມີ ໜ້າ ๕๑๒).

ໃນຕາດຈິທິ ຫລັງຈາກການປະຕິວັດແລ້ວສອງສາມປີ, ຄນະບໍ່ຣິຫານວຽກຫລວງສ່ວນໃຫ່ ແມ່ນແຕ່ຂ້າຣາຊການເຖົ້າແລ້ວ. ແຕ່ບໍ່ດົນທາງການກໍ່ເຫັນວ່າ ກຸ່ມບໍ່ຣິຫານຄອມມູນິດກຸ່ມນີ້ ຂາດປະສົບການ ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສະພາບຫລ້າຫລັງຂອງການເສຖກິດແລະການສຶກສາ, ກຸ່ມບໍ່ຣິຫານຊຸດນີ້ຈຶ່ງບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ພໍທີ່ຈະ

ແກ້ໄຂປັນຫາໃນພາລະທີ່ບ້ານເມືອງ ປ່ຽນສະພາບມາເປັນຣັຖສັງຄົມນິຍົມ, ສະ-ພາບການບາງຢ່າງກໍ່ບໍ່ເປັນທີ່ເພາະສົມ ເຊັ່ນ ການຈັດຕັ້ງຈຸດໃຫຍ່ ດຳເນີນວຽກຢູ່ແຕ່ຈຸດດຽວໂພດ ຄືກໍຣະນີແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ດຳເນີນແຜນການ ເຊິ່ງກາຍມາເປັນກຸ່ມຜະເດັດການວາງອຳນາດການປົກຄອງຈາກໜ້ອງການ ເພື່ອຕົ້ມພາຣະການໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອການບໍຣິຫານວຽກຫລວງໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ດ້ວຍຄວາມຮອບຄອບເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວຽກຂອງພັກແລະຂອງຣັດ ຣາຍຈ່າຍເພື່ອອຸປຖັມຄນະບໍຣິຫານວຽກການຂອງຣັດ ຈຶ່ງຫລຸດໜ້ອຍຖອຍລົງທຸກໆມື້. ເຊັ່ນໃນປີ ໑໙໔-໑໙໔໙ ທີ ຕາດຈີ ຣາຍຈ່າຍທັງພິດຕິກເປັນເງິນຢູ່ຈຳນວນ ๕ມ ເປີເຊັນຂອງຣາຍໄດ້ທັງພິດຂອງຊາດ, ຣາຍຈ່າຍເຫລົ່ານີ້ຫລຸດລົງເປັນ ๔໙ ເປີເຊັນ ໃນຣະຍະນຶ່ງປີລຸນມາ ແລະຫລຸດລົງມາເປັນແຕ່ ๓໐ ເປີເຊັນ ໃນປີ ໑໙໔໒ - ໑໙໔໙ ແລະໃນທີ່ສຸດ ຫລຸດຣອດ ๑๕ ເປີ-ເຊັນ ເມື່ອໂຄງການຣະຍະຫ້າປີຂັ້ນທີສອງສັ້ງສຸດລົງ. ໃນເຣື່ອງນີ້ ນັບວ່າການກວດກາຂອງຣັດແລະຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ມີສ່ວນຊ່ວຍຢູ່ຫລາຍ.

ການດຳເນີນການກວດກາ ແມ່ນຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຄນະກັມມະການ ສະ-ພາສາຣະອັດປະຊາຊົນ ເພື່ອຣາຍງານຕໍ່ກຸ່ມກະສິກອນແລະຊາວນາ ແລະຄນະກັມມະການກວດກາຈາກອົງການຕ່າງໆຂອງພັກ ຄອມມູນິດ ແຫ່ງສາທາຣະນະຣັດ. ການສນັບສນຸນຂອງພວກກັມມະກອນແລະຊາວນາ ຕ້ານຕໍ່ຕ້ານລັດທິການປົກຄອງແບບສັ່ງການ, ກວາດລ້າງພວກລູກເຫລ້ຽງລັດທິປົກຄອງສັ່ງຊື້ (ຜູ້ແປ) ອັນເປັນກຸ່ມບໍຣິຫານວຽກຂອງຣັດເອງຢ່າງຫົວເຖິງ, ໃຊ້ນະໂຍບາຍຂອງກຸ່ມຊົນຊັ້ນ ຕ້ານພວກກອບໂກຍ, ສິ່ງພຸ້ນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງ ຕໍ່ພາລະຫົວລ້ຽວຫົວຕໍ່ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າພັກຕ່າງໆຂຶ້ນ ໃຫ້ເປັນຜົນສຳເຣັດ ແລະຮັກສາຈຸດປະສົງອຳນາດຣະບອບໂຊ-ວຽດ ທີ່ແມ່ໃສ່ເຈຕນາການຈົ່ງຢອມ ຣາຍຈ່າຍຂອງກຸ່ມບໍຣິຫານຂອງຣັດ.

ພັກໄດ້ຮູ້ສຶຕລອດມາ ເພື່ອສ້າງຄວາມນັ້ງຄັ້ງໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະເພື່ອ
ໃຫ້ຮາຍຈ່າຍຂອງພ໋ວຍ ບໍຣິການຫລວງພ໋ອຍລົງ, ທັງນີ້ ແມ່ນເພື່ອຕື່ມກຳລັງໃຫ້
ການຫວດຫາມືປະສິດທິພາບຂຶ້ນ ເພື່ອຈະເປັນແລວທາງໃຫ້ຣັດ ໄດ້ໃຊ້ຈັບສົມສ່ວນ
ກາງນີ້ ສ້າງເງື່ອນໄຂທຸກອັນ ໃຫ້ພ້ອມທີ່ການທຸກຢ່າງກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການປັດວາດ
ຄວາມຫລ້າຫລັງທາງເສຖກິດ.

ເປັນຄວາມຈິງຢູ່ວ່າ ການແກ້ໄຂປັນຫາການເສີມສ້າງຄວາມຮັ່ງມີນີ້
ສືບຕໍ່ໃສ່ກັບປັນຫາທຍຸ້ງຍາກໃຫຍ່ໃນປະເທດສ໋ວນ ຈຶ່ງມີກຳລັງຈັພຍາກອນພາຍ
ໃນຈຳກັດທີ່ສຸດ. ແຕ່ກ່ອນມາ ຣັດຕ່າງໆໃນອາຊີພາກກາງທີ່ຫລ້າຫລັງ ເຊິ່ງກໍເປັນ
ສ່ວນນຶ່ງຂອງສະຫະພາບໂຊວຽຕ ໃນນາມສະມາຊິກຂອງກຸ່ມປະເທດສັງຄົມນິຍົມນາ-
ນາຊາດ, ໄດ້ເຜ້ຊິນຄວາມທຍຸ້ງຍາກ ດ້ວຍການນຳເອົາຈັບໃນດິນ ສິນໃນນ້ຳພາຍ
ໃນປະເທດມາໃຊ້ ແລະຕິດຕໍ່ຫາ " ແຫລ່ງຈັພຍາກອນ " ທາງນອກອີກອັນພາຍ
ເຖິງຂຸມກຳລັງຂອງຈັພຍາກອນ ທີ່ຢູ່ໃນສະຫະພາບໂຊວຽຕທັງໝົດນັ້ນເອງ.

ຈາກສ່ວນສັນພັນລະຫວ່າງຊົນຊາດຕ່າງໆ ພາຍຫລັງການປະຕິວັດໃຫ່ຍ
ເດືອນຕຸລາແລ້ວ, ສາຍສັນພັນອັນເກີດຈາກທິສດີ ຄວາມເປັນນັກນິຍົມຊາດທົ່ວໄປ
ຂອງກຸ່ມກັມມະກອນຫາເຊົ້ກິນຄ່ຳ ຈາກມິຕພາບ ຈາກການຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະ
ກັນ ແລະຈາກຄວາມສາມັກຄີຂອງປະຊາຊົນໂຊວຽດຣັສເຊັ່ນ, ການແຈກຢາຍຜົນ
ຜລິດເຫລືອຄວາມຕ້ອງການອີກເທື່ອໃຫ່ມ ກໍໄດ້ຖືກຳເນີດຂຶ້ນເພື່ອຊ໋ວຍປະຊາຊົນ
ກຸ່ມຫລ້າຫລັງ ແລະອັນນີ້ກໍ ໄດ້ຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໃນການພັທນາເສຖກິດ ແລະການສຶກສາ
ວ່ອງໄວຂຶ້ນ.

ເຮົາຈະຍົກໂຕຢ່າງມາອ້າງແຕ່ອັນດ໋ວ ເຊິ່ງຈະສະແດງອ້າງຍິດຍາດ

ຂອງນະໂຍບ່າຍການເງິນ ແຫ່ງຣັຖບານໂຊວຽດ ໃນວິທີສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ ໃຫ້ແກ່ ຣັດຕ່າງໆ ໃນອາຊີພາກກາງ. ໃນປີ ໑໙໔໒-໑໙໔໙ ຣາຍໄດ້ມາເຂົ້າຄັງຫລວງ ໃນຣັດເຫລົ່ານີ້ ມີຢູ່ ມ໔,໔ ເປີເຊັນ ໃນຈຳນວນນີ້ ມາຈາກງົບປະມານຂອງສະຫະ-ພາບໂຊວຽຕ ຊ,ກ ເປີເຊັນ, ແລະອີກ ๔๕,ກ ເປີເຊັນນັ້ນ ເມ່ນໄດ້ມາຈາກ ພາຍໃນຣັດເອງ. ໃນປີ ໑໙ມ໔ ຣາຍໄດ້ເຂົ້າຄັງຫລວງສ່ວນນຶ່ງ ເມ່ນໄດ້ມາຈາກ ງົບປະມານຂອງສະຫະພາບໂຊວຽຕ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ປະສົບການທີ່ເຮົາໄດ້ພົບພໍ້ໃນອາຊີກາງຂອງໂຊວຽດ ກໍສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ຄວາມຮັ່ງມີທີ່ໄດ້ມາຈາກພາຍນອກ ຈະຍິ່ງໃຫ່ຍຫລວງຫລາຍ ທ່ໃດ ກໍບ່ມີອະນຸພາບທີ່ຈະຂຍາຍກຳລັງຜລິດ ຖ້າຫາກວ່າສະຫະພາບສັງຄົມ-ເສຖ-ກິດແບບກ້າວໜ້າ ຈະບ່ຳ່ຽງສ້າງໂຕຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມ ພາຍໃນປະເທດເອງເສັຽ ກ່ອນ ແລະຖ້າຫາກວ່າຄົນໃນປະເທດເອງ ບ່ເສັຽສລະທຸກສິ່ງທຸກແນວທີ່ລີ ເພື່ອ ສ້າງຄ່າຣາຄາໃຫ້ຊຸ້ບໃນດິນສິນໃນນ້ຳຂອງໂຕເອງ.

ເພື່ອທັບຖົມຄວາມຫລ້າຫລັງໃນການເສຖກິດ, ກ່ອນອື່ນເໝີດ ໃນຕາດ-ຈິກິ ແລະໃນຫລາຍໆຣັດແຖບໂຊວຽຕຕາເວັນອອກ, ຈຶ່ງເຫັນສົມຄວນຫວາດຢັ້ງສະ-ພາບການສນັບສນຸນລັດທິນາຍທຶນນິຍົມ ທຸກຢ່າງໃຫ້ໝົດໜ້ານ, ປົດປ່ອຍເສຖກິດອອກ ຈາກອິດທິພົນຂອງນາຍທຶນພາຍໃນ ແລະຕ່າງຊາດ ແລະໃນວົງການຜລິດແລະສິ່ງ ສິນຄ້າຂາຍອອກ ກໍໄດ້ກຳຈັດຫຳລາຍພວກທີ່ມີປະຕິກິຣິຍາເປັນນາຍທຶນ ແລະພວກ ສນັບສນຸນລັດທິນີ້, ພ້ອມດຽວກັນກໍສນັບສນຸນຊ່ວຍເຫລືອທຸກວິທີທາງ ແລະດ້ວຍວິທີ ການທີ່ເໝາະສົມ ກັບກຸ່ມຄົນມະກອນໃນເມືອງແລະໃນເຂດຊົນນະບົດ ໃນເຣື່ອງ ການພັທນາການຜລິດ. ດ້ວຍເງື່ອນໄຂຫລັກການແບບນີ້ທັ້ນ ຈຶ່ງຈະມີຫວັງເຫັນຊຸ້ບ

ສົມພາຍໃນຂອງຊາດ ແລະງົບປະມານຣາຍໄດ້ຈາກການຂ່ອຍເຫລືອຂອງສະຫະພາບ ເປັນປໂຍດໃນການສ້າງສາພັທນາເສຖກິດຂອງຊາດ ໃຫ້ໄດ້ໄວທັນໃຈຂຶ້ນ. ການພັທນາໂດຍວິທີກົງກັນຂ້ານກັບ ລັດທິນາຍທຶນນິຍົມ ໄດ້ເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງແກ່ຕາປະຊາຊົນທີ່ຫລ້າຫລັງ ຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດແລ້ວວ່າ ບໍ່ວ່າລີລາຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນການພັທນາເສຖກິດແລະຣະດັບຂອງມັນ ບໍ່ວ່າສະພາບໂຄງຮ່າງການຜລິດ ເພື່ອສັງຄົມທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າແຕ່ເກົ່າທັ້ນ, ປະຊາຊົນເຫລ່ານີ້ສາມາດລົບລ້າງຄວາມຫລ້າຫລັງ ການເສຖກິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ໃຫ້ພົ້ນໄປໄດ້ໃນໄລຍະເວລາໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນປວັດ-ສາດ, ແລະຍັງສາມາດດຶງເອົາຄວາມສຳເຣັດນັ້ນ ໃຫ້ຢູ່ໃນຣະດັບສູງ ທ້ຽງປ່ຽນສະ-ພາບຊີວິດຂອງກຸ່ມຫັມມະກອນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນຢ່າງໜ້ວເຖິງ. ຄວາມສຳເຣັດໃນການພັທນາເສຖກິດແລະຂຍາຍການສຶກສາ ຂອງສາທາຣະນະຣັຖ ສັງຄົມນິຍົມ ໂຊວຽຕ ຕາດຈິກິ ເປັນພະຍານຫລັກຖານອ້າງໄວ້ຢ່າງແຈ້ນແຈ້ງ.

ແຕ່ປີ ໑໙໓ ຫາປີ ໑໙໕໒ ໃນ ຕາດຈິກິ, ປະຣິມານການຜລິດຈາກ ອຸດສາຫະກັມ ຕົ້ນທະວີເປັນ ກຊ ຕ໋. ປັດຈຸບັນ ໙ແນກອຸດສາຫະກັມມີຕ່າງກັນຢູ່ ຣວດ ໙໐ ກ່ວາຂແນງ ແລະໂຮງງານໃຫຍ່ໆ ມີຢູ່ຣ້ອຍໆບ່ອນຢູ່ໃນຣັດນີ້. ເມື່ອປີ ໑໙໕໙, ຣາຍໄດ້ຈາກການອຸດສາຫະກັມ ເຂົ້າງົບປະມານແຜ່ງຊາດ ສູງຂຶ້ນປະມານ ໕໙ %. ເມື່ອປີ ໑໙໕໒, ຣັດໄດ້ຈຳໜ່າຍພະລັງໄຟຟ້າ ໒໓໓ ກິໂລວັຕ ຕໍ່ປະຊາ-ກອນຜູ້ນຶ່ງ, ໝາຍຄວາມວ່າ ຫລາຍກ່ວາຣັຖບານ ເຕີ໋ກີ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົາ ๔ ເທື່ອ ຫລາຍກ່ວາ ອິຣັກ ๑๐ ເທື່ອ ແລະຫລາຍກ່ວາປາກິສຖານ ๘໕໕ ເທື່ອ.

ການທະເສຕກັມໃນ ຕາດຈິກິ ຍັງໄດ້ປະສົບຄວາມສຳເຣັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ນຳອີກ, ໃນປີ ໑໙໕໒ ຣັດໄດ້ຜລິດຜ້າຍ໑໑ກ ຫລາຍກ່ວາປີ ໑໙໓ ຣວດ ๘๐ ເທື່ອ

ກຸ່ມກະເສດກອນໄດ້ຮັບຮາງວັນຕອບແທນ ເປັນອຸປກອນທັນສມັຍຂຶ້ນ. ໃນປີ ໝຜ ຣິຖໄຄມາກວ່າ ๔๐.๐๐๐ ຄັນ ໄດ້ລົງມືເຮັດງານໃນທົ່ງນາ ຂອງກຸ່ມກະເສດກອນ ໂກລໂคຊ ແລະ ຊອຟໂคຊ ນັ້ນ ຫມາຍຄວາມວ່າພື້ດິນຈຳນວນມະຫາສານ ຣາບ ກ້ານລົງຢ່າງວ່ອງໄວ ເພາະຣິຖໄຄມາຄັນນຶ່ງໄຄໄດ້ ມື້ລະ ๓๐ ເຮັກຕາຣ໌. ການ ຖຸດຂຸດດິນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງສະຖານທີ່ສຳລັບຊົນປະທານ ແລະເພື່ອຄວາມເໝາະສົມທຸກ ຢ່າງ ເຮັດສຳເຮັດລົງດ້ວຍເຄື່ອງຈັກເກືອບຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.

ປະຊາກອນຫລາຍກວ່ານຶ່ງສ່ວນສາມ ຍັງຢູ່ໃນວັຍສຶກສາເລ່ົາຮຽນ, ຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບປະກາດໄຊຍະບັດ ການສຶກສາຂັ້ນອຸດົມ ແລະຂັ້ນມັທຍົມອາຊີບ ເຮັດການ ເປັນລູກຈ້າງຣັຖບານ ມີຢູ່ກວ່ານຶ່ງແສນຄົນ (๑๐๐.๐๐๐) ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ໃນ ๑๐,๐๐๐ ຄົນ ມີຜູ້ຮຽນຮອດຂັ້ນອຸດົມສຶກສາ ຢູ່ປະມານ ๑๔๕.

๒๔/VII

-ถวามสำถับของสะพาวะจิด และ ปะเพ็ณีนิยม ของ ชาวลาว

ขาดจำหน่าย

<u>ເກຣິ່ນ ອາມນາກຸລນ</u> - <u>ອາຣິສສາ ເກລວາກິນາ</u>

<u>ນລິຈ ມຸລຄນ</u> - <u>ອາເລັກຊ້ານດ໌ ຣິສເລັ່ນໂກ</u>

ເພື່ອດຳເນີນການປະຕິຮູບ ເສຖກິດ-ສັງคົມ ໃຫ້ຮອດຣາກຮອດເຫງົ້າ ຈຳ ເປັ້ນຕ້ອງคະນຶ່ງເຖິງຣະດັບຈິດສັ້ນນຶກ ແລະປະ ເພນີນິຍົມຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາໃນ ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະ ເຂດເຂວງຂອງປະເທດອາຊີກາງນຳພ້ອມ ຊຶ່ງເມືອທີ່ພ້ະຈະນັບ-ເອົາ ເປັນຕົວຢ່າງໄດ້ກໍ່ຣະນີນຶ່ງ ກໍ່ເພມປະສິພກາພຂອງຕູ້ຣ໌ກ ເມນີ ນັ້ນ ເອງ.

ມ໋ໆຈະຮອດສມັຍມະຫາປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ເດືອນຕຸລານັ້ນ ພວກຊາວໄຮ
ຊາວນາຕຸຣ໌ກເມນີ ຈຳນວນສວນຫລາຍ ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດກະສິກອນເຍບຕ້ວ ຄຸ້ມ-
ຄອງຄອບຄົວແລ້ວ ຍັງມີເຫລືອຢູ່ແຕ່ພຽງ ໑໐ ຫລື ໑໘% ເທ່ານັ້ນ ທີ່ປະກອບອາຊີບ
ທາງລ້ຽງສັດເຍບພະເນຈອນຢູ. ສະນັ້ນພວກທີ່ຮ້ວມສົ່ມໝູ ນິຍົມປະກອບອາ ຊີບ
ກະສິກັມຄວບກັບການລ້ຽງສັດຢູ່ຕາມທົ່ງຫຍ້າທົ່ວໆໄປ. ໃນດ້ານອຸປກອນ ເຄື່ອງມື
ເຕັກນິກການຜຼກຜ້ງສມັຍນັ້ນ ກໍຍັງ ເປັນເຍບ ເກົ່າແກ່ບູຮານລ້ວນໆ. ທົ່ດິນໃນ ເຂດ
ວິລປະທາມຕ່າງໆນັ້ນມີແຕ່ຂອງບໍ່ຣິສັດການກະ ເສດ ຂອງພວກຊຸນນາງ ເສດຖີ ຫລື
ບໍ່ກ ເປັນຂອງສວນບຸກຄົນຫມົດ ປະຊາຊົນຊາຍ-ຍິງ ທີ່ຍັງຢູ ເປັນໂສດກັບພວກຕາງ
ຄຸ້ມຕາງ ເຊ້ືອ ເຜ່ົາພັນ ຄືກຈຳກັດຕັດສິດບ່ໃຫ້ຈັບຈອງຄຸ້ກັມມະສິດທົ່ດິນ. ທາງພວກ
ເສດຖີທົ່ດິນກໍ່ບ່ພາກັນດຳ ເນີນກິຈການຜລິດໃຫຍ່ໆ ແຕ່ວ່ານັກເຍງປັນໄຮນາໃຫ ເຜ
ພວກລູກຈ້າງນາ ເຊ່ົາ ເຮັດ ເປັນພັ້ນ ເປັນຕອນນ້ອຍໆ ທົ່ງຫຍ້າຢູ່ຕາມ ເຂດຕ່າງໆນັ້ນ
ຄືວ່າ ເປັນຂອງກາງປ່ວງ ແຕ່ວ່າຕ້ົ່ງທີ່ ເພ ເຜ ລ້ວນັ້ນກໍ ເປັນທົ່ດິນກັມມະສິດຜູ້ກ ຂາດ
ຂອງພວກ ເຜ ສ ທີ່ ເປັນ ເຈ້ົ່າຂອງສັດລ້ຽງພຸ້ນຫລາຍກວ່າ.

ສັງຄົມ ຂອງຕຸຣ໌ກ ເມນີ ໃນຍຸກ ໄກ້ ຈະຮອດສມັຍມະຫາປະຕິວັດສັງຄົມນິ
ຍົມ ເດືອນຕຸລານັ້ນ ຍັງ ເປັນສັງຄົມທີ່ມີການ ເຍງຊຸ້ມວັນນະຢູ ແລະຖ້ານະຄວາມ
ຮ້ັ່ງມີກັບຄວາມທຸກຍາກ ລະຫວ່າງຊຸ້ມຄົນກໍ ເລ ື່ອນ ລ ້ຳ ຫລຸດ ລ ື່ນ ກັນ ຢູ ຫລາຍ ເທ ົ່ າ ເປັນ
ຕົ້ນວ່າ ຢູ ຍ ານ ທະ ເລ ກ າ ສ ປ ຽ ນ ນັ ້ ນ ເຍງຊຸ ້ ມ ປ ະ ຊ າ ກ ອ ນ ອ ອ ກ ແ ລ ວ ມ ີ ພ ວ ກ ເ ສ ດ ຖ ີ ທ ົ ່
ດິນຢູ ເປັນສ ວ ນ ໑໑, ມ ີ % ແ ຕ ່ ວ ່ າ ພ ວ ກ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ້ ົ ່ າ ຂ ອ ງ ຄ ອ ບ ຄ ອ ງ ກ ັ ມ ມ ະ ສ ິ ດ ທ ົ ່ ດ ິ ນ ປ ຸ ກ
ຝ ້ ງ ຢ ູ ຣ ອ ດ ໔ ໑, ໔ % , ພ ວ ກ ລ ້ ຽ ງ ສ ັ ດ ນ ັ ້ ນ ເ ສ ດ ຖ ີ ໃ ຫ ຍ ່ ໆ ນ ີ ຢ ູ ເ ປ ັ ນ ສ ອ ນ ຜ , ໗ % ຂ ອ ງ
ປ ະ ຊ າ ກ ອ ນ ແ ຕ ່ ຈ ຳ ພ ວ ກ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ້ ົ ່ າ ຂ ອ ງ ສ ັ ດ ລ ້ ຽ ງ ຢ ູ ເ ຖ ິ ງ ໕ ০ % .

ປ ະ ຊ າ ຊ ິ ນ ຕ ຸ ຣ ໌ ກ ເ ມ ນ ີ ຍ ັ ງ ຣ ັ ກ ສ າ ປ ະ ເ ພ ນ ີ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ້ ົ ່ ງ ຣ ະ ບ ອ ບ ເ ຜ ່ ົ າ ໄ ກ ້ ຢ ู

ຄືເກົ່າ ແລະ ຈິດສັນນິກດ້ານວິນຍັນໃນວິນເຜ່ານີ້ ກໍຈະເຣີນແຕ່ດ້ານໜ້ອຍ. ຢູ່ໃນ
ຈິດສັນນິກດ້ານສັງຄົມນັ້ນ ແບບແຜນທີ່ນັບຖືກັນທົ່ວໆໄປຫລາຍກວ່າໜຸ ໄດ້ເກົ່າຄັນພີ
" ຕຸຣ໌ກແມນຈິລ໌ກ " ຊຶ່ງເປັນຕຳນານສວນໂຣມຂອງປະເພນີ ແລະ ປຣັຊຍາແມວ
ຄິດຂອງສາສນາເປັນກິດເກມແຫ່ງສິລທັມຈະຣິຍາ ແລະ ທຣັກການກຽວກັບລັດທິ
ສາທາຣະນະ ອັນຊຶ່ງກໍເກີດສະຖິດຢູ່ເປັນຣະບຽບແບບແຜນຂອງບັນດາວິນເຜ່າຂອງ
ບັນດາວິນເຜ່າຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ແຕ່ດົນນານມາແລ້ວ. ຣະບອບສັງຄົມແມວນີ້ ມີ
ສ່ວນກຽວຂອງກັບຣະບຽບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທິວິງສະກຸນແລະລັດທິເຜ່າມາແຕ່ດົນ
ແລ້ວ ແລະແຝ່ງສະຖິດຢູ່ໃນການປະພຶດປະຕິບັດຂອງປວງປະຊາວິນ ຕຸຣ໌ກ ເມນີ
ສ່ວນໃຫຍ ຕັ້ງແຕ່ມີ ເກີດຣອດມື້ຕາຍ. ໃນຈຸດສຳຄັນແລ້ວ ຕຸຣ໌ກແມນຈິລ໌ກ ນີ້ ເປັນ
ກິດເກມສ໌ສະແດງ ເຖິງຈະຣິຍະທັມ ແລະຜົລປໂຍດຂອງວິນວິນທີ່ ເປັນໃຫຍ່ມີອຳ -
ນາດວາສນາ ຊຶ່ງພວກທີ່ຄອບຄອງອຳນາດປົກຄອງໃນລັດທິວິງສະກຸນແລະໃນລັດທິ
ເຜ່າຕ່າງໆ ໄດ້ດັດແປງກິດເກມແບບ ເກົ່າແກ່ບູຮານ ແຫ່ງຣະບອບຊຸມນາງ ທ້ອງ
ຖິ່ນຂອງລັດທິວິງສະກຸນໃຫ້ສອດຄອງສມອງຜົນ ກັບອຸດົມການຂອງຕົນ. ກິດເກມ
ຈະຣິຍະທັມທີ່ ເປັນປະເພນີເຫລ່ານັ້ນ ເປັນອຸປສັກກິດຂວາງຄວາມຈະເຣີນ ກ້າວ-
ໜ້າໃນການຕໍ່ສູ້ຂອງວິນວັນ ຢູ່ຕາມຊຸມວິນ ອາຊຽ ຕ່າງໆ. ພວກຊາວໄຮຊາວນາ

ທຸກຍາກ ກັບພວກທີ່ຕົກຢູ່ໃນສະພາບຂ້ອຍທາດ ຄຶກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຕ່າງກໍ່ບ່ອາດຫານ
ແມ່ແຕ່ພໍຈະຄິດ ເຖິງການໃຊ້ສິດໃຊ້ສຽງ ເພື່ອປ້ອງກັນສິດຂອງພວກຕົນ ບ່-
ຫານຮ້ອງຮຽກຂັດຂືນພວກ ເສດຖີ ຊຶ່ງຮວມຢູ່ໃນສາຍ ເລືອດວິງສະກຸນດຽວກັນກັບຕົນ
ບ່ປະສົງຈະລະ ເມີດລວງຄອງຊຶ່ງຖືວ່າ ເປັນ " ເທວະບັນຊາ "-ອັນນີ້ແມນໃນລັກ-
ສນະທົ່ວໆໄປ.

ໃນສ່ວນໂຮມແລ້ວ ກົດໝາຍປະເພນີ " ຕູຣ໌ກເມນຈີລົກ " ມີລັກສະ
ນະສ່ວນໃຫຍ່ເປັນແບບປະຕິການ ແຕ່ວ່າປະເພນີນິຍົມໃນບ້ານ ລ້ວນສ່ວນໜ່ຶງປະກອບ
ດ້ວຍລັກສນະທີ່ດີງາມ ມີເປັນຕົ້ນວ່າ ຣະບອບສາມັກຄີສຫະກອນ, ການຊ່ວຍເຫລືອ
ຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ລັກສນະແຫ່ງຮູບການຄຶກັນໝະສິດ ແລະປະກອບກິຈການຜລິຕກັນ
ແບບສາມັກຄີຮ່ວມກັນ, ຄວາມໂອບອ້ອມອາຣີ ແລະເໝືອນໆອີກ ຊຶ່ງຫາກເມື່ອມີ
ການປະຕິຮູບແຕ່ງແປງແລ້ວ ກໍສາມາດໃຊ້ເປັນປໂຍດໄດ້ດີຫລາຍໃນການສ້າງສາ
ພັທນາສັງຄົມໃຫມ.

ພື້ນຖານແຫ່ງຣິດຄອງ " ຕູຣ໌ກເມນຈີລົກ " ເຖິງເຫົ່າການສະເໜີອນ
ປ່ຽງແຮງໃນລະຫວ່າງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ເດືອນຕຸລາ ເມື່ອກຸ່ມປົກແໝ່ນປວງ
ຊົນຜ່ານຕ່າງໆໃນວົງສັງຄົມທີ່ຕົ້ນຕໍແລ້ວ ໄດ້ຕັ້ງແຣກລົງມືສລັດປັດປ່ຽຍອົດທີ່ພົ້ນ
ແຫ່ງຊົນຊັ້ນປົກຄອງ ທີ່ເປັນແບບສັກດິນາ ແລະ ຣະບອບເຜົ່າພັນພວກໄປເທື່ອລະ
ໜ້ອຍໆ ພ້ອມກັບຊ່ອກສແວງຫາສ່ວນສັມພັນປ່ຽງດ່ຽງກັນກັບພວກກັນໝະກອນ ຣັສ-
ເຊັ່ງ ແລະປ່ຽນໄປສນັບສນຸນອຳນາດຣະບອບໂຊ່ວຽຕ ຊຶ່ງພາຍລຸນມາປົກແໝ່ນຄົນ
ງານອັນກ້ວ້າງຂວ້າງຂອງ ຕູຣ໌ກເມນີ ເອງ ໄດ້ປະພຶດປະຕິບັດນ່ຳຢ່າງພ້ອມພ່ຽງ.

ແຕ່ວ່າຂະບວນດ່ຳເນີນເໝືອນີ້ ກ໋ບ່ເໝືນວ່າຈະສາມາດເປັນມາໄດ້ຢ່າງ
ໄວພ່ະລັນ ຊຶ່ງທ່ານ ອ. ເລນິນ ກ໋ເຄີຍກ່າວໄວ້ໃນກອງປະຊຸມຫລວງພັກຄອມມຸນິດ
(ຝ່າຍໂບລ.ເຊວິກ) ແຫ່ງຣັສ.ເຊັ່ງ ເມື່ອໃນຣະຖຸໃບໄມ້ປົ່ງປີ ໑໙໑໙ ນັ້ນວ່າ :

ໃນກ໋ຣະນີ ຂອງປະຊ່າຊ່າດຕ່າງໆ ມີເປັນຕົ້ນວ່າ ປະຊ່າຊົນ ກິຣ໌ຄີຊ-ອຸຊເບກ
ຕ່າດຈິກ-ຕູຣ໌ກເມນ ເຫລ່ານ້ີ ຊຶ່ງຕລອດມາຈົນຮອດປັດຈຸບັນ ເຄີຍສ່ຍ້ຍອບຫມອບ
ຢູ່ກ່ອງອຳນາດອົດທິພົນແຫ່ງ ໂມລລາ໋ * (* - ໂມລລາ໋ ຫລື Mollah
ຫມາຍເຖິງຕຳແໜ່ງເຈ້ົ້ານາຍເສນາມະຫາດເລັກຝ່າຍຍຸຕິທັມ ຫລື ສາສນາໃນປະ

ເທດທີ່ນັບຖືສາສນາອິສລາມ - ຝູ່ແປ) ຂອງຕົນນັ້ນ ພວກເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ແດ ? ... ເມນຈະໄປບອກແມ່ປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ວ່າ : ພວກເຮົາຈະຜາບຊຶມຊັ້ນນັກຊຸດຣິດຂອງໜູ່ເຈົ້າ ໃຫ້ຕົກອຳນາດໄປເສັ ພວກເຮົາ ກ໋ວ່າ ບ່ ໄດ້ຍອມວ່າ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຍອມນັບຖືຢ່ຳແຢ່ງພວກ ໂມລລ່າ ຂອງຕົນຢ່າງ ແຈ້ບຈົ. ໃນກໍ່ຣະນີດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຈຳຕ້ອງຄ່ອງຄ່ອຍໃຫ້ຊຶມຊາດທີ່ກຽວຂອງໄດ້ມີໂອ ກາດວິວັທນາຕ໋ໄປອີກຊັ້ນນຶ່ງ ຕ້ອງຄ່ອງຖ່ານໃຫ້ຊຶມຊັ້ນກັນມາຊຶບ ແຍກຕົວອອກມາຢູ່ ນອກກຸ່ມວົງການພາກສ່ວນຂອງຣະບອບຊຶມຊັ້ນກ່ານ ອັນຈຶ່ງກ໋ບ່ ມີທ່ານ ເວ້ນ ເປັນອື່ນ ໄປໄດ້ ເລີຍ ** (** - ຂ້ຄວາມຈາກປຶ້ມໂຮມບົດນິພົນຂອງ ວ. ເລນິນ ເຫລ້ມ ๔ ໜ້ ๒๗๐) ເຖິງຢ່າງໃດກ໋ຕາມ ປະຊາຊຶມຄົ່ມງ່ານທີ່ ເປັນພວກທ້ອງຖິ່ນພື້ນ ເມືອງກ໋ຕ໋ສູ້ຢ່າງຂຍັນຂັນແຂງ ເອົາເໜ ເອົາວ່າ ເພື່ອຕ້ານຢັ້ນແອກ ເມືອງຂຶ້ນ ແລະ ຕ້ານຢັ້ນກຸ່ມຕົວແໜນຂອງຊົນຊັ້ນທີ່ຊຸ່ມນ່ ງທ້ອງຖິ່ນ ຈຶ່ງສົ່ມຮ່ວມຄິດກັນກັບພວກນັກໂທ ເມືອງຂຶ້ນ. ແຕ່ວ່າໃນສ່ວນໂຮມທັ້ງໜົດແລ້ວ ຊຶມຊັ້ນຊາວນຸ່ ຂອງຕຸຣ໋ກ ເມນີ ກ໋ ຍັ່ງ ບ່ ທັນຢູ່ໃນຖ່ານະກຽມພ້ອມເທື່ອ ສ ຳລັບການ ຕ໋ສູ້ປະຕິວັດຢ່ ງ ເປັນປຶກແຜ ເພື່ອ ໂຄ່ນລ້ມ ອ ຳນາດຂອງພວກ " ເພສ " ກັບພວກສັກດິນ ຳ.

ເມື່ອ ໄດ້ພິຈ ຳຣະນ ໃນດ້ານຣະດັບສະພ ວະຈິດ ການປະພຶດດ້ານສັ ງ-ຄົມຂອງຊຶມຊັ້ນຊ ວນ ນັ້ນ ເບິ່ງ ແລ້ວ ໂດຍພະຍ ຍ ມ ເວ້ນຈ ກ ກ ນ ແໜ ຍັດ ກ ນ ປະຕິຮູບສັ ງຄົມ ໃຫ້ ເຂົ ເຈົ້ ໆ ໃນ ເມື່ ນັ ຍັ ່ ທັ ເຖິ ຂ້ ສຸ ກ ງ ນ ດ ເທື່ ນ-ດັ ່ ງ ນັ ້ ນ ແລ້ ວ ໃນ ປ ແຣ ກ ໆ ຕ ່ ຈ ກ ປ ປ ະ ຕ ວັ ດ ນ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ຄ ນ ມ ນ ນ ິ ດ ຕຸ ຣ ໋ ກ ເມ ນ ີ ກ ່ ຈ ່ ງ ບ ່ ທ ັ ນ-ຟ ້ ຳ ວ ຟ ັ ່ ງ ລ ິ ວ ມ ື ດ ຳ ເ ນ ິ ນ ກ ຳ ນ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ທ ີ ່ ດ ິ ນ ປ ກ ຜ ັ ້ ງ ຢ ູ ່ ເ ຂ ດ ບ ້ ຳ ນ ນ ອ ກ ໃ ຫ ້ ທ ັ ນ ເ ຖ ິ ງ ໜ ົ ດ-ເທື່ ນ. ຈ ັ ພ ສ ິ ນ ຕ ດ ິ ນ ໄ ຣ ນ ຳ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ຂ ອ ງ ແ ລ ະ ສ ັ ດ ລ ວ ງ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ສ ັ ກ ດ ິ ນ ຳ ຊ ັ ້ ນ

ສຽງ ແລະຂອງພວກເຈົ້ານາຍປົກຄອງ ເຜົ່າຕ່າງໆ ກັບຂອງພວກເສດຖີຮັ່ງມີທົ່ວໆ ໄປ ໃນເວລານັ້ນ ຈຶ່ງຍັງບໍ່ມີການແຕະຕ້ອງແຕ່ຢ່າງໃດເທື່ອ (ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນ ການຍຶກຊັບສິນ ລະຫວ່າງ ເກີດເສິກກາງເມືອງ ຈຶ່ງກໍມີການຍຶດເອົາ ເປັນຂອງ-ຫລວງ ສະເພາະຕົ້ງແຕ່ຊັບສິນ-ຕາດິນ ຂອງພວກໂຕການຕ໋ຕ້ານປະຕິວັດ, ພວກ ທີ່ ເປັນໃຈສນັບສນຸນຝ່າຍ " ຍາມຂາວ " ແລະພວກອັ້ງກິດ ຈຶ່ງ ເປັນຕົ້ນແຫ່ງການ ນັ້ນ) ແຕ່ພວກຄອມມູນິດ ກໍໄດ້ຂົນຂວາຍ ເພື່ອດຳເນີນມາຕຣະການ ທີ່ຈຳ ເປັນ ລົ້ມລົ້ມອີກ ໃນການຊ່ວຍ ເຫລືອຊາວນາທຸກຍາກຂອງ ຕູຣ໋ກ ເມນີ ມີ ເປັນຕົ້ນວ່າ : ການແຈກຢາຍສະບຽງອາຫານ ໃຫ້ ແກ່ພວກທີ່ອົດຢາກຂັດສົນ ແຫ້ໆ-ຍຸບ ເລີກສົ້ມຍາ ພັນທະກໍຣະນີຕ່າງໆທັ້ງ ໝົດ ທີ່ມີ ລັກສນະ ເຫນັບ ຄ່າ ທາດ-ຈັດ ຫາ ເອົາ ເມ ເຄື່ອງ ປຸກ ຂອງ ຜັ້ງ ມາ ແຈກ ຈ່າຍ ຢ່າຍ ໃຫ້ ຯລ ຯ ພ້ອມ ນັ້ນ ກໍ ໄດ້ ເຂົ້າ ຄວບ ຄຸມ ໃນ ດ້ານ ການ ເຣັດ ສົ້ມຍາ ປຸກ ຝ້າຍ ທັນ ທີ ແລະ ໄດ້ ອະນຸມັດ ຈັດ ຫາ ເງິນ ຢືມ ສິນ ເຊື່ອ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ກະ ສິກອນ ໄຮ່ ຝ້າຍ ແລະ ຍາດ ຊື້ ຕັດ ໜ້າ ພວກ ນາຍ ທຶນ ກັບ ພວກ ເຈົ້າ ຂອງ ນາ ເຊົ່າ (ໃຫ້ ເຊົ່າ ເຄື່ອງ ມື ແລະ ສັດ ພາ ຫະ ນະ ນຳ ພ້ອມ) ໃນ ດ້ານ ດັ້ງ ກ່າວ ມາ ນີ້ ຈົນ ເປັນ ຜົນ ສຳ ເຣັດ.

ໃນ ສມັຍ ນັ້ນ ນະ ໂຍ ບາຍ ປະ ຕິ ຮູ ບ ທີ່ ດິນ ອັນ ຮອບ ຄອບ ຂອງ ອຳ ນາດ ຣະ-ບອບ ໂຊ ວຽ ຕ ຈຶ່ງ ຊ່ວຍ ຊາວ ນາ ທຸກ ຍາກ ໂດຍ ບ ຕ້ອງ ປະ ຕິ ຮູ ບ ຣະ ບົບ ການ ຖືກ ັມ ມະ-ສິດ ຕາ ດິນ ແບບ ເກົ່າ ທັ້ງ ໝົດ ເລີຍ ນັ້ນ ເມ ນ ນະ ໂຍ ບາຍ ທີ່ ຖືກ ຕ້ອງ ຄັກ ແທ້ ຢູ່ ເມ ອ ດ ຽ ວ ສຳ ລັບ ເຂດ ອິນ ນະ ບິ ດ ຂອງ ຕູຣ໋ກ ເມ ນີ. ນະ ໂຍ ບາຍ ສ ນ ນັ້ນ ເປັນ ສິ່ງ ຄ້ຳ ປະ ກັນ ໃຫ ບັນ ລຸ ເຖິ ງ ການ ອ ານ ພ າ ເອົາ ປຶກ ແຜ່ ນ ອິນ ຂັ້ນ ຊາ ວ ນາ ທັ້ງ ໝົດ ຂອງ ຣັ ດ ນັ້ ນ ໃ ຫ ້ ມ າ ເຂົ້ ້ ມ ຳ ຝ ່ າ ຍ ສ ະ ພ າ ໂ ຊ ວ ຽ ຕ ຈ ຶ ່ ງ ຖ ື ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ຣ ະ ບ ອ ບ ອ ຳ ນ າ ດ ແ ຫ ່ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຢ ່ າ ງ ຄ ັ ກ ແ ທ ້ ເ ມ ເ ທ ◌ .

ການ ປະ ຕິ ຮູ ບ ຣະ ບົບ ການ ຖືກ ັມ ມະ ສິດ ຄອບ ຄອງ ທີ່ ດິນ ແລະ ແຫ ລ ວ ມ ້ ຢ ູ ່

ໃນຕູ້ກ ເມນີ ເທື່ອທຳອິດນີ້ ເມ່ນໄດ້ປະຕິບັດມາ ເມື່ອປີ ໝ໙-໙-ໝ໙໙ ຊຶ່ງມີວັດຖຸ
ປະສົງສຳຄັນຢູ່ສອງທາງຄື :
-ກຳຈັດຕັດຂາດກາກ ເວື້ອມແຫ່ງຣະບອບນາຍທຶນ ໃນການຄອບຄອງກັມມະສິດ-ນຶ່ງ
-ແລະສອງມາ ເມ່ນດຳເນີນການປະຕິຮູບທີ່ ດິນທັງໝົດ ໂດຍວິທີເຍ່ງປັ້ນຈັດສັນ
ຕາດິນໃໝ່ທ່ຽງທັນ

ວັດຖຸປະສົງຂ້ຳອິດນັ້ນ ຜາກິດວ່າສອດຄອງກັນຢ່າງບໍ່ຣິບູນ ກັບຄວາມ
ມຸ່ງມາດປາຖນາຂອງປີກແຜ່ນຊາວນາທັງປວງ ຍ້ອນດັ່ງນັ້ນ ມັນກໍ່ຈຶ່ງດຳເນີນມາໄດ
ເປັນທີ່ສຳເຣັດໂດຍດີ ກ່າວຄື : ພວກຊາວໄຮ່ຊາວນາໄດ້ຮັບມອບກັມມະສິດຄອບ
ຄອງຕາດິນເຂດຊົນລະປະທານ ມ໕.ooo ແຕສເຊ້ຣ່ຽຕິນ ຊຶ່ງແຕ່ເດີມເມ່ນຢູ່ໃນກັມມະ
ສິດຄອບຄອງຂອງພວກຊຸນນາງ ມູ້ນາຍ ພວກນີ້ເປັນເສນາບໍ່ຣິວານຂອງຣາຊບັນ
ລັງແຫ່ງພຣະເຈ້ົາຊາຣ- ສອນ ໑.ຜ໐o ແຕວ ເຊ້ຣ່ຽຕິນ ເມ່ນຍຶດເອົາມາຈາກພວກ

ຊຸນນາງຫຼວງ ຢູ່ຕາມທ້ອງຖິ່ນຊົນນະບົດ. ດິນດອນເຫລ່ານັ້ນ ໄດ້ເອົາມາເຍ່ງປັ້ນ
ເປັນມາພັ້ນຕອນນ໑ຍໆ ໃຫ້ຊາວນາພວກຊຶ່ງແຕ່ກ໑ມແຕ່ໃດມາ ຍັງບໍ່ເຄີຍມີໄຮ່ນາ
ເປັນກັມມະສິດຂອງຕົນ ເ໑ງ ເລີຍ ຫລືທີ່ມີກ໋ແຕ່ດ່ານ້ອ໑ໆ. ການເຣື່ອງນີ້ໄດ້ ເຣັດ
ໃຫ້ຄວາມບໍ່ສ ເມີພາບໃນການຖືກັມມະສິດຄ໑ບຄ໑ງ ອັນຊຶ່ງຣະບ໑ບຣາຊາທິຣາດ
ຊາຣິສ໌ ໄດ້ສ້ົາ ເສີມຕ້ົງກ໋ມ ໄວ້ນັ້ນ ຕ໑ງຍຸຕິໝົດສ້ຽງລົ້ວ.

ສ່ວນທີ່ກ ຽວກັບວັດຖຸປະສົງຂ້ສອງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ສຳ ເຣັດບໍ ຣະບອບລົ້ງໃນທັນໃດ
ນັ້ນໂລດ ຍ້ອນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສນັບສນຸນຈາກປີກແຜ່ນຕ່າງໆຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາ
ຍົກ ເວັ້ນຕ້ົງ ແຕ່ພວກທີ່ຕົ້ນຕ໋ວ ແລ້ວ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫ ຍ ເມ່ນມ໑ນສະມາຊິກສະພາກັມມະ-
ກ ານບ ານ. ພາຣະກິດສ໑ນນີ້ ເມ່ນແມ່ໃສ ກ ານຍຸບ ນ າງ ອ ຳ ນ າດຊຸດຣິດຂອງພວກ-

ฦๅลาภ ແລะพอภ ເผส ใช้มีคอามส ເมีพาบใมภามแผ่วส่อมปันผิมใมหมู่ขาอ มาโดยทั่อๆไป ซึ่งก่พาใช้ลาำเป้นต้องมีภามปะติรูบธะบิบภามถือันมะสีด-ตาดิมสามักคี ตามปะเพนีที่เคียมีมาแต่เก่าก่อมมม ฝ่างทั่อ เถิงหมิดฝ่าง หลิกบ่ได้ ทั้งต้องจัดสิ่งอิพยิบขาอมาส่อมมึ่งใช้ไปตั้งถิ่มฐามขุภ เบิกส้าวฝูภะหาำกิม ฝูเขดใหมและอื่มๆอิภ. เอลานั้มพอภ เผส ได้ภะหาำภามภีด-ขอางต่ตามมาตธะภาม เหล่านั้มฝ่างธุมแธง จิมเถิงขั้มใช้ขาอุดเข้าต่สู้เข้มข้ากัม และขุ้มขุ้มขาอมาส่อมใหย่ก่ยังบ่หาม เข้าไปยึดเอ่าดิมดอมของพอภ เสดถิ่ธงมีเที่อ.

เอลานั้ม ภิลไภสาะขาอรูภต่างๆของธัถยาม กับของพักฝูตุธ์ภ-เผมี ได้ลิวความเพ้ม เป้นข้สธูบไอ้หลายปะภาม และแลอภามปะติรูบที่ดีม ก่จิวได้ฟื้มขึ้มมา ดาำเมินภาม เที่อใหม่อิภเมื่อปี ๑๗๘๕ พายหลังจาภที่ได้มีภามภะภรุมหาวหากันแลอย่างคักเฒ่. ขาำบ่พาำ ก่ยังบ่ได้ดาำเมินภามพ่อมพาำกันในทั่อหมิด สาหาธะมะธัด เที่อจิกขาำ แต่อาก่ได้ดาำเมินภามคืบพ่าามา เป้นลาำดับ โดยตั้งแธภจาภ เขดเผองที่ภาอพ่าภอาหมู่เสังภอม.

ละหว่างปี ๑๗๘๘-๑๗๘๕ นั้ม เกิดมีภามปรุมแปวงที่สาำคัมหลาย-เผอฝูในขุมขุม ๑าฐูล ของตุร์ภเผมี เป้นต้มอา สะพาโขอรตหั้วหลาย ของขุมขุม ๑าฐูล มีฤาษะ เขมเผองขึ้มด้วดรอกันกับอิวภามจัดตั้ว สะฤา-ขันตางๆของพัก " โภขุจิ " ซึ่งเป้นสะฤาขันขอมโธมกันมะภอมภามภะเสด กับขาอมาทุกยาก และอิกสอมมึ่งของขาอมาต่ามภาง. ภาม แตภแยกด้ามความคิด ด้ามภามเมืองฝูพายในขุมขุมธะดับหมู่บ้ามอันซึ่ง อ.

ເລີ່ມ ໄດ້ບອກໄວ້ແລ້ວວ່າຫລັກໍ່ໄດ້ນັ້ນ ກໍ່ຜາກິດວ່າທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຢ່າງ ໄວພະລັນ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ຣັຖການໂຊວຽຕ ຊຶ່ງໄດ້ພຍາຍາມຟື້ນຟູຖານະ-ຂຶ້ນຈາກຄວາມພິນາດເພພ້ງ ຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນໆທີສວັດທີສາມ ກໍ່ສາມາດຢັບຢັ້ນຄວາມ ຈຸຈຍເຫລືອໃຫ້ເຫ່ືອຸ້ນຂັ້ນ ຊາວນາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໂດຍວິທີຈອກເງິນຢືມ ສິນ-ເຊື່ອ ຈັດວັດຖຸອຸປກອນໃຫ້ ແລະອື່ນໆອີກ ຊຶ່ງເປັນການເຫ່ືອຍເອົາພ່ນາຈອກ ຈາກອ້ງເລັບຂອງພວກເຈ້ົາຂອງມາເຊ່ືານຳພ້ອມ. ມາຕຣະການທ້ັງຫລາຍ - ເຫລ່ົານ້ີ ເຮັດໃຫ້ສາຍສັມພັນຂອງຣະບອບໂຊວຽຕກັບປຶກແຜ່ນອັນກ້ວ້າງຂວ້າງ ຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາຂອງຕຸຣ໌ກເມນີ ບິດຜັ້ນພັນກຽວສັມພັນເຂ້ົາຕ່ືນອີກ ແລະພາໃຫ້ ສາມາດລ່ືມຕ່ືດຳເນີນການປະຕິຮູບທ່ີດ່ືນປູກຝ້ັງໄປໄດ້ຢ່າງຣວດຣາກຣວດເຫ້ົ້ວ.

ເມ່ືອໄດ້ພ່ິຈາຣະນາເບ່ິ້ງປະສົບການຈາກສົກປ່ີ ๑๙๔๐-๑๙๔๔ ນ້ັນແລ້ວ ພັກຄອມມູນ່ິດແລະຣັຖບານໂຊວຽຕ ກ່ໍ່ຈ່ືງອຸທ່ິດຄວາມສ່ືນໃຈຢ່າງຫລວງຫລາຍໃສ ການກະກຽມທ່ືາງທ່ືາດ້ານການເມ່ືອງແລະດ້ານວັດຖຸ ເພ່ືອກ້ືາວເຂ້ົ້າສູ່ຂ້ັນການປະ ຕິຮູບຣະບົບການສ້ືາງຜລ່ິຕຜົນຈາກທ່ີດ່ືນ ແລະແຫລ່ງນ້ໍ້ າ ຢ່ໃນຍາມອາຊ່ືາງ

ເມ່ືອຣະຫ່ວ່າງສົກປ່ີ ๑๙๔๕-๑๙๔๗ ນ້ັນ ການປະຕິຮູບທ່ີດ່ືນທ່ືາກ່ໍ່ດຳເນ່ືນໄປ-ເປ້ັນຜົນສຳເຣ້ັດໄດ້ແຕ່ພຽງທ່ືาเขต เมืองๆ ຊ่ືງຈ້ັດເປ້ັນທ້ົວເມ່ືองท่ี่ภาคพ่ืนกอา หมู่ ในสาธาຣะมะຣ້ັฐตุ๊รกเมนี. ก่ิดเกมปะเพมิ่การสร้างผล่ิตผ่มจากท่ี่ดิน แบบเก่ืาถ่ือลิบล้างใหต่ิกเป้ันโมคะไป ดินตอมและแหล่งน้ำ ชึ่งเคย เป้ัน กัมมะสิดของพวกท่ีบ่พาคอบคิวอ่ิงอามลิ่งมีปูกฝ้ังปะกอบการโดยตัมเอง (พวกสักดินา เจ้าขุมมูมนาย-พวกนาเช่ือ-พวกเสดถ่ีค่า-พวกเจ้า คมะมินทิมสาสมา และอื่มๆ) นั้ม ทางการได้เข้ำไปยึดคอง เอ่ิา ไว้

ທັງຫມົດ ເລີຍ ສໍາລັບກິຈການສ້າງຜົນຜະລິດເຂົ້າ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນໆ ອີກນັ້ນ ທາງການ-
ຈະຍຶດ ເອົາກໍ່ຕັ້ງ ແຕ່ສວນທີ່ລົ້ມ ເຫລືອກໍ່ນິດກິດ ເກນອັດຕາສູງສຸດ ຊຶ່ງບັນຍັດ ໄວ້
ໃຊ້ ເປັນຫລັກປະຕິບັດ ຢູ່ພາຍໃນ ເຂດ ແຂວງ ທັ້ນ. ທົ່ວ ໄປ ນາ ຊຶ່ງ ຄຶກ ຍຶດ ເອົາ
ມາ ເປັນ ຂອງ ຫລວງ ຕລອດ ຮອດ ດິນ ຄອນ ຕອນ ຫຍ້າ ຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ຮັຖບານ ສວ ມ ສິດ
ເອົາ ໄວ້ ໄດ້ ຈັດ ແຈກ ຢາຍ ໃຫ້ ພວກ ຊາວ ນາ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ຂັ້ນ ທຸກ ຍາກ ກວ່າ ໝູ. ສໍາລັບ-
ຈຸບ ສົມ ບັດ ຂອງ ພວກ ພໍ່ ນາ ຖາ ນະ ຜ່ານ ກາງ ນັ້ນ ທາງ ການ ບໍ່ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ແຕ່ ຢ່າງ-
ໃດ ເລີຍ ສ ວ ນ ພວກ ພໍ່ ນາ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ມ ອບ ກັນ ມະ ສິດ ຕາ ດິນ ຢູ່ ໄກ ຈາກ ຄຶ ມ ຖາ ນ ບ້ານ
ເດີ ມ ຂອງ ຕົນ ແລະ ຈໍ ເປັ ນ ຕ້ ອ ງ ຂົ ນ ຄ ວ ຍ ບ ຸ ກ ບ ້ ານ ໃ ຫ ມ ່ ນ ັ ນ ກ ໍ ໃ ຫ ້ ມ ີ ສ ິ ດ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ເ ງ ິ ນ
ອຸ ດ ໜູ ນ ແ ລ ະ ເ ງ ິ ນ ຢ ຶ ມ ເ ປ ັ ນ ກ ໍ ຣ ະ ນ ີ ພ ິ ເ ສ ດ ກ ວ ່ າ ໝ ູ . ກ ານ ອ ົ ພ ຍ ົ ບ ຊ າ ວ ນ າ ທ ອ ງ ຄ ຶ ມ ພ ັ ມ
ເມ ືອ ງ ໃ ຫ ້ ໄ ປ ຕ ັ ້ ງ ບ ້ ານ ໃ ຫ ມ ່ ນ ັ ້ ນ ຫ າ ກ ເ ຫ ມ ັ ນ ຜ ູ ເ ຈ ົ າ ຂ ອ ງ ເ ອ ງ ບ ໍ ່ ຍ ິ ນ ຍ ອ ມ ພ ອ ມ ໃ ຈ ແ ລ ວ
ທ າ ງ ກ ານ ກ ໍ ບ ໍ ່ ມ ີ ສ ິ ດ ອ ໍ ານ າ ດ ແ ຕ ່ ປ ະ ກ ານ ໃ ດ ເ ລ ີ ຍ ນ ອ ກ ຈ າ ກ ວ ່ າ ພ ວ ກ ຊ ຶ ່ ງ ສ ະ ແ ດ ງ-
ຄ ວ າ ມ ປ ະ ສ ົ ງ ຈ ິ ງ ໃ ຈ ເ ອ ົ າ ເ ອ ງ ວ ່ າ ຢ າ ກ ຍ ້ າ ຍ ພ ູ ມ ລ ໍ າ ເ ນ ົ າ ໃ ຫ ມ ່ . ວ ຽ ກ ກ ານ ໃ ດ ໆ-
ທ ັ ງ ຫ ມ ົ ດ ທ ີ ່ ກ ົ ງ ກ ັ ບ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ນ ັ ້ ນ ເ ຊ ່ ນ ຣ ັ ຖ ບ ານ ອ ອ ກ ວ ິ ບ
ປ ະ ມ ານ ໃ ຊ ້ ຈ ່ າ ຍ ໃ ຫ ້ ທ ັ ງ ຫ ມ ົ ດ ບ ັ ນ ດ າ ຄ ນ ະ ກ ັ ມ ມ ະ ກ ານ ກ ົ ງ ກ ັ ບ ທ ົ ່ ວ ປ ຸ ກ ຝ ັ ງ ແ ລ ະ
ແ ຫ ລ ວ ນ ໍ ້ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ມ ອ ບ ໝ າ ຍ ພ າ ຣ ະ ໃ ຫ ້ ຮ ັ ບ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໂ ຄ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ
ຊ ຶ ່ ງ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ທ ີ ່ ຮ ວ ມ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຄ ນ ະ ກ ັ ມ ມ ະ ກ ານ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ນ ອ ກ ຈ າ ກ ພ ວ ກ ຜ ູ ຕ ່ າ ງ ພ າ ຂ ອ ງ ຝ ່ າ ຍ
ບ ໍ ຣ ິ ຫ ານ ກ ັ ບ ຄ ນ ະ ຜ ູ ຊ ່ ຽ ວ ຊ ານ ຕ ່ າ ງ ໆ ແ ລ ວ ຍ ັ ງ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ຊ າ ວ ນ າ ຮ ວ ມ ຢ ູ ່ ນ ໍ າ ອ ີ ກ ສ ານ-
ຄ ົ ນ ໂ ດ ຍ ເ ລ ືອ ກ ຕ ັ ້ ງ ກ ັ ນ ຂ ຶ ້ ນ ມ າ ຈ າ ກ ສ ະ ພ າ ຫ ລ ວ ງ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ຊ າ ວ ນ າ ນ ມ ເ ອ ງ .

ກ ອ ນ ຈ ະ ຮ ອ ດ ຂ ັ ້ ນ ຮ ັ ບ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໂ ຄ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ຮ ູ ບ ທ ົ ່ ວ ປ ຸ ກ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ມ ີ ກ ານ-
ຖ ແ ລ ງ ຊ ີ ້ ແ ຈ ງ ກ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ າ ງ ຊ ຶ ່ ງ ກ ານ ຖ ແ ລ ງ ຊ ີ ້ ແ ຈ ງ ໃ ນ ປ ັ ນ ຫ າ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ໄ ດ
ດ ໍ າ ເ ນ ີ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ຊ າ ວ ນ າ ຣ ะ ດ ັ ບ ເ ມ ືອ ງ ແ ລ ະ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໃ ຫ ຍ ່ ຣ ะ ດ ັ ບ-

ບ້ານຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນພວກຊາວນາ ກໍ່ຈຶ່ງມີເວລາເອົາໄປຄິດຮຶ້ນຕອງເຖິງຫລັກ
ການຮາກຖານແຫ່ງການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ແລະອິທິການທີ່ຈະຮັບປະຕິບັດໂຄງການ-
ນັ້ນ ທັງໄດ້ສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຕົນ ໄດ້ເຮັດຍັດຕິແລະຂໍ້ເພົ້າໃຂຕ່າງ
ຕ່າງ ສເນີຂຶ້ນມາ. ຢູ່ໃນຂັ້ນກິຈກັມຂັ້ນຫ້າງຫາກະກຽມການນີ້ ມີຄວາມເປັນປະ
ຊາທິປະໄຕຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ແລະມີລັກສນະສາທາຣະນະຢ່າງກວ້າງຂວ້າງ. ຫລັກ
ຖານການບັນທຶກຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບຖານະຊັບສິນຂອງຣາສດອນ ກໍໄດ້ດຳເນີນ
ການສຳຣວດ ກັນ ຂອງພາຊາວໄຮຊາວນາ ໝົດເທຸກຄົນ.

ການທີ່ອຳນາດຣະບອບໂຊວຽຕ ໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຖານະ -
ຄວາມຢູ່ດີມີສຸກດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຕໍ່ຄວາມຈະເຣີນໃນດ້ານສະພາວະຈິດຄວາມຄິດ
ຄວາມອ່ານທາງການເມືອງຂອງຊົນຊັ້ນຊາວນາຕູ້ກ ເມນີ ດັ່ງນັ້ນ ໄດ້ເກີດເປັນ-
ເຫດໃນແງ່ດີງາມຢູ່ເມືອນ້ຳ ໃນລະຫວ່າງປະຕິບັດໂຄງການປະຕິຮູບທີ່ດິນອັນຊ້ຳຜ່າ
ກິດວ່າໄດ້ຮັບຄວາມສັນສນຢ່າງແຮງຈາກພົ້ນາທຸກຍາກທັງຫລາຍ. ພວກຊາວ
ນາຖານະຜ່ານກ້າວຊ້ຳຍັ້ງລັງເລໃຈຢູ່ໄລຍະນຶ່ງ ກ່ອນຈະຍອມເຫັນເຊື່ອວ່າການ
ປະຕິຮູບທີ່ດິນນັ້ນ ບ່ເໝນລາມມາຣອດທີ່ດິນໄຮນາຂອງພວກຕົນແລ້ວ ໃນທີ່ສຸດກໍ
ປຣມມາໃຫ້ການສນັບສນຸນນຳຄືກັນ. ໃນເທື່ອນີ້ ເມື່ອໄດ້ອີງອາສັຍແຮງສັນບສນຸນ
ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງດ້ານສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນເອງຫລາຍໆສະຖາບັນ ກິລໄກສາຂາ
ພອຍ ອງກຕ່າງໆຂອງພັກແລະຂອງສະພາໂຊວຽຕ ກໍ່ຈຶ່ງບັນລຸຄວາມສຳເຣັດເພັ້ມຜົນ
ໃນການຊັກຊວນອ່ານພາປຶກແຜ່ນຊົນຊັ້ນຊາວນາ ອັນກ້ວ້າງຂວ້າງໃຫ້ກ້າວ ເດີນ
ມານຳຕົນ.

ພວກລ້ຽງສັດທີ່ມີກ້ຳມ ໃຫຍ່ໆ ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ທ້ຽງໄກ ກັນດານ ຕາມ
ຍ່ານທົ້ງດິນຊາຍຫລາຍແລ້ວ ກ່ໍ ໄດ້ຕ້ານລັງເລໃຈເລີຍ ໃນການປະປ່ອຍວ່ານ ມື

ຈາກສິ່ງຈ້ຳງຮ້ຳງອັນຂອງພວກຕົນ ຕາມທີ່ເຄີຍໄດ້ເຄີຍມີເປັນປະເພນີສືບຕໍ່ກັນມາ ໃນຖານະເປັນສະມາຊິກຂອງວົງສະກຸນດັ່ງເດີມ. ກຸ່ມຕົວແທນເຈົ້າຄນະນິນທົນສາ-ສນາສອນນຶ່ງ ທີ່ແມ່ນເຫັນການໄກ ຊຶ່ງໄດ້ຫລຶ່ງເຫັນສະພາບເຈຕນາຣົມຂອງ ປົກແຜ່ນຊາວມາທັ່ງຫລາຍ ແລະຄິດຫວັ່ງຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຄຸ້ມຄອງສ່ວນສິດອິດທິພົນຂອງ-ພວກຕົນ ທີ່ມີຕໍ່ພວກຊາວມານັ້ນໄວ້ໃຫ້ຍັ່ງຍືນເກົ່າ ຈຶ່ງໄດ້ດັດແປງປັ້ນປຸງນຫາທີ່ໃຫມ ໂດຍໄດ້ຕອບສນອງໂຄງການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ໂດຍການຕົຖແລງເຂ້ົ້ານາຮ່ວມດຳເນີນ ການນຳຢ່າງ99ກ99ກ.

ຜົນສຳເຮັດຮ່ງບຮ້ອຍຈາກການປະຕິຮູບຣະບົບການສ້າງຜົລິດຜົນຈາກທີ່ ດິນແລະແຫລ່ງນ້ຳ ຢູ່ໃນເຂດເຂອງທີ່ກ້ວ້ານກວ້ານໝູ ຂອງສ້ານາຣະນະຣັດຕູ້ກ-ເມນີນັ້ນ ເປັນຜົນພາໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງຢ່າງເດ່ັ່ງຊັດ ຢູ່ໃນສະພາວະຈິດ ຄວາມສັມນຶກຂອງປົກແຜ່ນຊາວມາທັ່ງຫລາຍ ຢູ່ໃນເຂດເຂອງອື່ນໆທີ່ຫລ້ານຫລັ່ງກ່ວາ ຈາກການດຳເນີນການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ຕາມທີ່ກ້ວ້ານມານັ້ນ ໂຮມທັ່ງຫມົດແລ້ວ ພາ ໃຫ້ຊາວມາທີ່ບ່ມີໄຮ່ບ່ມີນາ ຫລືມີກ໋ເປັນໄຮ່-ນາ ພັ້ນນ້ອຍໆຈຳນວນ ນ.ນ.ຄ0ຄ ຄອບຄົວ ໄດ້ຮັບມອບກັ້ມມະສິດທີ່ດິນ ຊຶ່ງມີການຊົລປະທານແລ້ວ ເປັນພື້ນທີ່ຮອດ-ຝ0.000 ເຮັກຕ້ານ ແລະໄດ້ຮັບມອບສັດພ້ານທະນຸ (ງົວ-ຄວາຍ-ນ້ຳ) ກັບ ເຄ່ືອງມືອຸປກອນການກະເສດ ໃຫ້ໃຊ້ຮ່ວມປະຈຳຢູ່ນຳນ້ານກ່ວາ ພ.ຄ00 ກຸ່ມນາ ໂຮມ.

ກ໋ເປັນອັນເວ້ົ້າໄດ້ວ່າ ເມ່ືອໄດ້ຄະນິ່ງອີ່ງເອ່ືອຍໃສ່ມະໂນທັ້ມສັນນຶກແຫ່ງ ຊົນຊັ້ນທີ່ເປັນປົກແຜ່ນເພ້ົ້ນພ້ົ້ນ ແລະອ້ານສັຍກ໋ຈັ້ກັ້ນດ້ານການເມ່ືອງຂອງຊົນຊັ້ນຊາວ ນ້ານັ້ນແລ້ວ ພັ້ກ໋ຈ່ິງສ້ານ້ານປະກອບການປະຕິຮູບທີ່ດິນປຸກຝ້ັ່ງ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ຂອງຕູ້ກເມນີ ນ້ານ້ານ ເລ້ົ້ກເຊ່ັ່ງເດ່ັ່ງຊັດ. ຮູບການສ້າງຜົລິດຜົນຈາກທີ່ດິນ

ตามแบบประเพนีเก่า ๆ ก็ยังรวมพันอยู่มากับเรื่องของระบบส่วนสัมพันธ์แห่งสักดินา และลัทธิสืบเชื้อเผ่าพันธุ์ (ปาตริอาร์กาล) นั้น ก็ถูกขบสลายลงจนสิ้นรูป. ข้อที่ปากให้สังเกตไว้เมื่อมีการกล่าวก็คือว่า การปะติรูปนี้ได้สิ่งเพิ่มอำนวยให้มีการอพยพย้ายถิ่นของปวงชนสมาชิกสังกัดเผ่า และเชื้อสายวงศ์ตระกูลต่างๆให้ไปตั้งถิ่นฐานสร้างอยู่ทะเทินกัน ในเขตที่ดินจับจองใหม่ ซึ่งนับเป็นการวังวางมางทะลายป่างพันพอง ตรูปการจัดตั้งระบบเผ่า ของประชาชนตูร์กเมนิ และเร่งให้ระบอบลัทธิชุมนางสักดินา และระบอบชุมนางเผ่า ซึ่งถานะเสถียรโคมคองอยู่แล้ว ยอมการปะติรูปนี้ จำต้องอยมเปิ้ง เพิ่งแรงลิงไปอีก.

การปะติรูปที่ดินปลูกฝังนี้ พาให้กิจการมาโธม ที่มีเมียง เป็นหัวพ้าบริหารอยู่ มิ.๐๐๗ กุม ได้รับมอบครอบครองตาดินและแหล่งน้ำ เป็นกรรมสิด และกิจการไธมาซึ่งพอกกุมชุมเผ่าน้อย ควบคุมบริหารอยู่อีก... ๘.๔๒๒ กุม ซึ่งได้เถาชุมเผ่า : เบลูดจิส-ภูธุเดิ - และอื่นๆอีก ซึ่งตามประเพนีดั้งเดิมของตูร์กเมนิ นั้น พอกดังกาวต้องถูกจำกัดตัดสิดในการครอบครองตาดินและแหล่งน้ำ. เมื่องจากมาตธะการสอนนี้ของพักคอมมูนิด ก็ได้รับความสนับสนุนจากปีกแผ่นชุมชุนชาวมาสอมใหย ของตูร์กเมนิ อยู่คีกัน นับจึงเป็นสิ่งพิสูดยืนยันว่า สะพาวะจิดความคิดมะโมทันด้านสังคม ของปวงชนชาวมา ได้จะเริ่มกาวพาขึ้นอย่างใหยหลวง.

———— ooo ————

-ผົນທີ່ໄດ້ ໃນດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຈາກການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ແລະ ພາວະວິສັຍແຫ່ງຜົນນັ້ນ

ວິກຕໍ ຣັສຕງມນິໂກວ

ໃນສ່ວນໂຮມແລ້ວ ການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ຊຶ່ງດຳເນີນຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີກາງ ກັບຢູ່ ກາຊາຄີ ເມື່ອປີພົ້ນເກົ້າຮ້ອຍຊາວປາຍ (ທົສວັດທີສາມ) ນັ້ນ ເປັນຜົນພາ-ໄປສູ່ຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງໃຫຍ່ ໃນວົງການກະສິກັມຂອງພູມີພາກສ່ວນນີ້. ຄວາມ ກ້າວໜ້າດັ່ງກ່າວ ສະຖິດຢູ່ໃນການຈຸຕິກໍ່ເກີດແລະຢູ່ໃນຄວາມວັທນາຖາວອນຂອງ ຂັ້ນຕອນແຫ່ງພັທນາການດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ອັນຊຶ່ງແນວທີ່ປະຈັກຄັກແນ່ກໍ່ແມ່ນ ການຂ້າມຜ່ານຈາກຣະບອບເສຖກິດແບບທະວິພາກ ຊຶ່ງມີໂຄງສ້າງແບບສັກດິນາ ຄອບງຳຢູ່ນັ້ນ ໄປສູ່ຣະບອບສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ.

ທາດແທ້ແຫ່ງຜາກົດການດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມຂອງການໂຍກຍ້າຍ ທາງສັງຄົມຢ່າງໃຫຍ່ເທື່ອນີ້ ນັ້ນແມ່ນສິ່ງໃດ ?

ແຮກທຳອິດນັ້ນ ກໍແມ່ນການຍຸຕິສຸດສັ້ນຂອງຂະບວນດຳເນີນແຕ່ເດີມ ແຫ່ງການສະສົມໂຮມຂຸມກຳລັງຊັບແບບມາຍທຶນ ດັ່ງຕົວຢ່າງວ່າ ການປະຕິຮູບຣະ-ບົບການສ້າງຜລິຕຜົນຈາກທີ່ດິນແລະແຫລ່ງນ້ຳນັ້ນ ກໍເປັນການຍຸບມ້າງຕົ້ນຕໍ້ເກີດ ແຫ່ງການໂຮມຂຸມກຳລັງຊັບຂອງນາຍທຶນລົງ ແລ້ວອີກທາງນຶ່ງ ໄດ້ແກ່ສ່ວນທີ່ເປັນ ກຳໄຮຣາຍໄດ້ຂອງພວກນາຍທຶນ ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນນັ້ນເປັນຕົ້ນ; ຕົ້ນມາກໍໄດ້ຍັນລຸຜົນ

ສຳເຣັດໃນການ ການຈັດຫາວັດຖຸດິບ ການຂາຍຜົນຜະລິດ ແລະ ການ
ຈ້າງແຮງງານ ລ້ວນແຕ່ຂຶ້ນກັບ ການຕົກລົງ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ເຮັດ
ຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບການ ກັບ ຜູ້ປະກອບການ ຫຼື ລະຫວ່າງ
ຜູ້ປະກອບການ ກັບ ຜູ້ບໍລິໂພກ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ ເປັນ ຕົ້ນ.

ສອງ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ການຜະລິດ ແລະ ການ
ແລກປ່ຽນ ສິນຄ້າ ໃນ ລະບົບ ເສດຖະກິດ ຕະຫຼາດ ແມ່ນ ຂຶ້ນ ກັບ
ການ ຕົກລົງ ຫຼື ສັນຍາ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບການ ກັບ ຜູ້ປະ
ກອບການ ຫຼື ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບການ ກັບ ຜູ້ບໍລິໂພກ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້
ເປັນ ຕົ້ນ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ການ ແຊກແຊງ ຈາກ ລັດ ຫຼື ອົງການ ຈັດ
ຕັ້ງ ຂອງ ລັດ ໃດ ໆ ເລີຍ ເຊັ່ນ ການ ຕົກລົງ ຫຼື ສັນຍາ ລະຫວ່າງ
ຜູ້ປະກອບການ ກັບ ຜູ້ປະກອບການ ໃນ ການ ຊື້ ຂາຍ ວັດຖຸດິບ ຫຼື
ສິນຄ້າ ຫຼື ການ ຕົກລົງ ຫຼື ສັນຍາ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບການ ກັບ
ຜູ້ໃຊ້ ແຮງງານ ເປັນ ຕົ້ນ.

ວິວັດທະນາການ ຂອງ ລັກສະນະ ການ ແລກປ່ຽນ ສິນຄ້າ ຊຶ່ງ ເປັນ
ໄປ ໃນ ທິດ ທາງ ທີ່ ອຳນວຍ ຜົນ ໃຫ້ ແກ່ ການ ພັດທະນາ ຜະລິດ
ຕະພັນ ນັ້ນ ໄດ້ ຜ່ານ ກິດ ເປັນ ມາ ຫຼາຍ ແບບ ຫຼາຍ ວາດ ຊຶ່ງ ແບບ
ນຶ່ງ ແມ່ນ ການ ຂົ້ນ ລາຄາ ຊື້ ຝ່າຍ ຊຶ່ງ ເປັນ ຜົນ ປຸກ ສິນຄ້າ ຫຼັກ
ແນວ ນຶ່ງ ແລ້ວ ກໍ ຫຼຸດ ລາຄາ ສິ່ງ ບໍ ຣິ ໂພກ ສຳລັບ ບຸກ ຄົນ ລົ້ງ (ໂຣມ
ທັ້ງ ລາຄາ ເຂົ້າ ຈີ່ ນຳ) ກັບ ສິ່ງ ບໍ ຣິ ໂພກ ດ້ານ ປັດ ຈັຍ ການ ຜະ
ລິດ ຂອງ ຊາວ ນາ ແລະ ພ້ອມ ນັ້ນ ກໍ ຕື່ມ ທະ ວີ ປະ ຣິ ມານ ສິນ
ຄ້າ ອຸດ ສາ ຫະ ກັ ມ ທີ່ ຂາຍ ອອກ ສູ່ ຊົນ ນະ ບົດ ໃຫ້ ມີ ຫຼາຍ ຂົ້ນ
ຢ່າງ ສ່ຳ ສະ ເມີ ຕາມ ສ່ວນ ແຫ່ງ ການ ຂະ ຍາຍ ຕົວ ຂອງ ອຸດ ສາ ຫະ
ກັ ມ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ ພ້ອມ ກັບ ໃຫ້ ມີ ການ ປ້ອງ ກັ ນ ການ ສວຍ
ໂອ ກາດ ໂກ ງ ລາ ຄາ ໃຫ້ ແຜ ງ ຕາມ ຣະ ດັ ບ ການ ສຳລັບ ຈຳ ພວກ

ຜລິຕພັນອາຫານ ໂດຍວິທີຈຳໜ່າຍສິນຄ້າຈາກຄັງຫລວງຮອກສູ່ທ້ອງຕລາດໃນໄລ-ຍະທີ່ສິນຄ້າແນວນັ້ນໆ ຂາດຕລາດ ໄລ.

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດຂອງໂຊວຽຕ ໃນດ້ານການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ປະກອບເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນສຸດແນວນຶ່ງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ໄດ້ລົງມືດຳເນີນການຣະດົມ ຣິບ-ໂຮມຂຸມກຳລັງຊັບໃນການກະສິກັມ ພາໃຫ້ໄດ້ຟື້ນຟູການກະສິກັມຂອງກິຈການໄຮ່ນາ ທັງຫລາຍໃຫ້ເປັນປຶກແຜ່ນໃຫຍ່ໆ ແລະກຽມການຫ້າງຫາເຂດຊົນນະບົດໃຫ້ພ້ອມ ພຽງ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການປະຕິຮູບ ເປັນຣະບອບສັງຄົມນິຍົມດ້ວຍວິທີການດັ່ງກ່າວ ມາແລ້ວ.

ປະສົບການຂອງຍ່ານອາຊີກາງຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອມີທິດທາງ ແນ່ຊັດໃສ່ການສົ່ງເສີມອຸມຸພວກກະສິກອນແລ້ວ ນະໂຍບາຍຂອງຣັຖໃນດ້ານການ ແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ກໍສາມາດມີຖານະເປັນປັດຈັຍອັນເຂັ້ມແຂ້ງໄດ້ແນວນຶ່ງ ໃນການ ປະຕິຮູບໂສມໜ້າດ້ານສັງຄົມ ໃນສ່ວນທ້ັງໝົດຂອງເຂດຊົນນະບົດ ເປັນປັດຈັຍ ແຫ່ງການສົ່ງເສີມພັທນາການຜລິຕກັມ ອັນຊຶ່ງມີຄວາມກ້າວໜ້າຂອງປະຊາຊົນຄົນ ງານຮຸ່ນເກົ່າ ທີ່ເຄີຍຕົກຢູ່ໃນສະພາບຂ້ອຍຫາດ ຄືກຂົ້ນເທງຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງຍົນກົລໄກອັນສຳຄັນ.

ສາມນາ - ໃນໄລຍະທີສວັດທີສາມນັ້ນ ຜາກົດວ່າ ການຮ່ວມມືແບບ ສະຫະກອນໃນຂັ້ນແຣກກໍ່ເກີດຢູ່ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຍ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາ-ຄີ ໄດ້ຈະເຣີນຂົ້ນພໍສົມຄວນແລ້ວ ຊຶ່ງເມື່ອຮອດໄລຍະປາຍໆທີສວັດນັ້ນ ມີຄອບຄົວ ຊາວນາສມັກເຂົ້າມາຮ່ວມຂົ້ນສັງກັດຢູ່ນຳແລ້ວປະມານ ຜ0-ກ0% ການສົ່ງນີ້ ເປັນ ທາງແກ້ໄຂປັນຫາຢູ່ໃນຕົວໄດ້ສາມຂັ້ນມືຄື : ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງແລ້ວ ມັນເປັນ

ການຍັງໃຫ້ຍົນລຸເຖິງສາຍສົມພັນດ້ານເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງວົງການອຸດສາຫະກັມສັງ-ຄົມນິຍົມ ກັບ ວົງການກະສິກັມ; ເປັນການສົ່ງເສີມອຳນາດເສດຖະກິດຂອງປົກແຜ່ນ ກຳລັງແຮງງານຫລັກຂອງເຂດຊົນນະບົດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂັ້ງຂຶ້ນເປັນການໃຫຍ່ ຈຶ່ງໄດ້ ແກ່ພວກຊາວນາທຸກຍາກແລະຜ້ານກາງ. ກົງກັນຂ້ານກັບກຸ່ມບໍ່ຣິວານຂອງຊົນຊັ້ນ ນັກຂູດຮີດ ຈຶ່ງຕ້ອງອອມລ້າໂຮຍແຮງລົງ; ພາໃຫ້ເກີດມີເງື່ອນໄຂສະພາບການ ແນວຈຳເປັນເພາະສົມຕ່າງໆ ສຳລັບຂັ້ນຕອນແຫ່ງການປະຕິຮູບເຂດຊົນນະບົດໃຫ້ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ແລະເປັນຮູບການສົ່ງເສີມແນວນຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສາຍສົມພັນຂອງ ຊົນຊັ້ນກັມມະກອນ ກັບຊົນຊັ້ນຊາວນານັ້ນ ພົ້ນເດ່ນເດ້ນໜ້ອຂຶ້ນ.

ປະສົບການແຫ່ງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖຝ່າຍຕາເວັນອອກຂອງໂຊວຽຕ ເປັນສິ່ງພິສູດຢືນຢັນເຖິງຄວາມແນ່ນແຟ້ດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງກໍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີຢູ່ແລ້ວວ່າ ການຮ່ວມມືຂັ້ນທຳອິດ ຈຶ່ງມີຖານະເປັນຮູບການຫລັກຂອງເສດຖະກິດແບບທີ່ ບໍ່ແມ່ນຣະ-ບົບນາຍທຶນນັ້ນ ຍ່ອມມີທາງເປັນໄປໄດ້ ກໍແຕ່ເມື່ອວ່າໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍແຫ່ງ ຊົນຊັ້ນທີ່ສະແດງຕົວອອກມາຢ່າງປະຈັກຄັກແນ່ ແລະໃນເມື່ອມີການອາຣັກຂາ ການຮ່ວມມືນັ້ນ ໃຫ້ຕລອດລອດພົ້ນຈາກອິດທິພົນ ແລະການແຊກແຊງຂອງຊົນຊັ້ນ ນັກຂູດຮີດທີ່ຢູ່ຮ່ວມສັງຄົມດຽວກັນ.

ຂໍ້ທີ່ສີ່ - ແນວທີ່ມີບົດບາດຄວາມສຳຄັນເປັນເອກອີກແນວນຶ່ງ ໃນການ ປະຕິຮູບທີ່ດິນຫຼັກຜັ່ງນັ້ນ ໄດ້ເຫັນນະໂຍບາຍສ່ວຍສາອາກອນຂອງຣັຖສັງຄົມນິຍົມ ຈຶ່ງ ມີຖານະເປັນຫຼັກໄກເຄື່ອງມືອັນສັກສິດຢູ່ແນວນຶ່ງ ໃນພັທນາການທີ່ບໍ່ແມ່ນທຶນນິຍົມ ຂອງຊົນນະບົດ.

ເປັນທີ່ຮູ້ກັນແລ້ວວ່າ ບັນຫາຫັ້ງຫລາຍທີ່ກ່ຽວເຖິງນະໂຍບາຍສ່ວຍສາ-

ອາກອນນີ້ ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພວມພັທນາລາງປະເທດ ຜາກິດວ່າ.ເປັນປັນຫາຮ້ອນແຮງ ທີ່ສຸດ - ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດຊຶ່ງກຸ່ມເສດຖີມາຍທຶນທີ່ດີນ ໄດ້ ໃຊ້ອິດທິພົນອັນສັກສິດບີບບັງຄັບກົລໄກ່ພ່ວຍວຽກຂອງຣັດ ເພື່ອຫລີບຫລີກຜີກເວັ້ນ ການເສັ່ງພາສີຣາຍໄດ້. ໂດຍນັຍນີ້ ພາຣະໜັກໜ້ວງໜົດໃນດ້ານສ່ວຍສາອາກອນ ກໍຕົກມາທັບເທິນເຕັ້ງບ່າຂອງປີກແຜ່ນປະຊາຊົນຄົນພື້ນບ້ານທັ້ນເອງ.

ທິດທາງແນວສຳຄັນກ່ວ່າໜຸ່້ອີກທາງນຶ່ງຂອງການປະຕິຮູບທີ່ດີນ ຊຶ່ງ ປະຕິບັດມາໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັຖ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ໃນໄລຍະປີພັນ ເກົ້າຮ້ອຍຊາວປາຍ ສະຖິດຢູ່ໃນການສ່ວນທ້ານ ການຣະດົມຮີບໂຮມຂຸມກຳລັ່ງ ຊຸ້ບ ທັ່ງໃນຂັ້ນແຮກກໍ່ແລະໃນຂັ້ນນາຍທຶນ. ສ່ວນວ່າ ການສ້ານ້ຜລິດຜົນຂອງຊົນ ຊັ້ນຊາວນາ ໃນຮູບການຕ່ານ້ໆນັ້ນ ຍັ່ງຄົງຜາກິດມີນາຈິນຮອດຂັ້ນຕອນແຫ່ງການ ປະຕິຮູບທີ່ດີນຢ່ກຜັ່ງພີ ກໍ່ຈຶ່ງຖືກລົ້ມເລີກຍຸບສລາຍລົ່ງຢ່ານບໍ່ຮີຢູ້ນ.

ການປະກອບຕັ້ງສະກອນກ່ຳມຜລິດ ຂອງຄົນງານເຂດຊົນນະບົດ ໃຫ້ເປັນກິຈການໃຫ່ຍ່ໆ ແລະການຈັດຕັ້ງການສ້ານ້ຜລິດຜົນແບບຣັຖວິສາຫະກິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດເປັນທ່ານ້ລ້ຽວອັນຄັກແ່ ໃນວິວັທນ່ການດ້ານເສດ ຂອງກຸ່ມ ສາທາຣະນະຣັຖ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີ ຫລືແ່ນ້ຕັ້ງແ່ສຳລັບໃນທ້ວໜ້ົດປະ-ເທດ ກໍ່ຄືກັນ.

ແ່ວ່າ ເນ້ືອງົການຈັດຕັ້ງດ້ານຜລິດ ັ້ນຂຍາດໃຫ່ຍ່ໆ ໃນແບບສະ-ກອນໃນວົງການກະສິກັນ ໄດ້ກາຍມາເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ຢ່ານຄັກແ່ໃນດ້ານເສດ-ຖະ-ສັງຄົມ ຊຶ່ງມີພັນທະກ່ຽວຂ້ອງເຖິງປີກແ່ຜ່ນຊົນຊັ້ນຊາວນາເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ່ແລ້ວ ກໍ ເກີດມີປັນຫາສະເພາະໜ້ານ້ຢ່ານຮ້ອນເຮ້ັ້ງຂຶ້ນມາອີກ ຂ້ັ້ນ ຈັນໄດ້ແ່ປັນຫາທ້ີ່ວ່າ :

ກິຈການຜລິຕກັນດັ່ງກ່າວ ສົມຄວນຈະມີຮູບການດ້ານເສຖກິດ ແລະດ້ານການຈັດ ຕັ້ງບໍຣິຫານເປັນແນວໃດ ?

ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາຊີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຢູ່ໃນແຫ່ງໃດທີ່ຍັງຜາກົດ ມີເອກຊົນຖືກັມມະສິດຕາດິນຢູ່ ແລະຢູ່ໃນແຫ່ງໃດທີ່ສະພາວະຈິດ ຄວາມນຶກຄິດນິ-ຍົມຂອງຊາວໄຮ່ຊາວນາ ຊຶ່ງຍັງຜູກພັນຂອງຄາຢູ່ນຳການຖືກັມມະສິດຄອບຄອງຕາ ດິນນີ້ ຍັງຈະເຣິນຢູ່ - ກໍ່ຍ່ອມເປັນຄວາມຜິດພາດແທ້ໆ ຫາກຈະປະຕິຮູບປັດຈັຍ ຫລັກທັງປວງຂອງການຜລິຕກັນ ໃຫ້ເປັນການຖືກັມມະສິດແບບສັງຄົມນິຍົມຢ່າງພະ-ລັນທັນທີ ແລະກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດທັງຫມົດແລ້ວກໍ່ແມ່ນທີ່ດິນ ຊຶ່ງຍ່ອມເຫດແຫ່ງຄວາມ ຫລ້າຊ້າສຸດຂນາດ ໃນພັທນາການດ້ານວັດຖຸຂອງກຸ່ມກຳລັງຜລິດນັ້ນເອງ ທີ່ດິນກໍ່ຈຶ່ງ ຍັງມີຖານະເປັນຈຶ່ງປະກອບແນວສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນບັນດາປັດຈັຍຮັບສົມດ້ານເສຖກິດ ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ໃນສະຖານະການດັ່ງກ່າວມານີ້ ການປ່ຽນໄປສູ່ຣະບົບການສ້າງຜລິດ ຜົນຂນາດໃຫ່ຍໃນແບບສຫະກອນ ໂດຍອີງໃສ່ການຕັ້ງສະມາຄົມກຸ່ມຜູ້ຜລິດກິຈການ ຍ່ອຍໆ ໂດຍແນຈຸດປະສົງໃສ່ການຜລິຕກັນ ຍ່ອມສາມາດດຳເນີນໄປໄດ້ໃນແບບທີ່ ກ້າວໜ້າທີ່ສຸດ ກໍ່ແຕ່ໂດຍການຮັກສາຣະບົບການໃຫ້ຄ່າເຊົ່າແກ່ພວກເຈົ້າຂອງໄຮ່ ເຈົ້າຂອງນາ ທີ່ເຂົ້າສະມາຄົມນຳຜູ້ນັ້ນ ໄວ້ຄືເກົ່າຫມາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງແບ່ງປັນ ຜົນຜລິດສ່ວນນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມາຍ້ອນແຮງງານຂອງຜູ້ອື່ນຈາກການເຮັດນາໂຮມນັ້ນ ໃຫ້ ແກ່ພວກທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ໃນຮູບຂອງຄ່າຕອບແທນທີ່ດິນ ສ່ວນທີ່ເຂົ້າມອບໃຫ້ ສະມາຄົມສຫະກອນກຸ່ມຊາວນາ ດຳເນີນການປູກຝັ່ງ.

ແລ້ວຜົນທີ່ຜາກົດບາດລຸນມາກໍ່ຄືວ່າ ການແບ່ງປັນຜົນຜລິດທີ່ໄດ້ມາໃນ

ກິຈການນັ້ນ ໃນໄລຍະນຶ່ງ ຈະຕ້ອງເປັນໄປໃນສອງທາງ ຊຶ່ງເປັນທາງກົງກັນຂ້ານ ໃນດ້ານສັງຄົມ, ແລະເປັນໄປຢ່າງຫລີກເວັ້ນບໍ່ໄດ້ເລີຍ ແຕ່ວ່າ ເມື່ອໃດການ ໂຮມຮຸມກຳລັງຊັບປັດຈັຍຫລັກໃນການຜລິດ ແລະມີການຕື່ນຕົວກຳລັງຜລິດຂອງ ແຮງງານຂຶ້ນ ໂດຍອາສັຍປັດຈັຍການຜລິດເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນພື້ນຖານສົ່ງເສີມໃຫ້ ຫມາຍຄວາມວ່າ ເມື່ອອົງປະກອບຫລັກແຫ່ງຂະບວນດຳເນີນໃນການຜລິຕກັນ ຫາກປ່ຽນຈາກແຮງງານທີ່ມີຊີວິດ (ຄົນແລະສັດລາກເຫ) ໄປໃຊ້ເຄື່ອງຈັກເຄື່ອງ ຍົນຫລາຍຂຶ້ນທໍ່ໃດ ເມື່ອນັ້ນ ຄ່າທີ່ດິນໃນຮູບຂອງການແບ່ງປັນສ່ວນຈາກຣາຍໄດ ຜົນຜລິດ ກໍຈະຖືກສ່ວນແບ່ງໃນຮູບຣາຍໄດ້ຄ່າແຮງງານ ຢ່ຽບຫຍ້ໍ້ໃຫ້ຫລຸດຕ່ຳລົງ ຕາມສ່ວນ.

ກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້ ການເປັນໄປໃນລາງປະເທດ ກໍໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນ ມາແລ້ວວ່າ ມັນແມ່ນຢູ່ໃນການສົ່ງນີ້ເອງທີ່ຄຼໄດ້ວ່າ ເປັນວິທີຍຸບ້າງເງື່ອນໄຂຂັ້ນ ສຸດທ້າຍ ແຫ່ງການຄຼັ້ມມະສິດຈາກຣາຍໄດ້ໃນການກະສິກັມ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນຜົນໄດ ຈາກແຮງງານນັ້ນ ໃຫ້ສລາຍລົງ; ແມ່ນໃນການສົ່ງນີ້ເອງ ຊຶ່ງເປັນເຫລ່ງທີ່ຢູ ຂອງຂັ້ນຕອນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແຫ່ງການສະຖາປະນາຣະບົບການຄຼັ້ມມະສິດທີ່ດິນຂອງ ສັງຄົມ.

ເປັນທີ່ຮູ້ກັນແລ້ວວ່າ ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ພວມພັທນາລາງປະເທດນັ້ນ ບໍ່ວ່າ ຈະຢູ່ໂດດ່ຽວຢ່າງໃດກໍຕາມ ກໍຜາກົດນິສະກອນການຜລິດຂອງປະຊາຊົນຄົນງານ ຢູ່ແລ້ວຫລາຍແບບ ຊຶ່ງບໍ່ໃຊ້ວິທີການບັນຜົນຕາມສ່ວນທີ່ດິນຊຶ່ງເອົາເຂົ້າຮຸ້ນນັ້ນ ແຕ່ ວ່າບັນຜົນຣາຍໄດ້ຕາມສ່ວນແຮງງານການປະກອບວຽກ ຊຶ່ງຄ້ຳຫາກວ່າ ບັນ-ຍາກາດດ້ານສັງຄົມວິວັທນາຂຶ້ນອີກ ແລະຫາກເກີດມີການປະຕິວັດປ່ຽນແປງດ້ານ

ສັງຄົມຂຶ້ນ ໃນສັງຄົມດັ່ງກ່າວນັ້ນແລ້ວ ສທະກອນຕ່າງໆເຫລົ່ານັ້ນ ກໍອາດຈະປະ-ກອບເປັນຈຸດຕັ້ງແຮກແຫ່ງການປະກອບຕັ້ງກໍ່ເກີດ ຂອງຣະບົບສທະກອນການຜລິດ ຊຶ່ງມີຄົນງານຊາວນາເປັນກຳລັງຫລັກ. ໃຫ້ສັງເກດເອົາໄວ້ວ່າ ຕາມທີ່ປະສົບການ ຂອງຊາດເອກຣາຊໃໝ່ໆລາງປະເທດ ໄດ້ພິສູດສະແດງໃຫ້ເຫັນມານັ້ນ ການໂອນເອົາໄຮ່ນາແລະອຸປກອນການກະເສດ ຂຶ້ນເປັນສົມບັດຂອງຊາດໂດຍກົງນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນໃນກໍຣະນີທີ່ມີນາຍທຶນຕ່າງດ້າວ ເປັນເຈົ້າຂອງກັມມະສິດ ແລະມີການຈັດຕັ້ງເປັນຢ່າງດີໃນດ້ານເສຖກິດ ຊຶ່ງໃນລາງກໍຣະນີແລ້ວ ການໂອນເອົາໄຮ່ນາ ແລະກິຈການຜລິດເຫລົ່ານັ້ນ ຂຶ້ນເປັນຂອງຫລວງ ແມ່ນປະກອບເປັນພື້ນຖານດ້ານເສຖກິດໃນການພັທນາຜລິຕກັມແບບສັງຄົມ ອັນໝາຍເຖິງໃນແບບສທະກອນນຳພ້ອມ ແລ້ວກໍແມ່ນການສິ່ງນີ້ເອງ ທີ່ຜາກິດໃຫ້ເຫັນມາແລ້ວຢ່າງປະຈັກຕັກແມ່ຈາກປະສົບການຂອງອາລເຢຣີ.

ໃນການປ່ຽນຈາກນາການກະສິກັມແບບເຮັດຕາງຖົ່ມ (ເຮັດຫລາຍໆ ແຕ່ໄດ້ໜາກຜົນດ້ານໜ້ອຍ) ມາສູ່ການກະສິກັມແບບເຮັດແທ້ກະທຳຈິງ ໂດຍອາສັຍການຍົກຣະດັບຜລິຕພາບແຮງງານຂຶ້ນຢ່າງສູງສົ່ງ ຕິດຕາມດ້ວຍການຕື່ນທະວີຜລິຕ-ພາບຂອງທີ່ດິນໄຮ່ນາ ແລະອາສັຍການຕື່ນທະວີປະຣິມານໂຮມຂອງການຜລິຕກັມຂຶ້ນນຳອີກນັ້ນ ແມ່ນປະກອບເປັນປັນຫາຣິບຮ້ອນອີກແນວນຶ່ງໃນດ້ານເສຖກິດ.

ການກໍ່ຮ່າງສ້າງໂຕ ເສຖກິດທີ່ຂຍາຍໃຫຍ່ ຊຶ່ງຄອບງຳໄປທົ່ວເຖິງພົດໃນເຂດຊົນນະບົດ ຂອງຍ່ານອາຊີກາງຂອງໂຊວຽຕ ໂດຍອາສັຍຣະບົບການຄຸ້ມ-ມະສິດສທະກອນ ແລະກັມມະສິດຣັຖວິສາຫະກິດເປັນພື້ນຖານນັ້ນ ໄດ້ຊ່ວຍໄຂປະຕູ ຈຶ່ງໄປສູ່ທິນທາງແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າ ພັທນາໃນດ້ານວິທຍາສາດແລະດ້ານເຕັກນິກ.

ໃນດ້ານເຄື່ອງອຸປກອນເຕັກນິກຂອງວິງການກະສິກັມ ຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດ ທີ່ພວມພັທນາ ກັບຢູ່ໃນກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດຢ່ານອາຊີກາງແລະກາຊາຄີນັ້ນ ເມື່ອເອົາ ມາປຽບທຽບໃສ່ກັນເບິ່ງແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ ມີຂໍ້ຈຳແນກແຕກຕ່າງກັນຢູ່ ບ່ວ່າໃນດ້ານຜລິຕກັມທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ແຮງງານຈຳນວນຫລາຍໆ ຫລືວ່າຜລິຕກັມ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ທຶນຫລາຍໆກໍຕາມ ລ້ວນຕັ້ງແຕ່ມີແລວເນື້ອງອງ ໄປສູ່ຄວາມຜິດ ແຜກແຕກຕ່າງກັນ ໃນດ້ານຄຸນນະພາບຫລາຍຕື່ນຂຶ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ດັ່ງໂຕຢ່າງວ່າ ລະຫວ່າງປີ ໑໙໕ກ ກັບປີ ໑໙ຜກ ນັ້ນ ຖ້າຫາກເຮົາ ມາພິຈາຣະນາປຽບທຽບເບິ່ງ ດັຊນີສະຖິຕິຜລິຕພາບແຮງງານ ໃນການຜລິດຜ້າຍ ດິບ (ຊຶ່ງເປັນສິນຄ້າຫລັກ ຂອງກຸ່ມສາທາຣະນະຣັດຢ່ານອາຊີກາງ) ໑໐໐ ກກ ກໍ ຈະໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ ປະຣິມານຄວາມໜົດເປືອງແຮງງານຂອງຄົນ ຢູ່ຕາມສຫະ-ກອນໂກລໂຄຊຕ່າງໆ ຂອງພູມີພາກເສຣກິດຢ່ານນີ້ ໄດ້ຫລຸດຕ່ຳລົງຈາກ ຜ໑ ຊົ່ວ ໂມງ ເປັນ ໔໑ ຊົ່ວໂມງແຮງງານຄົນ (ຢູ່ຕາມສຫະກອນຣັຖອິສາທະກິດໂຊວໂຄຊ ນັ້ນ ໃຊ້ແຮງງານຄົນແຕ່ພຽງ ໓໑ ຊົ່ວໂມງ ສຳລັບຜລິດຜ້າຍດິບ ໑໐໐ ກກ.) ສ່ວນວ່າຢູ່ພູມີພາກການປູກຜ້າຍທີ່ຈະເຣີນກ່ວາໜຸ່ໃນອິນເດັ່ງນັ້ນ (ຢູ່ຣັຖປັນຈາບ ເປັນຕົ້ນ) ຍັງຕ້ອງເບືອງແຮງງານຄົນຢູ່ ລະຫວ່າງ ໑໑໔ ຫາ ໒໓໔ ຊົ່ວໂມງ.

ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດທັງໝົດແລ້ວ ຄວາມກ້າວພ້ານ່ວນນີ້ ມີນ້ຳຍອມການ ຮັບເອົາເຕັກນິກທີ່ກ້າວພ້ານ ມາປະກອບໃຊ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະຍ້ອມການໃຊ້ຝຸ້ນ ວິທຍາສາດເຂົ້າຊ່ວຍຢ່າງຫລວງຫລາຍ ສ່ວນຕື່ນທະວີຂອງຜລິຕພາບການປູກຜ້າຍ ອັນເປັນຜລິດຜົນສິນຄ້າຫລັກຂອງຢ່ານອາຊີກາງ ແລະກາຊາຄີນັ້ນ ນັບວ່າກາຍລົ້ນ ສະຖິຕິສ່ວນທະວີຂອງຜລິຕພາບ ໃນກຸ່ມປະເທດຜູ້ຜລິດຜ້າຍຊາດອື່ນໆໃນໂລກນີ້ ຢູ່

ຕ້ງທລວງທລາຍ ດ້ງຈະເຫັນໄດ້ຈາກຕາຕະຣາງ ການປຽບທຽບສະຖິຕິ ສ່ວນທະວີ ຜລິຕພາບການປູກຝ້າຍ ໃນໄລຍະຕ່າງໆ ຕ່ລ້ງໄປນີ້ :

ປະເທດ ຜູ້ຜລິດຝ້າຍ	ສັກປີທີ່ເຮັດ. ສະຖິຕິຜລິດ	ປະຣິມານນວນຝ້າຍຕໍ່ຫນ່ວຍທີ່ຜລິດໄດ້ (ສະຖິຕິນັບເປັນກິໂລ ຕໍ່ເຮັກຕາຣ໌)
ຢ່ານອາຊີກາງ ຂອງ ໂຊວຽດ	๑๙๕๑ - ๑๙๕๕	๓๐๐
-"-	๑๙๓๕ - ๑๙๓๗	๒๗๐
ເອຢິບຕ໌	๑๙๕๐ - ๑๙๕๔	๕๐๐
-"-	๑๙๓๔ - ๑๙๓๓	๓๕๐
ອິນເດັ່ຽ	๑๙๕๘ - ๑๙๕๓	ບໍ່ຣວດ ๑๐๐
-"-	๑๙๓๓ - ๑๙๓๗	๑๘๐
ປາກິສຖານ	๑๙๕๘ - ๑๙๕๓	๘๘๐
-"-	๑๙๓๓ - ๑๙๓๒	๘๒๐
ສທະຣັຖ ອະເມຣິກາ	๑๙๓๔ - ๑๙๓๓	๕๗๐

ເມ່ືອຕ້ົນໆສມັຍປີ ພ້ັນເກ້ົາຮ້ອຍທ້ົກສ້ິບປາຍ (ທ້ິສວ້ັດທ້ີເຈ້ັດ) ນ້ັ້ນ ຢ່ານອາຊ້ີກາ໋ງຂອ໋ງໂຊວ໋ຽດ ໄດ້ກ້ໍາວຂ້ຶ້ນມາຄ໋ຽ໋ງອ້ັນດ້ັບທ້ີ່ນ້ຶ໋ງໃນໂລກ ສ໋ໍາລ້ັບຣະດ້ັບ ສະຖິຕິຜ້ິນປູກຝ້າຍສເລ້ັ່ຽ໋ຕໍ່ພ້ື້ນທ້ີ່ເປ້ັນເຮ້ັກຕາ໌ຣ໌.

ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສແຕ່ຢ່າງໃດແລ້ວວ່າ ອົງປະກອບຫລັກອີກແນວນຶ່ງ ໃນການຜລິດກະສິກັມແບບເຮັດເໜ້ກະທຳຈີງນີ້ ແມ່ນການຊົລປະທານແລະການບຸກເບີກສັບສ່ວນໄຮ່ໃຫມ່ ຊຶ່ງໂດຍສະເພາະແລ້ວ ຢູ່ໃນຍ່ານອາຊີພາກກາງນັ້ນ ໄດ້ມີການລົງມືເຮັດໄຮ່ໃຫມ່ໃນແບບສຫະກອນ ຊຶ່ງເປັນແຫລ່ງເສຖກິດຜ່ຍຜລິດໃນຣະດັບສູງສົ່ງຫລາຍ.

ຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດທີ່ພວມພັທນາທັ້ງຫລາຍນັ້ນ ການຂຍາຍເຂດໂຄງການຊົລປະທານເພື່ອການກະເສດ ຊຶ່ງຕ້ອງອາສັຍວິປມານການລົງທຶນຂອງຣັຖບານນັ້ນ ແມ່ນເປັນຈຸດໂຣມແຫ່ງປັນຫາດ້ານສັງຄົມທີ່ຣ້ອນເຮ້ົ່ງທີ່ສຸດສ່ວນນຶ່ງ. ຈຸດສຳຄັນຂອງປັນຫາເຫລ່ົານີ້ ສະຖິດຢູ່ໃນຂ້ໍ່ທ້ໍ່ວ່າ ເຮັດລັ້ງໃດຈຶ່ງຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ແມ່ນການຜລິຕກັມໃນຣະບອບເສຖກິດສັງຄົມແບບໃດ ທີ່ຈະເຂ້ົ້ານາມີອຳນາດບົ່ດບາດຄອບງຳ ຢູ່ໃນເຂດຊົລປະທານໃຫ່ມເຫລ່ົານັ້ນ ? ໃນຄວາມແມ່ນແທ້ແລ້ວ ກຸ່ມປະເທດທີ່ພວມພັທນາ ກໍຫາກມີຫລັກການຕ່າງໆຢູ່ຫລາຍແບບຫລາຍອາດ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານສັງຄົມ ໃນການພັທນາບຸກເບີກທີ່ດິນປູກຝ້ັງໃຫ່ມ. ລັກສະນະຂອງແບບອາດຕ່າງໆແຫ່ງຫລັກການນັ້ນ ແມ່ນຂ້ຶ້ນຢູ່ນຳທັມມະຊາດທາດແທ້ ໃນດ້ານຊົນຊ້ັ້ນຂອງຣັດ (ຫລືອຳນາດບໍຣິຫານ).

ເປັນຕ້ົ້ນວ່າ ຢູ່ໃນລາງປະເທດນັ້ນ ການອອກກົດໝາຍ ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັບຈອງທີ່ດິນໃນເຂດຊົລປະທານໃຫ່ມ ໃນວົງຈອມພົນອ່ານດ້ານເສຖກິດ ກາຍເປັນການສົ່ງເສີມພວກເສດຖີທີ່ດິນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ່ອນໜ່ມ ຊຶ່ງວິວັທນາຈະເຣິນຣອຍຂ້ຶ້ນມາ ຕາມແບບຢ່າງທຶນທາງຂອງລັດທຶນາຍທຶນ. ເວ້ົ້າໃນແງ່ອ່ືນໆອີກແລ້ວ ຂະບວນດຳເນີນແຫ່ງການພັທນາຂຍາຍໜ້ົ້າດິນປູກຝ້ັງໃຫ່ມ ໃນທີ່ນ້ີ ກໍກາຍເປັນວົງ

ປະກອບແນວນຶ່ງ ຂອງການພັທນາໂຄງສ້າງ ດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແບບນາຍທຶນ ຊຶ່ງໂດຍສະເພາະແລ້ວ ກໍແມ່ນລັກສນະນາຍທຶນ ແນວຊົ່ວຮ້າຍກ່ວາໝູ່ທັງໝົດ ນັ້ນເອງ. ແຕ່ກົງກັນຂ້ານ ຢູ່ໃນປະເທດສ່ວນນຶ່ງອີກຄື ຢູ່ເອຢີປຕ໌ເປັນຕົ້ນ ເຂດໂຄງການຊົລປະທານຝ່າຍທລວງ ອັສສວັນ ກໍຊ້ຳຊ້ອຍອຳນວຍໃຫ້ມີພາວະວິສັຍອັນກ້ວ້າງຂວ້າງ ເພື່ອການພັທນາສົ່ງເສີມການຜລິຕກັມ ຢ່າງເປັນການໃຫຍ່ ໂດຍປູພື້ນຖານລົງໃສ່ການຮ່ວມມື. ໃນເງື່ອນໄຂສະພາວະລ້ວງແນວແລ້ວ ການພັທນາຂຍາຍພ້ານດິນປູກຝັ່ງ ໂຄງການຊົລປະທານຝ່າຍທລວງ ອັສສວັນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນບໍຣິບູນ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ພື້ນທີ່ປູກຝັ່ງໂຣມທັງໝົດ ຂອງສາທາຣະນະຣັຖອາຣັບເອຢີປຕ໌ ຂຍາຍກ້ວ້າງອອກຕື່ນອີກເຖິງ ໑/ນ ນັ້ນ ກໍອາດສາມາດຈະຍັງຜົນໃຫ້ ບັນລຸເຖິງການປະຕິຮູບຢ່າງຮອດຮາກຮອດເຫງົ້າໄດ້ ໃນໂຄງສ້າງເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງ**ຄວາມ**ກະສິກັມ ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປ**ງ**ທີ່ອຳນວຍຜົນ**ສົ່ງ**ຢູ່ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງກະສິກັມແບບໃໝ່ ຊຶ່ງອາສັຍການຜລິຕກັມແຫ່ງສັງຄົມ ແບບທີ່ບໍ່ແມ່ນຣະບົບນາຍທຶນນັ້ນ ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນ.

ຕັ້ງແຕ່ໄລຍະປາຍໆທົສວັດທີເຈັດມານີ້ ຢູ່ໃນລາງປະເທດ ໄດ້ຜາກົດເຫັນບໍ່ຫລາຍກໍໜ້ອຍວ່າ ມີການຂ້ານຜ່ານປ່ຽນຣະບົບ ຈາກການກະສິກັມແບບເຣັດຕາງຖົ່ມ ໄປສູ່ການກະສິກັມແບບເຣັດແທ້ກະທຳຈິງ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ທຶນຢູ່ຫລວງຫລາຍ (ອາການດັ່ງກ່າວມານີ້ ເປັນໂຄງການທົ່ວໆໄປ ຂອງກຸ່ມປະເທດພວມພັທນາ ຊຶ່ງນິຍົມຮຽກເອີ້ນກັນວ່າ " ການປະຕິວັດຂຽວ ").

ຢູ່ໃນປະເທດທັ້ງຫລາຍ ທີ່ການເສຖກິດ-ສັງຄົມ ເປັນແບບທະວິພາກ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຜ່ານຂັ້ນຕອນແຫ່ງການປະຕິຮູບທີ່ດິນຢ່າງເຖິງຄຽງແທ້ໆນັ້ນ ຈະ-

ເກີດຜົນສະທ້ອນດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຈາກການ " ປະຕິວັດຂຽວ "ນີ້ຈັ່ງໃດແດ່?

- ໃນກໍຣະນີຂອງປະເທດເສຖກິດ-ສັງຄົມທະວິພາກ ບໍ່ຜ່ານການປະຕິຮູບທີ່ດິນທັງໝົດເທື່ອນັ້ນ "ການປະຕິວັດຂຽວ" ຈະອາດສາມາດເປັນໂອກາດອຳນວຍຜົນດີ ໃຫ້ຕັ້ງແຕ່ກຸ່ມຊົນຊັ້ນທີ່ມີຖານະສູງສົ່ງ ຈຳນວນໜ້ອຍດຽວ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຄອບຄອງກັນມະສິດຕາດິນໃນເຂດຊົນນະບົດ ໂດຍທີ່ກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ຈະຍົກຖານະຕົວເອງຂຶ້ນເປັນນັກທຸຣະກິດຮັບເໝົາແບບນາຍທຶນ ແລະຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງນັ້ນ ຂະບວນດຳເນີນແຜ່ງສ່ວນຕື່ມທະວີການຜລິດເຮັດແທ້ກະທຳຈິງ ກໍຈຶ່ງບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງຮອດເຄິ່ງອີກຫລາຍໆວົງການກຸ່ມຊົນທີ່ເປັນກິຈການສ້າງຜລິດຜົນ ຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນແຜ່ງປະເທດຊາດຂອງຕົນເອງ ;

- "ການປະຕິວັດຂຽວ" ຍ່ອມຕື່ມແຮງສົ່ງຢູ້ໃຫ່ໆ ໃຫ້ເກີດມີຄວາມຜິດແຜກແຕກຕ່າງກັນຂອງປະຊາກອນຊົນນະບົດ ແລະພາໃຫ້ເກີດມີການຈຸ້ມໂຮມຈຸ້ພສົມຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໃຫ້ຕົກຢູ່ກ້ອງອຳນາດຂອງກຸ່ມເສດຖີມີເງິນເປັນສ່ວນໃຫ່ ;

- "ການປະຕິວັດຂຽວ" ຈຶ່ງເປັນແຮງສົ່ງຢູ້ການສືບຕໍ່ຊຳເຮື້ອ ຂະບວນດຳເນີນແຜ່ງການຂຍາຍອຳນາດຄອບຄອງຂອງກຸ່ມຜູ້ຜລິດໂດຍກົງ ໄປສູ່ຣະບົບຜລິຕກັມແບບເຮັດແທ້ກະທຳຈິງ ນັ້ນກໍ່ຍ່ອມເປັນການສົ່ງເສີມກຸ່ມເຈົ້າຂອງກິຈການຈຶ່ງມີທີ່ດິນປູກຝັ່ງຫລາຍໆ ຢູ່ໃນຂັ້ນເສດຖີໃຫ້ບຽດແໜ້ຍຍາດເອົາທີ່ດິນຂອງປີກແຜ່ນຊາວນາຊາວໄຮ່ແທ້ໆ ຈົນຕ້ອງຫນີ່ພ້າຍອອກຈາກດິນດອນຕ່ອນໜ້າຂອງຕົວເອງໄປ ;

- "ການປະຕິວັດຂຽວ" ຈຶ່ງຈຳເປັນພາໃຫ້ມີການພັທນາສົ່ງເສີມການ

ໃຊ້ເຄື່ອງຍົນກົນໄກອຸກໄຮ່ການມານັ້ນ ໃນທີ່ສຸດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ປັນຫາຫນັກອົກອີກ ຂໍ້ນຶ່ງ ຂອງກຸ່ມປະເທດທີ່ຜ່ອນພັທນາຕ້ອງຕົ້ມເຕັ້ງຫນັກຂຶ້ນອີກ ນັ້ນແມ່ນໄດ້ແກ່ປັນ ຫາປະຊາກອນລົ້ນເຫລືອໃນວົງການກະສິກັມ (ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຂັ້ນຕ້ົ້ງແຮກ ຂອງ ການຜລິດກະສິກັມເຮັດແທ້ກະທໍາຈິງນັ້ນ ຂະບວນດໍາເນີນຕ່າງໆພາໃຫ້ຈໍາເປັນຕ້ອງ ໃຊ້ແຮງງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຊຶ່ງລາງໃນມາຕຣະການແລ້ວ ກໍເພາະສົມ ສໍາລັບ ການຕົ້ມທະວີພ້ົາທີ່ອາຊີບແຮງງານ ເປັນຈໍານວນຕົວເລກທີ່ຈໍາກັດຄັກແນ່)

- ໃນເມື່ອວ່າ "ການປະຕິວັດຂຽວ" ຫາກດໍາເນີນຢູ່ໃນຂນະ ຊຶ່ງ ປັນຫາຕ່າງໆທັ້ງຫມົດດ້ານເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຍັງບ່ໍທັນໄດ້ຮັບການເກື້ອແກ້ສະສາງ ໃຫ້ຕົກແຕກແລ້ວທ້ົອໄປເທ່ື ແລະເວລານັ້ນ ປົກແຜ່ນປະຊາກອນກໍຍັງດໍາຣົງຊີວິດ ຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກໄຮ້ "ການປະຕິວັດຂຽວ" ກໍ່ຍ່ອມຖືກສະພາວະຕລາດພາຍໃນ ຄັບແຄບ ຈໍາກັດກີດຂວາງໄວ້ຢ່າງຫລີກເວ້ັນບ່ໍໄດ້ເລີຍ ;

ກໍເປັນອັນວ່າ ການຜ່ານຈາກກະສິກັມຣະບົບເຮັດຕາງຖ່ິນໄປ ສູ່ການ ພັທນາເຮັດແທ້ກະທໍາຈິງນັ້ນ ເປັນເຫດກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການທະວີຄວາມຮຸນແຮງພ້ົາພ່ວງ ຕົ້ມເຕັ້ກຂຶ້ນອີກ ສໍາລັບປັນຫາສ່ວນໂຮມພົດທຸກາ ຂ້ ຂອງເຂດຊົນນະບົດຊຶ່ງຍັງແກ້ໄຂ ບ່ໍແລ້ວເທ່ື ດັ່ງນັ້ນ ໃນໄລຍະທ້ົສວັດທ້ີແປດ (ປ້ີພັນເກ້ົາຮ້ອຍເຈັດສິບປາຍ) ມານ້ີ ປັນຫາກ້ິດເກມເຈຕນາຣົມແຫ່ງປວັດສາດ ກ່ຽວກັບປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມຂອງ ກຸ່ມຜູ້ຜລິດຂນາດນ້ອຍ ກໍແຮ່ງຜາກ້ິດຄວາມຮຸນແຮງຕົ້ມທະວີຂ້ຶ້ນອີກ ຈົນທຸກມ້ື້ນ້ີ ເຖິງ ຂ້ັນຕົກຢູ່ໃນພາວະສ່ຽງຕ່ໍຄວາມວິບັດອີກຕົ້ມແລ້ວ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເມ່ືກ່ອນຂ້ັນການປະຕິວັດວິທຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກໃນວົງການກະສິກັມນັ້ນ ຜາກ້ິດວ່າ ຜລ້ິດພາບຂອງແຮງງານສັງຄົມ ແລະ

ຄຸນຄ່າດ້ານສັງຄົມຂອງຜລິດຜົນ ຊຶ່ງມີບົດບາດຄູ່ຄອບກັນໄປນັ້ນ ກັມມາທຳນິດກົດເກນ
ໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນຢູ່ແລ້ວ ໂດຍຖືເອົາ ປະຣິມານຄວາມຫນົດເປືອງແຮງງານໃນ
ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ປະເພດຕ່າງໆຂອງເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີຜລິຕພາບຕ່ຳນັ້ນ ເປັນເກນ
ວັດແທກປະເມີນຄ່າ ແລະໃນສາຂາກິຈການຕ່າງໆຂອງປະເພດນາຍທຶນ ຊຶ່ງກໍ່ເກີດ
ຂຶ້ນຈາກສ່ວນສັມພັນແບບປະເພນີເດີມຂອງເສຖກິດ-ສັງຄົມ ປະເພດຕ່າງໆ ແລະ
ອາສັຍແຮງສນັບສນຸນຈາກພື້ນຖານການເຕັກນິກແບບເກົ່າແກ່ບູຮານ. ທຸກມື້ ສະ-
ຖານະການປ່ຽນແປງໄປເລື້ອຍໆ ຄຸນຄ່າດ້ານສັງຄົມຂອງຜລິດຜົນກໍ່ຈຶ່ງວິວັທນາໄປ
ຕາມສ່ວນ ຂອງຄວາມປ່ຽນແປງນັ້ນ ໃນແງ່ຂອງຄຸນຄ່າ ສະເພາະສຳລັບປະເພດ
ນາຍທຶນແຕ່ລະຂແນງ ຕາມສ່ວນຣະດັບຄວາມຈະເຣີນ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດ ການ
ເຣື່ອງນີ້ກໍ່ຍ່ອມຫມາຍເຖິງປະຕູທາງເຂົ້າທີ່ກ້າວໜ້າເປັນລຳດັບ ຂອງກົດເກນທີ່
ຜລິຕກັມກິຈການໃຫຍ່ໆໄດ້ປ່ຽນກິຈການນ້ອຍໆ ໂດຍນັຍແຫ່ງກົດເກນດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ
ອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ກິຈການຜລິຕກັມຂນາດນ້ອຍໆ ຈຳຈະຕ້ອງສ່ຽງ ຜນຶກໂຣມ
ກັນເຂົ້າໃຫ້ມີຮູບການເປັນປຶກແຜ່ນເໝັນໜາພາຍໃນບໍ່ຊ້າບໍ່ເທິງນີ້.

ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ກ່າວມານັ້ນ ປະເພດເສຖກິດ-ສັງຄົມຂັ້ນ
ຕ່ຳ ຍ່ອມອາດສາມາດາອບກັຖານະຈ່ອຍຕົວເອງໄວ້ໄດ້ ກໍແຕ່ໂດຍການປະຕິຮູບ
ປ່ຽນແປງຢູ່ໃນຕົວ ແລະສນັກຕົນກ້າວເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງພັທນາການ ແບບທີ່ມີ
ແນ່ນຣະບົບນາຍທຶນ ແລະໃນດ້ານທິນທາງແຫ່ງການຮ່ວມມືແບບ ສຫະກອນ ຊຶ່ງ
ຄວາມຈຳເປັນເພາະສິ່ນທີ່ຕ້ອງກ້າວເຂົ້າສູ່ການຮ່ວມມືນີ້ ນີ້ແຕ່ຕົ້ນທະວີຂຶ້ນຊັກໄຊ
ໃນຍຸກແຫ່ງການປະຕິວັດວິທຍາສາດ ແລະເຕັກນິກ ./.

xxx xxx xxx

ສາຣະບານ

- ໜ້າ -

-ເກ່ນເຜ້ແລະຄວາມໝາຍ ແຫ່ງ ປະສົບການທາງປັດສາດ
ຂອງ ຝ່າຍຕາເວັນອອກ ຂອງ ໂຊວຽຕ 1

-ສູຣະບອບສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບໍ່ຜ່ານບອນບັ້ນ ແຫ່ງ
ພັທນາການ ແບບທຶນນິຍົມ 32

-ທິສດີເລນິນິສົ ກັບ ປະສົບການຂອງໂຊວຽຕ ແລະ
ບັນດາປະເທດປົດປ່ອຍ 64

-ທິສດີລັດທິ ເລນິນິສົ ວ່າດ້ວຍເສຖກິດ ທີ່ມີໂຄງຮ່າງ
ຫລາຍແບບ ກັບ ກຸ່ມປະເທດໂລກທີສາມ 85

-ປະສົບການກ່ຽວກັບການຜ່ານຈາກ ຊີວິດພະເມຈອນ
ໄປສູ່ຊີວິດແບບມີຄຸນຄ່ານອນ 105

-ຮູບການກັບວິທີການ ໃນການໃຊ້ສອນສັນພັນ ດ້ານ
ຄ້າຂາຍ ແລະ ດ້ານການເງິນ 131

-ປະສົບການຈາກການພັທນາອຸດສາຫະກັມ ໃນກຸ່ມ ສາທາ-
ຣະນະຣັດ ຍ່ານອາຊີພາກກາງ ຂອງ ໂຊວຽຕ 160

-ຕອນສຳຄັນ ຂອງການປ່ຽນແປງ ດ້ານເສຖກິດ
ແລະ ສັງຄົມ ໃນ ກາຊາຄີ 178

-ຮູບການຈັດຕັ້ງ ການກະເສດ ແບບໃໝ່ ແລະ ຮູບການ
ແບບດັ້ງເດີ່ມ ຂອງສະຫກອນຊາວນາ ໃນຣັຊອຸເບກິ 199

-ການພັທນາ ເສຖກິດ ກັບແຫລ່ງຊຸ້ພຍາກອນພາຍໃນ
(ຈາກປະສົພການ ໃນຣັດຕາດຈີກີ) 218

-ຄວາມສຳຄັນຂອງສະພາວະຈິດ ແລະ
ປະເພນີນິຍົມ ຂອງ ຊາວນາ 245

-ຜົນທີ່ໄດ້ ໃນດ້ານ ເສຖກິດ-ສັງຄົມ ຈາກການປະຕິຮູບ
ທີ່ດິນ ແລະ ພາວະອັຕັຍແຫ່ງຜົນນັ້ນ 258

ФОРМЫ И МЕТОДЫ ПРЕОДОЛЕНИЯ
ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ОТСТАЛОСТИ.
На лаосском языке.

แปโดย : ปาทรธต์ วิระวิาส์

สำนักงาน ข่าวสาร โยวชน (ส.ข.ม.)

– ชม –

▲ สัมยะลัก ภานฤๅลงข่าว

▲ เพื่อสร้าง สัมติมาย

▲ มิตมาย ละหว่างประชาชาด

พิมพ์ ลาวออฟเซทการพิมพ์ วังวัง โทร. 3581